

رېزمانى ئاھاوتىنى كوردى

بە پىي لىكۆلېنەۋەي لىژنەى زماڭ و زانستەكانى

لە كۆرى زانبارى كورد

پێژمانی ئاھاوتنی کوردی

به پێی لیکۆلینهوهی لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی
له کۆپی زانیاری کورد

دهزگای چاپ و بلاکردنه‌وهی ئاراس
هه‌ولێر - هه‌ریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عیراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترونی aras@araspess.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیت www.araspublishers.com
ته‌له‌فون: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

رێزمانی ئاخاوتنی کوردی
لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی له کۆری زانیاری کورد
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٠٩٠
چاپی دووهم ٢٠١١
تیرێژ: ٢٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان ٦٦ - ٢٠١١
نه‌خشاندنی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌کرهم
رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان
پیتکاری: روژنا ره‌شاد
هه‌له‌گری: کارزان کانه‌بی
رینووسی به‌کگرتوو: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بیب

پوونکردنه و هیئتی پوویست

کۆری زانیاری کورد، له رۆژانی سه‌ره‌تای دامه‌زرانییه‌وه، چهند لیژنه‌ییکی پیک هینا بۆ ئەجامدانی ئەو ئەرکانه‌ی که به پیتی یاسای دامه‌زرانی بۆی دیار کراون. بۆ خه‌ریکبوون به زمانی کوردیییه‌وه، که یه‌کیکه له ئەرکه هه‌ره گرنه‌گه‌کانی کۆر، له هه‌وه‌له‌وه لیژنه‌ییکی دامه‌زرا به ناوی (لیژنه‌ی زمان) هه‌وه به ئەندامه‌تی ئەم مامۆستایانه: پاکیزه ره‌فیک حیلمی، کامیل به‌سیر، گیو موکریان، عه‌زیز ئەحمه‌د، سادق به‌هائهدین، نووری عه‌لی ئەمین و ئەحمه‌د تاهیر نه‌قشبه‌ندی. نه‌ختیک دواتر مامۆستا حافز موسته‌فا قازیش خرایه‌ سه‌ر لیژنه‌که‌وه و بوون به هه‌شت ئەندام. ئەم لیژنه‌یه له رۆژی ۳ - ۵ - ۱۹۷۱ دا که‌وته سه‌ر کارکردن و دوازه جارن کۆ بووه‌وه و به‌سه‌ردا هه‌لوه‌شایه‌وه و یه‌کیکی تری له جیگه دانرایه‌وه به ناوی (لیژنه‌ی زمان و ئیملا) و له‌م ئەندامانه پیک هینرا: مه‌سه‌عوود محمه‌د، هه‌ژار (عه‌بدوهرحمان)، پاکیزه ره‌فیک حیلمی، نه‌سرین فه‌خری، کامیل به‌سیر، سادق به‌هائهدین، عه‌بدوله‌حمید ئەترووشی و نووری عه‌لی ئەمین.

له یه‌که‌م نیگاوه ده‌رده‌که‌وێت له هه‌لئێژاردنی ئەندامانی ئەم لیژنانه لایه‌نی گرتنه‌وه‌ی زۆربه‌ی شیوه‌کانی ئا‌خاوتنی کوردی په‌چاو کراوه تاکو رێزمانیک که له ئەجامی تۆزینه‌وه‌ی لیژنه‌ییکی ئەوتۆوه به‌ره‌م بێت سه‌ره‌له‌به‌ری شیوه‌کانی کوردی تیدا خویندرابیته‌وه به‌و نیازه که وا له به‌راوردکردنی زۆزینه‌ی شیوه‌کانه‌وه هه‌ل پتر چه‌نگ که‌وێ بۆ دۆزینه‌وه‌ی ده‌ستووره ره‌سه‌نه‌کانی رێزمانی کوردی. ئەم مه‌به‌سه‌ش به‌لاوه بندری مه‌به‌سی روویتوکردنی هه‌موو زمانه‌که‌مان، ئەگه‌ر مومکین بێت، له پیتی تیخویندنه‌وه‌ی هه‌موو شیوه ئا‌خاوتنه‌کانیه‌وه کاریکه بایه‌خی تاپیه‌تی خۆی هه‌یه و گه‌لیک یارمه‌تی زمانزان ده‌دات هه‌م بۆ پیکه‌پێنانی فکریه‌ییکی گشتی له باره‌ی زمانی کوردیییه‌وه و هه‌م بۆ تیب‌کردن له گه‌شتی پسپۆرانه و تۆ هه‌لکشینه‌وه‌ی میژووناسان بۆ ناو جه‌رگه و بۆ سه‌ر بنجی زمانه‌که‌.

بیگومان رهچا وکردنی ئەم مەبەسانە لە سەرەتاوە وای کرد پیکهینانی لیژنەکان باوەش بە ژمارەییکی زۆر لە ئەنداماندا بگرێ، بەلام بە تاقیکردنەوە دەرکەوت لیژنە ی زۆر ئەندام بە هۆی درێژەکێشانی دەمەتەقە ی ئیوانیانەو بەرستی ئەوەندە کەم دەبێ کە لەگەڵ ئەرک و کاتەکە ی چ گونجانیکی نەبێ، بۆی ئەم لیژنە یەش هەلۆهشیاو و ئەمجارەیان لە رۆژی ۱۲ - ۱۱ - ۱۹۷۲ دا دوو لیژنە ی لی کەوتەو: یەکیکیان بە ناوی (لیژنە ی زمان) کە لەم ئەندامانە پیک هینرا: مەسعوود محەمەد، هەژار، نەسرین فەخری، سادق بەهائەدین و نووری عەلی ئەمین. ئەوی تریان بەناوی (لیژنە ی لیکۆلینەو ی زمان) کە لەسەر رێبازینکی تایبەتی خۆی خەریکی تۆزینەو یە و چ پێوەندیکی بە لیژنەکە ی ترهوه نییە.

لیژنە ی زمان بەردەوام بوو لەسەر چالاکیی خۆی تا رۆژی ۵ - ۱۱ - ۱۹۷۲. لەم رۆژەدا بریاریکی نوێ لە ئەنجومەنی کۆرەو دەرچوو لیژنەییکی تازە ی پیک هینا لە ژێر ناوینشانی (لیژنە ی زمان و زانستەکانی) بە ئەندامەتی: مەسعوود محەمەد، نەسرین فەخری، سادق بەهائەدین و نووری عەلی ئەمین. مامۆستا هەژار خۆی لە ئەندامەتی ئەم لیژنە یان دەرھاویشت بۆ مەبەسی یەکلایبون لەگەڵ چالاکی لیژنەکانی تر کە تێیاندا ئەندام بوو، بەتایبەتی لیژنە ی ئەدەب. کاری ئەم لیژنە یە درێژەکێشانی کاری لیژنەکە ی پیشووترە کە ناوی (لیژنە ی زمان) بوو، چی لێردا دەیخوینیتەو بەرھەمی دوو لیژنە ی یەک لە دوا یەکی (لیژنە ی زمان) و (لیژنە ی زمان و زانستەکانی) یە لەو رۆژەو کە کەوتنە سەر کاری سەر بەخۆیانەو.

لیژنەکانی سەر بە زمانەو لە سەرەتاکانی خەریکیونیانەو بە زمان رینووس و ریزمانیان تیک بەستبوو، واتە چارەسەرکردنی گیروگرفتی رینووس و دۆزینەو ی دەستوورەکانی ریزمانیان لە هەمان کاتدا دەست تێ وەر دەدا، لەمەشدا ئەم راستییەیان رهچا و کردبوو کە بەشیکی زۆری چۆنیەتی نووسینی وشە و کەرتەکانی ئاخاوتن بەندە بە دۆزینەو ی ئەو دەستوورانە ی ریزمان کە دیار دەدن تەریکی وشە و رستە چۆنە و لە چیبیو هاتوو و کامی بە کامیو لە نووسیندا بلکی ویا نەلکی. بەلام زوو بەرکەوت بەستنەو ی دانانی رینووس بە دەرھینانی دەستوورەکانی ریزمانەو لەگەڵ پێوستی خیراکردن لە دانانی رینووسیکی یەگرتوو ناگونجی، چونکە فەرمانی ریزمان کاریکی نەفسدریژ و بەرفرەوانە، لەوانە یە چەند سال تێ پەری بەر لەو لیژنە ویا تاک لێی ببیتەو لە

کاتیکدا گیروگرفتی پینووسی کوردی له کوردستان عیراقددا پیوستی به چارهسهرکردنیکی خیرا و سه به خۆ ههیه به لکو بتوانی یهک شیوه و پینووس بکری به دستووری گشتی بۆ هه موو لایه نیک و هه موو نووسه ران. ئەم تیبینییه وای کرد لیژنه کانی پیزمان خۆ بدنه وه له گیروگرفتی پینووس و یه کلا بنه وه بۆ توژینه وه له پیزمان.

کاری ئەم لیژنه یه (زمان و زانسته کانی) که درێژه کیشانی کاری (لیژنه ی زمان) ه بۆ ئامانجیکی دیارکراو بووه له لایه ن کۆری زانیاری کورده وه، که بریتیه له ریکخستنی پوخته ییکی ئەوتوی پیزمانی کوردی دهست بدا بۆ خویندن له پله هه لکشیه و ه کانی فیرگه کانی ره سمی و کۆلیجه کان، مه به س ئەوه نه بووه له توژینه وه یدا قوول بیته وه بۆ بناوانی زمانی کوردی که سه ره ده کیشته وه سه ره لیکۆلینه وه ی میژووی زمان و خه ریکبوون به فۆنه تیکه وه سه ره رای گه یاندنه وه یه کتری زاره جودا کانی له ناوچه ییکه وه بۆ ناوچه ییکی تری کوردستانی گه ره .

لیژنه له خه ریکبوونی به باسه کانی ریزمانه وه ویستویه تی هه رجاره چاویک به بیروباوری زمانزانی کوریدا بخشینی و به راوردیکیش بکا له نیوانی زمانی کوردی و ئەو زمانانه ی که ریزمانه کانیا ن به لای کورده وارییه وه نه ختیک ناشنایه . بۆ ئەم ئامانجه تا له توانایدا بوویت سه ره تای لیکۆلینه وه کانی به هینانه وه ی ئەو بیروباوه رانه و دستووری ئەو زمانانه دهست پی کردووه، به لام نه یوانیه وه هه موو جاریک له سه ره ئەم کاره ی به رده وام بیت له به ره هندی هۆی که سه ره ده کیشیته وه سه ره ناچاری و دهست نه ریشتن. لیژنه خاوه نی ژور و کتیبخانه و ئەرشیفی تاییه تی خۆی نییه بتوانی سه رچاوه ی ئەو به راوردکردنانه، که کتیبه کانی ریزمانی کوردی و هی زمانه کانی بیگانه یه، هه میشه کات به رده ست بکات. هه ره یه کیک له ئەندامه کانی، وهک کتیبخانه ییکی بچووی گه رۆک، هه رجاره چ کتیبیکی ریزمانی لا هه بی بۆ کۆبوونه وه ی لیژنه له گه ل خۆی ده یهینی. له م هاتوچۆیه شدا زۆر جارن وا ده بی کتیب بز ده بی و جیگریشی نییه بیته وه جی یاخود به درهنگه وه جیگر په یدا ده بیته وه، ئیتر له کۆبوونه وه کانی دواتردا که لینی ئەو کتیبه بزبووانه درده که ویت تا پۆژیک که کتیبی تازه له لاییکه وه به رده ستی لیژنه ده که ویت. واش ده بی یه کیک له ئەندامانی لیژنه ناتوانی له کۆبوونه وه ییک، وه یا زیاتر، ئاماده بیت ئیتر به خۆی و به و کتیبه ریزمانیه ی که هه یه تی له لیژنه داده بری و بایی ئەو

سەرچاوهییهی که لایهتی که لاین دهکه ویتسه تۆژینهوهی ئهوه کۆبوونهوهیه و پکردنهوهشی دهبیتته فهرمانی دوارپۆژ. سهرهراي ئەمانه گۆرانی ئەندامان له دامهزاندنی لیژنهیی تازهدا وا دهکا ئهوه کتیبهیی که له ههوه لهوه له بهر دهستی لیژنه دا بوو نهکه ویتسه وه بهر دهستی به هۆی لیکهوتنی خاوهنی کتیبه که له ئەندامهتی لیژنهیی نۆی. به نمونهی روونکردنهوه ده لیم تاکه نوسخهیی کتیبهیی پیزمانی مامۆستا تۆفیق وههبی که دهستی لیژنهیی به سهر رادهگات ئهوه دهسنووسهیه که لای د. نهسرین فهخری ههیه و خۆی شکلنووسی کردوه له بهر کتیبه که، دهوچا چهندیکی د. نهسرین له کۆبوونهوهی لیژنه دابرایت کتیبه کهی مامۆستا وهههیش نادیار بووه. وا چاوه پروان دهکرت ئهوه که موکه سهریه له کهرستهی دیراسه و باری له بار بۆ چالاکیی لیژنه، به تهواووونی خانووی تازهی کۆر به سهر بچۆ لهو رووهوه که مهوادی بهر فرهوانتر و جیگه و ریگهی ریکوپیکتر و کتیبخانهی دهوله مهنتر بۆ لیژنه پهیدا بیت.

لیرهدا پتویست دهبنم باریکی گرنگی تری چۆنیهتی کاریی لیژنه و شیوازی تۆژینهوهی له پیزماندا روون کهمهوه:

لیژنه وای به چاک زانی نهخشهییکی گشتی بۆ لیکۆلینهوهکانی بکیشیت تاکو پێ به پێ و ههنگاو به ههنگاو و له چارچیهوهی ئهوه نهخشهیه دا بهر وهپیشه وه بپروا بۆ ناو باسهکانی پیزمانی کوردی. لهم ریبازه دا شیوازی کلاسیکی تۆژینهوهی زمانی تیکه ل کرد له گه ل شیوازیکی مهیله و خۆکردا، بریاری دا له سهرهتاوه کهرت و به شهکانی ئاخاوتنی کوردی دهست نیشان بکات و به پێی باوهری خۆی لێیانه وه بدویت و ناو و زاراوهیان بۆ دابنیت، بهدوا ئهوه دا بکه ویتسه سهر لیکۆلینهوه له چۆنیهتی دروستکردنی رسته و دارشتنی گوته له زمانی کوردیدا. له تیکرای دانانی نهخشه و به سهر دا رۆیشتنی، ئهوهشی رهچاو کرد که نیگای خۆی بپیتته سروشت و تایبهتی ئاخاوتنی کوردی نهک له کولانهی پیزمانی ئاخاوتنهکانی بیگانه وه سهیری زمانی کوردی بکات، واته له بهر تیشکی ناوهکیی سهلیقهی کوردیدا پیزمانه که شی کاته وه نهک له دهرهوه را چرای بۆ بخوازیته وه. له پیکهینانی ئهوه مه بهسته شدا به درێژایی کات دهبوو سه قافهتی جودا جودای ههر چوار پینچ ئەندامهکانی لیژنه بیتسه وه سهر یهک شه قامه رپێ تۆژینه وه، قه ناعه تهکانی تایبهتی ئەندامهکانیش به لاره بنزی بۆ ئیحتیمالی دۆزینه وهی

پاستییکی تازه و شرابه‌وه له ریزمانی کوردیدا. هه‌رچه‌ند ئه‌م خۆ له‌بیرکردنه کاریکی زه‌حمه‌ت بووه و هه‌موو جارێ له‌ توانادا نه‌بووه، به‌لام له‌ به‌شی هه‌ره‌زۆری تۆژینه‌وه‌کان هه‌ول دراوه بیروباوه‌ری هه‌موو ئه‌ندامه‌کان له‌سه‌ر یه‌ک رای کۆبێته‌وه چه‌نداوه‌کو ئه‌م هه‌ولدا نه‌ داخواری ده‌مه‌ته‌قه و کیشه‌ییکی دوور و درێژی‌شی کردبێ. که بێت و سه‌یری (محضر)ی کۆبوونه‌وه‌کانی لیژنه بکه‌یت ده‌بینی وا بووه چه‌ند کۆبوونه‌وه‌بێک تێ په‌ریوه بێ ئه‌وه چ مه‌وداییکی ئه‌وتۆ برابری له‌ تۆژینه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌دا که له‌گه‌ڵ درێژ خایاندنی ئه‌و ده‌مه‌ته‌قانه بگونجیت، چونکه هه‌ولدا نی بێ وچان و بۆ گه‌یشتن به‌ بیروباوه‌ریکی به‌کگرتوو لیژنه‌ی له‌ بزوتنه‌وه‌ی خستوو. هه‌ندێ جار نه‌گونجانی رای ئه‌ندامانی لیژنه گه‌یشتوو ته‌ راده‌بێک وا په‌سه‌ند دیتراوه لیژنه ده‌ستی خۆی له‌ تۆژینه‌وه‌ی شوینی رێک نه‌که‌وتنه‌که بکیشه‌یته‌وه و گرفته‌که بخاته‌وه به‌ر چاوی ئه‌نجومه‌نی کۆر تا‌کو ئه‌و به‌پێی ده‌سه‌لاتی خۆی بریار به‌سه‌ر شتی‌کدا بدات، به‌لام هه‌موو جارێ له‌ حاالی وه‌ه‌ادا کۆر گرفته‌که‌ی بۆ لیژنه گێراوه‌ته‌وه بێ ئه‌وه هیچی لێوه بلێ له‌و رووه‌وه که وا تا‌کو کۆتاییی کاری لیژنه، هه‌رچی هه‌بێ سه‌ر به‌تۆژینه‌وه له‌ ریزماندا، به‌جێ به‌یئێرێ بۆ لیژنه‌که خۆی نه‌کا به‌ره‌مه‌که‌ی بێته‌ مزاش وه‌یا وه‌ک ده‌غلی هه‌ر مه‌ی لێ بیت. له‌مه‌را ده‌رده‌که‌وتت ئه‌وپه‌ری دیموکراسی له‌ ده‌ربیرینی بیروباوه‌ری و شی‌وازی کاری لیژنه‌دا به‌کار هاتوو و له‌ هیج لایه‌که‌وه هیج شتی‌ک به‌سه‌ریدا نه‌سه‌پینراوه.

لیکۆلینه‌وه‌کانی لیژنه، له‌ ماوه‌ی رابردوودا، گه‌لله‌بێکه پێویستی به‌ رێکخستن و پوخته‌کردن هه‌یه بۆ ئه‌وه بێته به‌ره‌مه‌یکی شایان به‌ بلا‌وکردنه‌وه و شکلی کتیبی ریزمان وه‌رگرێ. لیژنه به‌ ئومێد بوو له‌ پاش ته‌واوکردنی هه‌موو باسه‌که جاریکی تر به‌سه‌ریدا بێته‌وه و که‌له‌به‌ره‌کانی پر کاته‌وه و نارێکیه‌کانی له‌بار کاته‌وه ئه‌وسا بیخاته به‌ر چاوی ئه‌نجومه‌نی کۆره‌وه تا‌کو ئه‌ویش بۆ دوا‌جار ده‌سه‌بژاریکی بکا و بریار له‌سه‌ر راست و هه‌له‌ی بدا ئه‌وجا له‌ شکلی کتیب وه‌یا چه‌ند گوتاریک له‌ گۆفاره‌که‌یدا بلا‌و بکریته‌وه. به‌لام وا دیاره دیوانی سه‌رۆکایه‌تی به‌رژه‌وه‌ندی له‌وه‌دا دیت به‌ره‌مه‌که خیراتر بخریته به‌رچاوی خوینه‌ری کوردیه‌وه بۆ هه‌لسه‌نگاندن و نرخاندن و ره‌خنه‌ لیگرتنی. ئه‌م خیراییکردنه بووه هۆی مانه‌وه‌ی جوداوازیی بیرورای ئه‌ندامانی لیژنه وه‌ک که هه‌بوو، چونکه وه‌ک گوترا ئه‌نجومه‌نی کۆر جاری بریاری له‌سه‌ر هیج راییکیان نه‌داوه تا بیکاته ئه‌و دستووهره

به شه کانی ناخوتن

۱

ناو

ناو ئه و شه یه سهر به خو و اتایه ک دهگه یه نیت که به کاته وه نه به ستراره، وهک: کاوه، سال، بهرد، پیاوه تی، ههولیر، رویشتن، گول، پهپوله، فرۆک، بهسته لهک، هه لپه رکی، تی هه لکیشان.

[تیبینی و روونکردنه وه:

که دهگوتوی (به کاته وه نه به ستراره) بویه یه هه تا کو ناوه کانی (ظرف زمان) وهک روژ، شهو، سال، مانگ، سات، کات... هتد بهر ئه م ته عریفه بکه ون و نه چنه ناو ته عریفی کار (فعل) هوه، چونکه له و ناوانه دا (کات) ناوه روکی وشه کانه نهک پتیانه وه به ستراره. له عه ره بیدا ده لئین (غیر مقترن بالازمنة الثلاثة)، و اتا ئه و (اقتران) هی عه ره بی به سترانه وه که ی کوردییه له م ته عریفه دا.

دهمراستی لیژنه]

ناو له دوو رووه وه باس دهکریت:

۱- له رووی پیکهاتنه وه.

۲- له رووی واتا وه.

یه که م- ناو له رووی پیکهاتنه وه دهکریت به دوو به شه وه:

۱- ساده

۲- ناساده

ناسادەش دەبیتە دوو بەش:

أ- لیکدراو

ب- داریژراو

۱- ناوی سادە

هەتا ئیستا بۆ ئەم زاراوەیە ئەم وشانە دانراون.

۱- سەعید سدقی (تەنیا) ی بەکار هێناوه.

۲- توفیق وەهیبی (سادە) ی لە فەرھەنگە ئینگلیزییەکیدا بەکار هێناوه.

۳- مەردۆخ (سادە) ی لە فەرھەنگەکیدا بەکار هێناوه.

۴- شیخ محەمەدی خاڵ (سادە) ی لە فەرھەنگەکیدا بەکار هێناوه.

۵- کوردۆییتف (ئاسان) ی لە ریزمانەکیدا بەکار هێناوه.

۶- رشیدی کورد (خوری) ی لە ریزمانەکیدا بەکار هێناوه.

۷- جگەرخوین (سادە) ی لە ریزمانەکیدا بەکار هێناوه.

۸- نووری عەلی ئەمین (پەتی) ی لە ریزمانەکیدا بەکار هێناوه.

۹- ھەژار وا پیشنیاز دەکات کە وشە (ساکار) بەکار بهێنریت.

پێناسینی (تعریف) ناوی سادە:

لیژنە بۆ دۆزینەوهی تەعریفیکی تەواو دوور و قوول لەم باسە کۆلییەوه و ئەو تەعریفانە کە لەمەوبەر بۆی دانراوه هێنایەوه بەر چاوی:

سەعید سدقی دەلێت: ئیسمیکە ئیسمیکی تری لەگەڵ نەبێ، وەکو (عەلی، مراد، شار، بازار).

مەردۆخ دەلێت: ناوی سادە لە یەک واژە دروس بووگە، وەک دەرز، کێو، قورسی، بلبل.

زۆریە نووسەرانی تر ھەر ئەو تەعریفە بۆ ناویان دانراوه کردووینە تەعریف بۆ ناوی سادە، دوایی تەعریفیکی سەربەخۆیان هێناوه تەو بۆ ناوی لیکدراو.

لیژنە بە دوا ئەم چاوی پێداخشانندنە بەو تەعریفانەدا کەوتە سەر لیکۆلینەوه لە تەواوی و ناتەواوی تەعریفەکان لە بەر تیشکی واتای (سادە) خۆیدا. ھەریەک لە

ئەندامەكان راي تايبەتى خۆى دەربىرى، لە ئەنجامى بەراوردکردنى ھەموو لايەننىكى
باسەكە و رايەكان لىژنە ئەم تەعريفەى پەسند كرد:
ناوى سادە ئەو ناوھىيە كە لە تەنبا وشەپىك پىك ھاتبىت، ھەك:
بەرد، با، مەرۆف، دەشت، رەگ، مەر، گۆشت.

[تېبىنى و روونکردنەوھ:

سادەبوونى ئەم وشانە لە پوآلەتى ئىستاكەيانەوھ دەفامرئتەوھ،
لىژنەش ھەر ئەم پوآلەتەى كـردووه بە بنگەى بىرارى
سادەبوونيان. تۆزىنەوھى لىژنە بەرەو سەرچاوى وشەكانى
فەرھەنگى كوردى تى ھەلناكشەت تاكو ھەموو وشەپىك بباتەوھ
سەر بنجى مېژووېى خۆى و سادەى و ناسادەىيان دەرخات.
ئاشكراشە ئەم وشانەى لە پوآلەتى ئىستاكەياندا بە سادە
دەژمىردرئىن ھەر بە سادەى دەمىننەوھ ھەرچەند تۆزىنەوھى
مېژووېى ناسادەىىيان بسەپىنى چونكە كەس ناى لە نووسىندا
بە شكلى ناسادەىيان بەكار بىنى وھيا لە وتووژدا بە غەبرى
جۆرى ئىستاىانى بلتەوھ. كە بىن و ئەو وشانەى ئىستا بە سادە
دەناسرئىن ھەلىيان وھشەننەوھ ھەك ئەوھى «كلۆج» بکەينەوھ «كل
وجە»، ئاخاوتنى كوردىمان دەگۆرئىت بەرەو ناقۆلابى و دزىوېەوھ
كە ئەمە كارىكە دژى ھەموو بەرژەوھندىكى زمانى كوردى.

[دەمراستى لىژنە]

۲- ناسادە: ھەتا ئىستا بۆ ئەم زاراوھىيە ئەم وشانە بەكار ھىنراون:

۱- سەعید سەدى (تیکەل).

۲- توفیق وھبى (لىكدرائ).

۳- مەرەوخ (پەيوەست).

۴- كوردوئىف (بارگران).

۵- نوورى عەلى ئەمىن (ئاوئتە).

۶- رەشىدى كورد (لىكدائى).

۷- جگہرخوین (پہرچہم).

پیناسینی ناوی ناسادہ:

لیژنہ بۆ دۆزینہوہی تہعریفیکی تہواو دوور و قولل لہم باسہی کۆلییہوہ و ئہو تہعریفانہی کہ لہمہوہر بۆی دانران ہینانہوہ بہر چاو، و ہک:
سہعید سدقی دلّیت: ئیسمی مرکب ئیسمیکہ ئیسمی تری لہگہلدا بیت و ہکو
عہلی مراد، شارباژیر.

مہردۆخ دلّیت: ناو پەپوہست ئہو ناوہس یا لہ دوو واژہ یا زیاتر دروس بووگہ،
وہک خداداگ، باخہوان، خۆرہتاو، گولّو.

کوردویٹف ناوی لیکدراو دہکا بہ دوو بہشہوہ، بہشیکیان بہ یاریدہی ناو و
ئاوہلّناو ہتد... پیک دیت. بہشہکەہی تریش بہہۆی پیشگر و پاشگرہوہ پیک دیت.
نووری عہلی ئەمین لہ ریزمانی کوردیدا دلّیت: وشہی لیکدراو ئہو واژہیہیہ کہ
لہ دوو وشہ یا پتر پیک ہاتبیت، و ہک: میترگہسوور، مارماسی، بہرداش.

لہ دہستووری زمانی فارسیدا دلّیت: ناوی لیکدراو ئہو ناوہیہ کہ خاوہنی دوو
پارچہ بیت، و ہ ہر پارچہیہیان واتاہیکی جوہای ہبیت و بہ ہر دووکیان ببنہ
ناویک، و ہک کہرویشک.

لیژنہ دواہی ہلّسہنگاندنی ئەم تہعریفانہ، ہیچ کامیکیانہی پەسند نہ کرد و
کہوتہ سہر وردبوونہوہ و لیکۆلینہوہ بۆ ئەوہی بگات بہ تہعریفیکی دروست.
لہ ہہمان کاتدا لیژنہ کہوتہ سہر لیدانہوہ لہوہ ئاخۆ دابہشکردنی (ناو - یاخود
وشہ بہ جۆریکی گشتی) لہ سہرہتاوہ بکریّ بہ دوو بہشہوہ:

۱- سادہ.

۲- ناسادہ.

ئہوجا ناسادہ بکریتہوہ بہ:

۱- لیکدراو.

۲- دارپۆزاو.

یاخود یەکسەر ناو لہ رووی فۆرمہوہ بکریّ بہ سیّ بہشہوہ:

۱- سادہ.

دلشاد، کهومار، رووپاک، شهوله بان، گولگه نم. شه کره سیو، باگردین.
ب- دارپژراو: ئه و ناوه ناسادهیه که تهنیا وشهییکی واتاداری تیدا بیت، وهک:
داسوولکه، پیاوهتی، ملوانکه، هه لکهوت، داهات.
[روونکردنهوه:

له تهعریفی ناوی دارپژراو که گوترا (تهنیا وشهییکی واتاداری
تیدا بیت) و باسی پئویستبوونی (زیاده)ی تیدا نهکرا بویهیه
چونکه له سههتای تهعریفه کهوه گوترا (دارپژراو ئه و ناوه
ناسادهیه...) له ناسادهشدا بوونی (زیادی) مهرجه، ئیتر پئویست
نامینئ به باسکردن و مهرج گرتنی زیادهکه دهنه دهیته (تحصیل
حاصل).

[دهمراستی لیژنه]

دووهم - ناو له رووی واتاوه:

له پیشهوه نمایشیکی ئه و دابهشکردنانه دهکهن که له مهوه بهر له لایهن
زمانه وانهکانی کوردیهوه بۆ (ناو) له رووی مهعناوه دانراون:
آ- مامۆستا سهعید سدقی، هیچ جوداوازیی له میانی فۆرم و واتای ناوهوه
دهرنه خستوه تهنیا له ریبازیکی ترهوه بۆ باسکردنی ناو چوووه و ناوی کردوه
به دوو بهشهوه..

آ- ناوی عام

ب- ناوی خاص

ب- مهردۆخ، ناوی له رووی مهعناوه کردوه بهم بهشانهوه:

۱- ناوی شهخسی. رۆستهه

۲- ناوی جهمع. گهل

۳- ناوی نهوع. ئهسپ

۴- ناوی جنس. گیاندار

۵- ناوی زهمان. دوینئ

۶- ناوی مهکان. کوردستان

- ۷- ناوی سهوت. باره
- ۸- ناوی لهون. سوور
- ۹- ناوی عهدهد. چوار
- ۱۰- ئیسمی صغه. پانی
- ۱۱- ئیسمی طعم. تالی
- ۱۲- ئیسمی مهصدر. بوون، چوون
- ۱۳- ئیسمی فاعل. بېر، بکوژ
- ۱۴- ئیسمی مفعول. فرۆشیاگ
- ۱۵- صیغه‌ی مبالغه. گرینۆک
- ۱۶- صغه‌ی مشبه. دريژ، کۆتا
- ۱۷- ئیسمی معنی. هۆش
- ۱۸- ئیسمی ضمير. ئیمه
- ۱۹- ئیسمی ئیشاره. ئەم
- ۲۰- ئیسمی کنایه. (فلان، فیسار....)
- ج - مامۆستا خاڵ. له فهره‌نگه‌که‌یدا ناو دهکات به دوو به‌شه‌وه:
- ۱- عام (تیکرا)، وهک: دار، بهرد، پیاو.
- ۲- خاص (تایبه‌تی)، وهک: نه‌ریمان، کرماشان.
- د- نووری عه‌لی له رێزمانه‌که‌یدا (به‌رگی دووهم)، ناو له رووی مه‌عناوه دهکات به‌م به‌شانه‌وه:
- ۱- ناوی تایبه‌تی: شاسوار
- ۲- ناوی گشتی: شار
- ۳- ناوی مادی: ده‌رگا، زیڕ
- ۴- ناوی مه‌عنه‌وی: ئازایی، به‌ختیاری
- ۵- ناوی تاک: منداڵ
- ۶- ناوی گه‌ل: مه‌ران (ئهم مه‌رانه)

ه- کتیبی دهستووری زمانی فارسی بۆ پۆلی یهکهمی ناوهندی، ناوی له رووی مهعناوه کردووه به شهش بهشهوه:

۱- اسمی عام

۲- اسمی خاص

۳- اسمی ذات

۴- اسمی معنی

۵- اسمی مفرد

۶- اسمی جمع

و- له ریزمانی ئینگلیزیدا (ئهمه بۆ نموونه له زمانهکانی رۆژاوا، تاکو روون بپتهوه لهو زمانانهشدا ناو له رووی واتاوه دهکریت به چند بهشهوه)

کراوه بهم بهشانهی خوارهوه

۱- الاسم العام Common Noun

۲- الاسم المعنوی Abstract Noun

۳- الاسم المادی Concrete Noun

۴- اسم العلم Proper Noun

۵- اسم الجمع Collective Noun

پاش نمایش و بهراوردکردنیان له گهڵ زمانی کوردیدا، ناو کرا به سی بهشهوه:

۱- ناو له رووی (مفهوم، مضمون) پهراویزهوه، واته چند تاکان دهگریتهوه، ئهمیش دهکریت به سی بهشهوه:

آ- ناوی گشتی (عام): مه، کور، شار.

ب- ناوی تایهتی (خاص، علم): ههلهبجه، نهسرین، تانجهرۆ.

ج- ناوی کۆمهڵ (اسم الجمع): لهشکر، پۆل، گهڵ.

۲- ناو له رووی زایهندهوه^(۱) (جنسهوه). ئهمیش دهکریت به چوار بهشهوه:

(۱) وشهی (زایهند) به واتای (جنس، Sex) جهلادتهت بهدرخان بهکاری هیناوه به دوا ئهودا رهشید کورد و نووسهرانی تریش بهکاربان هیناوه.

آ- ناوی نیرینه: ئەو ناوهیه که له بنه‌ره‌تدا هەر بۆ زایه‌ندی نیر دانرابیت، وهک: پیاو، ئەسپ، که‌له‌شیر، پیروټ، به‌ران.

ب- ناوی مێیینه: ئەو ناوهیه که له بنه‌ره‌تدا هەر بۆ زایه‌ندی مێ دانرابیت، وهک: ماین، پوور، مریشک، کچ، جیل، مه‌ی، ژن.

ج- ناوی دوو لایه‌ن (دوو زایه‌ند): ئەو ناوهیه که بۆ نیر و مێ به‌کار دیت، وهک: کهو، گیشک، وهستا، شاگرد، کاو، به‌رگدروو، دۆست، دوژمن.

هه‌ندێ جار ناوی دوولایه‌ن (دوو زایه‌ند) له ڕێی به‌کاره‌ینانی وشه‌یه‌یکه‌وه له‌گه‌ڵیدا، به‌لایه‌کدا ده‌خړیت و زایه‌ندی بۆ دیار ده‌کړیت وهک:

ناوی دوو لایه‌ن	بۆ نیرینه	بۆ مێیینه
گیسک	گیسکه‌نیر	گیسکه‌مێ
سه‌گ	گۆله‌سه‌گ	دێله‌سه‌گ
کهو	نیره‌کهو	ماکهو

د- ناوی بێ لایه‌ن (بێ زایه‌ند): ئەو ناوهیه که له بنه‌ره‌تدا زایه‌ندی نیر و مێ نییه، وهک: دار خانوو، هاوار، نوین، ڕۆیشتن، خوری، خواردمه‌نی.

تییینی:

له شپوه‌ی ژووڕوودا (کرمانجی) هه‌موو ناو به‌ ئیزافه‌کردنی ئامرازی نیر و مێ له‌یه‌کتر جودا ده‌کړینه‌وه، وهک:

هه‌وارا دوی گورگی (مێیینه)
سه‌رێ مه‌زن (نیرینه)

وشه‌ی (دار) ئەگه‌ر وشک بوو (نیر)ه، وهک دارێ گویزێ، ئەگه‌ر سه‌وز بوو (مێ)یه، وهک دارا گویزێ.

هه‌روه‌ها له شپوه‌ی خوارووشدا، به‌ تاییه‌تی خو‌شناو و بالاکه‌تی، له بانگه‌یشتن و ئیزافه‌دا وهک شپوه‌ی ژووڕوو جودایی له نیر و مێدا هه‌یه. جگه‌ له‌وانه‌ش له شپوه‌ی سلیمانی و هه‌ولێر و کۆیه و موکریانیشدا له بانگه‌یشتندا جودایی نیر و مێ هه‌یه، وهک:

پووری وهره (ئ)

کوره مه پۆ (ه)

۳- ناو له رووی سه ره خۆیی هه بوونه وه:

ده کرى به دوو به شه وه:

۱- ناوی مادی:

هه ندی له ریزمانه کان بهم جۆره ته عریفیان کردووه:

آ- ریزمانه کانی کوردی^(۱): وشه ی (به ره سه ته) بیان بۆ زاراوه که به کار هیناوه، بهم جۆره شه ته عریفیان کردووه (ئو ناوه یه که قه واره یه کی هه یه و به رده ست و به رچاو، واته ده گیریت و ده بئیریت، وهک ماست، به فر، ده رگا، گوشت...).

ب- ریزمانی فارسی ده بیژیت: اسمی ذات (مادی) ناوی شتی که که خۆی له خۆیدا و جوودی هه یه، وهک درهخت، ئاو، هه وا، ته هه ران.

ج- ریزمانی ئینگلیزی ده لیت: ناوی مادی ئو ناوه یه که و جوودی هه یه و ده گیریت، وهک: په نیر، شیر، زێر، ئاسن.

به لام لیژنه بهم جۆره ته عریفی ناوی (مادی) ی کرد:

ناوی ئو شته یه که بهر هه ست ده که ویت، وهک خوئی، که ره، زێر، شیر، با، ده نگ، بۆن، تریفه، بروسکه، ئاورنگ، قه ل، مرۆف.

[ئهم ته عریفه هه موو ناویکی مادی ده گریته وه که چاو نایبینی وه یا

ده ست نایگری، چونکه بهر هه ستیکی تر ده که ویت وهک (ده نگ).

ده مرستی لیژنه]

۲- ناوی معنوی (گوزاره):

آ- ریزمانی کوردی^(۲) زاراوه ی (واتایی) ی بۆ به کار هیناوه، بهم جۆره شه ته عریفی کردووه: (ئو ناوه یه که نایبیریت و ناگیریت به لام به ئه ندیشه له دلا وینه ی

(۱) قوتا بخانه کان.

(۲) قوتا بخانه کان.

بۆ دەكىشريت و ههستی پى دهكریت، وهك كوردایهتی، باوهر، شهرم، زانین...)

ب- مهردۆخ، تهنیا ئهوهنده دهلیت (بۆ ناسینی گوزاره دانراوه، وهك هۆش، زانست، جهنگ، برسیتی).

ج- له ریزمانی ئینگلیزیدا بهم جۆره تهعریفی ناوی مهعنهوی (مجرد) كراوه:

«ئهو واژهیهیه كه حالیکى موعهیهن وهك (نهخۆشى) یاخود چۆنیهتییهکی تایبهتی وهك (جوانی) رادهگهیهنیت و به دهست ناگیریت و به بیر و خهیاڵدا دیت وهك: رهشایی، تاریکی، بهختیاری، نهخۆشى، پیاوهتی، هیز».

د- له ریزمانی فارسیدا ئهم تهعریفهیان بۆ داناوه: ناوی مهعنا گوزارهیهك دهگهیهنیت كه وجوودی له شتی تردایه و ناوی حالهتیک وهیا سیفهتیکه، وهك: هۆش، رهشایی، ستم، خه، نهخۆشى، دهستكورتی.

لیژنه ویستی به پیتی باوهری خۆی تهعریفیکی باشتر و گونجاوتر لهگهڵ واتای (ناوی گوزاره - معنی - مجرد) دا بدۆزیتهوه. دواى بهلاوه نانی گهلیك پیشنیاز ئهم تهعریفهیه پهسند كرد: ناوی گوزاره ناوی شتیكه كه بوونی سهربهخۆی نییه بگه له شتی بهرههست وهیا له بیر و خهیاڵ (تصور) دا پهیدا دهبیت وهك: پیاوهتی، هیز، چاكه، جوانی، نهخۆشى.

[روونکردنهوه:

رازی نهبوونی لیژنه بهو تهعریفانه، سههررای ئهوه كه تهعریفهكان ههموو ناوهكانی گوزاره ناگرتهوه، لهوهشهوه دیت كه دارشتنیان له هی تهعریف ناكات كه دهبی دهست لهسهه سروشتی تهعریفكراوهكه دانیت، بهلكو پتر له ههڵنانی سنووریک دهكات به دهوری موفرهداتی تهعریفكراوهكهوه بهلام ههردوو سههری ئالفهی سنوورهكش نهگهیهشتونهوه بهكتر.

مههس له «ههست»یش ئهو پینج ههسته مهشورهكهی (دیتن، بیستن، چیشتن، بۆنکردن، ههستی پیست - لس -)ه، بهو پخیه هه شتیك بهر یهكێك وهیا پتر لهو ههستانه بکهویت دهبیتته ناوی مادی، كه هه ههستیش نهكهوت و به بیر و خهیاڵ زانرا دهبیتته ناوی گوزاره.

وا دهبی به پئی ئەم تەعریفە هەندیک شت هەلبگرئ پئی بگوترئ
ناوی مادی و ناوی گوزاره وهک (جەنگ). ئەوهی راستی بی له
هەموو تەعریفەکاندا ئەم دوولاییه پەیدا دهبی بەلام من قسەم
لهگەڵ تەعریفی لیژنەیه. به کورتی دهلیم هەریهک له و ناوه
دوولاییانه که ساغ بووه بهر هەستیک دهکهوئ، دهبیته ناوی
مادی هەرچەند به دەست نهگیرئ وهیا قورسایي نهبی وهیا هیچ
چۆره بوونیکي مادی نهبی وهک (بین، رەنگ).

لەم کورتەیهی قسەکه مەدا دەمهوئ بلیم که هات و (بوونی مادی)
کرا به مەرج بۆ (ناوی مادی) ئەوسا تەعریفی لیژنە دادەمیتئ له
عاست ئەو مەرجەدا.

دهبی ئەوهش بزانی ئەگەر (مادهبوون) کرا به مەرج گەلێک جار
بپارێدان بۆ ماده بوون و نهبوونی شتان کارێکی ئاسان نابئ، به
نموونه وشەیی (دەنگ) که دهلالهتی شتیکی هیه بهر هەست
دهکهوئ به پئی تەعریفی لیژنە دهبیته ناوی مادی، بهلام
ساغکردنهوهی (مادیبوون و مادی نهبوونی) دەنگ هەلدهگرئ
دەمهتەقهی دوور و درێژی لهسەر بکرئ و هەندیک بلین چ
وجوودی مادی له دەنگدا نییه و کەسانی تریش بلین چونکی
دەنگ له شەپۆل و لەرانهوهی هەوا وهیا مادهییکی تر پەیدا دهبی
شتیکی (مادی)یه.

وا هیه ناویکی گوزاره له ناویکی ترهوه وەردهگیرئ که ئەویش
هەر گوزارهیه وهک چاوگی (ترسان) که له (ترس)هوه هاتوه.
لەمەدا چ دژبیک پەیدا نابئ لهگەڵ تەعریفەکهی لیژنەدا.

[دەمراستی لیژنە]

ناوی گوزاره له بنه‌ره‌تدا دوو چۆری هیه:

۱- بنجی: ئەو ناوانه دهگریت‌هوه که هەر له بنجینه‌دا بۆ گوزاره دانراون وهک:
باوه‌ر، جەنگ، هۆش، زانی، ترس، مەرگ.

۲- دروستکراو: ئو ناوانه دهگريتهوه که له وشهییکی ترهوه وهرگیراوه به هۆی ئامران وهیا دارشتننیکى تایبهتییهوه. به زۆریش له ناو و ئاوهلناوهوه وهردهگیریت له پیتی بهکارهینانی پاشگرهوه:

أ- دروستکردنی له ناوهوه:

کوردايه تی = کورد + ايه تی

پياو + هتی = پياو هتی

كوپ + ینی = كوپ ینی

ب- دروستکردنی له ئاوهلناوهوه:

جوان + ی = جوانی

رهش + ی = رهشی

رهش + ایی = رهشایی

دۆست + ی = دۆستی

دۆست + ايه تی = دۆستایه تی

خراپ + ه = خراپه

پوختهی باسی ناو ئه مهی خوارهوهیه:

یهکههه - ناو له رووی فۆرمهوه:

أ- ناوی ساده.

ب- ناوی ناساده:

۱- لیکدراو.

۲- دارژاو (دروستکراو)

دووهم - له رووی گوزارهوه:

۱- ناوی گشتی

۲- ناوی تایبهتی

۳- ناوی کۆمهڵ

ناو له رووی مهفهوممهوه (۱)

۴- ناوی نیئر

ناو له رووی زایه‌نده‌وه (۲)

۵- ناوی می

۶- ناوی دوو لایه‌ن

۷- ناوی بی لایه‌ن

ناو له رووی سه‌ربه‌خۆیی هه‌بوونه‌وه (وجود

۸- ناوی مادی

مستقل) (۳)

۹- ناوی گوزاره

أ- بنجی.

ب- دروستکراو.

[روونکردنه‌وه:

زاراوهی (له رووی مه‌فه‌وم‌ه‌وه) زاراوه‌ییکه له لایه‌ن هه‌ندیک زمانزانه‌وه به‌کار هاتووه، که ئەندامیکی لیژنه‌ش له‌وانه، بۆ روونکردنه‌وهی مه‌به‌س به پیتی لیکدانه‌وهی تایبه‌تی ئەو که‌سانه‌وه. لێرده‌دا مه‌به‌س له (مفه‌وم) ئەوه‌یا ئایا تاکه ناویک چه‌ند تاکی وه‌ک خۆی ده‌گرێته‌وه، که گووت (نازاد) یه‌ک نازادت مه‌به‌سه. که گووت (له‌شکر) تیکرای ئەو که‌سانه و ئەو شتانه‌ت مه‌به‌سه که له واتای (له‌شکر) دا هه‌یه. پێشتر له‌گه‌ڵ (مفه‌وم) دا وشه‌ی (په‌راویز)یش به‌کار هات بۆ را‌گه‌یانندی ئەم لایه‌نه.

[ده‌مراستی لیژنه]

راناو - ضمير

راناو له گه لیک سهره وه باس ده گریټ، پی به پی لیمان ده کولر یته وه و به پی بیروبا و پری لیژنه روون ده گریټه وه:

یه کهم: راناو له رووی زاراوه وه

هتا ئیستا نووسه رانی کورد له بری (ضمیر - Pronoun) ئه م زاراونه ی خواره و بیان به کار هیټاوه:

آ- ماموستا سعید سدقی: زاراوه ی «ضمیر» به کار هیټاوه و به م شیوه یه ش ته عریفی کردوه (ضمیر لفظیکه جیگای اسم ده گریټ).

ضمیریش دوو نوعه:

۱- ضمیری متصل - وهکو به قه له مت دهنوسم.

متصلیش دهکا به دوو به شه وه:

أ- ئاشکرا وهکو: خویندم.

ب- شارراوه وهکو: نوست.

۲- ضمیری منفصل وهکو من خویندم، ئه وه لستا.

ماموستا سعید سدقی هر ئه مه نده له سهر راناو دواوه، له هه موو پروویکی شه وه پهیره وی زمانی عه ره بیی کردوه که ئه وسا بۆ ئه و تاکه سه رچاوه ی لیکولینه وه بووه.

ب- له کتیبی ریزمانی قوتابخانه کاندا (راناو) به کار هاتوه و به م جو ره ش ته عریف کراوه:

راناو ئه و ویزه یه یه جیی ناویک ده گریټ وهکو (ئهی کرم) و ده شکری به م به شانیه ی خواره وه:

- ۱- راناوی کەسی - ئەمیش دوو جۆرە:
 أ- کەسی لكاو وەكو: كەى ئەرۆیت (یت)
 ب- کەسى جودا وەكو: من، ئیمە، ئەوان.
- ۲- راناوی خۆی، وەكو (من خۆم هاتم) بۆ تەوکیدى ناو یا راناو بەکار دەهینریت.
- ۳- راناوی ئیشاری وەكو (ئەمە، ئەو...)
- ۴- راناوی گەیهنەر وەكو (ئەو كچەى كە لەگەلمدا دەرۆیشت خوشكم بوو) لەم رستهیدا وشەى (كە) راناوئەكەیه.
- ۵- راناوی پرسىاری، وەكو: كى، چۆن، چلۆن، كوا، كام، كەى، كوئى، چى، چما، چەند... هتد.
- ۶- راناوی ناديار وەكو: يەكئى، كەس، فلان، فیسار، كابرا، هین، هەرامە..
- ۷- راناوی هەبى: وەكو (هەى من، هەى تۆ..).
- ج- مەردۆخ لە لاپەرە (۲۰) ی بەشى يەكەمى فەرھەنگەكەیدا بۆ (ضمير) وشەى (كیشك) ی بەکار هیناوه.
- د- مامۆستا توفیق وەهبى لە دەستوورى زمانى كوردى - جزمى يەكەم بەغدا ۱۹۲۹، لاپەرە ۲۸ دەم جۆرە باسى راناو دەكات، زاراوهى (بۆناو) یشى بەكار هیناوه:
- (بۆناوی كەسى لە گەرداندا بۆ پيشاندانى باس لىكراو لە صیغە و دەم زیاد ئەكرین، وەكو لە فقرە ۲۴۹ دا ووتبوومان ئەمانە دوو چەشن:
- ۱- بۆ ناوی كەسى سەربەخۆ وەك (من، ئیمە).
- ۲- بۆ ناوی كەسى پێوئەنوسا وەك (ئەوانە هاتن- ن). بۆ ناو بەم جۆرە دا بەش دەبێ:
- ۱- بۆ ناوی كەسى (من، تۆ).
- ۲- بۆ ناوی ئیشاری (ئەم، ئەمە، ئەو، ئەو...).
- ۳- بۆ ناوی لىكدەر (كە، ی كە. ئەو كەسە كە رۆیشت، ئەو كەسەى كە...).
- ۴- بۆ ناوی مېهەم (یەكئى، كەسى، كام، هېچ، كابرا، هین..).
- ۵- بۆ ناوی پرسى (كى، چەند، كام، چى، كوئى..).

تیبینی:

- ئەم وشە و رستانە لە فارسییەوه وەرگیراوەتە سەر کوردی.
- ز- لە دەستووری زمانی روسی - بەرگی یەكەم، مۆسکۆ ۱۹۶۰ لاپەرە ۲۶ بەم
چۆرە راناوی دا بەش کردووه:
- ۱- راناوی کەسی وەك (من، ئیمە..).
 - ۲- راناوی هەیی وەك (هی..).
 - ۳- راناوی ئیشاری وەك (ئەمە، ئەوه..).
 - ۴- راناوی نادیار وەك (کەسیک، شتیک، یەکیک).
 - ۵- راناوی نەفی (هیچ کەس، هیچ شت).
 - ۶- راناوی تفصیل (تعیین) وەك (هەموو، هەریەكە).
 - ۷- راناوی پرسیار وەك (کێ، کە، کۆی..).

تیبینی:

- ئەم بەشە دەربارەی زمانی روسی لە لایەن د. نەسرین فەخرییەوه وەرگەرێاوەتە
سەر کوردی.
- ح- لە دەستووری زمانی ئینگلیزییدا دەلیت: راناو ئەو وشەییە کە جیی ناو
دەگریتەوه و لە بری ئەو بەکار دێت بۆ ئەوهی لە رستانە دا دووبارە نەگریتەوه،
راناویش دەکا بەم بەشەوه:
- ۱- راناوی کەسی (ئیمە، ئەوان..).
 - ۲- راناوی تملک (هی من، هی ئەو..).
 - ۳- راناوی پرسیار (کە، چۆن، چەند..).
 - ۶- راناوی لیکدەر (Which, Who)

تیبینی:

- ئەم بەشە کە باسی راناو لە زمانی ئینگلیزی دەکات لە لایەن لیژنەوه لە کتیبی
دەستووری زمانی ئینگلیزییەوه وەرگیراوەتە سەر کوردی.
- دواي ئەم نمایشە لیژنە کەوتە سەر لیکۆلینەوهی تایبەتی خۆی لە بارە

(راناو)هوه. له سه ره تاوه ويستی ته عريفیک بۆ راناو دانیت که وا به ته و او بیگریته وه و نه هیلیت شتی تری تیکه ل بیت، واته له سنووری دهسه لاتدا ته عريفیک بیت که پتی دهگوتری (جامع و مانع) بۆ راناو. له م رووه وه، دواي هه لسه نگاندنی ئەو ته عريفانه ی له نمایشه که دا بۆ راناو دانرابوون، لیژنه هه موویانی به لاره نا، چونکه به پتی بروای تیکرای ئەندامانی لیژنه هیچ کامیکیان دهست نادات ببیت به ته عريف بۆ (راناو) له ریزمانی کوردیدا.

بۆ دۆزینه وهی ته عريف لیژنه که وته سه ره موناقه شه، موناقه شه که شهی به دریزایی دوو کۆبوونه وه به رده وام بوو. له ئەنجامدا ده رکه وت ئەندامان له یهک باوه ردا نین به رانه بر (راناو) و ته عريفه که ی. له بهر ئەمه گيرو گرفته که ی خسته وه به رده م ئەنجومه نی کۆر تاکو به پتی دهسه لاتی خۆی گرفته که بره وینیتته وه. به لام ئەنجومه ن بریاری دا خۆی تیکه ل به کاری لیژنه نه کات هه تا ئەو کاته ی لپی ده بیتته وه.

له پاش ئەم بریاره ی ئەنجومه نی کۆرا لیژنه دوو کۆبوونه وهی تریشی به سه ره برد بۆ تاکه مه به سستی دۆزینه وهی ته عريفیک که هه موو ئەندامان پتی رازی بن، به لام هه ره نه گه یشت به ئەنجامیک. له بهر ئەمه وای په سند کرد جارێ دهست بکات به لیکۆلینه وه له به شی (راناوی که سی) که هه موو نووسه ران له هه موو زماناندا له باره یه وه یهک باوه رن. جو داوازیی باوه ریش له باره ی به شه کانی تری (راناو) و ده مه ته قه له سه ره ته عريفی راناو خرايه دواي لیبوونه وه له باسی راناوی که سی.

[تیبینی و روونکردنه وه

چۆنیه تی به کاره ی نانی بیروباوه ر له لیکۆلینه وه دا که له کۆری زانیاری کورد بووه به رچه ی ئیشکردن، دیارده ییکی دیموکراسی ره فتاره له سه ره له به ری ئەو چالاکیانه که پپوه ندییان به کۆره وه هه یه. هه ره ئەم ئازادییه ی بیروباوه ره وای کرد لیژنه تا راده ی له کاروه ستان خۆی پپوه به سستیتته وه هه رچه ند له مه شدا ئەرکی مادیی کۆر به ره و زیادی ده روات، ئەم گتیرانه وهی گرفته بۆ به رده می ئەنجومه نی کۆر جارانی تریش رووی داوه به لام هه موو جاریک ئەنجومه ن گرفته که ی داوه ته وه به لیژنه. ئەوه ی راستی بی درێژ خایاندنی ده مه ته قه و لیکۆلینه وهی لیژنه له باسی (راناو)

و نه گه یشتنی نندامانی لیژنه به بیروباوه پیکي یه کگرتوو وای
کرد من گوتاریکی ۱۲۰ لاپه رهی له سهر هندیک باری (راناو)
بنووسم و له گوڤاری کوږ (به رگی دووهم - به شی یه کهم) دا بلاوی
بکه مه وه له ژیر ناو نیشانی (سووریکي خامه به دهوری راناو).
له و گوتاره دا، هر چهند گه لیک باری راناو و به شه کانی بهر
لیکولینه وه نه که وتن، دیسانه وه بایی نه وهی بیروباوه پری گشتیم
له م باسه دا روون بیته وه له سهری دواوم.

[دهمراستی لیژنه]

راناوی کهسی (الضمیر الشخصي)

له سهره تای باسه وه ده بی بلین نه م راناوه ده کری به دو به شه وه:

یه کهم - راناوی کهسی جودا

نووسه ران نه م زاراوانه ی خواروه بیان بو کار هیناوه:

۱- سه عید سدی - منفصل.

۲- توفیق وه هی - سه ره خۆ.

۳- مه ردوخ - کیشک نه لکیاگ (لاپه ره ۲۰ له به شی یه کهمی فه ره نکه کهیدا).

۴- نووری عه لی نه مین - جوئ.

۵- کتیبه کانی ریزمانی قوتابخانه کان - جوئ.

(ف - ۳)

لیژنه زاراوه ی «جودا» ی په سند کرد هم له بهر ره سه نیی وشه که که به وشه ی
«جوئ» بگیری و هم له بهر زور به کار هینانی له ناخاوتندا.

[روونکردنه وه:

که بگه پیته وه بو نه و گوتاره ی - سووریکي خامه به دهوری
راناو - ده بینی بیروباوه پری من له ویتدا ده باره ی دهوری راناو به
تیکرایی و نه وه ی پی ده لین «راناو لکاو» به تایبه تی، به ره و
زاراوه که ی توفیق وه هی پتر ده روا هر چهند من له گوتاره کهمدا

دوو زاراوهی (راناوی مه‌ند و راناوی چالاک) م به‌کار هیناوه. گونجانه‌که‌ی باوه‌ری من له‌گه‌ل زاراوه‌که‌ی ماموستا وه‌ه‌بی له‌وه‌وه دیت که زاراوه‌ی «لکاو و نه‌لکاو» وه‌یاخود «جودا و لکاو» یه‌کجار له س‌روش‌ت و ده‌وری راناو دوور ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه، به‌لام وش‌ه‌ی «سه‌ربه‌خۆی» چونکه موقارنه‌ی رواله‌تی (سه‌ربه‌خۆیی و ناسه‌ربه‌خۆیی) ده‌کاته شتیکی ناوخۆیی نیوانی ه‌ر دوو جۆره راناوه‌که و وه‌ک (جودا و لکاو) راناوه لکاوه‌که ناکا به‌سی‌به‌ر و تارماییی ئه‌و شته‌ی پ‌ییه‌وه ده‌لکی بۆیه دژایی په‌یدا ناکات له نیوان س‌روش‌ت و ده‌وری راناوه‌که و زاراوه‌که‌دا، ه‌ر ه‌ینده ه‌ه‌یه زاراوه‌که له ئاست ئه‌و س‌روش‌ت و ده‌وره‌دا کورت دیتن، کورته‌ینانیش به‌قه‌ده‌ر دژایی نابیته‌ه‌یب، من که په‌یره‌وی لیژنه‌م کرد له‌م زاراوه‌یه‌دا دژی بیروباوه‌ری خۆم، پشت ئه‌ستوور بووم به‌و گوتاره دوور و دریت‌ه‌ی (سووریک‌کی خامه‌..) به‌وه‌دا کات و چالاکیی لیژنه‌شم پاراست که خه‌ریکی ده‌مه‌ته‌قه‌ی بی لزووم نه‌کرد له‌و رووه‌وه که من بیروباوه‌ری خۆم تۆمار کردووه ئیتر بۆچی جاریک‌کی تریش لیژنه‌ی پ‌یوه خه‌ریک که‌م و بیوه‌ستینم.

ده‌مرستی لیژنه‌]

راناوی که‌سی جودا ئه‌م وشانه‌ی خواره‌وه ده‌گریته‌وه:

۱- که‌سی یه‌که‌م:

أ- تاک «من، ئه‌من، ئه‌ز، م»

ب- کۆ «ئیمه، ئه‌مه، مه، ئه‌م»

۲- که‌سی دووه‌م:

أ- تاک «تۆ، ئه‌تۆ، توو، ئه‌توو، ته»

ب- کۆ «ئيوه، ئه‌وه، ئه‌نگۆ، هوین، وه، هه‌وه، هنگۆ، هنگ»

۳- که‌سی س‌ییه‌م:

أ- تاک «ئهو، ئه‌وی، ئه‌وی، وی، وی»

ب- کۆ «ئه‌وان، وان، وا، ئه‌و، ئانه»

به کارهينانى ئەم به شه پاناوه له شيوهى کرمانجی سەرودا پيويستی بهم
روونکردنه وهيه ههيه:

پاناوهکه دهکری به دوو کۆمهلهوه که ههه کۆمهلهه ی جۆره به کارهينانتيکی ههيه:
کۆمهله ی ههکه م:

که بریتیی هه «ئهن، توو، ئەو» بۆ کهسی تاک و «ئهم، هوین - هنگ، ئەو» بۆ
کهسی کۆ، له گهه ل ئەم کارانه دا به کار دین:

۱- تی نهپه ی:

- أ- رابردوو: «ئهن چووم، توو چووی، ئەو چوو» بۆ تاک.
- «ئهم چوون - چووين -، هوین چوون، ئەو چوون» بۆ کۆ.
- ب- حازر: «ئهن دچم، توو دچی، ئەو دچه - دچیت -» بۆ تاک.
- «ئهم دچن - دچین -، هوین دچن، ئەو دچن» بۆ کۆ.
- ج- داهااتوو (مستقبل): «ئهن دچم، توو دچی، ئەو دچیت» بۆ تاک.
- «ئهم دچن - دچین -، هوین دچن، ئەو دچن» بۆ کۆ.

۲- تیپه ی:

- أ- حازر: «ئهن دخۆم، توو دخۆی، ئەو دخوه - دخوت -» بۆ تاک.
- «ئهم دخۆن - دخۆین -، هوین دخۆن، ئەو دخۆن» بۆ کۆ.
- ب- داهااتوو: «ئهن دپخۆم، توو دپخۆی، ئەو دپخوه - دپخۆت -» بۆ تاک.
- «ئهم دپخۆن - دپخۆین -، هوین دپخۆن، ئەو دپخۆن» بۆ کۆ.

کۆمهله ی دووه م:

که بریتیی هه «من، ته، وى - وئى» بۆ تاک و «مه، وه، وان» بۆ کۆ، له گهه ل ئەم
کارانه دا به کار دیت:

- أ- تیپه ی رابردوو: «من خار، ته خار، وى - وئى خار» بۆ تاک.
- «مه خار، وه خار، وان خار» بۆ کۆ.

ب- کارى (ويستن): ئەم کاره له هه موو کات و بۆ هه موو که سه کان به ک صيغه ی
ههيه:

۱- رابردوو «من ثيا، وى - وئى ثيا» بۆ تاک.

«مه فیا، وهفیا، وان فیا» بۆ کۆ.

۲- حازر: «من دڤی - دڤیت، ته دڤی - دڤیت، وی - وی دڤی - دڤیت» بۆ تاک.

«مه دڤی - دڤیت، وه دڤی - دڤیت، وان دڤی - دڤیت» بۆ کۆ.

۳- داهاتوو «من دڤی - دڤیت، ته دڤی - دڤیت، وی - وی دڤی - دڤیت»

بۆ تاک.

«مه دڤی - دڤیت، وه دڤی - دڤیت، وان دڤی - دڤیت» بۆ کۆ.

ج- کاری هه‌بوون (تملك): ئەم کاره‌ش له هه‌موو کات و بۆ هه‌موو که‌سه‌کان

یه‌ک صیغه‌ی هه‌یه:

۱- رابردوو «من هه‌بوو، ته هه‌بوو، وی - وی هه‌بوو» بۆ تاک.

«مه هه‌بوو، وه هه‌بوو، وان هه‌بوو» بۆ کۆ.

۲- حازر «من هه‌یه، ته هه‌یه، وی - وی هه‌یه» بۆ تاک.

«من هه‌یه، وه هه‌یه، وان هه‌یه» بۆ کۆ.

۳- داهاتوو «من دڤی هه‌بت - دڤی هه‌به، ته دڤی هه‌بت، وی - وی دڤی هه‌بت» بۆ

تاک.

«مه دڤی هه‌بت، وه دڤی هه‌بت، وان دڤی هه‌بت» بۆ کۆ.

ئەم کاره‌ی «هه‌بوون» ئە‌گه‌ر به واتای «بوون - فعل الکنویة» به‌کار بێت،

ده‌بێته‌وه کاری تۆ نه‌په‌ر و کۆمه‌له‌ی یه‌که‌می راناوه‌کانی بۆ به‌کار دێت له هه‌موو

کات و بۆ هه‌موو که‌سه‌کان وه‌ک:

«ئە‌ز هه‌مه، ئە‌م هه‌نه»

دووهم: راناوی که‌سی ل‌کاو:

نووسه‌ران ئە‌م زاراوه‌یان بۆ به‌کار هێناوه:

۱- سعید سدقی: متصل.

۲- توفیق وه‌ب‌ی: پێوه‌نووساو.

۳- مه‌ردۆخ: کیشک ل‌کیاگ.

۴- نووری عه‌لی ئە‌مین: ل‌کاو.

۵- کتێبی فوتابخانه‌کان: ل‌کاو.

له سه‌ره‌تای باسه‌وه گوتمان به‌شی یه‌که‌می راناوی که‌سی ئه‌و وشانه‌ن که پٲیان گوترا «جودا». راناوی که‌سی جودا هه‌ر خۆیه‌تی جوړیکتی تری هه‌یه پٲی ده‌گوتری «راناوی لکاو». نووسه‌ران زاراوه‌ی «لکاو، نووساو، پٲوه‌نووساو» یان بۆ به‌کار هیناوه که هه‌موویان راسته‌وخۆ له «الضمیر المتصل» ی عه‌ره‌بیه‌وه وه‌رگیراون. لیژنه جاری زاراوه‌ی «لکاو» ی په‌سند کرد له‌مه‌شدا په‌یره‌وی زۆرینه‌ی نووسه‌رانی کوردی کرد.

به‌ئیس‌تیقرا له‌ شیوه‌ ئا‌خاوتنه‌کانی کوردی ده‌رده‌که‌وٲیت، راناوه جودا‌کان که ده‌گۆرٲین بۆ شکلی «لکاو» ده‌بن به‌مانه‌ی خواره‌وه:

أ- که‌سی یه‌که‌م:

۱- تاک: ده‌بٲته «م» وه‌ک: روٲیشتم، ده‌روٲم، خواردم، برام، لٲم گه‌رٲی...

۲- کۆ: ده‌بٲته «مان، ین، ن» وه‌ک:

خواردمان (رابردووی تٲیه‌ر) - نه‌مانخوارد، ده‌مانخوارد، بمانخواردایه.

برامان (مضاف الیه).

لٲمان دیاره (له‌به‌ر حوکمی Preposition).

له‌ هه‌ندئ جٲگه‌ی کوردستانی خواروودا (وه‌ک پزده‌ر) له‌ جیاتی (مان) ته‌نیا پٲیتی (ن) به‌کار دٲت وه‌ک (ئه‌مه‌ گوتن، بران نٲن، لٲن مه‌گره).

ده‌خۆین، ده‌روٲین، هه‌لده‌ستین (کاری موزاریع).

ئٲمه‌ کوردین (رسته‌ی بٲی کار).

ب- که‌سی دووه‌م:

۱- تاک: ده‌بٲته «ت، ی - یت».

تۆ کردت (رابردووی تٲیه‌ر) - نه‌تکرد، ده‌تکرد، بتکردایه.

برات هات (مضاف الیه).

پٲته‌وه دیاره (له‌به‌ر حوکمی Preposition).

ده‌که‌ی، ده‌روٲی یاخود ده‌که‌یت، ده‌روٲیت (موزاریع بۆ تٲیه‌ر و تی نه‌په‌ر).

تۆ کوردیت، کوردی (رسته‌ی بٲی کار).

۲- کۆ: ده‌بٲته «تان، ن، و».

خواردتان (رابردووی تپهپر) نه تانخوارد، ده تانخوارد، بتانخواردایه.
براتان (مضاف الیه).

لیتانهوه دیاره (له بهر حوکمی Preposition)

دهکهن، ده پوون (کاری موزاربع)

ئیوه کوردن (رسته یی کار)

له هه ندی شیوه ئاخاوتنی کوردستانی ژیرودا راناوی «تان» ده بیته «و - وو»
وهک «ئوه خواردوو، براو هات، لیوهوه دیاره».

ج- کهسی سئیه م:

لیژنه له و دریزه پیدانه ی به لیکۆلینه وه ی له باره ی راناوه وه گرفتیک ی ئه وتوی
نه هاته بهر که وا رای ئه ندامانی تیدا ریک نه که وئ تا که یشته باسکردن له راناوی
لکاو بۆ کهسی دووهم و سئیه می تاک. لیره دا بیروباوه ر بوو به چند جوریک. بۆ
مه بهسی زالبوون به سهر گرفته که دا ئه ندامان هه ر یه که یان بیروباوه ری تایبه تی
خۆی روون کردوه.

۱- ده مرستی لیژنه - مه سهوود محهمه د:

رای ئه و له باره ی تیکرای باسی راناوه وه له ژماره ییکی گوڤاری کۆردا بلاو
کراوه ته وه، پئویست نییه لیره دا دووباره بکریته وه.

۲- نووری عه لی ئه مین:

به لای ئه وه وه پیتی «ت» له کۆتاییی کاری «مضارع» ی تپه پر و تی نه په ر بۆ
کهسی سئیه می تاک راناوی لکاوه وهک:

ده خوات

ده چیت

ههروه ها پیتی بزوینی «ه» له کاری فه رمان «أمر» بۆ کهسی دووهمی تاک،
ئویش راناوی لکاوه وهک: بگره، بگره.

بۆ شیکردنه وه ی هه موو گرفته که پئویسته ئه م راستیانه ش بخریته بهر چاو:

راناوی لکاوه که له گه ل «کار» بیته دوو شیوه ی هه یه وهک له م وینانه دا

ده رده که ویت:

وینہی یه کهم:

کھس	تاک	کۆ
یه کهم	م	مان
دووم	ت	تان
سییهم	ی	یان

ئهم شیوهیه له کاری تیپه‌ری رابردوودا به‌بی گه‌روگرفت به‌کار ده‌هینریت وه‌ک:

کۆلام	کۆلامان
کۆلات	کۆلاتان
کۆلای	کۆلایان

له‌ حاله‌تی «اضافه» شدا هه‌ر به‌م جۆره‌ دینه‌وه له‌ رسته‌دا:

پۆلام - پۆلامان، پۆلات - پۆلاتان... هتد.

وینہی دووم:

کھس	تاک	کۆ
یه کهم	م	ین
دووم	ی(یت)	ن
سییهم	-	ن

ئهم شیوهیه له‌ هه‌موو صیغه‌کانی کاردا بی گه‌روگرفت به‌کار دیت ته‌نیا له‌ که‌سی تاکی سییهمدا نه‌بیت ئهم گۆرانه‌ی به‌سه‌ر دیت:

۱- له‌ رابردووی تی نه‌په‌ر و له‌ صیغه‌ی رابردووی کارابزر «بناء للمجهول» دا ده‌رناکه‌ویت وه‌ک:

رۆیشت، سووتا (رابردووی تی نه‌په‌ر).

کوژرا، نووسرا (صیغه‌ی رابردووی کارابزر).

۲- له‌ «مضارع» ی تیپه‌ر و تی نه‌په‌ری «معلوم» دا راناوی که‌سی سییهمی تاک له‌

شیوه‌ی «ی، یت» دا ده‌رده‌که‌ویت وه‌ک:

	(ده - چ - ئ، یت)	دهچی، دهچیت
تی نه په ږ	ده - خو - ئ، یت	دهخه وئ، دهخه ویت
	ده - مر - ئ، یت	دهمرئ، دهمریت
	ده - کیل - ئ، یت	دهکیلی، دهکیلیت
تی په ږ	ده - کر - ئ، یت	دهکری، دهکریت
	ده - نووس - ئ، یت	دهنووسی، دهنووسیت

۳- له (مضارعی مجهول) رانای کهسی سیپه م له شیوهی (ت) دا دردهکه ویت وهک:

دهنوسریت (ده - نووسرئ - ت)

دهخوریت (ده - خورئ - ت)

دهبینریت (ده - بینرئ - ت)

بؤپهش له شیوهی (یت) دا درناکه ویت، چونکه (فیعله موزریعه مهجهوله که) کوټاییی به بزوین (Vowel) ی (ئ) دیت، ئیتر ناشی بزوینکی تر به دوا ئه ودا بیت به ناچاری بزوینکیان دهقرتیت.

۴- به لام له (فیعلی موزاریعی لازم و موته عدهی مه علوم) دا که رهگه کانیاں کوټاییی به بزوین هاتبیت له شیوهی (ات) دا دردهکه ویت:

دهروات (ده - رو - ات)

دهگات (ده - گ - ات)

دهخوات (ده - خو - ات)

دهبات (ده - ب - ات)

کهسی سیپه م (هرچند پیویستی به لیکوآینه وهیه کی تایپه تی هیه له هه موو شیوهکانی تریشدا)، دهشی بهم جوړه باس بکریت:

۱- له مازبی لازمدا درناکه ویت، وهک:

هات (...)

کهوت (...)

۲- له فیعلی مساعدا (له جملهی ئیسنادیدا)، وهک:

دارا مهرده (...) دهرناکهوئیت.

۳- له ههموو صیغهکانی تردا له شیوهی (ئیت) دا دهردهکهوئیت، بهلام ههندی جار

ههر (ئ) یا (ت) یا (ا) دهردهکهوئیت، ئەمه له رووی ئەو تاوتوووه هاتوو، که

بهسهز زمانهکهدا هاتوو، ئەگینا:

(ئ) کورتهی (ئیت) ه.

(ا) شیوهی گۆراوی (ئ) کهیه، چونکه له زمانی کوردیدا، گۆرینی پیتی (ئ) بۆ

(ا) یا به پیچهوانهوه (ا) بۆ (ئ) روو دهدات وهک:

پى پا

تا تى

رى را

كىرد كرد

کهواته (ات) هکهی دواى کارى (دهروات، دهبات، دهخوات)

ههر (ئیت) هکهی دوا شیوهکانی تریهتی.

بهمهدا کورتهی رای نووری عهلی ئەمین کۆتایی دیت.

[وا به چاک زانرا سادق بههائهدین له بارهی تیکرای (راناوی

کهسی له شیوهی کرمانجی سهروو) بدوئیت:

دهمراستی لیژنه]

۳- بیرورای مامۆستا سادق بههائهدین دهربارهی راناو (جهناف):

راناو (ضمیر)

راناوی کهسی بهزاری کرمانجی ژووورو دوو جۆره:

جۆری یهکهمین:

ئەز، تو، ئەو بۆ تاک.

ئەم، هون (هنگ)، ئەو بۆ کۆ.

ئەم جۆرە واتە جۆرى يەكەمىن لەگەڵ زۆربەى كارەكان (فيعلەكان) بەكار دىن:
 ۱- كارى بوون لە ھەموو كاتەكان بە (اثبات) و بە (نفى) و پرسیارەوہ.
 ئەو نیشانانە كە بە كەسەكانەوہ ئەبەستىرین لە كىشانى (تصريفى) ن ئەم كارە
 لە كاتى ئىستادا دەبنە بناغە كە بەسەر رەگى كارەوہ دەبەستىت كە لەگەڵ ئەم
 جۆرەى راناوہكان بە جودا بەكار دىن وەك:

Ez im	ئەزم
Tu yi	تويى
Ew e	ئەوہ
Em in	ئەمەن (ئەمىن) ^(۱)
Hun in	ھۆنن (ھنگن) ^(۲)
Ew in	ئەون

ئەم نیشانەى (پاشگرانە) (ئىم im)، (ى yi)، (ئە e)، (ئىن in) لەگەڵ رەگى
 كارەكانى جۆرى يەكەمىن بەكار دىن كە ئەمانەن:

۱- لەگەڵ كارى تى نپەرى راپردوو لە نغستەن:

ئەز نغستم	ئەم نغستەن (نغستىن زارى بادىنانى).
تو نغستى	ھون نغستەن
ئەو نغست	ئەو نغستەن

لە چۆن:

ئەز چۆم	ئەم چۆن (چوين بەزارى بادىنانى)
تو چۆى	ھۆن چۆن
ئەو چۆ	ئەو چۆن

لە كاتى ئىستە (حازر) و لە پاشى (ئائىندە - مستقېل) لە نغستەن
 ئەز دنغم ئەز دى نغم

(۱) لە زارى كرمانجى بادىنانە.

(۲) لە زارى كرمانجى بادىنانە.

تو دى ئقەى	تو دنقى
ئەو دى بئقە (ئقیت) (۴)	ئەو دنقە (دنقیت) (۳)
ئەم دى ئقن (ئقین) (۶)	ئەم دنقن (دنقین) (۵)
هۆن دى ئقن	هون دنقن
ئەو دى ئقن	ئەو دنقن

۲- لەگەل كارى تىپەپەكانى ئىستە و لە پاشان لە: خواردن - خارن

ئەز دى خۆم	ئەز دخۆم
تو دى خۆى	تو دخۆى
ئەو دى بخوه (خوت - زارى بادىنان)	ئەو دخوه (خوت) (۵)
ئەم دى خۆن (خوين - زارى بادىنان)	ئەم دخۆن (دخوين)
	- زارى بادىنان)

هون دى خۆن	هون دخۆن
ئەو دى خۆن	ئەو دخۆن

جۆرى دووهمىنى راناوى كەسى ئەمانەن:
(من، تە، وى، وئ) بۆ تاك.
(مە، هەوہ «وہ»، ئەوان «وان، وا») بۆ كۆ.

ئەم جۆرە راناوى كەسى واتە جۆرى دووهمىن لەگەل ئەم كارانەى خوارەوہ بەكار دىن و نىشانە كەسىيەكان (م im)، (يى yi)، (ە e) بۆ تاك و (ئ in) بۆ كۆ بەكار ناھيەن:

۱- كارى ياپدەرى ھەبوون لە ھەموو كاتدا:
كاتى ئىستە:

- (۳) ئەو دنقت (دنقیت) لە زارى كرمانجى بادىنانى.
- (۴) ئەو (دى ئقیت) لە زارى كرمانجى بادىنانى.
- (۵) ئەم دنقن (دنقین) لە زارى كرمانجى بادىنانى.
- (۶) ئەم دى ئقن لە زارى كرمانجى بادىنانى.
- (۷) ئەو دخوت لە زارى كرمانجى بادىنانى.

وئ ههيه - ههنه (كه له يهك شت پتر بيت)

من ههيه - ههنه

ته ههيه - ههنه

وى ههيه - ههنه

مه ههيه - ههنه

ههوه (وه) ههيه - ههنه

وان (وا) ههيه - ههنه

له بۆ كۆ

كاتى رابردوو:

من ههبوو - ههبوون

ته ههبوو - ههبوون

وى ههبوو - ههبوون

وئ ههبوو - ههبوون

مه ههبوو - ههبوون

وه ههبوو - ههبوون

وان ههبوو - ههبوون

له بۆ كۆ

٢- له گهڵ كارى تێپهري رابردوو (ماضى متعدى) له شكاندن:

من شكاند - شكاندن

ته شكاند - شكاندن

وى شكاند - شكاندن

وئ شكاند - شكاندن

مه شكاند - شكاندن

وه شكاند - شكاندن

وان شكاند - شكاندن

له بۆ كۆ

له خواردين: من خوار (خار) - خوارن، مه خوار - خوارن.

۳- له گه ل کارى داخواز (طلب) ی فیان (ویستن):

کاتی: رابردوو:

من فیا - فیان
ته فیا - فیان
وی فیا - فیان
وی فیا - فیان

مه فیا - فیان
وه فیا - فیان
وان فیا - فیان

بو کۆ

کاتی نیسته: من دفتیت (دفی - دفتیتن)، مه دفتیت (دفی، دفتیتن).

کاتی له پاشا: من دى فیت (دى فى - دى فیتن) مه دى فیت (دى فیتن)

لهم جوړه ی دووهمین راناوی کهسى دهبنه راناوی هییتی (تملک) شت وهک:

دستى من، مالین من	دستین من	مالا من
دستى ته	دستى ته	مالا ته
دستى وی	دستى وی	مالا وی
دستى وى	دستى وى	مالا وى
دستى مه، مالین مه،	دستین مه	مالا مه
دستى وه (هه وه)	دستى وه (هه وه)	مالا وه (هه وه)
دستى وان	دستى وان	مالا وان

له بهر هه وه زمانزانه کانی زاری (شپوهی) کرمانجی له سهه نه م بیروباوه رهنه که راناو له کرمانجی دوو جوړه و هر جوډایه له رسته دا.

هه مهش ته عریفی راناوه به پیتی بیرورای سادق به هه نه دین:

جهناف (به رناف): هه و بیژه یه یا کو درسته ییدا جهی نافی چ مروف یان تشت دگریت، چ (راسته خو) نیکسه ر یان ژى بکریار و نیشان کرن وهک:

ئەحمەد چو مال. ئەو چو مال.

ئەحمەد دچیت مال. ئەو دچیت مال.

ئەحمەد دئ چیت مال. ئەو دئ چیت مال.

بئژەیا (ئەو)، جەیی ئەحمەدی دگرت.

۴- راناوی لكاوی كەسى سىيەم و دووهمى تاك به پىي بيروراى د. نەسرین فەخرى:

«یت» راناوه بۆ كەسى سىيەمى تاك له كاتى ئىستا و داهاتوودا نەك «ئ» به تەنيا، هەرچەندە «ئ»ش - كه كورتكراوهى «یت» و «یتن» - به تەنياش ئەو كەسه به ديار دەخات له قەسە كردن و نووسیندا، به لām له گەل ئەو هاشدا ئیمە نووسینی «یت» به پىويست دەزانين له بهر هەندىك هۆ له وانه:

۱- هەندىك جار ئەو «ئ» به نامىت به تايهتى له گەل رهگى ئەو كارانه دا كه كۆتايييان به بزوين دیت و له جىگهى «ئ»ى «ا» به كار دیت وهك: دهكات، دهبات، دهخوات، دهشوات، ئىنجا ئەگەر «ت» بقرتئين (ا) دەمىنته وه، ئايا دهگونجیت بلّين جارىكيان راناوى «ئ» و جارىكيان راناوى «ا» به كار دینين بۆ كەسى سىيەمى تاك له كاتى ئىستا و داهاتوودا؟ يان راست ئەوهيه كه يەك «راناو» هەبیت وه بلّين به گوپرهى كۆتاييى رهگهكان پينه بزوينى پيش «ت» گۆرینی به سهردا دیت و به لām «ت» هەر دەمىنته وه.

۲- له گەل رهگى كارى چاوكه ئەلفيه كاندا كه هەميشه كۆتايييان به «ئ» دیت، ئەگەر «ت» مان قرئاندين بلّين چى؟ كه هەميشه كۆتايييان به «ئ»ى رهگهكەيه يان راناوهكە؟ ئەگەر بلّين هى رهگهكەيه ئەى كوا راناو يان به پىچە وانه.

۳- كاتىك كه ئەو كارانه له گەل پاشگرى «وه» دا به كار دینين چار نييه ئەو «ت» دهگەریته وه له ویدا چى دهلّين؟ دهلّين راناوه و له شوینی تر دهيقرتئين ئەمه باشتهر يان له پيشه وه بزانت راناوه و تووشى ئەو هەلهيه نه بیت و وهك هەندىك له گەل «وه»ى پاشگردا بيكات به پاشگر و بلّيت «ته وه» پاشگره.

۴- له و كارانهى هه رهكه تيان تىدايه (انتقال) كه له جىگهى ئامرازى «بۆ» «ه» به كار دینين دووباره ناچاره ئەو «ت» دهگەریته وه له ویدا چى دهلّين.

وا بزائم ئەگەر به كسه راناوه خۆمان له هه موو ئالۆزى و لىكدانه وه و

روونکردنه‌وه‌یه رزگار ده‌که‌ین.

ه- له شیوه‌ی ژوورودا هه‌ندیک جار «ی» به‌کار ناهیتن به‌لکو ده‌چیته وینه‌ی ئه‌و بزویته کورته‌ی وینه‌ی نییه له عه‌ره‌بیدا و «آ» ی بۆ به‌کار دیت له نووسینی لاتیندا و ئه‌وه‌ی ئیشاره‌ت بۆ که‌سه‌که ده‌کات «ت» به‌وه‌ک: دجت، دکه‌ت، دنقیست...هتد.

ئه‌مه سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که راناویکی ره‌سه‌نه و له شیوه‌ی لوړ و له زمانی فارسیدا «د» و «ه» له جیگه‌ی «ت» به‌کار دیت و سه‌یر نییه چونکه دوو ده‌نگی گه‌لیک نزیك به‌یه‌کن و به ئاسانی جیگه‌ی به‌کدی ده‌گرنه‌وه زۆر جار. هه‌روه‌ها «یت، یت، ت» له رووسیدا به‌کار دیت.

له‌وانه‌یه هه‌ندیک بلتین که واته یا «یتن - اتن» به‌کار یئین ده‌لێین نا چونکه له‌و شوپنا‌نه‌دا که ناچار «ت» ده‌گه‌ریته‌وه ناچار ی گه‌رانده‌وه‌ی «ن» نابین، هه‌رچه‌نده له باسکردندا پتویسته باس بکریت و روون بکریته‌وه ئه‌مه له‌لایه‌که‌وه له‌لایه‌کی تره‌وه به زۆری «یت» به‌کار دیت، نه‌ک «یتن»... هه‌مان شتیش ده‌لێین ده‌رباره‌ی راناوی لکاوی که‌سی دووه‌می تاک له پاردوو وه ئیستادا، هه‌رچه‌نده «ی» تیز لێرده‌دا ده‌که‌وتیه پیش «ت» نه‌ک «ی» کراوه.

له باره‌ی پیناسینی راناوه‌وه:

«زۆر جار هه‌ندیک له جوهره‌کانی راناو ده‌چنه نێوانی ئه‌و وشانه‌ی که زۆر ناسراون واته ئه‌و ناو و ئاوه‌لناو ژماره و هه‌ندیک ئاوه‌لکار که له راستیدا به هیچ روویک له رووه‌کانی «مفهوم» ی شت و «کمیه» و ژماره وه‌سف ناکریت ته‌نیا به‌م پێگه‌یه یان ده‌لاله‌تیا ن لێ ده‌کات»^(۱).

واته راناو به‌شیکه له به‌شه‌کانی ئاخافتن که به پێی ئه‌و ده‌لاله‌تانه ناو ده‌نریت:

۱- راناوی که‌سی «الضمائر الشخصية».

۲- راناوی هه‌یی «ضمائر التملك».

۳- راناوی خۆی «الضمائر العائده».

۴- راناوی پرسیار «ضمائر الاستفهام».

(۱) ئه‌وه له رووسییه‌وه کراوه به کوردی له‌لایه‌ن د. نه‌سرینه‌وه.

۵- راناوی نیشانه‌کردن «ضمائر الاشارة».

۶- راناوی نادیار «الضمائر المبهمة».

۷- راناوی گه‌یینه‌ر «ضمائر الوصل - الضمائر الموصولة».

لیتره‌دا بیروپی د. نه‌س‌رین فه‌خ‌ری کۆتایی دیت.

[پروونکردنه‌وه:

له‌ گوتاره‌که‌ی (سوورپیک‌ی خامه‌..) دا باوه‌ری خۆم ده‌باره‌ی به‌شی
زۆری باسی راناو ده‌ری‌پویه‌ لیتره‌دا کورته‌پیک‌ی باوه‌ریم له‌ باره‌ی
راناوی که‌سی دووهم و سێیه‌می تاکه‌وه‌ ده‌نووسم:

که‌سی دووهمی تاک:

۱- له‌ کاری تێپه‌ری رابردوودا پیتی (ت) راناوه‌که‌یه‌ وه‌ک: کردت،
نووسیت، خواردت. هه‌ر ئه‌م (ت) ه‌ ده‌شبیته‌ مضاف الیه‌ وه‌ک
«برات هات، ده‌ستت لاده.» له‌ گه‌ل چه‌ند وشه‌پیک‌ی Preposition
دیته‌وه‌، وه‌ک «بۆت روونه‌، لیته‌وه‌ دیاره‌، تیت ده‌گه‌م» هه‌روه‌ها
ده‌بیته‌ فاعیل و مه‌فعول وه‌ک: نووسیت. ده‌تنووسم.

۲- له‌ کاری تێپه‌ر و تێ نه‌په‌ری موزاریعه‌دا له‌ شیوه‌ی (ی)
ده‌رده‌که‌ویت، به‌لام به‌ پێی جیکه‌ وا ده‌بی وه‌ک بزوین واش
ده‌بی وه‌ک Consonat ده‌درکینریت:

(ده‌که‌ی، ده‌رۆی، ده‌به‌ی) له‌ مانه‌دا Consonant ه‌.

(ده‌کێلی، ده‌نووسی، ده‌فری) له‌ مانه‌دا بزوینه‌.

له‌ ئه‌م‌ر و نه‌هیی سه‌ریح‌دا ده‌رناکه‌وی وه‌ک «بکه‌، بژی، بخۆ،
بلی» «مه‌که‌، مه‌خۆ».

له‌ ئه‌م‌ر و نه‌هیی ناسه‌ریح‌دا ده‌بیته‌وه‌ ئه‌و (ی)ه‌ی باس‌مان کرد
وه‌ک «بکه‌ی، بخۆی، بلیی» به‌لام له‌ کاری وه‌ک (بژی) دا ده‌رناکه‌وی
چونکه‌ کۆتاییی کاره‌که‌ خۆی بزوینی (ی) تیزه‌.

به‌لای منه‌وه‌ له‌و کارانه‌دا (ی) راناو هه‌رچه‌نده‌ ده‌شی پیتیک‌ی (ت)
به‌دوا (ی)ه‌که‌دا بی به‌لام ئه‌م (ت) ه‌ که‌رت و به‌شی راناوه‌که‌ نییه‌ و

نیشانه‌ییکی ته‌سریفی رووته چونکه راناو که به‌شیکی یه‌کجار بنجییه له ئاخاوتنی کوردیدا ناشی چ پیتیکی لی بقرتی، ئه‌و پیتیهی بقرتی راناو نییه و شتیکی تره جا هه‌رچی ده‌بی بابی. هاتنی پیتی (ت) له شوینی تریش شتیکی به‌رچاوه وهک بلّی: پارمه‌مان دیوه‌ته‌وه. ئاوه‌که‌م خواردووه‌ته‌وه.

له‌م نموونانه‌ی خواره‌وه‌دا (ت) هکه ده‌شی بمینی و ده‌شی بقرتی، له هه‌ردوو حالیدا شتیکی بنجی نییه له سته‌دا:

شیره‌که بووه‌ته ماست	شیره‌که بووه‌ته ماست
مندا‌له‌کان بوون به‌پیاو	مندا‌له‌کان بوونه‌ته پیاو
گه‌یشتومه ئامانج	گه‌یشتومه‌ته ئامانج
گه‌یشتونه ئامانج	گه‌یشتونه‌ته ئامانج
هه‌مه	هه‌یه‌تم
رۆیشتیم	رۆیشتیتیم
رۆیشتین	رۆیشتیتین

ده‌زانین له کوردیدا پیتی (ی) چونکه پیتیکی ناسکی بی هیزه به‌به‌ریه‌وه هه‌یه بقرتی.. به‌لام چونکه له شی‌وه‌ی راناودا زۆر کاریگه‌ره قرتانی بو نییه که‌چی پیتی (ت) ده‌قرتی هه‌رچه‌ند پیتیکی به‌هیزه، هۆیه‌که‌ش ئه‌وه‌یه که له‌و شوینانه‌ی قرتانی به‌سه‌ردا دیت به‌شیکی بنجی نییه له ئاخاوتندا بۆیه ده‌توانی بلّی (ده‌که‌یت، ده‌خۆیت) ده‌شتوانی پیته‌که‌ی (ت) بقرتینی و بلّی (ده‌که‌ی، ده‌خۆی) به‌لام ناتوانی هه‌رگیز پیتی (ی) له‌و کارانه‌دا تی ببه‌یت و بلّیت (تۆ ده‌خۆ یاخود تۆ ده‌خۆت).

که‌سی سی‌یه‌می تاک:

راناوی که‌سی سی‌یه‌می تاک له‌ کاری تپه‌ری رابردوودا ده‌رده‌که‌وی له‌ شکلی (ی) وهک خواردی، کردی، کی‌لای، درووی. لیره‌شدا که‌ هات و که‌وته‌ دوا‌ی بزوینی (ا، و) بو‌خۆی ده‌بیته

Consonant وهك له نموونه كاندا دهردهكهوت، له دوا (ی) تیژیسه وه بزر دهبی و ئیمکان نییه بدرکینری وهك:

نووسی، پرسى، دزی، ...

Preposition هه ئه و (ی) هیه دهبیته مضاف الیه و به دوا هه ندی دا دیت:

دارا نه هات برای هات - براكه ی هات.

لئییه وه دیاره، پتی گرانه، تئیدایه.

دهشیته بهرکار (مفعول) وهك: دهیینم، دهیدوینین.

له کاردا هه له م کاره ی تپه پری رابردوودا دهردهكهوئ، له وه به ولوه هه رچی کۆتاییی کاره کان هه یه بۆ کهسی سییه می تاک هه موویان شیوه ی «تصریفی» ن و راناو نین چونکه دهشی بقرتین و تی بچن. تۆ که گووت: (دهرووات، دهکات، دهکیلت، دهفرۆشیت) له بیرت نه چی ده توانی بلئی (دهرواتن، دهکاتن، دهکیلتین...) ههروه ها (دهروا، دهکا، دهکیلی). که حال وابی بۆ دهبی بلین تاکه پیتی (ت) راناوه؟ ئه دی بۆ نه لئین (تن) سه ره به ری راناوه؟

کۆتاییی کار بۆ کهسی سییه می تاک ئه م ئیحتیمالانه هه لدهگرئ:

ئه و دهروا دهرووات دهروواتن.

ئه و دهکیلی دهکیلت دهکیلتین.

ئه و دهژی دهژیت دهژیتن.

دهیینی هه رجاره پیتی پیش پیتی (ت) دهگۆری و (ت) هه که خو ی به ته نیا وه یا به خو ی و به (ن) هه که ی (تن) هوه دهقرتی ناشی راناو ئه وهنده بی ئوقره و بی «ثبات» بی چونکه له به شه هه ره گرنگه کانی ئاخاوتنه. له عه ره بیدا ئه وه ی پی ده لئین (العمدة) هیسابیکی تایبه تی بۆ ده کرئ له ریزماندا. ئه وه ی راستی بی راناو له (العمدة) ش بنجیتره که گوتمان ناشی تی بچی. دهرنه که وتنیشی له هه ندی صیغه ی کهسی دووه می تاک و کهسی سییه می تاکدا بی ته علیل نییه به لام لیره دا ناتوانم له سه ره ی

بنووسم ههروهك له گوتارهكه شمدا مهوداي نووسيني دست
نهكهوت.

پاناوي كهسي سييهمي تاك له رستهي بي فيعلدا دهبيته بزويني
(ه) كه فتههي عههبييه:

دارا ئازايه، دارا مهرده، ئيستا نيوهرويه، ئهم كابرايه جهردهيه،
شهكر شيرينه، دارا شنوييه.

ساغكردنهوي پاناوويني ئهه بزوينه له گوتارهكه مدا به دريژي له
سهري نووسراوه، لزووم نيهه ليرهه دووبارهي بكه مهوه.

وا دهزانم ته عريفتيك بۆ پاناو دابندرئ، دهبي هر ئهه بهشه
بگريتهوه كه ناوي نرا (پاناوي كهسي) چونكي كه ئهه بهشه پاناو
بيته ئهواني تر هه موويان له پاناوي دهكهون. چ راستيكي
شرايهوه ئاشكرا ناكهم بهودهه كه بلئم وشهكاني (پاناوي كهسي)
له بنه پهدا راسته وخۆ و بي پيچ و پهنا بۆ مرۆف دانراون. جاري
له بهديهيه بهرچاوتره وشهكاني «من، ئيمه» بۆ مرۆف نهبي هر
دهست نادهن چونكه مرۆف نهبي هيچ شتيك و هيچ گيانله بهريك
نيهه وتوويز بكات و بلئ «من». له نووسيندا كه ديوارتيك دهست
دهكات به ئاخاوتن نووسه رهكه به دهنگي ديني و رستهي «من
وابووم، من وام لي به سه رهات» ي به سه زاره مه وهوممه كهيدا
دينيته دهنه ديوار ورتهي له به رهوه نايهت. وشه ي «تۆ، ئيسوه»
ئهوانيش به «تسامح» نهبي بۆ غهيري مرۆف بهكار نايهن.

وشه ي «ئهه، ئهوان» ئاسانترن بۆ بهكارهتنيان بۆ غهيري مرۆف
نهك له بهر ئهمه كه له بنه پهدا بۆ مرۆف نين، بگره له بهر ئهوهيه
كه مرۆف و غهيري مرۆف له سيفهتي «غياب» دا هاويهشن. تۆ
سرنج بگره دهبيني به دهگمه نيهبي «ئهه» بۆ (سهگ، باران،
پياوهتي، تهلهفون...) و هه چي شت و زيندهواري تر ههيه بهكار
نايهت: ئهوهي بۆ مرۆف و غهيري مرۆف به ئاساني بهكارديت
صيغه ي كهسي سييهمه له (فعل) دا وهك (خواردي، نووست،
ههلهستيت، دهرتت). بۆ ئهوه بتوانيت وشه ي «ئهه، ئهوان» بۆ

غەيرى مەرۇف بەكار بېنىت دەبىي ھالى تايىبەتى بدۆزىتەو ۋەك كە بلىي «من ديوارەكەم نەروخاند، ئەو لە خۆو كەوت».

كە گوترا «من، ئىمە - تۆ، ئىو - ئەو، ئەوان» بىي ھىچ وشەبىيىكى تر و ھىچ ەلامەتەك كە واتايىكى تايىبەتەيان بۆ ديار خات، تەنيا شىوھى مەرۇف بە دلاندا دىت و ھىچى تر. قسە لىردا درىژەى زۆرە، بەوئەندەى سەرەو لىي دەپرمەو. لەمەو، تەعريفەك كە من پىي رازى بى بۆ (ضمير، Pronoun، راناو) شتەكە ئەمانەى تى خويندراپتەو و دەورى بنجى راناوئىشى راگەياندىي، تەعريفەكەش ئەمەيە:

راناو ئەو كۆمەلە وشەيەيە كە راستەوخۆ بۆ كەسانى يەكەم و دووم و سىيەم (ۋەيا قسەكەر و قسە بۆ كراو و قسە لىكراو) دانراو، ھەريەكەك لەو وشانەش لە وئىنەبىيىكى تايىبەتەيدا دەبىتە ھۆى پەيدا بونى واتاي تەواو لە ئاخاوتنى كوردىدا.

ئەم تەعريفە لە وشەى كەسەكان بەولاولە ھىچى تر ناگرىتەو، دەورى (راناو لكاو) ىش كە بەو نەبىي لە ئاخاوتندا جىبەجىي ناكريئ لەم تەعريفەدا تى خويندراوئەو. دەورى راناو لكاو بەداخەو لاي زمانزانانى كورد چ بايەخىكى پى نەدراو، لە ھالىكدا شىرازەھۆنى ئاخاوتنى كوردى بە راناو لكاو پىك دىت. پىي ناوئى بلىم، بەلام بە ناچارى دووبارە سىبارەى دەكەمەو، من لە زاراوھى (راناو) رازى نىم چونكى وشەكانى (من، تۆ، ئەوان... ھتد) و جوودى سەربەخۆيان ھەيە و لەسەر ئەو نەوئەستاون دەبنە جىگري ناو يا نابنى. خۆ زاراوھى (لكاو) ھەر بەجارى شەقامەرىپەكانى رىزمانى كوردى كوپر دەكاتەو. كوپر كوردنەوھى شەقامى زمانىش بە پاچ و پىمەرە نابى، بەو دەبىي كە بە خالىقى واتاي تەواو رستە بلىين (لكاو) كە بايى بەردىكى رەق و تەقىش دەورى بۆ دانائىت لە ئاخاوتندا.

دەمراستى لىژنە]

۵ - به بیروپای مامۆستا هه‌زار:

دهبۆ بگوتی «ضمیر - راناو» هه‌ر ئه‌وانه‌ن پێوه ده‌لکێن و له‌ رسته دروستکردندا زۆر کاریگه‌رن، لای وایه زاراوه‌ی «بريله» شی بۆ به‌کار به‌یت که بریتیه له وشه‌ی «بری - به‌واتای بدیل» و ئه‌مرازی چووکرده‌وه‌ی «له». به‌و پێیه بريله «ضمیر متصل» (۸) دانه‌یه.

م، ت، ی: وه‌ک که‌ بۆی کردم، کردت، کردی یاخود له‌ حالێ اضافه‌دا (برام، برات، برای).

ان: بۆ کۆی که‌سه‌کانه له‌ کاری تێپه‌ردا وه‌ک بۆی کردمان، کردتان، کردیان. هه‌روه‌ها له‌ حالێ اضافه‌دا..

ی: بۆ که‌سی دووه‌می تاک له‌ کاری رابردووی تێ نه‌په‌ر و کاری موزاریعی تێپه‌ر و تێ نه‌په‌ر وه‌ک: رۆشستی، مردی، چووی، ده‌رۆی، ده‌چی، ده‌که‌ی، ده‌خۆی..

ین: بۆ که‌سی یه‌که‌می کۆ له‌ کاری رابردووی تێ نه‌په‌ر و کاری موزاریعی تێپه‌ردا و تێ نه‌په‌ردا وه‌ک رۆشستین، چووین، نووستین، دهنوین، ده‌رۆین، ده‌که‌ین، ده‌شکینین..

ن: بۆ که‌سی دووه‌م و سه‌یه‌می کۆ له‌ کاری رابردووی تێ نه‌په‌ر و کاری موزاریعی تێپه‌ر و تێ نه‌په‌ردا وه‌ک: ئێوه‌ نووستن، ئه‌وان نووستن - ئێوه‌ چوون، ئه‌وان چوون - ئێوه‌ ده‌خۆن.. ده‌رۆن - ئه‌وان ده‌خۆن. ده‌رۆن..

و: بۆ که‌سی دووه‌می کۆ له‌ هه‌ندێ شێوه ئا‌خاوتنی کوردستانی خواروودا که به‌ ته‌واوی له‌ جیگه‌ی «تان» دیت وه‌ک: ئه‌وه‌ کردو ئه‌وه‌ خواردو - برا و هات - لێو رازی ده‌بم.

ئه‌و به‌شانه‌ی که‌ تا ئێستاش پێیان گوتراوه (ضمیری که‌سی، اشاره، پرس، خۆی، هه‌یی، مبهم، لێکده‌ر) هه‌یج کامیان تا سه‌نگی ضمیری متصل (بريله‌ی) باسکراو نین و ده‌بۆ ناویکی تریان بۆ دابندرئ وه‌ک (ناو) یاخود (نیشان) یاخود (ئه‌مراز - ئه‌دات) یاخود هه‌ر شتێکی تر به‌یت.

راناوی لێکده‌ر:

راناوی لێکده‌ر (Relative، اسم الموصول) تا ئێستا له‌ لایه‌ن نووسه‌رانه‌وه

(لیکدهر، گه پینهر، پی گهه، پیوهندی) ی بۆ بهکار هینراوه له کوردیدا .

له فارسیدا (حرف ربط) ی پی گوتراوه .

له پێزمانی ئینگلیزی پی گوتراوه Relative Pronoun

کوردۆییف وشه ی (ههف دوتی) پی گوتوه .

به لای سادق بههائهدین و نهسرین فهخریهوه تهنیا وشه ی (که) راناوه لهو رستانهدا که راناوی لیکدهریان تیدایه وهک (ئو وینانه که ههلواسراون جوانن، تو که قوتابیت دهبی بخوینیت). ئو پیته (ی)ه ی که ههندی جار دیته پیش راناوهکهوه پیتی پیوهندییه و کهرتی راناوهکه نییه .

نووری عهلی ئەمین دهلی: پیتی (ی) یاخود (که) ئەگەر به تهنیا هاتن هر یهکهیان ئو راناوهن که پی دهلین راناوی لیکدهر، به لام لهم حالهدا فرهقیان لهگه ل حالهتی بهجووته هاتنیان له رستهدا ئوهیه که (ی) تهنیا و (که) ی تهنیا ههیهکهیان لهو شیوههدا راناوی لیکدهری سادهیه، به لام ئەگەر بهسهیهکهوه بهکار هینران دهبنه راناوی لیکدهری ناساده وهک:

ئوهی که دوینی لهسهر بانهکه کهوته خوارئ، بارام بوو.

راناوی (ی) یا (ی که) به زۆری له دوا راناوی ئیشارییهوه دیت.

تیبینی:

۱- له شیوهی کرمانجی ژوووو (ئی کۆ) یا (بی کۆ) له بۆ نیر بهکار دیت، (ناکۆ) یا (یاکۆ) لهبۆ مییه، (یین کۆ) لهبۆ کۆی ههردووکیان.

۲- وشه ی (که) کاتی دهبیته راناوی لیکدهر که ههم دوو رسته بهیهکهوه گری بدات و ههم له بری ناویک بهکار هینرابیت، وهک:

مندالکهه دی که له سهرما ههلهلهزی.

لهم رستههدا راناوی (که) رسته ی (مندالکهه دی) و رسته ی (له سهرما ههلهلهلهزی) بهیهکهوه گری داوه و ههم جیی ناوی (مندالکهه ی) له رسته ی دووهمدا گرتوهتهوه .

لهمهوه بۆمان دهردهکهویت که وا وشه ی (که) وا دهبیته وهک راناو بهکار ناهینریت، واته که یهک لهو دوو مهرجه ی سهروهه نهگهیشته جی وشه ی (که) له

پاناوی دهشوریت، وهک:

که هاتیت، پیت دهلیم.

که پتلاوهکه م له پی کرد، بزماریک چوو به پیمدا.

که نه هات، من رویشتبووم.

له م سی رسته یه دا هرچهند (که) دوو رسته ی به یه که وه به ستووه، به لام جیتی ناوی نه گرتووه ته وه، له بهر نه مه (پاناو) نییه و شتیکی تره له جیتی خویدا لیتی ده دوین.

[تیبینی و روونکردنه وه:

من له گوتاری «سوویکی خامه به دهوری پاناو دا» گوتوومه که بیین و وشه کانی (من، تو، نه، نیمه، نیوه، نه وان - له گهل شیوه لکاوه کانیان که من له و گوتاره دا پیمان ده لیم پاناوی چالاک) به پاناو دانین هرگیز ناشی به هیچ وشه ییکی تر بگوتری پاناو چونکه نیمکان نییه چ تایبه تییکی مشترک کویان بکاته وه. جودایی نیوان (م) له رسته ی (من هاتم) دا له گهل وشه کانی (کام، فلانه که س، شتیکی، که ..) هینده زهق و بهرچاو و بنجییه ناهیلی بیر بو نه وه بروات هه موویان یه که به شی ناخاوتن بن چونکه که پیتی (م) له رسته ی (من هاتم) دا وهک (فلانه که س حیساب کرا چ لزووم نامینی ناوه لکار (ظرف) له گهل ناوه لئاو (صفة) جودا بکرتینه وه و به دوو به شی ناخاوتن بژمیردرین یاخود وشه ی (هاتن، خواردن) که چاوگن پیمان بگوتری (ناو) که چی (هاتم، خواردم) فیعل بی چونکه هه نه بی تایبه تییکی (مشترک) له نیوان (ظرف و صفة) دا هیه که (وه صف) ه، تایبه تییکی تر مشترکیش له نیوان (چاوگ و فیعل) دا هیه که (روودان - حدوث) ه. پیوست نییه لیره دا دریژه به و قسانه م بدهم که له گوتاره که دا دریژه یان پی دراوه، به لام هینده هیه من له و گوتاره دا باسی غهیری (پاناوی که سی) م نه کردووه، بویه لیره دا ریم هیه کورته ییکی یه کجار کورت له باره ی نه پاناوه ی (لیکدهر) هوه بلیم

که تا رادهییک ناتهواوی ناوهپوکی گوتارهکه م پر کاتهوه:
گریمان^(۱) بهوه رازی بین راناو وشهییکه جیی ناویک دهگریتهوه،
ئهوهی یهکجار ئاشکرا و روونه: ئه م وشه وهیا ئه مرارهی (که) له
رسته دا هه رگیز جیگه ی ناو ناگریتهوه به لکو به خوژی و بهو
رستهیهی که له دوایهوه دیت شیوه وهسفیکی ناوهکه دهکات.

به نمونه تو که گوتت (ئهو پیاوهی که نانهکهی خوارد میوان بوو)
به رستهی (که نانهکهی خوارد) وهسفیکی بی فیئل و ئاشکرای
(پیاو) هکهت کردووه وهک ئهوهی که گوتبیت (پیاوه
نانخواردووهکه). سرنج بگره له م راستیه: چونکه رستهی (که
نانهکهی خوارد) بو وهسغه وهسفیش به تنیا واتای رستهی تهواو
به دهستهوه نادات دهینی بو تهواو بوونی واتای رستهکه
چاوهنوری شتیکی تر دهکهیت به دوا رسته وهسفیهکه دا بیت و
واتای تهواو پیک بپنیت، رستهی (میوان بوو) ئه
چاوهروانکراوهیه.

ئهو پیاوهی که نانهکهی خوارد

پیاوه نان خواردووهکه

سهیری ههردوو گوته وهک نیمچه رسته واتای تهواویان نییه له
حالیکیدا له رستهی یهکه مدا فیعل و ضمیری لکاو کیسهی
سییهمی تاک ههیه که له رسته دا (ئیسناد و حکم) پیک دینن و
دهبوو پیوستیان به رستهییکی تر نه بیت بو تهواو کردنی
واتاکه یان به لام وهک گوتم چونکه بووه به (وصف) هه رچی (حکم
وئیسناد) یکی تیدا ههیه له ناو (وصیفة) هکه دا وهستاوه و نابیته
تهواو کهری واتای رسته. له م رووهوه رستهی (ئهو پیاوهی که نانی
خوارد) هاوتای ته رکیبه وهسفیهکهی (پیاوه نانخواردووهکه) یه
به بی زیاد و کهم که ههچ هویکی (حکم و ئیسناد) ی نهایی تیدا

(۱) گریمان: به واتای (فرضنا) ی عه ره بییه له جیاتی وشه ی (افرض) ی عه ره بیش
(بگره) ی کوردی به کار دیت.

نییه و ناشی هه بی. به لام که هاتی نیمچه رسته که له (وصیفة) دهرهاویش و گوتت (پیاو نانی خوارد وهیا ئەو پیاوه نانی خوارد وهیا پیاوه که نانی خوارد) ده بیته رسته ییکی ته و او به (حکم و ئیسناد) هوه.

نابی زمانه وانی کوردی قیاسی زمانی کوردی له زمانیکی تر بکات و له بهر تیشکی ئەو زمانه دا سهیری کوردی بکات. له ئینگلیزیدا که وشه ی Who، Whose، Whome به راناوی لیکدهر حیساب کراوه کاریکه ده خلیکی ئیمه و زمانی کوردی به سه ره وه نییه، وشه ی Who ش دیاره سه ره به خۆیییه کی ئەوتۆی هه یه هه لده گری حیسابیکی تایه تی بۆ بگری له و زمانه دا تا کو ده بینی حاله تی (فاعلیه و مفعولییه و اضافیه) ی هه یه وه ک راناوه کانی که سی Me، My، I له رسته شدا هه رگیز ناقرتی چونکه که قرتا رسته که له به ره که هه لده وه شی. که سهیری زمانی عه ره بی بکه ییت ده بینی زاناکانی صرف و نحوی عه ره بی زۆریان به (اسم الموصول) یان داناون له ویشدا (الذي، الذین، اللذان. اللواتی، اللاتی...) وشه ی بنجین له رسته دا و حاله تی (مرفوعیه، منصوبیه، مجروریه) یان هه یه و ناشی بقرتین ده نا رسته که واتای نامینی که چی له کوردیدا وشه ی (که) نه ئەو سه ره به خۆیییه ی هه یه نه ئەو بنجیه شه له رسته دا چونکه ده شی بقرتی. سه ره رای قرسانی، له وانه یه راسته وخۆش به پیش ناو وهیا (راناو) بکه ویته وه و بیته ئەمرازی (شرط) وهیا شتیکی تر وهک که بلیی «که دارا نه یی تۆش مه یی». واش ده بی ده کریته ئەمرازیکی (تحقیقی):

تۆ که حوری وهره نیۆ جهننه تی دیدهم چ ده که ی

له م دلای پر شه ره ر و سینه یی سووزانمدا

با بیدین له رسته ییکدا ئەم وشه ییه ی (که) تا قی بکه ینه وه و بزانبین ده شی جیی ناویک بگریته وه. له رسته ی (ئەو پیاوه ی که نانی خوارد میوان بوو) وشه ی (که) گویا جیی (پیاو) ی گرتووه ته وه با

وشه‌ی (پیاوی) بخه‌ینه جیگه‌یه‌وه ئاخۆ چۆن ده‌بی: (ئەو پیاوه‌ی پیاو نانی خوارد...) له‌مه‌دا حیسابه‌که‌ ده‌رنه‌چوو. با ئەم‌جاره‌یان وشه‌ی (پیاو) له‌ جێی خۆی هه‌ڵستین و بیگۆتینه‌وه‌ بۆ جیگه‌ی (که) و بلێن (ئەو پیاو نانی خوارد...) دیسان رسته‌که‌ چ واتای نابێ و گونجانیکی تیدا نییه‌.

پوخته‌ی قسه‌ و لێکدانه‌وه‌ی من ئەوه‌یه‌ که‌ وا ئەم وشه‌یه‌ی (که) له‌ هیچ روویکه‌وه‌ ده‌ست نادات پێی بگوترێ راناو، به‌راستی له‌وه‌ زیاتر نییه‌ به‌ ئەمرانزیکه‌ی ئاسایی حیساب بکری له‌م سیفه‌ته‌ی ئەمرانزویوینیشدا تا بلێی خوش جله‌وه‌ و هه‌رجاره‌ بۆ مه‌به‌سیک به‌کار دیت.

ده‌مراستی لیژنه‌]

راناوی خۆیی Reflexive:

ئەم راناوه‌ وه‌ک نووری عه‌لی ئەمین ده‌لێت: له‌ وشه‌ی (خۆ) و راناوی که‌سی لکاو (م - مان، ت - تان، ی - یان) دروست ده‌بێت و له‌ رسته‌دا بۆ ته‌وکید به‌کار دێت وه‌ک: من خۆم ده‌ببینم و پێی ده‌لێم.

مامۆستا سادق به‌هائهدین و د. نه‌سرین فه‌خری ده‌لێن: وشه‌ی (خۆ) راناوه‌ ده‌شی له‌گه‌ڵ راناوی که‌سی لکاو به‌کار بێت و به‌ته‌نیاش به‌کار بێت وه‌ک:

خۆ شۆشتن (خۆ)

من خۆم هاتم (خۆم)

سادق به‌هائهدین ده‌لێت له‌ شیوه‌ی سه‌روودا هیچ گۆرینیکی له‌ (خۆ)دا نابێت چ بۆ نێر بێ و چ بۆ مێ.

[روونکردنه‌وه‌:

من له‌ گوتاره‌که‌ی «سوورپکی خامه» هه‌ندیک له‌سه‌ر وشه‌ی (خۆ) دوام، لێره‌دا به‌ کورتی ده‌لێم وشه‌ی (خۆ) وشه‌یه‌یکه‌ فه‌ره‌ه‌نگی عاده‌تی وه‌هایه‌ هه‌لناگرێ جێی پێ له‌ق بکری و بخریته‌ ناو قه‌لبیکه‌ی تایبه‌تی دوور له‌ سروشتی خۆیه‌وه‌. تۆ که‌ گوتت «خۆم

هه‌لده‌دهمه‌وه» وه یاخود «خۆم ده‌خوړینم» لیرهدا مه‌فهوومی وشه‌ی «خۆ» له‌ رووی ریزمانه‌وه چ‌ فه‌رقی‌کی نییه‌ له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌دا که‌ بلی‌ین «برام‌ هه‌لده‌دهمه‌وه، پشتم‌ ده‌خوړینم». له‌گه‌ل‌ ئه‌مه‌شدا واتای «خۆ» به‌به‌ریه‌وه هه‌یه‌ له‌ به‌کاره‌یناندا رۆلی‌ تایبه‌تی ببینیت: وشه‌ی «خۆ» که‌ ده‌ردیته‌ پال‌ راناوی‌ لکاو‌ ته‌ئکید‌ په‌یدا ده‌کات، له‌م‌ ته‌ئکید‌دا ده‌بیته‌ سی‌به‌ری‌کی راناوه‌که‌ ته‌نانه‌ت ناتوانی‌ له‌ کۆتایی‌ رسته‌دا داوای‌ راناوی‌کی لکاو‌ بکا که‌ بۆ‌ وشه‌ی «خۆ» بگه‌ریته‌وه. بۆ‌ روونکردنه‌وه سه‌یری‌ ئه‌م‌ رسته‌یه‌ بکه‌:

ئیمه‌ خو‌مان هاتین.

لیرهدا «خۆمان» نه‌یتوانی‌ کاری «هاتین» له‌ راناوی‌ «ئیمه» بستیتیته‌وه. چ‌ بلی‌ی‌ ئیمه‌ خو‌مان هاتین و چ‌ بلی‌ی‌ «ئیمه‌ هاتین» راناوی‌ لکاوی‌ کاری «هاتین» هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ بۆ‌ که‌سی‌ یه‌که‌می‌ کۆ‌ دانراوه‌ که‌ «ین» به‌لام‌ که‌ گوترا «خۆ‌ هه‌ل‌دانه‌وه‌مان کارێکی‌ باش‌ نه‌بوو» وشه‌ی «خۆ» واتای‌ ته‌ئکید‌ی‌ نه‌ما و بووه‌وه‌ به‌ وشه‌ی‌ عاده‌تی‌ بۆیه‌ له‌ کۆتایی‌ رسته‌دا گوتمان «باش‌ نه‌بوو» نه‌مانگوت «باش‌ نه‌بووین» وه‌ک‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌ گوترا با «نان‌ خو‌اردنمان باش‌ نه‌بوو». که‌ ده‌لێی‌ «خۆم‌ ده‌بینم» لیرهدا وشه‌ی «خۆ» له‌گه‌ل‌ راناوی‌ «م» کۆ‌ بووه‌ته‌وه‌ چ‌ ته‌ئکید‌ی‌ تیدا نییه‌ به‌لام‌ جوړیک‌ «تخص‌ص» ده‌میتیته‌وه‌ له‌ واتاکه‌ی «خۆ»دا نایه‌لێ‌ بگوتری «خۆت‌ ده‌بینم»، له‌م‌ حاله‌دا ده‌بی‌ بلی‌ی «تۆ‌ ده‌بینم» ته‌نانه‌ت‌ له‌وه‌ هه‌جه‌ ئاخاوتنه‌دا که‌ (خۆتان‌ ده‌بینم) به‌کار‌ دیت‌ لایه‌نی‌ (خصوصیة)ه‌ که‌ مه‌به‌س‌ نییه‌، واتای‌ رسته‌که‌ ده‌بیته‌ (ئێ‌وه‌ ده‌بینم). هه‌ر ئه‌م‌ لایه‌نه‌ی (خصوصیة)ه‌ که‌ مه‌به‌س‌ نییه‌، واتای‌ رسته‌که‌ ده‌بیته‌ (ئێ‌وه‌ ده‌بینم). هه‌ر ئه‌م‌ لایه‌نه‌ی (خصوصیة)یشه‌ وای‌ کردووه‌ نه‌شی‌ بگوتری (من‌ ئیمه‌ ده‌بینم، من‌ من‌ ده‌بینم)، که‌چی‌ ده‌توانی‌ بلی‌ی «خۆمان‌ ده‌بینم» هه‌رچه‌ند «خۆ» دراوته‌ پال‌ راناوی‌ که‌سی‌ یه‌که‌می‌ «کۆ» چونکه‌ له‌ لایه‌ن «خصوصیة»ه‌وه‌ (من‌ و ئیمه‌) هه‌ردووکیان‌ که‌سی‌ یه‌که‌من.

سروشستی «خۆ» که له واتاکه یه وه سه ره ده دا وای لی کردوه بتوانی به هۆی ئه مراره وه ویا له گه ل وشه ییکی تر دا واتای تازه پیک بئیت وهک «خۆی، خۆمالی، کۆییاتی و خۆییاتی، مآخۆ» له م وشانه دا چ خزمایه تیک له گه ل مه فوهومی «راناو» په دا ناییت به هه ته عریفیکه بته وئ (راناو) دیار خه یت. که گوته «ئه م پیاوه خۆیییه» وهک ئه وه یه بلتی «ئه م پیاوه خزمه، یاخود بئگانه یه» خزم و بئگانه چه ند راناو خۆییش هه ره نه ند.

به لای باوه ری منه وه وشه ی «خۆ» وشه ییکی فه ره نگی عاده تی تا قمی «ناو»، بهر ته عریفی ناویش ده که وئ بی زیاد و که م: «ناو وشه ییکه واتای ته واوی هه یه و به کاته وه نه به ستراره». به لام به پی ئه و نامحدووییه که له واتاکه ی «خۆ» هه یه هه لده گرئ له به کاره یناندا هه ره جاره قالب و رۆلئیکی جودا وه رگریت، که ئه مه ش تاییه تیکه هه چ پئوندییکی به «راناو» وه نییه.

ئه م به رخه خۆمالییه

ئه م به رخه ئاوه کییه

سه یری ئه م دوو رسته یه بکه یت و سرنجی لی بگریت هینده له یه کتر ده که ن، کوردی گوته نی، درۆزن نه بی فه رقیان ناکا. نازانم چۆن ده شی «خۆمالی» راناو بی و «ئاوه کی» شتیکی تربی. من که ئه مه ده لیم قسه م به تاییه تی له گه ل ئه و که سانه یه که ده لین وشه چی بی هه ره ئه وه یه با جیگه و باریشی بگۆرئ، واته که وشه ی «خۆ» راناو بوو له هه موو حالئیکدا راناوه. د. نه سرین و مامۆستا سادق له م باوه ردان. نووری عه لی ئه مین ده لی وشه له به کاره یناندا نه وعی خۆی ده گۆرئ واته ده شی له جیگه ییکدا راناو بی و له جیگه ییکی تر دا ئاوه لئاو بی. به لای منه وه، وهک ده ستووریکی بنجی، وشه له بنه رهندا بۆ واتایکی تاییه تی دانراوه به لام حاله تی ده گۆرئ، گۆرانی حاله تیش وشه که ناگۆرئ. هه ره بۆیه یه «خۆمالی» نایته راناو چونکه «خۆ» له بنه رهندا راناو

نییه. ده‌بینی له وشه‌ی «خۆیی» دا ئەمرازی نیسبەت هاتوو و
پتووی لکاوه وهک به «هه‌ولتیر و هه‌له‌بجه» وه لکابی و بگوتری
«هه‌ولتیری، هه‌له‌بجه‌یی».

وا ده‌زانم ئەم لیکدانه‌وانه به‌س بن بۆ دیار خستنی راناو نه‌بوونی
وشه‌ی «خۆ».

[ده‌مرستی لیژنه]

راناوی هه‌یی:

له‌ زمانی کوردیدا هه‌ر وشه‌ی «هی» بۆ راگه‌یانندی «تملک» به‌کار ده‌هێنریت
به‌لام به‌ پتی ناوچه‌ شیوه‌ی ده‌گۆڕی، وا ده‌بی ده‌گوتری «ئی، یی، یا، هین» وهک:
ئهمه‌ هی خۆمه‌، بزنه‌که‌ هی بارامه‌. پتلاوه‌که‌ هین تۆیه‌.. هتد.

له‌ شیوه‌ی ژوو‌روودا فه‌رقی «نیر ومی» ی تیدا ده‌کرێ، مه‌به‌سیش ئه‌وه‌یه‌ که
نیرایه‌تی و مێیایه‌تی وشه‌ی «هی» له‌م شیوه‌یه‌دا به‌نده‌ به‌ «مملوک» هکه‌وه‌ واته‌ که
«مملوک» نیر بوو «مالک» مێش بۆ راناوه‌که‌ نیر ده‌بی وهک ئه‌وه‌ی ژنیک به‌ کورپی
خۆی بلێ (کورپی من) یاخود باوکێک بلێ (کیژا من). له‌ شیوه‌ی ژوو‌روودا ئەم
راناوه‌ به‌م چه‌شنه‌یه‌:

ئێ من، یاخود، یی من – له‌ بۆ نیر.

ئامن، یاخود، یامن – له‌ بۆ می.

[پروونکردنه‌وه‌:

وشه‌ی «هی» به‌لای منه‌وه‌ نه‌ک هه‌ر «راناو» نییه‌ و به‌س بگره‌ ئه‌و
سه‌ربه‌خۆیییه‌ی نییه‌ که‌ بیخاته‌ ریزی تا‌قمی «ناو» یشه‌وه‌. له‌
راستیدا «هی» هۆییکی ساده‌ی «تملک» ه‌ که‌ وا له‌ رسته‌دا نه‌بی
هه‌ر واتا به‌ده‌سته‌وه‌ نادات. له‌ رووی رێژمانه‌وه‌ وشه‌ی «بۆ» چه‌ند
سه‌ربه‌خۆیه‌ له‌ رسته‌ی «ئهم‌ گۆشته‌ بۆ بارامه‌»، وشه‌ی «هی» ش
هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ سه‌ربه‌خۆیه‌ له‌ رسته‌ی «ئهم‌ گۆشته‌ هی بارامه‌».
ئاشکرایه‌ ئەم «هی، ئی..» هه‌ر خۆیه‌تی ده‌بێته‌وه‌ ئەمرازی
«اضافه‌» و ده‌گوتری «برای من» واته‌ ئەمرازه‌ بۆ فیله‌که‌ی «ی»

اضافهش دهبی به پاناو داندری ئه گهر «هی» پاناو بی. فراوانکردنی واتای «پاناو» تا ئه و رادهیهی باوهش به ئه مرزیکه عادهتی بی هیزی وهک ئه مرزای اضافهدا بگری، ئه وهنده سنوورانه دهه زینی له دهستوراتی پیزماندا پیوست نه هی بی به مانه وهی سنووری نیوانی دوو بهشی ئاخاوتنی وهک «ناو، ئاوه ئناو» وهیا «ناو، ئاوه لکار».

که سرنج راگرین دهبینن ئه و شتهی وای کردوه وشهکانی «خو، هی، که» به راناو دانریت هر ئه وهیه ئه م وشانه له به کارهیناندا پیوهندیان له گه ل ناودا هیه. با ئیمه هر له وهنده وه لپی نه برینه وه و نه ختیکی تریش به دور و پشتی ناودا بنورین دهبینن کار «فعل» یش پیوهندی به ناوه وه هیه و له ئاخاوتندا ئه رکهکانی ناو جیبه جی دهکا، فیعل له وجوودادا، نهک هر له پیزماندا، پهیدا نابی ئه گهر ئه و شتانه نه بن که پیمان دهگوتری «ناو». بهو پییه چاکتر ئه وهیه زاراویک بو فیعل دابنریت که پیوهندی به ناوه وه دیار خات وهک «ئه رکه ناو...».

له ئینگلیزیدا پاناوی «تملک» له پاناوی کهسییه وه وهرده گریته. له ویدا وشه ی «our, his, your, my...» پاناون به قه دهر «we, he, you, I» به لام له کوردیدا «هی من» هرگیز ئه و «my» هی ئینگلیزی نییه. «هی» کوردی بی زیاد و کهم «of» ی ئینگلیزی و «de» ی فرهنسییه. ههروهها «هی» دهکه ویتته به رانه ر «s» ی بوردار – وهک .Dara's book

دهمراستی لیژنه]

پاناوی پرسپاری:

له رووی زاراوه وه:

ماموستا سه عید سدقی پاناوی پرسپار به (أدوات استفهام) له لاپه ره (۵۱) ی کتیه که پیدا ده داته قه له م ده لیت:

أدواتی استفهام - چەند لفظیکن سؤالیان پی دەکریت بعضی لەوان ئەمانەن، (کۆ، چی، کە، کوا، کوێ، ئاخۆ، ئا، ئایاکو، کام، کامەتە، کامەیه، چۆن، چلۆن، چەن).

مامۆستا توفیق وەهەبی لە دەستووری زمانی کوردیدا دەلێت: بۆناوی پرسى ئەو بۆناوانەن کە پرس ئەکەن، لەبەر ئەم خاسیەتەیان پێیان دەلێن بۆناویکن کە لە شوێن شارەکیان دەگەرێن، وەکو: کۆ هات؟ مامۆستا وەهەبی ئەمانە بە راناوی پرسى دادەنرێت:

<u>بۆ ئینسان</u>	<u>بۆشت</u>	<u>بۆجی</u>
کۆ	چی	کوێ
چەند	چەند	
کام	کام (کامە).	

لە دەستووری زمانی فارسیدا دەلێت: ئەو وشانەى بۆ پرسىار بەکار دێن، جارێک راناو، جارێک ئاوێلناو. راناوی پرسىار ئەوێه کە دەبێتە جێنشینى ناو. بەلام ئاوێلناوی پرسىارى هەمیشە لەگەڵ ناودا دێت و لە چۆنیەتى یا ئەندازە یا جنس یا زمان یا مکان یا نىسبەتى ناو دەپرسیت، وەک:

چ کتیبیکت خوێندەوه؟ (ئاوێلناو)

دوینى كۆ هات بۆ مالى ئیوه؟ (راناو)

چ دەكەى؟ (راناو)

ئەم وشانە بەلای ئەندامانى لیژنەوه بەم جۆرەن:

بەلای مامۆستا هەژارەوه هیچیان راناو نین، نە ئەمانە و نە ئەوانى پێشتر پێیان گوترا راناوی خۆی و هەیی... هتد.

مامۆستا س. بەهائەدین و د. ن. فەخرى دەلێن ئەم وشانە (کوا، کا، کوانى، کانى، کانى، كۆ، كى، کام، کامە، کێهه، کیشک - کیزان، کەى، کەنگى، کەنگین، چەند، چەن، چ، چی، چە، چۆن، چلۆن، چتۆن، کلۆن، چتۆ، جاوا، کوو، ئا، ئەئا، ئایا، ئاخۆ، داخۆ، داخوا، ئەرئ، هەرئ، کوئ، کیرئ، چو - لە چوزانمدا -) هەموویان راناو. بەلام مامۆستا س. بەهائەدین گەراییهوه و گوتى «ئایا، ئاخۆ،

ٺٺرڻ» و ٺٺو وٺانئھي ڪھ لھ برى «ھل»ى عھرھبى بھڪار ڏين راناونين.
 د. ن. فھخرى ٺٺمھش دھخاتھ سھر قسھڪانى ڇٺيھوھ: ڪھ ھاتو ٺٺمراڙيڪ ڪھوتھ
 پاڻ يھڪيڪ لھو راناوانئھي بڻ ڀرسيار بھڪار ڏين و لھوھدا مھبھسيڪي نوي ھاتھ ناو
 رستھوھ، ٺٺوسا ٺٺمراڙھڪھ و راناوھڪھ بھيھڪھوھ دھبنھ راناويڪي ليڪدھر:

<u>راناوي ليڪدراو</u>	<u>راناوي سادھ</u>
بڻ ڇي وا دھڪھيت	ڇي دھڪھيت
لھ ڪوي بھويت تا ڪوي ڇوويت بڻ ڪوي ڇوويت	ڪوي ڇٺشھ

مامٽستا ن. ع. ٺٺمين دھليٽ:

ٺٺو وٺانئھي لاي سھرھوھ ھموويان (وشئھي ڀرئ) ن. ٺٺم وٺانئھ:
 ۱- ٺٺگھر لھ رستھدا لھ برى ناويڪ بھڪار ھينران و ڀرسياريان ڀي ڪرا ڀييان
 دھگوتريٽ (راناوي ڀرسياري) وھڪ:

ڪي لھ دھرگا دھدات (ڪي)

ڀياوھڪان ڇھنديان گھيشٽنھجي (ڇھند)

۲- ٺٺگھر لھ رستھدا لھگھل ناو ھاتن، واتھ بوونھ ھاوڀي ناو و لھ ڇٺنيھتي وھيا
 ميقدار وھيا جنئس وھيا نيسبھت دوان ڀييان دھگوتريٽ «ٺٺاوهلناوي ڀرسياري -
 صفت» وھڪ:

ڇ گٺانيھڪت ڀي ڇٺشھ؟ (ڇ)

لھ ڪام ٺٺارھوھ ھاتوويت؟ (ڪام)

بھ ڇ شاخيڪدا ھلڊھگھريٽ؟ (ڇ)

ڇھند ڪھست ديوھ؟ (ڇھند)

۳- ٺٺگھر لھ رستھدا جي ٺٺاوهلڪاري (ظرف) زھماني يا ھر ٺٺاوهلڪاريڪ ڪھ
 وھسفي فيعلھڪھ بڪات بگريٽھوھ ڀي دھگوتريٽ (ٺٺاوهلڪاري ڀرسياري) وھڪ:
 منڊالھڪان ڪھي ھاتن؟ ليڙھدا (ڪھي) ٺٺاوهلڪاري ڀرسياريھي ڇونڪھ تھحديدي
 واتاي ڪاري (ھاتن) دھڪات و جيگھي ٺٺو ڪاتھ دھگريٽ ڪھ منڊالھڪاني ٽيڊا
 ھاتوون.

ئایا سوارهکان گه‌یشتنه‌جی؟ (ئایا) لیره‌دا ئاوه‌لکاری پرسه چونکه له باره‌ی گه‌یشتنه‌جی سواره‌کانه‌وه ده‌پرسیت.

۴- هه‌ندی جار هه‌ندی وشه‌ی پرسیار بۆ «تعجب» به‌کار ده‌هینریت وهک له‌م رستانه‌ی خواره‌وه به‌دی ده‌کریت:

بۆ چ دره‌نگ هاتیت (پرسیار)؟

چ دره‌نگ هاتیت (تعجب)!

فه‌رق له‌ نێوان رسته‌ی پرسیار و «تعجب» وه‌یا وشه‌ی پرسیار و «تعجب» ئه‌وه‌یه له‌ پرسیاردا چاره‌پێی وه‌رام ده‌کریت، به‌لام له‌ «تعجب»دا چاره‌پێی وه‌رام ناکریت.

[روونکردنه‌وه:

۱- ئایا، وه‌ی، ئه‌ری، ئه‌تا... ئه‌م وشانه‌ له‌ هه‌چ روویکه‌وه نابنه راناو وه‌یا ناو وه‌یا ئاوه‌لئاو وه‌یا هه‌ر به‌شیکه‌ی تری ئاخاوتن که بوونی سه‌ربه‌خۆی هه‌بیت.

۲- له‌وه‌نده‌ی تا ئیستا گوتومه‌ دیار ده‌که‌ویت هه‌چ کامیک له‌م وشانه‌ی سه‌ره‌وه پێیان گوترا راناوی پرسیار راناوین و زۆربه‌یان به‌رتعریفی (ناو) ده‌که‌ون، ته‌نانه‌ت ئه‌و بۆ ته‌حیدیدییه که له‌ وشه‌ی وه‌ک (کێ)دا هه‌ستی پێ ده‌کریت، له‌ وشه‌ی وه‌ک (خۆراک، پۆشاک، سووته‌مه‌نی، چه‌ک) و هه‌موو ئه‌وانه‌ی پێیان ده‌گوتری (اسم جنس) له‌وێشدا هه‌ستی پێ ده‌کرێ هه‌ر وه‌ک (کێ) ده‌لاله‌تی (هه‌رکه‌سه‌یک) ده‌که‌یه‌نێ (خۆراک)یش ده‌لاله‌تی (هه‌رخواردنیک)ی هه‌یه، پۆشاکیش (هه‌رجلکیک) ده‌گریته‌وه هه‌رچه‌ند پرسیشی تیدا نه‌بی.

من لیره‌دا نامه‌وێ بلیم به‌ پێی ته‌عریفی من ئه‌مانه راناو نین، چونکه من له‌وه‌ بوومه‌وه که وا هه‌ر (من، تۆ، ئه‌وان...) راناوین [لیره‌شدا مه‌علومه‌ من زاراوه‌ی راناو په‌سند ناکه‌م چونکه ئه‌م وشانه‌ی «من، تۆ، ئیمه...» په‌کی له‌سه‌ر ئه‌وه نه‌که‌وتوووه خزمایه‌تی له‌گه‌ڵ ناو هه‌بی یا نه‌بی چونکه ئه‌وان له‌وه‌وه

هاتوون که وا کهسی یه کهم و دووهم و سئیه من وهیا قسه کهر و قسه بۆ کراو و قسه لیکراو]. من دهمه وئ بلیم ئەمانه راناوین به گوێرهی سروشتیان چونکه بهر مهفهوومی ناو دهکهون و هیچ له سروشتیان ناگوێری که به بهریان وه هیه شونینی ناویکی تر دهگرته وه چونکه گه لیک ناوی سه ریحی بی دهمه تهقهش جیی ناویکی تر دهگریته وه. ئەگه له د. نه سرین بسه لئین (بۆچی، بۆ کوئی) راناوی لیکدراون دهبی ئەویش له ئیمه بسه لئینی (بۆ دارا، بۆ به غدا) ناوی لیکدراون.

دهمراستی لیژنه

راناوی نادیار (مبهم):

له رووی اصطلاحه وه:

۱- مامۆستا سه عید سدی، (ادواتی مبهم) ی بۆ به کار هیناوه و بهم جوړه له کتیبه کهیدا ته عریفی دهکات و ده لیت: ادواتی مبهم ئەو لفظانه که به شکل و پهنگیکی غیر واضح شخص وهیا شت پیشان بدهن وهکو ئەمانه که بعضیکن له وان (کهس، هیت، هیندی، هین).

۲- مامۆستا توفیق وههیی، (بۆ ناوی موبهه م) ی بۆ به کار هیناوه و بهم جوړه له کتیبه کهیدا ته عریفی دهکات و ده لیت: بۆ ناوی موبهه م ئەوانه که جیی کهسی بیان شتیک به تایبه تی ناگرته وه، ئەمانه شاریمان دیار نابی؛ وهکو، یه کی له ده رگا ئەدا

بۆ ناوی موبهه می لیکدراو

بۆ ناوی موبهه می رووت

کهسی، هیچ کهس، هه ر کهسی، هه چ	کهس، کام، پیاو
کهسی، هه موو کهسی، هینی، هینه که	چی، هیچ، کابرا، یه ک
کابراکه، هه ر کابراکه، هه ر کابرای	فلان، کی، هه موو
هه ندی، گه لی، فلانه کهس، نه ختی، پیاوی.	هین، زۆر، کهم.

۳- د. ن. فهخری (راناوی نادیار) ی بۆ به کار هیناوه.

۴- له کتیبی قوتابخانهکاندا (راناوی نادیار) ی بۆ به کار هاتوو. ۵- مامۆستا ئایهتولا مهردوخ اصطلاحی (ناو گهنگ) ی بۆ به کار هیناوه له فهرهنگه کهیدا .

رای مامۆستا ههژار ئهوهیه ئه و وشانهی که ناویان به (راناوی نادیار) هینرا راناوین، ئه م رایهشی له سه رهتای باسی راناوهوه روون بووهتهوه. به پای د. ن. فهخری و مامۆستا سادق و نووری عهلی ئهوانه هه موویان راناو، به لام نووری عهلی ده لیت ئه م وشانه ههروهک ده بنه راناو له رسته دا، ده شبنه ئاوه لئاو و ئاوه لکار، وهک:

هه موو هاتن (- هه موو - لیره دا راناوه).

هه موو پۆژی ده چن بۆ سه ر جووت (- هه موو - لیره دا ئاوه لئاوه).

باران زۆر ده باریت (- زۆر - لیره دا ئاوه لکاره).

به بیرو پای مامۆستا س. به هائهدین و د. ن. فهخری و ن. ع. ئه مین راناو ده کریت به م به شانیهی خواره وه:

۱- راناوی کهسی. ئه میش دوو جۆره:

أ- راناوی کهسی جودا.

ب- راناوی کهسی لکاو.

۲- راناوی پرسپاری.

۳- راناوی لیکدهر.

۴- راناوی ئیشاری.

۵- راناوی خۆیی.

۶- راناوی ههیی.

۷- راناوی نادیار.

پاش لیکۆلینه وه س. به هائهدین و هه ژار و د. ن. فهخری گه یشتن به و رایه که موبه همی رووت هه یه و موبه همی استفه امیش هه یه.

[روونکردنه وه:

له زووه وه دیار که وتوو ه که من ئه م وشانه ی (راناوی نادیار -

مبهم) به راناو دانانئیم. بئیم بلاین فەرق چییە لە نیوان دوو وشەیی
وەک (هەر کەسێک، هەر خۆراکێک)؟ یاخود بۆ چی بە وشەیی وەک
(فالن) نەلێین (ناوی مبهم)؟ لە بارەیی ئەو وشانەیی «پرس»یان
تیدایە دەلێم ئاشکرایە (ابهام، نادیاریی) هەییە ئەگەر نەبا بۆ
پرسین بەکار نەدەهاتن چونکە پرسین بۆ زانیینی شتی نەزانراو
دانراو.

دەبی ئەوێش بگوترێ هەندێک لەو وشانەیی بە راناو دانراون لە
ناوێرێکدا واتای نەفیان تیدایە وەک هیچ کەس. تەنانەت وشەیی
«کەس» بە تەنیاش لە بنەرەتدا بۆ نەفی هاتوو. تۆ دەلێی (کەس
نەهات). تەنیا لە حالی پرسیاردا دەبیتە وشەییکی بۆ تەرەف لە
نیوان (نفی و ایجاب)دا وەک کە بلێی (کەس هات؟) چونکە
پرسیار بە ئەسل بۆ تەرەف، بەلام بە هۆی ئەوێش و وشەیی (کەس)
لە بنەرەتدا بۆ (نفی) هاتوو لە پرسیاریشدا وا دەبی بەلای
(نفی)دا دەشکیتەوێ وەک (کەس گوتووێتی زهوی ناخولیتەوێ؟
کەس هەییە بوێرێ دەنگ بکات؟).

[دەمراستی لیژنە]

ئاوہلناو "الصفہ"

- ۱- ئاوہلناو له رووی زاراوہوہ:
 نووسه رانی کورد ههتا ئیستا ئهم زاراوانه یان بۆ کار هیناوه:
 ۱- مامۆستا سه عید سدقی: صفة.
 ۲- مامۆستا توفیق وهبی: ئاوہلناو.
 ۳- مهردۆخ: ناوینیشانه.
 ۴- رشید کورد: رهوش.
 ۵- جگه رخوین: پهسن.
 ۶- کوردویف: خهسیه تناف.
 لیژنه جارێ (ئاوہلناو) پهسهند دهکات تا زاراوہیەکی باشتەری بۆ دەدۆزیتەوہ،
 هۆی پهسەندکردنی زاراوہکەش ئەمەیه:
 ۱- چونکه له لایەن بەشیکی زۆر له نووسه رانهوه به کار هاتووه، تەنانەت له کتیبی
 قوتابخانەکانیش هەر بهوه ناوہوہ رۆییوہ.
 ۲- گونجان هەیه له نیوانی واتای زاراوہکە و ئەو مەبەستە ی که له ئاوہلناو
 هەستی پێ دەکریت.
 ۲- ئاوہلناو له رووی تەعریفەوہ:
 بۆ تەعریفی ئاوہلناو
 ۱- مامۆستا سه عید سدقی دەلێت: اسمیکه حال و شائی اسمەکه ی پێش خۆی
 بهیان دهکا و بهو اسمە دەلێن (موصوف) به هەردووکیان دەلێن:
 (ترکیبی توصیفی)، وهک:
 کاغەزی سپی.

۲- مامۆستا توفیق وههبی دهلیت: سیفەت که لیمهیه که بۆ تهواوکردنی مهعناى ناو یان بۆ ناو بهکار ئەهینری.

۳- آیةالله مردوخ، له لاپه‌ره (۱۸، ۱۹) ی جزمی به‌که‌می فه‌ره‌نگه‌که‌یدا، باسی (صفة) له نێوان باسی ناودا ده‌کات و جارێکیان له به‌شی سییه‌می ناو پیتی ده‌لیت: اسم صفة، له شه‌رحدا ده‌لی (بۆ ناسین نیشانه دانریاگه، ئەوه پیتی نێژن ناو نیشانه، وه‌ک پانی، درێژی، کۆتایی...) ..

هه‌روه‌ها له به‌شی هه‌شته‌می ناودا له ژیر عینوانی صفة مبالغه‌دا هه‌ندێ ئاوئه‌لناوی له میسالدان نووسیه‌ته‌وه، وه‌ک (گرینۆک، ئاودار). له به‌شی نۆیه‌می ناویش له ژیر عینوانی صفة مشبه‌ه‌دا که پیتی ده‌لی (ناو نیشاندان)، وشه‌کانی وه‌ک (دریژ، کۆتا، گه‌وره، پان، گوشاد، دوور، نزیک) ی به‌ نمونه هیناونه‌وه.

۴- کوردویف ده‌لیت: خاسیه‌ت‌ناو ئەو ناوه‌یه که جۆر و ره‌نگ و چۆنیه‌تی ناو دیار ده‌کات.

۵- له ده‌ستووری زمانی فارسیدا به‌م جۆره ئاوئه‌لناو ته‌عریف کراوه:

سیفەت وشه‌یه که که پروونکردنه‌وه‌یه که له مه‌عناى اسم زیاد ده‌کات به‌و هۆیه‌وه سه‌ر به‌ اسمه.

۶- له ده‌ستووری زمانی ئینگلیزیدا به‌م جۆره ته‌عریف کراوه: ئاوئه‌لناو ئەو وشه‌یه‌یه که وه‌صفی ناویک یان راناویک ده‌کات.

له‌دوای موناقه‌شه‌یه‌کی زۆر و به‌راوردکردنی ته‌عریفه‌کانی پێشوو له‌گه‌ڵ واتای سیفه‌تا لیژنه به‌ هیچ ته‌عریفی له‌و ته‌عریفانه رازی نه‌بوو، چونکه هیچ کامیکیان ته‌واوی واتای سیفه‌تیان نه‌ده‌گرته‌وه، سه‌ره‌رای ئەوه که هه‌ندیک له ته‌عریفه‌کان له‌گه‌ڵ سروشتی سیفه‌تا ریک نه‌ده‌که‌وتن، ئیتر ئەمه لیژنه‌ی خسته سه‌ر تیفکرین بۆ دۆزینه‌وه‌ی ته‌عریفیک، که ته‌واوی واتا و سروشتی سیفه‌ت بگرتیه‌وه و نه‌هیتا‌یت واتای هیچ به‌شێکی تر له به‌شه‌کانی ئاخاوتنی بیته ناو.

له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەندامانی لیژنه ریک نه‌که‌وتن له‌سه‌ر ته‌عریفیک، بۆیه هه‌ریه‌که ته‌عریفیکی تاییه‌تی خۆی پێش‌نیاز کرد به‌م شیوه‌ی خواره‌وه:

۱- مامۆستا سادق به‌هائ‌ه‌دین ده‌لیت: ئاوئه‌لناو وشه‌یه‌که وه‌صفی موصوفه‌که‌ی خۆی ده‌کات موصوفه‌که‌ی ناو بیته یا راناو یا هه‌ر شتیکی تر بیته.

۲- د. نەسرین فەخری دەلیت: ئاوەلناو ئەو وشەییە کە لە خۆیدا (وصفیه) هەیه بۆیە جۆر و چۆنیەتی (موصوف) دیار دەخات لە رستەدا و بەمەدا لە ناو جودا دەکرێتەوه، هەرودها توانای ئەوهیه هەیه جیگای ناو بگرێتەوه ئەگەر هاتوو بوو بە صفەتیکى دیار یان هەمیشەیی لە مەوصوفدا، یان وەک ناو بەکار دیت بەمە هێزی و سفیتەکە دەردەکەوێت و بەمانەش لە ناو جودا دەکرێتەوه.

۳- مامۆستا هەزار دەلیت: ئاوەلناو وشەییە کە لە خۆیدا مانای (وصفیه)ی هەیه و لە رستەدا چۆنیەتی موصوف دەردەخات.

۴- مامۆستا نووری عەلی ئەمین دەلیت: ئاوەلناو وشەییە کە گوزارەیی (وصفیه)ی تێدا یە و بۆ تەواوکردنی واتای ناو یا راناو یا ئاوەلناویکی تر بە کار دەهێنرێت، هەندێ جارێش لە سنووری خۆی تێ دەپەریت و لە رستەدا وەک ناو یا ئاوەلکار یا تەواوکاری فیعلی مساعد بەکار دەهێنرێت وەک:

نازدار هات (نازدار بووه به ناو)

بارام باش دەروات (باش بووه به ئاوەلکار بۆ وشەیی دەروات)

پەروین جوانه

۵- بیروپرای مەسعوود محەمەد: وا دیاره هەموو ئەندامان لەسەر ئەوه رێک کەوتوون کە ئاوەلناو وشەییە کە (وصفیه)ی تێدا یە. من ئەوش دەخەمە سەر (وصفیه) و دەلێم وشە کە دەبێ بە کاتیشەوه نەبەسترا بێتەوه. بەمەدا دەتوانین بلیین (ئاوەلناو ناویکە وصفی تێدا بێ) چونکە ناو بە کاتەوه نەبەستراوەتەوه. ئەم تەعریفە بەشی (ناو) ناگرێتەوه چونکە واتای (وصفیه) لە (ناو)دا نییە، بەو پێیە تەعریفە کە بۆ تەنیا بەشی (ئاوەلناو) دەمینیتەوه کە ئەمەش مەبەسیکی بنجییه لە دانانی تەعریفە کە.

لێرەدا دەمەتەقە هەلەستێ لەسەر ئەمە ئایا کە وشەییکی ئاوەلناوی بێ گومانێ وەک (جوان، تیر، ئازا...) لە فەرەنگدا ئیشارەیی بۆ کرا کە (ئاوەلناو)ە، کەچی لە رستەدا جیگەیی وەسفکردنی کار (فعل)ی گرتەوه وەک کە بگوتی (تیرم خوارد، جوان پۆشتم...) ئایا وشەکان لە (ئاوەلناوی) دەکەون و دەبنە شتیکی تر؟ ئەو کەسانەیی کە دەلێن هەر ئاوەلناو دەبن، لەسەریانە بیروپرای خۆیان دەربارەیی گەلی باری پێزمانی کوردی بگۆرن، واتە ناشی پێ داگرن لەسەر ئەوه کە هەرچی وەسفی

(فعل) بکا ئاوه لکاره (ظرف)، چونکه دهبینین وشه بیکی که له فەرهنگدا به (صفة) له قه لهم درا بۆ وهسفی (فعل) به کار دیت، وهک (زۆرم خوارد). پیداکرتن و سووربوون له سهه ره لوهست کاریکی به کجار ئاسانه و چی تی ناچی وهک ئه وهی هه ندیک کهس هه ن تا ئیستاش ناسه لمین زهوی به دهوری رۆژدا دهخولیته وه، به لام چ سوود له م اصرار کردنه دا نییه، ئازاییشی تیدا نییه. ئازایی له وه دایه که راستی دۆزرایه وه ده ره له حزه به سه لمیندری با دژی بیروبا وه پری تایبه تی مرۆفیش بی.

قسه م لیره دا له گه ل تیکرای نووسه ران و زمانزانی کورد و کوردییه، مه به سیشم له ئازایی ئه وه یه حورمه تمان بۆ شتی قه رارداده وهیا چاولیکه ری پیزمانانی بیگانه چاومان له راستی تازه دۆزرایه وه و هه له ی لیره به پیشه وه نه نوو قینیت.

له باره ی به کارهینانی وشه ی ئاوه لئاوی بی گومان وهک (جوان) بۆ وهسفی کار (فعل) ده توانین بلین له و ته رزه جیگه یه دا (موصوف) یکی قرتا وهیه که وهسفه که ده لاله تی لی دهکا. به نمونه که گوتمان (زۆرم خوارد) لیره دا به ئەصل (خواردنیک زۆرم خوارد) بووه و وشه ی (خواردن) قرتا وه که (زۆر) ده لاله تی لی دهکا و فیعلی (خوارد) یش ئیشاره ی بۆ دهکا. که سرنج بگری دهبینی وشه ی (زۆر) به ته وای له جیگه ی (مفعول) دانراوه، مه فعه و له کهش قرتینراوه. فه رموو مه فعه و له که بگه رپته وه ناو رسته و وصفه که لاده و بلی (خواردنم خوارد، نام خوارد) دهبینی مه فعه و له کان دهگه رپنه وه جیگه ی ئاسایی خۆیا نه وه که له رسته ی (زۆرم خوارد) وشه ی (زۆر) گرتبوویه وه.

له ئینگلیزیدا وشه بیکی (Adjective - صفة) بی که بوو به (Adverb - ظرف) دارشته که ی دهگۆریت. وشه ی (Wise) که (صفة) یه ده بیته (Wisely) که بکریته (Adverb)، ههروه هاش هه موو (صفة) بیکی تر.

له کوردیشدا وشه بیکی (ئاوه لکار) که له ماده ی وشه بیکی (ئاوه لئاو) وه وه رگریته دارشته نیکی تایبه تی بۆ به کار دیت. به نمونه له وشه ی (جوان) که ئاوه لئاوه (به جوانی) دهگوتری بۆ ئاوه لکار، ههروه ها (ئازایانه، مهردانه..) ئاوه لکارن له (ئازا، مهرد) وه رگیاون. سهیری ریژه ی ئاوه لکار، هه رگیز بۆ وصفی ناو وهیا راناو وهیا

ئاوئاناو بەکار نایەت چونکە لە بنەرەتا بۆ وصفی کار داریژراوه تەنیا لەو شوێنانە نەبێ کە وصفی ناوێکە بگەرێتەوه بۆ ئەو رەفتارەیی کە لە ناوێکە دەفامرێتەوه وەک (جلوبەرگی پیاوانە، خواردنی کوردانە..)، لەم جیگایانەدا رەفتارەکیە وەیا ئەو کارەیی کە لە موصوفەکیەوه چاوەروان دەکریت دیتەوه بەر هەست و زیهنی گوێگرەوه. جل و بەرگ و پۆشاک (لەبەرکردن) ی لێ دەفامرێتەوه خۆراک و نان و پاتیش (خواردن) ی تێرا دەخوینرێتەوه دەنا رێژەیی ئاوئانەکاری بۆ بەکار نەدەهات. تۆ هەرگیز نالێی (ئەم بەرەدە دوشمناوە، ئەم ئاوه پیاوانە، من ئازایانەم) چونکە لەم رێستانەدا (بەرد، پیاو، من) تصویریکی کار و رەفتاریان بەدوادا نایەت.

بە نەیسبەت ئەوهوه کە بگوترێ ئاوئاناو لەوانەییە بێتە ناو وەک (زانا هات)، لێرەدا هیچ سروشت و تایبەتیکی ئاوئاناو دەخالی بەسەر رێستەکیەوه نییە چونکە (زانا) بووئە (ناوی تایبەتی - اسم علم) هەر وەک (فعل) یش دەشی بێتێ وەک (خوادای ئامۆزامه). دەتوانین وشەیی بێ واتاش بکەینە (اسم علم) وەک ئەوهی بەکێک کوری خۆی ناو بێ (ئەبجەد).

درێژەیی قسە زۆری بەبەرەوه هەییە لێرەدا بەمەندە لێی دەبرمەوه و دەلێم: یا دەبێ بگوترێ لە کوردیدا وشەکانی ئاوئاناو دەست دەدن وصفی کار (فعل) یش بکەن و هەر بە ئاوئاناوی بماننەوه، یاخود لەو رێستانەدا کە ئاوئاناو وصفی کار دەکات وشەییکی قرتاوە هەییە ئەو خواوەنی ئاوئاناوێکە، یاخود ئاوئاناو (حالاتی جودا) ی هەییە کە هەر چارە جێگە و فەرمانی پێ دەگۆرێت. لە عەرەبیدا ئەم دیاردەییە هەر جێگەیی گومان لێکردن و دەمەتەقەش نییە. وشەیی (عاقِل) کە (اسم فاعل وصفی) یە دەشی بێتە (صفة) وەک (الرجل العاقل) دەشیبێتە (حال) وەک (تصرف في الأمر عاقلاً) جێی (مبتدأ) یش دەگریتەوه لە رێستەدا (العاقل لايؤتي من مأمنه) دەشیبێتە (مفعول به وەیا خبر) و دەشیبێتە (تمییز) و چەندین شتی تریش. تفصیلاتی تر لە شوێنی خۆیدا دێت.

دەمراستی لێژنە]

دوای دهرپرینی رای جودا جودای ئه‌ندامانی لیژنه بریار درا ئه‌م ته‌عریفه‌ی
خواره‌وه بق ئاوه‌لناو په‌سند بکریت:
ئاوه‌لناو وشه‌ییکه (وصفیه)ی تیدایه و به‌کاته‌وه نه‌به‌ستراوته‌وه.

[تیبینی:

سرنجیکی دوای موناغه‌شه ده‌مخاته سهر ئه‌و باوه‌په‌وه که
شتیکی تریش له‌م ته‌عریفه زیاد بکریت بق ئه‌وه له (ئاوه‌لکار)ی
جودا کاته‌وه چونکه وشه‌کانی (ئاوه‌لکار)یش سه‌رله‌به‌ریان
(وصفیه)یان تیدایه و به‌کاتیشه‌وه نه‌به‌ستراونه‌وه. من رایه‌کی
تایبه‌تیم له‌م باسه‌دا په‌یدا کردووه به‌لام لیژنه‌دا نای هینمه‌ناو
نوو‌سینه‌وه چونکه مه‌ودا نییه هه‌قالانی لیژنه موناغه‌شه‌ی بکه‌ن.

ده‌مراستی لیژنه

ئاوه‌لناویش وه‌ک ناو دوو فۆرمی هه‌یه:

۱- ساده: وه‌ک (جوان، ئازا، ره‌ش، بئند)

۲- ناساده: وه‌ک (به‌جه‌رگ، پارهدار، به‌هره‌وهر، ره‌شپۆش).

دیسانه‌وه ئه‌ندامانی لیژنه نه‌گه‌یشتنه یه‌ک رای دهریاره‌ی (فۆرمی ئاوه‌لناو)ه‌وه،
لیژنه‌شدا هه‌ر یه‌که‌یان بیرو‌رای خۆی روون کرده‌وه.

۱- س. به‌هائه‌دین ده‌لیت ئاوه‌لناو له‌ رووی فۆرمه‌وه وه‌کو (ناو) به‌ش بکریت:

آ- ساده: که له وشه‌ییکی واتادار پیک هاتیی.

ب- ناساده: که له وشه‌ییکی و زیادی پیک هاتیی.

ناساده‌ش به‌ش بکرئ به دوو به‌شه‌وه:

آ- لیکدراو: که له دوو وشه‌ی واتادار (به‌لای که‌مه‌وه) پیک هاتیبیت.

ب- دارپژراو یاخود دروستکراو: که له وشه‌ییکی واتادار و زیادی پیک هاتیبیت.

۲- به‌بیرو‌رای ن. ع. ئه‌مین ئاوه‌لناو له‌ رووی فۆرمه‌وه ده‌بیت بکریت به‌ سئ
به‌شه‌وه:

آ- ئه‌گه‌ر ئاوه‌لناوه‌که له‌ ته‌نیا وشه‌ییکی ساده‌ی رووت پیک هاتبوو، پئی بگوتریت
(ئاوه‌لناوی ساده)، وه‌ک: ره‌ش، سوور، هه‌شت، چ (چ پیاوی).

ب- ئەگەر ئاۋەلناۋەكە لە دوو وشەي سادەي واتادار پىك هاتبوو، ۋەك: دل تەنگ، باوك مردوو، دەنگ گەورە، رەش پۆش يا دوو وشەي سادەي واتادار و مورفيمىكى مقيد پىك هاتبوو، ۋەك: دەست لەسەر سنگ، گول بە دەم، چاۋ بەكل، پىي بگوتريت (ئاۋەلناۋي لىكدراۋ).

ج- ئەگەر ئاۋەلناۋەكە لە وشەيىكى سادەي واتادار و پيشگريك يا پاشگريك پىك هاتبىت پىي بگوتريت (ئاۋەلناۋي دارزاۋ)، ۋەك:

سادە	دارزاۋ
يەك	يەكەم - يەكەمىن
هەشت	هەشتم - هەشتمىن.
گەورە	گەورەتر - گەورەترىن.
پارە	بى پارە.
مرد	مردوو.
نووس	نووسەر، نووسيار.

۳- د. ن. فەخرى دەلئيت:

أ- ئاۋەلناۋ سى بەشە (سادە، لىكدراۋ، دروستكراۋ)، ھەرۋەھا دەلئيت ئەو وشانەي پاشگر و پيشگريان دەچىتە سەر، واتە ئاۋەلناۋي دروستكراۋ بەيارىدەي پاشگر و پيشگر، ناۋ دەنىم (ئاۋەلناۋي دروستكراۋ) چونكە ئەمانە نە ئەو سادەيەن كە ھەيە چونكە زيادىيەك چوووتە سەر ئەو سادەيە، ۋە نە لىكدراۋە چونكە ئەو بەشە زيادە واتاي نىيە.

ب- ئاۋەلناۋي دروستبوو لە وشەيەك و رەگىك يان رەگ و پاشگر.

ئەۋەي لە وشە و رەگ پىك دىن بە لىكدراۋ دادەنىم چونكە رەگ بە واتادار دادەنىم، رەگ و پاشگر بە دروستكراۋ دادەنىم: رەگ ۋەك وشەيىكى واتادار و پاشگر بى واتا. تەنيا ئەۋەندە ھەيە كە ئەم ئاۋەلناۋە فيعليانە (اسم الفاعل، اسم المفعول) كورتترىن روالەتى ئەم ناوانەن.

۴- به پای م. محمه‌د ناوه‌لناویش هه‌مان دابه‌شکردنی ناو هه‌لده‌گریت که له کاتی باسی (ناو) لئی دواين و تو‌مارمان کرد، تهنیا له یه‌ک جوړ خوئی له ناو جودا ده‌کاته‌وه که نه‌ویش (اسم فاعل مرکب) له رووه‌وه که (ناو) نه‌م ریژه‌یه‌ی نییه و لئی تصور ناکرئ.

نه‌م ریژه‌یه‌ی (اسم فاعل مرکب) دریژه‌ی هه‌یه لیره‌دا نه‌م کورته‌یه‌ی له باره‌وه دهنوسم:

(اسم فاعل مرکب - ناوی کارای لیکدراو) بریتیه‌ی له ره‌گی کار (فعل) و زیادیه‌ک، وا ده‌بی زیادیه‌که وشه‌یه‌یکی واتادار ده‌بی واش ده‌بی واتای ته‌واوی نابئی وهک (نانخوړ، نه‌خوړ). نه‌م ره‌گی کاره هه‌رچه‌ند خوئی له خویدا واتای ته‌واوی نییه به‌لام به هوئی نه‌و هیژه‌ی که تئیدا‌یه و وای لی کردووه له‌گه‌ل زیادی بی واتاش واتای ته‌واو ببه‌خشیت ده‌شی مامله‌تی وشه‌ی واتاداری له‌گه‌لدا بکریت. به‌و پییه که هات و له‌گه‌ل وشه‌یه‌یکی واتادار ریژه‌ی (اسم فاعل مرکب) ی په‌یدا کرد ده‌بی پئی بگوترئ (لیکدراو). که زیادیه‌ک‌ه‌ش واتای ته‌واوی نه‌بوو وهک (نه‌خوړ، لی خوړ) ته‌رکیبه‌که ده‌بینه ناوه‌لناوی دارپژراو. به‌لای منه‌وه ناشی بلاین ره‌گی فیعله‌که به تهنیا واتای ته‌واوی هه‌یه چونکه به راستی واتای ته‌واوی نییه. تو که گوتت (خوړ، شوړ، کهر، کوژ) که‌س تیت ناگا مه‌به‌ست چیه تا نه‌لئی (نانخوړ، جلشوړ، تیکه‌ر، مارکوژ). ریژه‌ی ئیسمی فاعیل که له دوو که‌رتی واتاداری ته‌واو پیک هاتیبت نه‌مانه‌ن (نان خواردو، جل شوړیوو، کار کردو، مار کوشتوو...).

نه‌وه‌ی پئی ده‌گوترئ (اسم مفعول مرکب) وهک گوشت خوراو، مال دزراو، سه‌برېاو، که له دوو وشه‌ی واتادار پیک دین چ گرفتئیکی تیدا نییه چونکه به‌ر ته‌عریفی (لیکدراو) ده‌کون به‌لام ریژه‌ی نه‌م (اسم مفعول و اسم فاعل) هی که له فیعلی خاوه‌ن پیشگره‌وه وهرده‌گیری وهک (لیه‌اتوو، تیگه‌یشتوو، لیکوژراو، تیپه‌ستراو) ده‌بی تیبینی نه‌وه‌ی تیدا کرابی که نه‌م جوړه ریژانه له‌و فیعلانه وهرده‌گیری که پیشگریان به‌سه‌روه‌یه، دیاره چ زاراوه‌پیک بو نه‌م جوړه فیعلانه دابنریت، ده‌بی هه‌مان زاراوه بو ریژه‌ی (اسم فاعل و اسم مفعول) هکه‌ش دابنریت. بو‌یه من لیره‌دا ناویان نانیم هه‌رچه‌ند له تیکرای بیر و باوه‌رکه‌نیش‌ه‌وه ناویک خو به‌دسته‌وه ده‌دات چونکه ده‌شی له کاتی باسی فیعلی خاوه‌ن پیشگردا به

(استثناء) زاراوھیتیکی تایبەتی بۆ دانریت. کورتەیی رای من ئەوھیه ئاوەلناو وەک ناو دەبیتە

۱- سادە ۲- ناسادە. ئاوەلناوی ناسادەش دەبیتەوھ بە ۱- لیکدراو ۲- دارپژراو. لێردا بیروپرای م. محەمەد کۆتاییی هات.

تیبینی:

ئاوەلناوی سادە ھەلدەگریت لیکۆلینەوھیی تیدا بکریت، ئاخۆ ئەویش دەبیت یا نابیت بە دوو بەشەوھ:

۱- سادە لە بنەپەتدا وەک: جوان، درپژ.

۲- سادەیی داھاتوو، وەک: نووستوو، نووسەر.

۳- ئاوەلناو لە رووی گوزارەوھ:

۱- مامۆستا سەعید سدقی لە مختصری صرف و نحوھکەیدا، ئاوەلناو دەکات بە دوو جۆرەوھ:

آ- ئاوەلناوی سماعی، وەک: رمش، گەرە، سوور.

ب- ئاوەلناوی قیاسی، وەک: تەنەکەچی، راوچی، شاخەوان، چلکن، کافرۆش.

۲- مامۆستا توفیق وەھبی لە دەستووری زمانی کوردیدا، ئاوەلناو لە رووی گوزارەوھ دەکات بە (۵) بەشەوھ:

آ- ئاوەلناوی چۆنی، وەک: پیاوی (بەد).

ب- ئاوەلناوی نیشانی، وەک: ئەم باخە (ئەم...ە).

ج- ئاوەلناوی ژمارەیی، وەک: چوار ھەنار (چوار).

د- ئاوەلناوی موبھەم، وەک: ھەندێ ھەنار (ھەندێ).

ه- ئاوەلناوی پرس، وەک: چەند پیاوی (چەند...).

۳- لە پێزمانی قوتابخانەکاندا، ئاوەلناو کراوھ بەم بەشەنەیی خوارەوھ:

۱- ئاوەلناوی فرمانی: ئەمیش دەکریت بە سی بەشەوھ:

۱- بکەر، وەک: نووسەر، بکوژ.

۲- کراو، وەک: نووسراو، ھەلکەندراو.

ناوی فرمان، وەک: گریه، پرسه، ترس.

۲- ئاۋەلناۋى ئىشارى:

آ- ئىشارى ديار، ۋەك: ئەم - ئەۋ

ئەمە - ئەمانە

ئەۋە - ئەۋانە

ب- ئىشارى ناديار، ۋەك: گەلىك، ھىچ، فلان، ھىن.

۳- ئاۋەلناۋى چەندى، ئەمىش دەكرىت بە دوو چۆرەۋە:

۱- ئاۋەلناۋى چەندى ديار، ۋەك: دە، بىست، ھەشت.

۲- ئاۋەلناۋى چەندى ناديار (ھىچ مىسالى بۆنەھىناۋەتەۋە).

۴- پلەكانى ئاۋەلناۋ: دەيكات بە سى بەشەۋە:

۱- پلەى چەسپىو: گەۋرە، روت.

۲- پلەى بەراۋردى: گەۋرەتر، روتتر.

۳- پلەى بالا: جوانترىن، گەۋرەترىن.

بىروپراى ئەندامانى لىژنەش ئەمەيە:

مامۇستا سادق بەھائەدىن دەلئىت ئاۋەلناۋ بىكرىت بەم بەشانەۋە:

۱- ئاۋەلناۋى ۋەسفى، ۋەك: سەۋز، گەۋرە، پان.

۲- ئاۋەلناۋى نىسبى، ۋەك: تەنەكەچى، باخەۋان.

۳- لە روۋى پلەشەۋە سىانە (گەۋرە، گەۋرەتر، گەۋرەترىن).

د. نەسرىن فەخرى دەلئىت ئاۋەلناۋ دەكرىت بەم بەشانەۋى خوارەۋە:

۱- ھەموۋ ۋشەيەك كە ئەۋ ۋەسفىتەتەى تىدايە، ۋەك (رەش، تال، باش...).

۲- ئەۋانەى كە بەنىسبى دائراۋن، من ئەۋانە ناۋ دەنىم صفاتى اسمى، چونكە لە

ناۋ دروست دەكرىن، ۋەك:

نانەۋا، پىنەچى، باخەۋان.

۳- لە روۋى پلەۋە دىسان دەكرىت بە سى بەشەۋە، ۋەك (ئازا، ئازاتر، ئازاترىن).

نوۋرى عەلى ئەمىن دەلئىت دەبىت ئاۋەلناۋ بىكرىت بەم بەشانەۋە:

۱- ئاۋەلناۋى چۆرى (خەبەرى)، ۋەك: گەۋرە، رەش، سوور.

۲- ئاۋەلناۋى ئىشارى، ۋەك:

ئەم. ۋە (ئەم پياۋە)

ئەۋ. ۋە (ئەۋ پياۋە)

جودايى لە نىۋان راناۋى ئىشارى و ئاۋەلناۋى ئىشارى ئەۋەيە، كە ھەرچى
ئاۋەلناۋى ئىشارىيە دەبىت موشاروئىلەھىيەكەى ناۋ بېرىت ۋەك:

ئەم (دار) ھ بەرزە.

ئەۋ (كۆر) ھ ژىرە.

بەلام لە راناۋى ئىشارىدا پىۋىست ناكات موشاروئىلەھىيەكەى دەرىخىت، ۋەك:

ئەمە پياۋىكى باشە.

ئەۋە ئەسپىكى جوانە.

۳- ئاۋەلناۋى نىسبى، ۋەك: ژنانە، ھەلەبجەيى، شىرانە.

۴- ئاۋەلناۋى ژمارەيى، ۋەك: ھەشت، چوار، دوو، ئەمىش دەكرىت بە چوار
بەشەۋە:

أ- ژمارەى بنجى، ۋەك: ھەوت، چوار.

ب- ژمارەى تەرتىبى، ۋەك:

يەك (يەكەم - يەكەمىن)

دوو (دوۋەم - دوۋەمىن)

ج- ژمارەى دابەشكراۋ، ۋەك:

چوار چوار، شەش شەش.

د- ژمارەى شكىنراۋ (كەرتى)، ۋەك: چوارىك، پىنجىكە.

۵- ئاۋەلناۋى نادىار (موبھەم)، ۋەك: ھەندى، تۆزى، زۆر، كەم، ھەموو...

ھەندى مندال

تۆزى پاقلە

زۆر چار

كەم پياۋ

ھەموو رۆزى

- ۶- ئاوه‌لناوی پرسیار، وهک: چ کتیبی دهخوینته‌وه (چ)؟ کی هات بۆ ئیره؟ (کی).
- ۷- ئاوه‌لناوی کاری، دهکریت به دوو جوړه‌وه:
- ۱- ئاوه‌لناوی بکه، وهک: نووسه، مردوو، دارتاش.
- ۲- ئاوه‌لناوی کراو، وهک: دهست شکاو، باوک مردوو، سه‌ر گیراو.
- ۸- ئاوه‌لناوی پله‌یی، دهکریت به سی به‌شه‌وه:

پله‌ی چه‌سپیو	پله‌ی به‌راوورد	پله‌ی بالا
گه‌وره	گه‌ورتر	گه‌ورترین
نازا	نازاتر	نازاترین

[روونکردنه‌وه:

له کاتی لیکۆلینه‌وه له باسی (ئاوه‌لناو له رووی گوزاره‌وه) من بیروپرای خۆم خسته پاش بهو ئومیده کاتیک له‌لایه‌ن ئه‌نجومه‌نی کۆره‌وه تیکرای باسه‌کان سه‌رله‌نوئ موناقه‌شه ده‌کرین، به‌کجاره‌کی، رای خۆم ده‌پریم. له گه‌لێک باسی تریشدا من ئه‌م خۆ گرتنه‌م کردبوو له ده‌ربیرینی بیروپرا، بۆ ئه‌وه کاتی لیژنه نه‌کوژم به ده‌مه‌ته‌قه، له حالیکدا من ریم هه‌یه دواتر له‌گه‌ل ئه‌نجومه‌نی کۆر لیکدانه‌وه‌ی خۆم روون بکه‌مه‌وه. به‌لام ئه‌م پێشده‌ستی‌کردنه له بلاوکردنه‌وه‌ی لیکۆلینه‌وه‌کانی لیژنه ناچاری کردم هه‌موو ئه‌و رایانه‌م بێنمه ناوه‌وه که هه‌لم گرتبوون بۆ موناقه‌شه‌ی ئه‌نجومه‌نی کۆر.

به نیه‌سه‌ت ئه‌م باسه‌وه هه‌له‌وه‌ستی من له ته‌عریفی ئاوه‌لناوه‌وه مه‌علووم ده‌کریت: هه‌ر وشه‌ییکی (وصفیه) تیدا نه‌بی ناشی نه من به ئاوه‌لناوی دانیم نه ئه‌و که‌سانه‌ش به ئاوه‌لناوی دانین که بوونی (وصفیه) له وشه‌دا به مه‌رج ده‌گرن بۆ (ئاوه‌لناو). واتای (وصفیه) یش زۆر ئاشکرایه و له‌وانه نییه ژیر لێو بخری به هۆی بزریه‌وه. وشه‌ی (ئه‌مه، ئه‌وه) که بۆ ئیشاره‌ی رووتن به هه‌یچ

تەئویلیک نابیتە ئاوەلناویک که (وصفیه) ی تیدا بی. وشە ی (دوو، سی، ملیۆن) له رووی (وصفیه) هوه فەرقیان نییه له گەڵ داروبەرد، تەحیددی ژمارەش (وصف) نییه شتیکی تره. (چەند پیاو هات) بەهیچ بۆره تەوجیهیک ناچیتەوه سەر (وصف). که بێین و ئەمانە به (صفة) دانین دەبی تەعریفی (ئاوەلناو) له سەرەتاوه بگۆرین یاخود تەعریفیک بۆ (وصف) دانین ئەوەندە پەراویزی واتاکە ی فرەوان کاتەوه تا باوەش به (کی، چەند، بیست، ئەمە..) دا دەگریت.

وشە که (وصف) ی تیدا بوو هەڵدەگرێ پلە ی خوارو ژووری بۆ دیار کریت وەک: گەوره، گەورەتر، گەورەترین یاخود هەر گەوره – که ئەمەش هەر صیغە ی (Superlative) ه. له وشە ی وەک (یەکم) دا پلە ی خوارو ژوور به (دووم، سییەم، چوارەم) دەرەکه ویت، تەنانەت که دەگوتری (یەکم، یەکمەین) مەبەس بەرەوژوور تەربردنی (وصف) هکە یه له مقارنە ی (یەکم) له گەڵ دووم و سییەمدا نەک یەکم له گەڵ خۆیدا که مقارنە هەلناگری. دابەشکردنی ژماره بۆ (بنجی و تەرتیبی و دابەشکراو) باسیکە سەر به ژماره خۆیەوه، نەک بەندە بهو که ژماره (صفة) بێ. دەبینی (شەش شەش و حەوت حەوت) له حەقیقەتدا ئاوەلکارن، چونکە که گوتت (ئیمە دوینی شەش شەش هاتین) بهم ژمارە یه ی (شەش شەش) وەسفی هاتنەکەت کرد. تۆ ناتوانی بلێی (ئیمە ی شەش شەش، ئیوهی نۆ نۆ) تا بلێین ئەمانە وەسفی ئیمە و ئیوه دەکەن.

ناوی (حرفه، کهسابەت) هەر ئەوەندە دەبیتە (صفة) که (وصف) ی تیدا بی دەنا له دیارکردنی جووری کهسابەت چ (وصف) یک پەیدا نابی. تۆ که گوتت (شوانیک هات) چ وەسفیکت دەر نەبیری، کاتیک (شوان) دەبیتە (صفة) که مقارنە هەلگری وەک که بلێی (دارا شوانتره له زانا) یاخود (دارای شوان هاتە لام نەک دارای جلدروو). بی گومان جووری پیکهاتنی ناوی (حرفه) کار دەکاتە

سهەر (صفه) بوون و نه بوونی وشه که وه وهک بلّی (دارتاش،
جلدروو، جلشور...) که ئەمانه (وصف) یکی ئاشکرایان تیدایه،
به لام وشه ی (چه تیم) با بۆ (حرفه) ش بی (وصف) ی تیدا نییه.
له و وشانه ی ن. ع. ئەمین به ئاولناوی کاری (فعلی) داناون
فه رقیک نییه له نیوانی (مردوو، باوک مردوو) هوه هه ر دوویان
جۆری (بکه ر) ن.

له م بابته تیبینی و تصوران هوه شتی ترم هه یه ده ر باره ی
(ئاوه لئاو – صفة) هوه، بۆ ئه و کاته یان هه لده گرم که ئەنجومه ن له
باسه که وه ده دویت.

ده مر است لیژنه]

کار "فعل"

کار له رووی زاراوهوه: بق (فعل) زمانه‌وانه‌کانی کورد، ئەم زاراوانه‌یان به‌کار هیناوه:

- ١- مامۆستا توفیق وهه‌بی: فیعل.
- ٢- مامۆستا سه‌عید سدقی: فیعل.
- ٣- مامۆستا شیخ محهمه‌دی خال: کردار.
- ٤- نووری عه‌لی ئەمین: فرمان.
- ٥- مه‌ردوخ: کردار.
- ٦- مامۆستا کوردوییف: فیل.
- ٧- مامۆستا ره‌شید کورد: پشک.
- ٨- مامۆستا جگه‌رخوین: کرن.
- ٩- مامۆستا جه‌لاده‌ت به‌درخان: کردیر.

کار له رووی ته‌عریفه‌وه: هه‌تا ئیستا ئەم ته‌عریفانه له‌لایه‌ن نووسه‌رانی کورده‌وه بۆی دانراوه:

- ١- مامۆستا توفیق وهه‌بی له‌ ده‌ستووری زمانی کوردیدا ده‌لی: فیعل کلمه‌یه‌که کار و حالی که‌سی یا شتیک له‌ ده‌میکدا باس ده‌کات، وه‌ک (ئه‌خوا، دانیشتوو).
٢- مامۆستا سه‌عید سدقی له‌ صرف و نحوکه‌یدا ده‌لی: فیعل کلمه‌یه‌که سه‌ره‌خۆ ده‌لاله‌ت بکات له‌ په‌یدا بوونی ئیسی له‌ زه‌مانیکا (خویندی، کردی، ده‌خوینی).
٣- نووری عه‌لی ئەمین له‌ ریزمانه‌کانیدا ده‌لی:

فرمان ئهو واژهيهيه كه خه بهري پي له كه سي يا شتي ئه دري له تافيك، وهك (شيو، دهچم، گرتي).

٤- له دستووري زماني فارسي بو پولي يه كه مي قوتابخانه ناوهنديهيه كان دهلي: فيعل وشهيه كه ده لاله له سه ر كردني كاريك يا رووداني روودايك يا بووني حاله تيك دهكات كه له زهmani رابردو يا ئيستنا يا نايندهدا بيت وهك: دهچم، ديم.

٥- له پيژماني ئينگليزدا، له كتيبي:

«An English Grammar Book, by: Evan Penglis»

دهليت:

A verb is that part of speech which arrests or predicates something

٦- له زماني عه رهبيدا زور ته عريفى بو دانراوه رهنه كه ئه مهيان ناوه رووكي تيكرايان بگريته وه «الفعل لفظ يفيد حدثا مقترنا بأحد الازمنة الثلاثة».

ليژنه برياري دا به رانبه ر زاروهي «فعل، Verb» زاروهي «كار» به كار بيتيت له پيژماني كورديدا، له مه شدا په پيره وي كوري زانياري كوردي كرد.

له دواي ليبورده بوونه وه له سروشتي «كار» و هه لسه نگاندي ئه ته عريفانه كه له كورديدا وهيا له زمانهكاني تر دا بو «كار» دانراون ليژنه ئه م ته عريفه ي خواره وه ي په سندا كرد:

«كار وشهيه كه روودان و كاتي تيدايه» وهك: خواردي، داده به زي، راوه سته.

ليژنه له زور رووه وه ئه م ته عريفه ي په سندا كرد، بو نمونه چهند روويهك له و رووانه دهه يينه به رچاو:

١- وشه ي «روودان» هه روهك «روودان - حدوث» ده گريته وه «كردن، فعل» يش ده گريته وه به لام وشه ي «كردن، فعل» روودان ناگريته وه، واته ئه وه ي پييان ده گوتري «افعال المطوعة» هه موويان به ر ئه م ته عريفه ده كه ون.

٢- ناته واوي هه نديك له ته عريفه كان، وهك هي ماموستا وهه بي و نووري عه لي ئه مين كه كاري فه رمان و ناوات «الامر والتمني» و هه موو رسته ي ئينشائي كه

فیعلیان تیدا بیت بهریان ناکه ویت، ئەو ناتەواوییه لەم تەعریفە ی لیژنەدا نییه. به نمونە که گویت «کاغەز بنووسە - نەکەن برۆن - خوا بتان پارێژی - خۆزی زەویە که م کیلابایە» بهر تەعریفی لیژنە دەکەون بەلام بهر هی مامۆستا وهههیی و نووری عەلی ئەمین ناکهون.

۳- که سروشتی کار لیک بدریتەوه، ئەم دوو بنگه ی «روودان و کات» جو دای دهکه نه وه له هه موو به شه کانی تری ئاخاوتن. به نمونە، رهچا و کردنی «کات» له تەعریفه که دا ناهێتی «چا وگ، مصدر» بهر تەعریفه که بکه ویت چونکه له چا وگیشدا وهک کار «روودان» ههیه به لام کات نییه. ههروه ها رهچا و کردنی «روودان» هه موو ئەو و شانە له تەعریفه که دهر داوئ که له به شی «ناو» دان و کاتیان تیدایه وهک «رۆژ، سال، مانگ، ههفته، نیوه شه وه، پار، دوینی، بههار، پایز... هتد» چونکه له مانه دا روودان نییه.

به پتی باوه ری لیژنه ئەم تەعریفه «جامع و مانع» ه.

کار له رووی هیز، وهیا «تهئسیر» وهیا «کار تیکردن» هوه:

مه به ست له مه، توژینه وهیه له باره ی دابه شکردنی کار بۆ (لازم - متعدی، Tran- sitive - Intransitive، تی نه په ی - تیه په ی) یا هه ر زارا وه ییکی تر که له کوردی و غه ییری کوردیدا به کار هات بیت.

دوای مونا قه شه و لیکوۆلینه وهیه کی دوور و قوول لیژنه جارێ زارا وه ی (هیز) ی په سه ند کرد و سه ره با سه که ی به م جوړه دا رشت:

دابه شکردنی کار له رووی هیزه وه:

زمانه وانانی کوردی کاریان له رووی هیزه وه به م جوړه باس لی کردووه. هه رچه ند ناوی هیزیشیان نه هیناوه:

۱- مامۆستا سه عید سدقی له لاپه ره (٤٤) ی صرف و نحوی کوردیدا ده لیت:

فعل دوو به شه:

أ- لازم.

ب- متعدی.

لازم: فعلیکه ده بی لازمی فاعله که ی بی و لپی جوئ نه بیته وه و محتاج به مفعول

نہبی وہکو:

حسین ہات.

حسین رویشٹ.

متعدی: فعلیکہ لہ فاعلہکھی جویں بیٹہوہ و احتیاجی بیی بہ مفعول وہکو:

حسین نانی خوارد.

حسین دہرسی خویند.

۲- ماموستا توفیق وہہبی لہ لاپہرہ (۴۱)ی دستوری زمانی کوردیدا

دلایت:

فعل دوو صنفی ہہیہ:

۱- فعلی متعدی - کاری بہیان ئہکا کہ لہ باس لیکراوہوہ تہجاوزی کہسی

یاشتیکی تر بکات، وہکو (پیوا گوشت ئہخوا).

۲- فعلی لازم - کاری یا حالئی بہیان ئہکا کہ لہ باس لیکراوہوہ راستہوخو

تہجاوزی کہسی یاشتیکی تر نہکا، وہکو (قل ئہفرئی).

۳- مہردوخ لہ لاپہرہ (۹)ی فہرہنگہکھیدا (بہرگی یہکہم) دلایت:

کار دوو چورہ:

ا- یا بو دروسبوونی یہک چت بہسہ، اوہ پی ایژن (کار یک لائی)، وہک (بون،

روین، ہاتن، خہفتن).

ب- یا بو دروسبوونی یہک چت بہس نییہ، تا دو چت نہوی دروس ناوی. وہپی یژن

(کاری دولائی).

تیبینی:

لہ پہراویزی فہرہنگہکھی ئیشارہی داوہ، کہ مہبہست لہ (یہک لائی) لازمہ و

مہبہستیش لہ (دو لائی) متعدیہ.

۴- لہ پیزمانی پؤلی شہشہمی سہرہتایی لاپہرہ (۵۶) بہم چورہ باس کراوہ:

ا- فرمانی تی نہپہر: ئہو کارہیہ کہ بہ تہنیا لہ رستہدا مانایہکی تہواوی ہہیہ و

ئہنجام بہ دہستہوہ دہدات، وہک: فہرہاد ہات.

ب- فرمانی تیپہر: ئہو کارہیہ کہ بہ تہنیا لہ رستہدا مانایہکی تہواو نادات بہ

دهستهوه و پښووستی به وشهیهکی تره ماناکه‌ی ته‌واو بکات، وهک:
فه‌هاد گهنم ده‌چینیت.

۵- کوردویف له کتیبه‌که‌یدا (مافی کوردی) لاپه‌ره (۸۲) به‌م جوړه له لازم و
متعدی ده‌وویت:

آ- فیلید دهرباز بووین: وان فیلادا دبیزن فیلید دهرباز بووین، یه‌دکوو نیشان
دکن مه‌ریکی یانی ژی تشته‌کی یانی ژی تشته‌کی سهر شوغله‌کی، یانی ژی
خه‌باته‌کی ده‌خه‌بته نو کرنا وان دهربازی سهر شوغل دبه مه‌سه‌له:
نه‌ز کتیبی دنقیسم.

تو نامی دشینی.

ب- فیلید نه‌دهرباز بووین: وان فیلادا دبیزن فیلید نه‌دهرباز بووین، یه‌دکوو
نیشان دکن بووین و قه‌وماندا تشته‌کی یانیژی مه‌ریکی. نه‌و نه‌یان دکن کو
کرنا مه‌ریکی یان (تشته‌کی) سهر مه‌ری تشت، خوه خوه تی کرنی نو دهربازی
سهر که‌سه‌کی (تشته‌کی) دنی نابا مه‌سه‌له:

نه‌ز دچم.

تو دترسی.

۶- نووری عه‌لی نه‌مین له کتیبی قواعدی پیزمانی کوردی لاپه‌ره ۱۳۴۱ دا ده‌لی:

أ- له (تی نه‌په‌ر) دا، نه‌سه‌ری کار له (منسدالیه = فاعل) جوئی نابیته‌وه بو که‌سی
یا شتیکی تر، وهک سواره‌که گلا.

ب- له (تیپه‌ر) دا، نه‌سه‌ری کاره‌که له (منسدالیه = فاعل) جوئی ده‌بیته‌وه بو که‌سی
یا شتیکی تر، وهک: دارا نه‌مامه‌که‌ی ناشت.

۷- له پیزمانی فارسیدا، زاراهوی (لازم و متعدی) به‌کار هاتوه (دستور پارسی
لاپه‌ره - ۱۹۵ - هی نو النور) ده‌بیژئ:

أ- لازم فعلی است که به فاعل نیسناد داده شود، احتیاج به مفعول ندارد.

ب- متعدی فعلی است که فاعل روی مفعول واقع شود.

تیبینی:

بو لازم و متعدی هندی کتیبی تری ده‌ستووری زمانی فارسی ته‌عریفی تریان

داناوه، که ئەوانیش له معنای سەرھووه دەرناچن.

وهک ئاشرايه له قهواعیدی عەرهبیدا - که سەرچاوهی پێزمانی گهلی له زمانهکانی رۆژههلاته - لازم و متعدی بهکار هاتووه، ئەم باسهش له عەرهبیدا هیند بآوه، لیژنه به پێویستی نهزانی لێردها دووبارهی بکاتهوه.

۸- له پێزمانی ئینگلیزیدا بۆ لازم Intransitive و بۆ متعدی Transitive بهکار هاتووه و له کتێبهکان و فهرههنگهکانی ئینگلیزیدا تهعریفی جوړجوړیان بۆ هاتووتهوه، کهوا پێویست نهديترا کاتی لیژنه ی بکۆژرئ و ههرهینده دهگوترئ که ئەو تهعریفانهش له پهراویزی تهعریفهکانی تر دەرناچن. وا دهردهکهوئیت له کوردیدا ههتا ئیستا ئەم زاراوانه بهکار هاتوون بۆ جوړی کار له رووی هیزهوه:

۱- لازم و متعدی (سعید سدقی، توفیق وهبی).

۲- هنگیڤ و نههنگیڤ (رشید کرد).

۳- دهرباز و نهدهرباز (کوردویڤ).

۴- یهک لائی و دوو لائی (مهردوخ).

۵- تێپهري و تێ نهپهري (نووسه رانی تری کورد).

لیژنه بۆ مهبهستی بهسهر نهبردنی کات و پهک نهکوتنی لیکۆلینهوهکانی جارئ زاراوهی «تێپهري و تێ نهپهري» پهسند کرد، ههرچهند بهلای ههندی له ئەندامهکانیهوه ئەم زاراوهیه لهگهڵ دهوری فیعلهکان ریک ناکهوئیت، بهو پێیه لیژنه زاراوهی «تێ نهپهري» بۆ (لازم) و «تێپهري» بۆ (متعدی) قبوول کرد.

[پروونکردنهوه:

بهلای منهوه دوو زاراوهی «تێپهري، تێ نهپهري» لهگهڵ واتا و سروشتی کارهکان ریک ناکهون چونکه وشه ی «تێپهري» وا رادهگهیهنی که تاوی کارهکه له فاعيلهوه بۆ مهفعوول تێپهري بیت، لهمهشدا ههر دهلیتی فاعيلهکه بۆ خوێ مهفعووله. کارهکesh لیتی تێپهريوه وهک له مهفعوولیکهوه بۆ مهفعوولیک تێپهري بیت، کهچی ئەوهی مهبهسته له فیعلی تێپهري چوونی تاوی فاعيلهکهیه بۆ سهر

مهفعوللهكه. بهو پټيه دهبي زاراوھيټك بدؤزټتھوه كه وا رابگهيني
 «فيعليټكه تاوي فاعيل بؤ سهر مهفعول دهبات»، تۆ سهيري،
 زؤربهي نووسهران كه تهعريفى تټيهري دهكهن دهلټن: «فيعليټكه له
 فاعيلهوه تټي دهپهري بؤ مهفعول»، ئەم تهعريفه ههر دهلټي بؤ ئەو
 فيعلانه دانراوه كه دوو مهفعوليان پټي دهوټت. كه ههر بلكيټين به
 وشهئ تټيهري، وا باشته له «تټيهريندن» هوه زاراوھكه داتاشين،
 ئەوسا كه گوترا فيعلي «تټيهريټن» بټر بؤ لايه دهرواټ كه فيعلهكه
 تاوي فاعليټك دهپهريټتھوه بؤ شتټيكي تر. له «تټي نهپهريټن» يشدا
 ديسانهوه ئەوهمان به بيردا دټت كه فيعلهكه تاوي فاعيل
 ناگوټزټتھوه بؤ شتټي تر. دهبي بزانيټن فيعل خؤي له خؤيدا
 كاريگهري نييه، نهخير وجوديشي نييه، ئەگهري فاعيل نهبي هيچ
 فيعليټك پهيدا نابټي. له «تټيهري» و «تټي نهپهري» دا كه دوو وشهئ
 زماني كوردين مهبهست له واتاكهريان ئەوهيه كه فاعيلهكه، ياخود
 تهئسيري فاعيلهكه، تټيهريه يا تټيهري نييه نهك فيعلهكه، كهچي له
 بهكارهټناندا تاو و تهئسيرهكه بؤ فيعلهكه دهچټتھوه، ئەمهمش
 پټچهوانهئ راستي و مهبهسته.

[مهسعوود محهمهد]

كاري تټي نهپهري:

بي ئەوهئ تهعريفټك دابنريټ بؤ كاري تټي نهپهري، ئەم راستيه دهمنټتھوه كه
 له زماني كوردي و له ههموو ئەو پټزمانانهئ زماني تر دټنه بهر چاو يهك له
 تايبهټييه بنجييهكاني كاري تټي نهپهري ئەوهيه كه وا مفعول (بهركاري) ناوټت، بهو
 واتايه كه راستهوخؤ^(١) تاوي كارا (فاعل) ناچټت بؤ سهر هيچ وشهيهكه له
 دهرهوهئ وشه و واتاي كارهكه خؤي - مهبهستيش له راستهوخؤ ئەوهيه كه
 گوټزانهوهئ تاو به هؤي ئامرازهوه كار ناگوټريټ له تټي نهپهريهوه بؤ تټيهري، وهك كه
 (هاتم) به دوا ئەودا دستهواژهئ (بؤ لاي تۆ) پټيوه بلكيټنټ، كارهكه ههر به تټي
 (١) مامؤستا توفيق وههبيش بهر له ليژنه ئەم (راستهوخؤ) يهئ بهكار هټناوه بؤ ههمان
 مهبهست.

نەپەرى مایەو، ھەرچەند بە ھۆى ئامرازى (بۆ) جۆرىك لە تاوى كارەكە (ياخود كارايەكە) گۆيزايەو بەرەو (لاى تۆ).

بەپى سەرنجدان و وردبونەو كارى تى نەپەر لە زمانى كوردیدا وەك لە زمانەكانى تریشدا لە رووى ھىزەو دەبیت بە دوو جۆر: جۆى يەكەمیان دەشیت پى بگوتريت (تى نەپەرى ئاسايى، ياخود ئىرادى ياخود ھەر زاراوھىكى تر كە روونكردەو مەبەست داى بنى) لەم كارانەدا دەورى كارا (فاعل) شتىكى ئاشكرا و ئىرادىيە وەك كە بگوتريت (رۆيشت، فرى، ھات...).

جۆرى دووھمیان ھەلدەگریت زاراوھى (لا ئىرادەى، روودان) يا ھەر زاراوھىكى تر كە لەگەل مەبەست رىك بەوئىت بۆى دابنريت. لەم جۆرە كارانەدا كار (فاعل) دەورىكى تايبەتى خۆى نىيە بەو واتايە كە كارەكە بەبى خواھىشتى كارا دیتە دى، وەك:

پووشەكە سووتا

داوھكە پسا

پشیلەكە خنكا... ھتد

لە ھەرھبیدا ئەم دوو جۆرەى كارى تى نەپەر لە يەكتر جودا كراونەتەو بە ھۆى ئەووە كە كارى تى نەپەرى روودانیا ناو ناو (أفعال المطاوعة).

ئىستىقرا دەرى دەخات كە لە زمانى كوردیدا زۆربەى كارى وقوع (روودان) لە چاوكى ئەلفىيەو ھەردەگىرین، وەك:

سووتان، برژان، خنكان، پسان، دىران، خلیسكان، رمان، رووخان... ھتد.

ئەو مطاوعەى كە لە شىوھى خواروودا بە (ئەلف) دەبیت لە شىوھى ژووروودا بە (يا) دەبیت، وەك:

بزدیان، پرچیان، ھەریان، دریان، ھورپیان، ھەمریان... ئەم كارانەى كە ناومان نان «كارى روودان - مطاوعة» لە موزارىعدا ئەلفەكەیان دەبیتە (ئى) و بۆ ھەموو كەسەكە نیش دیتەو.

دەسووتیم دەسووتین

دەسووتیت دەسووتین

دەسووتیت دەسووتین

[روونکردنهوه:

دهرکه وتنه وهی ئەم «ئ» له هه موو حالێکی موزاریعدا تایبه تیئیکی
کاری روودانه، له کاری تێ نه په پری ئاساییدا ته نیا بۆ که سی
ستییه می تاک دیت وهک:

هه لستا هه لده ستیت

هه لستام هه لده ستم

هه لستان هه لده ستن

ئەم «ئ» هه که له کاری تێ نه په پری عاده تیدا وهها بۆ، دیاره له
کاری تیپه ردا چاوه روانی هاتنه وهی نا کرێ له گه ل غه یری که سی
ستییه می تاکدا وهک:

کتیلائی ده کتیلت

کتیلام ده کتلم

کتیلابان ده کتیلن

[مه سعوود محهمه د]

سه رنج ده ری ده خات له ئاخاوتنی کوردیدا هه مان بۆ هیزی که له کاری رووداندا
هه یه له کاری بینامه جهوولیشدا خۆ دهنوینتی و بووته هۆی ئەوه که صیغه ی بینا
مه جهوول له کوردیدا له چاوگی ئەلفییه وه وه رگیریت و ئەویش ئەلفه که ی له
موزاریعدا ببیته وه (ئ) و بۆ هه موو که سه کانیش دیار بکه ویت، وهک:

نووسرام دهنووسریم

دیترایت ده دیتریت

گیراین ده گیرین

به لام له کاری بینا مه جهوولدا بیژوک (شاذ) نییه وهک له کاری رووداندا هه یه:
نمونه ی بیژوک له کاری روودان:

(مرد) چاوگی ئەلفی نییه و کاری روودانیشه.

هه روهها کاری (گه را) ئەمیشیان چاوگی ئەلفییه و وهک کاری روودان گه ردان

دهكریت و له موزاربعدا «ئ» كه بق ههموو كهسهكان دیتتهوه، بهلام كاری روودان نییه و ئیرادییه. بئ گومان كاری تر لهو بابتهانهی بیژوووك له زمانهكهدا ههیه ئیستیقرا دهریان دهخات.

[روونکردنهوه:

دهشی له بنهپهتدا كاری «گهپان» بق ئهوشتانه بهكار هاتیی كه له خۆوه دهگهپین وهك بگوتری «سهعاتهكه گهپا، مهكینهكه گهپا» مهبهسیش دهست به سوورانهوه كردن بئ كه تهواوی كاریکی روودانه و چ ئیرادهی تیدا نییه، بهلام لهگهڵ تپهپهپینی كات و فرهوانبوونی زمان و مهبهستهكانی ناخاوتن قسهكهری كورد ناچار بووی كارمكهی كردیته تئ نهپهپی ئیرادی.

كاری «سووران» تا ئیستا به زۆری ههر له شكلی «روودان» بهكار دیت، ناوناوهپیک نهپئ كه بهواتای «سهماکردن» بگوتریت. بهلام كه گوتت «سوورانهوه – سوورامهوه، سووراپهوه...» به تهواوی دهپته ئیرادی ههرچهند گهردانهكهری ههر هی كاری روودانه. ئەم تئكه لیبوونهی بابتهی له یهك نئزیک دیاردهپیکي ئاشكراهی له ههموو زمانتیدا ههرچهند پئویستی بهشیکردنهوه و لئكۆلینهوهی ههپئ و ههیهتی.

[مهسعوود محهمهد]

تیبینی:

له زاری کرمانجی سهروودا صیغهی بینا مجهول داپشتنئیکي تایبهتی خۆی ههیه بهر ئەم قاعیدهی مطاوعیه ناکه ویت، دهگوتریت:

چاوگ	كاری رابردوو	كاری ئاینده (داهاتوو)
هاتنه كوشتن	هاته كوشتن (كوشتنئ)	دههیتته كوشتن
هاتنه خارن	هاته خارن (خارنئ)	دههیتته خارن

لهبهر تیشکی ئەم شیکردنهوه و لئكۆلینهوهییدا لیژنه ئەم تهعریفهی

خوارهوهی دانا بۆ کاری (تۆ نهپه پ):
کاری تۆ نهپه پ ئه و کارهیه که پئویستی به بهرکاری راسته قینه (صریح،
حه قیقی) نییه، وهک:
حه سه ن هات.
ئازاد نوست.
دوو کیلومه تر رۆیشتم.
مانگیک به رۆژوو بووم.

کاری تپه پ:
ئهم کاره له کوردیشدا وهک زمانه کانی تر تایبه تیکی بنجی تیدایه، ئه و
تایبه تیهش بریتیه له وهی که پئویستی به بهرکار (مفعول) ههیه بۆ ته واکردنی
واتاکه ی، وهک:

خواردم نانم خوارد
گرتیان مه لیان گرت
کاری تپه ریش له رووی هیزه وه له کوردیدا ده بیت به دوو جۆر:
جۆری یه که م: ئه و کارهیه که پئویستی به یه ک (به کار) ههیه و تاوی ناروا بۆ
دووهم، وهک:

کاغه زی نووسی
ده رسمان خویند
جۆری دووهم: ئه و کارهیه که پئویستی به پتر له بهرکاریک ههیه، وهک:
پاره ت ده ده می
ئه حمه د پاره ده داته مه حموود
به ردم گرته چۆله که که
[روونکردنه وه]:

ئهم ریزه «صیغه ی وهک (پاره ت ده ده می، به ردیکت ده گرمی، پاش
که میکی تر ده تکه می) له ئاخاوتنی ئیستا که ی سلیمانیدا بزر بووه.

خه لقی سلیمانی ده لئین (پارته پئی ده ده م، بهردیکت تئ ده گرم،
پیت ده گم). به لام له چه رخی نۆزده مدا شاعیریککی وهک نالی
گوتوو یه تی:

فهرمووته که ماچت نه ده می روورده شی توو بم

ئه مساله به جی دئ ئه سه ری وه عده بی پاری

دیاره لیره به پیشه وه سلیمانیش وهک شوینانی تری کورده واری
ئه م ریژه یه بی به کار هیناوه، یا خود هه رنه بی له باری تایبه تیدا به
چاولیکه ری وه یا شاره زایی له خه لقی تر له ویشدا ریژه که ناوناوه
که وتووته سه ر زمانه وه. به هه مه حال ئه م ریژه یه کوردیی پته ی و
ره سه نه و هوی ده وله مه ندردنی زمانه که شه.

تیکرایی له هجه کانی کوردی له کاتی رابردوودا ئه م ریژه یه به کار
دین: چومه هه ولیر، به ردم گرتنه نیشانه، پارهم خسته
گیرفانه وه، نواریمه باغه که. به سرنج ده رده که وی ئه م ریژه یه که
له گه ل کاری تئ نه په ردا به کار بیت وای لی ده کا پیویستی به
به رکار هه بی، که بۆ کاری تیپه ریش بوو دوو به رکاری بۆ پهیدا
دهکات واته یه کیککی لی زیاد دهکات. من له گوتاری (به کارهینانی
«ی» له ریژمانی کوردیدا) نهختیک به درژی بی له سه ر ئه م باسه
رۆیشتووم، خوینه ر ده توانئ سهیری ئه و گوتاره بکات.

مه سهوود محمه د

له بهر تیشکی ئه م لیکدانه وه وشکردنه وه یه دا، لیژنه ئه م ته عریفه ی خواره وه ی بۆ
کاری تیپه ر دانا:

کاری تیپه ر ئه و کاره یه که پیویستی به به کاری راسته قینه (صریح، حقیقی)
هه یه، وهک:

پشیله گۆشت ده خوات.

قادر دهستی خۆی بری.

داره که مه شکینه.

تیبینی:

لیژنه له بهکارهیتانی تپهپر و تپ نهپهپدا دوو زاراهوی باوی بهکار هیتا بی
ئهوهی لهوهدا مهبهستی تپهپرین و تپ نهپهپرینی تاوی فیعل له فاعیلهوه بق
مهفعول بیت.

له کاتی وتووژدا دهربارهی دوزینهوهی وشهی مونسب بق زاراهکانی (فاعل)
و (مفعول) لیژنه زاراهوی (کارا) بق (فاعل) و (بهرکار) بق (مفعول) که کور
دایناوه پهسندی کردن.

[روونکردنهوه:

پیشتر شتیکم روون کردهوه له بارهی واتا و سروشتی فیعلهکان و
گونجان و نهگونجانان لهگهّل واتای تپهپر و تپ نهپهپدا.
بق ئهوه خوینهر له تیکهّل پیکهّلی ئهم تپهپرین و تپ نهپهپرینی
تهسیری کار رزگار بیت تهعریفهکهی لیژنه بق کاری تپهپر و تپ
نهپهپری خوی له دوو وشهی (تپهپرین و تپ نهپهپرین) دزیوتهوه که
له راستیدا پتویست نییه بیته ناو تهعریفهوه.

[مهسعوود محهمه]

چۆنیتهی کاری تپ نهپهپری بق تپهپر

لیژنه بق چونه بنج و بناوانی باسهکه به دوا بیروپای زمانهوانانی کورددا
گهرا، وهک لای خوارهوه لپی دواون:

۱- ماموستا سهعید سدقی له کتتبهکهی خویدا لهم باسه نه دواوه.

۲- ماموستا توفیق وهبی له دهستووری زمانی کوردی لاپهپه (۸) دا، دهلی:

ئهتوانری فیعلتیکی لازم بکریت به متعدی لهو فیعله متعدیانهی وا دروستبوون
باس لیکراو و کاروحالی فیعله لازمکه به تهواوکهریکی سهربهخو دینیته مهیدان
وهکو (من دارهکهم سووتاند) لپردها فیعلی (سووتان) دارهکه کردی بهلام باس
لیکراوی (من) پپی کرد، له کۆمهّلی یهکهم و دووهمدا (اندن) دهخریتته دوا
رهگهوه:

کۆمەڵ	فیعلی لازم	رەگ	فیعلی متعدی
۱	نووستن	نوو	نواندن
	بزووتن	بزوو	بزواندن
۲	چەقین	چەق	چەقاندن
	لەوهرین	لەوهر	لەوهراندن

۳۹۹. متعدی ئەم فیعلی لازمانەى خوارەوه وان:

کۆمەڵ	فیعلی لازم	رەگ	فیعلی متعدی
۱	کەوتن	کەو	خستن
	هاتن		هێنان
	مردن	مر	مراندن
	گەیین	گە	گەیاندن
	رۆیین	رۆ	ناردن

۴۰۰. لە کۆمەڵی سێیەما (Din = دن) ئەخریته دواى مەسدرەوه، وەکو:

فیعلی لازم	فیعلی متعدی
سووتان	سووتاندن
قلیشان	قلیشاندن
گەپان	گەپاندن

بۆ زیادەى مەلومات تەماشای دەستورەکەى بکریت.

۳- نووری عەلى له قواعدى زمانى كوردى لاپه‌ره (۱۳۵) دا دەلى:

بۆ گۆڕینی فرمانیكى تى نەپەر بۆ تىپەر، ئەشى بەر له هەموو شتى (په‌گى فرمانه‌که) له‌و فرمانه‌ى که ئەویستری بکری به متعدی، دەرپه‌ینری، ئنجا:
 أ- له‌ مازیدا، ئامرازی (اند) ئەلکینری به‌ دوايه‌که‌یه‌وه (یه‌عنى به‌ دواى ره‌گه‌که‌وه) و له‌پاشا ئەخریته‌وه جی، وەک:

فرمانی تی نه په پ	رهگی فرمان	فرمانی تیپه پ
سواره که گلا	(گلا + اند)	سواره کهم گلا ند
مندال که خهوت	(خه و + اند)	مندال کهم خه واند
که لاکه وهری	(وهر + اند)	که لاکه م وهر اند

ب- له موزاریعدا، ئامرازی (ین) ئه لکتیری به دوایه که یه وه (به دوا ی ره که که وه) و له پاشا ئه خریته وه جپی خوی، وه ک:

فرمانی تی نه په پ	رهگی فرمان	فرمانی تیپه پ
سه که که ئه وه ری	وهر + ین	سه که که ئه وه ریتم
شوشه که ئه شک	شک + ین	شوشه که ئه شکینم

۴- کوردویف له کتیبی ریزمانی کوردی چاپی مۆسکۆ ۱۹۶۱ له لاپه ره (۷۵، ۵۸) دا باسی (اند) ده کات به شیوه بیکی زۆر کورت که لیژنه نهیتوانی سوودیکی لی وهرگریت، چونکه که ده لی (نالین و نالاندن) وه (نالاندن) به تیپه پ داده نیت، له راستیدا خوی تی نه په ره. ههروه ها که ده لیت (نقیساندن) ئه میش له «نقیسین» وه وهری گرتوو که تیپه ره. (ئهم شهرحه دکتۆر نه سرین کردی که خوی رووسی ده زانی و نووسینه که ی مامۆستا کوردویفیش به رووسییه).

۵- مه که نزی له کتیبی لیکۆلینه وه ی زاره کانی کوردی Kurdish Dialect Studies-1 سالی ۱۹۶۱ لاپه ره ۱۴۹ دا ده لی:

تیپه پ له تی نه په ره وه به م جۆره دروست ده کرایت: برزان، کولان، سووتان، شکان، تۆقان.

۶- مه ردوخ له فهره نگی که یدا هه ر باسی لازم و متعدی ده کات.

۷- ر. ذوالنور له ده ستووری پارسی ۱۹۶۹ لاپه ره ۱۵۹ دا له لازم و متعدی ده دویت ده لی لازم به ئامرازی (اندن، آنیدن) ده کرایت به متعدی له فارسیدا، وه ک:

سوزاند سوزانید
خنداند خندانید

۸- دياره له زمانه كانى تريش وهك عهره بى و ئىنگليزى كه ئىمه شاره زاييمان لىيان ههيه، دارىستنى جۆر جۆر ههيه بۆ گۆرپىنى لازم به متعدى. سهرنج و ئىستىقرا دهرى دهخات كه له زمانى كوردىشدا وهك زمانه كانى تر گۆرپىنى كارى تى نهپهري بۆ تىپهري يهك كىكه له دهستوره بنجيه كانى رىزمانه كهى، به لام رىبازى گۆرپه كهى يهك جۆر نيهه.

له كوردىدا گۆرپىنى دهستورى و گۆرپىنى بىژۆك ههيه.

گۆرپىنى دهستورى بى دهمه تهقه به كار هىنانى پاشگرى (اندن) ه به دوا كارى تى نهپهردا وهك له م نمونه نادا دهر دهكه وىت:

چاووك	كارى تى نهپهري	كارى تىپهري
چوون	چوو	چواندن
نموننه يىكى تر كه له «ناو» هوه سهرى هه لداوه:		
نهخش	نهخشان	نهخشاندن
خمل	خملان	خملاندن

چۆنیه تی پێوه لكاندن (اندن) به كۆتايى كار هوه:

يه كه م - ئەو كار ه رابردووانهى كه كۆتايىيان به (۱) دى، وهك: (خلىسكا، چه سپا، شكا..). به پى ئه وهى كه دوو پىتى بزوين به دوا يه كتردا نايه ن، ده بى يه كى له دوو ئه لفى كار و سه ره تاي (اندن) به ناچارى تى بچىت و يهك (۱) بمى نى ته وه ئىتر به م جۆرهى خواره وه تى نهپهري دهكرىت به تىپهري:

چه سپا	چه سپاندى
خلىسكا	خلىسكاندى
شكا	شكاندى
ترسا	ترساندى
قلىشا	قلىشاندى

دووهم - ئەو كارانهى كه له رابردوودا كۆتايىيان به پىتى «ت» دىت وهك (كهوت، نىشت، گهيشت، نووست، خهوت، رۆيشت، پشكووت، بزووت، سرهوت، هات) ئەم

دەستورانه‌یان لى ھەلدینجریت:

أ- لەو کارانەى كە دەنگى «و» ھەيە وەك (كەوت، نووست، خەوت، بزووت، پۆیشت، پشكووت) بە زۆرى پاشگری «اند - اندن» بە دواى دەنگى «و» دا دیت و دەنگەكانى تر دەقرتین و كارەكان دەبنە (كەواندن، نواندن، خەواندن، بزواندن، پشكواندن).

لە نىوان ئەم كارانەدا كارى «كەوتن» ریزه‌یىكى تریشى ھەيە بۆ تىپەراندن، ئەویش «خستن» ھ. ھەروەھا كارى «بزووت» ئەویش سیغەییكى تری ھەيە كە «بزاوتن، بزافتن» ھ.

۱- لیژنە لە بارەى جۆرى تىپەراندى كارى «سرهوت» ھووە كەوتە سەر لیكدانەو، لە ئاكامى موناقلەشەدا گەيشتە ئەو باوەرە كە كارى «سرهوت» بەر دەستوورى تىپەراندن بەھۆى «اندن» ھووە ناکەوئى و نەبىستراو گوترايى «سرهواندى وەيا سرهوتاندى».

[روونکردنەو:

ھەرچوار ئەندامى لیژنە بەيەكەووە بۆ ماوھییكى باش لەم كارەى «سرهوت» دوان. ھەرچەند لە نىوان ئەندامەكاندا دەنگىك ناواناوە دەيگوت رەنگە بىستبىتم «سرهواندى، بى سرهويئە»، بەلام كۆتايى دەمەتەقە بەو ھات كە ھىچ كامىك لە ئەندامان نەيانبىستوو گوترايى «سرهواندى، سرهوتاندى».

من لیژنەدا بە زیادەو دەلیم وشەى «سرهوتن» خۆى لە خۆیدا سروشتیكى «زاتى، ناوھكى» ئەوتۆى ھەيە كە رىگە نەدات بەو ھەلە لایەن كەسێكى غەيرى ئەو كەسەى خۆى «دەسرهوت» سرهوتنەكە بەسەر يەكێكى تردا بسەپى. سرهوتن حالەتیکە لە دەروونى مرۆف، لە ناخى، لە نەستىو ھەلدەقوئى و ناشى لەلاو بەوى پەيدا بکرى. تۆ دەتوانى يەكێكى تر «بخەوئى وەيا بشیوئى» بە ھۆى ئەو ئەمرانەو كە خەوتن و شیوان پەيدا دەكەن بەلام ناتوانیت لە دەروونى ھەمان كەسدا «سرهوتن» پەيدا كەیت چونكە سرهوتنەكە لەلاو نایەت بۆى، لەم حالەتەدا دەتوانیت بلیت

«هپورم کردوه» چونکه له هپورکردنه وهدا تۆ هۆی نارمهحه تی
دهرپه وینیتیه وه که له لاوه بۆ که سه که هاتوه.

مهسعوود محهمه د [

۲- مامۆستا مهسعوود دهلیت له هه ندی ناوچه دا کاری «قه لشت» به واتای
«قلیشا، قه لیشه وه» دیت که هه ردوویان تی نه په رن. ئەم کاره ی «قه لشت» دوو
جۆر تیپه پانندی هه یه: یه که میان به «اندن» که چاوگه که ی ده بیته «قه لشاندن».
دیاره لیره دا ده نگه که ی «ت» ی که له کۆتاییی «قه لشت - قه لشتن» دا هه یه
سواوه هه روک له زۆر جیگه دا ئەم ده نگه تی ده چی وهک «ده ست، مه به ست»
ده بنه «ده س، مه به س». جۆری دووه می تیپه پانندی «قه لشت» به هۆی
سیغه ییکی تایبه تییه وه ده بی که «قه لاشتن» هه له وشه یه وه وشه ی
«قه لاشکه ری» وه رگیراوه بۆ ئەو داری سووتانده ی که به هۆی بیوره وه پارچه
ده کری ئەوجا ده کریته باره دار.

۳- مامۆستا سادق به هانده دین ده لی ئەم کاره ی «قه لشت» که له زاری سه روودا
ده بیته «که لشت» کاریکی تیپه ره بۆ که سه کانی یه که م و دووه م، به لام بۆ که سی
سییم ده بیته تیپه ر و تی نه په ر، بۆ وینه:

من که لشت

مه که لشت

ته که لشت

وه که لشت

دارای دار که لشت

وان دار که لشت

که ئەمانه هه مووی تیپه رن.

به لام که ده لێین: «دار که لشت - ئەو که لشتن» له مانه دا کاره که بوو به تی نه په ر.
هه روها مامۆستا سادق به هانده دین روونی کرده وه له زاری کرمانجی سه روودا
له و تا قمه فیعه ی کۆتایییان به پیتی (ت) دی و واویان تیپه ره، وهک (کهوت،
نووست، خهوت، رۆیشت، پشکووت...) دوو کاری (خهوت و رۆیشت) وجوودی نییه.

بۆ تېپەراندىنى (كەوتن) یش تەنیا سیغەى (خستن) ھەيە، واتە (كەواندن) نىيە، بەلام (نووستن، پشکووتن)، ۋەك زارى كرمانجى خواروو، بە پاشگرى (اندن) دەبنە تېپەرى (نقاندن، بزقاندن، پشكفاندن).

ب- له فيعله تائييه كاندا:

۱- گەيشتن: بە تىكرابىي له كرمانجى خواروودا تېپەراندىنى ئەم كارە (گەياندن) ە، كە له بنەرەتدا له (گەيىن) ەو ەورگىراو ە. بەلام له ەندى ناوچەدا سيغەى (گەيشتاندن) ھەيە تەنیا له رابروودا كە بە واتاي (انضاج = پى گەياندن) دىت. بەلام (گەياندن) لەو ناوچەنەدا بۆ دوو واتاي (ايصال و انضاج) بەكاردى. موزاربع و ئەمرى (گەيشتاندن) لە (گەياندن) ەو ەورەدەگىریت و دەبیتە (دەگەيىتى) و (بگەيىنە).

له زارى سلیمانیدا بەرانبەر بە (گەيشتاندن) پى گەياندن ھەيە، ۋەك:

پىم گەياند و پىي دەگەيەنم

مامۆستا سادق بەھائەدين دەبىژى كارى (گەيشتن) له كرمانجى سەروودا (گەهشتن) ە و تېپەراندىنى (گەھاندن) ە. كارى (گەيىن) یش له زارى سەروودا نىيە.

۲- نىشتن: له زارى سلیمانیدا تېپەراندىنى ئەم كارە بە (اندن) نەبىستراو ە.

له دەوروبەرى ھەولپىر و كۆيە و شوینانى تر دەگوتىت (نىشتانندن) ۋەك كە بلىي:

دام نىشاند و دام نىشتانند.

له نایندهدا دەبیتە: (دای دەنىشىنم).

له ئەمردا دەبیتە: (دای بنىشىنە).

له زارى كرمانجى سەروو و سلیمانیدا تېپەراندىنى (دانىشتن) ھەر بە (دانان) دەبیت. ھەر ەھا له زارى كرمانجى سەروودا (نىشتن) لىسيانە، ۋەك:

مريشك لىسيا .

[روونکردنەو ە:

كارى «هات - هاتن» نەختىك درپژەي ھەيە.

تېپەراندىنى «هات» بەر دەستوورى «اند» ناكەوت چونكە له كەس

نه بیستراوه «هاتاندی» و تهنیا صیغهی «هینای» ههیه. ئهم وشهیه «هات» که له گه‌ل پتیشگریشدا به کار دیت دیسانه وه تیپه‌راندنه‌که‌ی به هوی «هینان» هوه ده‌بیت و هک:

به لام وشه‌ی «هه‌له‌هات» که به واتای به‌زین و فیرازکردن بیت صیغهی تیپه‌راندنی نابیتته «هه‌لی هینا» به‌لکو «به‌زاندی» بۆ به‌کار دیت.

وشه‌ی «لی هاتن» یش سی واتای هه‌یه:

یه‌که‌میان: «لی وه‌شانه‌وه» که تیپه‌راندنی ده‌بیتته «لی وه‌شانده‌وه» نه‌ک «لی هینا».

دووهمیان: به واتای گه‌یشتنی نیرینه‌ی ئازهل به مئینه‌ی. له‌م حاله‌دا وشه‌ی «لیهاتن» و هک خوی ده‌مئینه‌یه‌وه و ده‌گوتری «لی هات».

سئیه‌میان: به واتای نه‌خۆشی و دوومه‌ل دهرکردن. له مه‌دا و هک خوی ده‌مئینه‌یه‌وه و ده‌گوتری «سه‌ندانی لی هات، کوانی لی هات» به‌لام ناوناوه وا ده‌بی له ری قیاسه‌وه خه‌لک ده‌لی «سه‌ندانی لی هینا» که راستیه‌که‌ی «سه‌ندانی گه‌یاندی» یه. به نیه‌سه‌ت «کوان، دوومه‌ل» ده‌شی بگوتری «ئاوه پیسه‌که کوانی له ده‌ستی هینا». ده‌گوتری «خوینی لی هینا» که ئه‌مه تیپه‌راندنی «خوینی لی هات» ه.

کاری «رۆیشتن» ئه‌ویش نه‌ختیک روونکردنه‌وه‌ی ده‌وی:

رۆیشتن ته‌نیا به پتی له‌کاره‌ینانی ده‌ستووری ده‌بیتته «رواندن» وه‌یا «رۆیشتناندن» ده‌نا هه‌رجاره به پتی داخوایی چیگه له قسه‌کردندا ده‌بیتته «ناردن - هه‌ناردن» وه‌یاخود «دهرکردن». رۆیشتنی عاده‌تی به تیپه‌راندن ده‌بیتته «ناردن، هه‌ناردن» به نمونه:

دارا رۆیشت بۆ بازار.

دارام نارده بازار، هه‌ناردمه بازار.

به لآم له حاله تتيكي تر دا دهبيتته «دهر كردن» به نمونه:
 دارا له خووه نه روښت، كاكي دهري كرد.
 وشه ي «رواندن» له «روان» هوه دهبيتته تپهري، ئه و روانه ي به واتاي
 شينبووني درهخت و گيايه.
 رواندن به واتاي (هه ناردن) تهنيا بو شتي مه عنه وي دهست ددها
 وهك:
 كاره كه م رواند. كهس نه يگوتوه: دارام رواند.

[مه سعوود محمه د]

سپيه م: ئه و كارانه ي له رابردوودا كو تايبيان به (ي) دئ:
 ئه مانه ليسته يه كن له نمونه ي ئه و كارانه (وهري، گهي، وهري، باري، فري،
 خزي، رزي، گهي، له رزي، ته زي، مه يي، به زي، ته پي، په ري، كو كي، پزمي، ته قي،
 پي كه ني «كه ني»). ئه م كارانه ده ستوورتيكي گشتي تپه راندن هه يه كه بري تيه له
 قرتاندي (ي) هكه و لكاندي (اندن) به كو تايبي كاره كه وه، وهك:

وهري	وه راندي
مه يي	مه ياندي
به زي	به زاندي

يان يه كسه ر به لاداني (ين) له چاوگي تي نه په ره وه و خسته نه سه ري (اندن) له
 كو تايبي رهگي چاوگ، وهك:

وهرين	وه ر	وه راندي
مه يين	مه ي	مه ياندي
به زين	به ز	به زاندي

تپيبي: له م كارهدا ...

آ- كاري (كه نين) له زاري كرمانجي سه روودا بو تپه راندني دهگوتريت
 (كه ناندن) به لآم له زاري خو روودا دهگوتريت (هينانه پي كه نين و خسته
 پي كه نين).

ب- کاری (فرین) له زاری کرمانجی سهروودا تیپه پانندی به (فراندن) دهبیت، به لام له زاری کرمانجی خواروودا دهبیته (هه لفراندن). که ئەمه له هه مان کاتدا تیپه پانندی «هه لفرین» بیه.

[روونکردنه وه:

کاری «خشین» له تیپه پانندا نابیته «خشاندن» بگره دهبی بگوتری «خشکه پیکردن». وهک «خشین» کاری «خشان» ئه ویش نابیته، له ویشدا دهبی بگوتری «له یه کتر خشاندن».

هۆی ئەم تهرزه له کار هینانه و دروست نه بوونی دهستوور بنجییه که، ئه ویش له بابتهی ئه و ته علیه یه که له گه ل کاری «سرهوین» دا باس کرا. ئەم کارانه به و بگره و به پیی سروشتیان لیبان بکۆله وه.

دهمپراستی لیژنه]

چوارهم - له کاری تی نه پهری دالی: ئه وهی هاتبیته بهر سرنج هه ر کاری (مرد) هه یه، تیپه پانندی ئه ویش به قرتاندنی داله که و لکانندی (اندن) دهبیت و دهگوتریت (مراندن).

[روونکردنه وه:

وشه ی «رابردن» به روالته و پی دهچی وشه ییکی لیکدراو، وهیا دارپژراو بی، له پیشگری «را» و کاری «برد - بردن» پیک هاتبی. بردنه کهش هه ر ئه وه بی که ده زانین کاریکی تیپه ره به واتای «ذهب به یه».

ئەم روالته درۆزنه.

وشه ی «رابردن» له و وشانه یه بی پیشگره که ی «را» به کار نابیت وهک «راچله کین، راپسکووتن» له واتاشدا زۆر جو دایه له کاری «بردن» چونکه بردنه که ی «رابردن» له بنه پرتدا تی نه پهره هه ر بۆیه یشه له گه ل پیشگره کهش به تی نه پهری ده مپنیته وه. به لگه ی

بۆ ئەمە که «رابردن» له وشەى «بردن» هوه وەرتهگیراوه زۆر به ئاشکرایى له تصریفا دەردهکهوئیت:

بردن: بردى، بردم، دهبات، دهبەم، بردمان، دهبەین.
رابردن: رابرد، رابردم، رادهبریت، رادهبرم، رابردین، رادهبرین.

چەند بهرچاوه تصریفى «بردن» هى متعديیه، تصریفى «رابردن» یش هى لازمه و له موزاریعدا به تهواوى لیک دهنراژین، ئەگەر «بردن» له وشەى «رابردن» دا متعدى با دهبوو تصریفةکهى وههباي:

ئەو راي برد ئەو رادهبات
من رام برد من رادهبەم
تۆ رات برد تۆ رادهبهیت...

وا پى دهچى له کۆنهوه فيعلهکهى «رابردن» دهنگى تری تیدا بووئیت و به تپههزینی کات سوابى و لهگهڵ «بردن» به شپوه یهکیان گرتبیتهوه وهباخود «بردن» سوابى و لهگهڵ «رابردن» یهکیان گرتبیتهوه، وهک ئەوهى «بوردن» بووئیت که ئیستاش له فاسیدا «بُردن - بوردهن» ماوهتهوه.. ئەگەر ئەم گریمانەى دوايى راست بى تارادهيیک تیمان دهگهیهنى بۆچى له موزاریعدا وای لى دى:

«دهبەم» هەر دهلیى بزوينهکهى «و» له وشەى «بوردن» دا خۆیهتى له موزاریعدا پهیدا دهبیتهوه و دهیکاته «دهبەم».

بەم لیکدانهوهیه روون دهبیتهوه ئەو وشەى «رابردوو» که نووسهران به کارى دینن به واتای «ماضى» جیى خۆى نییه، راستییهکهى «رابردوو» هه چونکه رابردن به واتای «بهسههچوون، تپههزین» دیت. وشەى «بووردن» به واتای «عهفوکردن، بهخشین» دیت. چ پپوهندیى به «ماضى، تپههزیو، رابردوو» هوه نییه.

هەر بهمهشدا ساغ دهبیتهوه، ئەوهى که پپشتر له لاپههه

(۲۶۵) دا^(۱) گوتم له باره ی نه گۆرانی تیپه پ و تی نه پهر به هوی
پیشگره وه رایه کی راسته چونکه ده رکه وت «بردن» متعديیه
«رابردن» یش به ئەصل لازمه نهک به هوی پیشگری «را» بووته
لازم.

سهیری تصریفی «راکردن، ههراکردن» بکه دهبینی له ویدا
فیعله که ی «کردن» هه ر به تیپه پری تصریف دهکری:
رام کرد رات کرد راتان کرد
رام گرت رات گرت راتان گرت
رام وهشانند رات وهشانند راتان وهشانند
ئه گه ر «کردن»^(۲) له ههراکردندا بوویانه لازم دهبوو ئه ویش وهک
«رابردن» ی لی به سه ر بی:

رابردم

راوهستم

راهاتم

«راکردن» که چی دهگوتری رام کرد وهک تیپه پ.

شتیکی تریش به مه دا روون ده بیته وه: ئەم فیعله ی «رابردن» دووهم

(۱) ئەم به شه نووسینه که له گۆناره که ی کۆر (به رگی سییه م - به شی دووهم) دا بآو
کرایه وه پیشه کییه کی له گه لدا بوو، له و پیشه کییه دا روونم کرد بووه وه که پیشگر فعلی
تیپه پ و تی نه پهر وهک خوی ده هیلتیه وه. کاتیک نووسینه که (لیکۆلینه وه کانی لیژنه ی
زمان و زانسته کانی) خزانه وه سه ر یهک له شکلی کتیدا پیشه کییه که هه لپواردا.
ئەم لایه ره یه ی (۲۶۵) که وتووته ناو پیشه کییه که وه بۆیه یه لیژنه دا نایه ته به رچاو.
مه سهوود محمه د.

(۲) له م پیشه کییه دا روونم کرد بووه وه که وشه ی (راکردن) کورتکرایه وه ی (ههراکردن) ه.
به و پییه ئه و (را) یه پیشگره مه شووره که ی (راهاتن، راوهستان، راپه رین...) نییه
بگره وشه ییکی واتاداره وهک (غار، به زین) بۆیه فعله که له واتادا بۆته تی نه پهر وهک
(غارکردن). قیاسی ئەم وشه یه له (گریان کردن) بکه که ئه ویش له واتادا بووته وه تی
نه پهر چونکه گریان تی نه پهره. مه سهوود محمه د

نموونه یه له پاش فیعلی «مردن» که فیعلیکی «دالی» یه و لازمیسه، لهم دوو فیعله بترانئ هه موو فیعله کانی تری دالی تیپه پرن. چی له لاپه ره (۱۸۷) بهشی بهکه می بهرگی سییه می گؤفاری کؤردا له گوتاره کهی «بوژاندنه وه...» نووسراوه له باره ی «زند» که فیعلیکی «دالی» یه و تی نه پهره هه لیه، وشه ی «زندوو» ش نابیتنه به لگه که «زند» فیعله و زیندوو له وه وه هاتوو چونکه ئەم «و» دهچیته دوا ی گه لیک وشه وه که فیعل نین وهک «سه روو، ژيروو»، له بهکارهیتانیشدا کهس نالی «من زندم، تو زندیت، ئەو زند». چ توژینه وه ی میژوویشمان نه بیستوو ساغی کردیته وه پیش چهند هه زار سال فیعلی «زند» بهکار هاتوو. ئەگه ئەمه ساغ بووه وه ئەوسا دهیسه لیتن.

[مه سعوود محهمه د]

پینجه م - له کاری تی نه پهری واوی به لابرندی نوونی چاوگ و لکانندی پاشگری (اندن) بهو وشه ی که ده میتیته وه کاری تیپه ر دروست ده بیت، وهک:

چوون	چوو	چواندن
بوون	بوو	بواندن

شه شه م - پاشگری (اندن) ی بی تیپه راندن: هه رچهند له بنه رهدا (اندن) بو تیپه راندنه به لام له زاری کرمانجی خواروودا کۆمه لیک کار هه ن، که ئەم پاشگره یان پیوه یه و چ واتای تیپه راندنیشیان تیدا نییه، بو نمونه: زیراندی، بو راندی، نالاندی، جریواندی، حیلاندی.

ئوه ی سرنج راده کیشی له و فیعلانه دا ئه وه یه که زۆربه یان یا هه موویان دهنگی سروشتین له پی به کارهیتانی (اندن) وه له کۆتاییدا ده بن به (کاری تی نه پهری).

تیپینی:

۱- د. نه سرین فه خری ده لیت:

زۆربه ی ناوی دهنگه کان به تاییه تی ناوی دهنگه سروشتیه کان به یاریده ی (اندن) ده بن به چاوگ و کاری تی نه پهری. هه ندیکیش له م ناوانه ی دهنگ نه ک به

یاریده‌ی (اندن) بگره به یه‌کئی له نیشانه‌کانی تری چاوگ ده‌بن به چاوگ و کاری تی‌نپه‌ر، له‌م حاله‌ته‌دا (اندن) به‌شیک له‌وانه ده‌کات به تیپه‌ر، وه‌ک:

ته‌قین	ته‌قه‌ته‌ق	ته‌قاندن
گریان	گریه	گریاندن

۲- مامۆستا مه‌سه‌عوود ده‌لئی:

هه‌رچه‌ند (اندن) له‌و کارانه‌دا پتویستی به‌مه‌فعول نییه و له‌و رووه‌وه فی‌عه‌له‌کان به‌لازم حیساب ده‌کرین، دیسان هیزی خۆی دیار خستوه به‌وه‌دا که هه‌ر خۆی به‌قه‌ده‌ر (کردن) تاوی هه‌یه له‌ واتا و ناوه‌رۆکی کاره‌کاندا. که ده‌لئی (زیراندی) وه‌ک ئه‌وه‌یه بلئی (زیره‌ی کرد)، حییلاندی (حیله‌ی کرد). کورته‌ی قسه‌ ئه‌مه‌یه له‌م کارانه‌دا هیزیکی (اندن) هه‌ر دیار ده‌کرئ چهنداوه‌کو کاره‌کان له‌ هیزی نه‌گه‌یشته‌نه راده‌ی تیپه‌راندن. به‌لای باوه‌ری منه‌وه بۆ دیاردانی هیزی (اندن) له‌و کارانه‌دا ئه‌وه‌نده به‌سه که کۆمه‌لێک ناوی ده‌نگی کردوه به‌ (کار).

له‌ باره‌ی «گریان و ته‌قین» وه‌هه‌ رای من ئه‌وه‌یه ئه‌م دوو کاره له‌ ناوی سروشتیه‌وه وه‌رنه‌گیراون: «گریه» ناوی چاوگه وه‌ک «ترس، مه‌ترسی، له‌رز» نه‌ک ده‌نگی سروشتی، ته‌قینیش له‌گه‌ل «ته‌قه» خزمه نه‌ک ته‌قه‌ته‌ق. تۆ نالئی «ته‌قه‌ته‌قم بیست، که دیتم خه‌لقه‌که تفه‌نگ ده‌ته‌قین». ته‌قه‌ته‌ق بۆ چه‌چه‌قه‌ی منداڵ و شتی ئه‌وتویی به‌کار دیت که ته‌قینی تیدا نییه، به‌لام که گوتم «ته‌قه‌م بیست، ده‌رکه‌وت بارام ده‌مانچه‌ی ته‌قاندبوو» که‌س سه‌یری به‌ قسه‌که‌م نایی چونکه ته‌قه و ته‌قین یه‌ک شتن ته‌نیا ئه‌و جوداوازییه هه‌یه له‌ نێوانیاندا که «ته‌قین» چاوگه و «ته‌قه‌ش» ناوی چاوگ که له‌ویدا روودان «حدوث» مه‌به‌س نییه بگره واتای «مجرد» مه‌به‌سه.

۳- مامۆستا سادق به‌هائه‌دین ده‌لئی:

له‌ زاری کرمانجیی سه‌روودا ئه‌م جوژه کارانه نایه‌نه به‌ر چاو، به‌ هۆی به‌کاره‌ینانی (کردن) به‌ دوا ده‌نگه‌کاندا کاره‌کان په‌یدا ده‌بن، وه‌ک:

کره‌ قیری، زیرزیر کر.

۴- له‌و کارانه‌دا که پاشگری (هوه‌)یان به‌ دوا‌دا دئ، وه‌ به‌ هۆی (اندن) هوه‌ کراون به‌ متعدی یا له‌ ده‌نگه‌وه بوونه‌ته‌ کار، (اندن) له‌ پیشه‌وه دئ، ئه‌وجار پاشگری (هوه‌)، وه‌ک:

سووتاندنه وه كوژاندنه وه رازاندنه وه
سووتانه وه كوژانه وه رازانه وه

ليژنه ئه م ليسته يه ي پيک هينا بۆ ئه و کارانه ي تپه ريان هه يه به بي پاشگري
(اندن):

تپه ر	تپه ر
خستن	۱- کهوتن
هينان، هانين	۲- هاتن
بردن	۳- چوون
ناردن	۴- رۆيشتن
رشتن	۵- رژان
گوپين	۶- گوپان
گيپان	۷- گه پان
سپينه وه	۸- سپانه وه
پچرين	۹- پچپان
بزاونتن	۱۰- بزووتن
سوین (سوون)	۱۱- سوان
قه لاشتن	۱۲- قه لاشتن
قه لاشتن	۱۳- قلپشان
هپشتنه وه، هپلانه وه	۱۴- مانه وه
هپشتن، هپلان	۱۵- مان
کپشانه وه	۱۶- کشانه وه
هه لگرتن	۱۷- هه لستان

تپپيني:

سي کاره ي خواره وه:

۱- دران دپین

۲- بران برین

۳- گیران گرتن

لیکۆلینه وه بیکی تایبه تی دهویتی:

بۆ ساغکردنه وهی لایه نی (مبنی للفاعل و مبنی للمفعول) بوونیان ئه و کات و دهرفه ته له چنگ لیژنه دا نییه بریار بدات ئاخۆ ئه و سۆ فیعله ش دهچنه ناو لیسته ی سه ره وه یا صیغه ی یه که میان (دران، بران، گیران) له حه قیقه تا بۆ (بناء للمفعول) ه به لام نه ختیگ گۆرانی به سه ردا هاتووه، تا راده یه ک گومان له فیعلی (گۆران) و (گۆرین) یش ده کریت، که وا وهک ئه م سۆ کاره ی سه ره وه بن، به لام ئه میشیان کاتیکی زیاتری دهویتی له وهی که له بهر چنگی لیژنه دایه بۆ ساغکردنه وهی.

[روونکردنه وه:

دهبی له پێشه وه ئه وه بلیم، له لیسته ی کارهکانی سه ره وه دا کاریک هه بوو که لیژنه به تی نه په ری دانابوو من له لای خۆمه وه سه ریمه وه بی ئه وه پرس به ئه ندامانی لیژنه بکه م، هۆی پرس نه کردنیش دووری ئه ندامه کانه لیمه وه. کاره که «بووردن» بوو که له لیسته که دا وا دانرابوو تی نه په ره و تیپه راندنی به «بواردن» دهویتی.

ئه م بووردنه لیکۆلینه وهی دهویتی:

بووردن له باریکی سه هیردایه: له لایته که وه که دهلی «بمبووره، دهتبوورم...» کردت به تیپه ر، که چی له تصریفدا وهک تی نه په ر تصریف ده کریت: «بووردین، بووردن، بوورد، بووردیت...» ئه گه ر تیپه ر با ده بوو بگوتی: «بووردمان، بووردیان، بووردی، بووردت...». به راستی «بووردن» ه و تیپه ر بوون و نه بوونی لیکۆلینه وه بیکی تایبه تی دهویتی، به لام دهبی ئه وهنده بلیم ئه گه ر به لای سه لیه وه خۆی به تی نه په ر نواندبا ده بوو لیژنه کاتی خۆی بووردنیشی خسته با دوا «مردن» ه وه به ناوی ئه وه که ئه میش

وهك مردن كارىكى تى نه په ږه له كارهكانى دالى. دوور نابینم به
تپه رینى كات تصريفيشى ورده ورده به رهو هی تپه ږ پروات و
بگوتړی «بووردمان، بووردت، بووردیان...».

ئوچار بابتمه سهر تپینیه تایبه تپه كانی خوم.

كات و دهرهفت له دوور رووهوه تنگ دهپتهوه بو لیژنه: یه كه میان
ئوهیه كه به جپه تپانی فرمان داوی خیرایی دهكا له چالاکیدا،
كه ئه مه راسته وخو دژى دژه كیشانی له راده به دهره. دووه میان
ئوهیه كه دهمه ته قه ی نیوانی ۴ كه سى ئه ندامی لیژنه ئه گهر
سنووری بو دانه ندریت له وانهیه كو تایی نه یهت.

من لپردها كه قسه كانم بهر دهمه ته قه ی لیژنه ناكه ویت، چ زیانك
به كار وهیا بیرورای ئه ندامانی ناگه یه نیت، بویه به كورتی رای
خوم دهره دېرم:

۱- «درا» به راستی كارىكى تى نه په ږه و صیغه ی روودان
«مطاوعه» یه وهك «سوتا، برژا، پسا...». ئه گهر بلین له وانه یه
صیغه ی «بناء للمجهول» بی ده بی كورتكرا یه وهی «درا» بیت و له
كارى «درین» هوه وهرگتیرا بی. ئه گهر ئه مه راست با صیغه ی «مبنى
للمجهول» به هوی «اند» هوه بكریته تپه ږ و بیپته وه «مبنى
للمعمول». تو كه گوتت «كوژرا» صیغه ی «مبنى للمجهول» له
«كوشتی» یه وه وهرگتیرا وه، هه رگیز به بیرتدا نایهت بلین
«كوژراندی» سه رله نوی بووه وه به صیغه ی «مبنى للمعلوم» و به
واتای «كوشتی» دیت.

۲- «برا» نه ختیک جودایه له «درا».

وشه ی «برا» ده شی دوو واتای جوداوازی لی وهرگتیریت:

یه كه م: به واتای «ته واو بوون، كو تایی هاتن» وهك كه ده لین «هه ر
خواردم تا هه موو نانه كه برا، به زیانه گه وره كه ی پار پاره كه ی
برا». له م جوړه به كار هپنانه دا وشه ی «برا» فیعلیكى «مبنى
للفاعل» ی روودان «مطاوعه» یه، تپه ږه كه شی به پتی ده ستور به

هۆی «اند» ده‌بیتته «براندی» وهک که بلیتی «نانه‌کهت براند، پارمه‌کهت براند، هه‌موو شه‌کره‌که به جارێ مه‌بیرینه...».

دووه‌م: به واتای «انقطاع»ی عه‌ره‌بی، وه‌یا ئه‌و واتایه‌ی که له‌وه‌وه نێزیکه به پیتی جیگه. له‌م حاله‌ته‌دا وشه‌ی «بران» بێگومان صیغه‌ی «مبنی للمفعول»ه و له‌ کاری «برین»ه‌وه هاتووه، به‌لام نه‌ختیک سوان و لیقرتانی به‌سه‌ردا هاتووه. ده‌زانین کاری «برین، بری» وهک هه‌موو کاریکی تری تێپه‌ر صیغه‌ی بنا للمفعولی هه‌یه «کوشتی، کوژرا - خواردی، خورا - دیتی، دیترا...». به پیتی ده‌ستووری دارشتمی کاری مبنی للمفعول «بری» ده‌بیتته «بررا» به‌ لادانی ده‌نگی «ی» له‌ کۆتاییی وشه‌که‌وه و هینانی «را»ی صیغه‌ی بنا للمفعول، وهک «نووسی، نووسرا - دزی، دزرا». ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ «بررا»دا کراوه هه‌ر ئه‌وه‌یه که له‌به‌ر قورساییی هاتنی دوو ده‌نگی «ر» به‌ دوای یه‌کتهدا ده‌نگه «ر»ه‌که‌ی لاواز سواوه. هه‌ندیک که‌س له‌ گه‌لیک ناوچه‌کانی کوردستان بۆ رزگار بوون له‌م قورسایییه ده‌لێن «بردا». نموونه‌ی وهک «برا، بررا، بردرا» له‌ کوردیدا زۆره:

کپی کپرا کپرا کپرا
سپریه‌وه سپرایه‌وه سپرایه‌وه سپرایه‌وه
دپی دپرا - دپرا

۳- گه‌یرا: ئه‌م وشه‌یه مه‌یله و لێله. وا پێ ده‌چێ به‌ درێژایی میژوو له‌ ئاکامی به‌کاره‌ینانی ده‌ستووری و بیزۆکدا گۆران و شێوانیکی به‌سه‌ردا هاتووه که ئیستا راستییه‌که‌ی له‌ ئیمه‌وه دیار نییه.

له‌ ناوچه‌ی پۆده‌ر، زۆر جار ان و له‌لایه‌ن گه‌لی که‌سه‌وه به‌ تایبه‌تی خه‌لقی لادێ، ده‌گوتری «گیره‌را، ده‌گیره‌ری» که ئه‌مه صیغه‌یه‌که راسته‌وخۆ به‌ شێوه‌ی مبنی للمجهول هاتووه به‌لام چ صیغه‌ییکی مبنی للمعلوم نییه له‌وه بچێ که «گیره‌را»ی لێ که‌وتیته‌وه. هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی «گیره‌را» به‌کار دین له‌ حالێ به‌کاره‌ینانی مبنی

للمعلوما دهگه پینه وه بۆ «گرتی، دهگرتی». به لام صیغهی «گرا، دهگرتی» ش به کار دینن به واتای «گیرا».

ناوچه کانی تری کوردستان که ده لاین «گیرا، دهگیرتی» نه وانیش هر «گرتی، دهگرتی» به کار دینن بۆ مبنی للمعلوم.

به لای منه وه «گیرا» له حال و شیوهی ئیستا که یدا صیغه ییکی «مبنی للمجهول» ه به واتای «گرترا» که نه میش صیغه ییکی زیندوو و زۆر کهس به کاری دینن. به لگه بۆ نه مهی که «گیرا» مبنی للمجهوله، سه ره رای واتا که هی که ههستی پئی دهگرتی، له وه وهش دیتته دهست که نه گه ر مبنی للمجهول نه بی ده بی فعلی «روودان، مطاوع» بی. نه وساش ده بو وهک هه موو فیعلیکی تری روودان به هژی «اند» وهه بکرتی به «تیه پ» و بگوترتی «گیراندی» که نه مه کهس نه بیستوه.

واده زانم له مه دا گومان نییه، واته «گیرا» کاریکی مبنی للمجهوله به واتای «مُسِك، لُزْم» هی عه ره بییه. له حالی ئیستادا مبنی للمعلومی «گیرا» هر «گرتی» هیه هه رچه ند رواله تی پئی ناچی که خۆی سه رچاوهی «گیرا» بی وهک که «خواردی، دیتی، شووشتی» سه رچاوهی «خورا، دیترا، شوورا» به. له شوینانه دا که «گیره را» به کار دینن و له هه مان کاتیشدا «گرا» ده لاین نه ختیک جودا وازی واتا ده خه نه نیوانیانه وه. له شوینانه دا هر ده لایی «گرا» کورتکرایه وهی «گرترا» به و له گرتنه وه وه رگیرا وه. به و پیه ری تی ده چی «گیره را، گیرا» له فیعلیکی تره وه هاتبی که نزیکی «گرتن» ه به لام به جوړیک له و جوړانه ی وشه تی ده چی و نامینی ئه ویش نه ماوه و شوینه واری کویر بووه ته وه.

به دوا نه م لیکۆلینه وه یه دا تیبینییه که ده مینیتته وه که پشتگوئی ناخری:

هه ندی شیوهی به کارهینانی «گیرا - گیران» هیه نایبانه وه سه ر «مبنی للمجهول» وهک وشه ی «دهزگیران - دهستگیران» وهبا خود

شویئنیکی سهخت ههیه پئی دهلین «لغاوگیر». لهه مبابهته بهکارهینانه وشه ی تر زۆرن «شیخی دهستگیر، فلانه کهس یه کجار گیره، گیروگرفت، لاگیره... هتاد». رهنگه بگوتری ههندی وشه له رپی تاوی زمانی فارسی بۆ سهه کوردی پهیدا بووبن وهک «شیخی دهستگیر»، چونکه له فارسیدا صیغه ی ئاینده «مضارع» ی کاری «گرفت، گرفتن» دهبیته «می گیرد» اسم فاعیله لیکدراوهکانیش لهه م صیغه ی «می گیرد» وه هله هینجرین، بهلام زۆریه ی وشهکانی تر پیوهندیان به فارسییه وه نییه. ئەم بهکارهینانه بیهر بۆ هیندی دهبات که «گیرا» کاریکی مبنی للمعلوم بیت چونکه دارشتنی وهک «دهزگیران، لغاوگیر، لاگیره» له مبنی للمجهوله وه نایهت، واتای وشهکانیش فاعلیه تیان تیدایه نهک مهفعولیهت.

ئهم تبیینیهش تیشکیکه بۆ سهه باسهکه نهختیک له یارمهتیدانی خۆینهر زیاد دهکات.

٤- گۆرا: له بهکارهینانی ئیستا کهیدا کاری «گۆرا» وهک کاریکی مبنی للمعلوم له شکلی کاری روودان بهکار دیت به واتای «تبدل». که ویسترا مبنی للمجهول ئەم کاره بگوتری زۆریه ی خهلق له دهرهوه ی ناوچه ی سلیمانی دهلین «گۆردرا» به واتای «بُدَل» که له «گۆرین» وه هاتووه. ئەمه شتیکی ئاشکرایه بهلام سههیر له وهدایه که «گۆرا» وهک کارهکانی تر به هوی «اندن» ناکریته وه تپیه ی، تاکه صیغه ی تپیه ی هه «گۆری - گۆرین» و کهس نالی «گۆراندی». نه بوونی صیغه ی «گۆراندن» وا دهکا زیهن بۆ نه وه پروا «گۆرا» مبنی للمجهول بیت، که ئەمهش هۆیه کی کهورهیه بۆ گومانکردن.

[مهسهوود محهمهد]

فعل مبنی للمعلوم و مبنی للمجهول Active and Passive
کاری کارادیار و کاری کارابزر

زمانه وانه کانی کوردی کاریان له رووی کارادیار بوون و کارابزر بوونه وه بهم جوړه باس کردوه:

یه کهم - مامۆستا سه عید سدقی له لاپه ره (٤٣) ی صرف و نحوی کوردیدا، ده لیت فعل دوو نه و عه (١) معلوم (٢) مجهول.

معلوم - فعلیکه فاعله که ی ده بی ذکر بکری، وه کو (ئه حمد به خشی، عه لی نووسی...).

مجهول - فعلیکه فاعله که ی نه ناسری و نه بیژری بگره مفعوله که ی له جیگای فاعله که ی داده نری. فعلی لازم له بهر ئه مه که مفعولی نییه له جیگای فاعله که ی دابنری مجهولی لی دروست ناکری.

دووهم - مامۆستا توفیق وه هبی له لاپه ره (٢٣) ی ده ستووری زمانی کوردیدا ده بیژری:

بنای مجهول هه همیشه له فعلی متعدی دروست ده کریت. بۆ دروستکردنی (ران) ئه خریته دوا ی (رهگ) ی بینای مه علومه وه، وه کو:

بینای مه معلوم	رهگ	بینای مه مجهول
فرۆشتن	فرۆش	فرۆشران
پۆشین	پۆش	پۆشران
دروون	دروو	درووران
له وه راندن	له وه رپین	له وه رینران
هینان	هین	هینران

هه ندیکیش بی قاعیده ن، وه ک:

گرتن	گر	گران
خستن	خه (خ)	خران
کردن	که (ک)	کران

سییهم - نووری عهلی ئهمین له ریزمانه کههی خویدا لاپه ره (۱۵۶): دهلی فعل دوو
جۆره:

۱- فرمانی مه علوم - ئه و فرمانه یه که (بکه ر - مسندالیه) کهه ی له رسته دا
دهرئه کهه وئ، وهک (باخه وانه کهه گول ئه وه رینئ).

۲- فرمانی مه جهول - ئه و فرمانه یه که (مسندالیه) کهه ی له رسته دا ده رناکه وئ،
ته واوکه ر (مفعول) کهه ی جی مسندالیه کهه ی ده گری، وهک (گول ئه روینرئ).

چوارهم - مامۆستا کوردویف له کتیبی (گرامه تیکا زمانی کوردی) لاپه ره (۱۶۰)
له جیاتی بنا لملجهول ئه مانه ی باس کردوه:

۱- ته ره ئ هات کرنئ:

دبت به به کارهینانی کاری یاریده (hatin - هاتن)، وهک:

ئه ز هاتم دیتنئ ئه م هاتین دیتنئ

تو هاتی دیتنئ هون هاتن دیتنئ

۲- ته ره ئ دان کرنئ:

دبت به به کارهینانی کاری یاریده ر (دان)، وهک:

من دا نفیسینئ مه دا نفیسینئ ته دا نفیسینئ

وه دابو نفیسینئ من دابو نفیسینئ مه دابو نفیسینئ

پینجه م - مه ردۆخ له لاپه ره (۲۳) ی فه ره نکه کهه یدا ده لی:

(برئ له کردارگه ل هه ن...) مه به ستنئ ئه وه یه که فیعلی بی فاعل و به فاعل هه ن و
فیعلی بی فاعل بنا مجهوله و ناوی ناوه (کرداری بی بکه ر)، وه ده شلی ئه مانه له
کرداری دوولایی (فعل متعدی=کاری تیپه ی) دروست ده بن، وهک: قه له مه کهه شکیا .

شه شه م - له ده ستووری زمانی فارسی پۆلی یه که می ناوه ندی تالیفی دکتۆر
(پرویز ناتل خانلوی) لاپه ره ۸۴ دا ده لی:

فعل معلوم - فعله ی است به فاعل نسبت داده شود.

فعل مجهول - فعله ی است که به مفعول نسبت دارد.

حه وته م - له ریزمانی ئینگلیزیدا Active بۆ بنا معلوم و Passive بۆ بنا مجهول
داناوه.

هه‌شتم - زمانی رووسیش به ریبازیکی وهک ریبازی زمانی ئینگلیزیدا روویوه و ئەمانه‌ی بۆ به‌کار هیناوه:

(Passive) - ستراداتیلنیی

(Active) - دتیسفتیلنیی

لیژنه وهک تیبینییهکی سه‌ره‌تایی به‌ر له‌وه بچیته بنج و بناوانی باسه‌که‌وه، پتویست ده‌زانیت که بلت له زمانی کوردیدا ئەم لاباسه ده‌چیته ژیر باسی کاری تپه‌په‌وه چونکه له کاری تپه‌په‌په‌دا صیغه‌ی تایبه‌تی (بناء للمجهول) په‌یدا ناییت، که ئەو واتایانه‌ی (مجهول، Passive، البناء للمجهول أو المفعول، فعلی مجهول) بگریته‌وه. به‌نموونه له‌عه‌ره‌بیدا صیغه‌ی بناء للمجهول له‌فعلی لازمیش وه‌رده‌گیریت و ئەداتی له‌گه‌ل به‌کار دیت، وهک:

حتي بلغت سماءً لا يطار لها

على جناح و لا يسعى على قدم

که ده‌گوتريت (Active) هه‌ردوو کاری تپه‌په‌ر و تپه‌په‌ر ده‌گریته‌وه. دیاره له کوردیدا ناییت له‌م لاباسه‌دا تپه‌په‌ر تپه‌په‌ر یه‌ک بگرته‌وه، واته له‌مه‌بجسه‌ی کاری کارابزادا، چونکه تپه‌په‌ر کاری کارابزر (مبنى للمجهول، Passive) ی نییه.

زاراوه‌ی کارادیار و کارابزر

له‌ته‌قه‌لای دۆزینه‌وه‌ی زاراوه‌یه‌ک بۆ ئەم ته‌رزه کارانه، له‌پیشه‌وه سه‌رنجی لیژنه بۆ ئەوه رووی که دوو کهس له ئەندامان له‌مه‌وپیش هه‌ریه‌که‌یان زاراوه‌یه‌کیان به‌کار هیناوه.

یه‌که‌م - د. نه‌سرین فه‌خری وته‌ی (ناسراو) و (نه‌ناسراو) ی به‌کار هیناوه به‌مه‌به‌ستی ناسران و نه‌ناسرانی کارا (فاعل)ه، خویشی ئەم زاراوه‌یه‌ی به‌زاراوه‌ییکی نه‌ائی دانه‌ناوه.

دووه‌م - نووری عه‌لی ئەمین زاراوه‌ی (ئاشکرا) و (ون) و ناو ناوه‌ش هه‌ر (معلوم) و (مجهول)ه‌که‌ی عه‌ره‌بی به‌کار هیناوه و له‌و باوه‌په‌دایه‌ که پتویست به‌دۆزینه‌وه‌ی زاراوه‌یه‌کی له‌بارتر هه‌یه.

سێیه‌م - ده‌رکه‌وت جگه‌ر خوینیش له‌کتیبی (ئاواو ده‌ستووری زمانی کوردی)دا

سالی ۱۹۶۱ زاروہی (پہندی) و (نہپہندی) بہ واتای پھنہان و نہپہنہان بہکار ہیناوه، کہ دیارہ ئویش ہر لہ عہرہبیبیہوہ و ہری گرتوہ۔
 لہبہر ئوہ کہ لیژنہ یہکیک لہو زاروانہی نہدیت بگونجیت لہگہل واتا و سروشتی ئم جڑہ کارانہدا ہیچ کامیکانی نہکرد بہ زاروہ لہ نووسینی خویدا و جارئ بہ شیوہیتی سہرتایی و بہ گویرہی تصویری خوئی لہجیاتی معلوم و مجہول و Passive و Active زاروہی کاری (کارابزر) و کاری (کارادیاری) دانا بہ زاروہ، یہکہمیان بؤ (مجہول) و دوہمیان بؤ (معلوم). لہگہل ئمہمشدا کہ ہات و ئنجمہنی کؤر بؤ واتای (معلوم) و (مجہول) لہ جیکہی دوو وشہی (بزر) و (دیاری) وشہی تری پھسہند کرد ئوسا بہو پتیہ زاروہکان دہبی بگورین.

چؤنیہتی داریشتنی کاری کارابزر:

یہکہم - لہ زاری کرمانجی خواریودا: بہ استقرا و سہرنجدان ئم راستییانہی خواریوہ دہرہکہون:

۱- چاوگی واوی:

آ- لہ رابردوودا نوونی چاوگ دہقرتی و نیشانہی (رای مجہولیہتی پیوہ دہلکیت، وہک:

چاوگ	رابردووی کاری کارابزر (الماضی المبنی للمجہول)
دروون	دروورا
گروون	گروورا
فہرموون	فہرموورا
ہہنوون	ہہنوورا (تی ہہلسون)
سوون	سوورا

ب- لہ ئایندہدا نیشانہی مضارعه لہ پیشہوہ دیت و نیشانہی (را) دہکرت بہ (ری)، وہک:

دہ دروو ریم (دہ - دروو - ری - م)
 دہ گروو ریم (دہ - گروو - ری - م)
 دہ ہہنوو ریم (دہ - ہہنوو - ری - م)

تیبینی:

له پینشهوه گوئرا که ئەم کارانەیی کارابزر وەک کاری مطاوعەیان بەسەر دیت، لەمەوه وەک بەلگەنەویست (بەدیەیی) دەزانریت که وا کارەکان دەبنە لازم و راناوی لازمیان بۆ بەکار دیت و تصریفیشیان له رابردوووه بۆ رانەبردوو بەر قاعیدەیی کاری مطاوعە دەکەویت.

۲- چاوگی ئەلفی:

آ- له رابردوودا نونی چاوگ و ئەلفەکه فری دەدریت و نیشانەیی (را)ی تجهیلی پتوه دەلکیت، وەک:

<u>چاوگ</u>	<u>رابردووی کاری کارابزر</u>
کێلان	کێلرا
شیلان	شیلرام
پتوان	پتورا
لێدان	لێدرایت

ب- له ئایندهدا وەک گوتمان به پتیی قاعدهی مطاوعه (را) دهکریت به (رئ) و دهگوتریت:

دهکێلریت	(ده - کێل - رئ - ت)
دهپتوریم	(ده - پتو - رئ - م)
دهشیلرین	(ده - شیل - رئ - ین)

۳- چاوگی یائی:

آ- له رابردوودا دیسان (ین) له چاوگهکه لا دهبریت و نیشانهی تجهیل (را)ی دهخریتتهسەر، وەک:

<u>چاوگ</u>	<u>رابردووی کاری کارابزر</u>
نووسین	نووسرام
چنین	چنرام

دزین دزرایت
 کرین کررایت

تیبینی:

له هه‌ندێ شێوه‌دا (د) ده‌که‌وێته میانێ (پ)ی ئه‌سلی فعله‌که‌و (را)ی ته‌جههله‌وه،
 وه‌ک:

کرین کرپ‌دا (کر - د - را)
 برین برپ‌دا (بر - د - را)
 گۆرین گۆرپ‌دا (گۆر - د - را)

ب- له ئاینده‌دا وه‌ک کاری ئه‌لفی دروست ده‌بێت (به‌ر قاعده‌ی کاری مطاوعه
 ده‌که‌وێت)، وه‌ک:

نووسرام ده‌نووسریم (ده - نووس - رێ - م)
 چنرام ده‌چنریم (ده - چن - رێ - م)

٤- چاوگی تائی:

لیژنه به ئیستیقرا ئهم کاره تاییانه‌ی تپه‌ری له زمانێ کوردیدا دۆزیه‌وه
 (ئه‌نگاوتن، ئاژۆتن، بیستن، پالۆتن، په‌ستن، پاراستن، خستن، خواستن، رستن
 «رێستن»، داشتن، چیشتن، قۆستنه‌وه، کرۆشتن، کوشتن، فرۆشتن، گرتن، گوتن،
 شوشتن، گلۆفتن، گه‌ستن، گواستنه‌وه، لیستنه‌وه «لستنه‌وه»، مشت، ویستن،
 هاویشتن، هیشتن، ناشتن، بیشتن... هه‌تا دوا‌یی).

به‌ر له‌وه‌ی بچینه‌ سه‌ر باسی ده‌ستووری جۆربه‌جۆری دارشتنی صیغه‌ی کاری
 کارابزر له‌م کارانه‌وه ده‌بێت ئه‌وه بلێین وه‌ک ده‌ستوورێکی گشتی له‌ زۆر
 ناوچه‌کانی کوردستان صیغه‌ی دارشتنی رابردووی ئهم کارانه به‌ لابردنی نوونی
 چاوگ و لکاندن (را)ی ته‌جههیل پێک دێت، وه‌ک:

چاوگ	رابردووی کارابزر
خستن	خسترا
گرتن	گرترا

مشتن مشترا
فرۆشتن فرۆشترا
ويستن ويسترا

مه‌به‌ست ليرهدا ئەمه‌يه ئەم کارانه ئەگەر صيغەي تايبه‌تيشيان هه‌بێت بۆ رابردووی (کارابزر) ده‌توانرێت به‌ پێی ئەو ده‌ستووره‌ي تازه باسمان کرد بکړین به‌ صيغەي کارابزر، واته‌ ئەوسا کاره‌که دوو صيغەي ده‌بێت له رابردوودا، به‌ نمونه‌:

<u>چاوگ</u>	<u>رابردووی کارابزر</u>
خستن	خسترا، خرا
گرتن	گرترا، گیرا، گرا
هاوێستن	هاوێسترا، هاوێژرا

واش ده‌بێت «کار» هه‌ر ئەو تاکه‌ صيغەيه‌ي ده‌بێت که له ده‌ستووره گشتيه‌که‌وه وه‌رده‌گیرێت، وه‌ک:

<u>چاوگ</u>	<u>رابردووی کارابزر</u>
گوتن	گوټرا
کلۆفتن	کلۆفترا
په‌ستن	په‌سترا

واش ده‌بێت بۆ مه‌به‌سه‌ي سووک گوټن هه‌ندێ له‌و کارانه (ت)که‌يان ده‌سوێت، وه‌ک:

په‌سترا	په‌سرا
کلۆفترا	کلۆفرا (هه‌لکلۆفرا)
فرۆشترا	فرۆشرا
ويسترا	ويسرا

رئسترا ريسرا

بيسترا بيسرا

ليسترايه وه لئيسرايه وه

له پاش دهرهاويشتني ئهم كومه له كارهي سه ره وه له ليستهي كارهكاني (تائي)
چي دهمينيته وه له وانهي دوو صيغهيان ههيه ئهمانهن: (ئهنگاوتن، پالاوتن،
پاراستن، بيشتن، چيشتن، خاستن، خواستن، شويشتن، قوستنه وه، كرؤشتن،
كوشتن، گرتن، گواستنه وه، مشتت، ناشتن، هاويشتن، هيشتن). ئهم كارانه بهر
دهستورئيك دهكهون بؤ دارشتني صيغهي كارابزري رابردوو لئيان كه بريتييه
له مه:

صيغهي مضارعيان وهردهگيرت و نيشانهي مضارعت و راناويان لي فرئ
دهدرت و چي دهمينيته وه ئامرازي (را) ي تجهيلي دهخرتته سه، وهك:

دهئهنگيوم ئهنگيورام

دهخوام خوازام

دهكوژين كوژراين

دهشؤن شؤران

دههتليت هتلايرام

ه- چاوگي دالي. ليژنه به ئيستيقرا ئهم كاره داليانهي تئپهري دؤزيه وه:

(بژاردن، بواردن، خواردن، خويندن، ژماردن، سپاردن، شاردنه وه، كردن،
ناردن، هاوردن، ههلهپهساردن، وشاردن).

له شيوهي سليمانيدا ئهم كارانهش وهك دوا بهشي كاري (تائي) صيغهي
كارابزر به ههمان دهستور له مضارعيانه وه وهردهگيرت، وهك:

دهبژيرم بژيررام

دهژميرم ژميررام

دهسپيرم سپيررام

دهشارمه وه شارارامه وه

به لام يهك دوو تئبيني بچووك ههيه، وهك:

۱- کاره‌کانی «ده‌که‌م، ده‌به‌م، ده‌خۆم» له‌گه‌ڵ نه‌ختی گۆران له‌ صیغهی مضارع‌یاندا ده‌کرین به‌ کارابزر له‌ صیغهی رابردوودا: له‌ دوو کاری (ده‌که‌م، ده‌به‌م) بزوینی دوا‌ی کاف و بێیه‌ که نامینی و ده‌بیته‌ (کرا، برا) کاری خواردنیش که مضارعه‌که‌ی ده‌بیته‌ (ده‌خۆم) واته‌ واوه‌که‌ی کراوه‌یه، له‌ صیغهی رابردووی کارابزردا واوه‌که‌ی ده‌بیته‌ واوی کورت و ده‌گوتریت (خورا). د. نه‌سرین فه‌خری ته‌علیلی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ بۆ ئەم گۆرانه‌ له‌م سی‌ فیعلهدا، هه‌روه‌ها به‌ نوسبته‌ فیعلی (خویندن) هوه‌ له‌ و باوه‌رهدایه‌ به‌ هۆی ئامرازی (اندن) هوه‌ بووه‌ به‌ متعدی، هه‌رچه‌ند صیغهی لازمیسی ئیستا به‌ به‌رچاوه‌وه‌ نه‌بیت.

۲- زۆربه‌ی ناوچه‌کانی تر له‌ و فیعلانه‌ی که‌ وا له‌ صیغهی کارا بزردا دوو (ر) کۆ ده‌بیته‌وه‌، پیتی (د) ده‌خه‌نه‌ به‌ینیاوه‌وه‌، وه‌ک:

بویرا بویردا

بوورا بووردا

ژمیرا ژمیردا

رای مامۆستا مه‌سه‌وود به‌ نوسبته‌ کاری (شاردنه‌وه‌) ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئەم کاره‌ لازمه‌که‌ی (شرانه‌وه‌)یه‌ و ده‌گوتریت «شرایه‌وه‌، ده‌شریته‌وه‌» به‌ و پێیه‌ ده‌شی تێپه‌ره‌که‌ی «شراندنه‌وه‌» بووبیت و گۆرابی بۆ «شاردنه‌وه‌»، رهنگه‌ «ژماردن»یش وه‌ک شاردنه‌وه‌ تێپه‌ری «ژمان» بیت که‌ له‌ زۆر جێگه‌دا به‌کار دیت. ئەگه‌ر وا نه‌بی ده‌بی بلیین: «ژمرا» کورته‌ی «ژمیرا»یه‌ و «شرایه‌وه‌»ش کورته‌ی «شاردرايه‌وه‌». کاری «کردن، بردن» ئیستاش صیغهی «کردرا و بردرا»ی هه‌ر ماوه‌، ته‌نانه‌ت له‌ زۆربه‌ی ناوچه‌کانی ده‌روه‌ی سلیمانی وشه‌ی «برا» نابیسری و هه‌ر «بردرا» هه‌یه‌. گه‌لیک کاری وه‌ک «خواردن» که‌ له‌ مضارعه‌دا ده‌نگه‌که‌ی «ر»ی ده‌په‌ری و ده‌بیته‌ «ده‌خۆم» تا ئیستاش له‌ هه‌ندێ ناوچه‌دا ئەم «ر»ی هه‌ر به‌کار دیت و ده‌گوتریت «ده‌خۆم» هه‌روه‌ک ده‌لین «ده‌شۆرم له‌ جیاتی ده‌شۆم» که‌ له‌ «شۆردن» هوه‌ هاتووه‌. له‌ پۆده‌ر له‌ جیاتی «شووشتن، شۆردن، شۆرین» ده‌لین «شردن - جلکم شرد». بۆ گومان کاره‌کانی «ده‌که‌م، ده‌به‌م» ئه‌وانیش به‌ تێپه‌رینی کات «ر»ه‌که‌یان دۆراندووه‌، ده‌بی له‌ کۆندا «ده‌که‌رم، ده‌به‌رم» بوونی. هه‌ر بۆیه‌یه‌ اسم فاعیلی لیک‌دراویان ئەم

«ر» هی تیدا ماوه ته وه وهک «کاره کهر، بار بهر».

له گه لیک که سم بیستووه، له زۆر شوینی کوردستان صیغه ی کارابزر له کارهکانی «بژاردن، ژماردن، شاردنه وه» به پیی دهستووری گشتی داده پڙژن و ده لاین «بژاردرا، ژماردرا، شاردرا یه وه»، ئەمەش رەفتاریکی سوودبەخشە چونکە ریی و شوینی دهستووریکی بنجی دهپاریزیت.

له باره ی دارشتنی صیغه ی کارابزر له و فیعلانه ی که به هۆی «اندن» وه له فیعلی روودان «مطاوعه» وهرگیراون راییکی تاییه تی خۆم هه هه دواتریش به کورتی دیته وه: واده زانم صیغه ی فرمان «أمر» له و ته رزه فیعلانه ده بی له فیعله که ی روودان «مطاوعه» وه وهرگیریت. به نمونه:

سووتا سووتاندی سووتینرا دهسووتینری

که ویستمان صیغه ی ئەمری لی وهرگیرین ده بی بلیین «بسووتی» نهک «بسووتیندری» چونکه ئەم ئەمره «بسووتیندری» ده بیته داواکردنی مستحیل له و رووه وه که ئەو شته ی داوا ی لی ده کری «بسووتیندری» ده بی یه کیک پهیدا کات که بۆ جیبه جیکردنی ئەمره که بی و بی سووتینی، واته ئەمره که له مه عنادا داوا له دووشتان، یاخود دووکه سان، دهکا که خواهشته که ی پیک بپن یه کیان ئەوه یه که رووی قسه و ئەمر له وه، یه کیکیشیان ئەو غائبه یه که ده بی کاره که جیبه جی بکات و له فعلی کارادیاردا خۆی فاعل بووه چونکه مه علومه سووتینرا له «سووتاندی» یه وه هاتووه. له فعلی وهک «کوشتی، خواردی» دا که ئەمره که ی کارابزر ده بیته «بکوژری و بخوری» بۆیه ناگه پینه وه سه ر فیعلی روودان «مطاوعه» چونکه ئەم فعلا نه له خۆیا نه وه تیپه رن، وهک «سووتاندن، وپساندن» نین که له «سووتان و پسان» وه کرابن به تیپه ی، واته «کوشتن و خواردن و نووسین... هتاد» فعلی روودانیا ن نییه تاکو له ئەمری کارابزر دا ئەو فیعلانه بینه وه. به مه تیبینی مامۆستا مه سهوود کۆتایی هات.

۶- ئەو چاوانه ی له ریی تیپه رانده وه کۆتاییان به (اندن) دیت:

هه رچه ند ئەم چاوانه ش دالیا ن تیدایه و له رواله تدا ده بوو بخرینه سه ر چاوی دالی به لام به هۆی ئەوه وه که داله که یان ئەسلی نییه و لیان زیاد کراوه کران به به شیکی سه ره خۆ، سه ره رای ئەمه استئناش له دارشتنیا ندا نایه ته به رچاو، هه روا هه موو جوهره چاوانه ی تیدایه، واته (تائی، یائی، ئەلفی، واوی، دالی)

هه موویان (اندن) یان چووته سهر .

داریشتنی صیغهی کارابزر لهم کارانه وه:

۱- له ناوچهی سلیمانیدا دهتوانین بلّین له دوو ریگه وه دهگهین به داریشتنی صیغه که:

ریگهی یه کهم- له چاوگه وه به لابرندی نیشانهی چاوگ (دن) و گۆرینی (۱) ی (اندن) بۆ (ئ) لکاندنی نامرازی تجهیلی (را) به کۆتایییه وه، وهک:

سووتاندن	سووتان	- سووتین	سووتینرا
فراندن	فران	- فرین	فرینرا
مراندن	مران	- مرین	مرینرا

ریگهی دوهم- له صیغهی مضارعه وه وهربگیریت به فریدانی نیشانهی مضارعه و راناو و لکاندنی ئەداتی تجهیل (را) پتوهی وهک:

دهسووتینم	سووتین	سووتینرا
دهفرینم	فرین	فرینرا
دهمرینم	مرین	مرینرا

۲- له زۆر ناوچهی تری کوردستاندا داریشتنی ئەم صیغهی هه له کاری ماضی خۆیه وه وه دهگیریت به لادانی راناو و لکاندنی ئەداتی تجهیل وهک:

سووتاندی	سووتاندرا
برژاندی	برژاندرا

داریشتنی صیغهی مضارعی کارابزر:

ئەم داریشتنه دستووریکی گشتی بی بیژووک (شان) ی ههیه، وهک صیغهی کارهکانی روودان (افعال المطاوعة) که چاوگیان ئەلفییه، ئەم صیغهی هه له مضارعدا ئەداتی تجهیلی ماضی (را) دهکریته (رئ)، ئەداتی (ده) ی مضارعی دهخریته سهر، وهک:

کرا	دهکری
کیلرا	دهکیلری
سووتینرا	دهسووتینری

تېببى:

له و زارندها كه كارى كارابزريان له رابردوودا ئهلفهكهى ناگۆرئ به «ئ» له داهاتوودا ئهوانيش وهك زارى سلېمانى ئهلفهكه دهكهنهوه به (ئ)، وهك:

سووتاندر ا دهسووتيندرئ
برژاندر ا دهبرژاندرئ

واته: ناگوتريت (دهسووتاندرئ و دهبرژاندرئ) لهمهشدا ههمان دهستوورى تصريفى كارى روودانى بهسهردا ديت كه ئهلفى رابردوو دهكاته (ئ) له ئابندهدا.

دارشتنى صيغهى فهركان⁽¹⁾ كارابزر:

فهركان كارابزر له كارى مضارعى كارابزرهوه وهردهگيريت به گۆرپينهوهى (ده) مضارعة به (ب) ئهمر، ئهمش بهر دهستوورى تصريفى كارهكانى (مطاوعه) دهكهويت، وهك:

مضارعى كارابزر	ئهمرى كارابزر
دهديتريم	بديتريم
دهخوريم	بخوريم
دهنوسرين	بنوسرين
دهشووريت	بشووريت
دهخوسينريت	بخوسينريت

۱- نوورى عهلى ئهمن دهليت: وهرگرتنى ئهمرى كارابزر له مضارعى كارابزر يهك دهگرتنهوه لهگهه دهستووريتكى تر كه بيتين و ئهمرى كارابزر له مضارعى كارا معلومهوه وهرگيرين، وهك:

دهكيلم (ب + كيل + رى + م = بكيلريم)

دهخوم (ب + خو + رى + م = بخوريم)

(1) كارى فهركان به دوو جوورى صريح و ناصريحهوه له دواتردا باس دهكرت، ئهمهى ئيره جوورى ناصريحهتى.

۲- مامؤستا مسعوود و د. نهسرین فهخری دهلین، ئەم دەستووری وەرگرتنی کاری فهرمانی کارابزر (فعل امر مبنی للمجهول) له کاری مضارعی کارادیارهوه استثنای تۆ دهکهوئیت، وهک: (دهلیم) بهم قاعیدهیه ناکرێته (بگوتریم)، جگه لهم فیعله فیعلی تریش ههن وهک ئەو به تهواوی نایههه ژێر قاعیدهکهوه، بهلام که ئەمری کارابزر له مضارعی کارابزرهوه وەرگیریت استثنای (ریزپه) به هیچ جوړئ نایهته پیش. له کاری (دهلیم) دا مضارعی کارابزر وەردهگیرئ، که (دهگوتریم) ه، راستهوخۆ (د) ی ئەمری دهچیته جی نیشانهی مضارعت و کارهکه دهیته فهرمانی کارابزر، وهک:

دهگوتریم بگوتریم

۳- به لای مامؤستا مهسعوودهوه خیزانی کارابزر هه له چاوگهوه هه تا هه موو صیغهکانی (وحدة البناء) یک پیک دین، وهک خیزانی کارهکانی کارادیار.

صیغهی کارابزر هه موو گهردانی (تصریف) کارهکانی تری هه یه وهک «أمری صریح و ناصریح - نهی صریح و ناصریح و صیغهی ئینشائی و ئیخباری» بهلام وا دهزانم ئەو کاره تیپهرا نهی به (اندن) بوونهته تیپه، أمر و نهی صریحیان نییه. بۆ أمر و نهی صریح دهبی کاره تی نهپه رهکه بهکار بیته «سووتاندی - سووتاندرا - دهسووتیندرئ» بۆ أمری صریح دهگوترئ «بسووتئ، بسووتین» نهک «بسووتیندرئ، بسووتیندرئ» بۆ نهیش «مهسووتئ - مهسووتین».

۴- به رای د. نهسرین و نووری عهلی ئەمین دهتوانریت کاری کارابزر یه کسه ره له بناغه و رهگی چاوگ به دانانی ئامرازی (رای) تههیل بۆ کاری رابردوو، وه ئامرازی (رئ) بۆ کاری رانهبردوو دروست بکریت.

ئهگه ره هه شبوو بهم شیوه دروست نهکرا ئەودهمه به ئاسانی له رهگی کاری (مضارع) دروست دهکریت، وهک:

	ا- چاوگ	بناغهی چاوگ	
	گوتن	گوت	
گوترا - دهگوترئ			
	ب- چاوگ	رهگی چاوگ	
	نووسین	نووس	
نووسرا - دهنووسرئ			

۲- مامۆستا توفیق وههبی له دهستووری زمانی کوردیدا دهلی:

له پیش گهردانکردنی فیعلهکاندا ئه‌بێ هه‌ندێ دەم و صیغه‌ی فیعلی (بوون) ی یاریده‌ر بناسین، چونکه رابردووی لیکدراو و رابردووی دووری هه‌موو فیعلێک به یاریده‌ی ئەم دەم و صیغانه‌وه دروست ئه‌بن، به‌لام فیعلی (بوون) دوو چه‌شن گهردانی هه‌یه:

۱- گهردانی لازم.

۲- گهردانی متعدی.

له‌مانه گهردانی لازمیان بۆ یاریده‌ی فیعله‌کانی لازم و مجهول، وه گهردانی متعدیان بۆ یاریده‌ی فیعله‌کانی متعدی به‌کار ئه‌هێنرین.

لیژنه له سه‌ره‌تاوه به‌راوردیکی زمانی کوردی له‌گه‌ڵ زمانه‌کانی تر کرد له‌ رووی به‌کاره‌ینانی کاری یاریده‌ره‌وه، له‌وه‌ی کۆلییه‌وه ئایا زمانی کوردی له‌ چه‌ ریگه‌یه‌که‌وه به‌ چه‌ جوړیک کاری یاریده‌ر دینیتته‌ ناو رسته‌؟ چه‌ تایبه‌تییه‌ک «کار» ده‌کات به‌ یاریده‌ر. ئایا پێویسته‌ کاری یاریده‌ر فۆرمی بگۆرێت؟ له‌گه‌ڵ گۆرانی فۆرم واتایه‌کی تازه‌ دابه‌ینیت؟

یاخود ته‌نیا گۆرانی فۆرم، وه‌یا داه‌ینانی واتای تازه‌ به‌سه‌ بۆ ئه‌وه فیعل بکات به‌ یاریده‌ر؟ به‌نموونه‌ ده‌گوتریت:

ده‌لیم بیلیم و ناوێرم

هاتم بنووم و نه‌یانه‌یتشت

وێرام له‌ رووباره‌که‌ به‌په‌مه‌وه

ویستم هه‌لبستم

توانیم برۆم

هێشتم بخوا

ئه‌و جووره‌ کارانه له‌ رووی ئه‌وه‌وه که هه‌ر یه‌که‌کیان زāl ده‌بیت به‌سه‌ر کارێکی تردا له‌ هه‌مان رسته‌، خو جودا ده‌که‌نه‌وه له‌ کارێکی ئاسایی وه‌ک «شوشتن، کوشتن، برین» به‌لام له‌ لایه‌کی تریشه‌وه رواله‌تی رسته‌کان له‌ رسته‌ی ئاسایی ده‌کات. ئایا کاری ئه‌وتۆیی ده‌شی پێیان بگوتریت یاریده‌ر یاخود تایبه‌تی واتایان

ئىمكانى ئەۋەى داۋە زال بن بەسەر كارىكى تردا و پىي ناۋىي بلّين كارى ياريدەرن.

كارى «كردن» كه له كورديدا له گەل چەندىن وشە بەكار دىت و رستەى تازه بەتازە دادەھىنيت، ئايا كارى ياريدەرە ياخود كارىكى ئاسايىيە بەلام دەست دەدات بۆ بەكارھىنان لە گەل وشەى تردا؟ لەم جۆرە لىكدانەۋە و لىكۆلئىنەۋەيەۋە لىژنە بۆ پشكىنەۋەى گەل بارى زمانەكە سەرنجى خۆى كىشا له كۆتاييدا بۆ ئەۋەى بگا بە باۋەرپىكى يەكگرتوو، واى پەسەند كرد ماۋەيەك دانىت بۆ دراسەيەكى زياتر له زمانى كوردى خۆى و بەراوردكردنى لە گەل زمانەكانى تر له تەنيا مەيدانى كارى ياريدەردا.

لىژنە بۆ دۆزىنەۋەى كارى ياريدەر له زمانى كورديدا، كەوتە پشكىنى ھەردوو شىۋەى زمانى كوردىي خواروو و سەروو، بەراوردپىكى زۆرىشى كرد له نىوان زمانى كوردى و ئەو زمانانەى كه رىزمانيان بە لاي لىژنەۋە مەعلومە ۋەك ئىنگلىزى، عەرەبى، فارسى، تا رادەيەكىش توركى. بەھۆى ئەۋەۋە كه وا تا ئىستا له زمانى كورديدا تۆژىنەۋەى فرەوان و قوول نەكراۋە، دەشىت پەراۋىزى كارى ياريدەر بە پىي لىكدانەۋەى تۆژەرەۋە (محقق) فراوان، ۋەيا تەسك بگىرتەۋە. لەوانەيە كارىكى ۋەك (ھاتن، ويران) كه لىيان دىت بچنە سەر كارى تر بە لاي ھەندى زمانزانەۋە بە ياريدەر حساب بگىرتى بە ھۆى فراوانكردنى پەراۋىزى واتا و تايبەتى زاراۋەى كارى ياريدەر. يەككىكى تر رىي ھەيە ئەم جۆرە كارانە بە كارى ئاسايى دابنىت و ھاتنيان بۆ سەر فيعلى تر بگىرتەۋە بۆ سروشتى كارەكان. ئەۋەى سرنجى لىژنەى راکىشا بوونى ھەندى كارە له كوردىي سەروو و خواروودا كه وا ھەر تەعريفىك بۆ كارى ياريدەر دابنرىت و بەرەو تەسكى واتاي زاراۋەى كارى ياريدەر بىروا، ئەو كارانە بەر تەعريف دەكەون بۆ نمونە:

له كرمانجى سەروودا كارى (ھات) كه ھۆى دروستكردنى صىغەى (كارى كارابزەر)، بە لاي ھەموو كەسەيەكەۋە بە كارى ياريدەر دانراۋە، ھەرۋەھا له كرمانجى سەروو و خواروودا كارى (بوون) كه صىغەى تايبەتى دروست دەكات له رابردوو و ئايندە، ئەۋىش بى دەمەتەقە «كارى ياريدەر» ۋەك: كردبووم، كردييتم، دەبوو بمرديايە.. كەواتە دوو كارى ياريدەرى بى دەمەتەقە له كورديدا ئەمانەن:

١- کاری (هات) له شیوهی سه‌روودا بۆ دروستکردنی کاری کارابزر.

٢- کاری (بوون) له هه‌موو شیوه‌کانی کوردیدا.

زمانزانی شیوهی سه‌روو (وهک مامۆستا کوردۆیتف له کتێبه‌که‌ی خۆی گرامه‌تیکا زمانی کوردی، لاپه‌ره ١٧٠) هه‌روه‌ها (رشید کورد له کتێبه‌که‌ی رێزمانا کوردی، دکتۆر کامه‌رانیش له کتێبه‌که‌ی زمانی کوردیدا که به‌ فه‌ره‌نسی دایناوه)، کاری «دان» ییش له جۆریکی تایبه‌تی به‌کاره‌ینانیدا به‌ کاری یاریده‌ر داده‌نیت، وهک که بلێیت:

من دا نقیساندنێ

من دا کرنێ

به‌کاره‌ینانی کاری «دان» بۆ ئه‌و مه‌به‌سته له شیوهی خوارووشدا باوه وهک که بلێیت:

جله‌که‌م دا به‌ دروون.

دزه‌که‌م دا به‌ گرتن.

تێبینی:

به‌لای (نووری عه‌لی ئه‌مین) هوه، کاری (دا) له‌م میسالانه‌دا کاری یاریده‌ر نییه، کاریکی ئاسایییه چونکه یاریده‌ی کاریکی تری نه‌داوه هه‌تا به‌ هه‌رووکیان صیغه‌یه‌کی نوێ پیک بێن. به‌لام هه‌تا ئێستا چ نووسه‌ریکی کوردی کوردستانی خواروو به‌ نووسین ئه‌م فیعه‌ی وهک کاریکی یاریده‌ر باس نه‌کردوه، جگه له د. نه‌سرین فه‌خری که له اطروحه‌ی دکتۆرای خۆی به‌ رووسی به‌کاری یاریده‌ری داناوه و تا ئێستا اطروحه‌که بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه، له‌ ده‌رسی زمان و رێزمانیش له به‌شی کوردیی زانکۆ به‌غدادا به‌ محاضره بۆ شاگرده‌کانی باس کردوه.

[روونکردنه‌وه:

رێژه‌ی (دامه نقیساندنێ)ی زاری کرمانجی سه‌روو جوداوازیی هه‌یه له‌گه‌ڵ رێژه‌ی (دام به‌ نووسین.. کوشتن.. دروون)ی شیوه‌ی خواروو چونکه رێژه‌که‌ی سه‌روو هه‌ر به‌کارادیار ده‌مێنێته‌وه و مومکین نییه بخرێته رێژه‌ی کارابزره‌وه. به‌لام (جله‌که‌م دا به

دروون دهبیتته (جلهکه م درا به دروون). له بهران بهر کاری وهک
(بهکوشتنی دا) که تپپه ره (بهکوشت چوو) ههیه که تپ نهپه ره
کهچی ناگوتری (به دروون چوو به نووسین چوو). تیکرای
فیعلهکان و چۆنه تپ به کارهینانیان لیکۆلینه وهی پتری دهویت.
دهمراستی لیژنه]

فیعلی (کردن) له زمانی کوردیدا به جۆریکی فرهوان به کار دیت بۆ دروستکردنی
(کاری لیکدراو)، هه ندی له نووسهران وهک (سه عید سدقی، دکتۆر کامهران) به
کاری یاریدهریان داناوه.

سه عید سدقی فیعلیکی لیکدراوی وهک (نوێژکردن) یشی داناوه به جۆریک
له کارهینانی (کردن) وهک یاریدەر.

دکتۆر کوردوییف، له گه ل ئه میشدا د. نه سرین فه خری، له هه ندی حالی
تایبه تیدا «کردن» ی به کاری یاریدەر داناوه، وهک به کارهینانی له گه ل ناوی رهنگ،
ههروه ها له شوینانه دا که کاری (بوون) تپ نهپه ر دروست دهکا، کاری (کردن) یش
تپه ر دروست دهکات له گه ل وشه ی تر دا وهک:

گه ره بوو

گه ره ی کرد

بوو به پیاو

کردی به پیاو

له هه ندی استعمالی (کردن) دا صیغه یه کی تایبه تی پهیدا دهبیت، وهک:
«نهکا بپوا، نهکه ی بخۆیت» که واتای ته حذیر ده به خشی ت، بیر بۆ هه ندی
دهروات که به یاریدەر دابنریت.

تۆزینه وهیه کی کورت له زمانی کوردیدا بۆ بینهری ده رده خات که وا دوو رواله ت
له کارهکانی کوردیدا ههیه له رووی رۆلی کاری یاریده ره وه:

۱- رواله تی تیکه لبوونی هه ندی کار له دارشتنی کاریکی تر دا، وهک:

خواردبیتم، خواردبووم، ده بوو بمخواردایه. خورابام، هاته خارنی، دپته
خارنی، هاتبا خارنی.

۲- رواله تی بهیه که وه هاتنی کاریک له گه ل کاریکی تر یا وشه یه کی تر دا بۆ دروستکردنی واتایه کی نوئ، وهیا گۆرینی واتای کۆن، بی ئه وه ههردوو وشه کان تیکه ل به یه کتر بن، له م حاله دا هه رچه ند تیکه ل یوون نییه به لام نه هاتنی ئه و کاره ی که ده شی پتی بگوتیت (یاریده ر = مساعد) ده بیته هۆی پهیدا نه بوونی ئه م واتا تازیه، وهیا ئه م گۆرانه ی که باسما ن کرد، به نمونه:

ده لیم بی لیم و ناویرم

هاتم بیخۆم و نه یانه یشت

نه مویرا هیچ بی لیم

ئه گه ر بۆ کار ی یاریده ر ئه و مه رجه دا بنریت که تیکه ل به دارشتنی (صیغه) بی ت، ئه وسا له کوردیدا له چه ند کاریکی که م به ولوه کار ی یاریده ر ده ست نا که ویت، چونکه هه ر ئه و چه ند کاره تیکه ل به دارشتنی کار ی تر ده بن، به لام له حالیکدا مه رجی (تیکه ل بوون له دارشتن) هه ل بست ی و پهیدا کردنی واتای نوئ، وهیا گۆرینی واتای کۆن بی ته دیار خه ری کار ی یاریده ر، ئه وسا به ئیستیقرا کۆمه لیک له و ته رزه کارانه له کوردیدا دینه به رچا و که و اجووت دین له گه ل کاریکی بنجی و ئه م فه رمانه ی واتا گۆری، وهیا واتاسازی جی به جی ده که ن. به جۆریکی سه رپیتی و له و ماوه کورته ی کۆبوونه و هدا لیژنه له م جۆره کارانه ئه مانه ی خواره وه ی هاتنه به ر چا و:

۱- هاتن: هاتم بی لیم و نه مویرا.

۲- گوتن: ده لیم بی لیم و ناویرم.

۳- ویران: ویرام برۆم.

۴- ویستن: ویستم هه ل بستم، نه یانه یشت.

۵- توانیم: توانیم دوینتی پتی بگه م.

۶- شیان: له کوردیی سه روودا به واتای (توانین) به کار دئ، وه ک:

ده شی م بچم

۷- کارین: ئه میشیان له شیوه ی بۆتاندا به واتای (توانین) (شیان) به کار دیت، وه ک:

دكارم بچم (ئەزىنكارم بچم - بۆ نەفى)

تېبىنى:

لە شىۋەي خواروودا وشەي (شىيان) بە واتاي (جوان) بەكار دىت و كارى يارىدەرىشە، وەك:

دەشى ببارىت (دەشى نەبارىت)

۸- لوان: بە واتاي (شىيان) لە شىۋەي خواروودا بەكار دىت، وەك:
دەلوئ باش بىت.

۹- ھەستان: (تەنيا لە كاتى رابردوودا)، وەك:

ھەستام بېرۆم نەيانھىشت.

واش دەبى لەم بەكارھىنانەدا بە واتاي «شروع ياخود ويستن» بىت.

[روونکردنەوہ:

كارى «ھاتن» دەكەم بە نمونەي روونکردنەوہ، لە ئايندەدا دەگوتى:

دېم بنووم و لىم ناگەپىن.

صىغەي ئىنشائىشى دىتە بەرچا و كە لىژنە زاراوہي «فەرمانى ناصرىح»ى بۆ داناوہ:

كە بېم بنووسم گوئ نادەمە رەخنە.

بابېم بکەومە سەر شەپ، ئەوسا دەمبىنيەوہ.

بېم و بخۆم...

بېم و بکەومە سەر شەپ...

بىت و ئەوہم لى بسەلىنى زۆرى مەمنوون دەبم.

بى و ئەوہم لى بسەلىنى...

بەلام ئەوہي جىگەي سەرنج لىگرتن و لىكۆلىنەوہي صىغەي فەرمانى صرىحە ئايا لەویدا كارى «ھاتن» يارىدەرە يا شتىكى ترە:

وهره مهمره له خهفتهتان.

تۆ وهره ببه سهروك ئهوسا قسهی وا قهلهوم بۆ بکه.

بئی لیوردبوونهوه مهعلووم دهبی، کاری دواى (هات، دئی، بئی، وهره.. هاتم، دیم، بیم) که له شیوهی یاریدهردا بهکار بیت ههمیشه له صیغهییکی ئینشائیدا دهبیت لهو صیغانهی لیژنه پئی دهلی «فرمانی ناصریح»، ههروهها که بهدوا کارهکانی تریشدا بیت وهک (ههستم، ویرام، لوام، شیام، توانیم، دهلیم...). وهک که له نمونهکاندا بۆمان دهکرهوت (ههستم بپۆم، ویرام بکه، دهلوی باش بیت...) ئهگهه صیغهی ئیخباری به دوا کارهکاندا بیت ئهوسا به هیچ جوړیک ناشی پئیان بگوتریت یاریدهر وهک:

هاتم نانم خوارد، ههستم چوومه بازار، دهلیم زستان سارده.
بهلام ههندیک لهو کارانه ههگیز ناکهونه پیش صیغهی ئیخباریهوه وهک (ویران، شیان، لوان، کارین، ویستن...) مهگهه خۆیان ئینشائی بن وهک: بۆی بلوی دهروات.

ئهم دیاردهیهی نههاتنی ههندیک لهو کارانه له پیش رستهی ئیخباریدا لهوانهیه زیهن بۆ ئهوه بیات که سروشتی واتای کارهکان بهبهریهوه ههیه تاویان ببا بۆ سهه کاری تر، ههه بۆیهیه ههمیشه صیغهی ئینشائی بهدواياندا دیت ئهگهه وا نهبا و کارهکان یاریدهربان دهبوو حالهتیکیشیان ههبی بکهونه پیشی فیعلی ئیخباریهوه وهک که دیتمان (هاتن، گوتن، ههستان) کهوتنه پیش ئیخبارهوه. بهلام له ههمان کاتدا دهشی پچهوانهی ئهههش بگوتری و دیاردهکه بکریته بهلگهه یاریدهربوونی ئهو کارانه. باسی پێزمانی کوردی جارێ زۆر ساوايه گهلیک قوناغی فراوانی تۆژینهوه و لیکۆلینهوه و به دوادا گهپان و ههلینجانی لهپیشه.

لهم تیبینیاندا من نهختیک له بیرورای لیژنه دهترایم.

مهسهوود محهمهد

- ۱۰- خواستن: وا دهبیت کاری (خواستن) یش به واتای (ویستن) به کار دیت، وهک: خواستم برۆم رییان نه دام.
- ئه وهی سه رنج راده کیشی له به کار هیتانی ئهم کارانه دا چهند شتی که:
- ۱- تیياندا ههیه ته نیا له یهک کاتدا به کار دین، وهک (ههستان) که له رابردو دا به کار دیت.
- ۲- وا دهبیت رابردوو و ئاینده یان دهبیت، وهک: شیا - دهشی.
- ۳- به دهگهمن نهبیت له فه رماندا به کار نایه.
- ۴- ئهم کارانه له رسته دا دهشی بکهونه پال کاریکی بنجییه وه.
- ۵- ئهم کارانه ههروهک به کاری یاریدهر به کار دین، دهشی له رسته دا سه ره خو بن.
- ۶- دیاره له حالیکدا که یاریدهر بن پتویسته له رسته دا کاریکی بنجی هه بیت.
- ۷- هیتانه وهی نیمچه رسته به واتای یهکی لهو کاره یاریدهرانه نایکات به کاریکی یاریدهر، به نمونه که بمانه وی (ههستام برۆم) بگۆرین به (هاته خه یالم برۆم) یا خود (به دلمدا هات برۆم) ئهم دوو به دیله (ههستان) هکه ناکات به کاری یاریدهر واته (هاته خه یالم، به دلمدا هات) جی کاره یاریدهره که ناگرته وه.
- چوارهم- کار له رووی زهمانه وه (کاته کانی کار)
- نووسه رانی به جۆری خواره وه له باره ی کار له رووی زهمانه وه دواوون:
- ۱- مامۆستا سه عید سدقی له صرف و نحوی کوردیدا (کار = فعل) له رووی زهمانه وه دهکات به سی به شه وه:
- آ- رابردوو (ماضی)، وهک: نووسیم.
- ب- ئیسته (حال)، وهک: واده نووسم.
- ج- له مه وپاش (استقبال)، وهک: دهنووسم.
- ۲- مامۆستا توفیق وهه بی له لاپه ره (۶) ی دهستووری زمانی کوردیدا کار (فعل) به پتی دم (زهمان) دهکات به دوو به شه وه:
- آ- دهمی موزایع.

ب- دەمی رابردوو.

ههروهه دهلیت له فیعلی (بوون) و (ههبوون) لیکدراو، وه له سیغهی دوولایی (۳۷۳)، وه فیعلی متعدی (۱۴۵- ۴) دهمیکی کهش ههیه که پیتی دهلین «دەمی ئیستا».

۳- مامۆستا سادق بههائه‌دین ده‌لی: (فعل) له کرمانجیی ژووورودا ده‌کری به‌م به‌شانه‌وه:

یه‌که‌م - بووری (رابردوو):

ا- کاتی بووری ساده وهک:

ئه‌ز هاتم، ئەم هاتن، وی خار، وان خار.

ب- کاتی بووری نزیک وهک:

ئه‌ز هاتمه، ئەم هاتین، وان خارییه، ته‌خارییه.

ج - کاتی بووری درێژ وهک:

ئه‌ز هاتبووم، ئەم هاتبوون، وان خاربوو، ته‌خاربوو.

د- کاتی بووری درێژتر وهک:

ئه‌ز هاتبووبووم، ئەم هاتبووبوون، وان خاربووبوو، ته‌خاربووبوو.

ه- کاتی بووری خوزی وهک:

هه‌که ئه‌ز هاتبام، هه‌که ئەم هاتباين، هه‌که ئەم بهاتان (بۆتانی).

و- کاتی بووری به‌رچاڤ (استمراری)، وهک:

ئه‌ز دهاتم

ئه‌م دهاتن (دهاتین).

من دخار.

مه دخار (دخارن).

دووهم - دەمی نهو (حازر = موزاریع):

أ- به‌رچاڤ (استمراری)، وهک:

تویی دخۆی.

هونی دچن.

ب- نهو (ئىستا)، وهك:

تو دخۆى

هون دچن

سٲيهم - دهمى پاشى (ئاينده = مستقبل):

ئهم دهمه له زارى كرمانجىي ژورودا دوو جۆره:

أ- موستهقبهلى نزيك، وهك:

ئەزى دى چم.

ئەوى دى خوت.

ئەمى دى خوين (دى خوين).

هونى دى باركهن (دى باركن).

ب- موستهقبهلى دوورتر، وهك:

ئەز دى چم (دى بچم).

ئەو دى خوت (دى بخوت).

ئەم دى خوين (دى بخوين).

٤- له دستوورى زمانى فارسيدا، دانانى ر. ذوالنور (كار) له رووى زهمانهوه

دهكات به دوو بهشهوه:

أ- كارى رابردو (گوزشته) - ئەميش دهكات به پينج بهشهوه:

١- ماضى مطلق، وهك: رۆيى.

٢- ماضى استمرارى، وهك دهروپيى.

٣- ماضى نقلى، وهك: رۆيشتوو.

٤- ماضى بعيد، وهك: رۆيشتبوو.

٥- ماضى التزامى، وهك رۆييبو.

ب- كارى حال و ئاينده: صيغهيهكى تايبهتبي نييه كه حال له ئاينده چودا

بكاتوه، تهنيا به پيى واتاي رسته ديار دهكهوئيت، مهبهس له كارهكه حاله، يا

ئاينده، وهك:

١- چ دهخوینیته وه؟ مه وه لوی دهخوینمه وه.

٢- که ی دهچیت بۆ ههولیر؟ سبه ی دهروم بۆ ههولیر.

تیبینی:

ئه وه دستووره له رووی کاته وه به تایبه تیی باسی ئه مر ناکات، به تیکراییی زه مان دهکات به دوو به شه وه:

آ- ماضی.

ب- مضارع (حال و ئاینده).

له دوای چاو پیداخشاندن به و باسانه ی که له سه ر زه مانی (کار) نووسراوون له کوردیدا، پاش هه ندی لیکۆلینه وه و موناقه شه له لایه ن ئه ندامانی لیژنه وه، وا په سه ند کرا هه ر ئه ندامه بیرورای خوۆی له باره ی (کات) له کاری کوردیدا بنوسیت:

١- مامۆستا هه ژار ده لیت: (فعل) له مه ی کاته وه دوو به شه:

آ- رابردوو (رابراو) وهک: نووسیم.

ب- رانه بوردوو (رانه براو) وهک: ده نووسم.

له زاری کرمانجیی سه روودا فه رق به صیغه بۆ ئیستا و ئاینده هه یه، به لام له شیوه ی کرمانجیی خواروودا صیغه ی جوداواز بۆ حال و مستقبل نییه و ته نیا به وشه ی ده وروبه ری ده رده که ویت وهک:

ئیستا ده چم (حال).

به یانی ده چم (مستقبل).

٢- نووری عه لی ئه مین... ته ئیدی مامۆستا هه ژار دهکات له دابه شکردنی کاتی (کار) هوه واته (کار) دوو ده می هه یه (رابردوو، رانه بوردوو).

٣- مامۆستا مه سهوود ده لیت: کار له سه روشندا ئه م سی جۆره ی خواره وه ی تیدایه:

آ- رابردوو.

ب- له حزه ی ئیستا که.

ج- دوای ئیستا که.

ئەمانە بەزاراوەی ریزمانی باو تا ئیستا پێیان گوتراوە (ماضی، حال، مستقبل).

هەندێ زمان بۆ هەریەکێک لەو زەمانانە صیغەى تایبەتییان تێداوە. دەتوانین بۆئێنە زمانى کوردی بە صیغە ئەو سى زەمانەى تێدا دیار کراوە چونکە لە زاری کرمانجیدا صیغە بۆ هەر سى کات هەیه، کە لەو زارەشدا هەبوو وەک لە هەموو کوردیدا هەبى وایە. بەلام لە زاری کرمانجی خواروودا ئەوەندەى بیستیتیم بۆ دوو کاتی (ئیستا و ئاینده) هەر یەک صیغە هەیه، جودا کردنەوهى (مستقبل) یا لە رستەدا دیار دەکەوێت یاخود بە هۆى بەکارهێنانى وشەى تایبەتییەوه، وەک:

رۆیشتم - دەرۆم (ئیستا دەرۆم، سبەى دەرۆم) یا (کە بوو بە هاوین گەرما دادى).

٤- د. نەسرین فەخرى دەلێت - کار بە پێى زەمان دەکریت بە سى بەشەوه لە زمانى کوردیدا:

أ- رابردوو، وەک: نووسیم.

ب- ئیستا، وەک: دەرۆم.

ج- ئاینده، وەک: دێرۆم.

تەنیا ئەوەندە هەیه لە شێوهى خواروودا کارى ئاینده هەریەک بۆ ئیستا و داهاوو (ئاینده) بەکار دەهێنریت. هەروەها کارى رابردوو دەکریت بە پێنج بەشەوه:

أ- نزیک، وەک نووسیم.

ب- ئیستیمراری، وەک: دەتئووسى.

ج- تام، وەک: نووسیومه (نقیسیه).

د- دوور، وەک: نووسیوووم.

ه- دوورتر، وەک: نووسیووویوم (بیوم)^(١).

(١) د. نەسرین دەلێت: بەکارهێنانى رابردووی دوورتر زۆر کەم بووئەوه، لەوانەشە ئەنجامى دووبارەکردنەوهى کارى یاریدەدەرى (بوونەکە) بیت، کە کرابیت بەیەک لەبەر قورسى.

- پینجهم - کاری له رووی داریشتنهوه (صیغه)
- نووسه رانی کورد بهم جوړه له کار له رووی داریشتنهوه دهوین:
- ۱- ماموستا توفیق وهبی له لاپهړه (۹، ۱۰) ی بهرگی دووه می دستووری زمانی کوردیی چاپی به غادا دهلیت:
- له کوردیدا پینج چیشن صیغه هیه:
- ۱- صیغه ئیخباری.
 - ۲- صیغه ئینشائی.
 - ۳- صیغه ئه مری.
 - ۴- صیغه دوولائی.
 - ۵- صیغه مه سدر.
- هروهها له لاپهړه (۳۷) ی هه مان دستووردا دهلیت:
- ۱- موزاریعی ئیخباری (۴۴۲) - به دانانی ئه داتی سیغه له پیش رهگهوه، وه نووساندنی راناوه لکاوهکان به دواى رهگهوه پیک دیت، وهک:
یهکهم	ئهکهوم	ئهکهوین
دووهم	ئهکهوی	ئهکهون
سییهم	ئهکهویئ	ئهکهون
- ۲- موزاریعی ئینشائی (۴۴۳) - ئه داتی سیغه دهخریته پیش رهگهوه، وه راناوه لکاوهکان دهخرینه دواى رهگهوه، وهک:
بکهوم	بکهوین
بکهوی	بکهون
بکهویئ	بکهون
- هروهها له لاپهړه (۳۸، ۳۹) ی هه مان بهرگدا (بهرگی دووهم)، کاری رابردوی ئیخباری دهکات به چوار بهشهوه:
- ۱- رابردوی رووتی ئیخباری (۴۴۵) - راناوه لکاوهکان دهخریته دواى قهدهوه، وهک:

که‌وتیم	که‌وتین
که‌وتی	که‌وتن
که‌وت	که‌وتن

۲- رابوردووی نات‌ه‌واوی ئی‌خباری (۴۴۶) - ئه‌داتی سیغه ده‌خزیته پتیش رابردووی رووته‌وه، وه‌ک:

ئه‌که‌وتیم	ئه‌که‌وتین
ئه‌که‌وتی	ئه‌که‌وتن
ئه‌که‌وت	ئه‌که‌وتن

۳- رابوردووی لیک‌دراوی ئی‌خباری (۴۴۷) - ده‌می ئیستای ئی‌خباری فی‌علی - بوون - ی یاریده‌ده‌ری لازم ده‌خزیته دوا‌ی دوولایی رابوردووه‌وه، وه‌ک:

که‌وتووم	که‌وتووین
که‌وتووی	که‌وتوون
که‌وتوه	که‌وتوون

۴- رابوردووی دووری ئی‌خباری (۴۴۸) - رابوردووی نات‌ه‌واوی ئی‌خباری فی‌علی «بوون» ی یاریده‌ده‌ری لازم ده‌خزیته دوا‌ی قه‌ده‌وه، وه‌ک:

که‌وتبووم	که‌وتبووین
که‌وتبووی	که‌وتبوون
که‌وتبوو	که‌وتبوون

هه‌روه‌ها له لاپه‌ره (۳۹، ۴۰) ی به‌رگی دووه‌مدا، رابوردووی ئینشائی ده‌کات به سێ به‌شه‌وه:

۱- رابوردووی نات‌ه‌واوی ئینشائی (۴۴۹) - رابوردووی رووتی ئی‌خباری ده‌خزیته مه‌پانی ئه‌داتی سیغه‌وه، وه‌ک:

بکه‌وتمایه	بکه‌وتینایه
بکه‌وتیتایه	بکه‌وتنایه
بکه‌وتایه	بکه‌وتنایه

۲- رابوردووی لیکدراوی ئینشائی (۴۵۰) - ئیستای ئینشائی فیعلی «بوون» یاریده‌دهری لازم ده‌خریته دوا قه‌دهوه، وهک:

که‌وتبم که‌وتبین

که‌وتبی که‌وتبن

که‌وتبئی که‌وتبن

۳- رابوردووی دووری ئینشائی (۴۵۱) - ئەداتی سیغه ده‌خریته، دوا رابوردووی دووری ئیخباریه‌وه، وهک:

که‌وتبوومایه که‌وتبووینایه

که‌وتبووینایه که‌وتبوونایه

که‌وتبووایه که‌وتبوونایه

رایه‌کانی مامۆستا وه‌ه‌بی کۆتاییان هات.

۲- نووری عه‌لی ئەمین ده‌لێت کار له رووی سیغه‌وه دوو جۆره:

۱- سیغه‌ی ئیخباری: له ماضیدا، وهک (که‌وت، که‌وتوو، ده‌که‌وت، که‌وتبوو). له مضارعدا، وهک (ده‌خوینم).

۲- سیغه‌ی ئینشائی: له ماضیدا، وهک (بکه‌وتمایه، که‌وتبم، که‌وتبوومایه، که‌وتبیتم)، له مضارعدا (بنووسم، بنووسه).

۳- د. نه‌سرین ده‌لێت: هه‌روهک (کار) له رووی کاته‌وه ده‌کریت به‌چهند به‌شیکه‌وه دیسان له رووی مفهوم و رواله‌ت و به‌شی تریشه‌وه دابه‌ش ده‌کریت به‌جۆریک سنووریکی ئاشکرا ده‌خاته ئیوان ئەم به‌شانه بۆ نمونه ئەو به‌شه‌ی (نووری عه‌لی ئەمین) ده‌لێت که ئینشائییه به‌ر (مفهوم) ده‌که‌وێت نه‌ک کات.

۴- مامۆستا مه‌سه‌وود مه‌مه‌د ده‌لێت: به‌لای منه‌وه دوا ئیستیقرای ته‌واو له زمانی کوردیدا بۆ ده‌رخستنی ئەو سیغانه‌ی له کاره‌کانیدا هه‌یه چ به‌رنامه‌ی کاک نووری و چ به‌رنامه‌ی د. نه‌سرین بیت هه‌ردووکیان ده‌ست ده‌ده‌ن بۆ دابه‌شکردنی کاری رابردوو له رووی سیغه‌وه، به‌لام به‌مه‌رجی ئیستیقرای ته‌واو، چونکه ئێمه که هه‌موو سیغه‌کانمان دۆزییه‌وه و جۆری به‌کاره‌ینانیانمان دیارخست چ فه‌رقیک نامین له رووی سوود و زه‌ره‌روه له

نیوان ئه‌وه‌دا بَلّین (بکه‌وتمايه) صیغهی ئینشائی کاری رابردوی (که‌وتن)ه ویا خود بَلّین (بکه‌وتمايه) به‌شیکه فیعلی (که‌وتن)ه به پئی مه‌فهوومیک که د. نه‌سیرین ناوی بۆ دابنیت. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ده‌بی بَلّیم هه‌رچه‌ند بشلّین ئه‌م فیعله (بکه‌وتمايه) به‌ر دابه‌شکردن له‌ رووی مه‌فهووم ده‌که‌ویت ناشی له‌بیر خۆمانی ببه‌ینه‌وه‌که فیعله‌که له‌ رووی کاته‌وه نه‌ موزاریعه و نه ئه‌مر، دیسانه‌وه ناشی هه‌بوونی کات له‌ فیعله‌که‌دا پشتگوێ ب‌خه‌ین چونکه کات به‌شیکه فیعله‌که‌یه.

۵- له «ده‌ستووری زمانی فارسی» دانانی ر. ذوالنور (کار) له‌ رووی صیغه‌وه ده‌کات به‌ شه‌ش به‌شه‌وه:

۱- ئیخباری.

۲- التزامی.

۳- امری.

۴- شرطی.

۵- مصدری.

۶- وصفی.

له‌ رووی ئه‌وه‌وه خزمایه‌تیکه میژوویی هه‌یه له‌ نیوان زمانی کوردی و فارسیدا بیری مرؤف بۆ هیندی ده‌روات که‌وا زمانی کوردیش وه‌ک فارسی ئه‌م شه‌ش جوژه صیغه فیعلانه‌ی تیدا هه‌بیت، له‌مه‌ش زیاتر وابووه نووسه‌ری کورد له‌م ریبازه‌وه باسی فیعلی کوردیی کردووه. لیژنه‌ دوا‌ی لیکۆلینه‌وه به‌ پتووستی زانی لیره‌دا ئیشاره بۆ چه‌ند راستیه‌ک بکات:

یه‌که‌م - نابئی له‌ ریزماندا واتایه‌کی تایبه‌تی له‌ فیعلدا بکرپته‌ سه‌ره‌باس تا صیغه‌یه‌کی تایبه‌تی بۆ ئه‌و واتایه‌ په‌یدا نه‌بیت چونکه زۆر جار له‌ ئاخاوتندا یه‌ک صیغه بۆ چه‌ند مه‌به‌ستیک به‌کار دیت ئه‌مه هه‌رگیز ناشی ئه‌م صیغه‌یه دابه‌ش بکات بۆ چه‌ند جوژی، وه هه‌ر جاره به‌ پئی مه‌به‌ستی عینوانیکه تازه‌ی بۆ دابنئی، له‌ فارسیدا بۆ ئه‌م شه‌ش (وجه)ه شه‌ش جوژه دارشتنی سه‌ره‌خۆی تیدایه به‌ نمونه:

له (وجهی مصدری)دا رسته‌ی (باید رفتن، شاید گفتن، نیازم شنیدن) له‌ کتیبه‌که‌دا نووسراوه، له‌ ئاخاوتنی کوردیدا چ صیغه‌ی تایبه‌تی به‌رانبه‌ر ئه‌م

صيغەيە پەيدا نابىت. بۇ دەربىنى واتاي ئەوتۆيى لە زمانى كوردىدا دارىشتنى تر ھەيە كە فيعلەكە تىيدا بەر دابەشكردىكى تر دەكەويت، ھەرودھا بۇ (وھجھى وھسفى) كە لەم نمونانەدا دېنە بەرچاۋ (من و تو نشتە ناھار ميخوريم. من نشتە ناھار ميخورم) صيغەي تايبەتى لە كوردىدا نىيە.

لە ئەنجامى لىكۆلئىنەۋە لەو رايانەي كە لەبارەي (كار) ھوۋە لە رېزمانە كوردىيەكان و بېگانەدا ھاتوونە ناوھوۋە و چوونە بىنج و بناوانى سروشتى زمانى كوردى و ئەو مەبەسانەي كە لە صيغە جودا جوداكانى مازىدا بەدى دەكرىت، لىژنە گەيشت بەم قەناعەتەي خوارەوھ:

كارى رابدوۋ

كارى رابدوۋ لە بنەرتدا بە دوو جۆر دابەش دەكرىت:

۱- رابدوۋى ئىخبارى.

۲- رابدوۋى ئىنشائى.

زمانەكانى بېگانە ھەريەكەيان لە رېبازىكەۋە ئەم دوو جۆرەيان لە يەكدى جودا كوردوۋەتەۋە، ۋە صيغەي تايبەتەيان بۇ بەشەكانى ھەريەك لەو دوو جۆرە داناۋە. لە زمانى كوردىدا ۋەك سەرنج دەرى دەخات، رابدوۋى ئىخبارى و رابدوۋى ئىنشائى ھەريەكەيان چوار جۆرى ھەيە:

جۆرەكانى رابدوۋى ئىخبارى:

۱- رابدوۋى مطلق (رەبەق)^(۱)، ۋەك: رۆيشت.

۲- رابدوۋى استمرارى (بەردەوام)، ۋەك: دەرۆيشت.

۳- رابدوۋى نزيك، ۋەك: رۆيشتوۋە.

۴- رابدوۋى دوور، ۋەك: رۆيشتبوو.

جۆرەكانى رابدوۋى ئىنشائى:

۱- رۆيشتبا.

(۱) ۋشەي (رەبەق) پېشنىيازى مامۇستا مەسعوودە.

۲- برۆیشتبايه (برۆیشتايه).

۴- رۆیشتبى (رۆیشتبیت).

ليژنه جارئ نهيپرژايه سهر دۆزينهوهى ناوى تايبهتى بۆ ههر يهك له صيغهكانى ماضى ئينشائى، بهلام لهو باوهردايه كه پيويستيان به ناوى تايبهتى ههيه، چونكه به سهرنجدانى سهرپيى بير بۆ ئهوه دهروات ههر يهك له ماضى صيغانهى ئينشائى له روى زهمان و دارشتنهوه دهوستتته بهرانبهر يهكيك له صيغهكانى ماضى ئيخبارى؛ ئينشائى بهم جۆرهى خوارهوه بكهونه بهرانبهر يهكتر، وهك:

ئىخبارى	ئينشائى
رۆيشت	رۆيشتبا
دهرۆيشت	برۆيشتبايه (برۆيشتايه)
رۆيشتوو	رۆيشتبى
رۆيشتبوو	رۆيشتبووايه (رۆيشتبووايه)

نموونهى سهرنجدان:

بهر لهوه دهرهت ههبيت بۆ ليدوانى تهفصىلى له چۆنيتى پيوهندي نيوان صيغهكانى ئيخبارى و ئينشائى، وه به پيى داخوازي جتگه تاكه نموونهيهك لهو چوارانه دهديهنه بهر سهرنج.

دهرۆيشت برۆيشتايه

لهم دوو صيغهيه يهكهميان ئامرازى (ده)ى موصارعهتى تيدايه، دووهميان (ب)ى ئهمر و ئينشائى تيدايه، وهك كه دهليين:

دهروا بروا

ئهمه روونى دهكاتوه كه (ب)ى ئامرازى ئينشائى (بروا) ههر خۆيهتى چووته سهر صيغهى (برۆيشتايه)ى ماضى ئينشائى كه دياره (ب)هكه وهستاوته بهرانبهر (ده)ى موصارعهت له صيغهى (دهرۆيشت)ى ماضى ئيخبارى.

لهمهولا له چۆنيتى دارشتنى كارى رابردوو له فيعلى تپهر و تى نهپهردا دهديوين و ههمو جۆرهكانيان يهكه يهكه دهخهينه پيش چاو.

یہ کہم - کاری رابردووی رہبہق (مطلق)

۱- جۆری دروستکردنی کاری رابردووی تیّ نہپہر:

آ- له زاری کرمانجیی سہروودا:

دروستکردنی کاری رابردووی تیّ نہپہر بہم جۆرہیہ:

۱- له چاوگہکہ نوونی چاوگی فریّ دہدریت.

۲- راناوی لکاوی کہسی دہخریتہ سہر.

تیبینی:

بۆ کہسی سیئہمی تاک راناوی لکاو لہم کارہدا دہرناکہویت.

چاوگ رابردووی تیّ نہپہر

ہاتن کہسی سیئہمی تاک (ئہو ہات)

کہسی سیئہمی کۆ (ئہو ہاتن)

کہسی یہکہمی تاک (ئہز ہاتم)

کہسی یہکہمی کۆ (ئہم ہاتین - ہاتن)^(۱)

کہسی دووہمی تاک (تو ہاتی)

کہسی دووہمی کۆ (ہوون ہاتن)

ب- له زاری کرمانجیی خواروودا:

دہستووری دروستکردنی ئەم جۆرہ کارہ له زاری کرمانجیی خواروودا وەک ئەو دہستوورہیہ کہ له زاری کرمانجیی سہروودا بہکار دیت، تہنیا ئەوہندہ ہہیہ له زاری سہروودا راناوی نہلکاو لہگہلّ کاری تیّ نہپہر دا جو دایہ تا راناوی نہلکاو لہگہلّ کاری تیّ نہپہر دا بہلام له زاری خواروودا ئەو جو دایییہ نییہ، ہەر وەک دوایی دیار دہکہویت، له کاتیک نمونہمان ہینایہوہ بۆ دروستکردنی کاری رابردووی تیّ نہپہر.

۲- جۆری دروستکردنی کاری رابردووی تیّ نہپہر:

(۱) زاری بۆتان.

آ- له زاری کرمانجی سهروودا:

دروستکردنی ئەم کاره بهم جوړه دهبیت:

۱- له چاوگهکه نوونه چاوگییهکه دهقرتیت.

۲- راناوی نهلکاوی دهخریتته پیش، وهک:

<u>چاوگ</u>	<u>رابردووی تێپه</u>
گرتن	کهسی سێیهمی تاک (وی گرت، وی گرت)
	کهسی سێیهمی کۆ (وان گرت)
	کهسی یهکهمی تاک (من گرت)
	کهسی یهکهمی کۆ (مه گرت)
	کهسی دووهمی تاک (ته گرت)
	کهسی دووهمی کۆ (وه گرت)

تێبینی:

بۆ کهسی سێیهمی تاک لهم صیغیهدا راناوی نهلکاو بۆ نێر و می له یهکتر جودان. (وی) بۆ نێر و (وی) بۆ می.

ب- له زاری کرمانجی خواروودا:

دروستکردنی ئەم کاره بهم جوړه دهبیت:

۱- نوونی چاوگی له چاوگهکه دهقرتیت.

۲- راناوی لکاوی دهچیتتهسه، وهک:

<u>چاوگ</u>	<u>رابردووی تێپه</u>
کردن	کهسی یهکهمی تاک (کردم)
	کهسی یهکهمی کۆ (کردمان)
	کهسی دووهمی تاک (کردت)
	کهسی دووهمی کۆ (کردتان)

کەسی سێیهمی تاک (کردی)
کەسی سێیهمی کۆ (کردیان)

تێبینی:

لهو نموونانه دهردهکهوێت راناوی لكاو له زاری کرمانجی خواروودا بۆ کاری تێ نهپهڕ و تێپهڕ، هه موویان یهك جۆرنین. زۆرتر دیتمان کەسی سێیهمی تاک له کاری رابردووی تێ نهپهڕدا، راناوی لكاوی نییه، بهلام له تێپهڕدا، وهك لهو نموونانهی دوايي دهرکهوت، (ی) راناوی لكاوه. کەسی یهکهمی تاک راناوی لكاوی له تێپهڕ و تێ نهپهڕدا ناگۆرێت هه (م)ه. راناوی لكاو بۆ کەسانی تر له تێپهڕهوه بۆ تێ نهپهڕ دهگۆرێ به پێی لیستهی خوارهوه:

راناوی لكاو

له کاری تێپهڕدا	له کاری تێ نهپهڕدا	
یان «کردیان»	ن «نووستن»	بۆ کەسی سێیهمی کۆ
مان «کردمان»	ین «نووستین»	بۆ کەسی یهکهمی کۆ
ت «کردت»	ی، یت «نووستی»	بۆ کەسی دووهمی تاک
	«نووستیت»	
تان «کردتان»	ن «نووستن»	بۆ کەسی دووهمی کۆ

وهك روالهت دهري دهخات راناوی لكاو بۆ کەسی دووهمی کۆ و کەسی سێیهمی کۆ پیتی «ن»ه، کهوا به ریکهوت له گهڵ «ن»ی چاوگ یهکدی دهگرنهوه.

۳- نهفی کاری رابردووی رهبهق:

۱- تێ نهپهڕ: له ههردوو زاردا «کرمانجی سهروو و خواروو» ئامرازی (نه)ی نهفی دهخرێته پیش کارهکه، وهك:

نه هات نه هاتن
نه هاتم نه هاتن
نه هاتي نه هاتن

تیبینی:

له کرمانجی ژووودا زاری بۆتانی بۆ کهسی یه کهمی کۆ (نه هاتن) به کار دههینیت له بری (نه هاتین).

۲- تپیه:

أ- له زاری کرمانجیی سهروودا: ئامرازی (نه)ی نهفی دهخریته پیش کارهکه و راناوی نه لکاویش دهخریته پیش ئامرازی نه فییه که وه، وهک:

وی (وی) نه گرت وان نه گرت
من نه گرت مه نه گرت
ته نه گرت وه نه گرت

ب- له زاری کرمانجیی خواروودا: له پیشه وه، ئامرازی (نه)ی نهفی دیت و به دوا ی ئه ودا راناوی لکاو (هی تپیه) ئه نجا کارهکه دیت، وهک:

نه مگرت - نه مانگرت
نه تگرت - نه تانگرت
نه یگرت - نه یانگرت

تیبینی:

له غالبی زاری بلباسیدا (مامهش، مهنگۆر، پیران، سوپسنی، پشدهری، ئاکۆ...) تصریفی کاری رابردوو جۆری تایبهتی خۆی ههیه، کهوا تا رادهیهک جودا ده بیته وه له و نموونانه ی له مه و بهر نووسیمانن. وینهش بۆ ئه مه:

۱- کاری رابردوو ی تپ نه په: هه رچه ند قالبی کارهکه له م زارهدا جوداوازیی نییه له گه ل قالبی فیعلی تیکرای زاری کرمانجیی خواروو، به لام راناوی نه لکاو که ده که ویتته پیش کارهکه له م زارهدا واده بیت ده گۆریت له چا و راناوهکانی زاری کرمانجیی خواروودا، وهک:

ئهو نووست - ئهو (ئهو ان) نووستن

ئەمە نووستىم - ئەمە نووستىن
ئەتۆ نووستى - ئەو نووستىن
بۆ نەفېش وەك زارى كرمانجىيى خواروو ئامرازى (نە) دەچىتە پېش كارەكەو،
وەك:

ئەو نەنووست - ئەو (ئەوان) نەنووستىن
۲- كارى رابردووى تېپەي:
لەم كارەدا دوو جۆرە تصريف ھەيە يەككىيان ئاسايى، ئەوى تريان بۆ واتايەكى
تايبەتى. نمونەكانى ژىرەو، ھەردوو جۆرەكە دەردەخەن.
ئەو گرتى - ئەوى گرت (ئەو گرتيان - ئەوان گرت)
ئەمەن گرت - ئەمەن گرت (ئەمە گرتن - ئەمەن گرت)
ئەتۆ گرتت - ئەتۆت گرت (ئەو گرتو - ئەو وەو گرت)
لە نەفېدا ئەم صىغانە بەم جۆرە دەگۆردىن، وەك:
ئەو نەيگرت - ئەوى نەگرت (ئەو نەيانگرت - ئەوان نەگرت)
ئەمەن نەمگرت - ئەمەن نەگرت (ئەمە نەنگرت - ئەمەن نەگرت)
ئەتۆ نەت گرت - ئەتۆت نەگرت (ئەو نەوگرت - ئەو وەو نەگرت)
بۆ ديارخستنى جودايىيى نىوان واتاي صىغەكان ئەم رستانەي خواروو بوون بە
نمونە:

ئەمەن گرت، ئەتۆت خوارد
ئەوى بەستەو، ئەمەن كوشت
ئەتۆ كرىت، ئەوان دەبەر كرد

دووھم - كارى رابردووى ئىستيمرارى (بەردەوام)

۱- جۆرى دروستکردنى تى نەپەي:
آ- لە زارى كرمانجىيى سەرودا: ئىشارەتى موزارەعت (د) دەخريته پېش كارى
تى نەپەي رەبەقەو (مطلق)، ھەركارەش راناوى نەلكاوى خۆي بە پېشدا
دېت، وەك:

ئەز دەھاتم ئەم دەھاتین (ئەم دەھاتن - لە زاری بۆتان)

تو دەھاتی ھوون دەھاتن

ئەو دەھات ئەو دەھاتن

ئامرازی (نە)ی نەفیش لە صیغەى نەفیدا دەخریتە پیش ھەرفى
موضارەعەتەکەو، وەک:

ئەز نەدھاتم - ئەم نەدھاتین

ب- لە زاری کرمانجی خواروودا: ئیشارەتى موضارەعەت (دە) دەخریتە پیش
کاری تى نەپەرى رەبەقەو، وەک:

دەھاتم دەھاتین

دەھاتی دەھاتن

دەھات دەھاتن

بۆ نەفى، ئامرازی (نە) دەخریتە پیش صیغەى سەرھو، وەک:

نەدھاتم نەدھاتین

۲- جۆرى دروستکردنى تىپەر:

آ- لە زاری کرمانجی سەرودا: ئیشارەتى موضارەعەت (دە) دەخریتە پیش
رابردووی (رەبەق)ی تىپەر، راناوی نەلکاوی ھەرکارەش لەپیش کارەکەو، دیت،
وەک:

من دگرت مە دگرت

تە دگرت وە دگرت

وی، وى دگرت وان دگرت

لە حالى نەفیشدا ئامرازی (نە)ی نەفى دەخریتە پیش ھەرفى موضارەعەتەو
وەک:

من نەدگرت مە نەدگرت

ب- لە زاری کرمانجی خواروودا: لە پیشەو ئیشارەتى موضارەعەت (دە) دیت، بە
دواى ئەودا راناوی لکاو، ئەنجا کارەکە دیت، وەک لەم نمونانەدا دەردەکەو دیت:

دهمگرت دهمانگرت

دهتگرت دهتانگرت

دهیگرت دهیانگرت

له حالی نه فیشدا راناوی لکاو دیته پاش ئامرازی نه فی (نه)، ئهوجا ئیشاره تی
موضارعهت و کارهکه دین، وهک:

نهمدهگرت نهماندهگرت

نهیدهگرت نهیاندهگرت

سپیهم - کاری رابردوی نزیک

۱- جوړی دروستکردنی تی نه په ی:

آ- له زاری کرمانجی سهرودا: له پیشه وه راناوی نه لکاو دیت به دوا ی ئه ودا
صیغه ی ناوی کارا (فاعل) ئه نجا راناوی لکاو، به و جوړه ی له و نمونانه ی
خواره ودا دهرده که ویت:

ئهنه نفستیمه ئهم نفستینه

تو نفستی ئه و نفستینه بو تان

ئهنه نفستییه ئه و نفستینه

له زاری بادیناندا ئهم صیغه یه دارشتنی جو دایه له هی بو تان به پیی ئهم
نمونانه ی خواره وه:

ئهنی نفستیم ئهمیت نفستین

تویی نفستی هونیت نفستین

ئهنی نفستی ئه ویت نفستین

بو نه فی، ئامرازی (نه) ی نه فی دیته پیش کاره که وه، وهک:

ئهنه نفستیمه ئهم نه نفستینه

ب- له زاری کرمانجی خواروودا: له پیشه وه صیغه ی ناوی کارا (فاعل) ی کاره که
و به دوا ئه ودا راناوی لکاو دیت، وهک:

نووستووم نووستوین

نووستووی (ت) نووستون
نووستوه نووستون

[روونکردنهوه:

ئهم يهك بوونهی راناوی كهسی دووهمی كۆ و كهسی سییهمی كۆ
بۆ كاری تۆ نهپهړ دیاردییکه له هه موو صیغهکاندا ده دیتریت و
دهستووریکی گشتیه له زمانی كوردی نهك هه ر له م صیغهیه دا .

دهمراستی لیژنه]

تیبینی یه كه م:

چونكه صیغه ی كۆی دووه م و سییه م وهك یه كترن، به راناوی نهلكاو كه
له پشه وه بیت له یه كتر جودا ده كرتنه وه، یا خود به پتی راگه یاندنی چیگه ئه و
جوداوازییه ده كرت، ده بیت بلین:

ئیه نووستون ئه وان نووستون

تیبینی دووه م:

ساغکردنه وه ی حه قیقه تی ئه م زیادیه ی كه به دوا صیغه ی تاکی سییه م دا دیت
(نووستوه)، پتویست به لیکۆلینه وه دهكات. به لای هه ندی زمانزانه وه ئه م زیادیه
فیعلی مساعده كه له ئینگلیزی پتی دهوتریت (فیرب تو بی «verb to be»).

له پزمانی فارسیشدا ده لیت ئه مه كورتكراوه ی (ئه ست) ی خه به رییه .

مامۆستا مه سهوود ده لیت سه رنج ده ری ده خات له كوردیدا بۆ دروستکردنی
(ئیسناد و ئیخبار) له رسته ی ئیسمیدا راناوی كاری تۆ نهپهړ دیت، ئه م
لیسته یه ی خواره وه مه به ست روون دهكات ه وه:

<u>رسته ی ئیسمی</u>	<u>راناوی لكاو</u>	<u>كاری تۆ نهپهړ</u>
من كوردم	م	نوستم
ئیمه كوردین	ین	نوستین
تۆ كوردیت	یت	نوستیت

نوستان	ن	ئۆوه كوردن
نوست	...	ئۆو كورده
نوستان	ن	ئۆوان كوردن

له مه وه دهرده كه ویت كه سی سی تاکی سییه م له کاری رابردووی تی نه په ردا راناوی لكاوی دیار كراوی نییه تاكو بۆ پیکهینانی ئیخبار له رستهی ئیسمیدا به كار بییت، له بهر ئۆوه سه لیهی كوردی بۆ پیکهینانی واتای ئیخبار له سه رچاوهیه كه وه كه ئیستا نازانم چیه ئۆم زیادیهی هیناوه وهك راناوی لكاو بۆ كه سی سییه می تاك. به لامه وه ئه گهر ئۆمه ی نه هینایه شتیکی تری ده هینا كه (ئیخبار) رابگه نییت و رستهی ئیسمی پی ته واو بكات. ئه نجا لیکدانه وه م ئۆمه یه: زیادی دوا ی رستهی ئیسمی بۆ كه سی سییه می تاك راناوی لكاوه وهك هی كه سانی تر.

بیتینه وه بۆ صیغه ی كه سی سییه می تاك له رابردووی نزیكدا، وهك دیارده ئۆم صیغه یه رواله تی وهك صیغه ی ناوی كارا (فاعل) وایه، واته وینه ی رسته كه له وینه ی رسته ی ئیسمی دهكات. ئه نجا هه روهك رسته ی ئیسمی بۆ كه سی سییه می تاك ئۆم زیادیهی تیدا به كار دیت، کاری رابردووی نزیكیش بۆ كه سی سییه می تاك كه له رواله تدا وهك رسته ی ئیسمی وایه ده بییت هه مان زیاده ی بۆ به كار بییت: كه گوتت: (ئۆو نوستوو) وهك ئۆوه یه گوتییتت (ئۆو شوان) هه ردوو رسته (ئیخبار) و ئیسناد) یان تیدا پهیدا نابیتت ئه گهر زیادیهی كه ی راناوی لكاوی كه سی سییه می (ه) نه چیتته دوا یانه وه و نه گوتییت:

ئۆو نوستوو

ئۆو شوانه

نووری عه لی ئۆمین ده لیت: رسته له زمانی كوردیدا به بی (كار) دروست نابیت، وهك:

من نوستووم

من كوردم

له رسته ی به كه مدا وشه ی (نوستوو) كاره كه یه و ئیسنادی پیک هیناوه، به لام له رسته ی دووه مدا كاره كه سواوه و دیار نییه، راناوی (م) ئۆرکی ئۆو ده بییت، واته بۆته كارا بۆ كاریکی سواو كه ره گه كه ی له صیغه ی كه سی سییه مدا

به‌ده‌رده‌که‌وئیت، وه‌ک:

ئو کورده

به‌لام له صیغه‌ی که‌سی سێیه‌می رسته‌ی فیعلیدا ئه‌وه‌ی پێ ناوئیت چونکه کاره‌که خۆی له توانایدا هه‌یه ئیسنادیک پیک به‌ئینت به‌بێ یاریده ئه‌نجا له‌به‌ر ئه‌وه من (ه) به کاریک یاریده‌ده‌ر داده‌نیم له صیغه‌ی که‌سی سێیه‌می تاکدا نه‌ک راناو وه‌ک مامۆستا مسعوود ده‌لێت.

مامۆستا مه‌سعوود ده‌لێ: وا دیاره مامۆستا نووریش دان به‌وه‌دا دینتیت له‌م رستانه‌دا (کوردم، کوردیت، کوردین) کاری ئاشکرا نییه. سوانی کاره‌که، ئه‌گه‌ر سوابیت، ئه‌و حه‌قیقه‌ته ناگۆرێت که له رواله‌تی ئیستا که‌یاباندا کار وجودی نییه، که‌واته چۆن ده‌توانین بلێین رسته له زمانی کوردیدا به‌بێ (کار) په‌یدا نابیت له‌ حالیکدا ده‌لێین کاری رسته‌ی (من کوردم) سواوه ناشزانین ئه‌وه‌ی سواوه چیه.

بۆ نه‌فیش ئامرازی (نه‌ی نه‌فی دێته پێش کاره‌که‌وه، وه‌ک:

من نه‌نوستوم	ئیمه نه‌نوستوین
تۆ نه‌نوستویی (ت)	ئێوه نه‌نوستوون
ئهو نه‌نوستوو	ئه‌وان نه‌نوستوون

۲- جۆری دروستکردنی تێپه‌ر:

آ- له زاری کرمانجی سه‌روودا: له‌پێشه‌وه راناوی نه‌لکاو دیت، به‌ دوا‌ی ئه‌ودا دارشتنیکێ کار بۆ ئه‌م صیغه‌یه دیت که له نمونه‌دا به‌ دیار ده‌که‌وئیت، ئه‌نجا هه‌ره‌که‌ی (ه) دیت که ده‌مه‌ته‌قیی له‌سه‌ره ئایا سه‌روشته‌که‌ی چیه؟ ئاخۆ راناوی که‌سی سێیه‌می تاکه یا (فئیرب تو بی verb to be) که‌سی سێیه‌می تاکه یاخود احتمالیک هه‌یه که ئه‌مه هه‌ر ته‌کمیله‌ی ئه‌م صیغه‌یه‌یه.

نموونه‌ی تێپه‌ر:

من گرتیه	مه گرتیه
ته گرتیه	وه‌گرتیه
وی، وئ گرتیه	وان گرتیه

له‌ حالیکدا به‌رکار له‌م صیغه‌یه‌دا کۆ بیت به‌م جۆره راناوه‌که‌ی ده‌رده‌که‌وئیت.

من گرتینه مه گرتینه

بۆ نهفی، نامرازی (نه) دیتته نیوان راناوی نه لکاو و کارهکه وه و دهگوتریت:

من گرتیه من نهگرتینه

ب- له زاری کرمانجیی خواروودا: راناوی لکاو دهشیت به دیار که ویت یان نه که ویت به دوا ئه ودا دارشتنی تاییه تیی ئه م صیغه یه دیت، ئه نجا راناوی لکاو، پاش ئه و بزوینی (ه) دیت که جیی ده مه ته قییه و له مه و بهر گوتمان و روونمان کرده وه. نمونه:

من گرتومه ئیمه گرتوومانه

تۆ گرتوته ئیوه گرتووتانه

ئه و گرتوویه ئه وان گرتوویانه

تیبینی یه که م:

له لایه ن ئه و رایه ی که حه ره که ی (ه) به راناو داده نیت... کاتیک که مفعول راناوی جمع بوو یا تاکی مخاطب وه یا قسه که ر بوو راناوه که له جیی ئه م بزوینه درده که ویت، دهگوتریت:

گرتوومن - گرتوویانن - گرتوومت - هتد... له مه دا درده که ویت ئه م بزوینه (ه) ئه ویش راناوه بۆ که سی سییه می تاک، چونکه له شیوه ی خواروودا هه ر له و حاله دا درده که ویت، که مفعوله که تاکی سییه م بیت، وهک: گرتومه، دیتوومه.

تیبینی دووهم:

وا ده بیت ئه م صیغه یه به م جۆره ی خواره وه به کار ده هینریت، وهک:

گرتووه تم - گرتووه تمان

گرتووه تت - گرتووه تتان

گرتووه تی - گرتووه تیان

له زاری بلباسه تیدا، ئه م صیغه یه ش شیوه ی تاییه تیی خۆی هه یه، وهک:

گرتوومه گرتوونه

گرتووته گرتووه

گرتوویه گرتوویانه

دهشگوتریت:

ئەمنم گرتووه ئەمەن گرتووه
ئەتۆت گرتووه ئەوہو گرتووه
ئەوی گرتووه ئەوان گرتووه

ئەم صیغەیی بلباسەتی وەک، لە پیشەوہ جاریکی تر روون کرایەوہ لە حالی تایبەتی خۆیدا بەکار دیت.

لە حالەتی نەفیدا ئامرازی (نە) لە پیشەوہ دیت، بەدوا ئەودا راناوی لکاوی فاعل دیت و بەدوا ئەودا دارشتنی تایبەتی صیغەیی کارەکە، وەک:

من نەمدیوہ ئیمە نەماندیوہ
تۆ نەتدیوہ ئیوہ نەتاندیوہ
ئەو نەیدیوہ ئەوان نەیاندیوہ

چوارەم - کاری رابردووی دور

۱- جۆری دروستکردنی تی نەپەر:

آ- لە زاری کرمانجیی سەرودا: لە پیشەوہ راناوی نەلکاو، بە دوا ئەودا صیغەیی رابردووی رەبەق (مطلق)ی تاکی سێیەم، ئەنجا کاری (بوو) لە صیغەیی رابردووی رەبەق (مطلق) لەگەڵ راناوی لکاوی خۆیدا، وەک:

ئەز نەنەستبووم ئەم نەنەستبوون (ئەم نەنەستبوون - بادینانی)
تو نەنەستبووی ھوون نەنەستبوون
ئەو نەنەستبوو ئەو نەنەستبوون

لە نەفیشدا ئامرازی (نە)ی نەفی دەخریتە پیش کارەکەوہ، وەک:

ئەز نەنەستبووم ئەم نەنەستبوون

ب- لە زاری کرمانجیی خوارودا: لە پیشەوہ راناوی نەلکاو دیت (دەشتوانریت چاوی لی بیۆشریت) بە دوا ئەودا صیغەیی رابردووی رەبەق (مطلق)ی تاکی سێیەم، ئەنجا کاری (بوو) لە صیغەیی رابردووی رەبەق لەگەڵ راناوی لکاوی خۆیدا، وەک:

من نوستبووم ئىمە نوستبووين
 تۆ نوستبووى ئىو نوستبوون
 ئەو نوستبوو ئەوان نوستبوون

بۇ نەفەش ئامرازی (نە) نەفى دەخرىتە پېش كارى يەكەم، كە كارى بنجىيە،
 وەك:

من نوستبووم - ئىمە نوستبووين

۲- جۆرى دروستکردنى تېپەر:

آ- لە زارى کرمانجى سەرودا:

لە پېشەو راناوی نەلکاو تېپەر، بە دوا ئەودا قەدى کار، ئەنجا صیغە
 رەبەقى رابردووی کارى (بوون) دیت، وەك:

من دیتبوو مە دیتبوو
 تە دیتبوو وە دیتبوو
 وى (وئ) دیتبوو وان دیتبوو

ب- لە زارى کرمانجى خوارودا:

دەشیت لە پېشەو راناوی نەلکاو بیت بیان نەیت، ئەنجا قەدى کار، بە دوا ئەودا
 صیغە رەبەقى رابردووی کارى (بوون)، لەگەل راناوی لکاو تېپەر دیت، وەك:

دیتبووم دیتبوومان
 دیتبووت دیتبووتان
 دیتبووی دیتبووتان

جۆرەکانى کارى رابردووی ئىنشائى

لیژنە لەمەو بەر لە رابردووی ئىخبارى و جۆرەکانى و چۆنیتى داریشتنى و
 نەفییان لە تېپەر و تى نەپەردا دوا، ئەوا لەمەولاش لە رابردووی ئىنشائى و
 جۆرەکانى دەدوین (جاری بۆ دۆزینەوئى زاراوئى مونسب بۆ هەر جۆرێک لە
 جۆرەکانى رابردووی ئىنشائى لیژنە ئەو دەرفەتەى نەبوو تىیدا خەریک بیت، بۆیە
 ئەم کارەى بۆ کاتیکى تر تەرک کرد).

[روونکردنه‌وه:

ئەم تەرزە دوا خستنه‌ی هەندئ کارى ئەوتۆ که خەریکبوونی به زیاده‌وه‌ی ده‌ویست، له‌وه‌وه‌ی بوو که لیژنه‌ وای چاوه‌روان ده‌کرد دواى ته‌واوبوونی هەموو لیكۆلینه‌وه‌کانی، به‌ره‌مه‌که‌ی بخ‌ریته به‌ر چاوانه‌وه؛ به‌ئومید بوو له‌و ماوه‌یه‌دا که‌م و کورتییه‌ک هەبیت بیان‌ب‌یت. به‌لام خ‌یرا‌کردن له‌ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ ماوه‌ی پوخته‌کردن و چا‌و‌پ‌یدا‌گیرانه‌وه‌ی له‌ ده‌ست لیژنه‌ ده‌ره‌ینا، بۆ‌یه‌یه له‌ هەندئ جی‌گه‌دا لیكۆلینه‌وه‌کان به‌ ناته‌واوی ما‌ونه‌ته‌وه.

ده‌م‌راستی لیژنه‌]

یه‌که‌م - ئەو صیغه‌ ئینشائیه‌ی که ده‌ه‌ست‌یت‌ه به‌رانبه‌ر راب‌ردووی ئیخ‌باری ره‌به‌ق (مطلق).

١- جو‌ری دروست‌کردنی راب‌ردووی ئینشائیی ره‌به‌قی تئ‌ نه‌په‌ر:

آ- له‌ زاری کرمانجیی سه‌روودا: له‌ پ‌یشه‌وه‌ راناوی نه‌لکاوی کارى تئ‌ نه‌په‌ر دئ‌، به‌ دوا‌ئ‌وه‌دا صیغه‌ی راب‌ردووی ره‌به‌ق (مطلق) دئ‌، ئەنجا صیغه‌په‌کی تایه‌یه‌تی دا‌رژاو له‌ کارى (بوون) دئ‌، که‌ بۆ ده‌رب‌رینی واتای ئەو تەرزە راب‌ردووه‌ دروست کراوه، به‌ پ‌ی‌ خ‌شته‌ی خواره‌وه‌ له‌گه‌ڵ راناوی لکاوی پ‌ی‌وستی صیغه‌که‌، وه‌ک:

ئەز نه‌ستبام	ئەم نه‌ستبان - نه‌ستباين (بادینانی)
تو نه‌ستباي	هوون نه‌ستبان
ئەو نه‌ستبا	ئەم نه‌ستبان

له‌ حا‌لی نه‌فیشدا ئامرازی (نه‌)ی نه‌فی ده‌خ‌ریته‌ پ‌یش کاره‌که‌وه‌ و ده‌ب‌یت‌ه:

ئەز نه‌ستبام	ئەم نه‌ستبان
--------------	--------------

ب- له‌ زاری کرمانجیی خواروودا: ل‌یره‌دا لیژنه‌ سه‌رله‌نوئ‌ که‌وته‌وه‌ مونا‌قه‌شه‌ی بنج و بناوانی دا‌رشته‌ی ئەو صیغانه‌ سه‌رنج‌یک‌یشی گ‌رت‌ه هەندئ جو‌دا‌وازی که‌ هه‌یه‌ له‌ نیوانی زاری سل‌یمانی و زا‌ره‌کانی تری کرمانجیی خواروو، ئەم ده‌مه‌ته‌قییه‌ هەموو کاتی کۆبو‌ونه‌وه‌ی خایاند.

مامۆستا مەسعود بە پیتی لیکدانەوه و بەرواردی خۆی لەولایەنی بەرانبەر
یەکتربوونی صیغەکانی ئیخباری لەگەڵ صیغەکانی ئینشائی ئەم میسالانە
خوارەوی هینایەوه، کە هەرچارە صیغەیهکی ئینشائی وەرانی صیغەیهکی
ئیخباری بەرانبەر خۆی دەداتەوه.

یەکتیک دەلیت: تۆ گۆشتهکەت خواردوو.

ئەوی تر دەلیت: ئەگەر خواردبیتم خوا بمگریت.

یەکتیک دەلیت: لیت گەرابان گۆشتهکەت دەخوارد.

ئەوی تر دەلیت: ئەگەر بمخواردبایە دەمتوانی.

یەکتیک دەلیت: تۆ بەر لە هاتنم گۆشتهکەت خواردبوو.

ئەوی تر دەلیت: ئەگەر خواردبووبام لێوم چەور دەبوو.

وهک من تۆ بگەم لە بنەرەتدا ئەم صیغانە بەم جۆرە یەکتەر عەکس دەکەونەوه.
کە ئەمە دەلیلی هەندەیه هەر صیغەیهک لە ئیخباریدا صیغەیهکی تاییبەتی
بەرانبەر هەیه لە ئینشائیدا، یاخود زەمانی صیغەیهکی ئیخباری لە یەکی لە
صیغەکانی ئینشائی دیار دەکەوێت، بەلام ئیمکان هەیه بگوتریت بە هۆی ئەوهوه
کە پێزمانی کوردی لە زوویەکهوه تۆمار نەکراوه و سەبارەت بە وردەکارییهک کە
لەو صیغانە و زەمانەکانیاندا بەکار هینراوه بە مروری کات لە وتووێژدا وادەبیت
تیکەڵ پیکەڵی لە نێوانیاندا پەیدا دەبیت. ئەرکی زمانەوانیش ئەوهیه لە حالی
وهادا تیکەڵ پیکەڵی نەهێڵی و هەلە راست بکاتەوه. [قسەکانی مەسعود
محەمەد لێرەدا کۆتاییان هات].

دروستکردنی رابردووی ئینشائی لە کرمانجیی خواروودا بەم جۆرە دەبیت:

لە پێشەوه رابردووی رەبەق (مطلق) دێ، ئەنجا صیغە تاییبەتی راگەیانندی

(انشاء و تمنی) کاری (بوون) لەگەڵ راناوی لکاوی کەسەکه دێ، وهک:

رۆیشتبام رۆیشتباين

رۆیشتبايت رۆیشتبان

رۆیشتبا رۆیشتبان

بۆ نەفیش ئامرازی (نە)ی دێتە پێشی و دەگوتریت:

نە رۆیشتبام نە رۆیشتباين

تیبینی:

ناوچهی سلیمانی ئەم صیغەیه بەکار ناهێن.

۲- جۆری دروستکردنی رابردویی ئینشائی رەبەقی تێپەر:

آ- لە زاری کرمانجیی سهروودا: لە پیشهوه راناوی نه لکاووی کاری تێپەر، به دوا ئەودا قەدی کار (که بریتییه لهو هیندهی دواي قرتاندنی نونی چاوگی دەمێنێتهوه) دێ، به دواي قەدا صیغەي راگەیانندی (انشاء و تمنی) له کاری (بوون) دێ، وهک:

من گرتبا مه گرتبا

ته گرتبا وه گرتبا

وی، وئ، گرتبا وان گرتبا

بۆ نهفیش ئامرازی (نه)ی نهفی دهخړیته پێش کارهکه وه و دهگوتریت:

من نه گرتبا مه نه گرتبا

ب- لە زاری کرمانجیی خواروودا: لە پیشهوه قەدی کارهکه، ئەنجا صیغەي تایبەتی (انشاء و تمنی) کاری (بوون) له گەڵ راناوی لکاووی تێپەر دێ، وهک:

من گرتبام ئیمه گرتبامان

تۆ گرتبات ئیوه گرتباتان

ئەو گرتبای ئەوان گرتبایان

بۆ نهفیش ئامرازی (نه)ی نهفی له پیشهوه دێ، به دواي ئەودا راناوی لکاو، ئەنجا قەدی کارهکه و صیغەي (انشاء و تمنی) کاری (بوون) دێ، وهک:

نه مگرتبا نه مانگرتبا

نه تگرتبا نه تانگرتبا

تیبینی:

ناوچهی سلیمانی ئەم صیغەیه بەکار ناهێن.

دووهم - ئەو صیغەي ئینشائییهی که دههستیتته به رانبهری رابردویی بهردهوامی

ئىخبارى:

۱- جۆرى دروستکردنى رابدووى ئىنشائى بەرانبەر رابدووى بەردەوامى تى
نەپەر:

آ- لە زارى كرمانجى سەرودا: لە پيشەوہ راناوى نەلکاوى كارى تى نەپەر دى،
بە دواى ئامرازى (ب) دى، ئەنجا قەدى كارەكە، دوا ئەو صيغەى تايبەتتى
كارى (بوون) دى، وەك:

ئەز بنقستبام ئەم بنقستبام
تۆ بنقستباي هوون بنقستبان
ئەو بنقستبا ئەو بنقستبان

بۆ نەفیش ئامرازى (نە)ى نەفى دەخريتە جى ئامرازى (ب)، وەك:

ئەز نەنقستبام ئەم نەنقستبان

ب- لە زارى كرمانجى خوارودا: لەم زارەدا بۆ ئەم صيغەى لە وینەيەك زياتر
هەيە، وەك:

بنوستبام

بنوستبامايە

بنوستمايە

مامۆستا مەسعوود دەلێت: بەلای منەوہ شیوہى يەكەم (بنوستبام) رەسەنە،
چونكە هەموو ماكەكانى صيغەكەى تیدا مەوجودە، وەك پیتی (ب)ى ئىنشائى،
قەدى كارى (نووستن)، صيغەى تايبەتتى «تمنى و انشاء»ى كارى (بوون) لەگەڵ
راناوى لكاو. شیوہى دووہم (بنوستبامايە) زيادىكى هاتووتە سەر بۆ مەبەستىك
كە دەبیت لە ئەسلەكەى بکۆلریتەوہ، ئايا بۆ ئارايشتە يا ئاواتە يا شتىكى ترە.

شیوہى سێيەم (بنوستمايە) كە تايبەتتى سلیمانىيە، صيغەى ئىنشائى كارى
(بوون) كە گوتمان (با)يە سەرلەبەرى قرتاوە.

۲- جۆرى دروستکردنى رابدووى ئىنشائى بەرانبەر رابدووى بەردەوامى تىپەر:
آ- لە زارى كرمانجى سەرودا: لە پيشەوہ راناوى جوداى كارى تىپەر دى، ئەنجا

ئامرازی (ب) ی ئینشائی (ئیزن، ئمر، روخسەت) ئەوجا قەدی صیغە ی کاری رابردوو، بە دوای ئەودا صیغە تاییبەتییه کە ی کاری (بوون) دئی، وەک:

من بکریا مه بکریا
ته بکریا وه بکریا
وی، وی بکریا وان بکریا

بۆ نەفیش ئامرازی (نە) ی نەفی دیتە جی ی ئامرازی (ب) ی ئینشائی و دەبیتە:
من نەکریا مه نەکریا

ب- لە زاری کرمانجیی خواروودا: لەم زارەدا ئەم صیغە ی سۆ جۆری هەیه:

۱- ئامرازی (ب) ی ئینشائی لە پیشەو، ئەنجا راناوی لکاوی کاری تییە، ئەنجا قەدی کارەکە، بە دوای ئەودا صیغە تاییبەتییه کاری (بوون)، وەک:

بمکردبا بمانکردبا
بتکردبا بتانکردبا
بیکردبا بیانکردبا

۲- صیغە ی پیشوو وەک خۆی دیتەو و (ایە) ی دەخریتەسەر، بە لام چونکە صیغە کە کۆتایی بە پیتی (۱) هاتوو، پیتی (۱) ی دووهم لە (ایە) قرتاوه، بووئە:

بمکردبایە بمانکردبایە

۳- لە زاری ناوچە ی سلیمانی صیغە تاییبەتییه کاری بوونی (با) دەقرتیت و دەبیتە:

بمکردبایە بمانکردبایە

بۆ نەفیش ئامرازی (نە) دیتە جی ی ئامرازی (ب) ی ئینشائی، وەک:

نەمکردبا نەمانکردبا

تییینی:

وا دەردەکەوئیت سەلیقە ی کوردی تۆ گەیشتوووە سروشتی (ب) کە داخوازی بوون و کردن دەکات کۆ نابیتەو لە گەڵ ئامرازی (نە) ی نەفی، کە نەبوون و نەکردن رادەگەیه نیت، بۆیه لە هیچ صیغە یە کدا ئەم دوو ئامرازە کۆ نابنەو، واتە کە نەفی هات (ب) دەقرتیت.

سییه- ئەو صیغه ئینشائییهی که دهوستیته بهرانبهه رابردوی نزیکه
ئێخباری:

۱- چۆری دروستکردنی رابردوی ئینشائی بهرانبهه نزیکه ئێخباری تێ نهپهه:
آ- له زاری کرمانجی سهروودا: له پیشهوه راناوی جودای کاری تێ نهپهه، ئهجا
قهدی کارهکه، لهپاشاندا صیغه تاییهتی کاری (بوون) به راناوی لکاوهوه،
وهک:

ئهنه نفستیم	ئهنه نفستین (ئهنه نفستین - بادینانی)
تو نفستی	هوون نفستین
ئهنه نفستیت	ئهنه نفستین

بۆ نهفیش ئامرازی (ئه)ی نهفی به دوا راناوی جودادا دیتته پیش کارهکه و
دهبیتته:

ئهنه نفستیم ئهنه نفستین
ب- له زاری کرمانجی خواروودا: له پیشهوه قهدی کارهکه، ئهجا کاری تاییهتی
(بوون) به راناوی لکاوی کاری تێ نهپههوه، وهک:

نوستیم	نوستین
نوستی	نوستین
نوستیت	نوستین

بۆ نهفیش ئامرازی (ئه)ی نهفی دهخریتته پیش صیغهکه، وهک:
نه نوستیم نه نوستین

۲- چۆری دروستکردنی رابردوی ئینشائی بهرانبهه نزیکه ئێخباری تێپهه:
آ- له زاری کرمانجی سهروودا: له پیشهوه راناوی جودای کاری تێپهه، به دوا
ئهدا قهدی کار، ئهجا صیغه تاییهتی (بوون) دێ، وهک:

من گرتیم	مهگرتیم
ته گرتیم	وهگرتیم
وی، وی گرتیم	وانگرتیم

دهشیت کۆتاییی صیغه که (بیت) یاخودت (بیتن) بیت له بری (بت)، کاره کهش بهم چۆره بیت:

من گرتبیت من گرتبیتن
مه گرتبیت مه گرتبیتن

بۆ نهفیش ئامرازی (نه)ی نهفی به دوا راناودا دیتته پیش صیغه که و دهبیتته:

من نهگرتبت من نهگرتبیت من نهگرتبیتن

ب- له زاری کرمانجیی خواروودا: له پیشهوه قهدی کار ئهوجا صیغه ی تایبه تیی کاری (بوون) به راناوی لکاوی کاری تپیه رهوه دیت، به لام له وینه یه ک زیاتر بۆ ئه م صیغه یه به کار دیت:

شپوهی یه کهم: قهدی کار + صیغه ی تایبه تیی کاری (بوون) له گه ل راناوی کاری تپیه ر، وهک:

گرتم گرتمان
گرتبت گرتبتان
گرتبی گرتبیان

شپوهی دوهم - قهدی کار + صیغه یه کی درپژتری کاری (بوون) له صیغه ی شپوهی یه کهم + راناوی لکاوی کاری تپیه ر، وهک:

گرتیتم گرتیتمان
گرتیبتن گرتیبتتان
گرتیبتی گرتیبتیان

بۆ نهفی له ههردوو صیغه دا ئامرازی (نه)ی نهفی له پیشهوه دیت، به دوا ئه دوا راناوی لکاو، ئهوجا قهدی کار، به دوا ئه ویشدا صیغه ی تایبه تیی کاری (بوون) دیت، وهک:

نه مگرتبی نه مانگرتبی

[روونکردنه وه:

ئهم صغه یه بۆ هه موو که سه کان سی چۆری هه یه: نه مگرتبی، نه مگرتبیت، نه مگرتبیتن - نه یانگرتبی، نه یانگرتبیت،

نه يانگرتيټن... هټاد.

دهمراستي ليژنه]

چارهم- دروستکردني صيغهي ټينشائوي رابردوو که دهکوهټته به رانبه ر
رابردوي دووري خه به ري:

۱- جوړي دروستکردني رابردوي ټينشائوي به رانبه دوور خه به ري تي نه په ري:

آ- له زاري کرمانجبي سه روودا: له پيشه وه راناوي جوداي کاري تي نه په ري دي، به
دوا نه ودا صيغهي رابردوي ټينشائوي کاري (بوون) بو کهي سييه مي تاک،
دوا جار صيغهي تايه تي ټينشائوي کاري (بوون) له گهل راناوي لکاو، وهک:

نه ز نهفستبووياما نه م نهفستبوويانا (نه م نهفستبوويانا: باديناني)

تو نهفستبوويايا هوون نهفستبوويانا

نه و نهفستبوويايا نه و نهفستبوويايا

بو نهفشي نامرازي (نه) ده چټه پيش قه دي کاره که وه، به دوا راناوه جودا که دا،
وهک:

نه ز نهفستبووياما نه م نهفستبوويانا

ب- له زاري کرمانجبي خواروودا: نه م صيغهي دوو جوړي هه يه:

أ- جوړي کي گشتي: له پيشه وه قه دي کاري رابردوو «به لاداني نوني چاوگ» ټينجا
قه دي کاري رابردوي (بوون) به دوا نه ودا صيغهي ټينشائوي تايه تي (بوون)
له گهل راناوي لکاو تي نه په ري، وهک:

نوستبوويام نوستبوويان

نوستبوويان نوستبوويان

نوستبوويان نوستبوويان

ب- جوړي ناوچه ي سلپماني: له م جوړه دا تايه تييه ټينشائويه که ي کاري (بوون)
ده قرتيت، له شويني نه ودا زيادي کي تايه تي به راناوي لکاو وه دي، به شوين
قه دي کاري نه سلپيدا له شکلي رابردوي دوور، يا خود ده تانين بلين له
پيشه وه قه دي کاري نه سللي له صيغهي رابردوي دوور به راناوه ده دي ټينجا

ئەو زىادىيە تايىپەتتەيە كە جىڭگەي صىغەي ئىنشائىيە تايىپەتتەيە كەي كارى
(بوون) دەگرىتتەو، وەك:

نوستبوومايە نوستبوويناىە
نوستبوويتايە نوستبوونايە
نوستبووايە نوستبوونايە

بۇ نەفەش ئامرازى نەفى (نە) لە پىشەو دە بېئى گۆرپىنى هېچ كەرتىك لە
صىغەي كارەكەدا، وەك:

نەنوستبووبام نەنوستبووبايىن
ياخود لە شىوئەي سلىمانى:
نەنوستبوومايە نەنوستبوويناىە

۲- جۆرى دروستكردنى رابردووى ئىنشائى بەرانبەر دوورى ئىخبارىي تىپەر:
آ- لە زارى كرمانجىي سەرودا: لە پىشەو راناوى جودا ئىنجا قەدى كارى
رابردو، بە دواي ئەودا صىغەي ئىنشائىي تايىپەتتەيە كارى (بوون) دى وەك:

من گرتبوويا مە گرتبوويا
تە گرتبوويا وە گرتبوويا
وى، وى گرتبوويا وان گرتبوويا

بۇ نەفەش ئامرازى (نە) نەفى دىتە پىش كارەكەو، وەك:

من نەگرتبوويا مە نەگرتبوويا

ب- لە زارى كرمانجىي خواردودا: لىرەشدا دوو جۆر هەيە:

أ- جۆرى گشتى: لە پىشەو قەدى كار، ئەوجا صىغەي ئىنشائىي تايىپەتتەيە كارى
(بوون) لەگەل راناوى لكاوى كارى تىپەر دى، وەك:

گرتبووبام گرتبووبامان
گرتبووبات گرتبووباتان
گرتبووباي گرتبووبايان

ب- جۆرى ناوچەي سلىمانى: لە پىشەو قەدى كارى رابردووى دوور لەگەل راناوى

لکاوی کاری تیپه ری دئ، ئینجا ئه و زیادیه تایبه تیپه ی که جی صیغه
تایبه تیپه که ی کاری (بوون) ده گریته وه، وهک:

گرتبوومایه گرتبوومانایه

گرتبووتایه گرتبووتانایه

گرتبوویایه گرتبوویانایه

له حالی نه فیدا:

نه فی جۆری گشتی:

نه مگرتبوویا نه مانگرتبوویا

نه تگرتبوویا نه تانگرتبوویا

نه یگرتبوویا نه یانگرتبوویا

نه فی شیوه ی سلیمانی:

نه مگرتبوویا نه مانگرتبوویا

نه تگرتبوویا نه تانگرتبوویا

نه یگرتبوویا نه یانگرتبوویا

تیبینی:

ته عریفی کاری رابردوو کاتی خۆی دوا خرابوو تا له لیکۆلینه وه ی کاری ئاینده
(مضارع) له کۆبوونه وه ی په نجا و دووی رۆژی ۱۶ - ۶ - ۱۹۷۳ دا ته عریفی بۆ
دانرا.

ته عریفی خواره وه ی کاری رابردوو له کۆبوونه وه ی رۆژی باسکراوه وه، به ره وه دوا،
گوپزرایه وه بۆ ئیره، ئه مهش ته عریفه که یه:

«کاری رابردوو ئه و کاره یه که کاته که ی به سه رچوو بیت»

به لای لیژنه وه ئه م ته عریفه جامع و مانعه، واته (پر به پستی مه به سته)، چونکه
لیژنه هه موو ئه و ته عریفانه ی که بۆ کاری رابردوو دانراون له زمانی کوردی و
فارسی و عهره بی و ئینگلیزی سه یر کرد، ئینجا گه یشته ئه و ته عریفه.

کاری نائنده

له دوا ته واوبوونی لیکۆلینهوه له کاری رابردوو، لیژنه هاته سهر توژینهوهی له کاری نائنده (مضارع). بۆ ئەم مەبەستە لیژنه گەرایهوه بۆ ئەو تەعریفانەى که له کتێبه جودا جوداکانی پێزماندا باس کراون. دیسان لیژنه به پێویستی زانی تەعریفیک بێنیتەوه، که هەم له گەڵ تەعریفی کاری رابردودا هاوئاهاهنگ بیت، هەم دەرەفتی رەخنە لێگرتنی نەدا:

«کاری نائنده، ئەو کارهیه کاتهکهی ئیستا یا له مهودوا دیت».

به لای لیژنهوه ئەم تەعریفهش وهک هینهکهی پێشوو پر به پێستی مەبەستە.

[روونکردنهوه:

دهتوانرێ، له رێی بهراوردکردن له گەڵ تەعریفی کاری رابردودا بگوترێ «کاری نائنده ئەو کارهیه کاتهکهی بهسەر نهچوو بیت». ئەم گوتهیهی «بهسەر نهچوو بیت» ئیستا و دواتریش دهگرێتهوه.

دهمراستی لیژنه]

دروستکردنی کاری نائنده:

لیژنه هاته سهر جوۆری وهگرتنی کاری نائنده؛ جارێ لهوه کۆلییهوه که ئایا کاری نائنده له چاوگ یا له کاری رابردوو یا رهگی کار وهردهگیریت. له دوا موناقهشهیهکی زۆر و ئیستیقراى گهلیک له کارهکانی زمانی کوردی لیژنه گهیشته ئەو باوهره که وا دروستکردنی کاری نائنده له کوردیدا تابع به یهک دهستوور نییه، وه لیکۆلینهوهی ئەو باسه رینگه بۆ تاکهیاک رای دهرناکات. بۆ روونکردنهوه دهلێن لێره به پێشهوه نووسهران گوتووایانه کاری نائنده دهشی له سێ رینگهوه وهربگیرێ:

۱- رێی چاوگ.

۲- رێی کاری رابردوو.

۳- رێی رهگی کار.

بهلام لیژنه که هات ئەم قاعیدانهی تهطبیق کرد بهسەر نموونهی کارهکانی

كوردى بۆى دەرکەوت ئۇو كارانه هەموويان يەك جۆر نين لەلايەنى چۆنئيتىي مانەوهى رهگيان، وهيا نيسبەتى كارى رابردوو لهگەل ئايندهدا، هەر تاقميک له كارى كوردى مومکينه بۆ خۆيان بکهونه ژير قاعیدهبهک که زۆر جودا بيت له قاعیدهى تاقميکى تر، دەست نيشانکردنى ئۇو جۆره تاقمانه و تابع بوونيان به دەستووریکى تايبهتیی خۆيان، بهنده به ئیستیقرای زۆریهى کارهکان لهزمانى كوردیدا، که ئەمەش تا ئیستا کەس نهیکردوه (بایيی ئهوه که لیژنه ئاگادار بیت) وه کردنیشی کاتیکی دريژتری دهویت لهو کاتهی که لیژنه بهدستییهوه هیه، لهبەر ئهوه لیژنه هاته سەر ئهوه قهناعهته کهوا ئیشیک ئیستا له ئیمکاندا بیت بکریت له بارهى دانانى دەستوور بۆ کارى ئاينده له كوردیدا ئهوهیه که قاعیدهى بیگومان (مطرد) باس بکریت و دەستووری بۆ دابنریت. ئهوه دەستوورانهی که شازیان (ریزیه) تى دهکهویت، وهیا دهشی پینان بگوتریت (سهماعی) بخریته دواتر.

لهو قاعیدانهی که گومانیان تیدا نییه له دروستکردنى كارى ئايندهدا ئەمانه ن:
 ۱- كارى ئاينده له كوردیدا عهلامهتى تايبهتیی خۆی هیه که ئهویش (ده)یه، که دهکهویتته سهرهتای کارهکهوه. له شیوهی ناوچهی سلیمانیدا ئهم (ده)یه به (ئه) تلفظ دهکریت، ههروهها له ناوچهی ئهردهلانیش. لیژنه وا بهباش دهزانیت دۆزینهوهی هۆی ئهم گۆرانه له (ده)وه بۆ (ئه) بهجی بهیئریت بۆ دراسهیهکی قوولتر^(۱).

له شیوهی کرمانجی سهرودا ئهم (ده)یه به (د - di) تلفظ دهکریت، ئەمانهش نمونەى هەرسى جۆرى عهلامهتهکه:

دهچم ئهروم دکرم

پتویسته لیرهدا دووبارهی بکهینهوه له شیوهی کرمانجی سهرودا له صیغهى داهاتوو (مستقبل) له جیاتی (د) ئامرازی (دی) بهکار دیت، وهک:

دی چم

دی کرم

(۱) ماموستا توفیق وهبى ئهم لیكۆلینهوهیهی کردوو لهو گوتارهی که له بهرگی یهکهمی گۆفاری کۆردا بلابوووه له ژیر ناوونیشانی (ئهسلی پیتته قالبی «ئه»ی شیوهی سلیمانی).

۲- ئەو كارانهى كه له عەرهبیدا پێیان دەلێن مطاوعه (جارى لیژنه زاراوهى - كارى روودان - ی) پێشنیاز كرد بۆ ئەو جۆره كارانه(وه زۆربهیان كۆتاییان به پیتی (ا) دى دەستوورێكى روونیان ههیه هه-موویان دهگرتیهوه لهم نموونانهى خوارهوه دهردهكهوێت:

چاوك	رابردوو	ئاینده
رژان	رژا	دهرژى (دهرژیم - دهرژین)
پسان	پسا	دهپسى (دهپسیم - دهپسین)
سووتان	سووتا	دهسووتى (دهسووتیم - دهسووتین)

ئاشكرايه كه دروستکردنى كارى ئاینده لهو جۆره كارانه، بههینانى حهرفى موزارهعت له پێشهوه و گۆڕینی ئەلفهكه به (ئ) و فریدانى نوونی چاوكهكه و هاتنى راناوى لكاو پێك دێت.

تێبینى:

له كەسى سێیهى تاكدا (ئ)ى كۆتاییى كارهكه (راناو) نییه و ئەلفهكهیه و بووته (ئ). بوون و نهبوونی راناوى لكاو بۆ كەسى سێیهى تاك له ئایندهدا، باسێكه لهمهوبەر لیژنه لێى دواوه و ئەندامانى له یهك باوهردا نهبوون دهربارهى.

۳- ئەو كارانهى كه كۆتاییان به پاشگرى (اندن) دیت، لهوانیشدا دهستوورێكى ئاشكرا ههیه بۆ وهرگرتنى ئاینده وهك لهم نموونانهدا دهردهكهوێت:

چاوك	كارى رابردوو	كارى ئاینده
رژاندىن	رژاندىم	دهرژینىم
زیراندن	زیراندىم	دهزیرینىم
پساندىن	پساندىم	دهپسینىم
وهراندىن	وهراندىم	دهوهرینىم

له مانهشدا ئەلفهكه دهییت به (ئ) و، (دن) له چاوكه كه فری دەدرییت و راناوى لكاوى به دوادا دیت، ههلبهته (ده) یا (ئه) یا (د)ى موزارهعتى به پێشدا دیت.

تیبینی:

بۆ کەسی سێیه می تاک که دهگوتريت (دهرژينى، دهپسينى..)

به نيسبهت ئه و (ئى)يهى وا به كۆتايى كاره كه وه، هه ندى كهس باوهرى ئه و يه كهرتى راناوى لكاو بيت و نه و اوى كاره كه (دهرژينى، دهزيرينى) بيت. واته (ئى) به تهنيا بيت يا (يت) به راناوى داده نيت و له مانه كاك (نوورى عهلى ئه مين) باوهرى وايه. به لام به لاي مامۆستا مه سه و ده وه (دهرژينى و ده رژينى و ده رژينى) ههروه ها هه موو كارى ئاينده ي كهسى سېيه مى تاک راناويان نيه و ئه و زيادييه ي له كۆتايى كاره كه وه ديت زياديكى (تصريفى) يه و هه ر جاره به جورىك خۆ دهگوتريت به گوپره ي مۆسيقاى وشه ي كاره كه، وهك (دهكات، دهچيت، دهژيت). ئه گه ر ئه مانه راناو بوونايه نه ده بوو هه ر جاره به و ئه يه كه خۆيان ديار بخه ن، جگه له مه ده بوايه بۆ «ئيسناد» يش له رسته دا پهيدا ببنه وه، ههروهك دهگوتريت: «ئيمه جوانين - ئيوه جوانن» ده بوايه بگوترايه: «ئه و جوانيت» ياخوت «جوانات» وه ياخوت «جوانيت» چونكه له كورديدا راناوى لكاوى كارى ئاينده ده بيته وه ئه داتى ئيسناد ههروهك راناوى لكاوى كارى تپه ر «ت، م، ي، تان، مان، يان» ده بنه مضاف اليه (برام، برات، براى، برامان، براتان، برايان).

٤- ئه و كارانه ي كه كۆتايى يان به (ى) ديت، وهك له م چا و گانه ي خواره وه ده رده كه و يت (فرين، نالين، له قين، ته پين، ته زين، زانين، نووسين، كۆشين، گوشين، كرپين) ئه و يش ده ستوور يكى دار شتنى ئاشكر اى تيدا به دى ده كريت:

چا و گ	را بردو و	ئاينده
ته زين	ته زيم	ده (ته ز)م
تاشين	تاشيم	ده (تاش)م
فرين	فريم	ده (فر)م

دروست كردنى موزار يه كه به فرېدانى (ى) كۆتايى نوونى چا و گ و هاتنى ئيشاره تى موزاره عه ت له پيشه وه و ئه نجا راناوى لكاو له دواييدا ده بيت. له و نمونه ي تا ئيسنا هاتوونه به رچا وى ليژنه ئيسني ئه يه كه پهيدا نه بووه، مه گه ر له

تاکه کاری (ژین) به ولوه که له زاری سلیمانیدا (ی) کهی ده مینیته وه به خیلافی قاعیده. به لای لیژنه وه ئەصلی کاره که له دستور لانا دا به لام له زاری سلیمانیدا گۆرانی به سهردا هاتوو و کردوو به تی به شاز (ریزه ی). ئەصلی کاره که له چاوگی (ژیان) هوه، وهرده گیرئ، ئەوسا دروستکردنی کاری موزاربع له م چاوگه بهر قاعیدهی «أفعال المطاوعة» ده که ویت، به و پتیه ده گوتريت:

چاوگ	رابردوو	ناینده
سووتان	سووتام	ده (سووتی) م
ژیان	ژیام	ده (ژیی) م

[روونکردنه وه:

لیره به پتیه وه گوتومه که سی سییه می تاک له رابردوی تی نه پیر و له هه مو ناینده دا راناوی لکاو نییه، له بهر ئەمه به لای منه وه له و فیه لانه دا وهک: (دهته زیت، دهتاشیت، دهفریت... هتاد) دوو پیتی کۆتایی که (یت) ه راناو نین بگره به شتیکی تصریفن وهک (دهته زیتن، دهفریتن).

[دهمراستی لیژنه

ه- ئەو کارانهی که کۆتاییان به (ت) دئ، سه رنجی لیژنه یان راکیشا له لانی ئەوه وه که زۆربه یان بهر دهستووریکی تایبه تی ده که ون بۆ دروستکردنی ناینده لئیان، له پتیه وه لیژنه ئیستیقرایه کی کرد له و ماوه یه کی که به دهستییه وه بوو، بۆ دۆزینه وهی ئەو جوهره کارانه تاگه یشت به ریکخستنی لیسته ی خواره وه:

«فرۆشتن، کرۆشتن، خستن، کهوتن، گرتن، گه یشتن، بیستن، پاراستن، هاو یشتن، به ستن، خه وتن، بزووتن، ریستن، گه ستن (گه زتن)، بیشتن (بیژتن)، چیشتن (چه شتن)، ریشتن (رشتن)، ئەنگوتن، په ستن، گلوفتن، ژنه وتن، سه ره وتن، لیستن (لستن)، خواستن، ئەنگاوتن، پالاوتن، په ستاوتن، قه لاشتن، گواستن (گواستنه وه)، شوشتن، نووستن، رو یشتن، خستن، گوتن، هیشتن، ماشتن، داشتن، ناشتن، هاتن، مشتن، ناخاوتن».

لەم کارانەدا بە پیتی دەست بژاریک کە لیژنە لێ کردن - ئەمانەى خوارەوه بەر دەستووریکی بۆ تەگەرە دەکەوون:

«کرۆشتن، فرۆشتن، کوشن، کەوتن، بزوتن، بیستن، بەستن، قۆستنهوه، خەوتن، رێستن، گەستن (گەزتن)، بېشتن (بیزتن)، چیشتن (چیزتن)، مشتن (مژتن)، ریشتن (رشتن)، ئەنگوتن، پەستن، گۆفتن، ژنەوتن، سرهوتن، لیستن (لستن)».

دروستکردنی کاری نایندە لەو چاوانە بە جۆریکی گشتی بەم پێیە دەبێ: لە پێشەوهە حەرفی موزارەعت ئەنجا قەدی کار دیت و پیتی (ت)ی کۆتایی کار و (ن) چاوی دەقرتین و دەبنە:

چاوی	رابردوو	نایندە
فرۆشتن	فرۆشتم	دە (فرۆش)م
کەوتن	کەوتم	دە (کەو)م
بزوتن	بزوتم	دە (بزوو)م
بیستن	بیستم	دە (بیس)م

هەندێ تێبینی هەیە وەک ئەوەی ئەو کارانەى پیتی (ش)یان تێدا یە، لە پێش پیتی (ت)هوه، بەزۆری لە موزاریعدا دەبن بە (ژ)، وەک:

کوشتن	دەکوژم
کرۆشتن	دەکوژم
ناشتن	دەنیژم
بېشتن	دەبېژم

پیتی (ش) و پیتی (ژ) لە یەکتەری نزیک، دەشی بە یەکتەری بگۆرینهوه. ئەو ئیحتمالەش هەیە لە بنه پەتدا وشەکان «کوژتن» و «کوژتن» بووبن و پیتی «ژ» تێیاندا گۆرابی بە «ش» چونکە پیتی «ژ» لەگەڵ پیتی «د» زیاتر دەگونجیت و پیتی «ش» لەگەڵ پیتی «ت».

تێبینی دووهم ئەوەیە وشەى «بەستن» و «بیستن» وادەبیت موزاریعه کەیان پیتی

«ت» هکەیان دەمیتیت و دەگوتیت «دەبەستم و دەبیستم» واش دەبیت «ت» ه که دەقرتیت و بە پێی دەستوور دەبنە «دەبەسم و دەبیسسم».

وشەیی «گەستن» یش لە موزاریعدا «س» هکەیی دەبیتە «ز» که ئەویش لە تلفظدا زۆر لە دەنگی (س) نزیکە. ئیمکانیش هەیە وشەکه لە بنەرەدا «گەزتن» بووبیت بەلام «ز» هکە گۆرابیت بە «س» چونکه دەنگی (س) حەز لە دەنگی (ت) دەکات دەنگی (ز) یش حەز لە (د) دەکات.

ئەو چاوانەیی که لە برگی یەکهەم وەیا دوومیاندا پیتی «ا» بیان تێدایە، وەک: «ناشتن، پاراستن، ئەنگاوتن، پالوتن، پەستاوتن، قەلاشتن، گواستنهوه» دەستوورێکی تاییبەتیان هەیە هەموو تێیدا بەشدارن: لە موزاریعدا پیتی (ا) هکە دەقرتیت بە (ئ) و لەسەر قاعیدەیی ئەسلی، «تن» هکە دەقرتیت و دەبنە «دەپارێزم، دەئەنگێوم، دەپالێوم، دەپەستێوم، دەقەلێشم، دەگوێزمهوه، دەنێزم».

لە «خواستن، گواستنهوهی» دا دیسان «س» هکە دەبیتە «ز» ئەویش وەک ئەو (س) هە لەمەوپێش لێی دواين. چاوانی «خواستنهوه» بەر ئەم دەستوورە ناکەوێت و «ا» هکەیی ناگۆرێت بە (ئ).

[روونکردنهوه:

لە زۆر لەههجهدا (گواستنهوه) ش هەر دەبیتە (دەگوزامهوه) وەک (دەخووزمهوه). دەتوانم بلێم ئەم دوو وشەییە دەنگهکەیی (ا) تێیاندا دەکەوێتە ناو برگی یەکهەمەوه. وشەیی (دەگوێزمهوه) لە کاری (گوێزانهوه) وهەرگیراوه و چوووته لەههجه ئاخاوتنهکانهوه.

[دەمراستی لیژنه]

لە چوار چاوانی «هاتن، ناشتن، ماشتن، داشتن» دووهکەیی سەرەتا، واتە «هاتن، ناشتن» قاعیدەییەکیان هەیە که دەبنە «دێم، دەنێزم»: پیتی «ا» لە هەردووکیاندا دەبیتە «ئ» و دوو پیتی «تن» یش دەقرتین، ئەوەنده هەیە ئایندهی «هاتن» کورت کراوتهوه لە «دەهێم» هوه بووه بە (دێم). ماشتن و داشتن دەبن بە «دەمالم و دەدێرم» که هەردووکیان شازن. بەلام لە زاری کرمانجیی سەرودا وشەیی ماشتن پیتی «ل» ی تێدایە و «مالشتن» ه. بەو پێیە موزاریعی ئەم وشەییە لە زاری سەرودا

که متر له ئهسلای خوئی دور که وتووته وه. ئایندهی «داشتن» که دهبیته وه «دهدیرم» دهگه ریته وه بۆ «دیران»، ئه ویش هر به واتای ئاودانه.

له سۆ چاوگی «رۆیشتن، شوشتن، نووستن» ظاهره یه که درده که ویت وه که دستوور که بریتیه له وه هه موو پیته کانی دوا پیتی «و» دهقرتین و مضارعه که یان دهبیته «دهرۆم، دهشۆم، دهنووم». ئه م قاعیده یه هر بۆ ئه و جۆره چاوگانه دهبیت که پیتی «و» له دوا یه که م پیتی چاوگه که وه بیت، که که وته دواتر بهر قاعیده ناکه ویت، وه که «گلۆفتن، کرۆشتن، فرۆشتن».

[روونکردنه وه:

ئه و چاوگه تاییانه ی وه که: په ستاوتن، ئه نگاوتن، گواستنه وه ... که له برگی ده دوهمیاندا دهنگی ئه لف «ا» هه یه بهر هه مان قاعیده ی کاره کانی وه که: ژماردن، هه ناردن، سپاردن، بواردن، هه لپه ساردن ... هه تاد ده که ون که له وانیشتا دهنگه که ی ئه لف «ا» له ئاینده دا دهبیته «ئ» وه که: دهژمیرم، دهه نیرم، دهسپیرم، دهبویرم، هه لده په سیرم. دیاره له م کارانه دا که برگی ده دوهمیان دهنگی ئه لفیان تیدایه فه رق به وه ناکرئ ئایا کاره کان دالین یا خود تایی.

[دهمراستی لیژنه]

چی ده مینیته وه له چاوگه کانی که خرا نه لیسته ی سه ره وه هه موویان شازن و قاعیده ی گشتی نایان گریته، پێویسته چۆنه تیی دروستکردنی مضارعیان تاک تاک له بهر بکرین.

٦- ئه و چاوگانه ی که پیتی پیش (ن) چاوگیان پیتی (ا) یه، له هه مان کاتیشدا له جۆری روودان (مطاوعه، وقوع) نین له موزاریعدا ئه لفه که یان ده په ریت، وه که:

چاوگ	رابردوو	ئاینده
کیلان	کیلام	ده کیلم
ویران	ویرام	ده ویرم

لهو جۆره كارانه سهپراره دوو كارى پيشهوه ئه مانه خواره وهشى دۆزيوه ته وه
كه له م با به ته بن:

پيوان، كيشان، هه لستان، هينان، هه له پينجان، كوتان، پيچانه وه، شيان،
كوشان.

له م كارانه تيبينيهك دهكرت كه زۆربه يان له جوړى تپه رن، وا پى دهچت
نزيكى كارى تى نه پى له رووى واتاو له گه ل كارى روودان (مطاوعه)، واى كر دووه
سه ليقه ي كوردى خو بپاريزى له وه كارى تى نه پى بخاته ژير ئه وقاعيديه نه كا
شوبه ي كوردى خو بپاريزى له وه كارى تى نه پى بخاته ژير ئه وقاعيديه نه كا
شوبه ي مطاوعه ي لى بكرت. بويه تهنيا ئه و كاره تى نه پى رانه ي كه به ئاشكرايى
خو له مطاوعه جودا ده كه نه وه كه وتوونه ته بهر ئه م قاعيديه .

[روونكر دنه وهى:

له ليسته ي سه ره وه تهنيا دوو كارى (كوشان و هه لستان) تى
نه پى رن. كارى هه لستان له (هه لوهستان) وه وهر گيرا وه،
ئه سله كه شى (وهستان) ه. كارى (وهستان) ئه گه به واتاى (پهك
كه وتن له رۆيشتن) بيت، ده كه ويته بهر به شى (مطاوع) و ده بى له
ئاينده دا بگوتى (ده وه ستيم).

جگه له مانه ئه م كارانه ش هه ن كه دهنگى ئه لف تياندا ده كه ويته
پيش نوونى چاوگ و نهك هه ر (مطاوع) نين، تپه ريشن:
پيكان، بيژان، نان، هيلان، دان، ديران، [به واتاى ئاودان، له
ئاينده دا ده بيته ده ديرم]، جيان، گيران، گويزانه وه. [بيگومان هى
تريش چنگ ده كه ون].

جگه له دوو كارى (نان، دان) ئه وانى تر هه موويان ده ستورين، له
ئاينده دا به پيى ده ستورى گشتى ده بنه (ده پيكم، ده بيژم،
ده هيلم، ده ديرم، ده جيوم، ده گيرم، ده گويزمه وه).

كارى نان كه ده بيته (ده نيم) له بنه رهدا (نيان) ه، ئه ويش به پيى
ده ستور گوړا وه بو ئاينده. به لگه ي (نيان) له م ديره شيعره ي

حاجی مهلا عهبدوللا که بۆ شیخ عومهری بیاره‌ی هه‌ناردوو
ده‌دهکه‌وێت:

«له پاش بۆسیده‌ن و بۆییده‌نی تام»

«نیامه سه‌ر سه‌ر و چاوم به ئیکرام»

کاری (دان) که ده‌بێته (ده‌دهم) ده‌بوو بێته (ده‌دم). دیاره له کۆندا
رواله‌تیکى تری هه‌بووه، که ئێره جێی لیکۆلینه‌وه‌ی نابێته‌وه.
له هه‌موو کاران ریزه‌پتر کاری (مان)ه که له واتادا (مطاوع)ه
به‌لام له تصریفدا وهک ئه‌و کارانه تصریف ده‌کری که (اندن)یان
پێوهیه چونکه ده‌بێته (ده‌مێنم) وهک (ده‌چێنم). له فارسیدا
(ماندن)ه، ئه‌گه‌ر له کوردیشدا وه‌ها مابایه‌وه تصریفه‌که‌ی
(ده‌مێنم)ی هه‌له‌ده‌گرت.

ده‌مراستی لیژنه

۷- لیژنه (٦) چاوگی دۆزییه‌وه که پیتی پیش نوونی چاوگییه‌که‌یان (وو) بێت، وهک
(دروون، گروون، چوون، بوون، سوون، جوون).

دروون و گروون ده‌که‌ونه به‌ر یه‌ک قاعیده و له موزاریعدا نوونی چاوگییان
ده‌په‌رێت. به‌لام دوو تێبینیان تێدا به‌دی ده‌کریته له چاو چواره‌که‌ی تریان:

تێبینی یه‌که‌م:

ئه‌وه‌یه هه‌ردووکیان تێپه‌رن.

تێبینی دووهم:

ئه‌وه‌یه وهک چواره‌که‌ی تر، واوه‌که‌یان نه‌که‌وتووته دواى یه‌که‌م پیتی وشه‌که،
که‌واته ئه‌م دوو کاره تاقانه‌یه‌ی واوی ده‌ستوورێکی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه و
مضارعه‌که‌یان ده‌بێته (ده‌درووم، ده‌گرووم). له چوار کاره‌که‌ی ترا (چوون و بوون)
واوه‌که‌یان له مضارعدا ده‌قرتین و ده‌بنه (ده‌چم، ده‌بم). ده‌مێننه‌وه‌ دوو کاره‌که‌ی
(سوون و جوون) که له مضارعه‌که‌یاندا واوه‌که‌یان ناقرتیت و له رواله‌تدا به‌ر
قاعیده‌ی (چوون) و (بوون) ناکه‌ون و ده‌بنه شاز (ریزه‌په‌ر). به‌لام سه‌رنج ده‌ری

دهخا، ئەسڵەكەيان (ساوین) و (جاوین) بووه، وه ئیستا له هەندێ ناوچهی كوردستان هەر بەم جۆره لهكار دێن. له هەندێ جێگای تریش ئەلفەكەیان قرتاوه و بوون به (سوین) و (جوین). كه حالّ و ابیت هەردووکیان بەر قاعیدهی چاوكی یایی دهكەون و بوونهته (دهساوم، دهسووم، دهجاوم، دهجووم) و هیچ كامیکیان له حەقیقهتدا شان نین.

۸- ئەو چاوكانەیی كه حەرفی پیش نوونی چاوكییان (د)هیه و زنجیرهیی چاوكی كوردی بهو كۆتاییی پێ دیت [چونكه له پیش نوونی چاوكی یا (ا) یا (و) یا (ی) یا (ت) یا (د) دیت] وه بریتین لهمانهیی خوارهوه (كردن، بردن، مردن، شوژدن، شەردن، خواردن، بژاردن، ژماردن، بواردن، هاوردن، سپاردن، شاردن، ناردن، هەلكەندن، هەلپەساردن، راندن) به سەرچ دەردەكەوێت كه تاكمیکیان بەر دەستووری دهكەون، ئەو تاقمەش ئەو چاوكانەن كه به (اردن) كۆتایییان دێ به ئیستسنای چاوكی (خواردن) چاوكەكان ئەمانەن:

(بژاردن، ژماردن، بواردن، سپاردن، شاردن، هەناردن، هەلپەساردن). تێكراپی ئەمانه بهر دەستووری (اندن) دهكەون، كه له مضارعدا ئەلفەكەیی دەبیت به (ئ) و دال و نوونهكەیی دهقرتین، ئیتر دهبنه: دهبژیرم، دهژمیرم، دهبویرم، دهسپیرم، دهشیرمهوه، هەلدهپەسیرم، دههەنیرم [ئەمەیی دوااییان، ساوا و بووه به «ناردن - دهنیرم»].

وهك گوتمان چاوكی (خواردن) كه موزاریعهكەیی دهبیته (دهخۆم) بیژۆكه دهبوو به پێی قاعیده ببیته (دهخویرم). له هەندێ شیوه بهشیکی ئەم بنجەیی ماوه و دهلێن (دهخۆرم) هەربایی ئەوه له دەستووری لاداوه كه ئەلفەكەیی نهكردووه به (ئ) و په‌راندووێهتی.

تێبینیهك لێره‌دا دهكریت، ئەویش ئەوهیه لیژنه چاوكی (اندن)ی نهخسته ژیر قاعیدهی چاوكی دالی لهو رووهوه كه (اندن) تاكه صیغەیی تێپه‌راندنه لێی دهوه‌شیته‌وه بخریته بهر دەستوورێکی تاییهتی، دیاریشه (د)ی (اندن) ئەسلی نییه صیغەیی (تێپه‌ر) هیناویهتی. به نېسه‌ت چاوكی (راندن) كه له رواله‌تدا به (اندن) كۆتایی دیت و ده‌بوايه مضارعه‌كەیی ببوايه (ده‌رینم) كه‌چی (ده‌رانم)ه، به‌لێكۆلێنه‌وه ده‌رده‌كه‌وێ، له به‌كاره‌ینانی‌شدا هه‌یه چاوكه‌كەیی (رانین)ه، كه

مهصدهرتکی یاییه به پتی قاعیدهی چاوگی یایی له مضارعدا پیوسته (ین) بپه پیت، بهو پییه (دهرانم) له دهستووری لانه داوه وهک دناسم، دهزانم. شردن، بردن، مردن روا له تیان یه کیکه به لام وشه ی (مردن) له رووی ئه وه که «لازم - تی نه پهر» ده بیت به جودا قسه ی لی بکرتیت (شردن و شوژدن) ههردووکیان به یهک واتان.

ئهو له هجه یه ی «شردن» به کار دینتیت له مضارعدا دهیکاته وه «دهشۆم» بۆیه بهر قاعیده ی (شوشتن) دهکه ویت و لیره به پیشه وه قسه ی لی کراوه، که واته ئه م له هجه یه بهر یکه وت وشه ی (شردن) له وشه ی (شوژدن) هوه تتی که وتوو به لام وادیاره به ته وایی تیدا جیگره نه بووه که ئه سللی «شوشتن» ی له بیر بباته وه بۆیه له مضارعدا دهگهریتته وه.

(شوژدن) هه رچهند چ هاوپی وهک خۆی نییه بۆ خۆی بهر قاعیده ی وهرگرتنی مضارع دهکه ویت لهو رووه وه که ده بیتته «دهشۆم» و دوو پیتی «د، ن» ی لی دهقرتیت.

[روونکردنه وه:

به پتی لیکدانه وهی خۆم کاری (دهشۆم) له کاری (شوژین) هوه وهرگیراوه که ئه ویش وهک هه موو کاریکی یائی تصریف کراوه. به نموونه (شوژین، گوژین، کۆلین، نۆژین، دۆژینه وه - ههروه هاش نووسین، تاشین، کپین...) سه ره له بهریان به قرتانی (ین) ی چاوه که یانه دهینه (دهشۆم، دهگوژم، دهکۆلم، دهنۆرم، ده دۆژمه وه - دهنووسم، ده تاشم، ده کرم...) ئیتر مضارعی شوژینه بۆ شردن و شوژدن دینته وه.

[دهمراستی لیژنه]

دوو چاوگی «کردن، بردن» ههردووکیان له مضارعدا یهک صیغهیان هه یه که ئه ویش مانه وهی ته نیا پیتی یه که مه و قرتانی هه موو پیتته کانی تر و هاتنی بزۆینتکی لاوهکی «ه» یه به دوا ئه ودا «دهکه م، ده به م».

مردن که لازمه خۆی جودا کردوه ته وه له «کردن و بردن» له مضارعدا بهر

قاعیده‌ی قرتانی «د، ن» ده‌که‌وئیت و ده‌بیتته «ده‌مرم». له‌غه‌یری ئهم کارانه‌که خراڤه ژیر قاعیده و باسیان لی‌کرا چه‌ند فیعلتیکی تر هه‌ن وه‌ک (ویستن) که مضارع‌که‌ی له‌به‌کاره‌پنانی ئیستادا ده‌بیتته (ده‌مه‌وئ) و بیژۆکه، یاخۆت هه‌ندی کار کۆتاییان به‌ئلف دیت و به‌ر قاعیده‌ی چاوگی ئه‌لفی ناکه‌ون یاخود هه‌ندی کاری تر به‌ئیسیتقرا معلوم ده‌کریت که دارپشتنیکی تایه‌تی خۆیان هه‌یه، تیکرایی ئهم کارانه به‌جی هیشتران بۆ لیکۆلینه‌وه له‌دوارۆژدا.

لیژنه له‌دارپشتنی (کاری ئاینده) بووه‌وه و به‌پئویستی نه‌زانی له‌وه زیاتر درێژه‌ی پێ‌بدات، ئه‌وه‌نده هه‌یه لیژنه له‌و باوه‌رهدایه که چۆنیتیکی دارپشتنی کاری ئاینده و ریزه‌په‌کانی و چوونه‌ناو ورده‌کاریی ئه‌و باسه‌وه فه‌رمانیکی یه‌کجار درێژه و خۆته‌رخانکردنیکی ته‌واوی ده‌وئیت، له‌به‌ر ئه‌وه چی تر له‌سه‌ر دارپشتنی کاری ئاینده نه‌رۆیشت به‌لام ده‌بی ئهم تیبینییه‌ گرنه‌گی خواره‌وه بخاته به‌رچاو:

له‌و ده‌ستووانه‌ی که باس کران بۆ دارپشتنی کاری ئاینده به‌نیه‌به‌ت که‌سی سێیه‌می تاکه‌وه چه‌ند ده‌ستووریکی تایه‌تی هه‌یه له‌هی که‌سه‌کانی تر جودا ده‌بنه‌وه.

ده‌دیتریت له‌هه‌موو کاره‌کانی ئاینده‌دا بۆ که‌سانی یه‌که‌می تاک و کۆ و دووه‌می تاک و کۆ و سێیه‌می کۆ پیتی پێش (راناو) له‌کاره‌که‌دا بۆ هه‌موو که‌سه‌کان یه‌ک پیتته، وه‌ک:

ده‌خۆم - ده‌خۆین

ده‌خۆیت - ده‌خۆن

ده‌خۆن

ده‌که‌م - ده‌که‌ین

ده‌که‌یت - ده‌که‌ن

ده‌که‌ن

ده‌فرم - ده‌فرین

ده‌فریت - ده‌فرن

ده‌فرن

به لام بيتی پيش ئهم راناوانه له كاری كهسی سڀيهمی تاكدا به ئه غلب
دهگوتريت و له هی كهسهكانی تر جودا دهبيتتهوه و دهگوتريت:

دهخوات

دهكات

دهفريت

ليژنه به ئيستيقرا گهيشته دوزينهوهی دستوور بۆ جۆری گۆرانی ئه و پیتانهی
كه گوتمان دهكهونه پيش راناوی كهسهكانهوه:

دهستووری بهكههه:

هموو ئه و چاوانههی كه پیتان دهگوتريت چاوكی (ئهلفی) تتهپه ر بن یا تى نهپه ر
بن، تى نهپه رى عادهتى یا مطاوعه بن، له كاری ئایندهدا بۆ كهسی سڀيهمی تاك
ئهلفهكهی دهبيت به (ئى)، وهك:

خووسان سووتان رمان (ئهمانه مطاوعه)

ههلسان (ئهمه تى نهپه رى عادهتیه)

كیلان پیتان شیلان (ئهمانه تتهپه ر)

له و چاوانهدا صیغههی كهسی سڀيهمی تاك له ئایندهدا ئهلفهكهیان دهبيتته (ئى)
و دهگوتريت:

دهخووسى

دهپمى

ههلهستى

دهكیلى

دهپیتوى

دهستووری دووههه:

بۆ دارشتنى صیغههی مضارعی كهسی سڀيهمی تاك له چاوكی غهیر ئهلفی
دهبى سهیرى صیغههی مضارعی كهسهكانی تر بكریت، لهوانهوه صیغههی كهسی
سڀيهمی تاك بدوزریتتهوه. لیره دستوورهكه دهبيت به دوو بهشهوه:

۱- ئىستىقرا دەرى دەخات كەوا لەو كارە موزاربعانەى كە پىتى پىش راناوہ كەسىيەكان (ق) ياخوت (ه) بوو، بۆ كەسى سىيەمى تاك ئەلفىك بە دوا واوہكەدا دىت و (ه)كەش بۆ خۆى دەبىتە (ا). بۆ نموونە:

دەخۆم	دەخوا ^(۱)
دەرۆم	دەرۋا
دەكەم	دەكا
دەخەوم	دەخا

۲- ديسانەوہ ئىستىقرا دەرى دەخات كە ھەموو كارەكانى تر بۆ كەسى سىيەمى تاك كۆتايبيان وەك چاۋگە ئەلفىيەكان بە (ئ) دىت، وەك:

دەچم	دەچى
دەمرم	دەمرى
دەفرم	دەفرى

(۱) نوورى عەلى ئەمىن دەلىت وەك لەمەويەر روونم كىردووتەوہ، ئەگەر كارى ئايندە رەگەكەى كۆتاييى بە پىتە بزوينى (ق)، ھات وەك ئەو مىسالانەى سەرەوہ لە صىغە كەسىيەكانى تردا جگە لە صىغەى كەسى سىيەم، ئەوا لە صىغەى كەسى سىيەمدا لەبەر گرانبى تلفظ پىتە بزوينى (ق) دەبىت بە (و)، وە پىتە بزوينى (ه) دەبىت بە (ا) وە راناوى (ا) يا (ات) دەلكىنرەت بەو كارە مضارعانەوہ كە كۆتايبيان بە پىتە بزوينى (ق) دى، وە ھىچ يا (ت) دەلكىنرەت بەوانەى كۆتايبيان بە (ه) دىت، چونكە دوو ئاۋل زەحمەتە بگەنە يەك.

[روونكردەوہ:

كارى (خستن) لە زۆر لەھجەدا (يەخستن، يىخستن) ھ. لە بەستەدا ھەيە:
ھات كاروانى كەرداران
يىخستيان لە بن داران
لى دەن دەردى ھەلۆكى
صىغەى ئايندەشى دەبىتە (دەيەخى - دەيىخى). لەمەدا ئەم تەعەللىھى
بە دوايەكتردا ھاتنى دوو بزوين جىي نايىتەوہ.

دەمراستى لىژنە]

دهبهستم دهبهستی

دهکهوم دهکهوی

ئهمانهی که لئی دواين تايبهتیی زاری کرمانجیی خواروون، بهلام تايبهتییهکانی زاری کرمانجیی سهروو له دارپشتنی صیغهی کهسی سییهمی تاک له لایهن ماموستا سادق بههائهدینهوه ناماده کراوه وهک لای خوارهوه:

۱- له بههدینان: (ت) وهکو (پاشگر) ئیزافه دهکری بهسهر بناغهی کار (فعل): مان - دمینت، کۆلان - دکۆلت، کیلان - دکیتلت، رویشیان - دروشیتت، هلدان - هلدت.

۲- له بۆتان: (ه) وهکو پاشگر ئیزافه دهکری بهسهر بناغهی کار (فعل): مان - دمینه، کۆلان - دکۆله، کیلان - دکیتله، رویشیان - درویشه، هلدان - هلدده.

[روونکردنهوه:

وا دهزانم باسهکه له زاری کرمانجیی سهروودا پتری بهبهروهه ههیه.

دهمراستی لیژنه]

کاری فهрман

۱- کاری فهрман له رووی دارپشتنهوه: ههتا ئیستا ئهو کتیبانهی که بق ریژمانی کوردی دانراون باسی کاری ئهمریان لهگهڵ کاتهکانی کاردا باس کردووه لهسهر شیوهی عهرهبی، جا ئیمهش پیش ئهوهی بئینه سهر باسکردنی پیوسته بریاریک بدهین دهبارهی ئهوهی ئایا هه لهسهر شیوهی کۆن برۆین و له تهک کاتهکانی تردا باسی بکهین یا لهو کاتانهی جودا بکهینهوه و بهتیا باسی بکهین، یان بیخهینه پال باسیکی تر؟

ماموستا سهعید سدقی له لاپهه (۳۶)ی مختصری صرف و نحوی کوردیدا، له تهک فیعلدا و له باسی کاتهکانی کاردا لئی دهوویت و دهلئیت فعل چوار بهشه:

۱- فعل ماضی.

۲- فعلی حال.

۳- فعلی ئیستیقال.

٤- فعلی ئه‌مر .

وه به‌م جوړه‌ش ته‌عریفی کاری ئه‌مر ده‌کات:

«فعلی ئه‌مر - فعلیکه طلب کرده‌ویی وهیا طلب منع بوون له کرده‌وییکی پی بکریت».

نووری عه‌لی ئه‌مین له لاپه‌ره (١٣٣)ی قواعدی زمانی کوردی سالی ١٩٥٨دا، ئه‌ویش له‌ته‌ک زهمانه‌کانی کاردا باسی ده‌کات و ده‌لئیت کاری ئه‌مر:

«ئو فرمانه‌یه که داوای روودانی کرده‌وییکی پی ئه‌کرئ له دواي ئاخاوتن یه‌کسه‌ر، وه‌ک:

بنووسه بنووسن

بکړه بکړن

دکتور عبدالنعیم محمد حسنین ماموستای زمانی فارسی له جامعه‌ی عین شمس له کتیبی (قواعد اللغة الفارسیة) ی ١٩٧٠، ئه‌م کاره له‌گه‌ل زهمانه‌کانی کاردا باس ناکات (به‌تایبه‌تی رابوردو) و به‌جیا لئی ده‌وئیت و ده‌لئیت کاری ئه‌مر و مضارع - ئیخباری و ئیلزامی - دعاء له ره‌گی کار (المادة الأصلية) وهرده‌گریت:

کردن کن بکن می‌کنم

له زمانی ئینگلیزیدا کاری ئه‌مر imperaive mood به‌ته‌نیا و دوا به‌ دواي کار باسی ده‌کات.

کوردوئیفیش له کتیبی [گرامه‌تیکا زمانی کوردی بو‌نا درسخانیدا (٥ - ٨)] له لاپه‌ره ١٣٥دا له‌سه‌ر کاری ئه‌مر، ده‌لئیت:

«ته‌حرئ فه‌رمانی (فعل امر). ته‌حرئ فه‌رمانی نیشان دکه فه‌رمانکرئ ئه‌و کفش دکه کو یه‌ک ئه‌مر دکه سه‌ر ئی دنی».

ماموستا توفیق وه‌بی له لاپه‌ره (٣٨) ده‌ستووری زمانی کوردی به‌رگی دوهم دوا به‌ دواي مضارعی ئینشائی و پیش رابردوی رووتی ئیخباری دهرباره‌ی ئه‌مر ده‌لئیت:

«ئهداتی صیغه ئه‌خرئته پیش ره‌گه‌وه، وه بو‌ناوه پی‌ونوساوه‌کان ئه‌خرئته دواي ره‌گه‌وه»، وه‌ک:

بکهوم بکهوین

بکهوه بکهون

بکهوئ بکهون

دوا ئەم نمایشته لیژنه هاته سەر دەربرینی قەناعەتی خۆی لە بارەى ئەو بەشەى ئاخواوتن که تا ئیستا پیتی گوتراوه (فعل امر - فرمانی داخوازی - ئیمپەرەتیف imperative) - تەحریری فەرمانی، یا هەر زاراوهییکى تری بۆ بەکار هاتبیت).

۱- لە رووی زاراوهوه لیژنه لەو باوهڕەدایه که سروشتی ئەم ئاخواوتنە لە بنەڕەتدا سروشتیکى ئەمرییه بۆیه وای پەسەند کرد که زاراوهی (فەرمان)ی بۆ بەکار بیت. دیاره کوردیش لە کۆنەوه وشەى (فەرموون، فەرمان)ی بۆ مەبەستی (ئەمر) داھێناوه. وەک لە موناقلەشەى لیژنە بە پیشەوه دەرەکەوئیت (فەرمان) خۆی یهکیکه لە بەشەکانی (کار) بەو پێیە زاراوهی تەواوی ئەم بەشە دەبیتە (کاری فەرمان).

۲- لە رووی ئیستاتی (فعلیه)تی ئەم بەشەى ئاخواوتن، لیژنه ئەم راستیانەى تیدا دەست نیشان کرد:

أ- تەسریفی وەک هەموو کاریک بە هەموو کەسەکانیەوه لە هەموو وشەکاندا دیاره.

ب- کات بەشیکى واتای (کاری فەرمان)ە، هەرچەند کاتەکه خۆی لە خۆیدا مەبەستی قسەکەریش نەبیت. سەرەرای ئەمە شتیکى ئاشکرایه، که وا کاتەکه بۆ ئیستا و لەمەولایه نەک رابردوو.

ج- نیشانەى تاییبەتیی خۆی هەیه که لە پیش وشەکەوه دیت، هەر وەک کاری مضارع نیشانی تاییبەتیی خۆی هەیه.

ه- ئاشکرا بوونی (فعلیه)تی لەوه زیاتر دیار دەکەوئیت که واتاکەى بەر مفهومی نیشانی دەکەوئیت نەک ئیخباری.

تێبینی:

لەگەڵ ئەمەشدا که لیژنه زاراوهی (کاری فەرمان)ی هەلبژارد بۆ ئەم بەشەى

ئاخاوتن، ئاگادارى ئهويه كه له غهبرى واتاى (فهрман) واتاى تريش رادهگهيه نيت، به پي چيگه و دهلالهتى هه لوست، يا به هوى هيتانه ناوى نامراى تاييه تيه وه، وهك:

پارانه وه، داخوازى، تكا، تووك ليكردن، دوعا بۆ كردن، هه تاد... ئهم راستيانهش وهها رادهگهيه نن كهوا (كارى فهрман) دوو جوورى له يه كتر جوډاى ههيه:

جوورى يه كهم - فهرمانى صريح:

كه ئه مه تهنيا له گه ل كهسى دووهما به كار ديت و صيغه ي تاييه تيه خوئيشى ههيه، وهك:

بكه بكن

برۆ برۆن

بژى بژين

بنوو بنوون

له م صيغه يه راناوى كهسى دووهمى تاك دهرناكه وئيت [به لام به لاي - نوورى عهلى ئه مين - هوه له كهسى دووهمى تاكدا ئه و فهرمانانه ي كه كو تايييان به (ه) ديت - وهك - بنووسه، بكره، بگره، بتاشه - بزوينه كه يان راناوه].

جوورى دووهم - فهرمانى ناصريح:

ئهم صيغه يه بۆ هه موو كه سه كان به كار ديت، تهنانهت بۆ كهسى دووهمى تاك راناوه كه شى ديت هوه، واته له م صيغه يه دا راناوى كهسى دووهمى تاك هه زف ناكرت، وهك له صيغه ي فهرمانى صريحدا هه زف كرا، بۆ نموونه:

برۆيت برۆن

برۆم برۆين

بروات برۆن

بييستيت ببيستن

بیستم بیستین
بیستیت بیستن

[روونکردنهوه:]

ئەگەر بسەلمینین بزوینی کۆتاییی (بکە، بدە...) راناو دەبێ بلیتین
لە وشەکانی (یکەیت، بدەیت...) دوو راناو ھەیە...

دەمراستی لیژنە

لیژنە لە دانانی زاواوی فەرمانی ناصریح بۆ ئەم جۆرە صیغەییە تێبینیی ئەم
راستیەیی کرد، کە وا بێ گومان فەرمانی صریح لە بنەرەتدا بۆ مخاطب (کەسی
دووهم) دانراو، ھەر ھەمان راستیی ھۆی ئەمە بوو کە دیتمان بۆ کەسی دووھمی
تاک لە صیغەیی فەرمانی صریحدا پێویست نەبوو بە راناوی لکاو (مامۆستا
مەسعوود ناوی ناوہ راناوی چالاک و دکتۆرە نەسرینیش پتی گوتووہ راناوی بزێو)
کەچی لە ناصریحدا راناوھکەیی گەرایەوہ بۆ ناو کارەکە.

ئێستیقرا دەری دەخات کە دارشتنی صیغەیی فەرمانی ناصریح بۆ ھەموو
کەسەکان (بێ بیژۆک) بریتیە لەوہ صیغەیی مضارع ئیشارەتەکەیی دەگۆرێت بە
ئیشارەتی ئەمرو بەس، وەک:

دەخۆیت	بخۆیت
دەخۆن	بخۆن
دەخۆم	بخۆم
دەخۆین	بخۆین
دەخوات	بخوات
دەخۆن	بخۆن

بە نێسبەت صیغەیی فەرمانی صریحەوہ دەستورەکە بۆ کەسی دووھمی کۆ
ناگۆرێت بەلام بۆ کەسی دووھمی تاک وادەبێت دەستورەکە بەردەوام دەبێت و
واش دەبێت دەگۆرێت و دەبێتە ریزیەر.

دهستووری یه کهم:

ئو کاره مضارعه‌ی پیش راناوه‌کانیان کۆتاییان به بزوینی (ۆ، وو، ئ، ه) دیت راناوه‌کیان ده‌قرتیت و ده‌بنه صیغه‌ی فه‌رمانی صریح، وهک:

ده‌خۆیت	بخۆ
ده‌نوویت	بنوو
ده‌سووتیت	بسووتی
ده‌که‌یت	بکه

[روونکردنه‌وه:

ئو کارانه‌ی که له مضارعه‌دا پیتی پیش راناویان پیتی (ی) ه وهک: (ده‌ژیم، ده‌ژین)، له فه‌رمانی صریحدا ده‌بیته‌وه (بژی). به‌لام کاری وهک (ده‌نووسیت، ده‌چیت) ه‌رفه‌که‌ی (ی) تیاندا راناوی که‌سی دووه‌می تاکه، له که‌سه‌کانی تردا بزر ده‌بیته وهک (ده‌نووسم، ده‌چم، ده‌نووسن، ده‌چن...) له بۆیه کاری فه‌رمانی صریحیان ده‌بیته (بنووسه، بچوو).

ده‌مراستی لیژنه]

دهستووری دووه‌م:

له غه‌یری ئه‌م کارانه‌دا راناوه‌که ده‌قرتیت و بزوینی (ه) ده‌خړیته کۆتایی کاره‌که‌وه، وهک

ده‌کړیت	بکړه
ده‌گړیت	بگړه
ده‌کێلێت	بکێله
ده‌فړیت	بفړه
ده‌مریت	بمره
ده‌خړیت	بخزه
ده‌خه‌ویت	بخه‌وه

دهسوتینیت بسووتینه

ههتا ئیستا لیژنه تاقه کارتیکی دۆزیوهتهوه که «بیژۆک» بیت و بهر ئهم دهستوره نهکهویت، ئهویش کاری (چوون)، که به پتی دهستور دهباویه مضارعی (دهچیت) له فهرمانی صریحدا ببیته (بچه)، کهچی له زۆربهی زارهکانی کوردیدا وای پیش نوونی چاوگ دیتهوه ناو صیغهکهوه و دهگوتریت (بچوو، بچۆ). له ههندی لههجهی کوردیشدا دهگوتریت به (بچه) به پتی قاعیدهی دووهم:

لهم صیغههی فهرمانی صریحدا لیژنه سهرهنجی بۆ ئهوه رۆیی کهوا رهنگه له بنههتا ههموو یا زۆربهی کارهکان بۆ کهسی دووهمی تاک کۆتاییان به بزوینی (ه) هاتبیت، ئهم بزوینه ههتا ئیستاش له ههندی لههجهدا ناوناو خۆی به دیار دهخات لهگهڵ لهو کارانهی که له لههجهی تردا دهناکهوئ، وهک ئهوهی که دهگوتریت (بنوه) له جیاتی (بنوو). له زاری بۆتاندا وهک مامۆستا سادق بههائه‌دین ده‌ل‌یت (بخوه) دهگوتریت له جیاتی (بخۆ).

هاتنی ههرفی ئهمر له سهرهتای فهرمانی کاری سادهدا شتیکی پێویسته، بهلام که کارهکه له سادهیی شۆرا، ده‌ش‌یت ههرفی ئهمر بمینیتهوه و ده‌ش‌یت بشقرتیت، وهک:

هه‌ل‌گره	هه‌ل‌گره
ت‌ی بکۆشه	ت‌ی کۆشه
هه‌ل‌بخه‌ل‌ت‌یم	هه‌ل‌خه‌ل‌ت‌یم
دا‌ب‌چ‌له‌ک‌ئین	دا‌چ‌له‌ک‌ئین
سه‌ر‌یکه‌وه	سه‌ر‌که‌وه

ت‌ی‌ب‌ینی:

لهو زارانهی کرمانجیی ژێروودا که پاشگری «وه» به پیشگر دیته ناو کارهوه ههرفی «فه‌رمان» ده‌ق‌رت‌یت، وهک:

وه‌خۆ

وه‌ده

لی‌ره‌دا ئهم زارانه له‌گه‌ل‌ زاری کرمانجیی سه‌روو یه‌ک‌دی ده‌گر‌نه‌وه. له زاری

کرمانجیی سه‌روودا دروستکردنی فه‌رمان - صریح و ناصریح - وه‌کو زاری
کرمانجیی خوارووه، به‌لام که:

(قه) وه‌کو پیش‌گر به کاره‌وه نووسا یاخود پیش‌گریک وه‌ک (را، دا، هل، هه‌ل،
رۆ... هتد) ئه‌وسا پیش‌گره‌که، شوینی (ب) ده‌گریت، وه‌ک:

فه‌خارن فه‌خۆ

فه‌روتن فه‌روژه

هه‌روه‌ها:

پادان پاده

دادان داده

هه‌لپه‌پین هه‌لپه‌په

پۆکردن پۆکه

هه‌روه‌ها کاری (چوون) له کرمانجیدا بیژۆکه و فه‌رمانه‌که‌ی ئه‌مه‌یه:

هه‌په هه‌پن

هه‌پن هه‌پن

سرنج ده‌ری ده‌خات که‌وا له‌گه‌ل صیغه‌ی فه‌رمانی ناصریحدا، ئامرازیک به‌کار
دیت که له‌گه‌ل هی صریحدا به‌کار نایه‌ت ئه‌ویش ئامرازی (با)یه، وه‌ک ده‌گوتریت:

بابرۆم بابرۆین

بابرۆا بابرۆن

بابرۆیت بابرۆن

واش ده‌بیت ئه‌م ئامرازه شکلیکی لیک‌دراوی ده‌بیت بۆ صیغه‌ی ناصریح به‌کار
دیت، وه‌ک:

ده‌بابرۆین - ده‌بابرۆن... هه‌تاد.

به‌لام که‌رتی یه‌که‌می ئه‌م ئامرازه لیک‌دراوه (ده) هه‌ر له‌گه‌ل ناصریحدا به‌کار
نایه‌ت بگره ئه‌وسا بۆ صیغه‌ی صریحیش به‌کار دیت، وه‌کو:

ده‌پرۆ - ده‌پرۆن

له زاری کرمانجیی سه‌روودا له جیاتی (با) ئامرازی (بلا، دا) به‌کار دیت، وه‌ک:

بلاچین - بلاچین

دابچم - دابچم

هروهها له جياتى (دهبا) وشهى (ديدا) بهكار ديت، وهك:

ديدا برؤين ديدا برؤم

تتيبى:

دهكرتت له وهرامى فهريماندا كارى مضارع و كارى رابردو بهكار بهينريت، وهك كه يهكتيك بلّى (برؤ، دهبرؤ) ئه وه كهسهى فهريمانهكهى بهسهردا كراوه دهلى: وادهبرؤم ياخود وا رؤيشتم، ئيتير بى گومان دهبرپىنى مهبهست به صيغهى ماضى، وهيا مضارع ههريجاره به پى جىگا واتاى تاييهتتى خوى دهبيت؛ وا دهبيت له وهرامدا له جياتى «وارؤيشتم» له ههندى لههجه و شويندا دهكوتريت:

(ئهوا رؤيشتم، ئهوه رؤيشتم) كه ههموويان به يهك واتان. له كرمانجى سهرودا له جياتى (وا، ئهوا، ئهوه) وشهى (ئهفه) بهكار ديت، وهك:

ئهفه ئهزى دى خؤم

ئهفه ئهزى دى چم

له كرمانجى سهروشدا وا دهبيت وهرامى فهريمان به صغهى ماضى دهبيت، وهك: (ئهفه ئهزى كهريام) له وهرامى كهسيكدا كه پى بلّيت (وازى لى بينه).

بهكارهينانى كارى فهريمان بهپى مهبهست

ههريچند له بنهريندا ئه م صيغهى به بؤ فهريمانه بهلام بؤ كهلى مهبهسيت تريش بهكار ديت، وا دياره له (زمان)دا صيغهى كه بؤ مهبهستى تاييهتتى دادهنريت به پى بهرهوژوور چوون و فرهوانبوونى فيكر و هؤش له ئهنجامى گؤرانى كؤمهلايهتيدا ئه م صيغهى مساحى فرهوانتري پى دهگيرتتهوه بؤ دهبرپىنى واتاى تازه داهاتوو. له گه ل ئه مهشدا خزمايهتتبهك ههري دهمنيت له نيوانى واتاى ئهصلى و واتاكاني تازه داهاتوودا.

له م واتايانهى كه له ئهنجامى گؤرانى كؤمهلايهتيدا هاتوونهته ناو صيغهى فهريمانهوه ههست بهوه دهكرتت كه له ناو ههمووياندا جؤريك (داخوازى) ههيه كه ههري خوى مهبهسته له فهريمان پيكردن.

به دوا واتای ئەمردا ئەم واتایەنەش لە صیغەى فەرمان دینە بەر چاو:

۱- پارانەوهى، وهك (خوایه لیم خوۆش بیت)

۲- دۆعا، وهك (سەرکهوتوو بیت)

۳- تووک لیکردن (الدعاء بالشر)، وهك:

مالت بشیوتت
خانەت ویران بیت

۴- ئیزندان. وهك (برۆ بۆ سینەما، ئەمە پارە و نانی پى بخۆ)

۵- ئیزن خواستن، وهك (پیم دەدهى برۆم. ئەرى فلان کەس بنوئ)

نەهى کارى فەرمان:

کارى فەرمان کە روالهتیکى ئىجابییه روالهتیکى سەلبیشى هەیه، کە پى دەلێن (نەهى). صیغەى نەهى سەرلهبەرى وهك صیغەى «فەرمان» وایه لهوه رووهوه کە ئەویش نەهى صریح و هى ناصریحى هەیه.

نەهى صریح:

ئەم صیغەیه ئەویش وهك فەرمانى صریح تەنیا بۆ کەسى دووهمه:

۱- ئەداتەکەى تاییهتیی کە ئەداتى (مه)یه.

۲- راناوى کەسى دووهمى تێیدا به دیار ناکهوتت، بۆ نموونه:

برۆ	مه برۆ
ببینه	مه ببینه
بچن	مه چن

نەهى ناصریح:

لەم صیغەیهدا هەموو کەسەکان تێیدا وهك بهک بەشدارن، نامرازهکەشى (نە)یه، بۆ نموونه:

برۆم	نه برۆم
برۆین	نه برۆین

بروات نه پروات

بروڻ نه پروڻ

بروڻيت نه پروڻيت

بروڻ نه پروڻ

ئهم صيغهي نه هييهش وهڪ فرمان به هردوو شيوهي صريح و ناصريحيه وه به پئي جيگه بؤ مهبهستي جوداجودا بهكار ديت به لام كه واتاي صيغهي ئه مر بؤ دؤعا بوو له نه هيدا دهبيت به (تووك ليكردن) به پيچوانهش، كه ئه مرهكه بؤ (تووك ليكردن) بوو، نه هييهكهي دهبيته دؤعا بؤ كردن، وهڪ:

سهرنهكهوڻيت سهرنهكهوڻيت

بمرڻيت نه مرڻيت

تئيني (۱):

كاتيڪ نامرازي نهفي دپته پيش كاري ئاينده ئيشارهتي مضارعت تي دهچيت، كه نامرازي نه هيش دپته سهر «فرمان» ئيشارهتي ئه مر تي دهچيت، وهڪ:

دهروا ناروا

بروا نه روا

تئيني (۲):

به لام له كورديدا جوڙيڪ نهفي و نه هي ههيه كهوا زور له واتاي nor و neither نزيكه، ئيشارهتهكهي له گهل هي مضارع و ئه مردا كو دهبيته وه و تپيان نابا، بؤ نمونه دهگوتريٽ:

نه دي نه دهروا (بؤ نهفي)

نه بيت نه پروات (بؤ نه هي)

له شيوهي كرمانجيي سهروودا، نه هي صريح ناصريح ئه شيت به نامرازي (مه) و (نه) بيت، وهڪ:

نه خو مه خو (بؤ صريح)

نه خو مه خو (بؤ ناصريح)

به لام له ناوچهي بادينادا تهنيا ئيشارهي (نه) بهكار ديت، وهڪ:

نهخۆ (بۆ صریح)

نهخۆی (بۆ ناصریح)

له دوا ئەمه و له دوا لیکۆلینهوه و وردبوونهوه و لیدوانیکی زۆر دوور و درێژ و هه‌سه‌نگاندنی ته‌عریفی «کار»، له‌لایهن ئەندامانی لیژنه‌وه ئەم ته‌عریفه‌ی خواره‌وه بۆ «کاری فه‌رمان» په‌سه‌ند کرا:

«کاری فه‌رمان ئەو کاره‌یه داوای روودانیک ده‌کات دوا‌ی ئاخاوتن».

لیژنه له‌به‌ر ئەم هۆیانه‌ی خواره‌وه ئەو ته‌عریفه‌ی په‌سه‌ند کرد:

- ۱- که گوترا (ئەو کاره‌یه) هه‌موو تابه‌تییه‌کانی کار وه‌ک کات و صیغه ده‌گرێته‌وه.
- ۲- وشه‌ی (داوا) بۆ فه‌رمان و دوعا و تووک لیکردن و ئاوات و خواستن و هه‌موو واتاکانی تری فه‌رمان که له پێشه‌وه لێی دوا‌ین ده‌ست ده‌دات.
- ۳- وشه‌ی (روودان) کاری تێ نه‌په‌ر و تێپه‌ر و مطاوعه ده‌گرێته‌وه.
- ۴- ده‌سته‌واژه‌ی (دوا‌ی ئاخاوتن) جو‌رئیک له جو‌ره‌کانی رابردووی ئینشائی که ئه‌ویش ئاواتی تێدا‌یه له‌م ته‌عریفه ده‌رده‌هاوژیت، صیغه‌که‌شی ئەمه‌یه (بچوو‌ما‌یه، بمرک‌دا‌یه).

شه‌شه‌م - کار له رووی فۆرمه‌وه:

کار له رووی فۆرمه‌وه ده‌کریت به دوو به‌شه‌وه:

۱- کاری ساده.

۲- کاری ناساده.

۱- کاری ساده: ئەو کاره‌یه که له تاکه یه‌ک وشه پێک هاتووه و ناشیت که‌رت بکریت، وه‌ک: خواری، نوست، پسا ...

تێبینی:

آ- کاری ساده له گه‌ردانی جودا جودادا که رواله‌تی له ساده‌وه بۆ ناساده ده‌پروات له راستیدا هه‌ر ساده ده‌مێنێته‌وه، دیاره هه‌موو کارێک ساده بێت یا ناساده شی‌او‌ی ئەوه‌ی هه‌یه بێت به رابردوو و پانه‌بردوو و ئەمر، له پابوردوودا هه‌ر جاره‌یان بۆ زه‌مانیک به‌کار بێت و له هه‌موو حاله‌نیشدا راناویان بگۆریت:

تیکرای ئەم گۆرانە روالەتییه چ کاریکی نییه بەسەر سادەیی و ناسادەیییەوه. کار که بۆ خۆی لە بنەرەتدا یەک وشە بوو با لە گەردانیشدا زیادەیی بیتە سەر هەر بە سادەیی دەمێنێتەوه، بۆ نموونە:

کاری (هات) لە تاکە وشەیی (هاتن) هوه وەرگیراوه، کاریکی سادەییە، لەوهوه «هاتم، نههاتم، هاتبام، هاتبیتم، دههاتین» هه‌موویان سادەن.

ب- لە کوردیدا صیغەییەکی هەیه دووبارەکردنەوهی «کار» رادەگەیه‌نیت بۆ ئەوهی واتای بگۆریت وەک «هات - هاتەوه». ئەم زیادییەیی بە دوا کارەکه‌دا دیت و واتای ناگۆریت، نابیتە هۆی ئەوه کارەکه لە سادەیی بشۆریت. لە کرمانجیی سەرودا ئەم نامرازەیی کۆتاییی کار لە پێشەوهی کارهوه دیت؛ بەلام هه‌میشه واتای تازه پیک دینیت نەک دووبارەکردنەوه دەبەخشیت، ئەگەر هات و دووبارەکردنەوه ببه‌خشیت دەبیت له‌ویشدا بکه‌ویتە دواوه، وەک:

زفیری - زفیریه

٢- کاری ناساده: ئەو کارهیه که له کاریک و زیادییەکی پەیدا بووبیت، وەک:

هه‌لکه‌وتن

ده‌ستگرتن

سه‌ربرین

چاوپۆشین

ئێستقرا دەری دەخات لە کوردیدا کاری ناساده سی جۆری هه‌یه:

یه‌که‌م - ئەو جۆرهیه که زیادییەکی وشه‌یه‌کی واتادار بیت، وەک:

(سه‌ربرین، ده‌ستگرتن) لەم کارانه‌دا کۆبوونه‌وهی کاره‌که و وشه‌ واتاداره‌که واتایه‌کی تازه پیک دینیت که هیچ کامیان به‌ ته‌نیا نابیه‌خشن. لیژنه‌ زاراوه‌ی «لیکدراوی» پەسەند کرد بۆ ئەم کارانه.

دووه‌م: ئەم جۆرهیه که زیادییەکی پیشگر، وه‌یا پاشگربیت. لەمه‌دا زیادییەکه واتای سه‌ره‌خۆی نییه، بەلام واتای کاره‌که ده‌گۆریت، وەک:

هه‌لگرتن، دابه‌زین، کردنه‌وه.

لیژنه‌ زاراوه‌ی «دارژاو = دروستکراوی» بۆ ئەم کارانه پەسەند کرد.

سییم - ئو جوړهیه که زیادیه کهی وشه ی واتادار و پیشگر وهیا پاشگر بیت،
وهک: دهست لی هه لگرتن، پی لی هه لبرین، دستکردنه وه، سهر هه لدانه وه.
لیژنه زاروهی «ئاوئته» ی بق ئه م کارانه په سهند کرد. له مه وپیش زاروی «تیکه ل»
به کار هاتووه به لام «ئاوئته» وشه ییکی ساده و له بارتره.
لیژنه له سهره تای لیکولینه وهیدا بق ئه مه چوو بوو که کاری ناساده بکریت به
دوو به شه وه:

۱- لیکدراو

۲- دارژاو

بو هه ریه که له م به شانته ش تعریف و نمونه ی پیوستی هینا بووه وه به لام دوی
چاو پیداخشانده وه وتووژی نیوان ئه ندامان دابه شکردنه که ی دواتری (۱-
لیکدراو ۲- دارژاو ۳- ئاوئته) ی په سهند کرد.

تیبینی (۱)

کاری دارژاو (دروستکراو) واده بیت له تنیا پیشگریک و کار، وهیا پاشگریک و
کار، وهیا کار و پیشگریک زیاتر، وهیا له کار و پیشگر و پاشگر پیک دیت،
نمونه:

هه لگرتن، دابه زین (کار و پیشگریک)

گرته وه، خواردنه وه (کار و پاشگریک)

تی هه لکیشان، پی راگه یشتن (کار و دوو پیشگر)

هه لدانه وه، دادانه وه، (کار و پیشگر و پاشگر)

تیبینی (۲)

هرچه ند پیوسته مه به ست له پیشگر و پاشگر روون بکریته وه، بو ئه وه له م
باسه ی کاری ناساده دا خوینه ری ئه م ریزمانه سهری لی نه شیویت به لام پیوستی
نه چرانه وهی زنجیره ی باسی کار ئه م روونکردنه وهیه ی ومخراند بق کاتیکی تر.

تیبینی (۳)

له گهردانی کاری ناساده دا ئیشاره ی مضارعت (ده) به سهر کاره که وه

دهمپننه وه و جی گۆرکی ناکات، نموونه:
 هه لدهستم، تی هه لدهچم، دست به سهردا دهگرم
 به لام له شیوهی کرمانجیی سهروودا له صیغهی ئاینده (مستقبل) ئیشارهی
 مضارعت دهچیت به راییی پیشگره که وه، وهک:

دی رابم
 دی هه لگرم

تییینی (٤)

گهردانی کاری ناساده که بکریته کاری نادیار (مبني للمجهول) ته نیا دهخلی
 به سهر کاره که وه ههیه، زیادی و پیشگر و پاشگر له کاره که دا، وهک خوئیان
 دهمپننه وه، نموونه:

کردن، کرا، هه لکرا، هه ل دهکریت، هه ل دهکریته وه
 گرتن، گیرا، داگیرا، داده گیریت، داده گیریته وه

تییینی (٥)

بۆ نهفی و نههی، ئه داتی نهفی بیت یا نههی بیت دهکه ویته پیش کاره که وه،
 وهک:

هه لمه گره هه لنه گریت هه لئاگرن
 تی هه لمه چوو تی هه لنه چیت تی هه لئاچین

له کرمانجیی سهروودا هه رچهند غالب ئه وهیه که ئه داته کان راسته و خو بکه ونه
 پیش کاره که وه، به لام دهشیت جی بگۆرن و بچنه پیش پیشگره کانه وه، وهک:

رانه به نه رابه
 رانابت نارابت

له بهر ئه وهی که به شی له کاری ناساده به یاریدهی پیشگر و پاشگر پیک دین،
 لیژنه وای به باش زانی له و پیشگر و پاشگرانه بدویت که پیوهندیان به کاره وه
 ههیه.

پیشگر و پاشگری کار

پیشگر:

- ۱- هه‌ل (هل): هه‌لچوون، هه‌لبرین، هه‌لدان: ئەم پیشگره به گشتی بۆ بزووتنه‌وهی سه‌ره‌وژوور به‌کار دیت، به‌لام ناوناوه بۆ مه‌به‌ستی تریش به‌کار دیت، وه‌ک: هه‌لرشتن، هه‌لگۆفتن.
- ۲- (دا): دابوون، داگرتن، دابه‌زین، دادرین. ئەم پیشگره به گشتی بۆ بزووتنه‌وهی به‌ره‌وخوار به‌کار دیت به‌په‌وانه‌ی (هه‌ل)، به‌لام واش ده‌بیت بۆ مه‌به‌ستی تر به‌کار دیت، وه‌ک: داچله‌کین، دارزین، دابرین.
- ۳- (پا): پاگرتن، پاپه‌رین، پاخستن، پامالین. ئەم پیشگره به گشتی بۆ بزووتنه‌وهی ئاسۆیی (افقی) به‌کار دیت، واش ده‌بیت بۆ مه‌به‌ستی تر دیته‌ پیش کاره‌وه، وه‌ک:
پاچله‌کین، راهاتن، رازاندنه‌وه.
- ۴- (تی): تیکه‌وتن، تیه‌اویشتن، تیکردن. ئەم پیشگره به گشتی بزووتنه‌وهی به‌ره‌و ناوه‌وه پیشان ده‌دات، واش ده‌بیت بۆ مه‌به‌ستی تر به‌کار دیت، وه‌ک:
تی هه‌لسوون، تیپه‌رین، تیدان.
- ۵- (پی): پیکه‌نین، پیکردن، پیبوون، پیچوون (خایاندن). ئەم پیشگره بۆ گه‌لی مه‌به‌ست به‌کار دیت، وه‌ک دیارخستنی هۆی روودان، وه‌یا گۆرانی حال (پیکه‌یشتن).
- ۶- (لی - ژئی): لیدان (عود لیدان)، لیهاتن (تا لیهاتن)، لیبوونه‌وه، لیکردن. ئەم پیشگره بۆ گه‌لی مه‌به‌ست به‌کار دیت، وه‌ک له‌ وینه‌کاندا دیاره.
- ۷- (وه‌ر): وه‌رکه‌وتن، وه‌رچه‌رخان، تیوه‌ردان... ئەم پیشگره بزووتنه‌وه‌یه‌کی قه‌وسی دائیری تی‌دایه واش ده‌بیت بۆ واتای تر به‌کار دیت، وه‌ک: وه‌رگرتن.
- ۸- (فه - وه): ئەم پیشگره له‌ شیوه‌ی کرمانجی سه‌روودا به گشتی، وه له هه‌ندێ شیوه‌ی کرمانجی خوارووشدا بۆ مه‌به‌ستی دا‌هینانی واتای تازه به‌کار دیت، وه‌ک:

کوشتن فه‌کوشتن

خارن فہخارن

له کرمانجی خواروودا دهگوتریت «دهرگهکه وهکه» به واتای بکهوه، ههروهها دهگوتریت (وهخۆ) به واتای بخۆوه.

له کرمانجی سهروودا ئەم پیشگره له رابوردوو و ئاینده و فرماندا بهکار دیت، بهلام له کرمانجی خواروودا تهنیا له رابردوو و فرماندا دهدیتریت، له ئایندهدا دهبیتهوه پاشگر وهک ههموو شیوهکانی تری کرمانجی خواروو، نمونهش:

١

دهرگهکه م وهکرد

دهرگهکه وهکه

دهرگهکه دهکهمهوه

٢

ئاوهکه م وهخوارد

ئاوهکه ی وهخۆ

ئاوهکه ی دهخۆمهوه

٩- له کرمانجی سهروودا پیشگری (فیی) ههیه، وهک:

فیدان، فیتچوون

له ههندی شیوهی کرمانجی خواروودا (به تایبهتی له نیوان خپلهکاندا)

ئەم «فیی»یه دهبیته «وئ»، وهک:

ویدان ویکهوتن

١٠- له کوردیدا ههندی کار زیادیهکی تیکهلیان به پیشدا دیت، وهک: پیکهوتن،

لیکبوونهوه، تیکسمران. ئەم زیادییانه له حالیکدا واتای کارهکه بگۆرن،

وهباخود لئی زیاد بکهن به پئی دهستووری پیشگر دهبیته پئیان بگوتریت

پیشگری «دارژاو».

چه ند نمونهیهکی تر له پیشگری ئاویتته (دارژاو):

پئوهدان تئوهچوون تئوهگلان (تورط)

١١- له كوردیدا كۆمهڵێك وشه هه ن دینه پیش كاروه واتای تازه پێك دین، وهیا واتای كۆن دهگۆرن، وهیا لێی زیاد دهكهن، وهك:
(سهركهوتن، سهردان، بهركهوتن، ژێركهوتن، دهركهوتن، دهرخستن، لادان...).

ههندی زمانهوانی كورد ئه مانه به پیشگر دادهنن، واته له مهعناى ئه صلییان دهردبه ن و وهك پیشگری (هه ل، دا) یان حیساب دهكهن كه واتای خویمان دۆراندیته. به لای ههندی زمانهوانانی تری كوردیه وه ئه م وشانه پیشگر نین و وشه ی واتادارن (ناو بن یا ئاوه لكار بن) به و پێیه هاتنیان له پیش كاروه كاری (لیكراو) پێك دین، نهك كاری (دارژاو).

پاشگر:

لیژنه له تهواوكردنی باسی (پیشگر) هاته سه ر دوان له (پاشگری) ی كار. به ئیستیقرا ده ر ده كه ویت له هه ندی شیوه كانی زمانی كوردیدا پاشگریکی بی ده مه ته فه هیه كه ئه ویش پاشگری (وه) یا خود (وه) یه.

تیبینی:

به لای د. نه سرین فه خرییه وه ئه م پاشگره ته نیا شیوه ی (وه، فه) یه نهك (وه) یه، به به لگه ی ئه مه له شیوه ی ژوو ر و ودا كاتیك ده بیته پیشگر (وه) به كار دیت، وهك:

فه خارن فه خارنه فه

ئه م بزوینه ی (ه) پێوه ندیه بۆ لكاندنی پاشگری (وه) به پیته كۆنسۆنانتی پیش خوێه وه.

به لام رای مامۆستا مه سهوود ئه وهیه، چ مانعێك نییه له وهدا بگوتریت پیشگره كه تیکرای (وه) یه چونكه له هه موو ئه و میسالانه دا كه بۆ كار دینه وه ئه م بزوینه ی پیشه وه (ه) ده دیتریت، ته نانه ت وا ده بیت كه پیته بزوین ده بیته كۆتاییی كار پیتیکی كۆنسۆنانت دیت و ئه م بزوینه ده پارێزیت، وهك:

هاتومه ته وه (كه لێره دا - ت - هات و بزوینه كه ی پاراست)

له گه لێك شیوه ئاخاوتندا ده گوتری (گه رایه وه، كوژایه وه...) كه له و شوینانه دا

پیتیکی (ی) پتوهندیی وهک (نون الوقایة) دیت و بزوینه کهی سهره تای (هوه) دهپاریتیت. نالی دهلی:

لاله که مهجمه ریکه به با خووش و گهش دهبی

ناوی که پر خه لووزه به شه بنم کوزایه وه

شاعیریکی تر دهلی:

«شورشی مهجنون له نالی کوهکن فامایه وه»

بی گومان لهو شیوانه دا، که دهبیته پیشگر نیمکان نییه بزوینه کهی پیشه وه (ه) خو به دربخات، که نه مه به دیهیه که و کوتانه وهی لزوم نییه.

قسه ی ماموستا مه سعود محمه د ته واو بوو.

نهم پاشگره له کوردیدا بو گه لی مه به ست به کار دیت وهک له نمونانده ده رده که ویت:

۱- کردن - کردنه وه (فتح).

لیردها پاشگره که واتایه کی تازه ی پیک هینا.

۲- خواردن - خواردنه وه.

لیردها جوداوازیی خسته نیوان مفهومی کون و تازه.

۳- پازانه وه

حه سانه وه

کرووزانه وه

پارانه وه

لهم نموناندها پاشگره که دهوریکی بنجی هیه له پیکهینانی سهرله بهری واتادا لهو رووه وه که نه گهر لاببردیت واتا نامینیت.

۴- هاتن - هاتنه وه.

لیردها دووباره کردنه وه راده گه یه نیت، هرچنده له پیشه وه گوترا که لهم حالدها کاره که له ساده بی ناکه ویت به لام دیسانه وه ناشکرایه که پاشگریک به کوتایی کاره که وه هیه.

تیبینی (۱)

وا دەبیت ئەم پاشگره دوو واتای سەربەخۆ رادەگەییەت، وەک (چوونەوه):
لەوانەییە بە واتای دووبارەکردنەوه بێت یاخود رەوانەوهی رەنگ بێت؛ ھەرۆھە:
بردنەوه، کردنەوه...

ئەم پاشگره شیوہی بەکارھێنانی تریشی ھەبە کەوا بۆ سەرنجگرتن و
لێکدانەوه دەردەکەوێت. لەم رووہوہ خوێندنەوهی وتارەکە (د. نەسرین فەخری) لە
بەرگی یەکەمی گۆڤاری کۆری زانیاری کورد یارمەتی خوێنەر دەدات.

تیبینی (۲)

لە کرمانجیی سەرووشدا ھاتنی پێشگری (وہ) ئەم دەورە دەبیت کە وەک
پاشگر لە کرمانجیی خواروودا دەبیت تەنیا دووبارەکردنەوه نەبیت، کە لەوێشدا
ھەر بە پاشگری دەمیتتەوہ.

۵- لەو زیادییانە کە بە دوا کاردا دین، زیادیی (اندن) ھ. ئەم زیادییە چ پیتی
بگوتریت (پاشگر) چ پیتی بگوتریت (أداة = ئامراز)، وەیا زیادیی تصریفی
چەند دەوریک لە کاری کوردیدا دەبیت. سروشتیکی تاییەتیشی ھەبە کە
جوادی دەکاتەوہ لە پاشگری تر ئەویش ئەمەبە کەوا تیکەل بە تکوینی کار
دەبیت، وە لە تصریفدا (لە ماضییەوہ بۆ مضارع) شکلی دەگۆرێت. لەم
نموونانە جۆری کارکردنی (اندن) لە کاری کوردیدا بە دەردەکەوێت:

۱- فرین فراندن (ھەلفراندن)

کەوتن کەواندن

خەوتن خەواندن

لێرەدا کاری تێ نەپەری گۆریوہ بە تێپەری.

۲- پرمە پرماندن

زیرە زیراندن

حیلە حیلاندن

لێرەدا «اندن» کاری تێ نەپەری دروست کردووە لە دەنگی سروشتی، لە
کرمانجیی سەروودا ئەم تەرزەکارە لە دەنگدا بە ھۆی «اندن» ھوہ دروست ناییت.

۳- برژا برژاندی
 سووتا سووتاندی
 پسا پساندی
 رژا رژاندی

ئەم کارانە که کاری (روودان - مطاوعه) ن کۆتاییشیان به بزۆینی (ا) هاتووە له حالیکدا که (اندن)یان دەچیتە سەر و دەیان کات به تێپەر، به ناچاری یهکیک له دوو (ا)یهکه دەقرتیت.

حهوتم - ئەو واژانهی که له «کار» وەردهگیرین:

به پێی ئیستیکرایهک که لیژنه له زمانی کوردیدا کردویهتی ئەو واژانهی که له «کار» وەردهگیرین بۆ دەربرینی مهبهستی جوړجوړی ناخاوتن، ئەمانه:

- ۱- ناوی کارا (اسم الفاعل)
 - ۲- ناوی بهرکار (اسم المفعول)
 - ۳- ناوی چاوگ (اسم المصدر)
 - ۴- ناوی جیگا (اسم المكان)
 - ۵- ناوی ئامپیر (اسم الآلة)
 - ۶- ناوی ناساده (الاسم المركب)
- ئەوا لیژنه یهکه یهکه لێیان دەدویت:

۱- ناوی کارا (اسم الفاعل)

آ- دەرشتنی له کاری تێ نهپەر:

لهم نموونانهی خوارهوه جوړی دەرشتنی ناوی کارا له کاری تێ نهپەر به دەردهکهویت:

نووست	نووستوو
مرد	مردوو
رزی	رزیو
خووسا	خووساو
چوو	چوو

وهك دهردهكه ویت داریشتنی «ناوی کارا» له کاری تی نه پهر به هوی هاتنی (و) هوه ده بیت بۆ کۆتاییی کارهکه، به لام به پتی جیگا واده بیت واوهکه به شیوهی بزوین دیت، وهک (مردوو)، واش ده بیت به شیوهی کۆنسانت دیت، وهک (خوساو)، دیاره که واوهکه به دوا پیتی کۆنسانتدا هات و بۆ خوی ده بیته بزوین، به پیچه وانه که به دوا بزویندا هات ده بیته کۆنسانت. ههروهها که به دوا (و) دا هات ئیمکان نامینی بۆ خوی تهلهفوز بکریت له بهر ئه مه دهنگه که ی دهرناکه ویت وهک «چوو، بوو...». ئه م وشانه له به کارهیناندا ده شی ببنه ئاوه لئاوی کارا (الصفة الفاعلية)، وهک:

پیاوی نووستوو
تری ریو

ههروهها ئه م صیغه یه له پیکهینانی «رابوردوی نزیک = ماضی قریب» یش به کار دیت، وهک:

من نوستووم

ئیمه ده مته که وهستاوین

به لام له شیوهی کرمانجی سهرودا داریشتنی «ناوی کارا» به م جۆره ده بیت:

۱- ئه گه کۆتاییی کارهکه پیتی کۆنسانت بوو، وهک: «هات، مر...» به هوی هاتنی «ی» ناوی «کارا» پهیدا ده بیت «هاتی، مری».

۲- ئه گه کۆتاییی کارهکه بزوینی «ا، و» بوو، وهک «خوسا، چوو» به هوی هاتنی (بی) وه ناوی کارا پهیدا ده بیت «خوسایی، چوویی» به لام ده شیت به دوا «ا» دا هه ریه ک «ی» بیت، وهک «خوسای».

۳- که هات و کۆتاییی (ی) بوو، وهک (ری) بۆ دروستکردنی ناوی کارا نیشانه ی (ای) دیت، وهک (ریزای). به لام ده شیت وشه که وهک خوی بمینیته وه و بووتریت (ری). له حاله دا دیاره زیادیی (ی) هکه، تی چوو له بهر (ی) ئه صلی وشه که.

تییینی:

له جغزیکی ته سکدا جۆریکی تری داریشتنی ناوی کارا له کاری تی نه پهردا دیته بهرچاو، له کتیه که ی سه عید سدقی لاپه ره (۲۰) دا دوو نموونه هاتوو (بووه،

چووه) که ناوی کارابن له (چوون و بوون). ئەم دارشتنه بزوینی (ه) دینیتته کۆتایی کارهکهوه له جیاتی (و). وهک ئەم چهند وشهیه، وشهیی «لیکهوته، تیکهوته، ههلاته، مرده» ئەویش ههه جۆریکه له ناوی (کارا) کهوا به هۆی هاتنی بزوینی (ه) وه بۆ کۆتایی کار پهیدا بووه.

دارشتنی ناوی کارا له کاری تۆ نهپهه دهستورهکهی ناگۆریت ئەگهه هات و کارهکه (ساده) نهبوو، وهک:

دامردوو

ههلستاو

دهرپهپوو

تۆ ههلهکشوو

دیاری کاری تۆ نهپهه ههه به شیوهی دارژاو (دروستکراو) دهبیتته (ناساده)، ئیمکان نییه وشهیی واتادار له پیشهوه بیت و بیکا به لیکدراو؛ لهگهه لهمهشدا تههکبیتکی وهسفی ههیه له وشهیی واتادار و کاری تۆ نهپهه پیک دیت که پتی ناگۆریت (ناوی کارا) و واتای ناوی کارای تیدا نییه وهک «کۆستکهوتوو، کورمردوو، سکسووتاو» ئەم وشه لیکدراوانه، ئاوهلناوی کارای لیکدراون.

[روونکردنهوه:

دهشی بگوتری له کاری وهک (سههکهوتن، لاکهوتن) دا وشهکانی (سهه، لا) له واتای بنجیی خۆیانهوه بههه (ظریفه) پۆیشتون، که مههلوومه (ظرف) واتای مادیهتی خۆی دههۆرینیت، بۆیه هاتوونه پیش کاری (کهوتن) که کاریکی تۆ نهپهه.

دهمراستی لیژنه]

له کوردیدا چهند صیغهیههک ههیه وهک (ناوی کارا) له کاری تۆ نهپهه وهههگیریت، بهلام لایهنی وهسفیتهیان زیاتر تیدایه، لهبهه ئهوه دهشیت پیمان بوتریت «ئاوهلناوی کارا» وهک لهه نمونانه دهههکهووت:

پوههک، که له روانهوه هاتوه

نوسهک، که له نووسانهوه هاتوه.

ترسنۆك، گرینۆك له ترسان و گریانهوه هاتوون.
 ئەم تەرزە ئاوەلناوی کارایە لە کوردیدا وادەبیت بە دووبارەکردنەوهی وشە پێک
 دێت، هەر جارە بە جۆری، وەک:
 پس پسۆک، کە لە پسانهوه هاتوو.
 خول خولۆک (خول خوله)، کە لە خولانهوه هاتوو.

وشە «خش خشۆک» هەر چەند بوو بە ناوی جیگا (اسم مکان) بەلام وا
 پێ دەچیت کە لە بنههتدا هەر لەم بابەتە بووبیت، بەلام لە بەکارهێناندا
 گۆرایت.

صیغەیهکی تریش هەیه مبالغەى تێدایە، وەک «گەرۆک، فرۆک، لهرزۆک» کە ئەمە
 صیغەى رەسەنى مبالغەیه لە کوردیدا لەو رووهوه کە بریتیه له کار و زیادى
 (الفعل والزیاده). [گەر + ۆک +، فر + ۆک، لهرز + ۆک]. له هەندى میسالی
 پێشووتردا، وەک (پس پسۆک، گرینۆک) ئەم زیادیهى (ۆک) هەیه، بەلام یا کارهکه
 بۆ خۆى دووباره بووهتهوه یاخود زیادیهکه خۆى پتره له «ۆک» بۆیه نەمانگوت
 ئەمانه صیغەى رەسەنى مبالغەن.

جگە لەم صیغانه لە کوردیدا صیغەى تریش هەیه کە «ناوی کارا» وه یا
 «ئاوەلناوی کارا» دروست دەکەن بە ئیستیقرا دەدۆزرێنهوه. نموونهیهکی ئەم
 صیغایه وشەى «مردۆخ» کە ئەویش له وشەى (مردن)هوه هاتوو. واش هەیه له
 (فریز) صیغەیهکی کارایی وهیا «ئاوەلناوی کارایی» ساز دەبیت، وەک (چەنگ
 سۆتەکه) کە له وشەى (چەنگ + سۆت + هکه) پێک هاتوو.

ب- دارشتنى له کارى تێپەري:

١- له نووسینی نوێی کوردیدا صیغەیهکی داهاووئى «ناوی کارا» له کارى تێپەردا
 پەیدا بوو، تا ئیستا بۆ کۆمهڵیک وشە بەکار هاتوو، له پەرسەندنیشدايه،
 وەک:

خویندن	خوین	خوینەر
نووسین	نووس	نووسەر
بینین	بین	بینەر

کوشتن کوژ کوژهر

۲- له په پراوینزیکي ته سکدا صیغه یه ک بؤ ناوی «کارا = فاعل» به کار دیت، وهک:

دیتن دیت دیتنه

خواردن خوارد خوارده

به جوړیکي گشتی ئه م صیغه یه له کاری تیپه ردا بؤ ناوی «به رکار = مفعول» به کار دیت به لام له چهند کاریکدا به شیوه یه کی ریزپه ر بوو ته ناوی «کارا = فاعل».

۳- چهند کاریکی تیپه ر صیغه یه کی ناوی کارایان هه یه که له بنجدا ئه م صیغه یه بؤ کاری تی نه په ره:

گرتن (گیران) گیر گیرهک

گهستن گهز گهزهک (له شیوه ی بادی نی به و شته ده لاین که شتی تر ده گه زیت).

۴- له کوردیدا صیغه یه کی مبالغه ی تر هه یه له کاری تیپه ر ودرده گیریت، وهک:

کوشتن کوژ بکوژ

برین بر ببری

گوتن (ده) لی بلی

۵- وا ده بیت له دووباره کورده و هی وشه ی کار «ناوی کارا» وهیا «ئاوه ل ناوی کارا» پهیدا ده بیت، وهک «خواز خوازوک» به که سه ی ده گوت ریت که زور شت ده خوازیت. ههروه ها وشه ی «گه زگهزه» به گیایه ک ده گوت ریت ژههراوییه له شی گیانله بهر ده گه زیت، واتا وشه که له «گهستن» هوه هاتوه.

۶- ناوی «کارای ناساده» هه یه له کوردیدا که له کاری تیپه ر ودرده گیریت، چ له پیشگر و که رتیکي کار چ له وشه یه کی واتادار و که رتیکي کاره که بیت، بؤ نمونه:

پیشگر و که رتی کار	هه لگرتن	هه لگر
	تیکردن	تیکه ر
	لینان	لینه ر

وشه‌ی واتادار و کهرتی کار	نانخۆر	نانخواردن
	سه‌رتاش	سه‌رتاشین
	جلشۆر	جلشوشتن

تیبینی (۱)

وشه واتاداره‌که‌ی جۆری دووهم جیگه‌ی به‌رکار (مفعول)ی گرتووه‌ته‌وه.

تیبینی (۲)

ئهم صیغه‌یه‌ی ناساده‌ی ناوی کارا له کوردیدا به دوا ئهداتی نه‌فیشدا دیت و له تیپه‌ر و تۆ نه‌په‌ردا ئاوه‌لناوی کارا دروست ده‌کات، وه‌ک:
 نه‌خۆر، نه‌مر، نه‌شۆر، نه‌به‌ز، کۆل نه‌ده‌ر، جل نه‌شۆر، نه‌هات.

۲- ناوی به‌رکار (اسم المفعول):

ناوی به‌رکار له کوردیدا چهند جۆریک داریشتنی هه‌یه:

آ- له کاری کارا نادیار (المبني للمجهول):

داریشتنی ئهم جۆره به‌رکاره به زیادکردنی (و) ده‌بیت له کۆتایی کاری کارا نادیاردا، وه‌ک:

کوژران کوژرا کوژراو
 گیران گیرا گیراو
 خوران خورا خوراو

ئوه‌ی سه‌رنج راده‌کیشیت له داریشتنی ئهم جۆره‌ی ناوی «به‌رکار» ئه‌وه‌یه که وا هه‌مان ریگه‌ی داریشتنی ناوی کارای (افعال المطاوعة)ی بۆ به‌کار دیت، وه‌ک:

پسان پسا پساو
 سووتان سووتا سووتاو

مه‌به‌ست له‌م تیبینییه ئه‌وه‌یه که وا سه‌ره‌رای (و)ه‌که ئه‌لفیکیش له کۆتایی هه‌ردوولایاندا هه‌یه که‌چی ته‌نیا «و» له‌ ناوه کارایانه‌دا هه‌یه که له کاری تۆ نه‌په‌ری عاده‌تی (غیر مطاوعة) وهرده‌گیریت، وه‌ک:

نووستن نووست نووستوو
کهوتن کهوت کهوتوو

ئەم صیغەیی ناوی بەرکاربەش وەک صیغەیی ناوی کارا بۆ رابردووی نزیک
بەکار دێت، وەک:

کوژران کوژرا کوژراو کوژراوه
خوران خورا خوراو خوراوه
گیران گیرا گیراو گیراوه

بۆ بەراوردی ئەم نموونە لە رابردووی نزیکی کاری مطاوعە دینینەوه، وەک:

سووتان سووتا سووتاو سووتاوه
پیشان پیشا پیشاو پیشاوه
خلیسکان خلیسکا خلیسکاو خلیسکاوه

تێبینی یەکەم:

لە شێوەی کرمانجیی سەرودا چونکە صیغەیی (المبني للمجهول) بە هۆی کاری
یاربەدەری (هاتن) هۆه پەیدا دەبێت، ئەم صیغەیی ناوی بەرکار، لەوێدا بەم جۆرە
ناوەت بەرچاو، بۆ رابردووی نزیکیش صیغەیی تاییبەتیی سەر بەو شێوەیە بەکار
دێت، وەک:

هاتنە خارن هاتنە خارنئ هاتنە خارنئ
هاتنە دیتن هاتنە دیتنئ هاتنە دیتنئ

تێبینی دووهم:

لە هەندێ شێوەی کرمانجیی خواروودا، وەک (هەولپەر، کۆیە، خوشناوەتی...) لە
جیاتی «و»، «ی» بەکار دێت بۆ پێکھێنانی صیغەیی ناوی بەرکار و دەگوتریت:

خورای
دیترای
کوژرای

زۆر جارانیشت لە بەکارهێناندا «ی» که دەقتریت. صیغەیی رابردووی نزیکیش
لەم شێوەیەدا هەر بە هۆی (ی) کهوه پێک دێت، وەک:

کوژرایه دیترایه خورایه

شایانی باس کردنه، کهوا له داپشتنی ناوی کاراش هه‌مان صیغه به‌کاردیت و ده‌گوتریت: نووستی، رۆیشتی (له جیاتی نووستوو، رۆیشتوو).

ب- له کاری کارا دیار (المبنی للمجهول):

۱- ئەم جوژه به‌رکاره له صیغه‌ی رابردووی ره‌به‌ق (مطلق) هوه وهرده‌گیریت به زیادکردنی بزۆینی (ه) له کوژتاییی وشه‌ی کاره‌که‌وه، وه‌ک:

کوشتی	کوشت	کوشته
گرتی	گرت	گرته
بردی	برد	برده
کردی	کرد	کرده

ئەم صیغه‌یه به زۆریی له کاری تایی و دالی وهرده‌گیریت، ناوناوه‌یه‌ک نه‌بیت له کاری یایی و ئەلفی و واوی ئەم صیغه‌یه نایه‌ته به‌رچاو، به نمونه:

له کرمانجیی سه‌روودا ده‌لێن: ئەرزى شێله. به‌و ئەرزى ده‌لێن که وا شێلرا‌بیت بۆ مه‌ره‌زه، واته له «شێلان» هوه وهرگیراوه که کاریکی ئەلفییه.

۲- له شیوه‌ی کرمانجیی خواروودا ده‌گوتریت «قه‌ول و بریه» لێره‌دا «بریه» له برینه‌وه وهرگیراوه که ئەویش کاریکی یایییه. به ئیستیقرا‌ی ته‌واوی زمانه‌که له‌وانه‌یه نمونه‌ی تریش له‌م باب‌ه‌ته چنگ بکه‌وێت.

۳- له په‌راویژیکی ته‌سکدا صیغه‌یه‌کی ناوی به‌رکار هه‌یه به زیادیی (وو) له کوژتاییی کاری رابردوو پێک دیت، وه له شیوه‌ی کرمانجیی سه‌روشدا ئەم واوه ده‌بیتته (ی)، وه‌ک:

کوشت	کوشتوو	کوشتی
گرت	گرتوو	گرتی

له شیوه‌ی کرمانجیی سه‌روودا بۆ کاری ئەلفی «ی» ناوبه‌ند دیتته نێوان ئەلفه‌که و «ی» ئەداته‌که، وه‌ک:

کێلان کێلای (به واتای - کێلراو -)

۴- دروستکردنی ناوی به‌رکاری لێکدراو. ئەم باسه‌ گیروگرفتییکی زۆری تێدایه و

پتویستی به روونکردنه وهییه کی در یژه پیدراو ههیه:

آ- چهند نمونه یه که دینینه وه بۆ سه رنج لیگرتن له جۆریک له جۆره کانی داریشتنی

ناوی بهرکاری لیکدراو:

گورگ خواردوو

دز بردوو

ئاو خنکاندوو

گولله کوشتوو

له م نمونانه دا وشه ی یه که م جیگه ی کارا (فاعل) ی گرتوو هته وه، هه ر بۆیه مانای وشه لیکدراوه که ده بیته بهرکار، چونکه دیاره «کارا» داوای «بهرکار» ده کات. به پیچه وانه، ئه گه ر وشه ی پیشه وه جیگه ی «بهرکار» ی گرتبو وه وه واتای وشه لیکدراوه که ده بیته واتای «کارا» چونکه «بهرکار» داوای «کارا» ده کات، به و پییه وشه کانی:

گۆشتخواردوو

مالبردوو

تیچیرکوشتوو

مه رخنکاندوو

په رۆسووتاندوو

هه موویان ناوی کاران.

پوخته ی ئه م ده ستووره ئه مه یه: که وشه ی پیشه وه کارا بوو، تیکرای وشه که ده بیته بهرکار. به پیچه وانه وه که وشه ی پیشه وه به کار بوو، تیکرای وشه که ده بیته کارا.

لیرده دا روونکردنه وه یه که دیته پیش پیوه ندیی هه یه له گه ل باسی (ناوی کارای لیکدراو)، وه ک:

گۆشتخۆر

پیاوگوژ

مه رخنکین

به ردشکین

ئەم نمونانە كە سرنجى لى بگرين دەبين و اتاي سيفه تىكى ھەميشەيى
رادەگەيەنن بەلام كە بلىين:

گۆشتخواردوو

پياوكوشتوو

مەرخنكاندوو

لەم ميسالانەدا ئىشارە بۆ رووداوتىكى تايبەتییە، و اتا ھەرچەند ھەردوو صيغە
بۆ ناوى كارا بەكار دین بەلام جياوازىيەكى بنجى ھەيە لە نىوانياندا كە سيفه تى
كاتى و ھەميشەيىيە.

[روونکردنەوھ:

ئەم نەختە باسە دەبوو لە كاتى لىكۆلینەوھ لە (ناوى كارا) دا باس
بكریت بەلام لەبەر ئەوھى كە صيغەكە جارتيكان بۆ كارا و
جارتىكان بۆ بەركار پىك دەھىنریت، وا بەباش زانرا دوا بخریت
تاكو ھەردوو رووى بەسەريەكەوھ روون بكریتەوھ.

دەمراستى ليژنە]

ب- لە كوردیدا وشەى «بەر» چەند واتايەكى ھەيە، وەك:

بەر ثمر

بەر واجهە

بەر رووھو نزمایی

وشەى (بەر) لە وشەى لىكدراودا كە بە واتای (نزمایی) بوو، وشە لىكدراوھكە
دەكاتە ناوى بەركار، بە پىچەوانەى دەستوورى گشتى، وەك لەم نمونانەدا
دەردەكەویت، وەك:

بەرپرس

بەرخۆر

بەركوت

بەركار

لهمه و بهر له باسی کارای لیکدراودا گوتوبوومان که نه گهر کهرتیکی کاری تینپر
له گهل ناویکدا هات وشه لیکدراوه که ده بیته ناوی کارا، وهک:

زورخور

برنجکوت

که مپرس

به لام که به دوا وشه ی (به) دا هاتن، وشه لیکدراوه که ده بیته ناوی بهرکار
ههروهک له نمونه کانی سهرووتردا دهرکه ویت.

نهم دستوره ی ناوی بهرکار که به هوی وشه ی (به) هوه پیک دیت به زوری
ناوی بهرکار دروست دهکات، به لام وشه ی (به) گر که ده بوا به پی دستوره که
بیته ناوی بهرکار، که چی ناوی کارایه، لیره دا شتیک سه رنج راده کیشیت نه ویش
نهمه یه له نمونه کانی ناوی بهرکار وشه ی (به) له گهل کاره که یه ک نیتجایان
هه یه به لام له وشه ی بهرگردا، وشه ی (به) دزی نیتجاهی نه و کاره یه که بهری
لیگیراوه. (به) ره لست) یش ههروه هایه.

ج- نهم ترکیبه ی ناوی کارای وهک:

گوشخور

پیاوکوژ

خوینمژ

که هات و بزوینی (ه) ی چوه سه ر به عادهت دهیکات به ناویکی قاموسی له
جوژی ناوی گشتی، وهک بلین:

مهشکه دره (ناوی میروویه که)

که رخنکینه (ناوی گیایه که)

کلکته قینه (ناوی مهلیکه)

گور هه لکه نه (ناوی گیانله بهریکه)

دوشاومژه (ناوی نهنگوستیکه)

به لام له چند وشه یه کدا نهم ترکیبه له جیاتی ناوی کارا پیک بینیت، ناوی
بهرکار پیک دینیت، وهک:

مه‌لاخۆره
گورگنه‌خۆره
دزنده‌به‌ره

ئهم فه‌قه‌ره‌يه سه‌ر به ناوی کارايه، به‌لام به‌هۆی ئهم چه‌ند وشه‌ی به‌رکاره‌وه باسه‌که‌ی هاته ئیرانه. هه‌روه‌ها وشه‌ییکی تریش به نيسبته ئهم ده‌ستووره‌ی دروستکردنی ناوی کارا ئه‌ویش وشه‌ی (جوانومژ)ه، که ده‌بوو به پتی ده‌ستوور ته‌رکیبتيکی ناوی کارا بوایه، که‌چی ناوی به‌رکاره و به‌و ماینه ده‌لین که (جوانوو) ده‌یمژیت.

۳- ناوی چاوگ (اسم المصدر):

له کوردیدا ئهم جۆره دارپشتنه هه‌رچه‌ند واتای چاوگی تیدایه به‌لام له چاوگی ئاسایی جودا ده‌بیته‌وه له چه‌ند روویه‌که‌وه:

۱- چاوگی ئاسایی به تیکرایي کۆتایییان به نوونی چاوگ دیت و پێوه‌ندییه‌کی ئاشکراش هه‌یه له نێوان ئه‌و و کار و ناوی به‌رکار و کارا، واته چاوگی ئاسایی ده‌شیت خۆی پتی بگوتریت (سه‌رچاوه) بۆ وه‌رگرتن و دارپشتنی کار و ناوی کارا و به‌رکار.

۲- چاوگی ئاسایی واتای کردن و روودانی به ئاشکرایي تیدایه، هه‌ر خۆی ئه‌و ترکیبه ئیزافییه دروست ده‌کات (نانخواردن، کاغه‌زنووسین، قسه‌کردن) که‌وا مضافه‌که له راستیدا به‌رکاره (مفعول) و پێش چاوگه‌که که‌وتووته‌وه، که ئه‌ویش ده‌وری کار ده‌بیتیت. ئهم کردن و روودانه له ناوی چاوگ به‌دی ناکریت، واته ناوی چاوگ به‌رهو (ته‌جرید) رۆییوه و هیزی (کردن)ی تیدا نییه. به‌ نموونه ده‌لین (داربرین) که ته‌رکیبتيکی ئیزافییه و وشه‌ی (برین) تیدایه چاوگیکی ئاسایییه و واتای روودان و کردنی تیدایه، ناشیت بکریت به «داربریار» که وشه‌ی (بریار) ناویکی چاوگه و واتای (مطلق) یا (مجردی) برینی تیدایه نه‌ک کرداری برین.

۳- ناوی چاوگ له صیغه‌یه‌ک زیاتری هه‌یه، واته تیکرایان ناکه‌ونه به‌ر ده‌ستووریک له دارپشتیان وه‌ک ده‌ستووری چاوگی ئاسایی؛ صیغه‌کانی ئهم

ناوی چاوگه به ئیستیقرا له زماندا ده‌دۆزیته‌وه، هه‌ندێ صیغه‌ی له به‌کاره‌یناندا په‌ره سه‌ندووتره له هه‌ندیکی تری. لیژنه ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ی به لاوه دیارترین صیغه‌ی ناوی چاوگن:

کوشتن	کوشت	کوشتار
گوتن	گوت	گوتار
کردن	کرد	کردار

له هه‌ندێ ناوی چاوگ که به (ار) په‌یدا ده‌بن رواله‌تیکي «ناوی کارا» دیته پێش له‌و روه‌وه کاره‌که خۆی پیتی «ی» تێدايه، ئیتر له‌گه‌ڵ «ار» دا «یار» ده‌که‌ن به کۆتایی وشه‌که له‌وه‌وه وشه‌که وه‌ک ناوی کارا دیته به‌رچاو، له راستیدا ناوی چاوگن، ریکه‌وت ئه‌وه «ی» خستوه‌ته پێش «ار» هه‌که‌وه، بۆ نمونه:

برین	بری	بریار
دزین	دزی	دزیار
پرسین	پرسی	پرسیار
زانین	زانی	زانیار

تێبینی:

له‌و کارانه‌ی که کۆتاییان به پیتی «ی» دیت ته‌نیا کاری (کرین) وشه‌ی (کریار) لێ ده‌بیته ناوی کارا نه‌ک ناوی چاوگ. مامۆستا مه‌سه‌وود ده‌لێت: وا تێ ده‌گه‌م ئه‌م صیغه‌یه‌ی «کریار» له‌وه‌وه هاتوه‌وه که به دوا وشه‌ی (فرۆشیار) دا وه‌ک ده‌نگ و سه‌دا، وه‌یاخود وینه و دووباره‌بوونه‌وه‌ی له ئاوینه‌دا خۆی به خزمی ده‌زانیت. له وشه‌ی (فرۆشیار) دا که ناوی کارایه سه‌رله‌به‌ری (یار) به زیاده‌وه هاتوه‌وه که خۆی ئه‌داتی دروستکردنی صیغه‌یه‌کی وه‌سفی کارایه، وه‌ک چووتیار، به‌ختیار. ده‌شتوانین بڵێین له دوو (ی) (کرین) و (یار) یه‌کیکیان تێ چووه و له جێی (کریار) ماوه‌ته‌وه (کریار).

٢- هه‌ندێ ناوی چاوگ به زیادکردنی «ش» یان «شت» له کۆتایی کاره‌که‌وه په‌یدا ده‌بیت، وه‌ک:

برین	بری	برشت
کۆشین	کۆش	کۆششت (کۆشش)

وهرزین وهرز وهرزش (وهرزشت)

زانین زان زانشت [توفیق وهبی]

واش دهبیت پیکهاتنی ئەم صیغەیه له رتیهکی بیژۆکهوه دهبیت، وهک:

پۆیین رهوشت

خواردن خورشت

خوران خارشت

۳- هه‌ندێ ناوی چاوگ به هۆی زیادکردنی بزۆینی (ه) په‌یدا ده‌بیت، وهک:

کۆکین کۆک کۆکه

دزین دز دزه

پرسین پرس پرسه

گوتن گوت گوته

وا هه‌یه ئەم صیغەیه له هه‌مان کاتدا بۆ ناوی «چاوک» و ناوی «به‌رکار» به‌کار ده‌یت، وهک:

رست، رشته.

۴- هه‌ندێ ناوی چاوگ صیغەیه‌کی تاییه‌تی خۆیان هه‌یه که ده‌شیت ئەوان بنجی

دروستکردنی چاوگ بن، وهک له‌م لیسته‌یه‌ی خواره‌وه:

خه‌و خه‌وتن

ترس ترسان

له‌رز له‌رزین

پرس پرسین

گه‌وز گه‌وزین

سوور سووران (سوورانه‌وه)

۵- صیغەیه‌کی ناوی چاوگی لیکدراو دارژاوو هه‌یه که واتای تازه پیک دینتیت و

که‌رتیکی له‌ کار پیک هاتووه، وهک:

په‌له‌فره (په‌ل + ه + فر + ه)

بوومه‌له‌رزه (بووم + ه + له‌رز + ه)

جیگۆرکە	(جی + گۆر + کە)
سەر سوورکە	(سەر + سوور + کە)
چاوشارکۆ	(چاو + شار «شاردنهوه» + کۆ)
هه‌لپه‌رکۆ	(هه‌ل + په‌ر + کۆ)

تێبینی:

به پێی روونکردنهوهی مامۆستا سادق بههائهدین له شێوهی کرمانجیی سه‌روودا، صیغه‌ی دروستکردنی ناوی چاوگ به هۆی (ش، شت) نییه، به‌لام ئه‌وانی تر که‌م و زۆر په‌یدا ده‌بن.

صیغه‌یه‌ک هه‌یه به زۆریی بۆ «ناوی یاری» به‌کار دێت، کۆتاییشی به (انی) دێت، وا ده‌بێت له شێوهی کرمانجیی سه‌روودا ئه‌م صیغه‌یه له کار وهرده‌گیریت، وه‌ک (یاری برانی) که له کاری (برین)هوه وهرگیراوه، یارییه‌که‌ش به واتای پێشبرکۆ دێت.

له راستیدا ئه‌م صیغه‌یه له شێوهی کرمانجیی خوارووشدا په‌یدا ده‌بێت، به‌لام نه‌ک به هۆی به‌کارهێنانی کاره‌وه، وه‌ک:

- جگانی (میچین)
- که‌لایانی (هه‌لماتین)
- تۆپانی (تۆپ تۆپین)
- په‌لیکانی (هه‌لوکین)
- رگانی (سنجوقین)

[روونکردنه‌وه:

وشه‌ی «چاوشارکۆ» که‌رتی کاری تێدایه و ناوی یاریشه. وشه‌ی «هه‌لپه‌رکۆ»ش هه‌ر له‌م جۆره‌یه.

ده‌مراستی لیژنه]

٤- ناوی جیگا (اسم المکان):

صیغه‌ی ده‌ستووری بۆ (ناوی جیگا) له کوردیدا به زیادکردنی پاشگری (گه) له کۆتایی «کار» دروست ده‌بێت، وه‌ک:

روانين	روان	روانگه
فرين	فر	فرگه
لهوهران	لهوهر	لهوهرگه
برين	بر	برگه

ليڙهدا مه به سست ٿيو ناوي جيگايانهيه كه له كار دروست دهكڙين، دهنه پاشگري «گه» له گهل وشه ي تريس ناوي جيگا زور دروست دهكات به لام ليڙهدا مه به سست دهوري «كار» له دروستكڙني ناوي جيگا.

جگه له صيغه دستورييه صيغه ي تريس هه له هه ندي كار وهرده گيرين وهك:

رژان	ده (رڙي)	رڙ	رڙهن
سووتان	ده (سووت)	سووت	سووتهن
رووتانهوه	ده (رووت)	رووت	رووتهن

له شيوه ي کرمانجی سهرودا دهگوتريٽ:

گهفسك به واتاي جيگه ي (گهوزين) ديٽ.

زفرك به واتاي (شويني گيڙهني ٿاو) ديٽ.

وا دهبيت ناوي جيگه بڙ خوي دهبيتته سهرچاوه بڙ چاوك، وهك:

خليسك خليسكان

[روونكر دهنه وه:

به دوور نابينم ٿيو وشه يه ش وهكو وشه كاني (گهفسك، زفرك) له

كارهوه بوويٽته ناوي جيگه، نهك به پيچه وانه.

دهمراستي ليڙنه]

ه- ناوي ٿامير (آلة):

ليڙهدا مه به سست هه ٿيو ناوانه ن كه له «كار» وهرگيراون. به ٿيس تي قرا ده رده كه ويٽ زوريه ٿيو ناوانه له كورديدا وشه ي سه به خون، پيوهنديان به كارهوه نييه، وهك:

«دهرزي، ته شي، خه ركه، سوژن، چه كوش، چنگال، داس، سهره ندي، كه وچك،

مشته». به لّام ناوناوهیهک وا دهبیت «ناوی ئامیر» له کار وهردهگیریت. ئەم دارشتنهش له صیغیهکی زیاتر ههیه، وهک:

۱- کوتک، کوتهک (له کوتانهوه هاتوووه)
 ۲- بیژنگ (له بیژانهوه هاتوووه)
 ۳- پارزۆنگ (له پارزیننهوه هاتوووه)
 ۴- گیره مهقاشیکی بچووکه زهرهنگههکان بهکاری دین بۆ گرتنی زێر، له کاری «گیران» هوه هاتوووه.

ههندیك ناوی ئامیر صیغهی «ناوی کارا» ی لیکدراویان بۆ کار دیت، وهک: دهستار (دهست هاری): له «هارین» هوه هاتوووه. بهفرمال: له کاری (مالین) هوه هاتوووه.

دهستهبهره: له کاری «بردن» هوه هاتوووه. له گهڵ تیبینی ئەمه ئهگهه بزۆینهکهی کۆتایی وشه لاجیت، دهبیته «دهستهبهر» وه به معنای (ضامن) دیت له عهههیدا. پانیکیش (پاژنه هه لکیش): له کاری «کیشان» هوه هاتوووه. شهکرشکین: له کاری (شکاندن) هوه هاتوووه. کهوگیر (کهفگیر): له کاری «گرتن» هوه هاتوووه. چاپالئو: له کاری «پالوتن» هوه هاتوووه. دهستهسری: له کاری «سیرین» هوه هاتوووه.

له نووسینی تازهدا نووسه رانی کورد وا دهبیت له خووه ناوی تازه داهاتوو داده پێژن بۆ گهلی مه بهست که یه کیک له وانه ناوی «ئامیر» ه، وهک: بنووس به واتای قه له م (ئامیری پی نووسین) بکیش به واتای تهرازوو (ئامیری کیشان)

لیژنه لیره به پیشه وه ئەم صیغیهیهی باس کردوووه له ژیر ناونیشانی ناوی کارا (صیغهی مبالغه)، له و باوه رهدایه به کارهیتانی راسته قینه هه به واتایه دهبیت و دهست نادات بکریت به ناوی ئامیر. به نمونه: وشهی (بنووس) به واتای «زۆر نووس» دیت. به لّام (پینووس) دهبیته ناوی ئامیر که بمانه ویت له «نووسین» هوه وهری بگرین و وشهی «قه له م و خامه» به کار نهیتین.

۶- ناوی ناساده:

له کوردیدا ناوی کۆمهڵیک شت ههیه که له کار و زیادیهک پیک دیت، وهک:

دهستمال

لاگیره

بهچنه

دهستهسپ

دهزگره (دهستگره)

دهستکیش

پێخهف

رایهخ

روویۆش

سهپۆش

ههمان صیغه وا دهیت بۆ گیانلهبه‌ریش به‌کار دیت، وهک:

شیرهخۆره

دهستگیران

پێرهوکه

سه‌پسینکه (ئه‌وه‌که‌رویشکه‌یه‌ که ده‌گاته‌ ته‌مه‌نیک سه‌گ نایگاتی).

له‌م نمونه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێت که وا ئه‌م ته‌رزه‌ ناوانه‌ی شت و گیانله‌به‌ر له‌گه‌لێک صیغه‌وه‌ وه‌رده‌گیریت، وه‌ک صیغه‌ی ناوی کارای لێکدراو، ئاوه‌لکاری کارا و صیغه‌ی تریش.

۷- له‌ هه‌ندێ رسته‌ی کوردیدا چاوگ نوننی چاوگیبه‌که‌ی ده‌قرتیت و چیی

ده‌میتێته‌وه‌ کاری چاوگه‌که‌ ده‌کات له‌ رسته‌دا، وه‌ک:

کوشتن کوشت (پیاو خراپه‌که‌م به‌ کوشت دا)

گرتن گرت (دزه‌که‌م به‌ گرت دا)

کردن کرد (جله‌که‌م به‌کرد دا)

ئەم بەکارھېنانە مەنعى بەکارھېنانى چاۋگە ئەصلىيەكە ناكات، واتە دەگوتىت:

بە كوشتنم دا

بە گرتنم دا

بە كردنم دا

لە زمانى فارسىدا ئەم تەرزە چاۋگە كورتكراۋىيە پىي دەگوتىت (مصدر مرخم = چاۋگى كرتىنراۋ). واش پى دەچىت لە كوردىدا تەنيا ئەو چاۋگانەى زۆر بەسەر زارەھەن بەم جۆرە بەكار دىن و زىاترىش لە كارى «دان» دا دىنە ناو رستەۋە، بەلام چاۋگى «كوشتن» لەگەل «چوون» بىش دەگونجىت و دەگوتىت:

بە كوشت چوو

بە كوشت چىت (بۆ دوعا لىكردن).

۸- ھەندى صىغەى تر ھەيە لە بنجىكى كار و پاشگر پىك دىت و ھەرچارە مەبەستىك بە دەستەۋە دەدات بە گوپىرى واتاى كارەكە، ۋەك:

بەستەلەك: لە «بەستن» ھەۋە ھاتوۋە و ناۋىكى داپژاۋە (دروستكراۋ).

خواردەمەنى: لە «خواردن» ھەۋە ھاتوۋە و ناۋىكى گشتىي دروست كردوۋە، بەلام لە ناۋى گشتىي ئاسايىي خوئى بوۋەتەۋە بەۋەدا كە صىغەيەكى تايپەتىي لە كارىك پىك ھېناۋە. ئەم صىغەيە ئىستاكە لەگەل غەبىرى كارىش بە كارىي، ۋەك:

شېرەمەنى، ساردەمەنى، چاپەمەنى، مزرەمەنى.

لە راستىدا ئەم داپىشتە تازەيە و صىغەكە لە بنەپەتدا ھەر لەگەل كاردا بەكار ھاتوۋە.

دروومان: ئەم صىغەيەش كە لە «دروون» و پاشگرى «مان» ھەۋە ھاتوۋە چۆرىك لە ناۋى «مەنا» ى دروست كردوۋە. ئەم پاشگرە لەگەل غەبىرى كارىش بەكار دىت و وشەى تازە دروست دەكات، ۋەك:

ئاسمان، پەشىمان، قارەمان، دارەمان

بە ئىستىقرا لەم جۆرە صىغانە ھى ترىش دەدۆزىتەۋە بە ھۆى پاشگر و كارەۋە، ۋەك:

خۆراک پۆشاک
ئەم پاشگرە لەگەڵ غەیری کاریش دیت، وەک:
پیت پیتاک
روون رووناک

چاوگ

ساغکردنه‌وهی ئه‌و لایه‌نه ئاخۆ «چاوگ» سه‌رچاوه‌ی ئیشتیقاقه، وه‌یاخود چاوگ خۆی له‌ کاره‌وه‌ وه‌رگیراوه؛ باسیکی فراوانه و دهمه‌ته‌قییه‌کی ورد و قوول هه‌لده‌گریت. له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا به‌ره‌ییکی گه‌وره‌ی زاناکانی زمان له‌ کۆنه‌وه‌ بریارتیکی گشتیان داوه‌ که «چاوگ - مصدر» سه‌رچاوه‌ی کار و ئیشتیقاقه.

له‌ زمانیکی وه‌ک ئینگلیزیدا Infinitive رواله‌تی له‌گه‌ڵ رواله‌تی Present Case یه‌ک شته. رواله‌تی رابردویی زۆر جارن پێوه‌ندی نامینی له‌گه‌ڵ چاوگ و حازردا، که‌چی له‌ کوردیدا رواله‌تی چاوگ له‌گه‌ڵ کاری رابردوو له‌ یه‌کتر ده‌که‌ن. هه‌رچه‌ند ئیتره‌ جێی درێژه‌ پێدان نییه‌ به‌لام ده‌بیت ئه‌وه‌نده‌ بگوتریت زمانان مه‌یدانیتکی به‌رفراوانی له‌به‌ره‌ بۆ بریاردان له‌سه‌ر ئه‌و رایه‌ی خۆی په‌سه‌ندی ده‌کات. زمانه‌که‌مان هه‌لده‌گریت «چاوگ»ی تیدا بکریت به‌سه‌رچاوه، وه‌یا کاری رابردوو، ئه‌و سه‌رچاوه‌ بیت. له‌ هه‌مان کاتدا ریگه‌یه‌کی سییه‌میش هه‌یه‌ بۆ ده‌ستنیشانکردنی سه‌رچاوه‌ی ئیشتیقاق که‌ ئه‌ویش «ره‌گی کار»ه.

لیژنه‌ موناقه‌شه‌ی ئه‌م لایانانه‌ی خسته‌لاوه‌ و به‌ گوێره‌ی په‌راوێزی درسه‌که‌ی خۆی خه‌ریک بوو له‌گه‌ڵ رواله‌تی چاوگ و ئه‌و ده‌ستورانه‌ی که‌ پێوه‌ندیان پێوه‌ی هه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ هه‌ول بدات ره‌سه‌نبوونی یه‌ک له‌و سه‌رچاوانه‌ بۆ ئیشتیقاق ساغ بکاته‌وه. چاوگ له‌ رووی واتاوه‌ له‌ خه‌زانی کاره‌ ده‌توانین بڵین: چاوگ ئه‌و وشه‌یه‌یه‌ که‌ واتای کاری تیدا بیت به‌بێ کات. له‌ رسته‌دا ده‌شیت به‌ شیوه‌یه‌که‌ ده‌ربهریت که‌ جیگه‌ی کار بگریته‌وه، له‌و رووه‌وه‌ که‌ ئه‌ویش وه‌ک کار «کارا» و «به‌رکار»ی هه‌بیت. ئه‌م یه‌ک خه‌زانیه‌ و پێوه‌ندی چاوگ و کار وای کردوه‌ چی ده‌رباره‌ی «کار» گوتراوه‌ له‌ رووی فۆرم و واتاوه، سه‌رله‌به‌ری بۆ چاوگ بگوتریت، ئه‌ویش وه‌ک «کار» ساده‌ و ناساده‌ و به‌ هێز و بێ هێزی هه‌یه‌ به‌لام دیاره‌ که‌ کاتی تیدا نه‌بیت، رابردوو و ئیستا که‌ و ئاینده‌ی نییه‌.

جۆره‌کانی چاوگ:

له کوردیدا هه‌موو چاوگیگ کۆتاییی به دهنگی (ن) دیت، که زاراوه‌ی نوونی چاوگی بۆ به‌کارهاتوو له نیوان زمانانانی کوردا؛ به‌لام له پیش نوونی چاوگه‌وه چهند دهنگیک دین که ئەوان جۆری چاوگه که ده‌ستنیشان ده‌کهن، ئەمانه‌ش پینج ده‌نگن که هه‌ر جاره یه‌کتیکیان ده‌که‌ویتته پیش نوونی چاوگیه‌که:

یه‌که‌م – چاوگی پیتی Consonat: ئەم چاوگه دوو جۆری هه‌یه:
أ- چاوگی دالی: ئەو چاوگانه‌ن که پیتی دال تییاندا دیتته پیش نوونی چاوگه‌وه،
وه‌ک:

کردن

بردن

مردن

خویندن (خوندن)

خواردن

ناردن

ژماردن

سووتاندن

برژاندن

خنکاندن

له‌وه‌پاندن

له‌م نمونانه‌دا چهند خالیک سه‌رنج راده‌کیشیت:

۱- جگه له وشه‌ی (مردن) که چاوگیکی تی نه‌په‌ره، ئەوانی تر هه‌موویان تپه‌پن، له‌وه‌وه دهرده‌که‌ویت له بنه‌ره‌تدا ئەم دهنگه‌ی دال بۆ په‌یدا‌کردنی واتای تپه‌پاندن هاتووته کۆتاییی کاره‌وه.

۲- ئەو چاوگه تپه‌پانه‌ی که له خۆوه بی «اندن» تپه‌پن، هه‌موویان له‌وه‌دا یه‌ک

دهگرنه وه که دهنگی پیش داله که یان «ر»^(۱) ته نیا «خویندن» نه بیت که له رواله تی ئیستایدا «اندن» ی نییه و دهنگی پیش داله که شی «ر» و «ن» ه. به لام وردبوونه وه له هندی باری ئەم چاوگه وا دهکات مروّف بچیته سه ره ئەو قه ناعته که وا ئەویش له بنه رهندا به هژی «اندن» وه بووته تیپه ر.

جاری له پیشه وه بیین و سهیری صیغهی ئاینده ی بکهین ده بینین صیغهی کی «اندن» ی بی دمه ته قه یه:

دهسووتینی

دهبرژینی

دهخوینی

له شیوه ی کرمانجی سه روودا به زۆری صیغهی رابوردووشی «خاندن» ه، هه رچه ند «خویندن» و «خوندن» یشی تیدا به کار دیت، که بگه ریتینه وه بق زمانی فارسی ده بینین له ویشدا «خواندن» به کار دیت. وا پی ده چیت ئەم وشه یه سوان و گۆرانیکی به سه ردا هاتوو له هندی که لهجه کانی کوردیدا که وا صیغهی رابوردووی له «اندن» دور که تووته وه.

۳- له شیوه ی کرمانجی سه روودا دهنگی «ر» ی پیش داله که ده قرتیت و ده گوتیت:

کرن

مرن

برد

ب- چاوگی تائی:

ئەم چاوگانه دهنگی پیش نوونه که یان دهنگی (ت) ه، وهک:

کهوتن

گرتن

(۱) له م بهیته ی حاجی قادردا دهنگی پیش (د) ی چاوگ (ر) ی قه له وه نهک (ر) ی لاواز:

بی بسته فهلهک ناشه کی وای ناوته وه

بو هاردنی ئیمه چ عه جایب دهگه ری

هاتن

بهستن

خهوتن

رشتن

ئەم چاوغانە تێپەر و تى نەپەريان هەيه .

تێپىنى: لە باسى چاوكى داليدا گوتمان دەنگى پيش دالهكه «ر»ه، لپرهشدا سهرنج بۆ ئەمه دەروا كهوا چاوكى تائى له وشهى «گرتن»دا، دەنگى «ر» پيش «ت» هاتوه. لىژنه خهريك بوو بۆ دۆزىنهوهى چاوكى تر لهم بابەته هيجى ترى نەدۆزىهوه تەنيا نەبیت له هەندى شپوهى كرمانجى سهروودا وشهى «هەناردن» وادهبیت «هەنارتن» دهگوتريت.

[روونکردنهوه:

له بهشكى ئهوا ناوچه سى سووچىيهى دهكهوتته نىوان كۆيه و رانيه و مهركهوه ههموو دهنگهكانى (د) كه له پيش نوونى چاوكهوه دپن دهكرين به (ت) وهك (كرتن، خوارتن، هەنارتن، بوارتن) بهلام وا دهزانم دالى (مردن) ناگوتريت.

دهمراستى لىژنه]

دووهم- چاوكى دەنگى بزوين:

ئەم چاوكه سى جوړى هەيه:

آ- چاوكى ئەلفى

ئەم چاوكه دەنگى پيش نوونهكهى دەنگى (ا)يه، تێپەر و تى نەپەريشى هەيه، وهك:

ويته بۆ تێپەر

شپلان

پيوان

دان
نان
وینە بو تى نەپەرى سووتان
رژان
خشان
رووشان
خنکان

لەم نمونانەو ديارە بەشى تى نەپەرى ئەم چاوگە لە رووى هیزهوه لە جوړى روودان.

لەو نمونە کارانە لیژنە کە لە وتووێژى خۆیدا باسى لى کردوون و هیناوانیە بەر سرنج، تەنیا یەك کارى ئەلفى تى نەپەرى دۆزیووتەوه، کە لە شکلى بەکارهینانى ئیستاکهیدا هى روودان نەبیت ئەویش کارى «وستان»ە. لە بەکارهینانیدا وادەبیت وەك لازمیكى عادەتى نەك روودان رەفتار دەکات و دەگوتریت: (دەوهستم) نەك (دەوهستم) کە مەبەست وەستانىكى ئیرادى بىت. ديارە کە مەبەست لە کارى «وستان»دا روودانى رووت بىت نەك کارىكى ئیرادى ئەوسا بە پى دەستوورى خۆى دەبیتەوه کارى روودان و دەگوتریت (دەوهستم – دەوهستين).

[روونکردنەوه:

کارى (نان): لە بەکارهینانى ئیستاکهیدا وەك کارى (روودان) گەردان دەکریت و دەگوترى (دەنیم، دەنپین، دەنن..). ئەم کارە برادەریكى تریشى هەیه وەك خۆى تىپەرە وەك ئەویش گەردانى (روودان) دەکریت...

کارى (نان) دەقیكى تری هەیه لە هەندى شپۆه ئاخاوتندا ئەویش (نیان)، ئەگەر قبوولى بکەین بە شپۆه رەسەنەکەى ئەوسا گەردانى لە گەردانى کارى (روودانى ئەلفى) دەترانیت چونکە ئەو (ئ)هەى کە لە ریزهەى ئایندەیدا دیتەوه (دەنیم) هى ئەصلى فعلەکە دەبیت. کارى (هەلستان) ئەویش ئەلفییه و کارى روودانىش نییه. ديارە لە

بنه رتدا له (وهستان) هوه هاتووه.
 له هه ندى شيوه به كار هينانيدا (خشان) يش ده بته وه (دهخشم)
 وهك نه وهى له (خشين) هوه وهر گير ابته.
 كارى (ده ليم) نه ويش وهك هى روودان گهردان كراوه هه رچه ند چ
 پيوه ندى به (گوتم - گوتن) هوه نه ماوه. كه قياسي له (نام، ده نيم)
 بكرى ده بى (لام، ده ليم) بوو بته كه له مه شدا گرفتى تر هه يه
 نه ويش نه وهيه ناشى لامى قه له وه پيشه وهى وشه وه بته.
 دهمراستى ليژنه]

ب- چاوكى واوى:

نه م چاوكه دهنگى پيش نوونى چاوكيه كه هى دهنگى واوه، واوه كesh واويكى
 قووچاوى دريژه، تته په ر و ته نه په ريشى هه يه، وهك:

ويته بو تته په ر گروون

دروون

سوون

ويته بو ته نه په ر چوون

بوون

ج- چاوكى يائى:

نه م چاوكه دهنگى پيش نوونى چاوكيه كه هى دهنگى «ى» ه. يايه كه ياييكي
 قووچاوى دريژه، تته په ر و ته نه په ريشى هه يه، وهك:

ويته بو تته په ر نووسين

كرين

برين

دزين

ويته بو ته نه په ر فرين

وهرين

وهپين

چاوگيش وهك «كار» تپهپ و تى نهپهپى ههپه:

پهكه م - چاوكى تى نهپهپ:

ئهم چاوكه له دوو سه رچاوهوه ديت:

۱- له وشهپيكي حازر به دهسته وه، كه ئه غلب ناوى چاوكه، وهك (ترس، لهرز،
خه و...) كه ئه مانه دهبنه (ترسان، لهرزين، خهوتن...). واش دهبيت له ناوى
ئاسايى، وهيا ئاوهلئاو وهردهگيريت، وهك:

شهل شهلين

ترش ترشان

نهخش نهخشان

۲- له چاوكى رهسهن: كه پيشهكى نييه و له خووه چاوكه، وهك:

نووستن

پوښستن

چوون

فرين

جوړيک چاوكى تى نهپهپ ههپه كه به هوپ پاشگري «اندىن» هوه پهيدا دهبيت،
هه رچهنه له بنه رهدا «اندىن» بو تپهپ راندىن (تعديه) به كار ديت. به گشتيش ئهم
چاوكه له ناوى دهنگه كانه وه پهيدا دهبيت، وهك:

زيره زيراندىن

گرمه گرماندىن

لووره لووراندىن

قيزه قيژاندىن

زريکه زريکاندىن

دووه م - چاوكى تپهپ:

ئهم چاوكه له سى سه رچاوهوه ديت:

۱- له وشه یتکی سه به خق دروست ده کریت، وهک:

پرس پرسین
دز دزین
گهز گهستن
پهست پهستان
کهند هه لکهندن

لهم جوړه چاوگانه دا چاوگی واوی په پیدا ناییت.

[روونکردنه وه:

رهنکه (فه رمان، دروینه، دروومان) بشی پییان بگوتری ناوی
چاوگ و (فه رموون، دروونه وه، دروون) یان لی که وتووه ته وه که
چاوگی واوین.

دهمراستی لیژنه]

۲- به هوئی پاشگری (اندن) هوه، وهک:

لهرزین لهرزاندن
سووتان سووتاندن
فرین فراندن
وهرین وهراندن

۳- چاوگی رهسهن که هه ر له خویه وه چاوگی تیپه ره، وهک:

خواردن
بهستن
رشتن
کوشتن
هارپین
کینلان

تییینی:

به‌نیسه‌ت وشه‌ی (به‌ستن)هوه، زاراوه‌ی (به‌ندوبه‌ست) هه‌یه له‌وهوه امکان هه‌یه
پی‌ی بگوتریت چاویکی ره‌سه‌ن نییه و له وشه‌ی «به‌ست»هوه وهرگیراوه، به‌لام
ده‌بیت بگوتریت که وا به‌ته‌نیا «به‌ست» واتای «به‌ستن» ناگه‌یه‌نیت.

سپیه‌م: جوړیک چاویگ له کوردیدا هه‌یه که له بنه‌په‌تدا سه‌رچاوه‌که‌ی تیپه‌ره به‌لام
ده‌بیته تی نه‌په‌ر به‌هۆی ئه‌وهوه که وا کارا‌که‌ی نادیار ده‌بیت: ئه‌م چاویگانه
ده‌شیت پی‌یان بگوتریت «چاویگی کارا نادیار» له‌ی رووه‌وه که کاری لی
وهرگیرا کارا‌که‌ی نادیار ده‌بیت، وه‌ک:

کوژران کوژرا

خوران خورا

گیران گیرا

چوارهم: جوړیک چاویگ هه‌یه بی‌ی زیادیی پاشگر یا پیشگر واتا نابه‌خشیت، وه‌ک:

کولانه‌وه

چووزانه‌وه

حه‌سانه‌وه

هه‌ل‌واسین

دامه‌زران

دامرکان

له‌م نموونانه‌وه ده‌رده‌که‌ویت ئه‌م جوړه چاویگه، تیپه‌ر و تی نه‌په‌ری هه‌یه.

چاویگ له‌ی رووی فۆرمه‌وه:

له‌م رووه‌وه ده‌کرئ به‌ دوو به‌شه‌وه:

۱- چاویگی ساده.

۲- چاویگی ناساده.

د- چاویگی ساده:

ئه‌ی چاویگه‌یه که له وشه‌پیک پیک هاتووه و چ زیادییه‌کی وه‌ک پیشگر و پاشگری

تیدا نییه، وهک:

خواردن

نووستن

وهرین

برژان

چوون

چاوگی ساده تیپه ر و تی نهپه ری ههیه، تیپه ره که خویشی ده بیته وه به چاوگی کارا نادیار، ههروه ها تی نهپه ریش تی نهپه ری ئاسایی و تی نهپه ری روودانی ههیه. پوخته ی قسه ئه وهیه چی له باره ی کاره وه گوتراوه لیره دا ده شیت بگوتریته وه.

۲- چاوگی ناساده:

به هوی ئه وه وه چاوگ و کار خزمی به کترن و له بهک سه رچاوه وه هه لده قولن، لیژنه چاوگی به باسی کاری ناساده دا گپه رایه وه بۆ ئه وه ی بزانتیت کاری ناساده له م دراسه یه دا به چهند بهش دابهش کراوه. له وه وه دهرکه وت کاری ناساده سی جۆره:

۱- کاری دارژاو (دروستکراو):

که بریتییه له کار و پیشگر، وهیا کار و پاشگر به مهرچی واتایه کی تازه پیک به پینیت.

۲- کاری لیکدراو:

که بریتییه له پیشگریکی واتادار و کاریک، وهک: «سه برین» له مه شدا مهرج داهینانی واتای تازه یه.

۳- کاری ئاویتته:

ئه و کاره یه که وا سه ره رای کار، پیشگر و وشه ی واتادار وهیا پاشگر و وشه ی واتاداری تیدا بیت.

به و پییه چاوگیش ده بیت به لای که مه وه سی جۆری هه بیت، چونکه هه موو کاریک چاوگی خوی هه یه، که واته چاوگی ناسادهش له سه ره تاوه وهک کار ئه م

سى جۆرهى خوارهوهى ههيه:

۱- چاوكى داپژاو (دروست كراو):

كه برىتييه له چاوك و پيشگر، وهيا چاوك و پاشگر، وهيا چاوك و پيشگر و پاشگر، بهمهرجىك واتايكى تازه دابىنىت، وهك:

كردن	هه لكردن	تتكردن	داكردن
چوون	هه لچوون	تتچوون	تت هه لچوونهوه
كهوتن	هه لكهوتن	تتكهوتن	پتتكهوتن
خواردن	خواردنهوه	(فهخارن)	
بردن	بردنهوه	تتبردن	
بوون	بوونهوه	لئبوونهوه	دابوون
كردن	كردنهوه	(فهكرن)	

تتبىنى:

ههروهك له كاتى باسى كاردا روون كرايهوه ليرهشدا دهبيت روون بكرىتهوه كهوا له زارى كرمانجى سهروودا پاشگرى (هوه)، كه دهبيتته پيشگرى (فه) له زۆربهى شىوهكاندا واتاى كارمهكه دهگۆرىت، بهلام له شىوهى بووتانيدا وادهبيت دوويارهكردنهوهش دهگهيهنىت، وهك:

(فهگهپان) به واتاى گهپانهوه، ههروهها (فهمان) به واتاى مانهوه دىت.

۲- چاوكى لئكدراو:

برىتييه له چاوك و وشهپىكى واتادار كه له پيشهوه دىت، وهك:

سهبرپن، دهستكهوتن.

۳- چاوكى ئاوپته:

ئهو چاوكهيه كه وا سهرهپاى كار وشهپى واتادار و پيشگر يا پاشگرى تيدا بيت، وهك:

دهست پتكردن

دووركهوتنهوه

روونکردنهوه

پى لى هه ليرين

به ربوونهوه

تتبه ربوون

لهم چاوغانه دا وشه و اتادار و پيشگر و باشگره كه به به كه وه له گه ل نه صلي
چاوك و اتايه كي تازه ده به خشن، كه وا لاداني هر كه تيك له كه رته كاني چاوكه كه
ئه و واتايه ناهي لي. له حال كدا ئه م چاوكانه خرا نه تصريفه وه بق هه موو كه سه كاني
له هه موو كاته كاندا تيك راي كه رته كانيان ده پاريزرين و هيچيان لي ناقرتيت، بق
نمونه:

دهست پيكردن:

(دهستم پي كرد دهستي پي ده كه م دهستم پي كردبا دهستان پي كردبوو.)

هه روه ها ده توانريت (هوه) ي دووباره كردنه وشي بخريته سه ر و بگوتريت:

(دهستم پي كر دوه دهستان پي كردبا وه دهست پي مه كه نه وه).

زمانی كوردی ئه و قابليه ته ي هه به كه «سارسته» يا «رسته ي ته واو» يا چند
وشه به كه له شكلي چاوكدا تيك ببه ستيت، وهك:

دهستبرين

پياوكوشتن

ئاوخواردنه وه

به سه رشاخا هه لگه ران

سه رنخون بوون

به به كدا مالن

تيك هه لقزان

ئه م جوړه چاوكانه كاتيك واتاي تازه ي پيك هينا ده شيت به به شيكي تازه له
به شه كاني چاوك حيساب بكرين، به لام كه واتاي تازه بيان نه بوو، ئه وسا ده بنه
جوړيك له ته عبير كه وا له تا به تييه كاني زمانى كوردويه. بق روونکردنه وه:

که ده لئین (پیاو کوشتن) مه به ستمان ئه و اتایه یه که له (کوشتنی پیاو) دیتته زیه نه وه، ترکیبیکى ئیزافى ئیعتیادییه. (پیاو کوشتن) ترکیبیکى تایه تی زمانى کوردییه (له هندی زمانى تریش ئه تایه تییه هه یه وهک زمانى ئینگلیزى). ئه و ترکیبه بریتیه له پیشخستنى مفعول و دواخستنى چاوگ که فه رمانى کار به جى ده هیتت، به لام (سه برین) که به واتای کوشتنه وه یه ئه م پیشخستن و پاشخستنه هه لئاگریت... که گوترا (برینى سه ر) واتای کوشتنه وه ناگه یه نیت چونکه ده بیتته ته رکیبیکى ئیزافى عاده تی. له بهر ئه مه ته رکیبى (پیاو کوشتن) نابیتته جوړیکى تازه له چاوگ چونکه واتایه کى تازه ی دانه هیناوه، به لام (سه برین) پیى ده گوتريت: «چاوگى لئکدراو» چونکه واتای تازه ده به خشیت، قیاسى چاوگه کانى تریش له م دوو نمونه یه ده کريت.

له نمونه کانى چاوگى لئکدراوى وهک «نانخواردن، مه لگرتن» دیتمان چاوگ له کوردیدا ئه و توانایه ی هه یه فه رمانى کار ببینی، له رپی هه مان تواناوه چاوگى کوردیى ساده و دارژاو و لئکدراو و ئاویتته ی هه موویان به به ریا نه وه هه یه ئامرازى نه فییان بخریتته پیشه وه وهک ده خریتته پیش کاره وه، بۆ نمونه:

نووستن	نه نووستن	نه نووست
گرتن	نه گرتن	نه یگرت
هه لئه نگووتن	هه لئه نگووتن	هه لئه ننگووت
سه برین	سه رنه برین	سه رى نه برى
پی لى هه لبرین	پی لى هه ل نه برین	پی لى هه لئه نه برى

له و نمونه نانه وه ده رده که ویت، که وا ئامرازى نه فى هه روهک راسته وخو ده چیتته پیش کاره وه له چاوگى مه نفیشدا ده چیتته پیش چاوگه که وه. به لام له شیوه ی کرمانجی سه روودا ئه داتى نه فى واده بیت ده چیتته هه ره پیشه وه، چ وشه که کار بیت چ چاوگ بیت به خو ی و پیشگریه وه، وهک:

رابوون	نه رابوون
هه لگرتن	نه هه لگرتن
هه لاقیتن	نه هه لاقیتن

واش ده‌بیت وهک شیوه‌ی کرمانجیی خواروو ئه‌داتی نه‌فییه‌که ده‌چپته پیش کار
و دوا‌ی پیش‌گره‌وه، وهک:

رابوون رانه‌بوون
هه‌لگرتن هه‌لنه‌گرتن
گریدان گری نه‌دان

هه‌ندێ له‌و چاوگانه‌ ته‌نیا یه‌ک شیوه‌ به‌کاره‌ینانی هه‌یه له‌ نه‌فیدا به‌ نمونه‌:
چاوگی «هه‌لاقیتن» هه‌ر «نه‌هه‌لاقیتن»ی هه‌یه، هه‌روه‌هاش چاوگی «هه‌لخستن»
هه‌ر «نه‌هه‌لخستن»ی هه‌یه. له‌و چاوگانه‌ی پیش‌گری (قه)یان له‌ پیش‌ه‌وه‌یه، ئه‌داتی
نه‌فی هه‌میشه ده‌که‌وتته هه‌ره‌پیشه‌وه، وهک:

قه‌دان نه‌قه‌دان
قه‌مان نه‌قه‌مان
قه‌بوون نه‌قه‌بوون

ئه‌م صیغه‌یه‌ی نه‌فی که لی‌ره‌دا له‌ باسی چاوگدا هاته‌ ناوه‌وه درێژه‌ی زیاتری
هه‌یه و له‌گه‌ل غه‌یری چاوگیشدا به‌کار دیت و ده‌وریکی تاییه‌تی ده‌بینیت له
پیکه‌ینانی واتای (سلبی) له‌ زمانی کوردیدا له‌ جیی مونسبی خۆی به‌ درێژی
باس ده‌کرتیت.

- به‌فریکی زۆر ئه‌ستوور باری (زۆر زه‌رفه ئاوئه‌لناوی «ئه‌ستوور» ته‌واو ده‌کات).
- ئه‌و زۆر خه‌یرا رۆیی (زۆر زه‌رفه زه‌رفی «خه‌یرا» ته‌واو ده‌کات).
- ۳- مامۆستا کوردوییف له‌ کتێبی زمانی کوردی ساڵی ۱۹۷۰ لاپه‌ره (۱۱۳) له‌ ژێر ناوی «فیلنیش» ئه‌لێ: به‌و وشانه‌ ده‌لێن (فیلنیش - ظرف - ئاوئه‌لکار) که‌ حال و‌ حه‌وال و‌ قه‌ید و‌ ته‌حریرکردن و‌ بوون نیشان ده‌ده‌ن.
- (فیلنیش)یش به‌ سی‌ به‌ش دابه‌ش ده‌کات:
- ۱- هی وه‌ختی کردن و‌ بوون.
 - ۲- هی جێگه‌ی کردن و‌ بوون.
 - ۳- هی ته‌حر (جۆری کردن و‌ بوون).
- ۴- مه‌ردۆخ له‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یدا له‌ دوو جێگه‌ له‌و وشانه‌ دواوه‌ که‌ ده‌بنه (ظرف)، جاریکیان له‌ لاپه‌ره (۱۸) فه‌ره‌ه‌نگی مه‌ردوخدا «اسم زمان و‌ اسم مکان» ناو دینیت و‌ جاریکی تر له‌ لاپه‌ره (۲۱) «ظرفی زمان و‌ ظرفی مکان» ناو ده‌بات:
- له‌ ئاست اسم زماندا ده‌لێ:
- (ناو بۆ ناسینی وه‌خت و‌ پۆزگار دانریاگه‌، اوه‌ پی ایژن - ناوسا - وه‌ک: امرۆژ، سۆزی، مانگ، ساڵ، شه‌و...)
- له‌ ئاست اسم مکاندا ده‌لێ:
- (یا بۆ ناسینی جێگه‌ دانریاگه‌. اوه‌ پی ایژن - ناوجێگه‌ - وه‌ک: المان، تاران، کوردستان...)
- له‌ ئاست (ظرف مکان) ده‌لێ به‌ میسال (له‌ مدرسه‌دا خوینم).
- له‌ ئاست (ظرف زمان) ده‌لێ به‌ میسال (له‌ پیره‌که‌وه‌ هاتگم).
- ۵- رشید کورد له‌ کتێبی (رێزمانا زمانی کرمانجی) لاپه‌ره (۱۰۶) دا ده‌لێت: «نیر»م له‌ بری «ظرف» به‌کاره‌یناوه‌، چونکه‌ کرمانج دبیژن (نیرۆ نیره‌کی ته‌نگه‌) واته‌ زه‌رفیکی ته‌نگه‌، له‌به‌ر ئه‌مه‌ (نیر) به‌ ته‌واویی مه‌عنا‌ی (ظرف) ده‌کات.
- (نیر)یش ده‌کا به‌ شه‌ش به‌شه‌وه‌:
- آ- نیرۆ راسته‌ده‌ر: وه‌کو (باش) له‌ رسته‌ی (ئه‌ز باشم).

- ب- نیری تباب: وهکو (پری) له رستهی (په زئی مه مۆ پیره).
- ج- نیری چاخ: وهکو (ئیری) له رستهی (ئهن ئیری هاتم).
- د- نیری لووس: وهکو (هوندور) له رستهی (ئهن له هوندور بووم).
- ه- نیری هه بوون، نه بوون، گومان:
- نیری هه بوون: وهک وشه ی (ئهری) له رستهی (ئهری مه مۆ ئیری دچه؟).
- نیری نه بوونی: وهک وشه ی (ما) له رستهی (ما مه مۆ ئیری دچه؟).
- نیری گومان: وهک وشه ی (به لکی) له رستهی (به لکی ئیری بچم).
- و- نیری پرسیار: وهک دوو وشه ی (ما، کینگا) له رستهی (ما تو کینگا دچی؟).
- 6- جگه رخوین له کتیبه کهیدا (دهستور و ئاواى زمانى كوردی) چاپی بهغدا، ۱۹۶۰ بۆ (ظرف زمان - ظرف مکان) دوو زاراوهی (دهمناف - جیناڤ) ی بهکار هیناوه، وهک:
- آ- بۆ دهمناف، ئیرو، پیر، نها، نووکه.
- ب- بۆ جیناڤ، وار، ئهشکهفت، مزگهفت.
- ههروهها جیناڤیشی کردوو به دوو بهشهوه:
- ۱- جیناڤی خوه سهر: خان، سهرا.
- ۲- جیناڤی پیکهاتی: کوردستان، خوندهگه، بارخانه، چایدان.
- ۷- نووری عهلی ئەمین له کتیبه کهیدا پیزمانی کوردی، لاپه ره ۱۸۶، ده لیت: ئاوه لکار ئه و واژه یه یا ئه و دهسته واژه یه یا ئه و پارچه شوین که وتوو هیه (کلۆز) که وهسفی به شی له به شهکانی ئاخاوتن دهکات، جگه له ناو و له پاناو، وهک:
- به رخه که باش ئه له وه پری: باش (وشه).
- چۆله که که له سه ر داره که فری: له سه ر داره که (فریز).
- که مالۆسه که م کوشت، یه کانه که له ناو زه لکاوه که دا بوو (کلۆز).
- ئاوه لکاریش دهکات به شهش به شهوه:
- ۱- ئاوه لکاری تافی، وهک (ههینی، ئیستا، بهیانی، پیرار).

- ۲- ئاوه‌لکاری شوپینی، وهک (سه‌ر، خوار، لا، کن...).
- ۳- ئاوه‌لکاری چه‌ندی، وهک: (گه‌لی، هه‌ندی، تۆزئ).
- ۴- ئاوه‌لکاری ئاوه‌لناوی، وهک (باش، به‌گه‌رمی، به‌کۆل، به‌دشکاوی).
- ۵- ئاوه‌لکاری نه‌فی، وهک (نه، نا، مه، نی...).
- ۶- ئاوه‌لکاری وه‌رامی، وهک (به‌لی، ئا، ئه‌ری، نه‌خیر...).

تیبینی:

نووسه‌رانی تری کورد هه‌ن له ئاوه‌لکار دواون به‌لام به‌ره‌مه‌کانیان له‌به‌ر ده‌ستی لیژنه‌دا نین بۆیه‌ لییان نه‌دوا.

له‌ کتیبی «دستور پارسی» دانانی (ر. ذوالنور) بۆ ئاوه‌لکار زاراوه‌ی (قیدی) به‌کار هیناوه. له‌ شرحدا به‌ درێژی باسی جوهره‌کانی (قید) و ئه‌و فه‌رمانه‌ی قید به‌جیبی ده‌هینیت و هه‌موو سه‌روبه‌ریکی باسی ئاوه‌لکاری کردووه، ئه‌وه‌ی سه‌رنج راده‌کشیت له‌ باسی (قید)دا سه‌ره‌رای دابه‌شکردنی به‌چهند به‌شیکه‌وه‌ دوو تیبینی گرنگن:

۱- که‌ ده‌لی (قید) هه‌رچه‌ند وه‌سفی کار ده‌کات به‌لام چونکه‌ کار له‌ (کارا)وه‌ دهرده‌چیت له‌ هه‌مان کاتدا وه‌سفیکی کارا و به‌رکاریش ده‌کات (که‌ کاره‌که‌ تیه‌رپیت).

۲- نیمچه‌ رسته (فریز)ی به‌ (قید) دانه‌ناوه‌ هه‌ر هینده‌ی کردووه، قیدی له‌ رووی فۆرمه‌وه‌ به‌ ساده‌ و لیکدراو داناوه، وه‌ک:

آهسته، دیر، زور، تند - بۆ ساده.

ئمشب، شامگاه، عاقلانه، پارسال - بۆ لیکدراو.

تیکرای قه‌دیشی داناوه به‌ (۱۸) به‌ش.

هه‌رچه‌ند له‌ پێشه‌وه‌ که‌ قید دابه‌ش ده‌کات له‌ رووی فۆرمه‌وه‌ بۆ ساده‌ و بۆ لیکدراو باسی (نیمچه‌ رسته = فریز) ناکات وه‌ک قید، به‌لام له‌ میسال هینانه‌وه‌ی دابه‌شکردنی قید بۆ (۱۸) به‌ش ناناوه‌ نمونه‌ی نیمچه‌ رسته‌ی هیناوه‌ته‌وه، وه‌ک (- برای خدا، به‌ هیچوجه، حاشا...). له‌ زمانی ئینگلیزیدا زاراوه‌ی (Adverb) بۆ (ئاوه‌لکار) به‌کار دیت ئه‌مه‌ش ته‌عریفه‌که‌یه‌تی به‌ ئینگلیزی:

An adverb is a word which modifies meaning of a verb, an adjective or another adverb.

له نمایشتی وشه‌ی (ئاوه‌لکار) له رووی زاراوه‌وه که له‌مه‌وبه‌ر باس کرا دهرده‌که‌وئیت به‌شیکی زۆری ئه‌و وشانه‌ی له‌و ته‌عریفانه‌دا به (ئاوه‌لکار) داندراون، پتوه‌ندیان له‌گه‌ل کاردا نییه و ناشیت به ئاوه‌لکاری حیساب بکرتن، که هات و به ئاوه‌لکاری حیساب کران یا ده‌بیت زاراوه‌یه‌کی تر بدۆزرتته‌وه ئه‌وانیش بگرتته‌وه یاخود که ئه‌وه نه‌کرا زاراوه‌ی (ئاوه‌لکار) له ئاست مه‌به‌ستدا کورت دینیت چونکه دباره واته‌که‌ی ناتوانیت باوه‌ش به‌و وشانه‌شدا بگرتت که پتوه‌ندیان به‌کاره‌وه نییه.

له ئیستیقرای زمانی کوردی و به‌راوردکردنی له‌گه‌ل ریزمانی زمانانی تر که یه‌ک دوویه‌کمان له نمایشته‌که‌دا به نمونه هینایه‌وه وه‌ک ئینگلیزی و فارسی دهرده‌که‌وئیت زاراوه‌ی «ئاوه‌لکار» به‌به‌ریه‌وه هه‌یه به‌راویزی فراوان وه‌یا ته‌سک بکرتته‌وه. ئه‌و ریزمانه‌ی که وشه‌ی (ئه) داده‌نیت به (ئاوه‌لکار) وه‌ک وشه‌ییکی که به صراحت وه‌سفی (کار) ده‌کات، به‌راویزی ئاوه‌لکاری بۆ گه‌لێک بابته وشه‌ په‌ل کردووه‌ته‌وه که ئه‌گه‌ر واتای ئاوه‌لکاری به‌سه‌ردا تطبیق بکرتت له زۆر جیگه ئه‌و واتایه ناتوانیت بیته سه‌رپۆشی ئه‌و وشانه.

لیژنه له‌م سه‌رنج گرتنه‌وه بۆ ئه‌م باوه‌ره رۆیشت که‌وا پتویسته له پتیشه‌وه باسی ئه‌و وشانه بکات که هیچ گومان نییه له‌وه‌دا به‌ر واتای پاته‌ویاتی زاراوه‌ی ئاوه‌لکار ده‌که‌ون. له‌وه‌ به‌ولاوه‌ خه‌ریکی پشکنینه‌وه‌ی ئه‌و وشانه بیت که له‌وانه‌ن له‌ روویه‌که‌وه ئاوه‌لکار و له‌ روویکی تره‌وه ئه‌و نه‌بن.

لیژنه له‌ دوا ئه‌مه هاته سه‌ر لیکۆلینه‌وه له‌و به‌شانه‌ی ئاخاوتن که پتوه‌ندیان به‌کاره‌وه هه‌یه. له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا لیژنه هه‌م له ئیستیقرای زمانی کوردی و هه‌م له‌ دراساتی زمانه‌کانی بیگانه سوودی وه‌رگرت و سه‌رنجی گرتته ئه‌و کۆمه‌له‌ وشانه که له‌ ریزمانی جۆرجۆر به‌ ئاوه‌لکار حیساب کراوه، له‌ ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌ و سه‌رنج گرتن بۆ لیژنه‌ ساغ بووه‌وه، که ئه‌مانه‌ی خواره‌وه ئاوه‌لکاری بی ده‌مه‌ته‌قه‌ن:

۱- بارام ژیرانه هاته ژوره‌وه. له‌م رسته‌یه‌دا لیژنه وشه‌ی (ژیرانه) به ئاوه‌لکاری چۆنیته‌ی (حال) داده‌نیت.

۲- بارام به ژیری هاته ژوره‌وه. ئه‌م ته‌رکیبه‌ی (به‌ژیری) ئه‌ویش وه‌ک وشه‌ی

ژیرانه) ئاوه‌لکاریکی چۆنیه‌تییه.

۳- بارام بانه‌ویان هات - شاخه‌وشاخ رویشته.

ئهم (بانه‌ویان و شاخه‌وشاخ) هه‌ش روویکیکی چۆنیه‌تییه هاتن و رویشته‌که نیشان ده‌دات.

۴- بارام له‌سه‌رلا - ده‌مه‌وروو - کهوت.

ئهم (له‌سه‌رلا و ده‌مه‌وروو) هه‌ش روویکیکی تری چۆنیه‌تییه کهوتنه‌که نیشان ده‌دات که به (هاتن) هه‌که‌ی رسته‌که‌ی تری بگریته.

له‌م نموونانه‌وه ده‌رده‌که‌وئیت له کوردیدا کۆمه‌لێک وشه و فریز هه‌ن چۆنیه‌تییه کار راده‌که‌ییتن. به‌پیتی ئه‌و ده‌وره‌ی که ده‌بیین له ئاخاوتندا ده‌بیت زاراوه‌ی بۆ دابنریت، لیژنه (زاراوه‌ی ئاوه‌لکاری چۆنیه‌تی) ی بۆ دانا.

دوینێ هاتم.

سبه‌ی ده‌رۆم.

تازه باران باری.

«ده‌میکه‌ و له‌سه‌ر پێیه‌که ده‌سووتیم».

پارناپێرار به‌فرێکی ئه‌ستووور باری.

چه‌ند رۆژێکی تر ده‌رۆم.

له‌م میسالا‌نه‌دا ده‌رده‌که‌وئیت ئه‌و وشه‌ ساده و لیکدراو و فریزانه (دوینێ، سبه‌ی، تازه، ده‌میکه، پارناپێرار، چه‌ند رۆژێکی تر) که واتای (کات) راده‌که‌یه‌نن و کاتی روودانی کاره‌که دیار ده‌خه‌ن، به‌مه‌دا ده‌بنه (ئاوه‌لکار) و به‌ پیتی ئه‌و ده‌وره‌ی ده‌بیین پێیان ده‌گوتریت «ئاوه‌لکاری کات».

تێبینی:

وشه‌ی وه‌ک (دوینێ، سبه‌ی، تازه، رۆژ، شه‌و، ساڵ...) کاتی‌ک ده‌بن به ئاوه‌لکاری کات که کاتی روودانی کاره‌که نیشان بده‌ن، ده‌نا له‌ بنه‌رته‌دا ناوی کاتن.

۱

چۆلەكەكەم لەسەر دارەكە دى
چۆلەكەكەم لە ژېر دارەكە دى
چۆلەكەكەم لەكن دارەكە دى
چۆلەكەكەم لەلاى دارەكە دى
چۆلەكەكەم لە تەنىشت دارەكە دى
چۆلەكەكەم لەبن دارەكە دى

۲

وەرە سەرى
وەرە دەرى
وەرە خوارى
وەرە ژورى
وەرە مالى
وەرە ناوى

۳

مندالەكە لەسەرەو دەنىشتبوو.
مندالەكە لە خوارەو دەنىشتبوو.
مندالەكە لە سەرەو مەو تى پەرى.
مندالەكە لە تەنىشت مەو تى پەرى.
ئەم نەمۇنەنە و ھەر نەمۇنەنەكى تى وەك ئەوان بىت كە جىگەى روودانى كار
دىار بخت، ھەمويان دەبنە (ئاوئەلكارى شوین).

تەبىنى ۱:

وشەى وەك (سەر، خوار، تەنىشت، كن، پىش، پاش، ژېر، ناو، لا، دەر، مال،
ژور...) كاتىك دەبن بە (ئاوئەلكارى شوین) كە جىگەى روودانى كارەكە نىشان
بەن، دەنا وشەكان بۆ خۆيان لە بنەرتدا ناوى شوین.

تیبینی ۲:

له شیوهی کرمانجیی سهروودا هه مان چۆری به کارهتینانی ئاوه لکاری کات و شوین باوه به لام له جیاتی (له، به) وشهکانی (ژ، د، ب، ل) به کار دین و له جیاتی (هوه) «فه» به کار دیت، وهک له و نموونانهدا به دهر دهکه ویت:

۱- منداڵ دناڤ مهرا چوو مال.

۲- منداڵ ژخاری چوو سلال.

۳- منداڵ ل خاری روونیشتییه.

بارام خیرا رویشت.

بارام زۆر دهلی (کهم، فره، گهلیک، نهختی...).

بارام زوو هات (درهنگ...).

بارام جوان دهرووات.

ئهم وشانهی (خیرا، زۆر، زوو، جوان) کهوا له بنه پهدا ئاوه لئاوان و هه ندیکیان (چۆن) و هه ندیکیان (چهند) رادهگه یه نن، له م رستانهدا باری کارهکه و چۆنیهتی نیشان ده دات به و پتییه، هه رچه ند به ئەصلیش ئاوه لئاوین، توانای ئه وه بیان هه یه بین به ئاوه لکاری وه صفی.

سه رنج ده ری ده خات رسته کان هه لده گرن به جوړیکی ئه وتۆ به کار بین، که سروشتی ئه و وشانه دیار بخات که سروشتیکی وه صفییه وهک بگوتریت:

بارام گوتنیککی زۆر دهلی.

بارام رویشتنیکی خیرا رویشت.

بارام له کاتیککی زوودا هات.. هه تاد.. واته: ده سیٹ بگوتریت له و رستانهدا موصوفیکی قرتا و هه یه و به مه دا سروشتی بنجیی وشهکان بپاریزین به لام فراژووبوونی زمان و به ره ویتشچوونی ئه و توانایه ی داوه به ئاخاوتنی کوردی که وشهکان به ئاوه لکار به کار بین.

[روونکردنه وه:

رهنگه وا باش بی به و جوړه ئاوه لکاره بگوتری (ئاوه لکاری ئاوه لئاوی

وهيا تهئويلکراو وهيا خوازهک - به واتای خوازايهوه- وهيا هر
تهعبيرتکی بۆ روونکردنهوهی بنهمای ئاوهلکارهکه دهست بدات.

دهمپرستی لیژنه

مندالەکان دوو دوو هاتن.
کهوهکان پۆل پۆل فرین.
جارچار (جارویار، ناوهناوه) سهرتان لی ددهم.
دهم به دهم زیاتر دهشیوا.
باران تاوتاو دهباری.
سال ناسال (ساله نهسالیک) زهوییهکهه دهکێلم.
ئاوهکه قوم قوم بخۆوه.
کهه کهمه بهفرهکه ئهستور دهپیت.

لهه نموونانهدا وشهکانی (دوو، دوو، پۆل پۆل، جار جار، دهم بهدهم، تاوتاو، سال
ناسال، قوم قوم، کهه کهمه...) له رستهدا به دوايهکتردا هاتن (تتابع) ی کارهکه
نیشان ددهن له بهر ئههه پێیان دهگوتریت (ئاوهلکاری تهرتیبی).

کهوهکه دیسان به داوهوه بوو.
کهوهکه دووباره به داوهوه بوو.
ههرجاره بێم دیارییهکتان بۆ دههینم. (ههرجاری، ههرجارهکی)
ئهوهندهی پیم گوتی نهتیبست.
چهندی پیم گوتی نهتیبست.

لهه نموونانهدا وشهکانی (دیسان، دووباره، ههرجاره، ئهوهندهی، چهندی) له
رستهدا دووبارهبوونهوهی کارهکه رادهگهیهنن، له بهر ئهوه پێی دهگوتریت
(ئاوهلکاری دووبارهکردنهوه = تهکراری).

تیر تیر له ئاوهکهه خواردهوه.

پر بەدل خۆشم دەوئیت.
جوان جوان زهویییهکەى بۆ خۆى داگیر کرد.
هەلبەت بى تۆسەفەر ناکەن.
بى گومان چاوم پىی دەکەوئیت.
ئاگریش ببارئیت هەردەچم.
کاکە، بى چەند و چوون پارەکەت لى دەستىنم.
لەم نمونانەدا وشەکانى (تیر تیر، پر بەدل، جوان جوان، هەلبەت، بى گومان،
بى چەند و چوون...) لە رستەدا بۆ تەئکیدى کارەکە بەکار دەهێنرین، لەبەر ئەوە
پىیان دەگوترئیت (ئاوئەلکاری تەئکیدى).

هەرگیز دەست لە ولاتم هەلناگرم.
هەرگیزاو هەرگیز فرامۆشت ناکەم.
بە هیچ کلۆجى لىم نابیتەو.
بە هیچ رەنگى چارەم نەکرد.
لەم نمونانەدا وشەکانى (هەرگیز، هەرگیزاو هەرگیز، بە هیچ کلۆجى، بە هیچ
رەنگى...) لە رستەدا بۆ نەفى کارەکە بەکار دەهێنرین، لەبەر ئەوە پىیان دەگوترئیت
(ئاوئەلکاری نەفى).

کەى هاتیت؟ دوئى هاتم.
چۆن هاتیت؟ بە سواری هاتم.
لە کوئى دابەزیت؟ لە ئوتیل دابەزیم.
باران چەند بارى؟ باران زۆر بارى.
لەم نمونانەدا وشەکانى (کەى، چۆن، کوئى، چەند...) لە رستەدا بۆ پرسىارکردن
لە بارەى کارەو هاتوون. لەبەر ئەوە پىیان دەگوترئیت (ئاوئەلکاری پرسىارى).

تیبىنى:

د. نەسرین دەلئیت ئەو وشانە (کەى، چۆن، کوئى، چەند...) هەموویان ئەداتن بۆ

جۆره‌ها مەبەستی جیا جیا، بە کورتی ئەمانە بە ئاوه‌لکاری پرسپاری دانانیم.
هەتا ئیستا لەم نمایشتەدا ئەم جۆرانە لە ئاوه‌لکار هاتنە بەرچاوا:

- ۱- ئاوه‌لکاری چۆنیەتی.
- ۲- ئاوه‌لکاری زەمانی.
- ۳- ئاوه‌لکاری شوینی.
- ۴- ئاوه‌لکاری وەسفی.
- ۵- ئاوه‌لکاری تەرتیبی.
- ۶- ئاوه‌لکاری تەئکید.
- ۷- ئاوه‌لکاری تەکراری.
- ۸- ئاوه‌لکاری نەفی.
- ۹- ئاوه‌لکاری پرسپاری.

[روونکردنەوه:

ئەم جۆرانە (ئاوه‌لکار) تاقیکردنەوه‌ییکیان هەیه بۆ ئەوه‌ی راستیی
ئاوه‌لکار بوونیان و نەبوونیان بەرەو ئاشکراییی ببات، تاقی
کردنەوه‌کەش لەوه‌وه دیت کە لە رستەیی بۆ کاردا سەیریان بکریت بە
تایبەتی ئەوانە (فریز، کلۆز)ن و وشەیی رەسەن:

(۱) وشەکانی (ژیرانە، عاقلانە، بەژیری، بەعاقلی) دەست نادەن لە
رستەیی بۆ کاردا بین. (من ژیرانەم - من بەژیریم) نەدەگوتری و
نەراستیشە.

(۲) بانەویان، شاخەوشاخ دەست نادەن لە رستەیی بۆ کاردا بین،
(من بانەویانم) ناگوتری.

(۳) (من دەمەوێوم) ناگوتری، بەلام (من لەسەر لام) دەگوتری نەک بە
واتای ئاوه‌لکاری بگرە وەک ئەوه‌ی بلیی (من لەسەر بانم) کە وشەیی
(لا، سەر) بە جۆریکی عادتیی لەکار هاتن.

(۴) وشەکانی (دوینی، پیری، ئەمسال، دەمیکە، زوو، درەنگ..)
هیچیان لە رستەیی بۆ کاردا نایەن، کە دەشلیی (من درەنگم) وشەیی

درهنگت به مهجاز به واتای (من دواکه وتووم) به کار هیناوه نهک
حه قیقی.

(۵) دهسته واژه کانی (لهسه ر دارهکه و ژیر دارهکه و کن دارهکه...) هه لدهگرن له رسته بی کاردا بین به لام نهک به ئاوه لکاری بگره وهک ئه وهی بلایی (من له به غدام، له ژورم، له دهره وه، له سه ربانم، له ناو نوینم) که له مانهدا (وصف) ی راناوه که پهیدا نییه تا بلتین ئایا ئاوه لکارن یا ئاوه لئاون.

وشه کانی (سه ری، دهری، خوار... هه موویان ئاوه لکاری حه قیقین به لام که گوتت (له سه ری، له دهری...) هه لدهگرن ببنه وه (ناوی جیگه) وهک (به غدا و هه ولیر): (له سه ریم - له به غدام - له دهریم - له هه ولیرم). هه روه هاش (له سه ره وه، له تهنیشت منه وه، له خواره وه...) ئه گهر (له که بیان لی فری دره هر بق جیگه دهشی له رسته بی کاردا بین.

(۶) وشه کانی (خیرا، زور، جوان...) ئاوه لئاوی بی دهمه ته قهن، به لام (زوو) هه ر بق وصفی کار و کات دهست دهدات: ده لئی (ئیسنا زووه - زوو رویشنت) به لام نالئی (من زووم، ئه حمهد زووه...).

(۷) وشه کانی (دوو دوو، پؤل پؤل) دهشی وصفی (ناو) بکن و له رسته بی کاردا بین وهک ئیمه پؤل پؤلین - ئیوه جووت جووتن) به لام وشه کانی (جار جار، دهم به دهم، تاو تاو، سال ناسال، قوم قوم، کهم کهم...) که ده لاله تی کاتیان تیدایه ناشی له رسته بی کاردا بین. کهس نالی (منداله کان جار جارن - ئاوه که قوم قومه - ده غله که کهم کهمیه - ترۆزی سال ساله...).

(۸) وشه کانی (دیسانه وه، دووباره، هه رجاره، ئه وهندهی...) هه چیان له رسته بی کاردا نایه و نابنه وصفی ناو و راناو...

(۹) وشه کانی (تیرتیر، پر به دل...) و هه موو ئه وانهی ته نکیدیان تیدایه ئه وانیش نه له رسته بی کاردا دین و نه ده شین به وصفی ناو و راناو... دیاره ته نکید بق روودان ده بیت نهک بق شتی (جامد).

(۱۰) ھەرگیز، ھېچ رەنگى و ھېچ كلۆجىك بۆ نەفەيى روودانن لە رابردوو و ئايندەدا، لەبەر ئەمە لە حازردا كە (كار) پەيدا نەبى ئەم وشانە جىيان نابىتەو مەگەر لە رووى نەشارەزايىبەو بەكار ھاتىبتن. تۆ دەتوانى بلىي (ھەرگیز لىرە نەبووم، ھەرگیز لىرە نابم) بەلام ناتوانى بلىي (ھەرگیز لىرە نىم) ھەر و ھاش ناتوانى بلىي (ھەرگیز من دز نىم). دەشى دەستەواژەى وەك (بە ھېچ رەنگى، بە ھېچ كلۆجى) بكرىتەو بە تەركىبى عادەتى و لە ئاوەلكارى دەر بەھاوئىرەيت ئەوسا لە رستەى بى كاردا بىت وەك ئەوەى بلىي (من بە ھېچ تەئويلىك - بە ھېچ كلۆجىك - بە ھېچ رەنگىك - لەبەر تىشكى ھېچ راستىكدا - كەمتەرخەم نىم...).

(۱۱) وشەكانى (كەى، كوئى) كە بۆ كات و جىگەن لەگەل وشەى غەبرى مناسىبى خۆياندا بەكار نايەن وەك كە بلىي (كوئى خۆشە، كوئى خۆش بوو) وەياخود (كەى خۆشە، كەى خۆش دەبى) لەم حالەتەدا (كوئى دەبىتە (چ جىگايەك)، (كەى) دەبىتە (چ كاتىك) و ھەردوويان لە ئاوەلناوى دەكەون و دەبنە ناوى جىگە و كات و فەرقىيان نامىنى لەگەل (بەھار خۆشە، شەو خۆشە، بەغدا خۆشە.. ناگوترى (بەغدا كەى؟ من كوئىم؟ ئەوان كوئى دەبن). كە پرىپۆزىشنى (لە، بۆ، تا...)) چوونە سەريان وەزەيان دەگۆرەيت: (لە ئىنگلىزى و ەرەبىدا بارى ئەو وشانە تا بلىي جودايە. وشەى (Where) ھەم بە واتاى (كوئى) دىت ھەم بە واتاى (لە كوئى). لە ەرەبىدا (الى اين، من اين) بەكار دىت بەلام (في اين) ناگوترى.. بە پىي تەفصىلاتىك كە لىرەدا جىي بۆ ناكرىتەو.

(چۆن، چەند) دەشى ببنە پرسىيار لە بارەى چۆنايەتى و چەندايەتىيى ناو و راناو بى ئەوەى ئاوەلكار بن ھەر وەك (جوان، زۆر) چۆنايەتى و چەندايەتى رادەگەيەنن، تەنيا فەرقى (پرس) لە نىوانياندا ھەيە: (تۆ چۆنىت؟ مەرەكان چەندن؟ تۆ جوانىت. ئىوہ زۆرن).

كەسىك بىەوئى، دەتوانى ئەم تاقىكردنەوہيە بكا بە پىوانەى ئاوەلكار بوون و ئاوەلكار نەبوونى وشەكان و دەستەواژەكان، ھەر و ھاش

باشتر بۆی روون ده‌بیت‌ه‌وه نه‌هاتنی وشه‌ی ئاوه‌لکاری حه‌قیقی له
رسته‌ی ئه‌وتۆ کاری ئاشکرای تیدا نه‌بیت ئه‌وه به ئیسیپات ده‌گه‌یه‌نی
که رسته‌ی بی کار له کوردیدا هه‌یه و زۆریشه.

[ده‌راستی لیژنه]

جگه له مانه‌ش کۆمه‌لێک وشه‌ هه‌ن هه‌لده‌گرن مونا‌قه‌شه‌ بکری‌ن له رووی ئاوه‌لکار
بوون و نه‌بوونیا‌نه‌وه به‌ تاپه‌تی که له ده‌ستووری زمانی فارسیدا، له ژیر عینوانی
(قید) به ئاوه‌لکار ژمپیرا‌ون، له‌مانه‌:

- ۱- قیدی تصدیق، وه‌ک به‌راستی، هه‌راینه، به‌ تحقیق، هتا‌د...
- ۲- قیدی شک و تردید، وه‌ک: گویا، شاید، پنداری...
- ۳- قیدی تمنی (ئاوات)، وه‌ک: کاشکی، بود...
- ۴- قیدی سویند، وه‌ک: به‌خدا، توخدا...
- ۵- قیدی تشبیه، وه‌ک: چنن، چنان، همانا، اینگونه...
- ۶- قیدی شرط، وه‌ک: اگر، چنانچه، و، هرگا...
- ۷- قیدی استثنا، وه‌ک: مگر، جز، الا، غیر، سوی...
- ۸- قیدی تدرج، وه‌ک کم کم، اندک اندک.

لیژنه به‌ پیتی تصویری خۆی له سروشتی زمانی کوردی و ئه‌و ده‌وره‌ی ئاوه‌لکار
ده‌بیینی له رسته‌دا ئه‌م کۆمه‌له‌ وشانه‌ی به‌لاوه ئاوه‌لکار نین، ده‌شیت له ژیر
عینوانیکدا دا‌به‌ش بکری‌ن.

[روونکردنه‌وه:

به‌لای منه‌وه به‌شیک له‌و وشانه‌ی که له زمانی فارسی به (قید)
حیساب کرابوون هه‌لده‌گری بیته (ئاوه‌لکار). ئه‌وه‌ی پیتی گو‌ترا (قید
تدرج) و نمونه‌که‌شی (کم کم - اندک اندک) بوو خ‌زمی ئه‌و
ئاوه‌لکاره‌یه که لیژنه ناوی نا (ئاوه‌لکاری ته‌رتیبی) نمونه‌کانیش (قوم
قوم - که‌م که‌مه) بوون.

به‌ران‌به‌ر نمونه‌ی (به‌راستی) که له لیسته‌ی پ‌زمانی فارسیدا به
(قید تصدیق) حیساب کرابوو، له لیکۆلینه‌وه‌ی لیژنه نمونه‌ی

(به ژیری) هاتوو و خراوته ژیر ناونیشانی ئاوه لکاری چۆنیه تیه وه. هه رچهند چۆنیه تی و (تحقیق) یهک ناگرنه وه، به لام دارشتنی نمونه کان (به راستی، به ژیری) یهک دارشتن. ده لئی (به راستی نازایت) به لام (به جوانی، به ژیری...) کاریان ده ویت هۆیه کهش ئه وه یه که (به راستی) بۆ (تحقیق و تأکید) ه و ده خلی به سه ر کاره وه نییه و بۆ هه موو حال و باریک ده ست ده دات.

له گه ل ئه مه شدا له یه کترچوون وه یا یه کبوونی دارشتنه کان ده بی حیسا بیان بۆ بکری. هی تریش هه یه له و لیسته یه دا لیکۆلینه وه هه لده گری.

[ده مرستی لیژنه]

لیژنه له دوا ی لیکۆلینه وه و چا و پیدا گتیرانه وه ی ده ستووری زمانه کانی تر، ئه م ته عریفه ی بۆ ئاوه لکار په سه ند کرد:

ئاوه لکار ئه و به شه یه له ئاخواتن که پپوه ندیی راسته وخۆی به کاره وه هه بیته له رووی چۆنیه تی وه یا کات، وه یا شوپن و جۆری روودان و روونه دانی، وه یا هه ر باریکی تریه وه بیته.

دووه م: ئاوه لکار له رووی فۆرمه وه.

لیژنه به ئیستیقرا بۆی ده رکهوت که ئاوه لکار له رووی فۆرمه وه دا به ش ده کریته به چه ند به شیکه وه به تایبه تی له دوا ئه وه ی که به دوور و درێژی له جۆره ها نمونه ی ئاوه لکاری کۆلییه وه له رووی واتاوه:

۱- ئاوه لکاری ساده.

۲- ئاوه لکاری ناساده.

۳- ئاوه لکاری ساپسته.

ئاوه لکاری ساده: ئه و ئاوه لکاره یه که له ته نیا وشه ییک پیک هاتبیت، وه ک «که ی، که م، پاش» - ئه گه ر له رسته دا وه سفی کار بکات-.

ئاوه لکاری ناساده: دوو چه شنه.

۱- داپژاو (دروست کراو): ئه و ئاوه لکارانه ن که به یاریده ی پاشگر یان پیشگر ساز دهبن. بۆ نمونه:

وشه	ئاوه لکاری داپژاو
سه ر	سه ری وهره سه ری.
خوار	خواری چوومه خواری
هاوین	هاوینی دروینه ده کرتیت.
شه و	شه وهکی شه وهکی که وتمه ری.

۲- لیکدراو: ئه و ئاوه لکاره یه که له دوو ریشه یا پتر پیک هاتوه، بۆ نمونه:

شاخه و شاخ، چیشته نگاو، که وتوره وت، که م که م، تاوتاو، تیروپیر.

ئاوه لکاری سارسته: ئه و ئاوه لکاره یه که له کۆمه له وشه ییک پیک دیت، به بی ئه وهی کارکیان له گه لدا بیت و به تهنیاش ئه نجام ناده ن به ده سته وه تا له رسته دا نه بیت، وهک:

ههفته ی ئاینده.

مانگی داهاتوو

له مه ولا

به بهرگه وه

به دلشکاو

لیژنه به پتویستی نه زانی به دوورو درپژی له ئاوه لکار بکوئیته وه له رووی فۆرمه وه، بیان له مه زیاتر نمونه بهینیته وه، چونکه له به شی ئاوه لکار له رووی واتاوه نمونه ی زۆر هینراوته وه.

تیبینی:

دوای به سه رچوونی پشووی هاوینه لیژنه گه رایه وه بۆ سه ر ته واو کردنی لیکۆلینه وه کانی له ریزمانی کوردیدا، ئه م لیکۆلینه وه ی له مه ولا سه رته تای ده ست پیکردنه وه ی چالاکی لیژنه یه له کژیکی نویدا و به م جوړه ی خواره وه به سه ریدا روپیوه.

لیژنه له سهرهتای چالاکیی نویتیدا چاویکی به کارهکانی کژی پیش هاوینهیدا
گژپایهوه لهوهوه مهعلومی کرد که تا ئیستا له باسهکانی خوارهوه دواوه:

۱- ناو

۲- راناو

۳- ئاوهلناو

۴- کار

۵- چاوگ

۶- ئاولکار

لیژنه له م باسهنه به پیی ئهوه دهرفتهی که ههیبوو و به گویرهی ئهوه فرمانهیی
بهسهر شانیهوه بوو، تا رادهی پیویست دریژهی داوه به لیکۆلینهوهکانی.

له سهرهتای دهست پیکردن له م لیکۆلینهوانه لیژنه رهچاوی دوو احتمالی کرد بۆ
بهرنامهی ئیشی خۆی. یهکه میان ئهوهبوو که بهنیهبته بهشهکانی ئاخاوتنهوه
پهیرهوی ریزمانهکانی ولاتهکانی رۆژاوا بکات و ئهوه «۸» کهرته بکاته بنکه که له
ریزمانی ئینگلیزیدا ناویان ههیه. دوهمیان ئهوهبوو که ئهگهر ئیستیقرا دهی
خست سروشتی ئاخاوتنی کوردی داخوایی پتر یا کهمتر لهوه ههشت بهشه بکات،
ئوسا بهپیی ئهوه داخواییه، ئاخاوتنی کوردی دابهش بکریته. له ماوهی پشووی
پیش هاوینهیدا لیژنه لهوه (۶) باسهی لای سهرهوه دوابوو، که له راستیدا پینج
بهشی سهرههخۆن لهوه رووهوه که «کار و چاوگ» له بنههتدا یهک بهشن.

به پیی سهرنجدان دواي ئهوه (۵) یا (۶) بهشه چی دهمینیتتهوه، سی بهشهکهی
(Preposition, Conjunction, Interjection) ی زمانی ئینگلیزی و کۆمهله
ئامرازهکانی تره، که بهبهریانهوه ههیه به پیی سروشتی زمانی کوردی دابهش
بکریته به چهند بهشیکهوه، وهک:

برای من (ی)

پیاوهتی (هتی)

پارهدار (دار)

بی وهفا (بی)

هه‌لگرتن (هه‌ل)

هه‌لگرتنه‌وه (هه‌ل... وه) .. هه‌تاد.

لیژنه وتووێژیکێ قوول و ئیستیعراضیکێ به‌رفره‌وانی کرد له‌باره‌ی ئه‌و به‌شانه که له‌سه‌رده‌وه تۆمار کران و هه‌تا ئیستا لییان نه‌دواوه.

بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌مه‌ته‌قیی له‌سه‌ر ئه‌وه‌بوو وشه‌کانی زمانی کوردی که غه‌یری پینج به‌شه‌ باس لیکراوه‌کان بن، ئاخۆ چه‌ندن جوورن، چه‌ندیک له‌و وشانه به‌ر عینوانیک ده‌که‌ون؟ له‌ ئه‌نجامدا بریار درا چوونه قوولایی ناو ئه‌م باسه‌ بخریته به‌ر لیکۆلینه‌وه و سرنج راگرتنی ئه‌ندامانی لیژنه به‌ درێزایی ئه‌و ماوه‌یه‌ی که تۆزینه‌وه‌ی زمانزانه‌ی تیدا ده‌کات. وه‌ک هه‌نگاوێکی سه‌ره‌تایی له‌م مه‌یدانه به‌رفراوانه‌ی لیکۆلینه‌وه و سرنج راگرتنه‌دا، لیژنه له‌ پێشه‌وه‌ که‌وته سه‌ر لیکۆلینه‌وه له‌و به‌شه‌ ئاخاوتنه‌ی که له‌ ئینگلیزیدا پێی ده‌گوتریت:

ئىمە لە مەرگەو ھاتىن (لە...وہ)

پياوھکەى تۆش رۆى (ى)

جامانە سەرپۆشیکى ناقولايە (ى)

مامۆستا توفىق وھبى «ئەداتى تەواوى» لەبرى «حرف جبرى عەرەبى و پرىپۆزىشنى ئىنگلىزى» بەکار دەھىتت، لەو دەستورەدا ھەر ئەو دوو نمونەى (لە...وہ) و (ى) يەى ناو ھىناوہ.

۳- کوردوييف لە کتیبەكەيدا (زمانى كوردى سالى ۱۹۷۰) لە ژیر عینوانى (بەرناف)دا دەلئیت: بەرناف سى بەشە. بەرنافى كۆن، بەرنافى تازە، بەرنافەكانى بەجوت.

ا- بەرنافە كۆنەكان، وەكو (ژ، ل، ب، د، بۆنا، با، بى، دوو، ھەتا، پەى، سەبا، جەم، گەل).

ب- بەرنافە تازەكان، وەكو (سەر، بەر، ناف، پاش، پيش، رەخ، بن).

ج- بەرنافە بە جوتەكان، وەكو (دگەل، لەگەل، بەر) ھەر وھا بەرنافە كۆنەكان لەگەل تازەكان پیکەو بەکار دین، وەكو (ل سەر، ب سەر، ل بەر، ژیر، دناف، ژناف...).

دیاریشە مامۆستا کوردوييف وشەى (بەرناف)ى بۆ حەرفى (جر) بەکار ھىناوہ.

۴- رشید کورد لە کتیبەكەى «پىزمانا کرمانجى» لە ژیر عینوانى (حروف الجر، پىرەست)دا دەلئیت: پىرەست وشەيیکە كە ناوھكان و بەرنافەكان^(۱) دەكات بە مفعولى صریح، وەك:

«من قەلەمەك ژ كورپى خوەرپاكرى» لەم رستەيەدا «دژ» و «را» پىرەستن. پىرەست لە زمانى كوردیدا ئەمانەن:

(بۆ، ب، د ژ، ل، را، ئانگۆ، پاشى، ژبۆ، ل پيش، قاندى...).

۵- نوورى عەلى ئەمىن لە پىزمانەكەيدا «پىزمانى كوردى» چاپى ۱۹۶۰ دەلئیت:

(۱) لێرەدا بەرناف لە برى (راناو - ضمير) بەکار ھاتوہ. لە نووسىنى كوردوييفدا لە برى (حرف الجر) بەکار ھاتوہ.

ئامرازی پئوهندی ئه و واژه‌یه‌یه، که له پیش «ناو، راناو، ئاوه‌لناو» هه به‌کار ده‌هینریت بۆ ده‌رخستنی علاقه‌ی ناوه‌که، یا راناوه‌که، یا ئاوه‌لناوه‌که له‌ته‌ک وشه‌کانی تری رسته‌که‌دا، ئامرازی پئوه‌ندیش ده‌کات به دوو به‌شه‌وه:

۱- ساده (به، له ...)

۲- لیک‌دراو (له‌سه‌ر، به‌پن، هه‌تا ...)

ئه‌مانه‌ش به ئامرازی پئوه‌ندی (حروف الجر)ی عه‌ره‌بی داده‌نیت:

۱- بۆ (لۆ) ۲- له ۳- به (په‌ی) ۴- تا (هه‌تا، هه‌تا‌کو، هه‌تا‌وه‌کو...) ۵- ی ۶- پیتی (ه) ۷- وه ۸- وه‌ک (وه‌کو) ۹- پی ۱۰- لی ۱۱- تی.

تیبینی:

ئامرازی (پی، تی، لی) له‌ته‌ک فرماندا به‌کار دین.

۶- مه‌روخ له فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یدا له‌لایه‌ره (۲۵) له نێوان تیکرای باسی حروف و ادوات ته‌نیا ناوی (تا، له) ده‌بات که به‌ر واتای پریپۆزیشن ده‌که‌ون، بی ئه‌وه هیچ عینوانیکی تایبه‌تیان بۆ دابنیت، وه‌یا ته‌عریفکیان بکات.

۷- کتیبی زمان و ئه‌ده‌بی کوردی پۆلی یه‌که‌می ناوه‌ندی چاپی دووهم سالی ۱۹۷۲ که له‌لایه‌ره (۲۵، ۲۶، ۲۷) دا له پارچه‌کانی ئاخاوتن ده‌دویت له به‌شی شه‌شه‌مدا ده‌نیت:

ئه‌گه‌ر وشه‌که بۆ ده‌رخستنی پئوه‌ندی ناوی، یا راناوی، یا ئاوه‌لناوی به‌کار هینرا له‌ته‌ک وشه‌کانی تری رسته‌که‌دا پی ده‌گوتریت «ئامرازی پئوه‌ندی». ته‌نیاش (له، بۆ، ی) له رسته‌دا به میسال هیناوه‌ته‌وه.

پار ئیوه و ئه‌وان چوون بۆ هه‌ولیر (بۆ)

ئیمه دواکه‌وتوو که‌ی ده‌گه‌ینه ریزی گه‌لان (ی)

دۆشاو له تری دروست ده‌کریت (له)

۸- له کتیبی ده‌ستووری پارسی دانانی ر. نوالنور له‌لایه‌ره (۲۵۴) و به‌ره‌وخوار له ژیر عینوانی (حرف) باسی ئه‌و وشانه ده‌کات که‌وا به‌ر مفهومی پریپۆزیشن ده‌که‌ون و ده‌یانخاته به‌ر به‌شی حه‌رفی نحوی، به‌شیکی تریش له ژیر عینوانی حه‌رفی صرفی داده‌نیت که پئوه‌ندی به پریپۆزیشنه‌وه نییه.

لهو حرفانهی که پتیاڤ دهلیت (حرف نحوی) و واتای پریپۆزیشنیان تیدایه، تیبینی ئهوه دهکات که ئهو حرفانه وجودی سهربهخۆیان ههیه بهلام واتای تهواوی سهربهخۆیان نییه، له حالیکدا حرفهکانی صرفی نه وجودی سهربهخۆ، نه واتای سهربهخۆیان ههیه. ئهم وشانهی خوارهوهشی داناهه به حرفی نهحوی: به، با، بر، تا، از، در، را، برای.

لهم نمایشتهوه دهدهکهووت سهرپاکی رایهکان لهوهدا یهک دهگرتهوه که ئهو وشانهی بهر واتای پریپۆزیشن دهکهون، سهربهخۆ بهکار نایهن و واتای تهواو به دهستهوه نادهن تا دینه ناو رسته و دهبنه دهستیارای وشهیهکی تر. کتیبهکهی ریزمانی فارسی سهرهراي ئهم لایهنه شتیکی تری ئیزافه کردوه که پریپۆزیشن له ئهداتهکانی (صرفی) جودا دهکاتهوه بهوهدا که دهلیت (حرفی نحوی) وجودی سهربهخۆیان ههیه ههرچهند واتای سهربهخۆشیان نهبیت، ئهم تیبینییهی کتیبهکهی فارسی رای ئهو جودا دهکاتهوه له رای گهلیک لهو نووسهراڤه که باسمان کردن. به نمونه به پتی تهعریفی کتیبه فارسییه که (ی) ئیزافه و وهسف له کوردیدا نابن به پریپۆزیشن کهچی له کتیبهکهی مامۆستا نووری عهلی ئهمین و هی قوتابخانه به پریپۆزیشن دانراوه.

به دوا ئهو شیکردنهوهیهدا لیژنه هاته سهر لیکۆلینهوه له دۆزینهوهی زاراوهیهک بۆ پریپۆزیشن که دهست بدات و بگونجیت لهگهڵ ئهوه دهوره دهیبینی له رستهدا. بۆ ئهم مهبهسته تهماشاییکی ئهو زاراوانه کرا که ههتا ئیستا لهلایهن نووسهراڤه زمانی کوردیهوه بهکار هیئراون:

- ۱- مامۆستا سهعید سدقی، لهم باسه بی دهنگه.
 - ۲- مامۆستا توفیق وههبی، ناوی ناوه (ئهداتی تهواوی).
 - ۳- مامۆستا کوردویف، ناوی ناوه (بهزناف).
 - ۴- مامۆستا رهشید کورد، ناوی ناوه (پیریهست).
 - ۵- نووری عهلی ئهمین، ناوی ناوه (ئامرازی پتیهندی).
 - ۶- له کتیبی قوتابخانهکاندا دیسان (ئامرازی پتیهندی) بۆ بهکار هاتوه له ههندی شوئیشدا ئامرازی (بهندیواری) بۆ بهکار هاتوه.
- لیژنه موناقلشهی ئهم زاراوانهی کرد لهگهڵ ههندی زاراوهی تر، وهک (نیوکار،

رسته هۆن، وشه هۆن). ههروهها لیژنه سههرله نوێ موناقه شهیهکی دوور و درێژی دهوری پریپۆزیشن کرد له ئاهاوتندا، لهو بهینهدا ههموو ئهوه تهعریفانهی خسته بهرچاو که له کتیبهکانی پیزمان بۆ پریپۆزیشن دانراوه، له کۆتایی ههموو لیکۆلینهوهییدا گهیشه ئههه ئهجامانهی خوارهوه:

۱- پریپۆزیشن روالهتی سههر بهخۆی ههیه بهلام واتای لهتهک وشهیی تردا دردهکهوێت. لهمهدا له ههموو ئهوه نامرازانه جودا دهپیتهوه که روالهتی سههر بهخۆیان نییه، وهک (ی) ناوی واتا له وشهیی (جوانی)دا، یاخود نامرازی دووبارهکردنهوهی کۆتایی کاری وهک (هاتهوه).. ههتا...

۲- دهوری پریپۆزیشن له دارشتنی رستهدا دردهکهوێت، واته بهشهکانی رسته بهیهکهوه دهبهستتهوه و پتوهندی ناوهکیان بهیهکهوه دروست دهکات. لهم دوو تیبینه گرنهوه و دواي چهند پيشنیاژیک که له کۆتایی نرخاندندا روت کراوتهوه، لیژنه ئههه تهعریفهیی بۆ پریپۆزیشن پهسهند کرد:

(پریپۆزیشن ئهوه بهشهیی ئاهاوتنه که وجودی سههر بهخۆی ههیه و واتاکی لهپال وشهیی تردا دردهکهوێت و پتوهندی نیوانی «ناو» و «ئاوهلهکانی» لهگهڵ بهشهکانی تری ئاهاوتن پیک دینیت له دارشتنی رستهدا).

بۆ دۆزینهوهی زاراوهیهک که لهگهڵ سروشتی واتای پریپۆزیشن بگونجیت، لیژنه دیسانهوه به دوور و درێژی لیکۆلییهوه و ههموو ئهوه زاراوانهیی خستهوه بهرچاو کهوا تا ئیستا بۆی بهکار هاتوه. له ئهجامی موناقه شهیهکی درێژخاییندا لیژنه وای پهسهند کرد جارێ ههه زاراوهی (پریپۆزیشن)ی بۆ بهکار بێت تا ئهوه کاتهی له لایهن لیژنه خۆی یاخود کۆپهوه زاراوهییکی کوردی مناسیی بۆ ده دۆزێتهوه.

تیبینی:

بهلای لیژنهوه زاراوهی «پتوهندی» له ههموو زاراوهکانی تری کوردی گونجاوتر بوو لهگهڵ واتای پریپۆزیشن، بهلام درکهوت که وا ئههجمهنی کۆپ ئههه زاراوهی بۆ «حروف العطف» ههلبژاردوه، لهبهه ئههه لیژنه ئههه زاراوهی بهلاوه ناو بهشیهوهییکی کاتی گهرايهوه بۆ زاراوهی Preposition بهجگه لهمه لیژنه هات و نمایشتیکی ئهوه وشانهشی کرد که نووسه رانی زمانی کوردی لێره به پيشهوه به پریپۆزیشنیان له قهلهم داوه و ئههه لیستهیهی ژیرههههیی لێ پیک ههناوه:

- ۱- مامۆستا سه عید سدی له میسالدای «بۆ، تا، له، به» ی به کار هیناوه.
- ۲- مامۆستا توفیق وههیبی «له، ی ئیزافه و وهصف» ی له بهرگی به که می «دهستووری زمانی کوردی» دا به کار هیناوه، (به، بی، پی، تا، تی، بۆ، وهک...) ش له فهرهنگه کهیدا.
- ۳- کوردوییف «ژ، ل، ب، د، بۆ، بۆنا، با، بی، دو، ههتا، سهبا، جهم، گهل، سهه، بهه، ناف، پاش، پیش، رهخ، بن، دگهل، لهگهل، بههه...».
- ۴- رشید کورد «ژ، را، بۆ، ب، د، ر، ل، ئانگۆ، پاشی، ژبۆ، ل پیش، ل پاش».
- ۵- نووری عهلی ئەمین «بۆ، به، له، تا، ههتا، ههتاوهکو، ههتاکو، تاکو، ی وهصفی و ئیزافه، بزۆینی (ه) دواى کارى وهک - چوومه بازار - ههروهها ئامرازی «وه» به واتای «به»، وهک، وهکو، ههروهکو، پی، لی، تی، لهسهه، بهبی، لهبهه... هی تریش لهم شیوهیه».

تهماشاکردنیکی سه ریپیی که قوولبوه وهشی تیدا نه بیت دهه دهخات، ئەم کۆمه له وشانهی سه رهوه به شیکیان بی دمه تهقه له هه مو روویه که وه بهر ئەو ته عریفه ده که ون که لیژنه په سه ندی کردووه بۆ پرپۆزیشن، ئەم ناقمه بریتییه له وشانهی خواره وه:

- ۱- بۆ (لۆ، په ی، ئەرا)
- ۲- له (ل، ژ، د، ده)
- ۳- تا (تاکو، هه تاکو...)
- ۴- وهک (وهکو، هه وهکو...)
- ۵- بی
- ۶- به

ئهمانه پرپۆزیشن سادهی بی گومانن:

- ۱- (له) شیوهیه کی تری به کار هینانی ههیه که له گهل تهواو که ری «هوه، را، دا» دیت، وهک:

له منه وه بۆ تۆ.
له کهرکو کرا هاتم.

له خانووکه دا ده ژیم.

۲- (به) ئه ویش وهک (له) ته واوکه ری (هوه، دا) ی ههیه، وهک:

به مه دا دهرده که ویت.

به داره که وه نیشته وه.

به لای لیژنه وه ئه م زیادیه ته واوکه ری که، که سروشتی واتای ئه م دوو پریپۆزیشن داوا ی دهکات و له ساده بییان ناخات.

له نیوان ئه و شەش پریپۆزیشن ساده یه سه ره وه دوو پریپۆزیشن (بۆ، بێ) هه لده گرن پریپۆزیشن تریان له پیشه وه بیت بێ ئه وه ی واتایان بگۆریت، له هیزیان زیاد دهکات وهک:

من له بۆ تۆمه تۆ له بۆ کیته.

به بێ من کتیه که مه خۆینه وه.

تیبینی:

له هه ندی ناوچه ی کوردستانی خواروودا وشه ی (چون) به واتای (وهک) به کار دیت، رواله تی وشه که واده گه یه نیت که له ئیرانه وه هاتبیت چونکه فارسیش هه ر وشه ی (چون) به کار ده نیت.

وشه ی (وهسه) به واتای (وهک) له کوردستانی سه روو و له هه ندی ناوچه ی کوردستانی خواروودا به کار دیت، به لام ساغکردنه وه ی ساده بوون و نه بوونی ئه م وشه یه لیکۆلینه وه ی قوولتری پێ ده ویت.

لیژنه وای په سه ند کرد که چه ند نمونه ییک به نیت وه بۆ پریپۆزیشن ساده کان، واته ئه وانیه ی که گومانیان لێ ناکریت، وهک:

۱- (بۆ): ده چم بۆ بازار.

۲- (له): له هاویندا سه رتان لێ ده دم.

۳- (تا): تا که رکووک ده چم.

۴- (وهک): مامۆستا وهک باوکه بۆ قوتابی.

۵- (بێ): بێ ئیوه هه چ ناکه م.

۶- (به): نووسراویکم به پۆستهدا بۆ ناردن.

۳- هەندى لهم پریپۆزیشنانه وا دەبیت لهگەڵ وشەى تردا پریپۆزیشننى لیکدراو دروست دەکات. ئەوەى سرنجیش رادەکیتشیت لهم دیاردەیهدا ئەوەیه زۆرینهى وشەکان زەرفن، وەک لهم نموونانەى خوارەوه دەرکەوتوو:

به سەر کێوهکه کهوتم.

له ژێر دارهکهدا دانیشتم.

به کن تۆدا رابوردم.

بۆ کن ئاوهکه کشا.

بهناو ژوورهکهدا گه رام.

به لای ئێوهدا تى په ریم.

له تهك ئەودا خۆى نانوینت.

به تەنیشت ئەوهوه دانیشتم.

له گەڵ تۆدا دەرۆمهوه بۆ مالى.

لێرهدا د. نەسرین هەندى تىببىنى هەبوو، لەو رووهوه که بۆ خۆى لێره به پێشهوه به پى شىوازیكى تايهتى ئەم موضوعهى به دەر ز گوتوه تهوه و له سهرى نووسیهوه. لهم میانهدا بۆ لێژنهى روون کردوه که ئەو باسى پریپۆزیشننى له نىوانى تیکرای باسى ئامرازدا (أداة) کردوه. به لام له گەڵ ئەمه شدا دەرکەوت ئەویش وەک ئەندامانى ترى لێژنه لهو باوه رەدايه پریپۆزیشن هەر ناویكى هەیبیت ئەو سى تايهتیهى تىدايه که لێژنه زووتر لى دواوه و لهوهوه تهعريفى دروست کردوه بۆ پریپۆزیشن، تايهتیهکانیش ئەمانەن:

۱- پریپۆزیشن روالهتى سه ره خۆى ههیه.

۲- له تهك وشهى تردا واتای تهواو به دهستهوه دهات.

۳- له رستهدا کار دهکات.

تیببىنى:

لێژنه روونکردنهوى هۆى به کارهێنانى (تهواوکهرى) له گەڵ هەندى پریپۆزیشن وەک: «له من هوه» «له من دا» «له کهرکووک را» خسته کاتىكى تر.

له دواى ئه‌مه لیژنه هاته سهر لیڤکۆلینه‌وه له‌و تاقمه وشه‌یه که به‌لای هه‌ندى زمانانه‌وه پریپۆزیشن و له‌گه‌ل کاردا به‌کار دین، وهک (تّى، لى، پى، ه):

۱- نوورى عه‌لى ئه‌مین له باره‌ی (تّى، لى، پى، ه) که له‌گه‌ل کاردا دین ده‌لیت، ئه‌مانه‌ن هه‌موویان له رواله‌تدا پریپۆزیشن و گومان له‌مه‌دا نییه، به‌لام له رووی مه‌عناوه به پى به‌کاره‌یتنان ده‌گۆرین.

۲- سادق به‌هائهدین ده‌لیت: ئه‌گه‌رچى «پى، تى، لى، ژى» له بنه‌ره‌تدا پریپۆزیشن بوون به‌لام ئیسته‌ ده‌ورى پریپۆزیشن نابین چونکه له بنه‌ره‌تدا: «پى» له «بوى - یان - بوئ» دروست بووه.

«تّى» له «دوى - دوى» دروست بووه.

«ژى» له «ژوى - ژوى» دروست بووه.

«لى» له «لوى لوى» دروست بووه.

به‌لام «ه» دوا کارى (ئه‌چمه بازار) پریپۆزیشن نییه له‌گه‌ل ئه‌فعالی انتقال به‌کار دیت، وه له هه‌ندى شتیه‌ی کرمانجی سه‌روودا نییه.

۳- مه‌سه‌وود محمه‌د ده‌لیت: ئه‌م وشانه که بوون به پیتشگر له‌وه ده‌شۆرین پیتیان بگوتریت «پریپۆزیشن» چونکه ده‌وریان حصر ده‌بیت له‌ناو وشه نه‌ک له ناو رسته، به نمونه:

چیشته‌که‌م لى نا چیشته‌که‌م تى کرد

باره‌که‌ت لى نا چراکه‌مان پى کرد

ئه‌م رستانه بریتین له (مفعول «چیشته‌که» - فاعل «م» - فعل «لینا») (مفعول «باره‌که» - فاعل «ت» - فعل «لینا») (مفعول «چراکه» - فاعل «مان» - فعل «پیکرد»). به‌لام که هاتین و گوتمان (چیشته‌که‌م له قاپه‌کان کرد، باره‌که‌م له ولاغه‌که‌نا، چراکه‌م به ئاگر کرد) ئه‌وسا ئاشکرایه سى وشه‌ی (له، له، به) پریپۆزیشن ده‌وریشیان له رسته‌دايه. رسته‌ی (چیشته‌که‌م لینا) و رسته‌ی (چیشته‌که‌م خوارد) بایى نوخته‌ییک جوداوازیی له نیوانیاندا په‌یدا نییه له رووی ده‌وری کارى (لى نا، خوارد)ه‌وه: هه‌روهک له کارى (خوارد) پریپۆزیشن نییه له کارى (لى نا)شدا هه‌ست به ده‌وری (لى) ناکریت.

ئەم باسەش دريژەي يەكجار زۆرە ليرەدا ناتوانم بيخەمە سەر كاغەز. بەنيسبەت بزوينى (ه)هوه: له لايتكەوه روالەت تايبەتى نيبە تا پيى بليين پريپوزيشن، له فەرزى دەورى له رستەشدا دەورى پريپوزيشن بيت چونكە ئيمە له زوهوه گوتوومانە يەك له سى تايبەتییەكەى سروشتى پريپوزيشن ئەوهیە روالەتى سەرپەخۆى هەبیت. من له گوتارى (بەكارهينانى «ى» له ريزمانى كوردیدا) كه له يەكەم ژمارەى گۆفارى كۆرى زانبارى كوردا بلاو كرايەوه نەختيك بە دريژى باسى ئەم (ه)م كرووه دام ناوه بە كەرتيكي ئەو فعلاىە كه (انتقال) دەبەخشن، ليرەشدا هەر له و باوەرەدام و بە پريپوزيشنى دانانيم بگرە بەشيكى فعلا تەنانەت له تصريفدا دەشگۆریت:

نۆرپمە خانووهكە - نۆرپمى

كەوتمە باغەكەوه - كەوتمى

خستەمە گيرفانمەوه - خستمى

له فۆلكلۆر هەيه دەلێت:

هەى زيرينى و زيرينى كۆيى خۆشه باجيني

حاجى قادر دەلێت:

خانەقاكەى كەنەفى ئەمنە ئەدەبخانەيى عام

جيى قەزاي حاجەتە عالەم بە زەرورى دەچنى

٤- دكتورە نەسرین دەلێت:

«پى، لى، تى، ژى» ئەمانە ئیستا پيشگرن هەرچەندە له بنەرەدا له پريپوزيشن پيک هاتوون چونكە ئیستا له روالەت و له ناوەرۆكددا لى دوور كەوتوونەتەوه و دەورى پيشگر دەبين.

من ئەمانە بەو پيشگرە تازانە دادەنيم كه له ئەنجامى بەرەوپيشەوهچوونى زمان پيک هاتوون و دەشتوانين زۆر جار له رستەدا بيانگەرينينەوه سەر ئەو بنجانە. بەلام «ه» گەليک شتە له زماندا، هەندیک جار پاشگرە، وەك راست - راستە، هەندیک جاريش له فعلى انتقالیدا جيگەى بۆ دەكریتەوه، هەندیک جاريش فعلى مساعده.

[پروونکردنه وه:

وهك له بهرايبي قسه كانم گوتوومه ئەم باسه دريژهي ههيه، ليرهشدا هه مان تيبيني دووباره دهكه مه وه: نه ئەوسا توانيم نه ئيستاش مه ودام ههيه له هه موو روويكه وه به دريژي له باسه كه بكۆلمه وه، به لام به كورتي ده ليم هه رچهنه بووني ئەو پريپۆزيشنانه به پيشگر دهوريان له چارچيوهي كاره كاندا هه صر دهكات ديسانه وه به شيكي سروشتي كۆنيان بۆ ناو كاره كان دههين. راستي ئەم تايبه تيبه له و كارانه دا به ديار ده كه ويت كه تي نه پهرن و جاريكيان له گه ل پيشگري عاده تيدا دين و جاريكي تريش له گه ل ئەو پيشگرانه ي كه ئەسليان پريپۆزيشن بي. به نموونه كاره كانى (كه وتن، بوون، چوون، گه ران، هاتن) دهخهينه تاقيكردنه وه وه له گه ل پيشگري عاده تي و ئەوانى تر دا:

هه لكه وت: دارا باش هه لكه وت

«پي» كه وت: دارا له نه خو شيبه كانى به هار پي كه وت - گاشه كه ي پي كه وت

«تي» كه وت: دارا هه وزى ديت و تي كه وت

وشه ي (هه لكه وت) هه لئاگر ي پيشگره كه ي لي بپچر يته وه به هوي هينانى راناوى لكاوه وه و بليي (هه لم كه وت، هه ليان كه وت، هه لي كه وت). به لام ده توانى بليي (سه رمايه كه بوو دارا پيي كه وت، ئيمه پيي كه وتين - به رد يك هات و پيمان كه وت) هه روه هاش ده توانى بليي (ناوم ديت و تتي كه وتم - منداله كان بزربوون و لتيان گه رام - ليمان گه ران) ته نانه ت نه گه ر وشه ي وهك (تتبه ربوون) يش بي ئەم پيشگره ي (تي) قابليه ته كه ي نادۆر يني به هوي پيشگري (به ر) وهه چونكه ده لتي (تتيان به ر بووين - ناگره كه هات و تتيان به ربوو).

ئەم خاسيه ته هه ر هه ي ئەو پيشگرانه يه كه به ئەسل پريپۆزيشن بوون ئەوانيش (تي، لي، پي)ن، هيج به كيك له پيشگره كانى (هه ل، دا، را، وه ر) هه روه ها ئەو وشانه ي كه ناوى جيكه (ظرف مكان)ن و ده وري پيشگر ده بين وهك (ده ر، سه ر، لا، به ر، ژير - به مه ر جيك وهك پيشگر

به‌کار هاتبن) ناتوانن راناوی لکاو بۆ خۆیان بدزهنه‌وه: له‌کارى وهک (هه‌لکه‌وتن، ده‌رکه‌وتن، داکه‌وتن، وه‌رکه‌وتن، لاکه‌وتن) ناکرێ بگوترێ: (هه‌لێ که‌وت، ده‌ری که‌وت، داى که‌وت، وه‌رتان که‌وت، لام که‌وت) به‌لام ده‌گوترێ (تێی که‌وت، پێمان که‌وت، لێمان که‌وت..). پێشگری تر هه‌یه به‌ئەسل له‌ پرېپۆزیشن په‌یدا نه‌بووه به‌لام ئەو واتایه‌ی تێدایه که ده‌یکات به‌خزمی (تێ، لێ، پێ) ئه‌ویش وهک ئەوان راناوی لکاو به‌خۆیه‌وه ده‌گرێ. پێشگره‌که وشه‌ی (رێ)یه که له‌ نیوان به‌شیکی زۆری عه‌شره‌ته‌کانی کوردستانی عێراق و له‌ دیوی کوردستانی ئێرانیشدا به‌کار دێت. هه‌روهک ده‌توانی بلێیت (تێتان که‌وت، پێمان که‌وت...) ده‌ستوانی بلێیت (رێمان که‌وت - واته، به‌دوایدانین).

ئهم قابلیه‌ته‌ی پێشگره‌کانی له‌ بنه‌رتدا پرېپۆزیشن بوون له‌وه‌وه دێت که فعله‌کان به‌ره‌و واتای تێپه‌ر ده‌بات له‌ پێی (تێپه‌رکردنی به‌ واسطه) که له‌ عه‌ره‌بیدا پێی ده‌لێن (التعدية بالواسطة) و سیغهی (بناء للمجهول)یشی لێ وه‌رده‌گرن وهک (بُنا في الغرفة - بُمشی في الحديقة - يُطار الي السماء..). له‌ کوردیدا سیغهی (بناء للمجهول) به‌م پێشگرانه دروست نابن به‌لام واده‌بێ به‌هۆی چه‌سپانی واتای (تێپه‌ر) له‌ فعله‌ تێ نه‌په‌رکه‌دا هه‌ندێ که‌سی نه‌شاره‌زا سیغهی (مبنى للمجهول)ی لێ هه‌لده‌ستێنێت، به‌ نموونه:

کاری (گه‌یشتن) وهک ده‌زانین تێ نه‌په‌ره، به‌هۆی پێشگری (تێ)وه ده‌کرێته (تێگه‌یشتن). که ده‌لێی (ده‌رسه‌که تێ گه‌یشتم) به‌ دلی خۆت واتایکی تێپه‌رت به‌کار هێناوه وهک له‌ عه‌ره‌بیدا ده‌لێی (فهمت الدرس) وه‌یا له‌ ئینگلیزیدا کاری understand به‌کار ده‌هێنیت هه‌ردووکیشیان تێپه‌رن. ئهم راستیه‌ی وا ده‌کا ناوناوه خه‌لق بلێن (ده‌رسه‌که تێ ناگه‌یشترێ) ده‌شزانین به‌پێی ده‌ستووری ئاخاوتن ناشی کاری تێ نه‌په‌ر بدریت به‌ سیغهی کارابزر (مبنى للمجهول). له‌ کوردیدا یه‌که‌م شه‌قلی کاری تێپه‌ر ئه‌وه‌یه بتوانرێ کاره‌که وهک تێپه‌ر گه‌ردان بکرێ له‌ هه‌موو رێژه و کاتیکدا، به‌ نموونه:

کاری (گرتن) تێپه‌ره، که پێشگری (هه‌ل)ی له‌گه‌لدا بێت له‌ رابردوودا

دهلئی (ههلمان گرت) که دهزانی راناوی (مان) کارایه. جا ئه گهر (تیگه یشتن) تیپه ر بوویایه ده بوو بلین (ئیمه تیمان گه یشت) (مان) هکلهش کارا بیت، کهچی (مان) که وتووته بهر حوکمی (پریپوزیشن) هوه واتاکه شی ئه وهیه که گوتبیتت (ئهو له ئیمه گه یشت)، سهیری چۆن پریپوزیشنی (له) هاته وه جیگه ی خۆی. که واته کاری گه یشتن به هۆی (پریپوزیشن) هوه به رهو تیپه ری ده پروت، ناشیته تیپه ر چونکه گهردانی ناگۆریت واتاکه شی له بنجدا هه ر تئ نه په ر ده میتته وه.

ئه م باسه پتری به به ره وه هه یه، زۆریش نوویه، به لام ده رفه تم نییه چی تری له سه ر برۆم چونکه پیویسته به دریزی له سه ر هه ر تاکیکی ئه و پیشگرانه لیکۆلینه وه بگرئ و به یه کتر و به پیشگره کانی تر بگیری و ده وریان له هه ر تاکیکی کاره کان سه رنجی لی بگیری و هک ئه وه ی که پیشگری (تی) له گه ل (که وتن) دا کاریکی به ره و تیپه ر دروست ده کات و ده شی بگوترئ (تییان که وتن) به لام له گه ل (چوون) که ده بیتته (تیچوون - به واتای فۆتان و له ناوچوون) ناتوانی راناوی نه لکاو به خۆیه وه بگرئ و بگوترئ (تیمان چوو، تییان چوون) چونکه لیره دا ته نیا وه ک (هه لچووین، هه لچووم) به کار دیت. کاتیک ده گوترئ (تییان چوون) که به واتای (چوونه ناو) بیت نه ک (له ناوچوون) که ته فسیری دریزه ی هه یه به په رۆشه وه باسه که جی ده هیلم.

ده مراستی لیژنه

ئه نجا لیژنه هاته وه سه ر ته واکردنی پریپوزیشن.

ئه وه ی له پریپوزیشن ماوه ته وه و جی موناقه شه یه (ی) وه سف و ئیزافه یه، وه ک:

پیاوی ئازا (ی - لیره دا وه سفییه)

په ری مه ل (ی - لیره دا ئیزافییه)

له ئه نجامی موناقه شه دا: نووری عه لی ئه مین رای وایه ئه میش هه ر پریپوزیشنه به لام بۆ ئه و دوو ئامانجه به کار ده هینریت.

مامۆستا سادق بهائەدین دەلیت: ئەم (ی)یە پریپۆزیشن نییە لە هەردوو بارەكەیدا، تەنانهت لە زاری کرمانجیی سەرودا تەزکیر و تەئنیسیش دەکریت، وەک: کچا جوان - کوپێ ئازا.

د. نەسرین فخری دەلیت: ئەم (ی)یەم بە ئامراز داناو، بەلام ناکەوێتە گەل ئەو تاقمەمی که پیتی دەگوتریت پریپۆزیشن.

مامۆستا مەسعوودیش دەلین: ئەم (ی)یە وەسف و ئیزافە دەداتن بۆ دەربیرینی واتای وەسف و ئیزافە و بەس. دەوریشی لە رستەدا نییە بەنموونە که گوترا: برای بارام هات، دەتوانریت «بارام» و ئەداتی ئیزافە حەزف بکری و رستەکەش واتای تەواوی هەبیت (برا هات). جگە لەمە دیارە ئەم (ی)ە کورت کراوەی (هی) ئەداتی ئیزافەیه.

دەوری پریپۆزیشن لە ئاخواوتندا:

لەمەوبەر لیژنە لەو دوا که پریپۆزیشن چ دەوری دەبینیت لە رستەدا لە بەستنهوهی کەرتەکانی بەیهکەوه. سەرەرای ئەمە پریپۆزیشن لە دارشتنی وشە و فریزیدا دەور دەبینیت، وەک لەم نمونانەدا در دەکەوێت:

گۆل بە دەم

نا بە دل

چنگ لە سەر شان (چنگ لە سەر چنگ)

دەست لە سەر سنگ

سەر بە سەر

بە کۆل، بە ناز، بە چەرگ

بێباک (ناوی علم)، بێ سوود، بێکەس

دیزە بە دەرخۆنە

دەربەدەر

دوور لە رووت

ئەم شیوه دارشتنە لە کوردیدا بە هۆی پریپۆزیشنەوه زۆر باوه و بۆ گەلی مەبەست بەکار دیت، تیکرای ئەو مەبەستانە بەلێگەران لە زماندا در دەکەوێت، که

ئەمەش كارتىكە لە پەراويزى فەرمانى لىژنە دەردەچىت، بۆيە بەم چەند نىمۇنە يەي
خرايە بەرچاۋ اکتىفائى كىرد.

مەبەست لە بەكارھىنئانى تاك تاكى ئەو وشانە:

۱- پرىپۆزىشنى (بۆ):

ئەم پرىپۆزىشنىە اتجاھ و ئامانچ رادەگەيەنئىت، وەك:

دەچم بۆ كەركووك.

بۆ خويندن ھاتووم.

من لە بۆ تۆمە، تۆ لە بۆ كىتتە؟

۲- پرىپۆزىشنى (لە):

ئەم پرىپۆزىشنىە بە تەنيا و لەگەل تەواوكەرى «دا» ظرفىيەت رادەگەيەنئىت، وەك:

لە ھەولئىر بووم.

دارەكە لە خانووھەكەدايە.

بەلام لەگەل تەواوكەرى (ھو، را) سەرھتا رادەگەيەنئىت، وەك:

لە مائەوہ دەچم بۆ قوتابخانە.

لە بەسەرھرا تا بەغدا بە شەمەندەفەر ھاتم.

پرىپۆزىشنى «لە» وادەيى لەگەل تەواوكەرى «ھو» كە بە ھەندى وشەي ظرفەوہ

دەلكىت، ظرفىيەت رادەگەيەنئىت نەك سەرھتا، وەك:

لە مائەوہ بووم.

لەلاي تۆوہ دانىشتم.

لە سەرھوہ بوويت يا لە خوارھوہ؟

ئەمانە و ھى تىرىش وەك ھەموويان ظرفىيەت دەگەيەنئىت.

۳- پرىپۆزىشنى (بە):

ئەم پرىپۆزىشنىە بە تەنيا و لەگەل تەواوكەرى «دا، ھو، را» بەكار دىت و بەپىي

جىگائى لە رستەدا ئەم واتايانە رادەگەيەنئىت:

آ- دیارخستنی واسیتته، وهک:

گۆشتهکه م به چهقۆ ورد کرد،
پارهکهی به فیل له دستم دهرهینا،
یاریم به گویز کرد.

ب- بهستنهوهی مفهومی ناو رسته به وشه‌ی دوا‌ی خۆیهوه، وهک:

به ئەحمه‌دیان گوت برۆ،
به خوام سپاردن،
به دهست خۆم نییه، خۆشم دهوئیت،
به من بیت وانهکه م.

ج- بۆ سوئند، وهک:

به‌خوا به‌هار خۆشه،
به‌سه‌ری تۆ نایه‌م بۆ ئه‌وی،
به شێخه‌که‌ی کانی که‌وه ئه‌م زه‌وییه بۆ گه‌نم باشه.

د- بۆ حاله‌ت به‌کار دیت، وهک:

چیشته‌که به گه‌رمی مه‌خۆ،
فه‌قیره‌که به دلشکاوی رۆی.

هه‌تا ئیره له پریپۆزیشننی (به) به‌رووتی دوا‌ین، ئەنجا له‌گه‌ڵ ته‌واوکه‌ره‌که‌یدا لیتی
ده‌دوین:

آ- له‌گه‌ڵ ته‌واوکه‌ره‌که‌ی «د» دا بۆ ئه‌م مه‌به‌ستانه به‌کار دیت:

١- بۆ ظرفیه‌ت، وهک:

باخه‌وانه‌که به بیستانه‌که‌دا گه‌را،
چاوی به کتێبه‌که‌دا خشاندا.

٢- بۆ واسیتته، وهک:

پاره‌که‌م به قادردا بۆ ناردی،
ئه‌م گۆله به بۆنه‌که‌یدا له میخه‌ک ده‌چیت.

۳- بۆ حالەت، وهک:

به رۆيشتنه کهيدا له دارا دهکات.

به کۆلوانه کهيدا دياره بلباسه.

ب- له گهڵ تهواو کهري (هوه) دا بۆ ئەم مه به ستانه به کار دیت:

۱- بۆ مصاحه بهت، وهک:

نانه کهم به دۆوه خوارد.

قه له مه کهم گرت به دهسته وه.

رئوييه که به ته له وه رای کرد.

۲- بۆ حالەت، وهک:

چايه کهم به پيپوه خوارد هوه.

داره کهم به ره گه يه وه هه لکه ند.

[روونکردنه وه:

نموونه ي به کهم حاله تي کارا، هي دووه ميس حاله تي به رکار نيشان

دهدات.

دهمراستي ليژنه]

۳- بۆ ظرفيهت، وهک:

بالنده که به سه ر داره که وه نيشته وه.

کۆلاره که به ته له که وه گيرسايه وه.

۴- پريپۆزيشني (تا):

ليردها مه به ست ئه و (تا) يه يه که له شکلي پريپۆزيشدا به کار دیت، نه ک ئه و

(تا) يه ي که وهک عطف وهيا شرط وهيا زهرفي زه مان به کار دیت، به نموونه:

تا ئيوه هاتن من نامه کهم نووسي (عطف).

تا ئيوه نه يه ن نامه نانوسم (شرط).

هه تا تۆم ئاشنا بووي ئاشنا بوون (ظرف).

هاورپيی...) یا هر شتیکی تر بیت، پریپۆزیشن (بی) له رسته دا له و ناوه و ئاوه له کانی دوور دهخاته وه ویا دای دهبرئ که له گه لیاندا به کار هاتوو وهک له م نموونانه ی خواره وهدا دهرده که ویت:

۱- بی پاره گوزهران ناکهیت (لیره دا نه فی وجود دهکات).

۲- به بی تۆ ناچمه سه فهر (لیره دا نه فی هاورپیی دهکات).

۳- ئاههنگی بی مۆسیقا ناخۆشه (لیره دا نه فی به شداریونه).

۴- قوماشه که م بی مهقهست بری (لیره دا نه فی واسطه یه که و پریپۆزیشن «به» داخواری دهکات).

ئهم پریپۆزیشن له هه ندئ ناوچه دا که خرایه پیش ناوی تایبه تی (اسم علم) و راناوی جوداوه دهنگی (ی) تیک به ستنی به دوا دا دیت:

بیی دارا سه فهر ناکه م.

دوینی بیی تۆ باغم ئاودا.

ئامرازی "عطف - Conjunction"

یەكەم - لە رووی زاراوهوه:

۱- مامۆستا سه‌عید سەدقی لە لاپه‌ره (٦٥)ی صرفی و نحوی کوردیدا وشه‌ی (عطف)ی بۆ داناوه له نمونه‌دا ده‌لێت: (ئه‌حمەد و مه‌حمود و مه‌مه‌دیش چوون بۆ مه‌کته‌ب). له‌م رسته‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وت، که‌ ته‌نیا (و، ش)ی به‌ ئامرازی عطف داناوه.

۲- مامۆستا توفیق وه‌بێ له‌ ده‌ستووری زمانی کوردیدا له‌ لاپه‌ره (١٥) له‌ باسی به‌شه‌کانی ئا‌خاوتندا وشه‌ی (لێکه‌در)ی به‌کار هێناوه، هه‌روه‌ها له‌ لاپه‌ره (١٩) به‌ندی (٧٠) ئه‌داتی (یه‌ک‌خه‌ر)یشی به‌کار هێناوه و ئه‌م رسته‌یه‌ی به‌ وێنه هێناوه‌ته‌وه: به‌فر و باران پێکه‌وه‌ بارین.

۳- مامۆستا کوردییف له‌ کتێبی ریزمانی کوردی که‌ ساڵی ١٩٧٠ له‌ چاپ دراوه له‌ لاپه‌ره (١٢١)دا، وشه‌ی (یه‌ف گرێکه‌)ی بۆ داناوه، وه‌کو:
گور و رو‌فی رێدا دچوون.

۴- نووری عه‌لی ئه‌مین له‌ لاپه‌ره (١٤٦)ی قواعدی زمانی کوردی ساڵی ١٩٥٨ ئامرازی (پێه‌ست)ی بۆ به‌کار هێناوه، وه‌ک:

ژیان و ئه‌رکی ناخۆشی، په‌پوله‌ی ئاره‌زووی کو‌شتم
شه‌رابی جامی دل‌داری، له‌ تافی لاوییا ر‌شتم

۵- مامۆستا رشید کورد له‌ کتێبه‌که‌یدا «رێزمانا زمانی کرمانجی» لاپه‌ره (١١٢) ئامرازی (پێوه‌ند)ی به‌کار هێناوه.

۶- مامۆستا جگه‌رخوین له‌ کتێبه‌که‌یدا «آوا و ده‌ستوورا زمانی کوردی» لاپه‌ره (١٩٨) «تیی پێوه‌ند»ی به‌کار هێناوه.

۷- له‌ کتێبی قوتابخانه ئاماده‌یییه‌کاندا «زمان و ئه‌ده‌بی کوردی»، ئامرازی

«بهستنهوه» به کار هینراوه.

۸- له رژمانی عه ره بیدا له کۆنهوه (حروف العطف) یان بۆ به کار هینراوه.

۹- له رژمانی فارسیدا، ر. ذوالنور له کتیبی (دستور پارسی) وشه ی (ربط و عطف) ی بۆ به کار هینراوه.

۱۰- له رژمانی ئینگلیزیدا Conjunction ی بۆ به کار هینراوه.

به دوا ئەم نمایشته دا لیژنه ئەمه ی تیبینی کرد که پیشنیازی کۆری زانیاری کورد بۆ زاراوه ی (العطف = Conjunction) له نامیلکه ی (زاراوه ی هه مه چه شنه - لاپه ره ۲۴) دوو وشه ی (په یوهستی و پتوهندی) یه .

به لام تا ئیستا بریاری دوا یه کی له سه ر نه دراوه له لایه ن ئەنجومه نی کۆره وه .

دووهم- له رووی پیناسینه وه :

۱- مامۆستا سه عید سدقی له صرف و نحوی کوردیدا، ته عریفی ئەم زاراوه یه ناکات، به لام ئەمانه به ئامرازی «عطف» داده نیت:

آ- ئامرازی (ش)، وه کو (من ده چم تۆش بچۆ) ئەگه ر حرف معطوف به (ش) حرف عله نه بوو له پیش «ش» هکه وه حرف (ی) زیاد ده کری، وه کو (عالی هات له پاشا ئەحمه دیش هات). وه ئەگه ر حرفی عله بوو زیادکردنی حرف (ی) غلطه وه کو (ئاگرم کرده وه و ده رگا که شم داخست، په رده شم پتوه گرت)، «ده رگا یشم، په رده یشم» نابیت، چونکه شیوه ده گۆڕی.

ب- ئامرازی (و)، وه کو (ئەحمه د و محموود و محمه د چون بۆ مکتب). وه هم بۆ عطفه له گه لّ معنای ملازمتا، یعنی بۆ جوئ نه بوونه وه ی معطوف عله یه له معطوف، وه کو (ملا و مزگه وت، صوفی و خانقا)، وه هم بۆ عطفه له گه لّ معنای تبعیدا؛ یعنی بۆ دوورخستنه وه ی معطوف عله یه له معطوف، وه کو (من و قومارکردن، تۆ و درۆکردن) یعنی هه ردوو کمان دوورین.

۲- مامۆستا توفیق وه هبی له ده ستووره که یدا به م شیوه یه ته عریفی ده کات (لاپه ره - ۱۹ - به ندی ۷۰):

ئهداتی «یه کخه ر» ئهداتیکه که دوو کلیمه یا دو کۆمه له کلیمه به یه که وه ده به ستیت، وه کو:

بەفر و باران پیکەو بە بارین.

سەربانی مائی ئیو و چنارەکی مەکتەب لە دوورەو دیارن.

من لیرەم بەلام گۆلچین لە مائەوێه.

لە جوملەیی یەکەمدا ئەداتی یەکخەری (و) دوو ناوی، لە دووهمدا ئەداتی یەکخەری (و) دوو کۆمەڵە کلیمەیی، لە سێیەمدا ئەداتی یەکخەری (بەلام) دیسانەو دوو کۆمەڵ کلیمەیی پیکەو نوساندوو.

۲- مامۆستا کوردییە لە کتێبەکهیدا «زمانی کوردی» وەسفی عطفی کردوو و چی لە کتێبەکهیدا نووسراو، لەلایەن مامۆستا «سادیق بەهائەدین» هه کورتەییکی خرایە سەر رینووسی کوردی بەم جۆرە خوارەو:

په‌فگرتیک:

شان خەبرارێ دبیژن په‌فگرتیک (په‌فگرتیدان) یی کو ناقا، فیلا و جوملا ب هه‌فرا گری ددن.

زمانی مه‌دا دوو کۆم په‌فگرتیک هه‌نه:

آ- په‌فگرتیکید یه‌کتا.

ب- په‌فگرتیکید دوو.

آ- په‌فگرتیکید یه‌کتا، وه‌ک (شاگرت دچن و تین - با هات باگەر ئی پیرا هات - من گوت بکه، ئی ته‌نه‌کر - ئەز هاتم کو خه‌باتا خوه بقه‌دینم.

ب- په‌فگرتیکید دوو و هه‌ک (میر ئی، ژن ئی جفاتیی به‌ره‌ف بوونه - ئەو شغول نه ئوسا نه چاوا دبیژی - وه‌لاتی مه‌دا نه بی خه‌باتکاری هه‌نه نه‌ژی به‌له‌نگازی هه‌نه - جه‌م مه‌ گه‌رمه یانی ساره - له جه‌م مه‌ هن گه‌رمه هن ساره... وه‌تاد.

۴- نووری عه‌لی ئەمین لە کتێبەکهیدا «قواعدی زمانی کوردی» لاپه‌ره ۱۴۶ بەم جۆرە ته‌عریفی ئەدات عطف ده‌کات:

ئامرازی پێبه‌ست واژه‌یه‌که بۆ به‌ستنه‌وه‌ی دوو واژه، یا دوو ده‌سته‌واژه، یا دوو رسته به‌کار ده‌هێنریت. ئەمانه‌ی خواره‌وش به‌ ئامرازی عطف داده‌نیت:

«و، وه، (به‌لام - به‌لان)، وه‌لی، (تا - هه‌تا - تاکو - هه‌تاکو - هه‌تاوه‌کو)، (نه‌ک - نه‌وه‌ک - نه‌کو - نه‌وه‌کو)، که‌ی، (ئه‌گه‌ر - گه‌ر - مه‌ر - مه‌گه‌ر - ئه‌ر)، (ئه‌رنا -

ئەگەنا - ئەگینا - دەنا، ئە، (یا - یان - یاخو - یاخود - یاخوت)، (ئەنجا - ئینجا - ئنجا)، (ش، یش)، کە، کەچی، چونکە، (بەشکو - بەشکم، بەشکە، بەشکەم، بەلکو - بەلکم، بەلکە)، (جگە، بیجگە).

- مامۆستا رشید کورد لە کتێبە کەیدا «رێزمانا زمانى کرمانجى» بەم جۆرە تەعریفى دەکات:

پێوهند پرسەک نەگو هیزه کو پرسین وهک هەف یان گوفتین وهک هەف دپهفهکەکتیدا (رسته) ب هەف دده گریدان، ئەف ژى دوبرن پێوهندین دوروست، ئین نه دوروست.

پێوهندا دوروست وهک: مەمو ئو بوزو هەفالیئ هەفن.

ئەف پرسین وهک: ئو، یان، پێوهندن چکو پارچه ئو چەنگین ئان هەردوو پەفەکان گهاندنه هەف.

پێوهندین دوروست ئەفن: یان، له، ئو، نه، نه، ژى، وهک: رهمو نه دچه نه دمینه. پێوهندا نه دروست: پرسەک نەگو هیزه، دوو گوفتان یان دوو پەفەگان دگهینه هەف. وهک: قەنجو هەسپى خوه فرووت، کو مهینهکه بکړه.

پێوهندین نه دوروست ئین پێشدهتر ئەفن: کو، ژبه رکو، چکو، ژبووکو، مینا، هەم.

۶- له کتیبى «زمان و ئەدهبى کوردى» بۆ پۆلى شەشەمى ئامادهیى لاپەرە (۱۳) بەم جۆرە تەعریف کراوه:

«ئامرازى بهستنه وه ئه و شانهن كه دوو وشه يا دوو رسته بهیهكه وه ده بهستن و هه ریهكه یان بۆ مه بهست و واتایهك بهكار دههینریت».

ئەم وشانەشى بە ئامرازى عطف داناوه (و، تا، به لام، به لان، نهك، ئەگەر، یا، هەم، ش، بەشکە، کە، کەچی، چونکە).

۷- مامۆستا جگەرخوین لە کتیبى «آوائو دهستورا زمانى کوردى» لاپەرە ۱۹۸ بەم جۆرە تەعریفى دەکات:

«تیبى پێوهند ئهون كۆ بوان چەند گۆتانا یا چەند پەیفە ب هەفەرە ل پەى ددن گریدان و پەرچى پاشى دکن هەمكارى ئى پێشى.»، وهک:

(و): زۆروسته م ل من دبارن.

(هه م): شیرین هه م ژیر و هه م جوانه.

(ژی - ش): فهراهاد چوو، شیرکوژی چوو.

نهسرین هات، شیرینش هات.

۸- ر. ذوالنور له کتیبی (دستور پارسی) لاپه ره (۲۵۹) دا به م جوژه ته عریفی
ئامرازی عطف دهکات:

حرفی ربط یا عطف حرفیکه، که وا دوو که لیمه، یا دوو عیبارت، یا دوو جمله
به یه که وه ربط دهکات. مشهورترین حرفی ربطیش عیبارته تن له:

۱- حرفی ربطی بسیط:

۲- (و، اما، یا، تا، که، پس، نه، چون، چه، هم، نیز، اگر، ولی، کجا).

حرفی ربطی مرکب: (چونکه، چندانکه، زیراکه، همیکه، تا اینکه، چنانکه،
چنانچه، بلکه، همانکه، آنجاکه، اگرچه، اکنون که، ازانکه، هرگاه، هروقت که،
پیش از آنکه، بس که، به شرط آنکه، تا بوکه، جایی که، بی آنکه، درحالیکه).

۹- له کتیبی

AN ENGLISH GRAMMAR BOOK

by

Evan C. Penglis

به م جوژه ته عریفی Conjunction دهکات:

“A Conjunction Joins One Word to Another Word, or One Sentence to Another Sentence”

به دوا ئه م ته عریفه دا «کۆنجه نکشن» دهکا به دوو به شه وه:

Co - ordinating.

(1)

(2) Subordinating.

دوا ی ته عریفی دوو به شه کان، له گه ل هه ر به شیکیاندا ئه و وشانه ی نووسیوو ه که
به ری دهکهن.

دوای ئەم نمایشته لیژنه کهوتە سەر هەلبژاردنی زاراوێهێک بۆ ئەم بەشەى ئاڤاوتن. بە پێى ئەمە که لیژنه سەر بە کۆرە و لە ئەنجامدا لیکۆلینەوهکانی دەچیتەوه بەر دەستی کۆر، لەبەر ئەمە وای بەسەند کرد ئەو زاراوێهێى بۆ دابنێ که لەلایەن کۆرەوه پێشنیار کراوه، ئەویش وشەى (پێوهندی) و (پێوهستی)یە.

لیژنه لەمانە وشەى (پێوهندی) هەلبژارد، بە تاییهتی چونکه لەلایەن زۆرەبەى نووسەرانهوه بەکار دیت و خۆیندهوارانی کوردیش پێى راهاتوون.

بەلام نووری عەلى ئەمین وا پێشنیاز دەکات که وشەى (پێوهندی) بۆ ئامرازى (تعلق) و وشەى (لێکدەر) بۆ ئامرازى عطف بەکار بهێنرێت.

مامۆستا مەسعوودیش ئەمەى خوارەوهى روون کردەوه و گوتى:

«هیچ رەخنەیهکم نییه له باره‌ی رایه‌که‌ی (نووری عەلى ئەمین)هوه، له‌لایه‌ن جودا کردنه‌وه‌ی ده‌وری ئامرازى عطف و ئامرازى تعلق بۆ ده‌رخستنى جوداوازیی ئەو ده‌وره له ریی زاراوه‌ی ریکوپیکه‌وه. ئەوه‌ی من بۆی ده‌چم، ده‌وری ئامرازى (تعلق) له دروستکردنى پێوه‌ندى ناو جومله‌دايه، له‌ حالیکدا ئامرازى (عطف) وشه‌کان، وه‌يا که‌رته‌کانى رسته ده‌خاته‌وه سه‌ریه‌ک بى ئەوه تیکه‌ل به‌ دارشتمنى مه‌عناى رسته ببیت، هه‌رچه‌ند له‌ رسته‌شدا ده‌ور ببینیت.

لیژنه تا ئێستا زاراوێهێکی کوردیی بۆ ئامرازى (تعلق) دانەناوه، جارێ (پریپۆزیشن)ی بەکار هێناوه، که ئەمە بەلای منەوه له‌گه‌ل ده‌وری ئامرازه‌کانى تعلق ریک ناکه‌ویت، چونکه (پریپۆزیشن) وه‌ک زاراوه‌ی (پیش پرتک) ته‌نیا له‌ پیشه‌وه هاتنى ئامرازه‌کان راده‌گه‌یه‌نیت. پوخته‌ى قسه‌م له‌م رووه‌وه ئەمه‌یه، ده‌بیت بۆ پریپۆزیشن زاراوێهێک بدۆزیتەوه، که ده‌وری وشه‌که له‌ناو رسته‌دا دیار بخات. به‌ نیه‌سبه‌ت زاراوه‌ی (پێوهندی)شه‌وه، بۆ عطف له‌وه به‌ولاوه که له‌لایەن کۆرەوه په‌سەند کراوه، چ به‌لگه‌یه‌ک نادۆزمه‌وه جگه له‌و به‌لگه بى هێزه، که ئامرازه‌کان جۆریک پێوهندی پیک دین.

بى گومان کاتیک ئەم باسه خرایه به‌رچاوی ئەنجومه‌نى کۆر موناقه‌شه‌ى دووردریژی لى هه‌لده‌ستیت.

دوای ئەم روونکردنه‌وانه لیژنه بریارى دا، جارێ زاراوه‌ی (پێوهندی) بەکار بهێنیت.

به ئیستیقراش لهو نووسینانهی لهبهر دهستی لیژنه‌دایه دهردهکه‌وئ، ئەم
وشانهی خواره‌وه به ئامرازی عطف (پێوهندی) دانراون:

یه‌که‌م - له کوردیدا:

۱- و (ئو).

۲- وه.

۳- ش (یش)، ژى، ژى ژى.

۴- هه‌م.

۵- به‌لام (به‌لان).

۶- وه‌لئ (لئ).

۷- یا (یان، یانئ، یاخو، یاخود، یاخوت، وه‌یا).

۸- نه‌ء.

۹- نه‌ک (نه‌وه‌ک، نه‌کو، نه‌وه‌کو).

۱۰- تا (هه‌تا، تاکو، هه‌تا‌کو، هه‌تا‌وه‌کو).

۱۱- که‌ی (که‌نگئ، که‌نگی، که‌نگین).

۱۲- که.

۱۳- چوون (چونکه).

۱۴- گهر (ئه‌گهر، ئه‌ر - ئه‌رنا، ئه‌گه‌نا، ئه‌گینا).

۱۵- ده‌نا.

۱۶- ئه‌نجا (ئینجا، ئه‌مجا).

۱۷- به‌شکو (به‌شکم، به‌شکه، به‌شکه‌م....).

۱۸- به‌لکو (به‌لکم، به‌لکی، به‌لکه....).

۱۹- جگه (بیجگه، به‌جگه، جگه....).

۲۰- هن .. هن.

۲۱- ئۆسا (ئۆساژى).

۲۲- جارا (جارا ژى..).

۹- (لا): جاء سعيد لا خالد.

ليژنه دواي ئەم نمايشته هاته سەر ليكۆلینهوه بۆ دۆزینەوهی تەعریفیک، که هەر نەبیت ئەو وشانە بگریتهوه له لیستهی وشەکانی کوردیدا نووسراون، له گەڵ ئەمەشدا لیژنه ئەو لایەنەکانی له بیر بوو، که زمانەکانی تریش وەک کوردی وان بۆ ئەو تەعریفەکانی که لهو زمانانەدا وشەکانی عطفی گرتووه تەوه؛ هەرچەند دەشتیت ناواناوه به پیتی تایبەتی هەر زمانە جوداوازیی پەیدا بێت له لایەن گرتنەوهی وشەیهک، وهیا چەند وشەیهک له تەعریفەکانەدا، که له تەعریفی زمانیکی تردا بۆ عطف ئەم وشەیه (وهیا ئەم چەند وشەیه) بەری نەکهوتووه.

ئەم ليكۆلینهوهیه لیژنەیی گێرایهوه بۆ بەسەرکردنەوهی بەشی پریپۆزیشن، که له سالی رابوورددا لێی کۆلرابوووه، چونکه عطف و پریپۆزیشن له وەدا دەگەنەوه یەک، که دەوری (بەیهکتر بەستنەوه) دەبینن، تەنانەت وا هەیه یەک وشە له زمانیکدا جارتیکیان به پریپۆزیشن و جارتیکیان به عطف دانراوه. له ئاکامی ليكۆلینهوه و بەراوردکردندا لیژنه هاته سەر ئەو باوەرە، که وا بۆ دۆزینەوهی تەعریف پێویسته له پێشەوه چۆنیەتی و مەبەستی وشەکانی عطف له رستەدا به نمونە روون بکاتەوه، دواي ئەوه به پیتی دەرخستی هەموو مەبەستە جۆرجۆرەکانی وشەیی عطف، تەعریفیک دانی که هەموو وشەکان و مەبەستەکانیان بگریتهوه:

۱- و:

ئەم وشەیه له رستەدا بەم جۆرانە بەکار دێت:

آ- بەیهکەوه بەستنیکى سادهى نێوان دوو وشە پیک دینیت، وەکو

من و تۆ هاتین.

ئازاد و ئاسۆ بران.

من و قادر قوتابین.

ب- بەیهکەوه بەستنیکى سادهى نێوان دوو دەستەواژە (فریژ) پیک دینیت، وەکو:

مانگا دۆشین و قەزوان کرۆشتن نەگوتراوه.

دەفتەریکی سەد پەریی و قەلەمیکی خۆنوسم کری.

ج- بەیهکەوه بەستنیکى سادهى نێوان دوو رستە پیک دینیت، وەکو:

جووتيارهكه زهوييهكهه كيتلا و تۆوهكهه پتوه كرد.

پياوهكه نوپژهكهه كرد و ههآستا.

د- بههار و جواني.

تۆ و درۆ.

لهم نمونانهدا واوهكه سه رهراي (عطف) واتاييكي تريشي به دهستهوه داوه... له نمونهي يه كه مدا ئاشنايي و گونجانتيك ههيه له نيوان وشهه «بههار» و وشهه «جواني»دا، له نمونهي دووه مدا دووركه وتنه وهيه كه ههيه له نيوان وشهه (تۆ) و وشهه (درۆ)دا.

ه- هه ندى جار دهبيته ياريدهدر بۆ دروستكردى وشهيه كه له ليكدانى دوو وشهه، وهك:

كشتوكال (كشتوكيل)، تيروتهسهل، شتومهك، مشتومر، قنجوقيت، زرنگوزيت، چه وتوچوپر (چه وتوچوپل)، كه رموگور، كتومت، وشكوبرنگ، تيكه لوپيكل (تيكه ل پيكل)، شروشا لات (شروشا تال)، كه لوپهل، جرتوفرت، خاووخليسك، قه پوقير (قه پوقير)، ريكوپيكل، هاتوچۆ، گفتوگۆ، كتوپر، هه آسوكه وت، گرموهۆر (هور)، ساردوسر، شرتوشۆ، كولوكۆ، ده موده ست، سه روبهر، كه شوفش. ئهم وشانه له لايهن واتاي كه رته كانيانه وه دابهش دهكرين به سى به شه وه:

١- ئه و وشانهه ههردوو كه رته كانيان واتادارن، وهك:

زرنگوزيت

شۆخوشهنگ

سه روبهر

چه وتوچوپر

تیبينى (١):

وا ههيه وشهكان سووانتيكيان به سه ردا هاتووه و جووره گۆرانيك كه وتووه ته رواآلتيانه وه، وهك:

هاتوچۆ (له بنه رهدا - هاتن و چوون - بووه).

هه آسوكه وت (له بنه رهدا - هه آسان و كه وتن - بووه).

۲- ئەو وشانەى يەك كەرتيان واتاداره، وهك:

شتومهك (وشهى - شت - واتاداره).

تەپوتۆز (وشهى - تۆز - واتاداره).

شېروشاتال (وشهى - شې - واتاداره).

۳- ئەو وشانەى ھەردوو كەرتەكەيان بى واتان، وهك:

جرپوچۆيان

خرتوپرت

تېبىنى (۲):

مامۆستا سادق بهائەدين گوتى لەو وشە لىكدراوانەى كە بە نامرازى (و)ى
عەتف پىك ھاتوون و لەمەويە لىيان دواين ئەم وشانە لە شىوھى بادىناندا نىن:
كشتوكال، شتومهك، زرنگوزىت، قنجوقىت، گورجوگۆل، وشكوپىرنگ، شېروشات،
كەلوپەل، جرتوفرت، قەپوقىر، خاوخلىسك، رىكوپىك، كوتوپىر، ھەلسوكەوت،
كولوكۆ، كەشوفش.. لەبرى (تېروتهسەل)ىش وشەى (تېروپىر) بەكار دەھىنرەت.
و- وشەى (و)ى عەتف لەگەل وشەى (ش)ى عەتفدا بەكار دىت بۆ مەبەستى
كۆكردنەو و تەئكىد، وهك:

منىش و تۆيش دوينى بەسەر كراينەو.

مىوھەكە دەشكېم و دەشىخۆم.

دەشچم و پىشى دەلیم.

تېبىنى:

ھەست بەو دەكرىت تەئكىدەكە لە (ش)ەكەو دىت، ھەرچەند واھەيە وشەى
(ش) بە تەنيا تەئكىد نابەخشىت، وهك بلآىت (منىش چووم).
ز- لە ھەندى بەكارھىناندا وشەى (و) بە سەريەكەو بوون و ئىستمرار
دەگەيەنەت، وهك:

دەشت و دەشت رۆيى.

ئاو و ئاو چوو.

- ح- وشه‌ی (و)ی عه‌تف له هه‌ندێ به‌کاره‌یناندا جی‌گۆرکی‌ی به‌رده‌وام له دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌دا راده‌گه‌یه‌نیت، وه‌ک:
- ۱- وه‌رزیره‌که ده‌ستاوده‌شت هات.
 - ۲- ئەم کاغه‌زه ده‌ستاوده‌ست ده‌گاته خاوه‌نی.
 - ۳- شاخه‌وشاخ ده‌رۆم بۆ کوێستان.
 - ۴- دارا بانه‌وبان هاته مالم.

تێبینی:

له‌م نموونانه‌دا وشه‌ی (و) له‌گه‌ڵ بزوینیکی تردا هاتوو، که به‌ وشه‌ی پیشه‌وه‌ی ده‌به‌ستیه‌وه. ئەگه‌ر له‌ وشه‌که‌دا بزوینی (ا) هه‌بووه بزوینه‌که ده‌بیته (ه)، وه‌ ئەگه‌ر له‌ وشه‌که‌دا بزوینی (ا) نه‌بوو بزوینی (ا) دیت. ئەگه‌ر کو‌تاییی وشه‌ش بزوینی (ا) بوو ته‌نیا (و) به‌دوایدا دیت.

ط- وشه‌ی (و)ی عه‌تف واده‌بیت له‌ رواله‌تدا وه‌ک حاله‌تی پیشوو که له‌ به‌ندی (ج)دا روون کرایه‌وه به‌کار دیت، به‌لام جی‌گۆرکه‌ ناگه‌یه‌نیت بگه‌ر له‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌وه ئیستیمرار و ئیتجا‌ه (به‌ریان) ده‌گه‌یه‌نیت، وه‌ک:

ده‌ماوهم که‌وت.

پشتاوپشت گه‌رایه‌وه.

ته‌نیشتاوته‌نیشته‌ به‌لادا هات.

ی- وشه‌ی (و)ی عه‌تف واده‌بیت له‌ دروستکردنی فریزی ئاوه‌لکاری به‌شدار ده‌بیت، وه‌ک:

بارام و ئارام ده‌سته‌ویه‌خه‌ی یه‌کتربوون.

ده‌سته‌وئێژنۆ دامه‌نیشه.

قوتابیه‌کان چه‌نگاوبازی یه‌کتربوون.

ک- وشه‌ی (و)ی عه‌تف واده‌بیت له‌ رسته‌دا (اتجاه) نیشان ده‌دات وه‌ک:

ماله‌که‌مان پشته‌و رۆژه.

کابرا به‌ره‌و قیبله‌ دانیشته.

دارا رووه‌و چیا رۆیشته.

ئەم رېئە سەرەوژىر دەبىتەوہ بۆ ناو دۆلەكە .

[رۈونكردنەوہ:

وا دەزانم ئەم بەكارهيتانە گۆرانى بەسەردا هاتووه، لە بنەرەتدا
(پشت بەرۆژ - پشت وەرۆژ، بەرقيبە - بەر وەقيبە...) بووہ.

دەمپراستى لىژنە]

ل- وشەى (و)ى عەتف وادەبىت هەندى جار كات پيشان دەدات، وەك:

دەمەوبەهار دەچىن بۆ سەيران.

دانىشتبووين، وەختەوناو دارا گەيشتەجى.

م- وشەى (و)ى عطف وادەبىت لەگەڵ (نە)ى عطف كۆ دەبنەوہ و سەرەراى دەورى
عەتف، دەورىكى تروش دەبين، ئەوئيش ئەوئەبە كە بەيەكەوہ نەفى دەخەنە سەر
دوو شت؛ وەيا پتوهندىي نىوان دوو لايەن نەفى دەكەن، وەك:

نەقادر و نەبارام هاتن.

نەقادر خواردى نەبارام.

قادر نەدەخوات و نەدەرپوات.

نەمن هاتم و نەتۆ هاتيت.

نەدەمنووسى و نەدەمخوئند.

نەبنووسم و نەبخوئنمەوہ.

نەبچۆ و نەبخۆ.

لەم نموونانەدا دەردەكەويت، كە ئەم (نە)يەى نەفییە كار ناكاتە سەر
روالەتى وشە، بەنموونە ئەگەر (نە)ى نەفییە عادەتى لە رستەدا بەكار بەئین دەبوو
لە جیگەى ئەو رستانەى سەرەوہدا ئەمانەى خوارەوہ بێن:

نەمدەنووسى و نەمدەخوئندەوہ.

نەمنوسیبوو نەمخوئندبووہوہ.

نەنووسیم و نەخوئندمەوہ.

من و تۆ نەهاتین.

قادر و بارام نه هاتن.

قادر ناخوات و ناروات.

هه رچه ند له بنه رهندا ئەم جۆره عهتفه بۆ نه فیهی دوو شته، به لام (تطور) ی زمان وای کردوو به بۆ زیاتر له دوانیش به کار بیئت، وهک:

نه دهخۆم و نه ده رۆم و نه داده نیشم....

ن- جاری وا ههیه له گه ل (و) عهتفدا، (نه) ی عهتف و (ش) ی عهتفیش به کار دیت له رسته دا، وهک:

نه منیش و نه تۆیش چووینه حه ج.

نه ده شخۆین و نه ده شروین.

به کورتی چی له باره ی (نه) و (و) وه گوتراوه لیره دا دووباره ده بیته وه.

س- هه ندی جار واده بیئت (و) ی عهتف له نیوان دوو رسته دا دیت، جگه له ئه رکی خۆی که (عطف) ه، ئه و لایه نه ش که «فاصلیه» نییه له نیوان روودانی دوو کاری رسته دا راده گه یه نیئت، وهک:

هه رهات و هه رای نایه وه.

نوست و هه لئه ستایه وه.

باری خۆت بگره باجی خۆت بسپنه.

تییینی:

ئەم (و) ی عهتفه له کوردیدا دوو حاله تی هه یه:

حالته تی یه که م: که به دوا بزویندا بیئت خۆی ده بیته کۆنسانان تیکی وه ستاو، وهک: (سه رما و گه رما، ئازا و مه رد، دزی و فزی، دئی و شار، چه قۆ و هه سان) به لام که به دوا وای بزوینی تیژدا هات، واه که ی عهتف ده بیئت کورته بزوینیکی پی بدریئت بۆ ئه وهی دیار بکه و بیئت، وهک که بمانه و بیئت به دوا وشه ی «به روو» دا وای عهتف بیئت، واه عهتفه که بزوینیکی وهک (ضمه) ی عه ره بی بدرییتی، که ئه گه ر به رینووسی عاده تی بینووسین به م شکله دنووسریئت (به روو وو مازوو) به لام نووسه ران له حالته تی وه هادا له جیاتی زیادکردنی کورته بزوینی وای به دوا وای عهتفدا ته نیا وایک دنووسن له وشه ی پیش خۆی دوور ده خه نه وه، وهک:

(دوو و سى، دوزوو و دوزى).

حالتى دووهم: كه به دوا كوئسنانتدا ديت بۇ خوئى دهبيتته بزوين، وهك:

بهرد و دار

ههنا و سئو

گورگ و مهړ

۲- (وه):

ئهم ئامرازى عهتفه، كه له لايهن به شىكى زور له نووسه رانى كورده وه به كار ديت به تايبه تى له سه ره تاي رسته وه، واش دهبيت له نيوان دوو رسته، يان دوو وشه دا، وا پى دهچى كوردى نهبيت و (واو العطف) كه هى عه رهبى بيت، كه له ئه نجامى سه قافه تى عه رهبى وه كه وتووه ته نيو نووسىنى هه ندى له نووسه رانى كورده وه، له بهر ئه وه ليژنه پئويستى نه ديت لى بكوئيتته وه، سه ره راي لى نه كوئينه وه دا واش دهكات له نووسه ران واز له به كار هينانى ئهم ئامرازه بهين.

۳- (هه م):

ئهم ئامراز وهك له به كار هينانى جور جوردا ديار دهكه وئت، واتايكى نزيك به واتاي دوو ئامرازى عه تفى (و) و (ش) هه يه وهك له م ميساله دا دهردهكه وئت:

دارا هه م ئاموزامه، هه م پوورزانه.

ئهم رسته يه وهك ئه وه يه كه بگوتريت (دارا ئاموزاشمه و پوورزاشمه) له هه ردوو رسته دا سه ره راي عه تفى ساده، تيك به سترانئىكى نيوان هه ردوو رسته ش به ده سته وه دراوه. به لام به هوى ئه وه وه كه وشه ي (هه م) له به كار هيناندا به جورئىكى سه ره خق دهچيته رسته وه له حالئىكدا ئامرازى عه تفى (ش) رواله تى سه ره خقئى نيبه، وشه ي (هه م) پتر ته ئكيد ده به خشيت، له لايهكى تریشه وه هاتنى (هه م) له سه ره تاي رسته وه جورئىك گرنگى پى ديدات، كه وا نه له (وه) دا هه يه و نه له (ش) دا.

ئهم رستانه ي خواره وش هه ندى جورئى ترى به كار هينانى (هه م) دهردهخن، كه جارئىكى تريس خزمایه تى ئه وه له گه ل دوو ئامرازه عه تفى (و) و (ش) ديار دهكات:

۱- دارا هم نامۆزامة و هم پوورزامة.

۲- دارا هم نامۆزاشمه هم پوورزاشمه.

۳- دارا هم نامۆزاشمه و هم پوورزاشمه.

لهم رستانهدا دهردهكه ویت چۆن دهشیت (هم) به تهنیا بیته ناو رستهوه، وهیا لهگهڵ تهنیا وشهیی (ش)، یاخود تهنیا وشهیی (و) کۆ ببیتهوه، ههروهك دهشیت ههرسی نامرازهكه له رستهدا بهیهكهوه بێن. دیاریشه تاكو ژمارهیی نامرازهكان لهیهك رستهدا پتر بیت، پتر تهئکید دهبهخشن.

ههندی جار نامرازی (هم) عطف لهگهڵ نامرازی (دیسان) عطف یهك دهگرن، پیکهوه وشهییکی عطفی لیکدراو پیک دههتین و دهبنه (هممیسان)؛ له شیوهی ئاخاوتنی سلیمانی دهبیته (هممیسان)، وهك:

هممیسان هاتهوه سهه بای بهپهكۆن (پهندی پیشینان).

ههراکه دواي کۆزانهوهی، هممیسان ههگیرسایهوه.

جاری واش دهبیت نامرازی (هممیسان) لیکدراو، پاشگری (هوه) دهکریتهوه پاشکۆی، وهك:

هممیسانهوه دهستی پی کردهوه.

۴- (ش، یش - ژ، ژ، ژ):

ئهم نامرازه له لایهین نووسه رانی کوردهوه بهم شیوهیه باس کراوه:

۱- مامۆستا سعید سدقی له لایه پره (۶۴) ی صرف و نهحوی کوردیدا دهلیت:

«ش» بۆ عطفه، وهکو (من، دهچم، تۆش بچۆ). ئهگهه ناخری (معطوف) به (ش)، حرفی ئیملا نهبوو لهپیش «ش» هکهوه حرفی (ی) زیاد دهکرێ وهکو (عەلی هات لهپاشا ئهحمه دیش). وه ئهگهه حرفی ئیملا نهبوو زیادکردنی حرفی (ی) غلطه، وهکو (اگرم کردهوه و دهرگاشم داخست، پهردهشم پیوه گرت)، دهرگایشم، پهردهیشم، نابیی چونکه شیوه دهگۆرێ.

۲- نووری عەلی ئەمین له لایه پره (۱۵۰) ی بهرگی دووهمی ریزمانهکهی ههه ئهوهنده

دهلیت: (ش، یش) نامرازی عطفن، وهك:

- ئەي «ئەسپىرى» ھېندە عەشقى مىللەتى كوردت ھەيە
 بشمىرى لام وايە، قەبرى گىردى سەيوانت ئەوي
- ۳- لە كىتەبى «زمان و ئەدەبى» پۇلى شەشەمى ئامادەبى چاپى دووم لاپەرە
 (۱۵) دا لە وشەي (ش) بەم جۆرە دەدوئیت:
 دەفتەرەکانم ریز کرد، لە پاشا كىتەبەکانیشم رىك خست.
 من دەچم تۆش بچۆ.
- ئامرازى (ش) كە لەو رستانەدا بەكار ھاتووە، ھەرۆھكو «و» بۆ بەستن بەكار
 ھاتووە، ئەگەر وشەكەي پىشى بە دەنگى بزوين دوايى ھاتبوو بە شپوھى «ش» يا
 «يش» دىت.
- ۴- مامۆستا تۆفيق وھبى لە دەستوورى زمانى كوردیدا بەرگى يەكەم لە بارەي
 وشەي (ش)ى عطفەو نەدواو.
- ۵- كوردىيف لە كىتەبەكەيدا لە بارەي وشەي (ش)ى عطفەو، كە «ژى» دادەنيت،
 تەنيا بەمىسال لى دواو.
- ۶- رەشىد كوردىش لە كىتەبەكەيدا وەك كوردىيف تەنيا لە مىسالدا لە وشەي «ژى»
 دواو.
- ۷- جگەر خوينيش ديسان ھەر بە مىسال لە وشەي (ژى)ى عتف دواو.
 لىژنە لە پىشەو لە روالەتى ئەم ئامرازە^(۱) كۆلىوھتەو، لە ئەجامدا ئەم خالانەي
 خوارەوھى بۆ دەرکەوت:
- ۲- بە زۆرى بە دواي بزويندا لە شپوھى «ش»دا بەكار دىت، بە لام ھەندى كەس،
 ياخود ھەندى لە ھجە، وەياخود ناوھناوھ شپوھى «يش» دەپارىت، وەك:
- آ- شپوھ بەكار ھىنانى «ش»:
 چووشم و نووسيشم.
 دەشرۆم و دەشنووسم.
 كىتلاشم و درووشمەو.
-
- (۱) سوود لە وتارەكەي مامۆستا (شوكور مستەفا) وەرگىراوھ كە لە گۆڤارى (بەيان)دا
 بلاو كراوھتەو.

ب- شیوه بهکارهینانی «یش»:

ئەمەیش ھەر کاری ئەوہ.

قاوہیش بەقەد چایی دەخوریتهوہ.

کابرایش لە خۆمانە.

لەمەوہ وا دەردەکەوئیت ئەم ئامرازە لە بنەرەتدا «یش» بووئیت، بەلام بەپێی بەرھووێشچوون و ئاسانبوونی ئاخاوتن لە حالئیکدا ئامرازەکە کەوتە دواى بزۆین، بە زۆری روالەتی «ش» بەکار دیت. لەگەڵ ئەمەشدا وەک لەو نمونانەى هینرانەوہ دیار کەوت، تا ئیستاش روالەتی (یش) دەشیت بە دوا بزۆیندا بیت.

۳- بەکارهینانی ئەم ئامرازە بەم شیوہیەى خوارەوہ دەبیت:

آ-

وادەبیت بە تەنیا بەکار دیت، لێرەشدا دوو جوۆرە بەکارهینان دیتە بەرچاوا:

یەکەم - لە تاکە رستەدا بەکار دیت و رستەى (معطوف عەلیە) بە بێردا دینیت، بى

ئەوہى بپیژریت، وەک:

منیش یەکیکم لە ئێوہ.

تۆیش یەکیکت لە ھونەرماندان.

قالۆنچەش بالدارە.

لەم رستانەدا ئامرازى (ش - یش) وا دەکات، بە بیری بیسەرەدا بیت، کە وا پێشتر باسى شتیک کرابیت و ئەم گوتانەیان بە دوادا هاتیبت.

دووہم - دوو رستەى بیژراو بەیەکەوہ دەبەستیتەوہ، وەک:

تۆ دابەزە، منیش دادەبەزم.

ئەو نەھات، منیش رویشتم.

ئەحمەد بەرھومال بووہوہ، ئازادیش تووتنەکەى ئاو دەدات.

سێیەم - وا دەبیت ئامرازى (یش) لە ھەموو رستە بیژراوہکاندا بە تەنیاى بەکار

دیت، وەک:

بەھاریش ھات، ھاوینیش روئى، پایزیش دیت.

سەریشى تیاچوو، مالیشى....

رئیکهوت و ابوو، ئەحمەدیش ژنی هینا، فەرەجیش چوو بۆ حەج، منیش هیچ بە
هیچ نەکرد.

بـ

وادهبیت ئەم ئامرازە (ش، یش) لەگەڵ ئامرازی تری عەتفدا بەکار دیت:

یەک - لەگەڵ ئامرازی (و)ی عەتفدا، وەک:

١

دار و بەردیش لە بەھاردا دەگەشتێتەو.
ئیمەش دەمرین و دەبینە خاکی سەرەڕی.
لەم رێستانەدا دەردەکەوێت، کەوا دەشیت ئامرازی (یش) پێش بکەوێت، ھەر وەک
دەشیت ئامرازی (و) پێش بکەوێت لە رێستەدا.

٢

حاجی قادریش و بابەتاھیری شاعیرن.
دارا دەشخوات و دەشخواتەو.
منیش و داراش دەشخۆین و دەشخۆینەو.
لەم رێستانە و ئەوانی پێشووتردا جۆری بەکارھاتنی ئامرازی (ش) لەگەڵ (و) کە
ھەرچارە یەکیکیان پێش دەکەوێت، وەیان لە ھەریەکەیان جووتیک، وەیا زیاتر دیت،
دیار دەکەوێت.
بێ گومان لەم جۆرە بەکارھێنانە ھی تریش ھەن کە ئەوانیش لە پەراویزی ئەم
نموونانە دەرناچن لە رووی جۆری بەکارھێنانیانەو

دوو - لەگەڵ ئامرازی (ھەم)ی عەتفدا:

ھەر وەک دەشیت ئامرازی (ھەم)ی عەتف لە رێستەدا بکەوێتە پێش ئامرازی
(یش)و، ھەر وەھا دەشیت بە پێی داخوایی ئاخاوتن ئامرازی (یش) لە پێشەو
بیت. لێرەدا بۆ مەبەستی روونکردنەو ئەو رێستانە دەھینینەو، کە لە مەوبەر لە
باسی ئامرازی (ھەم)دا بە نموونە ھینراوەتەو:
١- دارا ھەم ئامۆزاشمە، ھەم پوورزاشمە.

۲- دارا هم نامۆزاشمه و هم پوورزاشمه .
به دواى ئەم رستانه دا ئیستاکه رسته نمونهی پیشکەوتنی نامرازی (یش)
دینینه وه له ئاخاوتندا :

۱- داراش هم نامۆزامة و هم پوورزامة .
۲- داراش هم نامۆزاشمه، هم پوورزاشمه .
له دوو رستهی پیشووتردا هاتنی نامرازی (یش) به دوا وشه ی «نامۆزا» دا
تهعه دودی پیوهندی خزمایه تی ده به خشیت، به لام هاتنی به دوا ناوی «دارا» دا
تهعه دودی خاوهن پیوهندییه که، واته شه خسه که و خزمه که ده به خشیت.
له هموو رسته کاندا چی له مه و پیش و چی ئەم جاره به نمونه هاتوون،
ده توانریت کورتکرده وه به کار بیئت و بگوتریت:

۱- دارا هم نامۆزامة و هم پوورزا .
۲- دارا هم نامۆزاشمه، هم پوورزا (هم پوورزاش).
۳- دارا هم نامۆزاشمه و هم پوورزا (هم پوورزاش).
۴- داراش هم نامۆزامة و هم پوورزا .
۵- داراش هم نامۆزاشمه، هم پوورزا (هم پوورزاش).
به ئیستیقرا ده شیت نمونهی تریش وهک ئەمانه بدۆزیته وه بق جۆری
به کارهینانی نامرازی (یش)، چ به ته نیا چ له گه ل نامرازی عه تفی (هم)، (و) دا .

سی - له گه ل نامرازی (که) ی عه تفا :

۱-

۱- که منیش ده رچووم ده بمه کار به ده ست.
۲- که هه ول بدهیت، ده گه یته ئامانج.
۳- منیش که هاتم، تق جاری نه هاتبوویت.
له م رستانه دا نامرازی (یش) له گه ل نامرازی (که) دا هاتووه، به لام له یه که م و
سییه مدا سه ره رای (عطف) بوونی، ئاوه لکاریشه که چی له رسته ی دووه مدا
نامرازی مه رجه، سه ره رای ئه وه ی که ده وری عه تف ده بینیت.

-۲

۱- که تۆش سەرۆكيت، خزمەت بکە.

۲- ئای که دارتاشیش سەر به گۆبه نه.

۳- «که تۆی قیبله دەمت سا بیته قوربان».

لەم رستانەدا ئامرازی (که) ئامرازیکی عەتفی تەحقیقییە؛ لە رستەیی یەکهەمدا بەهاوریتی (ش) هاتوو و دوو رستەیی پیکهوه بەستوو. لە رستەیی دووهمدا لە تاکه جوملهدا لەگەڵ ئامرازی (ش) هاتوو، بەلام لە مەعنادا رستەکهی بە رستەییکی خەیاڵییەوه بەستوو. لە رستەیی سێیەمدا بە تەنیا هاتوو بۆ تەحقیقی سادە.

چوار - لەگەڵ ئامرازی (بەلام) ی عەتف:

ئازاد نووسەر بەلام گۆرانییژیته.

ئازاد نووسەر بەلام داراش نووسەر.

داراش نەخویندەوارە، بەلام هەم بوژیته و هەم وینەگریته.

فەرهاد باش دەست دەداتە کار، بەلام ناشیباتە سەر.

لەم رستانەدا جۆری بەکارهێنانی ئامرازی (یش) لەگەڵ ئامرازی (بەلام) چ بە تەنیا و چ بەپاڵ ئامرازی عەتفی تردا بیت، دینە بەرچاو، بۆ گومان بە خەریکبوون و بە دوادا گەران و زۆر جۆری تری بەکارهێنانی ئەم جووتە ئەمرازە دەدۆزێتەوه چونکه هەردووکیان ئەمرازە بەهێزوپێزن و دەتوانن لە زۆر مەیداندا دەور ببینن.

پێنج - لەگەڵ ئامرازی (یا) ی عەتف و وینەکانی:

۱- یا تۆش وەرە، یا منیش نایەم.

۲- یا دانیشه، یا نیش برۆ.

۳- یا ن دەستی مەدرۆ، یا نیش ببەرەسەر.

لەم رستانەدا شتووی بەکارهێنانی ئەم دوو ئامرازە بەیەکهوه دەردەکهوت، هەر لەوانیشدا دەزانرێت:

۱- ئامرازی (یا) لە بنه رەتدا «یان» و نونەکهی سوواوه.

۲- له رسته دا دووباره ده‌بیته‌وه.

ش‌ه‌ش - ئامرازی (نه‌ه):

۱- نه‌همه‌دیش هات، نه‌ه بارامیش هات.

۲- هه‌نجیره‌که‌شم کړی، نه‌ه تر‌ییه‌که‌ش.

له به‌کاره‌ینانی جووته ئامرازی عه‌تفی (نه‌ه) و (یش) پیکه‌وه، دوو تیبینی ده‌کړیت:

۱- ئامرازی (نه‌ه) بۆ راستکردنه‌وه‌ی هه‌له‌یه.

۲- رسته‌ی یه‌که‌م که هه‌له‌یه ده‌بیت ئامرازی (یش) تیدا بوو‌بیت، بۆ نه‌وه بتوانریت له رسته‌ی دووه‌مدا، که راسته و جیگری رسته هه‌له‌که‌یه، ئامرازی (نه‌ه) به‌کار بیټ.

حه‌وته‌م - له‌گه‌ل ئامرازی (نه‌ک) ی نه‌فیدا:

برزووش هات نه‌ک وریاش.

ئه‌م رسته‌یه ده‌لاله‌تی هه‌یه که وا له‌پیشه‌وه هاتنی که‌سیک، وه‌یا چه‌ند که‌سیک باس کراوه، دواتر به‌ بیردا هاتووه، که وریاش هات‌بیت به‌لام درده‌که‌و‌یت «وریا» نه‌هاتووه بگره‌ ئه‌وه‌ی هاتووه «برزوو» بووه. له‌مه‌وه درده‌که‌و‌یت هاتنی ئامرازی (یش) له‌گه‌ل ئامرازی (نه‌ک) له‌ حالی نه‌فیدا دوو مه‌رجی پټو‌سته:

۱- هه‌له‌یه‌ک راست کرا‌بیته‌وه.

۲- له رسته‌ی هه‌له‌دا ئامرازی «یش» هه‌بوو‌بیت.

که بټین و به‌راوردی به‌کاره‌ینانی ئه‌م ئامرازه بکه‌ین له‌گه‌ل به‌کاره‌ینانی (نه‌ه) دا درده‌که‌و‌یت، که وا لیره‌دا رسته‌ی راست له‌پیشه‌وه دیت و رسته‌ی هه‌له‌ ده‌که‌و‌یتته دوا‌ی ئامرازی (نه‌ک) هوه، به‌ پیچه‌وانه‌ی ده‌وری ئامرازی (نه‌ه) که دیتمان رسته‌ی هه‌له‌ی خسته‌ پش‌ خۆیه‌وه.

هه‌شت - له‌گه‌ل ئامرازی (نه‌ک - نه‌وه‌ک) ی نه‌فی و ته‌عه‌لیدا:

ناوی دارا مه‌هینه‌ نه‌وه‌ک، ئه‌ویش پټوه‌ بټ.

ئەۋەندەش مەكەرە سەرى نەۋەكو بېزار بېت.

سېۋەكانىش بخۆ نەۋەكو ئەۋانىش بېرزن.

منىش ئەمەم گوت نەۋەك گلەيىم لى بېرېت.

لەم رىستانەدا ئامرازى (نەك) و (نەۋەك)، يەك واتا دەبەخشىن، ھەردووكىشىيان لە ھېنانەۋەى مەبەستى نەفى، تەعەلىلىش بە دەستەۋە دەدن و بەزۆرى رىستەى تەعەلىلى دەكەۋىتە دواى ئامرازەكانەۋە. ئەمە دەستوورى بىنجىيە بەلام دەشى رىستە تەعەلىيەكان پىش بخرىن و بگوترىت:

نەك من لەبېرم بچىت، تۆش خەبەرىكى لى بگېرەۋە.

ۋەك دەبىنن لەم حالەتشدا رىستەى تەعەلىلى بە دواى ئامرازى «نەك»دا،

دېت.

تېبىنى:

ئەم دوو ئامرازە «نەك» و «نەۋەك» لە شېۋە ئاخاوتنەكانى كوردېدا، روالەتى تىرشىيان ھەيە، ۋەك «نەۋەكو، نەۋەكى، نەۋەكە، نەكو، نەۋەكونى، نەۋەكىنى...».

نۆ - لەگەل ئامرازى (تا)ى عەتفدا:

۱- تا بەھارىش بەسەرچوو، كانىيەكە وشك نەبوو.

۲- دەرسەكە بخوئىنەرەۋە، تا دەشتوانىت لىنى ورد بەرەۋە.

۳- تا سەرى شاخەكەش چووم، كەوم نەدى.

۴- تا كۆتايىي سالىش كۆشا، دەرىش نەچوو.

ئەم رىستانە جۆرى بەكارھىنانى جووتە ئامرازى «تا» و «ش» بەيەكەۋە دەردەخەن، ديارە ئىستىقرا جۆرى بەكارھىنانى تىرشىيان، كە ھەبېت لە ئاخاوتندا دەردەخات. پىۋىستە بزانرىت ئەم ئامرازەى «تا» چەند روالەتتىكى تىرشى ھەيە ھەموويان يەك واتان، دەتوانرىت يەككىيان لە جىگەى ئەۋانى تر بەكار بېت، روالەتەكان ئەمانەن: «تاكو، تاۋەكو، ھەتا، ھەتاكو، ھەتاۋەكو، ھەتاۋەكى، ھەتاۋەكىنى».

ده - له گه ل ئامرازی (که ی) عه تفدا:

۱- که ی من هاتم، تۆش وهره.

۲- که ی منیش هاتم، تۆش وهره.

له م رستانه دا درده که ویت ئامرازی (که ی) سه ره رای واتای (عطف)، واتای مه رجیش ده گه یه نیت، هه ر له مه ی شه وه درده که ویت، کاتیک وشه ی (که ی) بۆ پرسیار به کار هات ده وری عه تف نابینیت، وه ک:

که ی گو له کانت رواند؟

که ی هاتیته وه؟

یازده - له گه ل ئامرازی (چونکه ی) عه تفدا:

۱- چونکه ئازادیش قوتابییه، بۆیه ژماره یان ده گاته چل.

۲- لیت ده بوورم، چونکه تۆش برادریت.

۳- لیتیش ببوورم، سوودی نییه، چونکه قانون ریی لی بووردن نادات.

۴- بشتانبینم، ناتان دوینم چونکه لیتان تۆراوم.

۵- چونکه برسییه، ده ریشی بکه ییت، هه ر دیته وه.

۶- چونکه منیش رویشتم، دراوسیکه م رویشتم.

۷- تۆش وهره چونکه منیش دیم.

۸- به بایزیش و به ئه حمه دیش چار ناکریت چونکه کار له کار ترازاه.

له م رستانه دا درده که ویت، که ئامرازی (یش) له گه ل (چونکه) دا چۆن به یه که وه دین، جاری ئه وتۆ هه یه له رسته که دا ئامرازی (چونکه) پیش ده که ویت و ئامرازی (یش) به دوا دا دیت، وه یا به پپچه وانه وه. به لام ئه م پیش و پاشییه به پی داخوایی رسته ده بیت، که مه به سستی بیژهر درده خات.

له زاره کانی کوردیدا ئامرازی «چونکه» به م شیوانه ش به کار دین (چونکو، چونکی، چونکینی، چکو، چوکنی...)، هه روه ها له کرمانجیی سه روودا ئامرازی (نی) و (پانی) به واتای «چونکه» به کار ده هینریت، وه ک:

سه ردار نه هات، نی کاری هه بوو.

ته نه گوته من، پانی ژبیرا من چوو.

دوازده - له گهڼ ټامرازی (ټه گهر) ی عه تفدا:

۱- ټه گهر ناته وایشی تیدا بیت، هر به سووده.

۲- ټه گهر ټو بیت، منیش دیم.

۳- ټه گهر بشیکوژیت، له قسه ی خو ی نایه ته خواره وه.

۴- ټه گهر گول نیت، درکیش مه به.

ټه م رستانه نمونه ی به کاره ټنانی جووته ټامرازی (ټه گهر) و (یش) به یه که وه پیشان ددهن و هرجاره ش به پی مه به ست پیش و پاش ده که ون.

هروه ها ټه م شیوانه شی له زاره کانی کوردیدا به کار دین (گهر، ټه گهر کو، ټه گهر کونی، ټه گهر کینی، ټه ...)، له کرمانجی سه روودا (هه کو، هه که، هه کی...) به واتای (ټه گهر) له رسته دا به کار ده ټیریت.

سیزده - له گهڼ ټامرازی (ټه نجا) ی عه تفدا:

من خه وتم، ټه نجا ټه ویش خه وت.

تو باسه که ت کرده وه، ټه نجا ټه ویش که وته گفتوگو.

بارانیش باری، ټه نجا ټه به ری که وت.

سویندیشت بو بخوات، ټه نجا نابیت باوهری پی بکه یت.

ټه مانه ش نمونه ی به کاره ټنانی جووته ټامرازی (ټه نجا) و (یش) پیکه وه درده خه ن، هرجاره ش به پی مه به ست یه کتکیان پیش ټه وی تریان ده که ویت.

واده بیت ټه م ټامرازه به ته نیا، یا له گهڼ «یش» له تاکه رسته دا دیت، واته به رواله ت دوو رسته ی به یه که وه نه به ستووه ته وه، به لام له راستیدا رسته یه کی تی بردراو و سوواو هه یه، که له م شیوه به کاره ټنانه ره وان بټیرییه دا پیویست نییه درکه ویت، وه ک:

ټه نجا ټه مه ش حاله؟

ټه نجا ټه مه حاله؟

ټه م ټامرازه له زاره کانی کوردیدا شیوه ی تریشی هه یه، وه ک (ټه مجا، ټیمجا، ټینجا، ټه مجار، ټه وجا، ټه وجار، ټه وجاوه کو، ټه و جاوه کی، ټه و جاوه کونی،

ئەوجاوه كينى). ئاشكرايه له بنه رەتدا وشەكە له (ئەمجار) هوه هاتوو. له زارى كرمانجىي سەرودا له برى (ئەنجا) ئامرازى (فئيجا، فئيجار)، هەر وهها (وئيجا، وئيجار) يش بەكار دەهينریت.

چوارده - له گەل ئامرازى (بەشكو) ى عەتفدا:

ئەم دەرمانانەش دەخۆم، بەشكو پىي چاك بېمەوه.

دەستم بگره، بەشكو منيش بتوانم سەرىكەوم.

ئەم گوللەيهەش دەتەقنم، بەشكو بەرازىكى تروش دەكوژم.

ئەم رستانە بوون بۆ جوورى بەكارهينانى جووتە ئامرازى (بەشكو) و (يش) پىكهوه له رستەدا، ئەمانەش وئنهكانى ترى (بەشكو) ن له زارهكانى كوردیدا (بەشكه، بەشكى، بەشكم، بەشكىمى...).

ئامرازى (بەلكو)، هاوواتاى (بەشكو) ه، دەتوانریت له رستەدا جىگر و برىتىي ئەو بىت، ئەویش وهك (بەشكو) چەند وئنهيهكى ترى هەيه له ئاخاوتندا، كه ئەمانەن خوارەوهن:

(بەلكە، بەلكى، بەلكم، بەلكمى...).

پازده - له گەل ئامرازى (جگه) ى عەتفدا:

۱- جگه له تۆ داراش هات.

۲- داراش هات جگه له تۆ

۳- كرىي خانوو كهشت وەرگرت جگه له هى دووكانەكهش.

لەم رستانەدا جوورى بەيهكهوه هاتنى جووتە ئامرازى (جگه) و (يش) له ئاخاوتندا دەردەكهوئیت. ئەوهى سەرنج رادەكيشیت لهو نمونانەدا ئەوهيه كه ئامرازى (جگه) ى عەتف رستە و دەستەواژەى بەيهكهوه به ستوووتەوه. لىره بهولاوه له چەند رستەيهكدا نمونەى بەستنهوهى شارسته و پارسته بهيهكهوه له رستەدا به هۆى ئامرازى (جگه) وه نیشان دەهين:

جگه لهوهى دوئنى كردت، ئەمەى ئەمروشت كارىكى باش بوو.

جگه لهوهى كه دەزانم نايهتە لام، دەزانم كاغەزىشم بۆ نانوسیت.

لهم نمونانهدا ئه و به شهی ئامرازی (جگه) ی تیدایه پارستهیه^(۱).
چونکه واتاکه ی به ستر اوته وه به رسته ی دوومه وه، که شارستهیه^(۲).
ئامرازی (جگه) چهند شیوه ییکی تری ههیه، وهک (بیجگه، بهجگه، جگه،
بیجگه...) (بیجگه...)
له شیوه ی کرمانجیی سهروودا وشه ی (ژبل) یان (بل ژی) یان (بل ژئ) به کار
دیت.

شازده - له گه ل ئامرازی (هن - هن ژئ) ی عه تفدا:

- ۱- ل جه م هن گهرمه هن سار. (هن - هن).
 - ۲- شاگردیت مه کته بی هن کوردی دخین هن ژئ عه ره بی. (هن - هن ژئ).
 - ۳- ئه و چاوا هات، ئووساژی چوو. (چاوا - ئووساژی).
 - ۴- د ولاتی مه دا نه ده ریا ههیه، نه ژئ به نده ر. (نه - نه ژئ).
 - ۵- ئه م چقاس خه بتین ئه و قاس ژئ مه فیده کرد. (چ قاس - ئه و قاس ژئ).
- ئه م ئامرازانه ی سه ره وه که له گه ل ئامرازی (ژئ) عه تفدا به کار هاتوون له
شیوه ی ئاخاوتنی کرمانجیی سهروودا و له کتیی «زمانی کوردی» ی قه ناتی کورد
وه رگیرون.

حه فده - له گه ل ئامرازی (هه رکه) ی عه تفدا:

- ۱- هه رکه هاتیت، منیش دیم.
 - ۲- هه رکه منیش گه یشتمه ئه وئ، ئه و پهیدا بوو.
 - ۳- هه رکه دیتیشم، بیرى ده خه مه وه.
- ئه مانه شیوه ی به کاره ی نانی جووته ئامرازی (هه رکه) و (یش) ن بهیه که وه: له و
نمونانهدا ده رده که ویت، که ئامرازی (هه رکه) که و توووته ناو پارسته وه، به لام
ئامرازی (یش) واده بیت له پارسته دا، واش ده بیت له شارسته دا دیت. (هه رکه)

(۱) پارسته: رسته ی تابع.

(۲) شارسته: رسته ی رهئیی.

ئەم شىۋانەشى بەرچاۋ دەكەۋىت (ھەكە، ھەكو...)، لە ھەندى شىۋە ئاخاوتندا (ۋەكو) و (ۋەكى) بەۋاتاي (ھەركە) و ئاۋەلەكانى بەكار دىت.

ھەژدە - لەگەل ئامرازی (كەچى) عەتفدا:

بەلئىنى دامى، كەچى نەشەت.

بەلئىنىشى دامى، كەچى نەھات.

بەلئىنىشى دامى، كەچى نەشەت.

بەلئىنىشى دامى، كەچى نەھات.

نەشمنارد بە شوپىندا، كەچى ھاتىش.

نەشمواند، كەچى ھەرخۆشى ھىنايە پىشەۋە.

لەم رستانەدا نمونەى بەكارھىنانى جوۋتە ئامرازی (كەچى) و (يش) بەيەكەۋە دەردەكەۋىت. بەوردبوۋنەۋە دوو تايبەتى لەم رستانەدا سەرنج رادەكيشىت:

۱- ئامرازی (كەچى) ھەمىشە لە بەشى كۆتايىيى نمونەكانەۋە دىت.

۲- دوو رستەى تەۋاۋ بەيەكەۋە بەستراۋنەۋە.

بە دوا ئەم لىكۆلئىنەۋەيەدا پىۋىستە خالىك روون بىكرىتەۋە:

ليژنە لە نمايشتى ھاتنى ئامرازی (يش) لەگەل ئامرازەكانى ترى عەتفدا، دوو مەبەستى رەچاۋ كرد.

۱- ئىمكانى ھاتنى زياتر لە ئامرازىكى (عطف) لە رستەدا.

۲- زيادە چالاكىيى ئامرازی (يش) لەچاۋ ئەۋانى ترادا.

ليژنە ئەۋ كات و دەرفەتەى نىيە دريژە بدات بە لىكۆلئىنەۋەكانى خۆى لە بارەى تاك تاكى سەرلەبەرى ئەۋ ئامرازانە لە روۋى بەيەكەۋە ھاتنىانەۋە، خوينەرى كورد دەتوانىت لىكۆلئىنەۋەى لىرە بەپىشەۋەى ليژنە بىكات بە رۆشنايى و چەند و چۆنى پىكەۋە ھاتنى ئامرازەكانى ترى پى ساغ بىكاتەۋە.

ليپرە بەدواۋە لە تاك تاكى ئامرازەكانى تر دەكۆلئىتەۋە بى ئەۋە ھاتنىان بەيەكەۋە لىپى بىكۆلئىتەۋە.

۵- (به لام - به لان):

زمانه وانه کانی کورد له م نامرازه بهم شیوهیهی خوارهوه دواون:

۱- ماموستا توفیق وهبی له لاپه ره (۱۹) ی کتیبه کهیدا (دهستوری زمانی کوردی) ده لیت: «من لیرم به لام گولچین له ماله وهیه».

ئه داتی یه کخه ری (به لام) دیسانه وه دوو کۆمه ل که لیمه ی پتکه وه نووساندوو، له فرهه نکه که شیدا ده لیت واتای (Moreover, But) ده به خشییت.

۲- نووری عه لی ئه مین له ریزمانی کوردی به رگی دووهم لاپه ره (۱۴۸) دا ده لیت، وشه ی (به لام) نامرازی عه تفه، وهک:

راسته من ریبوارم، سه رپیئی ئه روانم

به لام واجوانی تو کاری کرد له گیانم

۳- له کتیبی (زمان و ئه ده بی کوردی) لاپه ره (۱۴) بق پۆلی شه شه می ناماده بی گوتراوه:

نامرازی (به لام) و (به لان) دوو رسته، که واتایان دژی یهک، یا جیاوازه، به یه که وه ده به ستن، وهک:

فرهاد ده و له مه نده به لام ره زیله.

تو خوت به ته نیا سه رکه وه به لان منداله که بده به من.

۴- کوردوییف له کتیبه که ی خویدا ده بیژیت:

دی و ئو باقی من مان ئه له گه زئی، لی ئه ز هاتم و ئه ریفانی من گوت بکه، لی ته نه کر

۵- له فارسیدا وشه ی (ولی) به واتای (به لام) به کار دیت، له کتیبی (دستور فارسی ر. ذالنور) نامرازی (ولی) وه ها باس کراوه (از حروف ربط تفریقی است) واته وشه ی به لام (ولی) به حرفی پیوهندی لیک ترانژندن دانراوه.

لیژنه له جیاتی ئه وه ی رای خوی دهر بپریت دهر باره ی ئه م نامرازی عه تفه، چه ند رسته ییکی به نمونه ی روونکردنه وه ی مه به ست هینایه وه، وهک:

۱- فلانه که س ده و له مه نده به لام ره زیله.

۲- هاوینی به غدا گهرمه به لام شه وانی فینکه.

۳- تيم گهياند به لام هر له سهر قسهی خوئی رویشته.

۴- تيم گهياند به لام وازی نه هینا .

۵- تيم گهياند به لام نهو زورتر تيوه گلابوو.

۶- نهوان مانهوه به لام من گه پرامهوه.

۷- جام ده لیت بشکیم به لام نه زرينگيم.

۶- نامرازی "که ی عطف:

نهم نامرازه لهم شیوانه دا بهرچاو ده که ویت:

۱- بۆ پتوهندی (عطف) ی ساده: لهم حاله دا دوو رسته بهیه که وه ده به سستیته وه، وهک:

من نه میستوهه، که تو شاعیر بیت.

بۆچی نازانیت، که شه ننه له مهنه که متر نییه؟

سهیری نهم دارستانه بکه، که چند چره.

که تو نه شاره زایت بۆچی خوت لهشت هله قوتیتیت؟

۲- بۆ پتوهندی (عطف) له شیوهی ناوه لکاری کاتدا (ظرف زمان) که له ویشدا دوو رسته بهیه که وه ده به سستیته وه:

که من گه یستمه جی، نهو رویشتبوو.

به هاران که باران ده باریت، گزوگیا ده بووژیتته وه.

کهس نییه که فیللی لی ده کریت دلی نهیه شیت.

۳- بۆ پتوهندی (عطف) له شیوهی نامرازی مه رجدا، وهک:

کلکی شیر مه گره، که گرتت بهری مه ده.

که به لین بدهیت بیگه یه نه جی.

که گه وره ناوی رشت، گچکه پیی لی ده خشینیت.

۴- وهک راناوی لیکد رهیش به کار دیت، که دهوری پتوهندی نیوانی دوو رسته ده بینیت، وهک:

ئەو خورمايەي كە تۆ خوار دووتە، دەنكەكەي لای منە.

ئەو كەسە كەسە، كە ئەلفىكى بەسە.

دۆست ئەوھيە كە دەتگريەنى، دوشمنيش ئەوھ كە بەپىكەنننت دىنى.

تېيىنى مەسعوود مەمەد:

ھەندى بىروراي تايبەتى خۆي ھەيە بە نىسبەت تىكراي باسەكەوھ لە
كاتى پتويستدا باسيان دەكات. لىرە بەپىشەوھ لە نووسيندا دەرى
بريوھ كەوا راناو ھەر ئەوانەن پىيان دەگوترى (راناوى كەسى)، بەو
پىيە وشەي (كە) بەلای ئەوھوھ راناو نىيە.

سەرھەراي ئەم چوار شىوھ بەكارھىنانە كە لە ھەمووياندا وشەي (كە)
دەورى پتوھندى دەبىنيت لە شىوھى ترىشدا بەكار دىت، بەلام بى ئەوھ
واتاي پتوھندى بەخشىت، وھك كە دەبىتە ئامرازي تعريف:

پشیلەكە گۆشتەكەي خوارد.

كتىبەكەم بۆ بىنە.

جگە لەمانە وادەبىت ئەم روالەتەي (كە) لە پىكھىنانى گەلىك وشە
بەشدار دەبىت و ھەرچارەش بۆ مەبەستىكى سەر بەخۆ، وھك:

لەت لەتەكە

فې فېكە

بن بىكە

لووت لووتكە

خې خېكە

دې دېكە

سوور سووركە

شل شلكە

شەل شەلكە

دان دانكە

پەل پەلكە

۷- ئامرازی (یا) ى عتف:

۱- لیژنه نه که و ته به رچاوی که و ا مامۆستایان توفیق وه هبی و سه عید سدقی، کوردوییف و رهشید کورد له کتیبه کانیاندا له م ئامرازه دوابن.

۲- نووری عهلی ئەمینیش له کتیبه که ی خۆیدا لاپه ره (۱۴۹) وشه کانی (یا، یاخو، یان، یاخوت) به ئامرازی (عطف) داده نیت و ئەم میساله ی هینا وه ته وه:

ئیتیر رابورد من پیربم یان دلم بمرئ

یا بلوی شادمانیم، هه رگیز گهرد بگری

۳- له کتیبی «زمان و ئەدهبی کوردی» پۆلی شه شه می ئاماده بی چاپی دووهم سالی ۱۹۷۲، لاپه ره (۱۵) به م جۆره له م ئامرازه (یا، یان، یاخو، یاکوو، یاوه کو، یانه کوو) دوا وه:

نازانم به ته مای خۆیندنی یا کاسبی.

به گۆران بلای یا خۆی، یا وه کو دلیر، سبه ینی به رچنه یه ک هه نجیر، یاخو هه رمیم بۆ به ینی.

ئەم ئامرازانه دوو رسته، یا دوو وشه - که ده شیت واتای یه کیکیان بپته جی - به یه که وه ده به ستیت.

به زۆری ئامرازی (یا) دووباره ده کریته وه، ئەگه رچی هه ندی جار، یه کیکان لاده بریت، وه ک:

یا برۆ بۆ دانشگا، یا وه ره دانیشه.

برۆ بۆ دانشگا، یا وه ره دانیشه.

لیژنه له م رستانه ی خواره وه دا جۆری به کاره ینانی ئەم ئامرازه نیشان دهدات:

۱- ئیمه یا مامۆستاین یا قوتابین.

۲- ئیمه یا مامۆستاین یا قوتابی.

۳- ئیمه یا ده خۆین یا ده رۆین.

۴- ئیمه یا ده خۆین یا ناخۆین.

۵- ئیمه یا ده خۆین یا نه... .

٦- یا ئیمه دهبین یا ئیوه دهبن.

٧- یا ئیمه دهبین یا ئیوه.

لهم رسته خه به ریا نه دا هه ر جاره دوو «یا» ی عه تف به کار هاتوو ه. به لام ئه و وشه یه ی له هه ردوو رسته ی دهوری «یا» ی عه تفدا دوویاره بووه ته وه، ده شیت له رسته ی دووه مدا بقرتیت، وهک له نمونه ی (٥) و (٧) دا دهرده که ویت، ته نانه ت له رسته ی حه وته مدا ئه و رسته یه ی که قرتاوه بریتیه له کاری «دهبن» ئیسناده که شی جودایه له ئیسنادی کاری رسته ی به راییه چونکه ئه ویان بۆ یه که می کۆیه، قرتاوه که ش بۆ که سی دووه می کۆیه.

١- ئه م رستانه ی خواره وهش جوړیکه تری به کاره ی نانی ئه م ئامرازه نیشان ددهن:

أ- سیوه که بخۆ یا هه ناره که.

سیوه که یا هه ناره که بخۆ.

ب- من ده خوینم یا ناخوینم تۆ حه قت چیه به سه رمه وه.

تۆ گه وره یه ی یا بچووکیت به من چی؟

له م نمونه نانه دا یه که م «یا» ی عه تف له رسته کاندایه قرتاوه، چونکه ده بوو به م جوړه یه بیت:

١- یا سیوه که بخۆ یا هه ناره که.

٢- یا ده خوینم یا ناخوینم.

٣- یا گه وره یه ی یا بچووکیت.

له رسته ی (سیوه که یا هه ناره که بخۆ) هه م (یا) له سه ره تاوه قرتاوه و هه م کاری (بخۆ) له کۆتاییه رسته دا (یا سیوه که بخۆ)، که واته هاتن و نه هاتنیان له و شوینانه دا جه وازییه. هه ردوو کیشیان رسته ی ئینشائین.

٢- ئه م نمونه نانه ی خواره وهش جوړیکه تری به کاره ی نانی ئامراز ی «یا» ی عه تف ده خاته به رچا و، وهک:

أ- تۆ کوردیت یا عه ره ب؟ (یا عه ره بیت)

ب- تۆ ده رویت یا نه؟ (یا نارویت)

لەم نمونانەدا قرتانی «یا» لە بەشی پێشەوهی رستهکاندا وجووبییه؛ دیاریشه رستهکان بۆ پرسیارن.

۳- ئەم نمونانەى خوارهوه جوۆرى چوارهمی بهکارهێنانى ئامرازى (يا)ى عهتف نیشان ددهن، وهک:

أ- دهرویت ناروویت كهیفى خۆته.

ب- بیت نهییت وهک یهکه.

ج- با بیت باران بیت بهو چى.

لەم نمونانەدا قرتانی «یا»ى ئامرازى عهتف له ههردوو کهرتى ههريهک لهو رستانه جهوازییه.

جوۆرىكى ترى بهکارهێنانى «يا»ى عهتف، جوۆرى (بلاغى)، وهيا ئیدیهمییه، کهوا لهویدا پهیرهوى روالهتى دهستوور ناکریت و سووان و قرتان بهسهه ئهو رستانهدا دیت که «یان»یان تیندا بهکار هاتووه.

(يا دارستان، يا شارستان)، که ئەمه کورتکراوهى (يا له دارستان بژی، يا له شارستان بژی).

(يا من، يا تۆ)، ئەمهش کورتکراوهى (يا من دهیم، يا تۆ دهییت)ه ئاشکراشه بۆ هه رهشهیه.

ئەم ئامرازه، ئەم شیوانهشى له ئاخاوتندا بهرچاو دهکهویت (یان، یانی، یاخو، یاخوت، یاخود، وهیا، وهیاخو، وهیاخود...).

ئەمانه ههموویان دهشیت له جیى «يا» بهکار بێن، بهلام مهرج نییه ههموویان له ههموو جیگهیهکدا شوینی «يا» بگرهوه، به نمونه (یاخود - وهیاخود) هیچیان ناچنه جیى «يا» له پهندى (يا من، يا تۆ)، بهلام له رستهیى وهک (ئەم دهفتهرانه، يا ئەو کتیبانه ههموویان بۆ خۆت بهره) دهشیت بگوتریت (ئەم دهفتهرانه، وهیاخود ئەو کتیبانه ههموویان بۆ خۆت بهره).

۸- ئامرازى "ئه"ى عهتف:

ئەم ئامرازه (ئه) به پێى ئهوه سههراوانهى که له بهردهستى لیژنه دایه،

دردهکه ویت ته نیا له لایه ن (نووری عه لی ئەمین) هوه له کتیبی قواعدی زمانی کوردی
لاپه ره (١٤٩) دا باس کراوه و ئەم میسالی هی هیناوه ته وه:

سیوه کهم خوارد نه هه نار کهم خوارد.

لیژنه ئەم چهند نموونانی هینایه وه بۆ درخستنی دوری ئامرازی (نه ی) عه تف، وهک:

با قادر پروات نه با ئەحمەد پروات.

با قادر بیت نه با قادر نه یه ت.

تۆ وهره نه با قادر بیت.

له م نمووناندا دردهکه ویت، که ئامرازی (نه ی) عه تف دوو رسته به یه که وه
ده به ستیت، ئیتر یا هه له راست ده کاته وه، یا جیگریک ده خاته شوینی به کیکی تر.

مامۆستا مه سعود مه مه د ده لیت: واده بیت ئەم ئامرازه ده که ویت به رایبی
رسته وه بۆ هه مان مه به ست به لام له م حاله دا شتیکی قرتا و له پیش ئامرازه که وه
هه بووه، وهک:

نه تۆ مه یه با قادر بیت.

لیژنه دیاره پیشتر به کیکی وسته یه تی بیت له وه لامدا پی گوتراوه (نه تۆ
مه یه).

نووری عه لی ئەمین ته ئیدی رایه که ی مامۆستا مه سعود ده کات.

ئەم ئامرازه واده بیت له ئاخاوتندا به (نه خیر) درده بریت، وهک:

به رازیکم کوشت نه خیر گورگیکم کوشت.

٩- ئامرازی (نه ک) ی عه تف: ئەم ئامرازه به پی ئەو سه رچاوانه ی که له به رده ستی
لیژنه دان، درده که ویت، که ئەمانه لی داون:

١- نووری عه لی ئەمین له کتیبه که ی خۆیدا لاپه ره (١٤٨) لی دواوه و ئەم
میسالانه ی به نمونه بۆ هیناوه ته وه:

له زپه ی زنجیر دلت نه له رزی

پتوه ند بۆ له شه نه وهک بۆ گیان

گورجوگۆلم نه ک گێژم بۆیه نه مام ئەنێژم

- نەكو ئىئوھ نەچن، من جارئ چۆن ئەچم.
- دواى گوتەى ئەوان ناكەوم نەكوو دەستم بېرن.
- ۲- لە كتيبي «زمان و ئەدەبى كوردى» پۆلى شەشەمى ئامادەبى لاپەرە (۱۴) ئەم
ميسالانەى بەنموونە بۆ ھىناوھتەوھ:
- آ- ھەلسە خۆت بگۆرە نەكو بىتن بە شوئىنماندا.
- ب- نامەيەكى تری بۆ بنووسە نەوھكو ئەوھى يەكەمى پى نەگەيشتیبیت.
- ج- ئەو لێرە ھەلھات نەوا بىگرن.
- د- لەگەل پياوى خراپ ھەلمەستە نەك خووت خراپ بكات.
- لێژنە ئەم نمونانەى خوارەوھى ھىنايەوھ بۆ دەرختنى جوړى بەكارھىنانى
ئامرازى (نەك)ى عەتف لە رستەدا:
- ۱- ئەم كتيوانە بەرزى نەك ئەو كتيوانە.
- ۲- پەلە مەكە نەك تى بکەوئیت.
- ۳- تۆش پىتى بلى نەكو لە بىرى بچیت.
- ۴- ئىستا برۆين نەك تۆزىكى تر.
- ۵- سەرما خۆشە نەك گەرما.
- ۶- فەرھاد دەولەمەندە نەك دەستبلاو.
- ۷- نەك دەولەمەند، ھەژاريش دەچیتە حەج.
- ۸- نەك بە من و نەك بە تۆ بە كەس چار ناکریت.
- ۹- نەك ھەنار، رىواسيشم خوارد.
- ۱۰- خۆت لادە نەك بتشیلن.
- لە رستەكانى (۱، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹) دا ئامرازى نەك ھەر جارە بە شىوھيەك
جیگرىكى لە شوئىنى يەككى تردا داناوھ.
- لە رستەكانى (۲، ۳، ۱۰) دا سەرەراى واتاى نەفى، تەعەليل و تەسببىكىش دیتە
بەرچاوا، لە ھەموو حالاتیشدا دەورى (عطف)ى دیوھ.
- ھەرۆھا ئەم روالەتانهشى لە زارەكانى كوردیدا بەرچاوا دەكەوئیت (نەكو، نەوھك،
نەوھكا، نەوھكو، نەوھكى، نەوھكینى، نەوھكانى، نەوا، نەپاكو....).

۱۰- ئامرازی "تا"ی عهتف:

لهناو ئهوانه دا، که له زمانی کوردی دواون:

۱- مامۆستا توفیق وههبی له «دهستوری زمانی کوردی» دا لهم ئامرازه نه دواوه به لام له فهرهنگه کهیدا به ئامرازی عهتفی داناوه.

۲- مامۆستا سه عید سدقی له کتیبه کهی «صرف و نحوی کوردی» لاپه ره (۵۴) به ئاداتی ئینتیهای ده داته قه له م و ده لیت:

ده خوینم ههتا ده مینم.

ههروه ها له لاپه ره (۶۹) شدا ئه م نمونانه ی هیناوه ته وه بۆ هه مان مه به ست:

تا ماوم ده خوینم.

ههتا مردن کردنه.

۳- کوردییف و رهشیدی کورد و جگه رخوین له ده ستوره کانیاندا، بهرچا و نه کهت که له م ئامرازه دوا بن.

۴- نووری عهلی ئه مین له قواعدی زمانی کوردیدا لاپه ره (۱۴۸) لیتی دواوه و ئه م نمونانه ی بۆ هیناوه ته وه:

پێچ بده به خۆت له چه م، له کینوان

ههتا ئه چیه ته سه ر ئاوی سیروان

تا کو رانه مه ره که نه گاته ناو دئ، من نارۆم.

نایه م بۆ سه ردانتان هه تا وه کو گه رمای هاوین نه بزوی.

۵- له کتیبی زمان و ئه ده بی کوردی پۆلی شه شه می ئاماده یی، لاپه ره (۱۴)، به م

جوۆره له ئامرازی (تا) ده دویت و ده لیت: (تا) کاتی که ئامرازی به ستنه وه بیت،

ئه م واتایانه ی هه یه: [له وه به دواوه له ریی نمونه هینانه وه وه ده یه وئ بلیت

وشه ی «تا» به پێی به کارهینانی واتای: ۱- مه رج ۲- کاتیکی تر ۳- ئه نجام

۴- دوا یی و پایان ۵- چه ند ۶- هه می شه یی و «استمراریه» ده به خشییت].

لیژنه له دوا ئه م نمایسته هاته سه ر لیکۆلینه وه ی تایبه ته ی خو ی ده رباره ی ئه م

ئامرازه، له م رسته انه ی خواره و هدا جوۆر و مه به سته ی به کارهینانی «تا» ی عهتف

به دیار ده که ویت:

نمونه‌ی یه‌که‌م:

- ۱- تا ده‌میتیم، ده‌خوینم.
- ۲- تا لیمان ون بوو، به‌غار رۆیی.
- ۳- تا ده‌توانیت، تی بکۆشه.

نمونه‌ی دووهم:

- ۱- تا نه‌ینایه ته‌به‌ق، نه‌یگوت ئە‌للا‌هو سه‌ده‌ق.
- ۲- تا هاتینه‌وه ئە‌وان رۆیشتبوون.

نمونه‌ی سێیه‌م:

- ۱- تا پتر بخۆیت، دره‌نگتر برسیت ده‌بیت.
- ۲- تا سوار نه‌گلی، نابیتته سوار.

نمونه‌ی چوارهم:

- ۱- هاتم تا بزاتم، چیت کردوو.
- ۲- پارهم بۆ ناردیت تا خه‌رجی بکه‌یت.

له نمونه‌ی یه‌که‌مدا هه‌ردوو رسته‌ی به‌یه‌که‌وه به‌ستراو، به هۆی ئامرازی (تا)ی عه‌تفه‌وه هاوتای یه‌کترن.

له نمونه‌ی دووهمدا ئامرازی (تا)ی عه‌تف به گشتی به دوا یه‌کتردا هاتنی هه‌ردوو رسته ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام وه‌ک دیاره له رسته‌ی یه‌که‌مدا سه‌ره‌رای به دوا یه‌کتردا هاتن (تعاقب) جۆریک تیک به‌سترانی‌ش له نیوانی روودانی رسته‌ی یه‌که‌م و دووهمدا به‌دی ده‌کریت، واتای روودانی رسته‌ی دووهم به‌نده به روودانی رسته‌ی یه‌که‌مه‌وه.

له نمونه‌ی سێیه‌مدا ئامرازی (تا)ی عه‌تف له به‌یه‌که‌وه به‌ستنه‌وه‌ی رسته‌کاندا واتای مه‌رج پیک دینیت.

له نمونه‌ی چوارهمدا ئامرازی (تا)ی عه‌تف رسته‌ی یه‌که‌م ده‌کاته هۆی روودانی رسته‌ی دووهم.

له زاره‌کانی کوردیدا ئامرازی (تای عه‌تف ئهم رواله‌تانه‌شی هه‌یه (هه‌تا، تاکو، هه‌تاکو، هه‌تاوه‌کو، تاوه‌کو، تاوه‌کو، هه‌تاوه‌کونی، هه‌تاوه‌کینی، هه‌تانه‌کونی، هه‌رتا....).

۱۱- ئامرازی "که‌ی" عه‌تف:

که‌ی پیت کرا، سه‌ریکمان لی بده.

که‌ی به‌هار هات، گولیش دیت.

که‌ی مامۆستا بیته ژووری، له به‌ری هه‌لده‌ستین.

له‌م نموونانه‌دا ئامرازی (که‌ی) دوو رسته‌ی به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیته‌وه، به‌لام له‌م حاله‌ته‌دا ئه‌و واتایه به‌ده‌سته‌وه نادات که له‌ حاله‌ی پرسیاردا به‌ده‌ستیه‌وه ده‌دات چونکه لێرده‌دا پرسیار نییه. به‌ نموونه له‌ رسته‌ی (که‌ی هاتیه‌وه؟) دا، مه‌به‌ست زانیکی کاتی هاتنه‌وه‌یه و به‌س، به‌لام که‌ گوترا (که‌ی من هاتم، تۆش وهره) سه‌ره‌رای به‌ده‌سته‌وه‌دانی کات، دوو مه‌به‌ستی تریشی پیک هیناوه:

۱- دوو رسته‌ی به‌یه‌که‌وه به‌ستوه‌ته‌وه.

۲- وشه‌ی (که‌ی) خۆی له‌ واتای پرسیار دابریوه.

ئهم رواله‌تانه‌ی ئامرازی (که‌ی) عه‌تف له‌ زاره‌کانی کوردیدا به‌رچاو ده‌که‌ون (که‌نگی، که‌نگین، که‌نگینی، که‌ینی...).

۱۲- ئامرازی "چۆن" ی عه‌تف:

چۆن هاتیت، وه‌ها برۆ.

چۆن له‌گه‌لمدا بجوولیته‌وه، وه‌ها له‌گه‌لمدا ده‌جوولیمه‌وه.

چۆن چۆنی بنووسیت، خه‌تی خۆشه‌.

هه‌رچۆنیک بیت، له‌وان باشتره‌.

له‌مه‌ولا چۆن رابووین، ئیمه‌ش وه‌ها راده‌بوین.

له‌م نموونانه‌دا ئامرازی (چۆن) ی عه‌تف و هاوه‌له‌کانی (چۆن چۆن، هه‌رچۆنیک) دوو رسته‌یان به‌یه‌که‌وه به‌ستوه‌ته‌وه به‌بێ ئه‌وه هه‌یچ پرسێ تیدا بیت. به‌نیسه‌ت ئامرازی (هه‌رچۆنیک) یشه‌وه هه‌رگیز بۆ پرس به‌کار نایه‌ت، به‌لام (چۆن چۆن)،

ۋەك (چۆن) دەشتتە لە غەتقىيەت بشۇردىرىت و بۇ پرس بەكار بەھئىرىت، ۋەك:
چۆن چۆنى باسەكەي لەگەلدا بىكەمەۋە.

ۋشەي (چۆن) و ئەۋ ھاۋەلانەي كە ۋەك ئەۋ بۇ پرس بەكار دىن، دەشتتە لە
رستەي پرسدا واتاي تەعەجوب، ۋەيا شتى ۋەك تەعەجوب، كە يەكتىكيان
پەشىمانىيە، رايگەيەنيت، ۋەك:

چۆن چۆنى ئەمەم بە خۆم كرد!

چۆن نەتزانى فلانەكەس ناخەزتە!

چۆن با و رەھىلىكە!

ئەم ئامرازە (چۆن) ئەم روالەتانەي تىشى ھەيە (چۆنىك، ھەرچۆن، ھەرچۆنى،
ھەرچى چۆنى، ھەرچى چۆنىك، ھەرچى چۆن...) لە ھەندى شىۋە ئاخاوتنى تردا
لە جياتى «چۆن» ۋشەي (كوو، چلۆن، كلۆن) بەكار دىت. لە شىۋەي كرمانجىي
سەروودا لە جياتى «چۆن» ۋشەي (چەۋە، چەۋانى، چاۋا، چاۋانى، ھەرچەۋا،
ھەرچەۋانى، كوو...) بەكار دەھئىرىت.

۱۳- ئامرازى "ئەگەر"ى عەتف

۱- مامۆستا سەئىد سەدى لە لاپەرە (۵۳)ى صرف و نحوەكەيدا دەلى: (ئەگەر)
اداتى شرطە، ئەم نمونەيەشى بۇ ھىناۋەتەۋە: ئەگەر تى نەكۆشىن بە مەرام
ناگەين.

۲- مامۆستا توفىق ۋەھبى لە فەرھەنگەكەيدا، لاپەرە (۴۴)، ئامرازى (ئەگەر،
ئەرچى، ئەگەرەكو، ئەگەرنا)ى بە ئامرازى عەتف و مەرج داناۋە.

۳- نوورى عەلى ئەمىن لە لاپەرە (۱۴۹)ى قەۋاعىدەكەي دەلى: (ئەگەر، گەر، مەر،
مەگەر، ئەر، ئەرنا، ئەگەنا، ئەگىنا) ئامرازى عطفن، ئەم نمونانەشى بۇ
ھىناۋەتەۋە:

بىرە كوردستان عەزىزم گەر تۆ سەيرانت ئەۋى

بىتەمە قەندىل ئەگەر گولزارى كويستانت ئەۋى

ئەر مەندوب ھەيە بۆچى مام كويخا

لەسەر خۆرايى ئابرووم ئەبا

- گورج له باخه کهم برۆنه دهره وه ئەگینا بۆتان دیم.
- مەر میوانه کانم برۆن، ئەوسا پیم بکری بیم بۆ لاتان.
- ۴- له کتیبی زمان و ئەدەبی کوردی پۆلی شەشەمی ئامادەیی، لاپەرە (۱۵) دا، ئامرازی (ئەگەر، گەر، ئەر) بە عطف دانراوه، ئەم میسالانەشیان بۆ هاتوونەوه: ئەگەر مامۆستا هات، پیم بلی.
- بەمەرجی لهگەڵتان دیم، ئەگەر زۆر دانەنیشن.
- ۵- له کتیبی (دستور پارسی)، دانانی ر. ذوالنور، لاپەرە (۲۰۹)، له ژیر ناوینشانی (حرف ربط) دا (ئەگەر) دانراوه بە یه‌ک‌یک له (حرف ربط)، واتە (عطف).
- ۶- له کتیبی (AN ENGLISH GRAMMAR BOOK)، له دانانی (Evan C.Penglis) وشە (if) بە ئامرازی عطف دانراوه. (ل ۲۸۴).
- دوای ئەم نمایشه لیژنه ئەم نمونانە خواره‌وهی هینایه‌وه بۆ جووری به‌کارهینانی ئامرازی (ئەگەر) له کوردیدا:
- ئەگەر گۆل نیت، درکیش مەبە.
- ئەگەر زمان بوەستیت، سەر سه‌لامه‌ته.
- ئەگەر من چووم، تۆش وەرە.
- ئەگەر نه‌چووبام، پێیان نه‌ده‌گه‌یشتم.
- ئەگەر چوویتم، لیم زویربە.
- ئەم نمونانە دەری ده‌خه‌ن که ئامرازی (ئەگەر) له‌گەڵ هه‌موو جووره رسته‌یه‌ک، چ‌خه‌به‌ری ئینشائی، چ‌ئوهی کاری تیدا بیت چ‌ئوهی تیددا نه‌بیت، به‌کار ده‌هینریت، له هه‌موو حاله‌تیکیدا واتایکی مەرجی به‌هیز ده‌به‌خشیت.
- (ئەگەر)، ئەم شیوانه‌شی له ئاخاوتنی کوردیدا به‌رچاو ده‌که‌وێت:
- (ئەگەر، ئەر، ئەگەرکوو، ئەگەرکوونی، ئەگەرکینی). جگه له‌مانه، له کرمانجی سه‌روو و ناوچه‌ی تریش، له جیاتی (ئەگەر) و هه‌قاله‌کانی ئەم وشانه به‌کار دین: (هه‌کو، هه‌که، هه‌کی، هه‌رکی، هه‌رکو، هه‌رکه..).

١٤- ئامرازی "ئەگەرنا" - ئەگینا"ی عەتف

ئەم ئامرازە لە روالەتیەو دیارە وینەیی سەلیبی ئامرازی (ئەگەر)ە.
لەو سەرچاوانەیی لەبەردەستی لیژنەدان دەردەکەوئ هەر ئەم دوو نووسەرە
لەسەر ئامرازی (ئەگەرنا) بیان نووسیوه:

١- مامۆستا توفیق وەهبی لە لاپەرە (٤٤)ی فەرھەنگەکەیدا (ئەگەرنا، ئەگین،
ئەگینا)ی بە ئامرازی عەتف و ئاوەلکار داناوه.

٢- نووری عەلی ئەمین لە لاپەرە (١٤٩)ی پێژمانەکەیدا (ئەگینا)ی بە ئامرازی
عەتف داووتە قەلەم و ئەم نمونەیشی بۆ هیناوتەو: (گورج لە باخەکەم بڕۆنە
دەرەو ئەگینا بۆتان دێم).

بە بیرورای لیژنە ئامرازی (ئەگینا) وینەیی گۆراوی (ئەگەرنا)یە، هەرەوھا وشەیی
(ئەگین) کورتکراوی (ئەگینا) و وشەیی (ئەگەرنا)ش کورتکراوی (ئەگەرنا)یە.

بەکارھێنانی ئەم ئامرازانە لەم رێستەیی خوارەویدا دەردەکەوئ:

١- چاک بوو زوو رۆیشتم، ئەگینا بە دەواما نەدەگەیشتم.

٢- کابرام نەدیت، ئەگەرنا پارەکەم پێی دەدا.

٣- گورج لێرە بڕۆ، ئەگەرنا دەرت دەکەم.

٤- نەچوو مە دەرەو، ئەگینا پێم تەواو نەدەکرا.

٥- دەرسەکە باش بخوێنە ئەگین دەرناییت.

لەم نمونانەو دەردەکەوئ کە ئەم ئامرازە لە جۆرەھا رێستەدا بەکار دیت، وەک
ئەوھی هەردوو رێستەیی بەیەکەو بەستراو ئەریتی ویا نەریتی بن، ویا یەکیکیان
ئەریتی و ئەوی تریان نەریتی بیت.

لە زاری کرمانجیی سەرودا لە جیاتی (ئەگەرنا) وشەیی (هەکەن) بەکار دیت.

وشەییکی ھاوواتای (ئەگینا، ئەگین، ئەگەرنا) ئامرازی (دەنا)یە، لە بەشیکی
ناوچەکانی کوردستاندا بەکار دەهینریت.

١٥- ئامرازی "مەگەر، مەر"ی عەتف:

ئاشکرایە ئامرازی (مەر) کورتکراوی (مەگەر)ە.

له و سه‌چاوانه‌ی که له‌به‌رده‌ستی لیژنده‌دا هه‌یه به‌م جۆره باسی مه‌گه‌ر کراوه:
۱- مامۆستا توفیق وه‌ه‌بی له‌ فه‌ره‌نگه‌که‌یدا، لاپه‌ره (۸۹)، ئامرازی (مه‌گه‌ر) به
ئامرازی عه‌تف و ئاوه‌لکار داده‌نیت وه‌ک له‌م نمونانه‌دا ده‌ری ده‌خات:

مه‌گه‌ر خوا بزانی (only).

مه‌گه‌ر باران بباری (unless).

مه‌گه‌ر فلان نه‌بی (except).

مه‌گه‌ر ئیوه ده‌ستتان نه‌کردوه به‌کار (do you mean to say).

مه‌گه‌ر وه‌ها (then in that case).

۲- نووری عه‌لی ئه‌مین له‌ لاپه‌ره (۱۴۹) ی ریزمانه‌که‌یدا له‌ (مه‌گه‌ر، مه‌ر) ده‌دویت و
ئه‌م نمونه‌یه‌ی هیناوه‌ته‌وه:

مه‌ر میوانه‌کانم برۆن ئه‌وسا پیم بکری سهرتان لی بدهم.

۳- جگه‌رخوین له‌ لاپه‌ره (۱۰۰) ی (ئاوانو ده‌ستورا زمانی کوردی) ده‌لایت: مه‌گه‌ر
ئالافی شه‌رته، ئه‌م نمونه‌یه‌شی بۆ هیناوه‌ته‌وه:

ئه‌ز ژریا خوه فه‌ناگه‌رم مه‌گه‌ر دنیا دوژمنی من بی.

به‌ دوا ئه‌م نمایشته‌دا بۆ ده‌رخستنی جۆری به‌کاره‌یتان و ده‌وری ئه‌م ئامرازه له
ئاخاوتندا چهند رسته‌ی خواره‌وه دینینه به‌ر چاو:

له‌ پیشه‌وه ئه‌و رسته‌یه‌ی له‌ فه‌ره‌نگه‌که‌یه‌ی مامۆستا توفیق وه‌ه‌بیدا تۆمار کراون
دینینه‌وه بۆ ناو لیکدانه‌وه:

مه‌گه‌ر خوا بزانی.

مه‌گه‌ر باران بباری.

مه‌گه‌ر فلان نه‌بی.

مه‌گه‌ر ئیوه ده‌ستتان نه‌کردوه به‌کار.

مه‌گه‌ر وه‌ها.

ئه‌م رسته‌انه، وه‌ک له‌به‌ر چاوان، چ ده‌وریکی (عطف) ی ئامرازی مه‌گه‌ریان تیدا
نییه چونکه له‌ هیچ کامێکیاندا دوو رسته‌ی به‌یه‌که‌وه نه‌به‌ستوونه‌وه، به‌لام ده‌شی
بگوتی هه‌رجاره رسته‌یه‌ک له‌ ئاخاوتندا قرتینرایت، وه‌ک ئه‌مه‌ی که رسته‌کان له

بنه پرتدا بهم جۆرهی خوارهوه بووبن:

۱- (کهس نازانی) مهگەر خوا بزانی.

۲- (هەر دیم) مهگەر باران بیاری.

۳- (ئهو کاره بهو دهکریت) مهگەر فلان نه بی.

۴- (ئیوه راوهستاون) مهگەر دهستان نه کردوو به کار.

۵- (ناچیته عهقلهوه) مهگەر وهها.

به دوا ئهم رستانه دا ئهمجار نمونهکانی لیژنه:

برا له پشت برا بی مهگەر قهزا له لای خوا بی.

من به دارا باوهی ناکهم مهگەر تۆ دهسته بهری بیت.

من به دارا باوهی دهکهم، مهگەر تۆ بمخه یته گومانه وه.

لهم رستانه و ئهوانه ی ناو فەرهنهنگه که ی ماموستا وهه بيشدا، دهرده که وئ له بنه پرتدا ئامرازی (مهگەر) ریژه ی مه نفی (ئهگەر) ه و له ئاخاوتندا دهوری پیچه وانه ی ئهو ده بینیت، وهک ئه ویش دوو رسته به یه که وه ده به ستیته وه.

له نمونهکانی سه ره وه دا، که بیین وشه ی (مهگەر) بگۆرینه وه به (ئهگەر) رسته کان بهم شیوه یی خواره وه ده گۆرین:

۱- من به دارا باوهی ناکهم ئهگەر تۆ دهسته بهری نه بیت.

من به دارا باوهی دهکهم ئهگەر تۆ دهسته بهری بیت.

۲- من به دارا باوهی ناکهم ئهگەر تۆ بمخه یته گومانه وه.

من به دارا باوهی دهکهم ئهگەر تۆ نه مخه یته گومانه وه.

له مه وه ده بینین به هینانی «ئهگەر» له جی «مهگەر» جۆری رسته ی دوا «مهگەر» ده گۆریت، واته له موسبه ته وه ده بیته مه نفی، له مه نفی شه وه ده بیته موسبه ت، ههروهک ده شیت جۆری رسته ی پیشه وه بگۆریت.

به نیسه ت رسته ی (برا له پشت برا بی مهگەر قهزا له لای خوا بی) ئاشکرایه رسته ی تک چه زف کراوه، گوته که له بنه پرتدا بهم شیوه یه، یا شیوه ی تک وهک ئهو بووه.

(برا له پشت برا بی، نسکویان نایه ته بهر، مهگەر قهزا له لای خوا بی).

لەم رستەییەشدا، کە بیین (مەگەر) بگۆرین بە (ئەگەر) هەمان رستە گۆریی باس
ئیکراو پەیدا دەبێت، وەک لە خوارەوه دیار دەکەوێت:

(برا لە پشت برا بێ، نسکۆیان نایەتەبەر، ئەگەر قەزا لە لای خواوە
نەبێت).

بە ئیستیقرا دەردەکەوێت ئامرازی (مەگەر) هێجگار بەکار هاتوو لە ئاخواوتنی
کوردیدا بۆ دارشتنی رستەیی پەند و شیوه ئاخواوتنی بە لاغی کە بە عادت گوتەیی
تیدا کورت دەکرێتەوه، وەک لەم نمووناندا دەردەکەوێت:

مەگەر وەها.

مەگەر تۆم نەبیت.

مالی دزیتی مەگەر شەو بکریت بەخۆدا.

١٦- ئامرازی (ئەنجا) ی عەتف:

ئەم ئامرازە ئەم روالەتەنەشی هەیه لە ئاخواوتنی کوردیدا (ئەنجا، ئنجا، ئنجاکو،
ئنجاکوئی، ئەوجا، ئەمجا، ئەمجار، ئیمجا، ئیمجاکوئی، ئەوجا کوئی،
ئەوجارەکیئی، ئەوجا کو، قیجا، ویجا، هیجا، هیجانئ..).

بۆ چۆنیەتی پیکهاتنی ئەم وشەیه:

١- دکتۆرە نەسرین دەلیت: ئامرازی (ئەوجارە) ئەسلە، وەک لە بەکارهێناندا روون
دەبێتەوه و دەردەکەوێت، بۆ نموونە ئەگەر بلێین: (باش تیی بگە و ئینجا
بینوسەرەوه). واتە: جارێ تیی بگە، ئەوجا بینوسەرەوه، واتە ئەم بکە پاشان
ئەو.

٢- بەلام رای مامۆستا مەسعوود وایە ئەم ئامرازانە لە بنەرەتدا لە وشەیی
(ئەمجار) هوه هاتوون، لەو رووهوه کە گۆرینی دەنگی (م) بە دەنگی (ن) شتیکی
عادتییە لە زمانی کوردیدا؛ کەواتە (ئەمجار) بێتە (ئینجا) نزیکترە لەوهی
(ئەوجار) بێتە (ئینجا). لە هەمان کاتدا وشەیی (ئیمجا) لە جیگەیی (ئینجا) دا
زۆر باوه، زۆریش ئاشکرایە وشەیی (ئیمجا) لە (ئەمجار) هوه هاتوو نەک لە
(ئەوجار) هوه. سەرەرای ئەمانە، لە ولاتی وەک دەورووبەری هەولێر و کۆبە و
خۆشناوتی و گەلێک شوینی تر لە بنەرەتدا (ئەم) دەکەن بە (ئەو).

۳- به بیرورای نووری عهلی ئەمین، ئەم ئامرازه و هه‌موو ئامرازه‌کانی تری
هاوچه‌شنی به‌م چه‌شنه پێک هاتوون:

ئاوه‌لناوی نیشانه‌ی (ئەم) و (ئەو) چووته‌سه‌ر ئاوه‌لکاری (جار)، وه‌ک:

ئەم جار

ئەو جار

له پاشا ئەو گۆزانه‌ی به‌سه‌ردا هاتوو و ئەو شیتوانه‌ی لێ ساز دراوه، که
هه‌نوکه له ئا‌خاوتنی کوردیدا به‌کار ده‌هێنرین.

۴- به بیرورای مامۆستا سادق به‌هائەدین ئامرازی (فئيجا) له ئامرازی (فئيجار)
وه‌رگیراوه، هه‌روه‌ها ئامرازی (وئيجا) له ئامرازی (وئيجار) وه‌رگیراوه؛ چونکه
حه‌زفکردنی (ر) له شیتوه‌ی سه‌روودا باوه، وه‌ک:

(جارجار) ده‌بیتته (جارجا).

(هه‌ندهجار) ده‌بیتته (هه‌ندهجا).

له دوا‌ی ئەمه مامۆستا مه‌سه‌وود ئەمه‌شی ئیزافه‌ی سه‌ر رای خۆی کرد، که به
پێی ده‌ستوورێکی بنجی فۆنه‌تیکی کوردی ده‌نگه‌کانی (م، ن، ف، ئ، ب) که جگه
له (ن) هه‌موویان ده‌نگی لیون، ده‌سوین و ده‌بنه (و)، ناشیت ده‌نگی (و) قورس
بکریت بپیتته (ب) یا (م) یا ئەوانی تر. به‌و پێیه (ئەوجار) نابیتته (ئەنجا - ئنجا)
که ده‌زانین ده‌نگی (ن) هی لیویش نییه.

به‌کاره‌ینانی ئامرازی (ئەنجا) و هاوچه‌شنه‌کانی:

جۆری به‌کاره‌ینانی ئەم ئامرازه له‌م رستانه‌ی خواره‌وه‌دا به‌ ده‌رده‌که‌وێت:

قوتابییه‌کان ریز بوون ئەنجا مامۆستا که‌یان هات.

ده‌رسه‌که‌ت بخوینته ئەنجا بنوو.

یا زه‌وییه‌که بکێلم ئەنجا تۆوه‌که‌ی پێوه ده‌که‌م.

له‌م رستانه‌دا ده‌رده‌که‌وێت، که ئامرازی (ئەنجا) جگه له‌وه‌ی ئاوه‌لکاره دوو

رسته‌ش پیکه‌وه ده‌به‌ستیت.

به بیرورای مامۆستا مه‌سه‌وود ئەم ئامرازه شکلی به‌لاغیسی هه‌یه، که یه‌ک

رستهی تیدا به کار دیت و له مه عنادا رستهییکی قرتاوههیه، وهک: ئهوجا سهیری
ئهو بهزمه.

ئهوجا هیچ..

[تا ئیره که ریکهوتی ۳۱ - ۱ - ۱۹۷۶ بوو، د. نهرین فخری بهشدار بووه له
لیکۆلینهوهکانی لیژنه، لیره به دواوه له بهر ههندیک هۆی تایبهتی نهیتوانی چی تر
بهشداریی بکات له کۆبوونهوه و لیکۆلینهوهکانی لیژنه].

۱۷- ئامرازی (به لکو) ی عهتف:

نووسه رانی کورد بهم شیوهیه لیتی دواون.

۱- مامۆستا سهعید سدقی له لاپه ره (۵۳) مختصری صرف و نحوی کوردیدا
ده لیت: ئامرازی (به لکو، خۆزگا، خۆزگایهکو، کاشکی، بهشکم، بریا) ئه دهواتی
ته ره جین، رجا و ته مه تاییان پی ده کریت، وهک:

خۆزگه خوینده وار بوومایه.

خۆزگایه کو له صنفا یه کهم بوومایه.

کاشکی وهقتی خۆم به خۆراییی رانه یواردایه.

با برۆم به لکو شتیکم ده ستگیر بی.

به یانی زوو هه لسه بهشکم موته لای دهرسه کانت بکه ی.

بریا دوو سال له مه وپیش له مه کته با بوومایه.

۲- مامۆستا توفیق وهه بی له فهرهنگه کهیدا لاپه ره (۱۰) ده لیت:

(به لکه، به لکم، به لکی، به لکو) ئه مانه ئاوه لکارن به واتای but rather, peraps

۳- نووری عه لی ئه مین له ریزمانه کهیدا لاپه ره (۱۵۰) ده لیت:

(به لکو، به لکوم، به لکه م، به لکم) ئامرازی پتیه ستن، واته عه تفن وهک:

ئهم دهرمانانه ت بۆ دهنووسم به لکو سوودی لی وهر بگریت.

۴- مامۆستا جگه رخوین له کتیه به کهیدا (ئاواو ده ستوورا زمانی کوردی) لاپه ره

(۹۸) له ژیر ئالافی گومان (التشکیک)، ئامرازی (به لکی) به ئالافی گومان

داده نیت و ئهم نموونه یه ی بۆ ده هینیتته وه:

بهلکی دیوارئ ب گوھ بن ب خوه دئ کی ب خوه دئ
 به تو رهنگی تومهکه ئهشکره ئهسرارئ حدوٹ
 لهم نمايشتهی سهرهوه، وا دهردهکهوئت، که تهنیا نووری عهلی ئهمین ئهم
 ئامرازی (بهلکو)ی به (عطف) داناوه.
 لیژنه ئهم نمونانهی خوارهوه دهئینیتتهوه بق دیارخستنی جوړ و دهوری
 ئامرازی (بهلکو) له ئاخاوتندا، وهک:
 خوٹ بگره بهلکو دهگهنه جئ.
 دهغل دهچئیم بهلکو بهم بارانه شین بیت.
 بهلکو هزار کهسیش دهبوون، له جاده راوستابوون.
 بهلکو واش بیت.
 بهلکو خوا رحمی پی بکات.
 له نمونهکانی یهکهم و دووهم ئامرازی (بهلکو) دوو رستهی ئاشکرای بهیهکهوه
 بهستووتهوه له ههمان کاتیشدا، واتای (احتمال) دهگهیهئیت.
 له سئ نمونهکانی تردا به روالهت ههر یهک رسته ههیه، بهلام به پیی
 داخوایی واتا رستهییکی قرتاوه ههیه، که دهسیت بیتتهوه ناو ئاخاوتن و دهوری
 (بهیهکهوه بهستن)ی ئامرازی (بهلکو) نیشان بدات.
 له نمونهی ههره دواپیدا وشهی (بهلکو) له پهنای واتای (احتمال) دا واتای
 ئاواتیش به دستهوه ددات.
 ئاشکرایه ئهم شیوه بهکارهئینانهی (بهلکو)، که رستهی قرتاوی تیدایه، شیوهی
 (بهلاغی و ئیدیهمی)یه. له تیکرای نمونهکان دهردهکهوئت، کهوا (بهلکو) سئ
 مهبهست به دستهوه ددات:
 ۱- عطف (ربط).
 ۲- احتمال (که دهکیشیتتهوه سهر گومان).
 ۳- ئاوات.
 له ههموو ئهو حالهتانهشدا ئامرازی (بهلکو) وهک ئاوهلکار بهکار هاتووه.
 ئهم روالهتانهشی له شیوه ئاخاوتنی جوړ جوړی کوردیدا دینه بهرچاو:

(به لکه، به لکی به لکه م، به لکم، به لکوم، به لکونی، به لکینی، به رکی، به رکونی، به رکینی...).

۱۸- ئامرازی (به شکو)ی عهتف:

نووسه رانی کورد به م جوړه لئی دواون:

۱- ماموستا سه عید سدی له لاپه ره (۵۳) صرف و نحوه کهیدا ده لئی:

ئامرازی (به شکم) ئامرازی (ترجی)یه، ئەم نمونە یه شی بۆ هیناوه ته وه:
به یانی زوو هه لسه به شکم مطالای دهرسه کانت بکه ی.

۲- ماموستا توفیق وه هبی له لاپه ره (۱۳) ی فرهه نکه کهیدا ده لئی:

(به شکه، به شکیکو، به شکم، به شکو) ئاوه لکار و ئامرازی عهتفه..

لێزه دا تیبینی ده کرێ که ماموستا وه هبی له باره ی (به لکه) وه له فرهه نکه کهیدا گوتی ئاوه لکاره، نه ک ئاوه لکار و عهتف وه ک (به شکه)، له واتاشدا فرهقی پێ کردوون [بگه ریوه بۆ فرهه نکه که].

۳- نووری عهلی ئەمین له رێزمانه کهیدا، لاپه ره (۱۵۰)، ده لئی: (به شکو، به شکوم، به شکم، به شکه، به شکم) ئامرازی عهتفن و ئەم نمونە یه شی هیناوه ته وه:
ئەچم بۆ ئەوئ به شکو چاویکم پێی بکه وئ.

لێژنه له دوا ئەم نمایشته کهوته سهر لیکۆلینه وه ی تابیه تی خۆی.

ئەم نمونانە ی خواروه جوړی به کاره یان و دهوری (به شکو) له ئاخواتندا دهرده خات:

وا من دهچم به شکو تۆش له دوا ی من بتوانی بئیت.

«خوایه هه لکه نی ئەو کی یوه له بن»

«به شکو دهرکه وئ نووری دیده ی من»

پێی بلێن به شکو به قسه تان بکات.

دهبوو ده غله که م بچاندایه به شکو به و بارانه شین بووبوایه.

له م نمونانە وه دهرده که وئ که وا (به شکو)ش وه ک (به لکو) ئەم سی واتایه ی تیدایه: ۱- تیک بهستن (عطف) ۲- شیمانە (احتمال) ۳- ئاوات. به لام وا دیته به رههست و هۆشی گوێگره وه که واتای (ئاوات - ترجی) له ئامرازی (به شکو) دا

بههیتزتر بی تا نامرازی (به لکو).

جگه لهم شپوه بهکارهینانهی ناو نمونهکانی سهروهه، جووته نامرازی (به لکو، بهشکو) بهکارهینانی (بلاغی - رهوانتیژی) و ئیدیهمیشیان ههیه.
لهم شپوه بهکارهینانهیدا یهکتیک له دوو رسته تیک بهستراوهکان تی دهچی
بهلام و اتا و وجوودیان له زیهندا ههستی پی دهکری، وهک لهم نمونانهدا
دهردهکهویت:

بهشکو خوا بیدات.

به لکو منیش بیم.

به لکو به هیچ رازی نه بیت.

بهشکو تا ئه کاته چاک ده بمهوه.

بهشکم هیچیش ..

(بهشکو) ئه شپوهانهی تریشی ههیه له ناخاوتنی ناوچهکانی کوردستاندا:
(بهشکه، بهشکیکو، بهشکم، بهشکوم، بهشکه م، بهشکی، بهشکینی، بهشکونی).

۱۹- نامرازی (جگه) ی عهتف:

نووسه رانی کورد بهم شپوهیه لئی دواون:

۱- ماموستا توفیق وههیی له فهرهنگه کهیدا، لاپه ره (۱۰)، وشهیی (بهجگه) ی
نووسیوه و سهوالهیی وشهیی (بیجگه) ی دهکات. له لاپه ره (۱۵) دا وشهیی
(بیجگه) به ئاوه لئاو داده نیت و اتاکه شی different, separate داده نیت. ئینجا
وشهیی (بیجگه له) به واتای in addition, besides داده نیت. له کو تایییدا ده لئی
(بهراوردی بکه له گه ل «جگه»). له لاپه ره (۲۲) وشهیی (جگه) به ئاوه لئاو و
ئاوه لکار داده نیت به واتای separately, separate. وشهیی (جگه له) به واتای ex-
cept, apart from, besides له قه له م ده دات. دواتر (جگه کردن) به واتای except
داده نیت ده لئی (بهراوردی بکه له گه ل «بهجگه، بیجگه»).

۲- نووری عهلی ئەمین له پێژمانه کهیدا، لاپه ره (۱۵۱) ده لیت: نامرازی (جگه،
بیجگه) نامرازی عهتفن. ئه م نمونایه شی هیناوه ته وه:

قوتابییه کان ژیرن جگه له شاسوار.

۳- له کتیبی (زمان و ئەدەبی کوردی) پۆلی شەشەم، لاپەرە ۲۳، له ژیر ناوی (ئامرازی لی دەرهینان - استثناء -) دەلیت: له زمانی کوردیدا وشەیی (بیجگە، جگە، تەنیا، هەر) بۆ لی دەرهینان له کاتی گفتوگۆکردنا، که یه‌کتیک له تاقمیک دەربهاویژری که کاره‌که‌ی نه‌کردبیت یان به‌پچه‌وانه وه‌کو:

هه‌موویان فرمانه‌کانیان به‌جی هیناوه تەنیا ئازاد نه‌بیت.

گشت مندالەکان خەویان لی که‌وتوو جگە له ئاسۆ و ئارام.

هه‌موویان چووین بۆ سینه‌ما هەر کامه‌ران نه‌بیت.

له دوا ئەم نمایشته، لیژنه ئەم نمونانە‌ی خواره‌وه‌ی هینان‌وه بۆ دەر‌خستنی جۆری به‌کارهینان و دەوری ئامرازی (جگە) له ئا‌خاوتندا:

۱- جگە له تۆ، که‌س نه‌هات.

۲- جگە له تۆ، هه‌موو هاتن.

۳- جگە له مامۆستا‌کان، که‌س نه‌هات.

۴- جگە له مامۆستا‌کان، قوتابییه‌کان نه‌هاتن.

۵- جگە له دار، نانیشم کری.

به‌سرنج گرتن له نمونە‌کان ئەم راستیانه‌ی خواره‌وه‌ی دەر‌ده‌که‌ون:

آ- له نمونە‌ی (۱، ۲، ۳) دا ئامرازی (جگە) دەوری (استئنا) ی پچه‌وانە‌ی دیتوو، واته‌ موس‌تاسناکه (تۆ، مامۆستا‌کان) پچه‌وانە‌ی ئەو مه‌به‌سته‌یه که له رسته‌ی (معطوف) دایه (رسته‌ی معطوف: که‌س نه‌هات، هه‌موو هاتن).

ب- لهو نمونانە‌دا موس‌تاسناکه (تۆ، مامۆستا‌کان) له جینسی (استئنا لیکراوه‌کان) چونکه (تۆ، مامۆستا‌کان) هه‌مووتان که‌سن، به‌لام هه‌موو که‌س (تۆ، مامۆستا) نین.

ج- له نمونە‌ی چواره‌دا موس‌تاسناکه (مامۆستا‌کان) و (استئنا لی کراوه‌کان) هیچ یه‌کتیکیان له جینسی ئەوی تر نییه.

د- له نمونە‌ی پینجه‌دا ئامرازی (جگە) هەر ئەوه‌نده دەوره‌ی دیتوو که ته‌ئکیدیک‌ی موس‌تاسناکه (دار)ی کردوو، به‌لام له معطوفه‌که (نان)ی دانه‌پریوه.

لیژنه به پی پی بۆچوونی خۆی وا به چاک دهرانیت زاراوهی سه به خۆ بۆ ئەم زۆر چه شنییهی دهوری (جگه) دابنریت. وهک بۆ لیژنه دهردهکه ویت، دهشی بگوتری (جگه) ئەم دهورانهی خوارهوه دهینیت:

۱- استثنای پیچهوانه (نموونهکانی ۱، ۲، ۳).

۲- استثنای دابراو (نموونهی ۴- له عه ره بی پی دهلی استثناء منقطع).

۳- استثنای خستنه سه ر (اضافه) وهک له نموونه (۴) دهردهکه ویت.

بی گومان جۆری تریش ههیه که ناوی سه به خۆ هه لگرتی به لیوردبوونه وه و به دوا داگه ران ده دۆزیته وه.

لیژنه ئەم تیبینیانه شی خسته پال شیکردنه وه و دابه شکردنه کی سه ره وه:

تیبینی (۱):

هه میسه به دوا ئامرازی (جگه) دا پریپۆزیشن (له) دیت.

تیبینی (۲):

دهشی له جیات (جگه) له) ئامرازی (بی) له) به کار دیت وهک:

بی له تۆ کهس نه هات.

بی له تۆ هه موو هاتن.

هه موو رسته یکی تریش که (جگه) له) ی تیدا بیت هه لده گرتی (بی) له) بخریته جیگایه وه.

له م به کاره یانه ی (بی) له) دا ئامرازی (بی) جودا ده کرتیه وه له و حاله ته ی که وهک پریپۆزیشن به کار دیت و ئامرازی (له) ی پیوه نابیت، وهک:

بی تۆ ناچمه سه فەر (نه گوترا بی) له تۆ.

بی پاره دنیا خۆش نییه (نه گوترا بی) له پاره.

تیبینی (۳):

وا ده بی ئامرازی (جگه) له گه ل وشه ی (هه ر) ده که ونه یه ک رسته وه، وهک:

جگه له من هه رتۆ هاتیت.

جگه له من هه‌رتۆ نه‌هاتیت.

له‌م حالانه‌دا معطوفه‌که (تۆ) به‌ته‌واویی حوکمی موسته‌سناکه (من) وهرده‌گریت
چ نه‌ریتی (اثبات) بی و چ نه‌ریتی (نفی) بی.

تیبینی (٤):

دیسانه‌وه‌ و ده‌بی ئامرازی (جگه) له‌گه‌ل ئامرازی (ش) عه‌تف کۆ ده‌بیتته‌وه،
وه‌ک:

جگه له من تۆش هاتیت.

جگه له من تۆش نه‌هاتیت.

لیژنه، پیشووتر، باسی به‌یه‌که‌وه‌ هاتنی (جگه) و (ش) عه‌تفی کردبوو، به‌لام
لیژنه‌دا که‌ سه‌رله‌نوۆ بۆ باسه‌که‌ گه‌رایه‌وه‌ مه‌به‌ستی ده‌ربیرینی تیبینییه‌کی گرنگ
بوو: هاتنی (ش) له‌گه‌ل (جگه) دا هه‌مان ده‌ور ده‌بینیت که‌ ئامرازی (هه‌ر)
ده‌بینیت له‌و رووه‌وه‌ که‌ (ش) یش (معطوف و معطوف‌علیه) ده‌خاته‌ ژێر یه‌ک
حوکمه‌وه‌ چ نه‌ریتی بی چ نه‌ریتی به‌لام فه‌رقیکی به‌رچاو هه‌بی له‌ به‌کاره‌ینانی
(هه‌ر) دا ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ست به‌ جوړیک ته‌ئکید ده‌کریت له‌چاو به‌کاره‌ینانی (ش) دا،
هه‌روه‌ها ژماره‌ی معطوفیش که‌متر ده‌کاته‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ (ش) ده‌یکات: به‌ نمونه،
ده‌توانی بلّیت (جگه) له‌ تۆ منیش و داراش و ئه‌حمه‌دیش و زاناش، هاتین، وه‌یا من
و دارا و ئه‌حمه‌د و زاناش هاتین، ده‌توانی له‌وه‌نده‌ش رانه‌وه‌ستیت و ژماره‌ییکی
زۆری تر بکه‌یتته‌ سه‌ر که‌سه‌کان. به‌لام که‌ (هه‌ر) ت به‌کار هیتا:

١- ناتوانی وشه‌ی (هه‌ر) دووباره‌ و سێباره‌... و ده‌باره‌ بکه‌یتته‌وه‌ وه‌ک که‌ وشه‌ی
(ش) ت ده‌باره‌ کرده‌وه.

٢- ناشی شریته‌ی معطوفه‌کان درێژ بکه‌یتته‌وه‌ بۆ زیاتر له‌ ٣ - ٤ ژماره‌.

ئامرازی (جگه) ئه‌م رواله‌تانه‌ی تریشی هه‌یه‌ له‌ شیوه‌کانی ئاخاوتنی کوردیدا:
(بیجگه، بیجگه‌م، بیجگئی، به‌جگه، به‌جگه‌م، به‌جگئی..).

مامۆستا مه‌سه‌وود ده‌لّیت: له‌ هه‌ندئ شیوه‌ ئاخاوتندا (جگه‌ر، بیجگه‌ر) یش
به‌کار ده‌هیندریت، به‌لام نادرسته‌.

٢٠- ئامرازی (هەر) ی عەتف:

لەو نووسەرانی کورد کە لە ئامرازی (هەر) دواون:

یەكەم- لە کتیبی (زمان و ئەدەبی کوردی) پۆلی شەشەمی ئامادەیی لاپەرە (٢٣) گوتراوه:

لە زمانی کوردیدا وشە (هەر) بۆ لێ دەرھێنان بەکار دەھێنریت، وەک:

هەموومان چووین بۆ سینەما هەر کامەران نەھات.

دووەم- مامۆستا جگەرھوین لە کتیبەکە (ئاوانو دەستورا زمانی کوردی) لاپەرە

(١٠١) دا، لە ژێر ناوی (آلاقی گشتی) دا، دەلێت:

ئامرازی (هەر) بۆ حەسر بەکار دێت، ئەم نمونە یەشە بۆ ھێناوەتەو:

هەر کەس دزانی رێیا باش کێژایە.

سێیەم- مامۆستا توفیق وەھبی لە فەرھەنگەکەیدا، لاپەرە (٦٢) بە درێژی لەسەر

وشە (هەر) رۆیشتوو و بەم جۆرە لێی دواوه:

١- هەر (ئاوەلکارە) بە واتای Only, Just هەتاد ... وک:

ھەردوینی.

ھەر وەھا.

ھەربژی.

ھەرمیووە ئەخۆم.

میووە هەر ئەخۆم.

٢- هەر (ئاوەلناو) بە واتای any, every, each بەکار دەھێنریت، وەک:

ھەردووک

ھەرسێک

ھەرچوار

ھەر وەھا لەگەڵ پاشگری (ئ، ئێ، ئیک) یش بەکار دەھێنریت، وەک:

ھەر مندالی - ھەر مندالیک.

ھەر رۆژی - ھەر رۆژیک.

له گه ل پاشگري (ه) شدا به كار ديت، وهك:
هر عهقله له كارتيك.

۳- هر (به ليك دراوي)، وهك:

أ- هرچی (ئاوه لئاو)

ب- هرچهنده، هرچهنديك، هرچهنديك (ئاوه لكار، راناو، ئاوه لئاو - كه له گه ل «به لام، ديسانه وه» ده بيته ئامرازي عه تف.)
به واتاي

how, however many, however much, although, ever often.

ج- هرچی (راناو - ئاوه لئاو...) به واتاي: whoever, whatever, any هرچی به ته ئيره به خيبر بي... چي تو ئه لئي منيش هر ئه وه ئه ليم - هرچی وهكو - هرچی بي وهكو (هرچيبي كو) هرچی و په رچی (ئاوه لئاو).

د- هرچون (ئاوه لكار، ئاوه لئاو) به واتاي:

howsoever, whatever kind of, however.

وهك (هرچوني رزگار بووي، هرچون خانوي بي، خانوه كه هرچوني بي).
ه- هركام (راناو) به واتاي whichever one هر كه سي (راناو) به واتاي - whoever
er. هر كو يي (راناو) wherever, whatever place. هر روژي
(ئاوه لكار) به واتاي every day, any day. هر شتي (راناو) به واتاي - what
ever.

چارهم- له كتيبي «دهستور پارسي» داناني ر. نوالنور لاپه ره (۲۰۹، ۲۱۰) دا، ده لتي: «هر گاه، هر وقت كه» حروفي ريبطن.

له دوا ئه م نمايشته ليژنه ماوهي دا به ئه ندامه كاني تاكو هه ريه كه بيروباوه ري خوي ده ربارهي ئه م ئامرازه ده ربريت.

نووري عه لي ئه مين له بارهي وشه ي (هر) هوه، بيروپاي خوي به م جوړه ده ربري: وشه ي (هر) له رسته دا بو ئه م مه به ستانه به كار ده هينريت:

۱- وهسفي (كار) دهكات و ده بيته (ئاوه لكار)، وهك:

گويزه هه ربگري تا ئاخر زهمان

ئىتر كى بتلاوينى به ئەشعارى جوان
مندالەكە ھەر گريا، ھەتا خەوى لى كەوت.
تۆ بېرۆ، من ھەر دىم.

۲- ۋەسفى ناو دەكات و دەبىتە ئاۋەلناو، ۋەك:
من ھەر سىئوھ دەخۆم.

ھەرچراى دىوھخانەكە دابگىرسىئە.
ھەر - سوار - ئى بىرەدا تى پەرى پىم بلى.

۳- ۋەسفى ھەموو چۆرەكانى «راناو» دەكات و دەبىتە ئاۋەلناو، ۋەك:
ھەر - كەس - لە ئاشى دەكات.

ھەر - كام - تان ھاتن وەرن.

ھەر - چى - دەخۆيت، بخۆ.

ھەر - من - لە تۆ باشتەرم.

ھەر - ھىن - ھات بۆ ئىرە.

ھەر - ئەمە - م لەلا جوانە.

من ھەر - خۆم - كەوتمە ناويان.

۴- ۋەسفى ئاۋەلكار دەكات و دەبىتە ئاۋەلكار، ۋەك:

ھەر - رۆژ - ئى ھاتم، دىم.

ھەر - جار - ھە خۆى به جۆرى دەگۆرپىت.

ھەر - كەى - ھاتىت، من لىرە دەبىنى.

ھەر - ۋەھا - دابنىشە، ھەتا وىنەكەت دەگرم.

ھەر - وا - دەروا وىنەى پۆرى

رۆژى ھەوت جار خۆى دەگۆرپى

باران ھەر - ھەند - ئى بارى.

ھەر - چۆن - ئى بىفرۆشپىت، قازانچ دەكات.

لە ھەر - كوئى - دەخۆيت، بخۆ.

ئاۋەكە ھەر - تۆز - ئى گەرم بوو.

۵- وەسفى ھەموو جۆرەكانى «ئاوھلئاو» دەكات و دەبىتتە ئاۋەلكار، وەك:

ھەر - ئەم باخە - ميوەى خۆشى تىدايە.

ھەر - ھەندى سىو - م بۆ بگرە.

ھەر - چەند ئەسپىك - م لە پاۋەنەكەدا دى.

۶- وەسفى ئامرازى پىۋەندى (تعلق) دەكات و دەبىتتە تەواۋكەرى، وەك:

مامۆستا بۆ ئېمە ھەر وەك باۋكە.

من لە بەيانىيەۋە ھەتا ئىۋارى كار دەكەم.

ھەر لەسەر شەقامەكە چاۋەرۋانم بن.

بە بىرۋرۋاى من بىرگەى (ھە) ئامرازى (ھەتا) لە بنەپەتدا (ھەر) بوۋە و سوۋاۋە و بوۋە بە (ھە) بۆ سۋوكى، ھەرۋەھا ھاۋەلەكانى تىرى (ھەتا)، وەك (ھەتاكو، ھەتاۋەكو، ھەتاۋەكونى...).

۷- وەسفى ئامرازى عەتف دەكات و دەبىتتە تەواۋكەرى، وەك:

ھەرگە ھاۋىن ھات، دەچىن بۆ كوۋىستان.

ھەتاۋەكو گۈلەكان ئاۋ نەدەم، نانەكەم ناخۆم.

ۋشەى (ھەر):

۱- جارى ئەوتۆ ھەيە بە سادەيى ئەركى خۆى لە رستەدا دەبىتتە، وەك:

ھەر كەس لە ئاشىك دەكات.

من ھەر بىراكەى جارانتىم.

مندالەكان ھاتن، ھەر قادر نەھاتوۋە.

۲- جارى ئەوتۆ ھەيە ئەركەكەى بە يارىدەى پاشگرى (ئى - ئىك)، ۋەيا (ە) بەجى دەبىتتە، وەك:

ھەر - كەس - ئى ھات، ئاگادارم بگە.

ھەر - شەۋ - ئى ھاتم، دىم.

ھەر - جار - ە بيانوۋىيەكم پى دەگرىت.

ھەر - جووتىار - ە با زەۋىى خۆى بكىلت.

بەلام لە روۋى واتاۋە بۆ ئەم مەبەستانە بەكار دەھىنرىت:

- ۲- ژفان همیان هر ئو پسیپۆریی مالتیه.
- ۳- ژمه هر سهروهه متری هوارانه.
- ۴- هر من بتنی مال بارکر، بیت مایی ههمی رونیشتی بوون.
- ۵- هر پهز و پیککی خو (خویه).
- ۶- ئەم هەرچوین، هر چوین ههتاگو گههشتین.
- ۷- هر مالی (مالهکی) نیک ژئی هاته شههیانی.
- ۸- هر و ههم ئەم متهفان ههوینین.
- ۹- هر ژمن (ههژمن) و هر ژته (ههژته) کا دئی کی ژ مه ژکی (ژ بی دی) بهت.
- ۱۰- هر سفوره و منا خو.
- ۱۱- هر بن دارهک وارهکه.
- ۱۲- هر ئو واره بهلی نه ئو بهاره.

ژفان رستهییت ژۆری دیار و ئەشکهرا دبیت کو بیژهیا (هر) هنده جارا ئالاقی (ئامرازئ) پیوهندییه. هر وهکی درستهیی هژماره (۶)، (۹)، (۱۱) و (۱۲) دیار دبیت، بهلی ئەف ئالاقه ژبو (ههصر) و استمرارییهت دگهل جهنافی، نافی و کرنی (کار) ل کاره، کو ههفالنافی، جهنافی یان نیری (ئاوهلکاری) وهسف دکهت یان ژی بهلاغیه هر وهکی د هژماره (۵)، (۱۰)، (۱۱)، (۱۲) دیار دبیت کو سهراهاتی نه (پهندی پیشینان).

[روونکردنهوه:

بهلای باوهپی منهوه چی مامۆستا وههپی و نووری عهلی ئەمین له بارهی (هر) یان نووسیوه نزیکه سههرلهبهری دهوری (هر) له ئاخاوتندا باس بکات، چونکه ئەو نمونانهی نیشانیان داوه شتیکی ئەوتۆیان ههلهبهژاردوه له جۆری بهکارهینانی (هر) و دهوری له رستهی کوردیدا، بهتایبهتی نووری عهلی ئەمین، گهلیک لایهنی مهیلهو شرایهوهی له بهکارهینانی (هر) روون کردوهتهوه. لیرهدا دهشی بلیم ئەم دوو جۆرهی خوارهوه له بهکارهینانی (هر) باسیان نهکراوه له نووسینهکانی مامۆستا وههپی و نووری عهلی ئەمیندا:

۱- هەر دەرۆم و نایگه‌می. هەر ده‌خۆم و تیر نابم.

لەم بەکارهێنانەدا سەرەرای (بەردەوامی) و بەولای عەتفی عەدەتییه‌وه جۆریک (تلازم) هه‌یه که له نموونه‌کانی نووری عەلی ئەمین پەیدا نییه. دوو نموونه‌ی: (أ- گۆیژە هەر بگری تا ئاخر زەمان. ب- منداڵه‌که هەر گریا تا خەوی لی کهوت) بەردەوامی و عەتقیان تێدا یه، به‌لام ئەو (تلازم) ه‌معنه‌وییه‌یان تێدا نییه که له دوو رسته‌ی ژماره (۱) ی سەر‌وه‌دا هه‌یه. پێوه‌ندی نێوان (هەر گریا) و (تا خەوی لی کهوت) پێوه‌ندی (سەر‌ه‌تا و کۆتایی - پێشه‌کی و ئەنجام) ه‌نک (تلازم). ئەم واتایه‌ تایبه‌تییه‌ی ناو رسته‌کانی نموونه‌ی ژماره (۱) وای کردووه رسته‌کان (و) ی عەتف به‌خۆیان‌وه بگرن، که ده‌زانین له رسته نموونه‌کانی نووری عەلی ئەمین هاتنی (و) مومکین نییه. ده‌شی بلێین ئەم‌ه‌ش یه‌کیکه له‌و بەکارهێنانه‌ی (و) له‌گه‌ڵ (هەر) دا که تا ئێستا به‌وردی باسی لی نه‌کراوه. به‌لی، مومکینه ئەم (و) ه‌ له رسته‌کان دەر‌به‌او‌یژریت و بگوتری (هەر دەرۆم نایگه‌می - هەر ده‌خۆم تیر نابم) به‌لام ئاشکرایه واتای (تلازم) ه‌ باس لیکراوه‌که زۆر کز ده‌بیت‌ه‌وه. به‌ه‌مه‌حال دەر‌هاو‌یشتنی (و) ه‌که له رسته‌کاندا ئەو راستییه ره‌ش ناکاته‌وه که هاتنی (و) هەر له‌م جۆره‌ به‌کارهێنانه‌دا جایه‌زه، جۆره‌کانی پێشتر باسیان کرا، (و) یان تێدا نابی تا‌کو بلێین ده‌شی یا ناشی لێیان دەر‌به‌او‌یژری.

۲- هەر خه‌لقه و به‌ره‌و شایبی دەر‌وات. هەر پارهبه و هه‌لدەر‌پژی.

لەم نموونه‌دا (تلازم) پەیدا نییه به‌لام به‌دوایه‌کتر داها‌تن (تتابع) یک پەیدا یه که ری نادا (و) ه‌که دەر‌به‌او‌یژریت له رسته‌کان. ئەم دوو نموونه‌ی ژماره (۲) به‌لای که‌مه‌وه له دوو رووه‌وه جودا ده‌بنه‌وه له رسته‌کانی ژماره (۱):

أ- له‌لایه‌ن ئەوه‌وه که واتای (تتابع) مه‌به‌سته نه‌ک (تلازم)، هەر ئەم‌ه‌ش هۆی تی نه‌چوونی (و) ه‌که‌یه.

ب- ئامرازی (هەر) له‌م نموونه‌ی ژماره (۲) دا که‌وتوونه‌ته پێش ناوه‌وه

(هەر خەلقە - هەر پارەییە) لە حالیکدا (هەری رستەکانی ژمارە ١) کەوتبوونە پیش کارەوه (هەر دەروم - هەر دەخۆم). سەرئەنجام دەری دەخات، زۆر جێی خۆیەتی ئەم (و)ە لە نیوان (ناو)اندا واتای (تتابع) پەیدا بکات چونکە ئەو شتانه و ئەو کەسانەیی بەر واتای (ناو) دەکەون قابیلی ژماردن، (تتابع)یش خۆی لە خۆیدا جۆریکە لە ژمان، وەک کە دەنکە تەزبیح بەدوا یەکتەردا بەرێ دەکرێن لە واقیعدا دەژمێرن هەرچەند ژمارەشیان بۆ بەکار نایەت. دەبێ بەشلیم (تتابع) لە نیوان تاکەکانی (خەلق، پارە)دا پەیدا یە نەک لە نیوان ئەوان و فیعلەکاندا.

ئەم (تتابع)ەیی کە بە هۆی واوی عەتفەوه پەیدا بووه واى کردووه وشەیی (هەر) لە بەراییی رستەدا تەرخان بێت بۆ ئەو ناوێ بەدوایدا دیت (هەر پیاوه - هەر پارەییە). لەبەر ئەمە بە هیچ تەئویلیک مومکین نییە بگوترێ لێرەدا (هەر) ناوێ ناوێ و پێوەندیی بە فیعلەکانی کۆتایی رستەکانەوه هەیه. پچرانهوهی (هەر) لە فیعلەکانی کۆتایی رستەکان لە دوو راستی زۆر ئاشکراوه بە ئیسپات دەگات:

یەكەم: لەوهوه کە ئەگەر واوی عەتف هەلگیرا و گوترا هەر خەلقە بەرهو شایى دەروا... واتای (تتابع) بەجاری هەلدهستی و رستەیی (بەرەو شایى دەروا)ش دەبێتە رستەییکی خەبەری و وەسفی عادتەیی.

دووهم: ئەگەر لە گوتەیی (هەر خەلقە و - هەر پارەییە و)دا ئەم راناوێ (ه - یە) هەلستیت [کە خۆی پیکهێنەری ئیسنادە] و بگوترێ (هەر خەلق - هەر پیاو) ئەوسا ئیمکان نامینى بۆ مانەوهی (و)ی عەتف لە رستەدا چونکە جیگای واتای (تتابع) نامینى و وشەیی (هەر) تەنیا واتای (حصر) دەگەیهنیت، دیاریشه (حصر) داخووزی واوی عەتف ناکات. تۆ کە گووت (هەر خەلق و بەرهو شایى دەروا.. شتێکت گوتوووه بى واتا. [لێرەدا مناقشەیی ئەو لایەنە ناکەم ئایا ئەگەر لە جیگەیی دوو وشەیی «خەلق، پارە» کە کەسى سێیەمن، راناوی کەسى یەكەم و دووهم لەکار بهینریت - بەتایبەتی تاکەکانیان کە «من، تۆ»یە - ئایا ئەم لەکارهینانە راستە یا هەلەیه؟ کە گووت (هەر ئیمەین و

بۆی دهردهچين - هەر ئیوهن و هه‌لدين - هەر منم و ئاو ده‌خۆمه‌وه - هەر تۆیت و کاله‌ک ده‌شکینیت) ئایا ده‌شی واتای (تتابع) له (ئیمه و ئیوه) دا هه‌بیت به‌ مه‌به‌سته‌ی که هه‌رجاره یه‌کێکمان وه‌یا یه‌کێکتان کاره‌که‌ی کردبیت و (تتابع) له‌و به‌دوا یه‌کترا هه‌اتنه‌ بیته‌ دی؟ به‌ نیه‌به‌ت (من، تۆ) وه، ئایا ده‌شی له‌ دووباره‌کردنه‌وه و سێباره‌کردنه‌وه و ده‌باره‌کردنه‌وه‌ی هه‌مان کار واتای (تتابع) ی (من، تۆ) له (تتابع) ی کاره‌کاندا په‌یدا بیت؟ ده‌مه‌ته‌قه‌ له‌سه‌ر ئه‌م لایانه‌ درێژه‌ی زۆری هه‌یه و خۆمی لێ لاده‌دم، ته‌نیا ئه‌وه‌نده ده‌لێم، ئه‌م دیاره‌ رێزمانیه‌ش یه‌کێکه‌ له‌و فهرقانه‌ی که که‌سانی یه‌که‌م و دووهم له‌ که‌سی سێیه‌م جودا ده‌که‌نه‌وه له‌و رووه‌وه که که‌سی یه‌که‌م و دووهم مه‌حدوده‌ به‌ قسه‌که‌ر و قسه‌ بۆ کراو ئیتر جیگریان په‌یدا نابیت به‌لام که‌سی سێیه‌م بریتیه‌ له‌ هه‌موو دنیا و خه‌لق و چشتی غه‌یری که‌سی یه‌که‌م و دووهم، هه‌ریه‌کێکیش له‌وان که غائین هه‌زاران هه‌زاران جیگریان هه‌یه... [که هاتیت راناوی ئیسنادت له‌ رسته‌که‌ ده‌رهاویشت و له‌ جیاتی (هه‌ر خه‌لقه‌ - هه‌ر پاره‌یه) گووت (هه‌ر خه‌لق - هه‌ر پاره‌) به‌ ناچاری واوه‌که‌ی عه‌تف لاده‌چیت چونکه (تتابع) نه‌ما (حصر) هاته جیگه‌یه‌وه (هه‌ر خه‌لق ده‌چیته‌ شای - هه‌ر پاره‌ هه‌لده‌رژێ...).

ئه‌م لیکدانه‌وانه‌ پتریان به‌به‌ره‌وه‌یه‌ من لێیان ده‌برمه‌وه.

چهند تیبینییه‌کی گشتی هه‌ی له‌باره‌ی بیرورای مامۆستا وه‌ه‌بی و نووری و له‌باره‌ی تیکرای ده‌ور و سروشتی (هه‌ر) هه‌و له‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌ریان ده‌برم:

١- هه‌ر رسته‌یه‌کی بۆ کار وشه‌ی (هه‌ر) ی تیدا بوو دیاره‌ له‌ویدا (هه‌ر) ئاوه‌لکار نییه‌ چونکه که کار نه‌بوو ئاوه‌لکاریش نابۆ. به‌و پێیه‌:
 آ- که گووت (هه‌ر دارا مه‌رده) و مه‌ردایه‌تیت حه‌صر کرد له‌ دارا ته‌ئسیری (هه‌ر) ت به‌خشی به‌ (دارا) له‌وه‌ به‌ولاوه‌ بشلێی (هه‌ر دارا مه‌رد بوو - هه‌ر دارا مه‌رد ده‌بۆ) وشه‌ی (هه‌ر) نابیته‌ ئاوه‌لکار چونکه به‌به‌ر (دارا) براوه‌ و ده‌خلی به‌سه‌ر فعله‌که‌وه‌ نییه‌.

دهشی ئەم داربشتنه بۆ هەر هه‌شه به‌کار بێت وه‌ک: هەر بیگه‌می لێی
ده‌دهم - هەر بیببینم خۆم ده‌زانم چیی لێ ده‌که‌م. له‌وانه‌یه له‌ باری
پێچه‌وانه‌دا بۆ ترسان به‌کار بێت وه‌ک: هەر ریی هه‌بێ پلارم تێ
ده‌گرێ... زهره‌رم لێ ده‌دات... ده‌رم ده‌کات... هتد.

سه‌رنج ده‌ری ده‌خات نموونه‌کانی ئەم تا‌قمه‌ی (د) جگه له‌وه‌ی واوی
زیادی تێدا بوو، هه‌موویان به‌ رسته‌ی ئینشائی ده‌ست پێ ده‌که‌ن.
له‌و رسته‌نه‌ی به‌ (انشاء) ده‌ست پێ ده‌که‌ن، سه‌ره‌رای هاندان و ترس
و هه‌ره‌شه و واتای تریش که هه‌بێ، واتای (مه‌رج) هه‌یه.

٣- جو‌دا‌کردنه‌وه‌ی (هه‌ر) که بۆ (حصه‌ر) بێ له‌و (هه‌ر)ه‌ی که بۆ
به‌رده‌وامییه به‌ سه‌لیقه و به‌ پێی جو‌ری ده‌ربیرینی ئاخاوتن ده‌بیت
چونکه هه‌ردوو مه‌به‌ست یه‌ک شیوه به‌کاره‌ینانی (هه‌ر)یان هه‌یه. که
گو‌تت (دارا هه‌ر خواردی) له‌وانه‌یه مه‌به‌ستت ئه‌وه‌بێ که زۆر
به‌رده‌وام بووه له‌سه‌ر خواردن، له‌وانه‌یشه مه‌به‌ستت ئه‌وه بێ که ته‌نیا
خواردوویه‌تی و نه‌بخواردووه‌ته‌وه.

٤- له‌ لایه‌نی (ئاوه‌لکار و ئاوه‌لناو...) بوونی (هه‌ر)ه‌وه ده‌بێ ئه‌وه بزانی
که (وصف)یک له‌ وشه‌ی (هه‌ر)ه‌وه بۆ ناوه‌که وه‌یا کاره‌که په‌یدا نابێ
چونکه له‌ (هه‌ر)دا واتای (وصفیه) په‌یدا نییه. هاتنی (هه‌ر) له‌گه‌ڵ
کاردا ده‌یکات به‌ ئاوه‌لکار، هه‌روه‌هاش هاتنی له‌گه‌ڵ ناودا ده‌یکات به
ئاوه‌لناو بێ ئه‌وه هاتنه‌که ده‌خلی به‌سه‌ر (وصف)ه‌وه هه‌بێ. له
نیوه‌به‌یتی حاجی قاندا که ده‌لێ (هه‌ر منم ئیسته وارسى عیسا)
وشه‌ی (هه‌ر) ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی کردووه که وارسبوونی عیسا‌ی حه‌صر
کردووه له‌ حاجی، له‌مه‌شدا سی‌به‌ری وه‌سفیش په‌یدا نابێ. که
ده‌شلێی (هه‌ر ده‌خۆم تا تیر ده‌بم) چ وه‌سفیکى کارى (خواردن)ت
نه‌کردووه له‌وه به‌ولاوه که به‌رده‌وامبوونی خۆت له‌سه‌ر خواردن به‌و
(هه‌ر)ه‌ ده‌ربیریه‌وه. رسته‌ی (هه‌ر ده‌خۆم) موقاره‌نه بکه له‌گه‌ڵ (تیر
ده‌خۆم) ده‌بینی له‌ تیرخواردندا وه‌سف هه‌یه وه‌ک ئه‌وه‌ی گو‌تبه‌یتت
(خواردنیکى تیر ده‌خۆم)، که‌چی (هه‌ر ده‌خۆم) پێدا‌گرتن و سووربوون

وشه‌ی (دوینئی) ئاوه‌لکاره چونکه کاری (هه‌ستان)ی تیدا په‌یدا بووه، به‌لام که گوتت (له‌م هه‌فته‌یه‌دا هه‌ر دوینئی رۆژئیکی خۆش بوو) وشه‌ی دوینئی (ناوی کات)ه نه‌ک ئاوه‌لکار چونکه وه‌ک ئه‌وه‌یه بگوترئ (له‌م گرووپه‌دا هه‌ر دانا راستگۆ ده‌رچوو). (دانا و دوینئی) له‌یه‌ک حوکمدان. ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌ به‌کاره‌ینانی ئه‌وتویدا ناشئ بلیتی (...هه‌ردوینئی خۆشه وه‌یا هه‌ر دوینئی خۆش ده‌بی) چونکه کاتی به‌سه‌ر چوو هه‌روه‌ک ناتوانی بلیتی (هه‌ر دووسبه‌ی خۆش بوو) چونکه جارئ دووسبه‌ی په‌یدا نه‌بووه، چ جایی ئه‌وه‌ی بیده‌یته رابردوو.

ب- من له وه‌دا هاویاوه‌ری مامۆستا وه‌هه‌بیم که وشه‌کانی (هه‌رچی - هه‌رچه‌ند - هه‌رچۆن) جوۆری لیکدراوی ئه‌داتی (هه‌ر) بن وه‌باخود لیکدراوی (چی - چه‌ند - چۆن) بن، به‌لام ناشئ بلیتی له‌م وشانه‌دا (هه‌ر) ئاوه‌لکاره وه‌یا ئاوه‌لئاوه وه‌یا راناوه چونکه له‌ حاله‌تی لیکدراویدا تیکرای وشه لیکدراوه‌کان یه‌ک وشه‌ی (لیکدراو) پیک ده‌هینن و وا ده‌بی واتای تازەش به‌ ده‌سته‌وه ده‌دن. سه‌رنج بگريت ده‌بینیت له‌ وشه‌کانی (هه‌رچی - هه‌رچه‌ند - هه‌رچۆن)دا واتایئیکی (مه‌رج) هه‌یه که له‌ بنه‌رته‌دا (چی - چه‌ند - چۆن) مه‌رجیان تیدا نییه، وشه‌ی (هه‌ر)یش نه‌ له‌ ته‌نیا خۆیدا مه‌رج هه‌یه، نه‌ هه‌موو جارانیس له‌ رسته‌دا مه‌رج راده‌گه‌ینیت. [وشه‌ی «کام»یش له‌ حوکمی ئه‌واندایه].

ج- واده‌زانم وشه‌ی (هه‌رچی و په‌رچی) پێوه‌ندی به‌ وشه‌ی (هه‌ر)ه‌وه نه‌بیت. دوور نابینم له‌ (هه‌رچ و مه‌رج)ی عه‌ره‌بیه‌وه وه‌رگیرابیت. به‌مه‌نده له‌و تیبینیانه واز ده‌هینم، هی تریش ماوه..

۷- تیبینی له‌ نموونه‌کانی عه‌لی ئه‌مین

أ- وشه‌ی (هه‌ر) له‌ ته‌رکیبێ (هه‌رکام - هه‌رچی)دا به‌ ئاوه‌لئاو داندراوه وه‌ک که له‌ وشه‌کانی (هه‌ر من - هه‌ر هین - هه‌ر ئه‌مه - هه‌ر خۆم)یشدا به‌ ئاوه‌لئاو داندراوه، قیاسیان له‌ یه‌کتر ناکریت چونکه (هه‌رکام - هه‌رچی) جوۆری لیکدراوی (هه‌ر)ه له‌گه‌ل ئه‌م وشانه‌دا و

مهرج پیک دهینیت، به لام له گهل (من - هین - نهمه - خوم) دا وشه ی
لیکدراوی پیک نه هیناوه چونکه وهک نهداتی (حصر) دهوری دیتووه...
نهم راستیه له تیبینی خالی (۶-) دا روون کراوته وه.

لیردها دهبی شتیکی گرنگ بخریتته بهر سهرنجه وه: من که ده لیم
(هرچی - هرچون - هرکام - هرچهند - هرکی - هرکوئ)
وشه ی لیکدراون و مهرج راده گه یهن، له مه دا دیاردهیتی ریزمانی
وردم رهچاو کردووه: (هر) که له گهل نهم وشه پرسیاربیانه دا دیت و
مهرج دروست دهکات، پیویستی بهینانی زیاده پاشگر نییه بۆ
دروستکردنی وشه لیکدراوه که و پهیدا کردنی واتای مهرج، واته
پیویست نییه بگوتی (هرچییک، هرچونیک)، که چی نه گهر له
وشه ی عاده تیدا بیت و مهرج دروست بکات پیویسته پاشگریک به
ترکیبه که وه بنووسیت دهنه واتای مهرج پهیدا نابیت. به نمونه که
ده لپی (هر شیک - هر که سیک - هر میوه ییک - هر مه لیک...
هتاد) ته ترکیبیکت دروست کردووه ده توانی (مهرج) داوا بکات وهک:
هر مه لیک بفری ده پیکم - هر که سی بیته لام ریزی لی دهنیم -
«هر که سی هات و گوتی من عاشقم باوه ر مه کن»

به لام که نهم نهداتی (یک، ئ) ت له وشه کان ستانده وه مهرجیان لی
نافامریتته وه وهک که بلپی (هر مهل...) مومکین نییه رسته ییکی
مهرجداری به دوا دا بینیت به لکوریته دهبی (حصر) پهیدا که بیت وهک:
(هر مهل گوشتی خوشه)... نه وهی راستی بی نهم تیبینییه تا بلپی
ورده و گهل یکیشی کی شه به دوا دا دیت که ئیره جیکه ی وهها
به رفروهوانی تیدا پهیدا نابیت له بهر نهمه چی تر له سه ر تیبینییه که
ناروم و بۆ سه رنجی خوینه ران و لیکولینه وهی دوور و قوولتری به جی
ده هیلم.

ب- من له نووسینی دیکه مدا گوتوومه و له م لیکولینه وه شدا دوو بار هم
کردووه ته وه، ناوه لکار دهبی له رسته ی خاوهن کارا بیت و پیوه ندیی
به کاره که وه هه بیت. بهم پییه وشه ی (هر) که له گهل ناوه لئاودا هات

نابیتته (ئاوه لكار). كه واته به لاي منه وه وشه ي (هر) له تهر كي به كاني (هر) نه م باخه - هر هندی سيو - هر چهند نه سپيک... دا ئاوه لكار نييه هر وهك وشه ي (زور) له (زور جوان) دا ئاوه لكار نييه. نه م بچوونه ي كه من ليره دا پتي رازي نيم له ريزماني ئينگليزيه وه هاتوه چونكه له ويدا كه ئاوه لئاويك ئاوه لئاويكي تري وه سف كرد ده بيتته ئاوه لكار..

ج- وشه ي (هر) كه له گه ل ئامرازي پريپوزيشن [نووري عه لي له ميساله كاندا پتي ده لي ئامرازي تعلق] هات چ ده لاله تيكي ريزماني تايه تي نييه كه پيوست بكات حوكميكي سه به خوي لي هه لسيت، نه ونده نه بي كه بگوتري وشه ي (هر) هه لده گري بكه ويته پيش جو ره ها وشه وه چونكه له و به يه كه وه هاتنه دا نه وه سف هه يه نه شيوه ي ليك دراو يش په يدا بووه [تهر كيبي «هر وهك - هه رتا، كه بووه ته هه تا» ليكولينه وه هه لده گري]. كه ده لي ي (هر) له سه ر شه قامه كه راوه ستا بوو - هر بؤ تو زه حمه ته - هر به تو ده و ترم... ده وري (هر) له تيكر اي رسته كه دا يه نه ك له گه ل (له، بؤ، به) دا.

د- له لاپه ره (369) ي نه م كتي به، نووري عه لي نه مين دوو نمونه ي هينا وه ته وه كه به لاي را ي نه وه وه له و نمونه دا (هر) ده وري (استثناء) ي ديتووه، نمونه كانيش نه مانه ن:

منداله كان هاتن، هر تو نه هاتيت.

سه و زه كه م هه موو خوارد، هر كه وه ره كه نه بيت.

نه ختيك ورد بوونه وه ده ري ده خات وشه ي (هر) له م رسته نه دا پيوه ندي به (استثناء) وه نييه چونكه ده و ره كه ي بري تيه له (حصر) به لام رسته كان مه نفين. ئيمه كه ده لي ين (هر) تو هاتيت) واتاي (هاتن) مان حه صر كرد له (تو) دا، كه ده شلي ين (هر) تو نه هاتيت) واتاي (نه هاتن) مان حه صر كرد له (تو) دا. نه م لايه نه پتر روون ده بيتته وه به وده كه وشه كه ي (هر) له رسته كان ده رها ويزين:

منداله كان هاتن، تو نه هاتيت.

سه‌وزه‌که‌م هم‌وو خوارد، که‌وه‌رکه نه‌بیت.
ده‌بین که‌م و که‌سری به‌سه‌ر واتای رسته‌کاندا نایه‌ت، به‌لام که‌ بین
وشه‌ی (جگه) له رسته‌ده‌رهاویژین واتا له رسته‌دا نامی‌تیت نه‌ک هر
(استثناء):

مندال‌ه‌کان هاتن جگه له تو.

مندال‌ه‌کان هاتن له تو.

لی‌ره‌شدا ده‌ست له تی‌بینی‌ه‌کان هه‌ل‌ده‌گرم له‌به‌ر در‌ی‌ژه‌ک‌یشانیان.

ده‌م‌پراستی لی‌ژنه]

۲۱- نام‌رازی (هرکه‌ی عه‌تف):

له‌و سه‌رچاوانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستی لی‌ژنه‌دایه، که‌سی‌کی نه‌دیت له‌ نو‌سه‌رانی کورد
که‌ له‌ وشه‌ی (هرکه) به‌سه‌ریه‌که‌وه دوا‌بیت. به‌ بی‌رو‌رای لی‌ژنه‌ ئه‌م وشه‌یه له‌ دوو
وشه‌ی ساده‌ی (هر) و (که) پیک هاتوه که‌ هر‌دوو‌کیان ته‌واو‌که‌ری به‌کترن بۆ
پیکه‌ینانی مه‌به‌ستی‌ک، نه‌ له‌ (هر) ته‌نیا و نه‌ له‌ (که) ته‌نیا به‌دی ده‌کری‌ت.

له‌م نمو‌نانه‌ی خواره‌وه‌ جو‌ری به‌کاره‌ینان و ده‌وری له‌ رسته‌دا ده‌رده‌که‌و‌یت:

۱- هرکه تو‌م دی، وه‌ک گول‌گه‌شامه‌وه.

۲- هرکه په‌نجه‌ره‌که کرایه‌وه، بایه‌که ورو‌ژمی هینا.

۳- هرکه رو‌یشتم، ده‌رگا‌که دا‌بخه.

۴- هرکه به‌هار بیت، گول‌ده‌گه‌شینه‌وه.

له‌ نمو‌نه‌ی یه‌که‌م و دوو‌هدا وشه‌ی (هرکه) ته‌نیا ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر (کات)
ده‌کات، به‌لام کاتی‌کی کتو‌پری بی‌ مه‌ودا (فجائی).

له‌ نمو‌نه‌ی سی‌یه‌م و چواره‌مدا وشه‌ی (هرکه) سه‌ره‌رای ده‌لاله‌تی بۆ (کات)،
جو‌ره مه‌رجی‌کی‌شی تیدا به‌دی ده‌کری‌ت، له‌به‌ر مه‌رجه‌که‌ش، ئه‌و کتو‌پری و بی‌
مه‌وداییه‌ی له‌ دوو نمو‌نه‌که‌ی پیشو‌وتردا هه‌بوو، له‌مانه‌دا ده‌رنا‌که‌و‌یت.

تی‌بینی:

وا ده‌بیت له‌ رسته‌یه‌کدا دوو وشه‌ی (هر) و (که) به‌جودا‌وازی به‌کار دین، وه‌ک:

به خوا هەر تۆی که کاری وهها بکهیت.

لیتره‌دا ئەم دوو وشه‌یه ئامرازی لیکدراوی (هه‌رکه) نین و له یه‌کتر ترازابن له رسته‌دا، بگره هه‌ریه‌که‌یان به‌سه‌ربه‌خۆیی هاتوون و ده‌وری خۆیان به‌جودا له‌رسته‌که‌دا دیتوه.

۲۲- ئامرازی (که‌چی) ی عه‌تف:

له‌و سه‌رچاوانه‌ی که له ئامرازی (که‌چی) لیکدراو ده‌دوین:

۱- نووری عه‌لی ئەمین، له ریزمانه‌که‌یدا لاپه‌ره (۱۵۰) وشه‌ی (که‌چی) به ئامرازی (عطف) داده‌نیت و ئەم نمونه‌یه‌ی بۆ هیناوه‌ته‌وه:

من دهرسه‌که‌م ده‌خوینم، که‌چی ئەو پیم پێ ده‌که‌نێ.

۲- له کتییی زمان و ئەده‌بی کوردی پۆلی شه‌شه‌می ئاماده‌یی لاپه‌ره (۱۶) وشه‌ی (که‌چی) به ئامرازی به‌ستنه‌وه (عطف) داده‌نیت و ئەم می‌سالانه‌ی بۆ هیناوه‌ته‌وه:

خۆی رۆیشت، که‌چی مندا‌له‌که‌ی به‌سه‌ر مندا به‌جی هیشت.

لیژنه‌ سه‌رنجی دایه‌ ته‌رکیبی وشه‌ی (که‌چی): دیاره به‌ رواله‌ت ئەم وشه‌یه‌ش وه‌کو (ئه‌گه‌رچی) و (هه‌رچی) له دوو که‌رت پیک هات‌بیت؛ که‌رتی (که) و که‌رتی (چی) به‌لام لیتره‌دا تیبینییه‌کی گرنگ ده‌بیت به‌ره‌ه‌ستی ئه‌وه‌ی که بلتین وشه‌که لیکدراوه، تیبینییه‌که‌ش ئەمه‌یه:

له دوو وشه‌ی (هه‌رچی) و (ئه‌گه‌رچی) دا، ده‌وری (هه‌ر) و (ئه‌گه‌ر) ئاشکرایه که ده‌وره بنجییه‌که‌ی خۆیانه، به‌لام وشه‌ی (که) له (که‌چی) دا، ئەو ده‌وره‌ی نه‌ماوه که به‌ عاده‌ت له رسته‌دا ده‌بیینیت، به نمونه و بۆ روونکردنه‌وه ئەم چه‌ند رسته‌یه خرا‌نه به‌رچاو:

۱- به‌کاره‌ینانی (هه‌رچی) و (ئه‌گه‌رچی):

آ- هه‌رچی ده‌که‌م، بێ سووده.

ب- ئەگه‌رچی لیت دوورم، هه‌رگیز فه‌رامۆشت ناکه‌م.

۲- به‌کاره‌ینانی (که‌چی):

آ- من پارهم بۆ هینای، کهچی لیت وهرنه گرتم.
ب- مندا له که زۆر گریا، کهچی کهس نه چوو به لایه وه.
لهم نمونانه دهرده که ویت (کهچی) ده که ویتته نیوان دوو رسته وه، نهک وهک
(هه رچی) و (ئه گه رچی) که له پیتشه وهی رسته وه دین، ههروه ها (کهچی)
پهیدا بوونی شتی که به دهسته وه دهدات، که دهبوو روو نه دات.
له بهرئه مه بریاردان له سه ر چۆنیتی پیکهاتنی (کهچی) پیویستی به
لیکۆلینه وهییکی پتر ههیه له وهی که بۆ لیژنه دهلویت.

۲۳- ئامرازی (چونکه) ی عهتف:

له زمانه وانه کانی کورد:

۱- نووری عهلی ئەمین له ریزمانه کهیدا لاپه ره (۱۵۰) ئەم ئامرازه به عهتف
داده نیت و ئەم نمونه یه شی بۆ هینا وهته وه:

بریار بی نه تاندوینم چونکه درۆ ده کهن.

۲- کتییی (زمان و ئه ده بی کوردی) قوتابخانه ئاماده یییه کان بۆ پۆلی شه شه م
لاپه ره (۱۶)، ئەمیش ئەم ئامرازه به عهتف داده نیت و ده لیت ئەم ئامرازه دوو
رسته ی جیاواز له رووی واتا وه یه ک خستوه، وهک:

باخه کهم فرۆشت چونکه پارهم پیویست بوو.

۳- مامۆستا توفیق وهه بی له لاپه ره (۲۹) ی فه ره نه که کهیدا (چونکه، چونکو) ی به
ئامرازی عهتف دانا وه، واتا که شی به ئینگلیزی since because لیک دا وهته وه،
به لام هیه چ نمونه ی بۆ نه هینا وهته وه.

۴- جگه رخوین له (آوانو ده ستورا زمانی کوردی) لاپه ره (۱۰۴) له ژیر ناوی
(آلافی سه بۆنی) ده لیت:

(چکۆ): یه ک دبیژی: کاک بارام! بۆچی نایی مالا مه؟

ئهو دبیژی: چکۆ تول مالی، ئەز ناییم.

به لای لیژنه وه نام ئامرازه (چونکه) هه ر عهتفه، به لام پیویسته له وه بکۆلریتته وه،
که ئایا ئەم وشه یه ساده یه یا ناساده.

لیژنه بۆ ئەوه دەچیت که وشەکه ناساده بیت له دوو وشە (چون) و (که) پیک هاتبیت؛ لایەنی تەرجیحی ئەم رایەش لەووه دیت که:

۱- هەردوو وشە (چون) و (که) له ئاخواوتنی کوردیدا وشە سەرەخۆن، وا درەدەکه ویت، هەر خۆیان بن و (چونکه) بیان لی پیک هاتبیت.

۲- نامرازی (که) له گەڵ گەلی وشە تریشدا وشە ناسادهی پیک هیناوه، لهووه فیکر بۆ هیندی دەروا که وا لیرەشدا وشە (که) ئەم دەورە پیکهینانی وشە ناسادهی بینیبیت، به لام پتوسته یه ک تیبینی گرنگ بکرت ئەویش ئەمەیه: له زمانی تورکیدا وشە (چونکی) به واتای (چونکه) به کار دیت، له ئاخواوتنی کوردیشدا (چونکی، چونکو، چکو) هەن، که ئەمە له روالەتدا هەڵدەگریت وشە (چونکه) بۆ سەرچاوهیهکی تر بگێریتەوه. له بارە (چونکه)وه، که لیکراوی (چون) و (که) بیت، ئەمانە دینه بەرچاو:

۱- وشە (چونکه، چونکی، چوکو) هەرسێکیان به کار دین.

۲- روالەتی شیواوی ئەم سێ وشەیهی سەرەوه له ئاخواوتندا، وهای لی هاتوو: (چوکنی... چوکمانی...).

ئەم تیبینیانە زین بۆ ئەوه دەبات، که وا رنکه (چونکه، چونکی، چوکنی، چونکو) ئەو ناسادهیه نەبن، که له وشە (چون) و (که) پیک هاتین، له گەڵ ئەمەشدا چاو ناپۆشیت لهوهی (چونکه) دوو کهرتی ئاشکرای به روالەتی تیدا (چون - که) هەر وهه دهشیت (چونکه) له (چۆن - که) وه هاتبیت، که دهزانی له زۆر وشەدا واوی قووچاو دهکرت به واوی کراوه یاخود به پیچهوانه:

ئەتۆ ئەتوو

چەقوو چەقۆ

سور سور

رۆن رۆون

له تیکرای ئەم تیبینیانەوه درەدەکه ویت، بریاردانی پیکهاتنی (چونکه) له دوو وشە (چون - که) ی عەتف لیکۆلینهوهی پتری پی دەویت لهوهی که لیژنه دەتوانیت کات و چالاکی خۆی بۆ تەرخان بکات.

سێهەم - له رووی روخسار (فۆرم)هوه:

لیژنه ههتا ئیستا له ئامرازی عهتف له رووی زاراه و پیناسین و واتاوه دواوه،
ئهنجا دیتته سهه لیکۆلینهوه له رووی روالهتی وشهکانهوه. ئەم ئامرازانه له لایهن
روخسارهوه دهکرتین به دوو بهشهوه:

۱- ساده.

۲- ناساده.

سادهکانیان ئەمانه:

و

وه (لهمهوبهه گوتمان عههههههه و هاتوووته ناو کوردیهههه).

ش، یش، ژى

ههه

بهلام، بهلان (بهلاوهکوونى، بهلانهکینى)

یا

ئهه

تا

کهى

که

ئهگهه، گهه، ئهه

دهنا

جگه (روالهتی شپواوی: جگهه)

ناسادهکانیان ئەمانه:

ژى ژى

یان، یانئى، یاخۆ، یاخوو، یاخود، یاخوت، وهیا، وهیاخود، وهیاخوت.

نهک، نهوهک، نهکوو، نهوهکوو.

تاکوو، ههتا، ههتاکوو، ههتاوهکوو.

چونکه، چونكى، چونکینى (روالهتی شپواوی: چونكى، چوکمانى).

ئهگهنا، ئهگینا، ئهگین، ئهگهنا، ئهگهنه.

ئەنجا، ئىنجا، ئەمجا، ئىمجا (روالەتە رەشۆكى: ئەوجاوەكىنى،
ئەنجانەكىنى...).
بەشكو، بەشكە، بەشكەم، بەشكەم.
بەلكو، بەلكە، بەلكم، بەلكەم.
بەجگە، بىجگە، (روالەتە رەشۆكى: بىجگەر).
ئوسا، ئوساژى
جارا، جاراژى
هەركە، هەكە
كەچى
نە... نە

تېپىنى:

وشەى (وہلئ، لئ) كورتكراوہى وشەى (ولئكئن، ه، وەك لەم نمونانەدا
دەردەكەوئت:

۱- حاجى قادر دەلئ:

كوپى غيلمانە كچيان عەينى حورى

نەزەربازن وەلئكئن دووربەدوورى

۲- شاعىرى فارس دەلئ:

بگفتا من گلى ناچيزه بودم

وليكن مدتى باگل نشستم

روونکردنه وه پیکي پيوست

ليژنه به دوا لیبوونه وه له باسي (نامرازي عهتف) هاته سهر لیدوان له جوړی لیکولینه وهی نهو به شانیهی تری ناخاوتن که ده مینیتته وه له پاش به سه رچوونی باسي ههشت به شی باس لیکراودا که نه مانه بوون:

۱- ناو

۲- راناو

۳- ناوه لاناو

۴- کار

۵- چاوگ

۶- ناوه لکار

۷- نامرازی پریپوزیشن Preposition

۸- نامرازی عهتف (پيوهندي). Conjunction

چی ده مینیتته وه له به شه کانی تری ناخاوتن، له وانه یه نهویش دابهش بکریته وه بو چهند به شیک. له هندی ریزمانی ئینگلیزیدا ته نیا نامرازی ته عه چوب Interjection به به شیکي سه ره خوق دانراوه، دیاره نه مهش به هوئی تاییه تیکي Interjection سه وهیه، که نابیتته کهرتیکي وشه و هه میسه به جودا له ناخاوتندا درده که ویت. له هندی کتیبی تر دا به و نامه یه که ده وری له رسته دا نییه به به شیکي ناخاوتن دانه نراوه، وهک کتیبی:

AN ENGLISH GRAMMAR BOOK له دانانی Evan C. Penglis له ناخاوتنی کوردیدا نه م دیارده یه به کارهینانی وشه ی سه ره خوق بو دربرینی (تعجب) و واتای وهک نهو شتیکي به رچاوه و ده شی وشه کانی (تعجب) یش وهک هی Preposition یا پيوهندي (عهتف) له ژیر ناو نیشانی به شیکي تاییه تی ناخاوتندا لیکولینه وهی لی بکریته چونکه به نیستیقرا درده که ویت که نامرازه کانی (تعجب) له کوردیشدا وهک له ئینگلیزیدا هه بوونی سه ره خوقیان هه یه و تیکه ل به ته کوینی وشه ی تر نابن. له بهر نه مه لیژنه وای به پيوست زانی نامرازه کانی (Interjection) - تعجب) به به شیکي سه ره خوق ناخاوتن دابنیت و بیخاته ریزی به شه کانی پيشووتره وه وهک سه ره باسیکی سه ره خوق.

[روونکردنه وه:

نهختیک سهرنج دهري دهخات که وشهکانی تا قمی (تعجب) له زمانی کوردیدا هی وههاییان تیدایه، نهک هر وجودی سهر به خوئیان ههیه و نابنه کهرتی وشه ی تر، به لکو ده توانم بلیم له رسته شدا وهک نامرزی پیوهندیی دور ده بینیت. له م جوړه وشانه وشه ی (بریا، خوژی، کاشکی) واتای (لیت، لعل) ی عه ره بی راده گه یه نن که دهوریان له رسته دا وهک هر به شیک تری گرنگی ناخاوتن ناشکرا و حیساب بو کراوه. وشه ی (خوژی) دیاره له (خواستن) هوه هاتووه، به م پییه ده بیته وشه ییکی داتاشراو (مشتق) که واتاکه ی له بنجیکی ناسراوی واتاداره وه سهر هه لده دات به مه شدا ده زاندری که دهوری له رسته دا جیگه ی گومان نییه. کورد ده لئی (خوژیم به خوژیداران..)، که له ویدا پاشگر به دوا (خوژی) دا هاتووه. پوخته ی گوته ئه وهیه، ئه م ئه مرزانه له کوردیدا نابی به بیرورای پتزمانهکانی ئه وروپا بگی رین به تایبه تی دوا ی ئه وهی په راویزی Interjection له کوردیدا وه ها پان بیته وه که (تعجب، نارهبایی، ناوات..) و واتای تریش بگریته وه.

دهمراستی لیژنه]

ئامرازی "تعجب"

یەكەم - لە رووی زاراوهوه

لیژنه بۆ دۆزینەوهی زاراوهییکی پەسند، کە بەرانبەر (تعجب - Interjection) بوو سستی نمایشتیکی نووسینی لێره بە پیشهوهی کرد:
 أ- سه عید سدی له ژیر ناویشانی (ادوات ترجی) دا گوتویهتی:
 (ل: ۵۳) ادوات ترجی - چەند لفظیکن رجا و تمنایان پی دەکری بعضی لهوان ئەمانەن.

خوزگا - خوزگایهكو

كاشکی

بهلكو - بهشکم

بریا

نموونهشی بۆ ههموو وشهكان هیناوهتهوه.

دواتر له لایهه ۵۹ - ۶۲ له ژیر ناویشانی (اصوات) چەندین وشه دینی به نموونهی (بانگکردن، تعجب و تنبیه و تحذیر و تحسین) بۆ (انسان و حیوان...) کە ئەمانەن خوارهون

(ئەری، ئەی، هو - هوهو، ئافرین، اف، بهبه، وهوه، ههه ههه، پهه، پهکو، اخ داخ، وای، اوف، حیف، داد، ای، اوی، ها، وربابه، خبردار، أمان، کورهکوره، زینهار - پش پش، گدی گدی-).

ب- نووری عهلی ئەمین له کتیبی (قواعدی زمانی کوردی - بهرگی دووهم) زاراوهی (ئامرازی دەنگدان) ی بهکار هیناوه، ئەمانهشی به ئامراز داناوه (ئەه، هۆ، ئەری، ه (کورره)، هکه (ژنهکه)، یا (یاخوا)، ی (پووری)، ئای، ئای ئای، ئادهی، چش، دهچش، ههست، وهی، وهی وهی، هیزه، ئوی، ئوف، ئاخ، خوزگه، بریا،

ناوی کهسی یا شتی که هر بۆ بانگکردن و روو تیکردن به که لک بهینری و له گه ل هیچ فعلیکا لاقه ییکی نه بی پتی نه لین نیداکراو، وهکو:

کور، تۆ بۆچی ناچیته مه کته ب؟

ئه مجاره نۆرهی تۆیه، پشکو.

له م جوملانه دا «کور»، «پشکو» نیدا کراون.

ههروهها له دروستکردنی ناوی نیدا کراویشدا ده لیت:

۱- له ناوی تاکا:

۰. ههرفیکی «ه» (*) ئه خریته دواي ئه و ناوانه وه که دوا ههرفیان دهنگییه، ئه و ناوانه ی که دوا ههرفیان هه ره که یه، هیچ ناخریته دوايانه وه، وهکو:

کور، جووتیاره، ئاغا، میرزا.

ب. هه ندی جار ئه داتی ته عریفی «هکه» ئه خریته دواي ناوه وه، ئه مه بۆ نه زا که ت و دۆستی و پارانه وه به که لک ئه هینری؛ وهکو، مارفه که، کوره که، برا که.

ج. هه ندی جار ئه داتی «ئهی» ئه خریته پیش ناوه وه؛ وهکو، ئهی حوکمدار، چی بی و له تۆ نه هینی بی؟

د. ئه توانری ناو به بی ئه دات و ههرفی زیاده پیش نیدا بکه وی، وهکو:

شوان، ئه م ریی به بۆ کوئی ئه چی؟

خه سوو، تۆ بۆچ له گه لم ناریکی؟

خورشید، دایکم بانگت ئه کا.

نه ریمان، له کوئی بووی؟

۲- له ناوی گه لا - ئه بی له پیشا ناوه که به بی ئه داتی ته عریف گه ل بکریته وه،

له پاشا «ا» ئه داتی گه ل بگۆری به «ی» و ههرفیکی «ه» له دواي «ن» ی گه له وه

دابینری؛ وهکو:

(*) بۆ جنسی می له باتی «ه» زۆرجار «ئ» به که لک ئه هینری؛ وهکو، پووری، خوشکی، مالم شووری.

ناوی تاک ناوی گهل ناوی نیداکراو

شاگرد شاگردان شاگردینه

پیاو پیاوان پیاوینه

له گهل ئەمه‌شا ئەتوانرێ ئەداتیکێ «ئەهێ» یان بخریتته پیش؛ وه‌کو، ئەهێ شاگردینه، ده‌می تیکۆشینه.

و- له کتیبی «دستور پارسی» دانه‌هکه‌ی: ر- ذوالنور، لاپه‌ره (٢١٧) به‌م چۆره له حه‌رفی نیدا دواوه:

حرفی ندا لفظه‌هایی هستند که برای منادا کردن اسم به‌کار می‌روند، مانند:

ای آنکه غمگنی و سزاواری

و ندر نهان سرشک همی باری

ای دل آندم که خراب از می گلگون باشی

بی زر و گنج به‌صه‌د حشمت قارون باشی

علامته‌های ندا عبارتند از: ا، ای، ایاه، هی، الا.

تێبینی:

له هه‌مان کتیب (١٨٩) له ژیر عینوانی قیدی ته‌مه‌نادا وشه‌کانی «کاشکی - ای کاش - کاش - نووسراون.

هه‌روه‌ها له لاپه‌ره «١٩٣، ١٩٤» دا له ژیر عینوانی شهبه‌ جمله‌ی فارسی، وشه‌کانی «خوشا، فری، زه، به، آری، هان، آخ، کاش، تفو، خه...» و هه‌ندیکی تریش نووسراون.

ده‌شیت ئەم دوو تا‌قمه‌ وشانه‌ش به‌ر ئەو به‌شه‌ی ئاخاوتن بکه‌ون، که نیدا و تعجیبیان به‌رده‌که‌ون.

ز- له کتیبی AN ENGLISH GRAMMAR BOOK له دانانی Evan C. Penglis له لاپه‌ره ٢٨٨ هه‌ر ئەوه‌نده له باره‌ی Interjection-هوه ده‌لی، که ئەم وشه‌یه‌ی پێی ده‌گوتریت Interjection بۆ ده‌ربڕینی emotion به‌کار دێت؛ چونکه به‌شیکێ پیکه‌ینه‌ری رسته نییه پێی ناگوتریت به‌شیکێ ئاخاوتن.

ح- له کتیبی (جامع الدروس العربیة) هی (مصطفی الغلابینی) له ژیر ناویشانی (انواع الحروف - له لاپهړه ۲۵۵ و به دواوه) دا نهمانه ده دیترین:

احرف التحضیض: هلا، الّا، لوما، لولا، الّا.

احرف العرض: الّا، أما، لو.

احرف التنبییه: الّا، أما، ها، یا.

احرف التمنی: لیت، لو، هل.

احرف الترجی: لعلّ.

احرف النداء: ا، آی، یا، آیا، هیا، وا.

که دهشی به جوړیک له Interjection دابنرین، هر تاقمهش له وان بؤ په کیچ له نیازه کانی (ندا و تعجب و رازیوون و نه بوون... هتاد) به کار بیت. له م نمایشته دا دهرده که ویت:

۱- کتیبه نوییه کانی ریژمانی ئینگلیزی نهم نامرازانه یان Interjection به به شیکی ئاخاوتن دانه ناوه، له و رووه که تیکه ل به داریشتنی رسته نابن، هرچه ند بوونی سهر به خویشیان هیه؛ چونکه به شه کانی تری ئاخاوتن سهر به خویشن و تیکه ل به داریشتنی رسته ش دهن.

۲- نهم نووسره کوردانه ی که نووسینیان به رچاوی لیژنه کهوت به جگه له ماموستا توفیق وهی بی باسی نهم لایه نه ی حساب کردن و نه کردنی نامرازی ته عه جوب به به شیکی ئاخاوتن نه کردوه. هندیچ له نووسه رانه ته عه جوب و نیدایان وهک یان داناوه.

ماموستا وهی بی له کتیبه که یدا (دهستوری زمانی کوردی) کاتیک ته عریفی نهداتی نیدا دهکات نهمه ی گوتوه که نهم نهداتانه پتوه نندیان نییه له گه ل وشه کانی تری رسته دا، به لام به پی نهمه که له کوتایی ریزی به شه کانی ئاخاوتن دا وهک نهمه ی تر رهقه می تاییه تی داوه تی، له ژیر ناویشانی (پارچه کانی ئاخاوتن) دا باسی دهکات، دیاره به به شیکی ئاخاوتنی داناوه.

لیژنه کهوته سهر لیکدانه وه و به یه کترگرنتی نهم نامرازانه له کوردی و له زمانانی تر دا بؤ نهمه بگاته بریاریچ له لایه نه گرنه ی حساب کردن و حساب

نەکردنی Interjection بە بەشێکی ئاخاوتنی کوردی.

ئەو وشانەی کە لە نووسینی نووسەرانی کورددا بە ئامرازی تەعەجۆب و نیدا و تەرەجی و پەژارە و خۆشی و واتای ئەو تۆپی دانراون ئەمانەن:

۱- خۆزگە، خۆزی، خۆزیا

۲- کاشکی، کیشکا

۳- بریا

۴- بەلکو، بەشکو

۵- ئەی (ە، ئ، هی)

۶- هۆ (هۆو، هۆی...)

۷- هکە

۸- ئەری

۹- ئەدی (ئەیی - لە سلیمانی)

۱۰- ئای

۱۱- ئۆی

۱۲- یا

۱۳- ئۆف، ئوف

۱۴- ها (هاها)

۱۵- دەی (دەی دەی)

۱۶- ئا دەی

۱۷- وەی (وەی وەی)

۱۸- ئۆخەیی

۱۹- هەو (هەو)

۲۰- حەست

۲۱- داخ

۲۲- ئاخ (ئاخ و داخ)

۲۳- دەک (ئەک، هەک)

۲۴- چش (دهچش)

۲۵- ئافەرىن

۲۶- بەھ بەھ

۲۷- ھەي (ھەي ھەي)

۲۸- پەح

۲۹- پەكۆ، پەك

۳۰- وای (وای وای)

۳۱- ھەيف

۳۲- داد

جگە لەمانە ھەندۆی لە نووسەرانى كورد ئەمانەشیان بە ئامرازى تەعەجوب و نیدا داناوھ:

۱- زینھار

۲- گدی گدی، پش پش

۳- ئایا، ئاخۆ

لیژنە بەر لەوھە بچیتە ناو لیکۆلینەوھ لەوھى كە ئایا ئەو وشانە تیکەل بەرستە و واتای رستە دەین یان نابن، جارۆی لە جۆرى بەکارھێنانیان بە نمونە دەدویت:

۱- خۆزگە:

خۆزگە دەمزانی تۆ چیت دەدویت.

خۆزى ئەو شەوھ بەاتنايە.

ئەم وشەيە لەگەل ریزەي كاری رابردووی ئینشائی و ئیستیمارارى بەكار دەھینریت و لەتەك ریزەكانى تری كاردا بەكار نایەت، ھەرۆھا دەشیت ریزەكەي نەفیش بیت، وەك:

خۆزگە نەچووبامایە سەفەر.

خۆزگە ئەمەم نەدەكری.

۲- کاشکی:

کاشکی له گهل ئیوهدا بهاتایه .
کاشکی به جلو بهرگی جوانه وه دهمدیت .
ئهم وشه یهش وهک (خۆزگه) له گهل دوو ریژهی رابردوی ئیشائی و ئیستیمراری
به ئهریتی و نه ریتییه وه به کار دیت، وهک:
کاشکی له خهوم نه کردایه .
کاشکی کاله که که زوو پی نه ده گه یشت .

۳- بریا:

بریا گوله کهم پرواندایه .
بریا هر نه مدیای دیتم نه مناسیای
وا دیاره ئهم وشه یه یان پتر ههز به ریژهی رابردوی ئیشائی دهکات .

۴- به لکو:

دهچمه ئهوی به لکو ببینم .
دهچمه ئهوی به لکو ده ببینم .
دهبوو بچمه ئهوی به لکو بمدیایه (بمدیتبایه) .
ئهم وشه یه له گهل ریژهی کاری رابردوو و رانه بوردوی ئیشائی و ئیخباریدا
به کار دیت .
دهشیت ئهم وشانه له لایهن قسه که ره وه به ته نیا به کار بیت، به مهرجیک یه کینکی
تر قسه ییکی کرد بیت که له گهل ئهم وشانه دا بگونجیت؛ وهک ئه وهی (دانا) بلت:
ئه گهر ئهم شهو بهاتمایه بو مالی ئیوه کتیبه کهم بو دهینایت . (بارام) یش له
وهرامدا بلت «خۆزی» .

۵- ئه ری:

أ- ئه ری درهخته کانت ئاودان؟

ب- ئه ری بوچی ناخوینیت؟

ج- ئەرئى له كوئى بوون؟

د- ئەرئى كوئىت پى خوشه؟

ه- ئەرئى ئه كوردستان، كوردستانى جوان.

و- ئەرئى كهى هاتيهوه؟

ز- ئەرئى دهبا بهس بئيت.

ح- ئەرئى دهوهره لام.

ط- ئەرئى خو تق گورهى من نيت.

لهم نمونانهدا دهردهكهوئيت كه وشهى (ئەرئى):

۱- لهگهئ له موو جوهره كاريكدا به ئەرئىتى و نهرئىتیهوه بهكار دئيت.

۲- بۆ پرسى بهكار دئيت (رستهكانى ا، ب، ج، د، و).

۳- بۆ غهبرى پرسى بهكار دئيت (رستهكانى ه، ز، ح، ط).

۴- لهگهئ رستهى بى كاري ئاشكرادا بهكار دئيت (رستهكانى د، ط).

۵- لهگهئ وشهى پرسى تردا بهكار دئيت (رستهكانى ب، ج، د، و).

۶- لهگهئ ئامرازى نيداي تردا بهكار دئيت (رستهى ه).

جگه لهم بهكارهئنانه، وا دهبى له وهرامى تصديقدا بهكار دئيت وهك ئهوهى يهكيك بپرسئيت (فلانهكس چوهته مهكتهب؟) له وهرامدا بگوتريئ (ئەرئى....).

ئهم بهكارهئنانه شپوهيئكى (بلاغى) تيريشى ههيه لهو حالهدا كه مهبهست بپروانهكردن و به دوور زانين بئيت: به نمونه، يهكيك دهئى (ئهمسال رهنهكانم بازار پى دهكهن له ميوه)، ئهوى تيريش به نيازى بپروانهكردنهوه دهئى (ئەرئى...). نمونهى پيشووتيريش ههئدهگرئ بكرئيت به وهرامى تصديق نهكردن. بهلام جوورى دهرپرينى لهگهئ هى تصديق جودا دهبئيت ههچهند وشهكه بۆخوئى ههه همان وشهيه له ههر دوو حالدا.

۶- ئامرازى (ئهى):

ئهى مانگ من و تق ههر دوو هاودهبرين

ههر دوو گرفتار يهك ئاهى سهردين

ئهى مهلى ورديلهى دهنگخوش

بۆم بلی ئاوازیک بهجۆش

ئهی ئهوانهی خهریکی خویندهوارین...

ههستن ئهی دانیشتوانی سهر ریگا.

لهم نمونهوه دهردهکهوئ، ئامرازی (ئهی) ههمیشه بۆ نیدا دهبیت و پیتش
نیداکراوهکه دهکهوئیت. واش دهبۆ (ندا) بهبۆ ئامرازی (ئهی) وهیا هیچ ئامرازیکی
تر پیک دیت وهک:

ههولیر، چهند خوئسیت!

فههاد، کهنگی هاتیتهوه؟

پیرههگروون، چهند بهرزیت!

لهم نمونهوه دهردهکهوئیت نیداکراوهکان ههمویان ناوی تایبهتین.

[روونکردنهوه:

له نمونهکانی پیشووتر که ئامرازی نیدایان لهگهئدا بوو،
بانگکراوهکان (ئهی مانگ، ئهی مهلی وردیله، ئهی ئهوانهی خهریکی...،
ئهی دانیشتوانی سهر ریگه) تهنیا وشهی (مانگ) تیداندا ناوی
تایبهتییه، ئهوانی تر ههمویان ناوی نهاسراون. بهلای منهوه ریکهوت
وای کردوو ناوی تایبهتی له نمونهکانی تاومی دووهما بۆ ئامرازی
نیدا هاتوو نه ناو رستهوه دهنه دهشی ههموو جۆره بانگکراویک، چ
ئادهمیزاد چ غهیری ئادهمیزاد، چ ناوی مادی چ ناوی معنهوی به
تهنیا و لهگهئ ئامرازی نیدادا بیت:

مردن، چهند تالی! (ناوی نامادی بۆ ئامرازی نیدا).

ئهی بهختی بهد، چیت پۆ کردم! (ناوی نامادی لهگهئ ئامرازی نیدا).

ئهی خودا، هاوار! (ناوی تایبهتی لهگهئ نیدا).

[خوایه، رهحمیکم پۆ بکهی - جۆریکی تایبهتی پارانهوهیه له خودا].

ئهی مانگ... ئهی رۆژ... ئهی شهیتان (ههمویان ناوی تایبهتین...).

ههتا بهدوا نمونان بکهوین لئیان نابینهوه.

دهمراستی لیژنه]

۷- ئامرازی (ه):

- أ- كوره، وهره بۆ ئيره.
- ب- شوانه، ئه و بهرخانه بۆ كوئى ده بهيت؟
- ج- كاكه، چيت فەرموو؟
- د- كابرا، پيكاكه م نيشان ده.
- ه- حاجى، چەند حەجەت كردهوه؟
- و- جەرگه.. گيانه.. هه ناوه، له چى تۆراوى؟
- ز- مامه پيره، ته مەنت چەند سألە؟
- ح- كورم، ئەمه ئيشى تۆ نييه.
- ط- خۆشه ويستم، سلاوت لى بيت.

لەم نمونانە ئەم خالانەى خوارەوه دینه بهرچاو:

- ۱- ئامرازی (ه) دهكه ویتته دواى وشه ی نيداكراوهوه (نمونهكانى أ، ب، ج، و).
- ۲- ئامرازی (ه) له دواى فاولدا دەرناكه ویت (نمونهكانى د، ه).
- ۳- وا دهبيت به دواى دوو وشه دا دیت كه يهك ناویان دروست كروهوه له هه مان رسته دا (مامه پيره).
- ۴- كاتيك نيداكراو بوو به (مضاف) ئامرازی (ه) ی نيدا ده سویت (نمونهكانى ح، ط).
- ۵- سرنج دهري دهخات كه ئەم ئامرازه به دوا نيداكراوى نيرينه دا دیت.

تیبینی:

ئامرازی (ه) ههروهك به تهنیا له رسته دا بهكار دیت ده شی له گه ل (ئهرئ) ی تهنیا، یاخود (ئهی) تهنیا، یاخود (ئهرئ ئهی) به یه كه وه به كار بیت، وهك له م نمونانەى خوارەوه دا ده بیتریت:

ئهرئ كوره بۆ وا ده كه يت؟

ئهرئ مامه بۆ كوئى ده چيت؟

ئهرئ ئهی شوانه چەند گورگت كوشتوه؟

[روونکردنه وه:

به لای باوه پری منه وه، وشه ی (مامه پیره) بی ئه وه ی بخریته بهر حوکمی بانگکردنه وه بزوینه کانی (ه) دوا ی دوو کهرته که ی تیدا دهن. ئه م شیوه لیکدانه ی ناوان له کوردیدا نمونه ی زوره، وهک: میرده زمه - بهرده عازهبانه - مامه کوره - مامه خاله - سه رتاتکه - ته رتوره . بنبه رده قیله - که فه لووتکه - هۆله په زه - بالابسته ی ردین گه زه ... هتاد). ئه م تبیینیه واده گه یه نیت که ئه گه ر نیدا خرایه سه ر ئه م جوړه وشانه وه چ ته ئسیریکی تاییه تیجان تی ناکات، واته بزوینیکی تر به زیاده وه بویان نایه ت و هه ر ده گوتری (ئه ی مامه پیره، ئه ی میرده زمه ...) که چی ئه گه ر خرا نه بهر حوکمی ئیشاره ته وه ئه و بزوینه ی که ده بیته ته واوکه ری ئیشاره ت دهرده که ویته وه وهک که ده گوتری: ئه م مامه پیره یه، ئه م میرده زمه یه، ئه و هۆله په زه یه ... ئه م نمونانه ده ری ده خه ن که وا بۆ پاراستنی ته واوکه ری ئامرازی (اشاره) دهنگیکی (ی) ناوه ندی دیت و ته واوکه ره که به خویه وه ده گریته. له نیدا کردندا ده گوتری: ئه ی مامه پیره، ئه ی هۆله په زه، ئه ری ئه ی مامه خاله .. بی ئه وه ی (ی) ناوه ندی بیت و ته واوکه ری نیدا بیاریزیت، ئه گه ر بۆ پاراستنی هاتبایه ناو رسته ده بوو بگوتری: ئه ی مامه پیره یه، ئه ی هۆله په زه یه ... به هه مه حال ساغکردنه وه ی هه موو سه روبه ریکی ریزمانی کوردی جار ی گه لیک زوری پی ده ویت.

دهمراستی لیژنه

۸- ئامرازی (ئ):

خوشکی، ئاگاداری مندال له کان به.

پووری نانیکم بهدری.

«هی رهوشه نی، هی چه له نگی پیش قوشه نی»

فۆلکلۆر

له م نمونانه دا دهرده که وئ، کاتیک نیدا کراو میبینه بوو له بری (ه) ی نیرینه

ئامرازی (ئ) به کار دیت.

ھۆ ئۇقە يارا مە ھاتىيە؟

ھۆى لەوئى...!

ھۆ ئۇو رەشۆيە ژ زىندانى ھاتىيە؟

ھەرۇھا دەلى: (ھۆھۆ، ھەيھۆ) ژ بۆ غەيدىن [غەيدىن: عاجزبوون].

لەم نمايشتە دەرکەوت، وشەى (ھۆ) ئەم شىکلانەى ھەيە: ھۆ، ھۆھۆ، ھۆو، ھۆى، ھەيھۆ، ئەرى ھۆ، ئەرى، ھۆى.

لە رستەکانى خوارەودا، ليژنە جۆرى بەکارھىنانى ھەمە چەشنەى ئەم ئامرازە دەخاتە بەرچاۋ:

۱- ھۆ مام جووتيارە چ دەچىنيت؟

۲- كورە ئەم دارە نەشكىنيت ھۆ!

۳- ھۆ قادر ئاۋەكەم بۆ بەردەوہ.

۴- ھۆ كابرا ھۆو، ولاغەكە لە دەغلكە دەرکە.

۵- «ھۆى خالۆى رىبوار رىم لى گۆراۋە».

ھۆى لەوہى...!

۶- ھۆھۆ بارام، قسەكەى خۆت لەبىر نەكەى.

۷- ئەرى ھۆ دلپر ئەم بيانىيە بۆ نەچوويته مەكتەب؟

لەم نمونانەدا دەرەكەۋىت كە ئەم تاقمە وشەيە لە بنەرەتدا لە وشەى (ھۆ) كەوتوۋەنەتەوہ (جگە لە وشەى ئەرى) بۆ ئەم مەبەستانەش بەكار دىن:

۱- نىداى سادە (نمونەكانى ۱، ۳، ۵).

۲- ھەرەشە (نمونەى ۲).

۳- نىداى دوور (نمونەى ۴).

۴- تەئكىد (نمونەكانى ۶، ۷).

۵- نىداى نامەعلووم (ھۆى لەوئى).

تېيىنى:

بە پىنى مەبەستى نىداكەر ھەرچارە نەبرەى ئۇو وشانە (ھۆ ... ھتاد) دەگۆرپىت: نەبرەى نىدا جودايە لە ھى ھەرەشە، ھى نىداى دووريش جودايە لە ھى تەئكىد و

هی تیکرایان له یهکتر جودان بهلام جوداوازیی نهبره شتیک نییه به نووسین
دهرکهویت.

[روونکردنهوه:

ئهم جوداوازییه هەر بۆ ئامرازهکه نییه بگره ئهوشتهی رووی
ئامرازهکهی لییه ئهویش نهبرهی دهگۆرێ، واش دهبی نهبرهی ئهو
وشانه دهگۆریت که هه رهشهیان تیدایه وهیا ته نکید ده بهخشن وهیا ..
وهیا .. ئهوهی راستیش بی گۆرانی (نبره) باستیکی سه ره بهخۆیه و
زۆریش به رفه روانه، به لای باوه ری منه وه سه رده کیشیته وه بۆ سه ر
قۆنه تیک و رسته سازی و وشه سازی، که لیره دا جیگه ی باسکردنیان
نایته وه .

[دهمراستی لیژنه]

۱۱- ئامرازی (هکه):

له ناو نووسه رانی کورددا ته نیا مامۆستا توفیق وه هبی له ده ستووره که بیدا لیتی
دواوه و ده لێ وشه ی (هکه) ئامرازی ته عریفه و ده خریته دوا ی ناوه وه بۆ (منادی)،
ئهمه بۆ نه زا که ت و دۆستی و پارانه وه به که لک ئه هینری، وه ک:
مارفه که، کوره که، برا که .

به لای لیژنه وه ئهم صیغه یه ی (مارفه که، کوره که، برا که) هه لده گری پپی بگوتری
صیغه ی نیدای (معین) که له ویدا ئامرازه که ی (هکه) ی ته عریف بۆ نیدا به کار
هاتوه به نمونه:

۱- کوره که ی من چوو بۆ قوتابخانه .

۲- کوره که! ئهمه چیه به ده ستته وه؟

له رسته ی یه که مدا (کوره که م) ناویکی ته عریف کراوه به (هکه)، به لام له رسته ی
دووهمدا (کوره که) نیدا کراویکی معینه به ئامرازی (هکه).

۱۲- ئامرازی (یا):

ئهم نووسه رانه له م ئامرازه دواون:

أ- ماموستا توفیق وهبی له فەرھەنگەکیدا، لاپەرە (١٦٢، ١٦٣) لەسەر وشەیی (یا) دەروا و دەلیت: ئامرازی (یا) عەرەبییە و ئامرازی نیدایە بەرەو خوا، پیغەمبەرەن، یاخود پیاوانی دینی وەک: یاخو، یاشیخ.

ب- نووری عەلی ئەمین لە لاپەرە (١٥٢) ی پێژمانەکیدا ئامرازی (یا) بە نیدا دادەنیت و ئەم نموونەییەشی بۆ هیناوتەو: یاخو نانی کەم نەخۆیت لە ژباند.

ج- جگەرخوین لە پێژمانەکیدا (اوائو دەستورا زمانی کوردی، لاپەرە ٨٦) دەلی: ناخی بانکراو ئەو نافە کۆ مرۆف دکاری بغان آلاخی باس دی لی بکن، وەک یا هەفال، یا چاخی من، یا خوشکا من.

بەلای لیژنەو، پی دەچیت ئامرازی (یا)، وەک ماموستا وهبی گوتی، له عەرەبییەو وەرگیرایت بە تایبەتی که بەزۆری لەگەڵ وشەیی سەر بەئاینەو بەکار دەهینریت، وەک:

یا خوا، یا پیغەمبەر، یا شاھی نەقشبەند، یا شیخی مال له بەغدايي.. له گەڵ ئەمەشدا دەبی ئەم تیبینییه بکری که ئامرازی (ئەیی) نیدای کوردی نزیکە لەم (یا) یه. لەمەو دەشی بگوتری هەندئ شتووه بەکارهینانی (یا) له (ئەیی) هوه هاتبیت وەک که له گفتوگۆدا دهگوتری (یا شیخ) مەبەستیش (ئەیی شیخ) بیت.

١٣- ئامرازی (ئافەرین) و هەفالەکانی:

ئەم ئامرازانەیی (ئافەرین، ئوف، بەه بەه، پەح..) له کاتی رالێبوون له کاریک، ویا هاندانی یهکیک بۆ نازاتربوون و ئەم جۆره مەبەستانه بەکار دههینرین، وەک:

ئافەرین بۆ خۆت و دەستی رهنگینت!

ئوف لهو جله جوانانهت [بۆ مندال بەکار دیت].

بەه بەه چ بەزمیکی خوشه!

پەح لهو هەلپەریکیه!

[لێرەدا هەلیک هەلکەوتوووه بۆ دەربرینی تیبینییهکی گرنگ له بارهیی دوری ئەم جۆره ئامرازه له رستهدا: ئەگەر راست بوايه که ئەم ئامرازانە له رسته دوریان نییه و بەشیکی ئاخاوتن نین، ئەدی بۆچی وشەیی (پەح) ئامرازیکی پریپۆزیشنیه به دوا خۆیدا هیناوه؟ بۆچی نەگوترا (پەح هەلپەریکی!)؟ ئیمه گوتومانه و دەلێین

پریپۆزیشن له رسته دا دور دهبینیت و بهشهکانی ناو رسته بهیهکهوه
دهبهستیتوه، لیرهشدا پریپۆزیشن (له) وشه (په ح) ی به دهسته واژهی (ئه)
هه لپه رکێیه) ی بهستوه تهوه که ئه مه به لگه ی بی ده مه ته قه ی به شدار بوونی وشه ی
(په ح) و هافه له کانیه تی له پیکه پێتانی رسته دا مه سهوود محمه د].

١٤- ئامرازی (شکاندنه وه - تعنیف، توبیخ):

ئامرازهکانی (هه ی، هه ی هه ی، وه ی وه ی) بۆ شکاندنه وه ی که سه یتک وه یا
په سه ند نه کردنی کارێک و مه به سه تی ئه وتۆ به کار دین، وه ک:

هه ی بی وه فا، بۆ سه ریکمان لی نادهیت؟

هه ی هه ی، چ هه راومه زادیکه؟

وه ی وه ی، له م گالته بازا ره!

تیبینی:

ئامرازهکانی رالیبوون و شکاندنه وه (تحسین و تعنیف) شیوه ی به لاغیشیان
هه یه که وا له هه ندی حالدا بۆ مه به سه تی پێچه وانه دینه ناو ئاخاوتنه وه، واته
ئامرازی رالیبوون بۆ شکاندنه وه و ئامرازی شکاندنه وهش بۆ رالیبوون به کار دین.

[روونکردنه وه:

وا ده زانم وشه ی (وه ی وه ی) بۆ هه ردوو مه به سه ت به کار دیت بی ئه وه ی

به شیوه ییکی به لاغی درابیته مه به سه تی پێچه وانه. سالم ده لی:

«وه ی وه ی چ مه جلیسی بوو دوینی له دیده و دل»

به زۆریش ئامرازهکانی رالیبوون نه ک هی شکاندنه وه بۆ مه به سه تی

پێچه وانه به کار دین. مامۆستا وه هبیش له فه ره نگه که یدا باسی

(هه ی، وه ی) کردوه.

ده مراستی لیژنه]

١٥- ئامرازی (وریاکردنه وه):

ئه م ئامرازانه (ئا، ئه ها، ئاده ی - داده ی - ها، هاها، و هی تریش...) بۆ

حهسرهت داده نیت.

له دواى ئهم نمايشته:

ليژنه لهو باوه رهدايه، ئهم وشانه كه بۆ دهربريني ئهسهف و كهسهه بهكار دین دهبه به ئامرازی (تعجب) ههچهند وشهى وههاشيان تيدايه (داد، حهيف، داخ...) كه له رسته دا وهك (ناو) بهكار دین، وهيا هه ناوى بى دهمه تهقهشن، به نمونه:

داد له دهستت! (ليژهدا وشهى «داد» كه ناوه بۆ كهسهه).

دارا دادپه رسته (ليژهدا وشهى «داد» وهك ناو بهكار هاتوه).

ئهم رستانهى خواره وهه نمونه بهكار هينانى هه ندى لهو ئامرازانه:

۱- «ئاخ له گه ل ئيمه حهيبه سهرى پيوه ندى نيه»

۲- واى لهم زولم و زوره!

۳- ئوف له دهست جهورى زهمانه!

۴- ئاى كه په ندى پى نواندم!

۱۷- ئامرازی (ئهدى):

ئهم ئامرازه له لايه ن نووسه رانى كورده وه باس نه كراوه [وا ده زانم ماموستا وهه بى له لاپه ره «٤٦»ى فهره نكه كهيدا وشهى «ئهى ey» به واتاى «ئهدى» بهكار هيناوه لهو رسته نمونه يه دا كه ده لى «EY MIN» دياره واتاى رسته كه له شيوه ئاخاوتنى تردا «ئهدى من» ده گريته وه - مه سهوود محمه د، به لام له زارى كرمانجى سه روودا له جياتى (ئهدى) دوو ئامرازی (ئهرى پا، پاما) بهكار دیت. ئهم ئامرازه چه ند جوژه بهكار هينانتيكى ههيه وهك لهم نمونه نا هدا بهدى ده كريت:

۱- ئهدى نه تبيست زارا مي ردى كرد! (لهم رسته يه دا «ئهدى» جووته مه به ستى تهعه جوب و تيگه ياندى له شيوه ي پرسیاردا دهرده بریت).

۲- كه بهم خانووه رازى نه بوويت، ئهدى بۆ ده تكري! (ليژهدا بۆ دهربريني نارهمانه دى بهكار هاتوه).

۳- يه كيك ده پرسی: به راست، ده بى دانا به مه سه له كه ي زانيبیت؟ له وه رامدا يه كيك ده لى: ئهدى! يا خود: ئهدى ئهدى!

لیرەدا «ئەدی، ئەدی ئەدی» تەعەجۆب لەو رادەگەییەنی کە چۆن پرسیارکەر نەیزانیوه دارا ئاگاداری مەسەلەکەیه.

۱- لە سلیمانی وشە (ئەیی) لە بری (ئەدی) بەکار دیت بە پیتی دەستووری کلۆکردنی دەنگەکەیی دال.

۲- وشە (بەدی) لە حالیکدا بەکار دیت کە پرسیارکەر لە شکلی نەفیدا بیت،
وێک:

باوکت نەهاتوو تەو؟ بەدی!

ناچیت بۆ سەفەر؟ بەدی!

۱۸- ئامرازی (پەکوو - پەک):

نووسەرانی کورد بەم جۆرە خوارەو لێی دوان:

۱- مامۆستا سەعید سەدی لە صرف و نحو کەیدا، لاپەرە (۶۰) ئەم ئامرازە بە (اداتی تعجب) دادەنیت و ئەم نمونەییەشی بۆ هیناوتەو: پەکو لەم باغە چەند دڵگیر!

۲- مامۆستا توفیق وەهبی لە فەرھەنگە کەیدا، لاپەرە (۱۰۳)، دەلی: (پەک، پەکو) ئامرازی تەعەجۆب.

۳- نووری عەلی ئەمین لە رێزمانە کەیدا، لاپەرە (۱۵۲) وشە (پەکو) بە ئامرازی تەعەجۆب دادەنیت و ئەم نمونەییەشی بۆ هیناوتەو: پەکو لە ئیو چەند لەسەر قسە دەپۆن.

۴- لە کتیبی (زمان و ئەدەبی کوردی) پۆلی شەشەمی ئامادەیی، لاپەرە (۲۲)، وشە (پەکو) بە ئامرازی سەرسورمان (تعجب) دادەنیت و ئەم نمونانەشی بۆ هیناوتەو: پەکو لەو مالێ! - پەکو لەو حەلاماتە!

۵- جگەر خوین لە (ئاوانو دەستورا زمانی کوردی)، لاپەرە (۱۹۷)، وشە (پەک) بە ئامرازی تەعەجۆب دادەنیت و ئەم نمونانەشی بۆ هیناوتەو: پەک لقی عەجیبی ئەز چە دبیژم ئەو چە دبیژی! - پەک ئەف چە ئەژدەهایە!

لە دوا ئەم نمایشتە لیژنە هاتە سەر دەرپرینی رای خۆی لە بارە ئامرازە کەو.

ئەم نمونانەى خوارەو جۆرى بەکارهینانى پەکوو دەردەخەن:

پەکوو لەم دەردە گرانە!

پەکوو چ کابراییکى جارسە!

پەکتیک دەلتیت: تەرزە دەغلی ولاتی کوتا! ئەوى تریش بە پەرۆشەو دەلتیت:

پەکوو!

لە مانەو دەردەکەوئیت کە ئامرازى (پەکوو) لە بنەرەندا بۆ دەربىرینى ھەستى ناپرەھەتى پەیدا بوو، بەلام دەشى بە مەجاز بۆ تەعەجوبى عادەتى بەکار بێت، وەک پەکوو لەم باغە کە دلگیرە! لەم نمونایەدا جوانى باغەکە لەرادە بەدەرە.

ئامرازى (پەک) یش بە واتای (پەکوو) بەکار دیت، دیارە کورتکراوئى ئەو. مامۆستا توفیق وەھبىش لە لاپەرە (۱۰۳) ی فەرھەنگەکەیدا بە ھاوواتای یەکتى داناون.

۱۹- ئامرازى (دەک، ئەک، ھەک):

نووسەرانى کورد بەم جۆرە لێى داون:

۱- مامۆستا توفیق وەھبى لە لاپەرە (۳۳) ی فەرھەنگەکەیدا وشەى (ئەک، دەک) بە ئامرازى تەعەجوب دادەنیت و دەلتیت بۆ دەربىرینى ئاواتى چاک یا خراپە، وەک: دەک پى نەگەیت.

دەک بەخێربین.

۲- نوورى عەلى ئەمىن لە لاپەرە (۱۵۲) ی ریزمانەکەیدا وشەى (دەک، ئەک، ھەک) بە ئامرازى تەعەجوب دادەنیت و ئەم نمونەىشى ھیناوتەو:

«دەک پیرۆزت بێت یانە بە تەنیا»

دیارە رووسوورى لە ھەردوو دنیا»

۳- جگەرھوین لە لاپەرە (۹۷) ی کتیبەکەى (ئاوائو دەستورا زمانى کوردى) وشەى (ھەک) بە ئامرازى تەعەجوب دادەنیت و ئەم نمونانەشى بۆ ھیناوتەو:

ھەک کورۆ، تول ئەر چەدکى؟

ھەک مال خرابۆ، ئەف چیبیە؟

به لای لیژنه و هوش ئهم ئامرازه ی (په ح) بۆ تهعه جوبه واته ئهمرازیکى Interjection
ه به ههموو ئهو واتا و مه به ستانه وه که به ری دهکهن وهک رالیببون و رالی
نه ببون و نارهبزایی ...

۲۱- ئامرازى (پياح، پيچ):

هه رچهند مامۆستا وهه بى له فهرهنگه کهیدا وشهکانى (په ح، په حا، پيچ،
پياح) ی به ئامرازى تهعه جوب داناون، به لام به پيى جوړى به کارهينانى (پيچ،
پياح) دهردکه وپت، ئهم دوو ئامرازه سه ره پراى تهعه جوب، نه سه لماندنیش
پادهگه يهنن، وهک ئه وهى يه کيک به يه کيکى تر بلتت (تۆ دهته وپت له فلان کهس
نزيک ببیته وه) ئه ویش له وهرامدا بلتت (پيچ) يا (پياح) به واتای ئهمه راست نييه،
ياخوت له من به دووره.

۲۲- ئامرازى (حه ست):

له و نووسه رانه ته نيا نوورى عه لى ئهمين له م ئامرازه دواوه و به ئامرازى
تهعه جوبى داناوه و ئهم نمونه يه ی له ريزمانه کهیدا، لاپه ره (۱۵۳)، بۆ هينا وه ته وه،
وهک يه کيک به يه کيکى تر بلتت (خانوه که مان سووتا) ئه ویش له وهرامدا بلتت:
(حه ست!).

ليژنه هه ر ئه وهنده تيبينيه ی هه يه له رايه که ی نوورى عه لى ئهمين، که ئهم
ئامرازه بۆ تهعه جوب له حاله تى خوښى و ناخوښيدا به کار دپت، وهک ئه وهى
يه کيک بلتت (بارام چوو ته پراو شه ش کيوى کوشتووه) ئه وى تريش به
تهعه جوبه وه بلتت (حه ست!).

۲۳- ئامرازى (چش):

له ناو نووسه رانى کورددا:

۱- مامۆستا توفيق وهه بى له فهرهنگه کهیدا لاپه ره (۲۹) له ئامرازى (چش)
دواوه و به ئامرازى تهعه جوبى داناوه.

۲- نوورى عه لى ئهمين له ريزمانه کهیدا لاپه ره (۱۵۲) له م ئامرازه دواوه به
ئامرازى تهعه جوبى داناوه و ئهم نمونه يه ی بۆ هينا وه ته وه، وهک يه کيک بلتت

(هەر باخه که مابوو، ئه ویشم فرۆشت) ئهوی تر له وهرامدا بلّیت: (چش!) .
۳- جگه رخوین له کتیبه کهیدا «آوائو دهستورا زمانی کوردی» لاپه ره (۱۲۳)
ئامرازی «چش» و «تش» به ئالافی لاقردی (استهزاء) داده نیت و ئه م
نموونه یه ی بۆ هیناوه ته وه:
تش وئ فهرهاد ژمه ره دوژمنا بشکینی.
به لای لیژنه شه وه ئامرازی (چش) بۆ ته عه جوبه، به و واتایه ی که له لایهن
نووسه رانه وه نموونه ی بۆ هاتوو ته وه.

۲۴- ئامرازی (هه و):

له ناو نووسه رانی کورددا:

۱- مامۆستا توفیق وه هبی له فهره نکه کهیدا لاپه ره (۶۵) ئه م ئامرازه، به
ئامرازی ته عه جوب داده نیت؛ بۆ ته عه جوبی که تووره بوونی تیدا بیت.
۲- نووری عه لی ئه مین له پێزمانه کهیدا، لاپه ره (۱۵۴)، له م ئامرازه دواوه و به
ئامرازی ته عه جوبی داناوه و ئه م نموونه یه ی بۆ هیناوه ته وه، وهک به کیک بلّیت
(پرشنگ تۆراوه) ئهوی تر له وهرامدا بلّیت (هه و! خۆ دوینی برا به بوکی).
به لای لیژنه شه وه وشه ی (هه و) ئامرازی ته عه جوبه بۆ دهربرینی ئه و مه به ستانه ی
که له نموونه کانی سه ره وه دا دهرده که ون به کار دیت؛ به لام هه ندی جار له جیاتی
(هه و) ده گوتیت (هه و).

۲۵- ئامرازی (عیو):

جگه رخوین له لاپه ره (۹۷) ی کتیبه کهیدا (آوائو دهستورا زمانی کوردی) ده لّیت
وشه ی (أیو) یا (عیو) بۆ ته عه جوبه، وهک:

ایو مال خرابو! تۆ چه قا کوری

ایو مال خرابو! تۆ چه ترسۆنه کی

به لای لیژنه شه وه وشه ی (عیو) له زاری کرمانجی خواروودا بۆ ته عه جوبه، به لام
له حاله تی په سه ندرندا.

٢٦- ئامرازی (تهح، تهحا):

له ناو نووسه رانی کورددا:

١- مامۆستا توفیق وههبی له لاپه ره (١٤٣) ی فهره ننگه کهیدا وشه ی (تهح) و (تهحا) به ئامرازی تهعه جوب داده نیت له حاله تی سهیر پیهاتنی نارهمه ندانه.

٢- مامۆستا سادق به هانه دین ده لیت ئهم ئامرازه له شیوه ی سهروودا بۆ ئه سهف و تهعه جوب به کار دههینریت، وهک ئه وه ی بگوتریت (فلانه کهس زۆر نهخۆشه) وهیا (فلانه کهس مردوه) یه کیکیش به په رۆشه وه بلیت (تهحا!).

ئهمه ش نمونه یه که له به کارهینانی وشه ی (تهحا):

رۆژیکه له بی چاره یی و بی شه رمی

پیم گوت سه نه ما، تهحا! ئه تۆ بی په حمی

به لای لیژنه شه وه ئهم وشه یه ئامرازی تهعه جوبه و بۆ ئه و مه به ستانه به کار دین که له نمونه کاندایارن.

له پاش لیجی بونه وه له باسی هه شت به شی سه ره به خۆی ئاخاوتن که وا جگه له چاوگ، بریتی بوون له مانه:

١- ناو.

٢- راناو.

٣- ئاوه لئاو.

٤- (کار - چاوگ).

٥- ئاوه لکار.

٦- ئامرازی پرپیۆزیشن (تعلق).

٧- ئامرازی عه تف.

٨- ئامرازی نیدا و تهعه جوب.

لیژنه هاته سه ر لیکۆلینه وه له و زیادییانه ی که له لاره دین و به وشه وه ده لکین و واتاگۆریمان تیدا پهیدا دهکن.

له پښه‌وه لیژنه وای په‌سهند کرد نمایشتیکی بیروپرای نووسه‌رانی کورد له باره‌ی ئه‌م باسه‌وه بکات، به‌دوای ئه‌ودا لیک‌کولینه‌وه‌ی تایبه‌تی بکات.

یه‌که‌م - ماموستا سه‌عید سدقی له کتیبه‌که‌یدا (صرف و نحوی کوردی) له لاپه‌ره (۵۱) هوه، له ژیر سه‌ره‌باسی (أدوات) باسی هه‌ندیک له‌و زیادییانه ده‌کات، که له زاراه‌ی نویدا به‌گیره‌ک واته‌ پیشگر و پاشگر داده‌نرین و ئه‌و ناویان ده‌نیت:

۱- أدواتی مکان:

چار: مه‌ره‌زه‌جار، نیرگزه‌جار.
ستان: کوردستان، دارستان.
دان: ئاگردان، چرادان.
لانی: به‌رده‌لانی، زیخه‌لانی.
گا: سه‌یرانگا، ریگا.

۲- أدواتی نیسبه‌ت:

ی: هه‌ورامی، هه‌ولیری.
مه‌ند: ده‌وله‌مه‌ند، ده‌ردمه‌ند.
ین: ئاسنین.

۳- أدواتی تشبیه و لیاقه‌ت:

آهه: پیاوانه‌ شیرانه.
آسای: من آسای، خالد آسای.

۴- أدواتی تفضیل:

تر: زیره‌کتر، بچوکتر.
ترین: فاضلترین.

۵- أدواتی محافظه:

دار: کلیدار، دهفته‌ردار.
وان: ئاشه‌وان، باخه‌وان.

۶- أدواتی فاعل:

یار: کریار، فرۆشیار.
کار: کریکار، به‌دکار.
گار: ئامۆژگار، پارێزگار.
گەر: چه‌قۆگەر.
وار: خوینده‌وار.
وا: نانه‌وا.
چی: قۆنده‌ره‌چی، پینه‌چی.

۷- أدواتی ظرفیه‌ت:

دا: له دنیا‌دا ئه‌هلی عیلم موخته‌ره‌مه.

۸- أداتی (ده):

۱- بۆ استقباله، وهک (ده‌خوینم، ده‌نووسم).
۲- بۆ ماضی استمرارییه، وهک (ده‌مخویند، ده‌منووسی).
۳- بۆ ته‌ئکیدى فیعلی ئه‌مره، وهک:
ده بنووسه، ده‌با بنووسیت.

۹- أداتی (که) بۆ تۆقیته، وهک:

«که من نه‌خلى مرادم بى ثمر بى»

۱۰- أداتی (وه) بۆ ته‌کراره، وهک:

هاته‌وه

چومه‌وه بۆ ماله‌وه.

دووهم- مامۆستا توفیق وههبی له کتێبهکهیدا (دهستووری زمانی کوردی) له پیشگر و پاشگر وهک باسیکی سهربهخۆ نادویت، بهلام که دیته سهه باسی پارچهکانی ئاخاوتن، به پیتی پتویست، ناو، یا ئاوئناو، یا ئامرازی پرییۆزیشن، وهیا ههپارچهیهکی تری ئاخاوتنهکه چ پاشگر چ پیشگری بچیته سهه بۆ مهبهستی بیت به ناوی ئهداتهوه لیتی ددهوویت.

۱- له بهشی (ناو) له لاپهه (۳۱) هوه ههتا لاپهه (۶۰):

آ- پاشگری «که» و «هکه» به ئهداتی تهعریفی موعهیهن و پاشگری (ی، ێک) به ئاداتی تهعریفی ناموعهین دادهنیت.

ب- پاشگری (ان) به ئهداتی گهلهکردنهوه (جمع) دادهنیت.

ج- پاشگری (ی، یتی، ایی، انه، ه، وکه، ا، ین، ینه...) به ئهداتی دادهنیت که خرایه دواي سيفهتهوه یا فيعلهوه (رهگی فيعل) دهیکهن به (ناو).

د- بۆ بچووکردهوهی ناو ئهم پاشگرانهی به ئهدات داناوه (ۆله، له، یله، ووله، وک، وکه، هک، هکه، که، یلکه، وکه).

۲- له بهشی «سيفهتدا» له لاپهه (۶۱) هوه ههتا (۸۱) ئهم پاشگرانهی به ئهدات داناوه (ی، انه، انی، ین، ئاسایی، هوار، هکی، اوی، کهر، گهر، هوان، وک، دار...) به هۆيانهوه سيفهتی چۆنی پێ له (ناو) دروست کردوه. ههروهها بۆ دروستکردنی سيفهتی چۆنی بچووکرارهوه چند پاشگریکی بهکار هیناوه به ناوی (ئهدات) هوه، که ئهمانهن (یله، هله، وله، وک، کهله)، پاشگری (هم، همین)یش بۆ دروستکردنی ژمارهی تهرتیبی له ژمارهی ئهسلی.

۳- ههروهها مامۆستا توفیق وههبی له فهرهنگهکهیدا لاپهه (۱۰۳) زاراوهی (پاشبهند)ی له بری Suffix یا پاشگر داناوه، وهک زاراوهییکی ریزمانی. دیسانهوه له لاپهه «۱۰۸» وشهی (پیشبهند)ی له بری Prefix وهک زاراوهییکی ریزمانی داناوه.

سێیهم - مامۆستا کوردوییف له کتێبهکهیدا (گرامهتیكا زمانی کوردی) له لاپهه (۲۲) له ژیر ناوینیشانی (مۆرفۆلۆگیا) دا باسی ئهمانهن خوارهوهی کردوه، که ههموویان بهر مفهومی ئامراز دهکهون:

۱- پاشپرتک (پاشگر)، وهک (ک، ۆک، هک، چى، کار، دار، انى، انه، ئى، تى - ههفالتى - كى، كینگ، نگ، ین، دان، دانگ، دین، سستان، گه، لان، خان، باز، وار، یار، ار، گار، بهند، مهند، ساز، وی، ایی، وم، تانكى...).

۲- پیشپرتک (پیشگر):

آ- لهگه‌ل ناو، وهک (بی، نه، سه‌ر، به‌ر، بن، ناف...).

ب- لهگه‌ل کار، وهک:

- هل، فه، فئ، دا، روو، وهر، دهر، به‌ر، بن، په‌ی، پیش، دوو.

- ژئ، تئ، لئ، ژه‌ف، له‌ف، په‌ف، ته‌ف.

- سه‌ردا، سه‌رپا، به‌رپا، ره‌خرا، نافرا، بنرا، شووندا، پیشدا، پاشدا.

[لیره به‌دواوه ئەندامی تازەى لیژنە، د. ئیبراهیم حاجی، به‌شداریی کۆبوونەوه‌کانی لیژنەى کردووه].

چاره‌م - نووری عه‌لی ئەمین - کتیبیکى له ژیر ناوی (گرتنى كه‌لینیکى تر له پێزمانى كوردی) له‌سه‌ر (پاشگر و پیشگر) داناوه، بریتییە له (۵۰) لاپه‌ره، له‌م کتیبه‌دا نووری عه‌لی له‌م گیره‌كانه دواوه:

۱- له دوو پیشگری (ئه) و (ب). پیشگره‌کانی تریشى له کتیبه‌که‌ی (رابه‌ری بۆ ئیملاى كوردی) دا نووسیوه.

۲- له کۆمه‌لیک پاشگر دواوه كه ئەمانه‌ن (ئ - ۆک، که، هکه، یه‌که، ه، ۆ، ک، اک، وک، هم - همین، ۆک، ۆکه، وو، هل، هلە، ۆله، ۆل، یل، یله - له، ۆله، که، ووله، که‌له، وولکه، ۆلکه، یلکه، چه، چکه، ۆچکه، گه، هن، گا، دان، دین، یه‌ن، زار، هلان، سستان، جارى، ی - یی، ور، هوا، هوهر، هوار، که‌ر، دار، باز، کار، گه‌ر، یار، نده، مه‌نده، ن، (in)، ین، اوی، هکی، انی، ناک، ینی، هتی، همه‌نی، یه‌تی، ایه‌تی، یتى، اسایی، هوه، وه، ره‌وه، ته‌وه، یه‌وه، ایه، دا، را، ری، و، هر، راو، دن، اندن، ند، اند، ین، یه).

پینجه‌م - مامۆستا کمال بادلی له کتیبه‌که‌یدا (کورتچه گرامه‌ری کرمانججه له‌هجه‌سی) که له سالی ۱۹۶۵دا له چاپ دراوه، له لاپه‌ره (۱۳۸)دا له ژیر

بابهتی (ئهدات)، دهلیت: ئهدات ئهو وشانهن كه واتای سهربهخویان نییه، بهلام دواتر دهلیت هی وایان تیدایه به تهنیا واتای تاییهتی دهات، لهگهڵ ئهمهدا پتویستی به وشه و بهرسته ههیه لهگهڵیاندا بهکار بیت. ئهداتیش له کرمانجیی سهروودا دهکات به چوار بهشهوه:

آ- پیشگر (السابقة).

ب- پاشگر (اللاحقة).

ج- دهست پیکردن (الابتداء).

د- پتوهندی (ربط).

یهکهه: پیشگر:

آ- پیشگری راستهقینه، وهک (بی).

ب- پیشگری وهک ئاوهلکار و ناو:

- پیشگری ئاوهلکار وهک (بن، دهر، دوو، دۆر، داوی، هندوور، بهر، ژیر، ژۆر، پاش، پی، پیش، سه...

- پیشگری ناو، وهک (بو، بۆن، جهه، جی، دۆر، ههمبر، بهرگهاند، هیل، سهپ، پاش، پار...)

دووهم - پاشگر:

پاشگر ههندیکیان بوونی سهربهخویان ههیه، ههندیکیشیان کهرتی دواوهی پیشگرن، وهک:

دا: د... دا

فه: د... فه

فا: د... فه

را: ب... را

سپیهه - ئهدواتی دهست پیکردن:

ئهم ئهداتانهش به پینج بهش دابهش دهکات:

۱- بانگکردن.

۲- وریاکردنهوه.

۳- رالیبون.

۴- تهئسوف.

۵- توورهبوون.

چوارهم - پئوهندی (ربط):

ربطیش دهکات به هوت به شهوه:

۱- ربط نیشاندر.

۲- دوودلی نیشادر.

۳- استدراک نیشاندر.

۴- مهرج نیشاندر.

۵- بهرابه ری نیشاندر.

۶- سه به پ نیشاندر.

خۆزی نیشاندر.

تیبینی:

لیژنه پیویستی نه دیت دریژه بدات به باسی ئه و ئه داتانه ی که وتنه دوای پیشگر و پاشگر له کتیبه که ی مامۆستا (کمال بادلی) دا. ئه گهر ئه و کتیبه له زوویکه وه به دهستی لیژنه که وتبایه هر یه کتیک له و ئه داتانه له جیی خۆیدا باس دهکرا.

شه شه م - مامۆستا جگهر خویین له کتیبه که یدا (آوائو دهستورا زمانی کوردی) له لاپه ره (۸۷) هوه دهست پی دهکات به باسی (آلاف = ئه مران) و دابه شی دهکات به سه ر (۲۷) به شدا:

۱- آلاقی بانگی.

۲- آلاقی خۆشی و نه خۆشی.

۳- آلاقی هه یفی و خوهزی.

۴- آلاقی ته عجب.

۵- آلاقی گومان.

۶- آلاقی مه ربه ند.

۷- آلاقی گشتی.

- ۸- آلاڻي سهڻي (خاتران، سهڻووري).
 ۹- آلاڻي آواي.
 ۱۰- آلاڻي وهڪي.
 ۱۱- آلاڻي نافتيڏان (التحريض).
 ۱۲- آلاڻي ناگهاردي (التنبيه).
 ۱۳- آلاڻي تهقزه (اداة التحقيق).
 ۱۴- آلاڻي يان يانه (اداة غير معينة).
 ۱۵- آلاڻي نهڻووني (اداة النفي).
 ۱۶- آلاڻي داوي (اداة النهاية).
 ۱۷- آلاڻي خواهشڪي و خواهشڪرن (اداة التحسين).
 ۱۸- آلاڻي دهمدار.
 ۱۹- آلاڻي گهل (بمعنى مع).
 ۲۰- آلاڻي دانزانين (اداة المعرفة) وهڪو (ئي، كه).
 ۲۱- آلاڻي فورت (مبالغة).
 ۲۲- آلاڻي بچوڪي (اداة التصغير)، وهڪو (ڪو، ڪي، ڪ، ڪا، له، نول، نول، نئي).
 ۲۳- آلاڻي راستي (اداة التحقيق).
 ۲۴- آلاڻي ناخين و ڪهسهر (حسره).
 ۲۵- آلاڻي طنناز و لاقردى (استهزاء).
 ۲۶- آلاڻي جى گه (اداة المكان)، وهڪ (ستان، گه، لان، دان، خانه).
 ۲۷- خورده نالاف، وهڪ (دى، ژى، ش، ديسا، سا، وهڪي دى، بهسه، ايدى، هه و - لهبرى بهس هاتووه-).
 ههروهه جگه رخوين له هه مان ڪتيپ له باسى ڪارى ناسادهدا، لاپهريه (۱۲۷)،
 له دوو جوڙي نالاف ددهويت:
 ۱- آلاڻي (را، دا، ف، هل، تيڪ، فيڪ، دهر، شاس، پهق، سار، رڻ، پيش، بهر،
 سهر، بن، وهر، لا، پي، تي، لي، ژي، خوار، نائف، پيڪ، ل ههف، ژ ههف، ب -
 به).
 ۲- نيشانه (العلامة) [له لاپهريه «۱۳۵» به دواوه]، وهڪ:

ان بۆ كۆتايىيى چاوك.

ن بۆ كۆتايىيى چاوك.

ه كارى رابردووى تىپەڭ دروست دەكات.

ب دەخريته پيش كارى رابردووى ئينشائى.

د دەخريته پيش كارى رابردووى و رانەبوردو.

ليزەشدا ليزنە ھەر ئەو بەشە ئەداتانەي نووسىنەو ھە پتوھندييان بە باسەكەو ھەيە.

ھەوتەم - رشيدى كورد لە كتيبەكەيدا (پريزما نا زمانى كرمانجى) لە لاپەرە (۵۱) لە باسى ئاوەلناو، بەتايبەتى لە ئاوەلناوى دارژا، ئەم پاشگرانە بەكار ديتت، وەكو (باز، كار، كەر، قان، گين، يار، گين، يار، دار، آنى، آنە، يى). ھەرەھا ئامرازى (ھەف، نيڤ) بە پاشگر دادەنيت، ديسان (خواز - خواس، رووت، گوت) بە پاشگر دادەنيت. ھەرەھا (تر، ترين) بە پاشگر دادەنيت. لە كاريشدا (ا، ار، ە، ۆك، وەر) بە پاشگر دادەنيت. لە كارى ناسادەشدا ئەم پيشگرانەي بەكار ھيناو (دا، ھل، را، ھە، ڤى...).

ھەشتەم - جەلادەت بەدرخان و رۆژيرليسكو لە كتيبي (پريزما نا كوردى) كە لە سالى ۱۹۷۰ بە زمانى ڤەرەنسى بلو كراووتەو، لە لاپەرە (۲۸۰) دا بەم جۆرە باسى پيشگر دەكەن:

Les Prefixes sont pour la plupart des past positions employées comme tels (bi, ber, nav ve, etc.) des contractions de prépositions avec divers pronoms (tev, têk, jê, lê, etc.) des adjectifs au pronoms indefinis au autres (hem, hev, xwe, etc.) au encore des adverbes (me, mi).

Certains, comme: bo, her, hil, ra, wer, ne, sont réductibles a aucun de ces éléments. On trouvera ci - après la list des préfixes par ordre alphabétique avec dans la mesure du passible, l'indication de leur origine.

ھەرەھا لە لاپەرە (۲۵۸) دا باسى پاشگر بەم جۆرە دەكات:

De même que les préfixes, les suffixes sont pour part ((hère - ditaires)) (a, ak, asa, awer, ar, bar, dar, ek, ^l, mend, van, pour ne citre que les principaux).

Pour l' autre ils ont tirés de racines verbales (kir, kuj, nivîs, zan, etc.) au nominales (geh, yar, xane, etc.). L'origine de ceux qui appar - tiennent á la seconde catégorie sera indiquée dan chaque cas.

نۆیه م - له کتیبی (زمان و ئەدەبی کوردی) پۆلی دووهم و سییەمی ناوەندیی
 قوتابخانەکاندا بەم جۆرە لە پیشگر و پاشگری (کار) دەدوین:

آ- پاشگری فرمان:

۱- پاشگری (ان، تن، دن، ون، ین) رهگی فرمانیان پی دەبیت به چاوگی ریشهیی،
 وهک:

رهگی فرمان چاوگی ریشهیی

پێو	پێوان
کهو	کهوتن
کر	کردن
چ	چوون
زان	زانین

۲- پاشگری (ه)، وهک: (برین - بر + ه بره)

۳- پاشگری (هک)، وهک: (پهستن - پهست + هک = پهستهک)

۴- پاشگری (ۆک)، وهک: (گهړان - گهړ + ۆک = گهړۆک)

۵- پاشگری (که)، وهک: (فرین - فر + که = فرکه) [له کتیبهکه نمونه بۆ ئەم
 پاشگره نه هاتووتهوه، لیژنه نمونهکهی هینایهوه]

۶- پاشگری (یار)، وهک: (فرۆش + یار = فرۆشیار)

۷- پاشگری (نده)، وهک: (برین - بر + نده = برنده)

۸- پاشگری (ن)، وهک: (نووزان - نووز + ن = نووزن)

۹- پاشگری (ار)، وهک: (وتن - وت + ار = وتار)

۱۰- پاشگری (ا)، وهک: (زانین - زان + ا = زانا)

۱۱- پاشگری (انه)، وهک: (لهرزین - لهرز + انه = لهرزانه)

- ۱۲- پاشگری (همه‌نی)، وهک: (سووتان - سووت + همه‌نی = سووته‌مه‌نی)
- ۱۳- پاشگری (را)، وهک: (کيلان - كيل + را = كيلرا)
- ۱۴- پاشگری (راو)، وهک (کيل + راو = كيلراو)
- ۱۵- پاشگری (ري)، وهک: (خوين + ري = ده‌خويندري)
- ۱۶- پاشگری (هر)، وهک: (نووسين - نووس + هر = نووسهر)
- ۱۷- پاشگری (اندن)، وهک: (فيران - فر + اندن = فيراندن)
- ۱۸، ۱۹- پاشگری (هوه، هفه)، وهک: (هات + هوه + هفه = هاته‌وه - هاته‌فه) [ئهم دوو پاشگره له کتیبی «زمان و ئه‌ده‌بی کوردی» بۆ پۆلی دووه‌می ناوه‌ندی وهرگیراوه.]
- به‌م جوړه‌ش ته‌عريفی پاشگری کردووه.
- (پاشگری فرمان ئه‌و بېژه‌يه‌يه که به دواي فرمانه‌وه دهنوسیت بۆ پیکه‌ينانی واتا و مه‌به‌ستی نوځ و ده‌بیته هژی ده‌وله‌مه‌ندبوونی زمانه‌که‌مان).
- ب- پيشگری فرمان:
- ۱- پيشگری (ب):
- ره‌گی فرمانی پي ده‌بیت به رانه‌بوردوی ئيلزामी، وهک:
- خوين ب (خوين)م
- ره‌گی فرمانی پي ده‌بیته فرمانی داخوازی، وهک:
- نووس ب (نووس)ه
- ره‌گی فرمانی تی نه‌په‌ری پي ده‌بیته ئاوه‌لناوی بکه‌ر، وهک:
- کري ب + کري = بکري
- ره‌گی فرمانی پي ده‌بیته رابردوی ئينشائی، وهک:
- خويند ب + خويند + ايه = بخويندايه
- ۲- پيشگری (هه‌ل، دا، را، فه، سه‌ر، پيش، فیدا، پيوه، روو، لي)، به‌م جوړه‌ش ته‌عريفی ده‌کات:
- (پيشگری فرمان ئه‌و بېژه‌يه‌يه، که ده‌که‌ويته پيش فرمانه‌وه بۆ دروستکردنی

واتا و مہبہستی نوئی و دہبیتہ ہوی دہولہمندیی زمانہکہمان).

دہیہم - لہ کتیبی (دستوری پارسی) دانانی ر. ذوالنور، لاپہرہ (۲۲۱) ہوہ ہتا
(۲۹۶) لہ (پیشوند، میانوند، پسوند) دہدویت، کہ پیشگر و پاشگر و
ناوگر رادہگہیہنیت:

۱- لہ بارہی پیشگر و دلّیت لفظیکہ لہپیشہوہ بۆ گۆرینی واتای وشہ ئەمانہی
خوارہوش پیشگری ناسراوی فارسین:

(آ) پیشگری نہفیہ، وک (آوردن) کہ لہ (ا) و (وردن) بہ واتای بردن پیک ہاتوہ
و دہبیتہ پیچہوانہی (بردن) کہ دہبیتہ (نہبردن - ہینان).

(أ - ئە) ئەمیشیان بۆ نہفیہ، وک (أمرداد) کہ (بی مردن) رادہگہیہنیت.

(آپ) بہ واتای دوورخستہوہ، وک (آپگندن و افگندن - پ بۆتہ ف -).

(ام) بہ واتای (این) وک (امشب، امروز).

(آن) بۆ نہفیہ وک (آنوشہ - بی مہرگ).

(أندر) کہ لہ پیش کارہوہ دیت، وک (اندر آمد، اندر افتادند).

(ب) کہ حرفی توکیدہ بۆ کار، وک (برو، بزن، برفت، بزد...).

(ب) کہ دیتہ سہر ناو و دہیکا بہ ناوہلناو وک (بخرد، بہوش) کہ تہخفیف کراوی
(با) بہ واتای (باخرد، باہوش):

(با) پیشگری وہسفہ، وک (باخرد، باوجدان، با أدب).

(باز) دیتہ سہر کار وک (بازگشت، بازدید، بازداشت).

(بر) کہ بیتہ سہر کار دہبیتہ پیشگر وک (بر گرفت، برافشانند، برنشست).

(بل) پیشگری موبالہغہ وک (بلہوس، بلکانہ، بلفضول، بلعجب).

(بی) پیشگری نہفیہ وک (بی کار، بی نام، بی عقل).

(بیرون، برون) کہ بیتہ سہر کار دہبیتہ پیشگر وک (بیرون رفت، بیرون آورد،
برون کرد).

(پ) لہ بنہرتدا upa ئاویستایہ، لہ فارسیدا (پ) ماوہتہوہ وک (پدید، پگاہ،
پدرود).

(پاد) بہ واتای (دژ = ضد) وک (پاد زہر، ضد زہر، پتیارہ، پاداش، پاسخ،

پادا فراه).

(پر) وهك (پرستیدن، پرداختن، پراگندن).

(پی) وهك (پیمودن، پیکار).

(خ) به واتای چاک وهك (خجسته).

(در) پیشگری کاره وهك (دریافت، درگذشت، درکشید).

(دژ - دش) به واتای بهد وهك (دشمن، دشخواز، دشوار، دشنام، دژخیم).

(فرا) پیشگری کاره وهك (فراگرفت، فرارسید، فرا آمد).

ههروهك ئەمانهش (فر، فراز، فرو، م - بۆ نهی -، می، ن - بۆ نهفی کار -، نا -
بۆ نهفی ناو، وهك نادان، ناشناس -، وا، و، هم، هما).

۲- له باره‌ی ناوگر (میانوند) هوه ده‌لێت (به‌و‌ه‌رفانه ده‌لێم که ده‌که‌ونه‌نیوان
ناوی ئاوێته):

(آ) ئەم ناوگره به (۹) جۆر باس ده‌کات.

۱- (آ) بۆ دوعا وهك (خدا اورا بینا کناد - مریزاد، مباد).

له لیژنه‌وه‌تییینی: لێردها بوو به‌ناوگری کار نهك ناوی ئاوێته.

۲- (آ) بۆ اشتمال، بۆ تکرار، بۆ حال، بۆ تلۆن، بۆ عطف، بۆ زیاده دیت [وهك
سبکار که له سبکره‌وه هاتوووه]، بۆ به‌راییی.

۳- (به) سی جۆری ههیه:

أ- (به) بۆ اشتمال.

ب- (به) بۆ تدوام.

ج- (به) بۆ تلۆن.

به دوا ئەمانه‌دا ناو گرەکانی (تا - سرتاسر -، و - گیرودار -، ی - دانایی -،
ی - دانایان).

۳- له باره‌ی پاشگره‌وه: له لاپه‌ره (۲۳۳) هوه تا لاپه‌ره (۲۹۶) له‌سه‌ری ده‌روات،
لێردها زۆر به کورتی ناوه‌پۆکی ئەو لاپه‌رانه باس ده‌که‌ین.

له ته‌عریفی پاشگردا ده‌لێت: له‌فزیکه له دوا وشه‌وه دیت تا کو مه‌عنا یێکی تازه

پىك بهيئيت.

ئەمانەش بە پاشگرى جۆراوجۆر دادەنيت:

(۱) ھەژدە جۆرى بۆ داناۋە:

(آب، آسا، آك، آگىن، آل، أم [دوازدهم، بيستم]، ان، امين [شانزدهمین، بيستمین]، آن (چوار جۆرى باس دەكات)، اندر، اندە، آنە، او [بۆ مبالغە و ھى قسەى بازارپىيە]، آور، اومند، اويە، ايزە، دين، اينە، بار).

بە دوا ئەمانەدا باسى ۷۰ پاشگرى تىرىش دەكات كە ليژنە بە پىويستى نەدى، ھەموويان بيئيتە ناۋ باسەكەيەۋە، ھەر كاتىكىش لە ليكۆلپنەۋەى خۆيدا كارى پىيان بو، دەگەرپتەۋە سەريان.

ياز دەھەم – لە كىتپى

AN ENGLISH GRAMMAR BOOK

BY

Evan C. Penglis

لە لاپەرە (۳۶۵) لە بارەى پاشگر و پىشگرەۋە ئەمە دەلپت:

پىشگر ئامرازى، ۋەيا ۋشەيەكە لەپىش قەدەۋە STEM دپت، ۋەك: unhappy, af-terthought

پاشگر ئامرازىكە دەخىرتتە دواى قەدەۋە بۆ گۆرپىنى دەورى ۋشە، ۋەك ئەۋەى ئاۋەلناۋى foolish دەپتە ناۋى مەنەۋى، دەكرپتە foolishness

بە دوا ئەمەدا دەلپت بەشى زۆرى پىشگر و پاشگرى زمانى ئىنگىلىزى يا لە لاتىنى يا لە يۇنانىيەۋە ھاتوون، لە باسى پاشگرىشدا ھەرچارە بە پىي ئەسلى پاشگرەكە، كە لە ئىنگىلىزى، ۋەيا يۇنانى، ۋەيا لاتىنى ۋەرگىراپتت، بەكارھىنانى لەگەل (ناۋ، ناۋى مەنەۋى، ئاۋەلناۋ، ئاۋەلكار، كار) نمونەيان بۆ ھاتوۋتەۋە.

ليژنە دواى ئەم نمايشتە ھاتە سەر ليكۆلپنەۋەى خۆى. لە ئاكامى ليكدانەۋە و سەرنجگرتن و بەراوردكرندا، ليژنە ھاتە سەر ئەۋ باۋەرە، كەۋا دەپت سەرلەبەرى باسەكە بە پىي ئەم خىشتەيەى خوارەۋە لپى بكوپرتتەۋە:

۱- ئامراز چىيە؟

۲- گىرەك Affix چىيە؟

آ- پیشگر Prefix چییہ؟

ب- پاشگر Suffix چییہ؟

ج- ناوگر Infix چییہ ئایا له کوردیدا ههیه یان نییه؟

۳- نیشانه چییہ؟

ئەم یۆچوونە لیژنە، وا داخوازی دەکات، کەوا له پیشەوه له (وشە) بکۆلریتەوه له رووی (واتا) و (سەر بەخۆیی) یەوه. چونکە له بەراوردکرنی ئەو بەشە ناخواتنەیی لێرە بە پیشەوه لیژنە له باسەکانیان بووئەوه، هەر وەها ئەو و شانەیی له نمایشتی ئامرازەکان هاتنە بەرچاو دیاردەبەکی زۆر ئاشکرای بوونی سەر بەخۆ و نەبوونی سەر بەخۆ له گەڵ واتای تەواو و واتای ناتەواو له تیکرای ئەو بەشە و ئەو و شانەدا بەدی دەکریت.

لەم پیشەکییەوه دەردەکەوێت کە دەشی له سەرەتاوه وشە بکریت بە دوو جۆرەوه:

۱- وشەیی سەر بەخۆ

۲- وشەیی بەستراو.

وشەى سەربەخۆ و وشەى بەستراو

ليژنه زۆر بە وردى و دريژى لەو بيروپاينەى كۆلييهوه، كه تا ئىستا نووسەرانى كورد و زاناينى پيژمانى غەيرى كوردى لە بارەى دابەشبوونى وشە بۆ سەربەخۆ و بەستراو، وهيا تەواو و ناتەواو دەريان بپوه بۆ ئەوه بە روونى بگاتە قەناعەتى تەواو لەوهدا ئاخۆ وشەى كوردى چ جۆرە دابەشكردنەىك و بەپيى كام بۆچوون ئەم دابەشكردنە هەلەگەرت؛ ئەندامانى ليژنه هەريەكە پيشنيازي ئەو بيروپاينەيان دەکرد، كه بەلايانەوه لەگەڵ سەروشتى پيژمانى كورديدا دەگونجێن. بەدەم موناقلەشەوه دەستبەزاريكى كه مومكين بيت لەم بيروپاينە كرا، لە ئەنجامى بەراوردكردن و نمايشتى سەرلەبەرى بيروپاينى نووسەران و بيروپاينى ئەندامانى ليژنه بريار درا كه وا لە هەر شتىكدا قەناعەت پەيدا بوو، بيروپاينە لە بارەى ئەو شتەوه تشببەت بكريت، لەبەر تيشكى ئەم بريارەدا ليژنه ئەم دەستورانهى خوارەوهى هەلەينجا:

يەكەم - وشەى سەربەخۆ (تەواو) چييه؟

وشەى سەربەخۆ ئەو بەشە ئاخاوتنەيه كه وا بە تەنيا بى ئەوه هيچ زياديكى لەلاوه پتوه لكابيت، وجودى سەربەخۆ و واتاى تەواوى هەبیت.

بە پيى ئەم تەعريفە كه لە واقيعى راستەقينهى بەشەكانى زمانەوه وەرگيراو، ليژنه گەراپهوه سەر ئەو بەشەنى ئاخاوتن كه لە ليكۆلينەوهكانى ليەر بەپيشەوهدا لتيان دوابوو و وا لە خوارەوه خزانەوه بەرچاو:

۱- ناو.

۲- راناو.

۳- ئاوهلناو.

۴- كار (چاوگ).

۵- ئاوهلكار.

۶- ئامرازی پریپۆزیشن.

۷- ئامرازی عەتف.

۸- ئامرازی نیدا.

پینج بەشەکی سەرەتا، (۱ - ناو ۲ - راناو ۳ - ئاوەلناو ۴ - کار ۵ - ئاوەلگار) بەر تەعریفی (وشەیی سەر بەخۆ) دەکەون.

لیژنە ئەو بیرورایانەیی که لە لایەن زمانزانانەوه دەربارەیی وشەیی (بەستراو) وتراون، بە سەر کردەوه، ئەندامانیش هەریەکیان بۆچوونی خۆیی لە بارەیی سەرلەبەری باسەکی دەربەری، لە ئەنجامدا لیژنە ئەم بیرورایانەیی خوارەوهیی پەسەند کرد که بکریت بە دەستووری پێزمانی کوردی لەم باسەدا.

دووهم - وشەیی بەستراو (ناتەواو) چییە؟

وشەییکی که واتای سەر بەخۆیی نییە، یا بوونی سەر بەخۆیی نییە، یا واتا و بوونی سەر بەخۆیی نییە.

ئەم تەعریفە وەرانی تێبینیی لیژنە بەپێشەوه دەداتەوه، که باسی (استثناء)یی ناو وشەکانی بەشی (وشەیی سەر بەخۆ)یی کرد، بەوهدا که وشەیی وهک راناوی لکاو (م - مان، ی - یان، ت - تان)، وهیا ئاوەلناوی موبههم (پیاوی تر، پیاوی دیکە، هەر پیاوی...) لە بەشی یەکەم (وشەیی سەر بەخۆ) دەردەهاو پێژریت و بەر بەشی دووهم (وشەیی بەستراو) دەکەوێت.

بە سرنجگرتن لە سروشتی ئەو وشانەیی که وشەیی بەستراون دەردەکەوێت، لە بنهڕەتا جوداوازیکی بەرچاو دەیانکات بە دوو بەشەوه:

۱- ئەو وشە بەستراوانەیی که لە رستەدا دەور دەبین:

لیژنە بەپێشەوه لە کاتی لیکۆلینەوه لە بەشەکانی ناخاوتن دەرکەوت، که ئامرازی پریپۆزیشن و ئامرازی عەتف و ئامرازی (نیدا و تەعەجوب) لەوانەن که لە رستەدا دەور دەبین نەک لەگەڵ تاکە وشەدا، وهک:

لە ئێرەوه تا کهرکووک ۲۵۰ کیلۆمەترەیه.

منیش لەگەڵ تۆدا دێم.

واى له دست جهورى زهمانه.

لهمهوه دهردهكه ویت زاراهوى «ئامران» بۆ ئهوى سى بهشه ئاخاوتنه دست
دهدات، كه له رستهدا دور دهبين و تیکه ل به تهكوينى وشه نابن.

۲- ئهوى وشه بهستراوانهوى كه لهگه ل وشه ييكي تر دا دور دهبين:
ليره دا دوو تيبينى ديه پيشه وه:

تیبينى يه كه م:

كه ده لئین (له گه ل وشه ييكي تر) مومكینه ئه م وشه يه، يا وشه ييكي (سه ربه خۆ)
بیت، وهياخوت وشه ييكي (به ستراو) بیت.

۱- نمونه ي وشه ي سه ربه خۆ له گه ل به ستراو:

باخه وان، به ره وه ر، ده سته ك، هه لفرين، ترساندن، بى پاره، وه رگرتن.
له م نمونه دا وشه كانى (باخ، به ره ره، ده ست، فرين، ترس، پاره، گرتن) وشه ي
سه ربه خۆن.

۲- نمونه ي وشه ي به ستراو له گه ل به ستراو:

لینه ر، نه خۆر، تى په ر، كوژ، هه لته ك، تیکه ل، پیکه ل، تیکرا، تیکدا، پیکرا،
فیکرا.

له م نمونه دا وشه ييكي وه ك (نه خۆر) هه ر دوو كه رتى (نه) و (خۆر) وشه ي
به ستراون، هه ر وه هاش:

لى - نه ر.

تى - په ر.

ب - كوژ.

هه ل - ته ك.

تى - كه ل (تى - ك - هه ل).

پى - كه ل (پى - ك - هه ل).

تیک - پا (تى - ك - پا).

تیک - دا (تى - ك - دا).

پیک - را (پى - ک - را).

فیک - را (فى - ک - را).

تیبینی دووهم:

هاتنی وشه‌ی به‌ستراو (له‌گه‌ل وشه‌ییکى تردا) ئه‌ویش دوو جۆری هه‌یه:

۱- وشه به‌ستراوه‌که له‌گه‌ل ئه‌وه‌که‌ی تردا وشه‌ییکى نوێ پیک دیتیت، واته ده‌بیتته به‌شیکى پیک هینهرى وشه نوێیه‌که. بۆ نمونه:

پاره‌دار (پاره - دار).

ملوانکه (مل - وانکه).

راوه‌ستان (را - وه‌ستان).

تیره‌هاتن (تێ - وهر - هاتن).

داهینانه‌وه (دا - هینان - وه).

پیه‌سته (پى - به‌ست - ه).

به‌رزایی (به‌رز - ایی).

کیژۆله (کیژ - ۆله).

۲- له‌م جۆره به‌یه‌که‌وه هاتنه‌دا وشه به‌ستراوه‌که تیکه‌ل به‌ ته‌کوینی وشه‌که‌ی تر نابیت. به‌نمونه:

پیاوه‌که (پیاو - هکه).

مندالان (مندال - ان).

که‌ویک (کهو - یک).

ئهم داره (دار - ه).

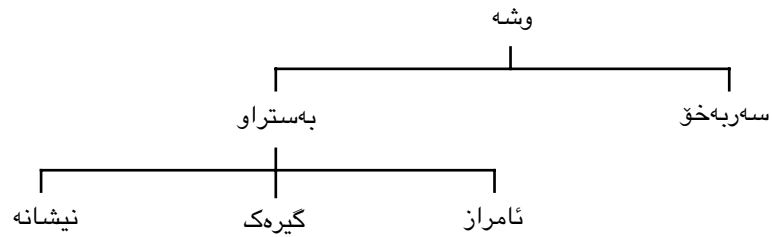
ئهم دتیه (دئ - ی - ه).

کیزه‌کان (کیژ - هک - ان).

لیژنه بۆ ئه‌و به‌شه به‌ستراوه‌ی که ده‌بیتته به‌شیکى وشه نوێیه‌که زاراوه‌ی (گیره‌ک) ی په‌سه‌ند کرد وه‌ک وشه‌کانی: به‌رخه‌وان، تێ هه‌لکیشان، پاره‌دار..

بۆ ئه‌و به‌شه به‌ستراوه‌ش که تیکه‌ل به‌ ته‌کوینی وشه نابیت لیژنه زاراوه‌ی (نیشانه‌) ی په‌سه‌ند کرد وه‌ک وشه‌کانی پیاوه‌که (هکه)، کچان (ان)، پیاویک (یک)..

لهم دابهشکردنه دا نهخشه‌ی خواره‌وه بۆ وشه‌ی کوردی پیک دیت:

لیژنه ئەم تەعریفه‌ی خواره‌وه‌ی بۆ (نامران) په‌سه‌ند کرد:
 نامران ئەو وشه به‌ستراوه‌یه که له رسته‌دا ده‌ور ده‌بینیت.
 له لیکۆلینه‌وه‌کانی له‌مه‌وبەر لیژنه له نامرازه‌کان دواوه و لێیان بووه‌ته‌وه، له‌بەر
 ئەمه پتویست نه‌ماوه جاریکی تر پێیاندا بێته‌وه.
 لێره به‌دواوه لیژنه خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه له (گیره‌ک) و (نیشانه) ده‌بیت.

یه‌که‌م - گیره‌ک

به‌پێی ئەو شیکردنه‌وه‌یه‌ی که زاراوه‌ی (گیره‌ک) ی لێ وه‌رگیرا ده‌توانین ئەم
 تەعریفه‌ی بۆ دا‌بنێین:

گیره‌ک ئەو وشه به‌ستراوه‌یه که له‌گه‌ڵ وشه‌یه‌کی تر، سه‌ریه‌خۆ بێ یا به‌ستراو،
 وشه‌یه‌کی نوێ پیک ده‌هێن، هه‌ر یه‌کتیکیشیان ده‌بیته‌ پیک هێنهری وشه تازه‌که.

به‌ ئیستیفرا ده‌رده‌که‌وێت له زمانی کوردیدا دوو جۆره گیره‌ک هه‌یه:

۱- ئەو گیره‌که‌ی له پێشی وشه‌وه دیت.

۲- ئەو گیره‌که‌ی له دوا‌ی وشه‌وه دیت.

[روونکردنه‌وه:

ئەم بیرو‌رایه‌ی لیژنه له رۆژی ۵ - ۵ - ۱۹۷۶دا نووسراوه. تا ئەو
 ده‌مه من به‌ ته‌واوی نه‌گه‌یشته‌بوومه قه‌ناعت به‌ هه‌بوون و نه‌بوونی
 (ناوگر) له وشه‌ی کوردیدا. نووسه‌ران ده‌یانگوت له کوردیدا (ناوگر)

پهیدا نییه، به لّام من به درّیژایی کات له گوماندا بووم ناوناوه بیکیش
ئیشارهم دهکرد بۆ ئیحتیمالی هه بوونی ناوگر له کوردیدا بۆ ئه وهی
ئه ئیحتیماله بکه م به بریاریکی به کجاری.

له و چهند مانگه ی دوا بیدا، به دهم وردبوونه وهی به زیاده وه له باسی
ناوگر، کۆمه لیک وشهم دۆزیه وه له فره ههنگی کوردی که هه ندیکیان
دهمه تهقه هه لده گری له باره ی بوون و نه بوونی ناوگر تییاندا،
هه ندیکیشیان به جۆریک ئاشکرایه ناوگریان تیدایه که ری هیج
دهمه تهقه و نه سه لماندن نه دن. هه لبه ت به دۆزینه وهی ئه و وشانه لیم
روون بوو دیارده ی (ناوگر) له زمانی کوردیدا راستییکی له گومان
به دهره وهک هه ر راستییکی تری ریزمانی کوردی.

له کتیبۆلکه ی (چهند هه شارگه ییکی ریزمانی کوردی) دا ئه م راستیه م
خسته ریزی باسه کانی ناو ئه و کتیبۆلکه وه و به شیوه ییکی دوایه کی
رای خۆم دهریری له باره ی هه بوونی (ناوگر) له وشه ی کوردیدا. لیره دا
چهند وشه ییکی ئه وتۆ به نمونه ده هینمه وه که هیج گومانیک نه بیت
له بوونی ناوگر تییاندا:

۱- بوردن کاریکی تی نه په ره و به هۆی پرپۆزیشن وه
ده بیته تیه پ وهک که ده لئی (له دارا بوردم).
بواردن کاریکی تیه پی راستینه یه به هۆی هاتنی (ا)
بۆ ناو وشه ی (بوردن) پهیدا بووه. دیاره (ا)
لیره دا ناوگره.

۲- بزوتن ئه میش تی نه په ره به واتای (جولانه وه).
بزوتن تیه په ره به هۆی ناوگری (ا)، به واتای
(جولاندنه وه - بزواندن).

۳- پشکووتن پشکاوتن
به هۆی ناوگری (ا) بووه به تیه په ر. ریزه ی
ئاینده ی (ده پشکیوی) یه، هه ر له مه وه وشه ی
(باپشکیوه) پهیدا بووه.

۴- بریتشکه ئەم (ئ)ەى ناو وشەكە لە لاوه هاتوووه وەك ناوگر: لە وشەى (برژان، برژاندن) دا هېچ دەنگىك لە نىوان دوو دەنگى (ر، ژ) دا نىيە تاكو بلىين ئەويان بوووتە (ئ) لە وشەى (بریتشكە) دا.

۵- لامىژى

گوپره مپژ دوو وشەن لە دەفته رىكى بابەتى فۆلكورى، لە رىكخستن و كۆكردنەوهى (رهئووف ئالانى و محەمەد عەبدولكەرىم بەرزنجى) بۆ كۆر هاتوووه..

شەرحى وشەكان لە كتيبۆلكەى (هەشارگە..) دا نووسراوه: ليرەدا ئەوهندە دەلیم كە ئەم (ئ)ەى ناو وشەى (مپژ) لە لاوه هاتوووه وەك ناوگر چونكە دەزانين لە وشەى (مشتن - مژين) هېچ دەنگىكى (ئ) لە نىوان (م، ژ - م، ش) دا پەيدا نىيە.

۶- قرژ لە وشەى (قژ) هوه هاتوووه بەهۆى ناوگرى (ر).

۷- گرنج لە وشەى (گنج) هوه هاتوووه، ئەويش بەهۆى ناوگرى (ر).

۸- ژماردن لە وشەى (ژمران) هوه بوووتە تىپە بەهۆى هاتنى ناوگرى (ا) بۆ نىوان دوو دەنگى (م، ر). وشەى (شاردنەوه) ش وەك ئەم لە (شرانەوه) هوه هاتوووه بەهۆى ناوگرى (ا).

۹- شەبەق لە وشەى (شەق) هوه هاتوووه بەهۆى ناوگرى (ب)، بە(وه).

پيوست نابينم بە نمونەى تر، بىگومان بەدواداگەران لە هەموو زمانەكەدا لىستە يىكى دريژمان لەم جۆره وشانە بۆ دەدۆزىتەوه.

لەمەوه رادەگەيەنم من لەگەل ئەو باوهره پەرەسەندووهدا نيم كە دەلى ناوگر لە زمانى كوردیدا پەيدا نابیت. ليرە بەدواوه، بەدرىژايى باسى پيشگر و پاشگر كە لەم ليكۆلینەوه ريزمانییهى ليژنەدا كراوه، دەبى

ئەو تى بىخوئىندىتەوۋە كە وا من باوهرىم ھەيە بە بوونى ناوگر لە كوردیدا .

دەمراستى لىژنە
مەسعوود محەمەد]

ھەتا ئىستا لە لايەن نووسەرانى كوردەوۋە بۆ ئەم دوو تەرزە گىرەكە ئەم زاراوانە بەكار ھىنراون:

۱- بۆ زىادىي پىش وشە زاراوھەكانى (پىشگر، پىشبەند، پىشپرتك) بەكار ھاتوۋە.
۲- بۆ زىادىي دواي وشە زاراوھەكانى (پاشگر، پاشبەند، پاشپرتك) بەكار ھاتوۋە.
لىژنە وای پەسەند كورد دوو زاراوھە (پىشگر، پاشگر) بەكار بەيئىت، لە لىستەي چوارەمى زاراوھەكانى كۆرپىشدا دوو وشەي (پىشگر، پاشگر) بۆ (سابقە، لاحقە) پىشنىياز كراو، ھەرۋەھاش زاراوھەي (گىرەك) بە واتاي (لاصقە) لە ھەمان سەرچاۋەدا بەكار ھاتوۋە.

ھەرچەند تا ئىستا ئىستىقراي تەواو لە زمانى كوردیدا نەكراو لە بارەي بوون و نەبوونى ئەو بەشەي كە لە زاراوھەي زمانەكانى رۆژاۋادا پىي دەلئىن Infix و لە كوردیدا بە واتاي (ناوگر) دىت، لەگەل ئەمەشدا، لىژنە بە ھۆي بەرچاۋ نەبوونى ئەو زىادىيەي كە دەچىتە نىوان پىتەكانى وشەو لە سەرەتاۋە برىارى دا جارى خۆي خەرىك نەكات بە گەران لە دوا ئەو زىادىيانەو. لەبەر ئەمە لىژنە لە بارى ئىستا كەيدا وای دانا (ناوگر) ھەك بەشكى بەرچاۋ و ھىساب بۆكراۋ لە زمانى كوردیدا نىيە، بەھەمەحال لە كۆتايىي ئەم باسەي (پىشگر، پاشگر) دا لىژنە جارىكى تىش دەگەرتتەو سەرى.

لە دواي ئەم چاۋ پىداگىرپانەدا لىژنە كەوتە سەر لىكۆلئىنەوھەي تايبەتى خۆي لە بارەي پىشگر و پاشگرەو:

۱- پىشگر:

لىژنە ئەم تەعريفەي خوارەوھەي بۆ (پىشگر) پەسەند كورد، ئەويش بەندە بەو تەعريفەو كە لە سەرەتاۋە بۆ (گىرەك) دانرا:

پیشگر ئو گیرهکەیه که به پیشه‌وهی وشه‌وه ده‌لکیت.

[روونکردنه‌وه:

واده‌زانم باشتەر ئه‌وه‌یه بگوتری (ئو گیرهکەیه که له پیشه‌وهی وشه‌وه دیت). چونکه که گوترا (به پیشه‌وهی وشه‌وه ده‌لکیت) له‌وانه‌یه ته‌عریفه‌که هەر ئو پیشگره بگریته‌وه که وا راسته‌وخق و بی نیوان له پیشه‌وهی وشه‌وه ده‌بیت. به نموونه‌ی روونکردنه‌وه ده‌لیم له وشه‌ی (تی هه‌لکشین) دا ته‌نیا پیشگری (هه‌ل) به پیشه‌وهی وشه‌که‌وه لکاوه، پیشگری (تی) لپی دووره، هه‌روه‌هاش هه‌موو پیشگریکی تری وهک (تی) له وشه‌ی تردا که دوو پیشگر یا پتری له پیشه‌وه هاتووه، وهک (پیدا هه‌لگوتن، تیرا رویشتن، تیرا دیتن، لی وه‌گرته‌وه، پی لی هه‌لبرین...). ئه‌م گرفته له پیشنیازه‌که‌ی من په‌یدا نییه چونکه که گوترا (له پیشه‌وهی وشه‌وه بیت) هه‌موو گیره‌که‌کانی پیش وشه ده‌گریته‌وه، چ ئه‌وه‌ی پیوه‌ی لکابیت و چ ئه‌وه‌ی لی دابرابیت، ته‌نانه‌ت ئه‌م ته‌عریفه به‌هاتنی راناوی لکاویش له پیشه‌وه‌ی وشه‌وه په‌کی ناکه‌وی وهک که بلپی (هه‌لیان ده‌گرم، پتیاندا تی ده‌په‌رم، تیتیان وه‌رده‌په‌چم) چونکه ته‌عریفه‌که لکانی پیشگری به پیشه‌وه‌ی وشه‌وه نه‌کردووه به مه‌رج. پی ناوی من بلیم، له خووه دیاره به‌پی هه‌ردوو ته‌عریف ته‌نیا ئو وشانه ده‌بنه پیشگر که بهر واتای (گیره‌ک) ده‌که‌ون، له‌به‌ر ئه‌مه لابردنی مه‌رجی (پیوه‌لکان) له ته‌عریفه‌که ری نادات به‌وه‌ی هه‌موو وشه‌ییکی که له پیشه‌وه‌ی وشه‌ییکی تره‌وه دین ببن به (پیشگر).

ده‌مراستی لیژنه]

به‌دوا ئه‌م ته‌عریفه‌دا، لیژنه که‌وته سه‌ر کۆمه‌لکردنی ئو وشانه‌ی که له‌لایهن نووسه‌رانی کورده‌وه به (پیشگر) دانراون:

(ئو «ده»، ب، تی، تیک، تیکدا، تیکرا، تیکه‌وه، تیوه، تیدا، پی، پیوه، پیدا، پتیرا، پتیکدا، پتیکه‌وه، پتیکرا، لی، لیوه، لیکرا، لیکه‌وه، هه‌ل، ده‌ر، رۆ، سه‌ر، وه‌ر، ناو،

ناف، دا، را، ری، بەر، پیش، کن، بن، لا، فه «وه»، فنی، فیک، ژئی [ژئی ستاندن]،
پهف [پهفگرتن]، وئی (ویرا)، ژهف، لهف، پهف، تهف، سهرا، بهرا، نافر، رهخرا،
پیشرا، دژ (دۆش)، هاو [هاوپی].

ئەم پیشگرانه له چەند روویەکەوه لێیان دەکۆلێتەوه:

۱- له رووی فۆرمەوه:

پیشگر له رووی فۆرمەوه دەکری بە دوو بەشەوه:

آ- سادە.

ب- ناسادە.

لیژنه لەم بەشە لیکۆلێنەوهی سەر بە وشە (سەرپه‌خۆ و بەستراو) دا چەند
لاپەرەیی دوايي بلاو کردەوه بە نمونەیی جۆری بۆچوون و شیوازی بیرکردنەوهی
خۆی لەبارەیی باسەکەوه که وا، ئاشکرایه، بۆچوون و بیرکردنەوهی نۆیبه و بۆ
یه‌که‌م جار له ریزمانی کوردیدا سنووری نێوان (ئامراز، گیره‌ک، نیشانه) روون
دەکاتەوه. وا پەسەند کرا ئەم باسە به جۆریکی سەرپه‌خۆ بلاویکریته‌وه، واتە، له
شیوهی به‌شی دووه‌می لیکۆلێنەوه‌کانی لیژنه: ئیستا تەنیا به‌شی یه‌که‌می
لیکۆلێنەوه‌کان بلاو دەبیته‌وه که بریتییه له سەرپه‌خۆ باسەکانی هه‌شت به‌شه زۆر باس
کراو و ناسراوه‌که‌ی ئاخاوتن که هەر خۆیانن جۆری (وشه‌ی سەرپه‌خۆ و ئامراز)
پێک ده‌هێنن. لیژنه هیواداره له داها‌توودا باسی (وشه‌ی به‌ستراو) به‌ ئەنجام
بگه‌یه‌نیت، به‌ دوا ئه‌ویشدا له باسه‌ زۆر گرنه‌که‌ی (Syntax) بکۆلێتەوه که
ناوه‌رۆک و کاکلی هه‌موو توژینه‌وه‌ییکێ ریزمانی به‌رده‌که‌وێت.

لیژنه‌ی (ریزمان و زانسته‌کانی) له‌م به‌ره‌مه‌یدا، که دیاریکێ کۆری زانیاری
کوردە بۆ روژنبیری کوردی، گه‌لا‌له‌ی چالاکیی چەند ساله‌ی خۆی به‌ ته‌وا‌زوه‌وه
ده‌خاته به‌ر نیگای ره‌خنه و نرخاندنی زمانزانی کورد و کوردی.

بەغدا ۱۸ - ۱۲ - ۱۹۷۶

لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی

کۆری زانیاری کورد

پښت

5 روونکردنه وهیټکی پښت
11 بهشه کانی ئاخوتن
11 ۱- ناو
25 ۲- راناو - ضمیر
66 ۳- ئاوه لئاو (الصفة)
80 ۴- کار (فعل)
112 کاری کارادیار و کاری کارابزر
222 ۵- چاوگ
236 ۶- ئاوه لکار
254 ۷- پریپوزیشن
273 ۸- ئامراز (عطف - Conjunction)
347 روونکردنه وهیټکی پښت
349 ۹- ئامرازی (تعجب)
388 وشه ی سه ربه خو و وشه ی به ستر او
392 یه که م - گیره ک
395 ۱- پښگر

